

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

Anno Primo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

BULLARIUM ROMANUM.

TOMUS DECIMUS-QUARTUS,

SIVE

CONTINUATIONIS PARS VIII.

CLEMENS XII.

PONTIFEX CCL.

ANNO CHRISTI MDCCXXX.

ANNO
1730.

Sanctissimus D. N. CLEMENS PP. XII. antea Laurentius S. R. E. Cardinalis Corfinus Episcopus Tusculanus, patria Florentinus, creatus Summus Pontifex die 12. Julii, ac quintam post diem coronatus anno 1730. Creavit Cardinales septem & viginti. Octavum jam sui Pontificatus annum agit, quem Deus, Ecclesiae suae bono diutissime tueatur.

ANNO
1730.

I. Regulae, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariae Apostolicae SS. D. N. Clem. PP. XII.

Sanctae die
12. Julii.
Public. 24.
ejusdem 1730.
P. 1.

Hujusmodi Regulae, Pontificum, qui Clementi X. praecessere, Constitutionibus similes omnino cum fuerint reperta, atque hac de causa in tota Magni Bullarii continuatione omisse; hasce SS. D. N. reponendas duximus, ut Curialium commo inferiremus.

ANCTISSIMUS in Christo Pater, & Dominus noster Dominus CLEMENS Divina Providentia PP. XII., suorum Praedecessorum vestigiis inhaerendo, normam & ordinem rebus gerendis dare volens, in crastinum suae assumptionis ad Summi Apostolatus apicem, videlicet die 13. mensis Julii anno ab Incarnatione Domini millesimo septingentesimo trigesimo, Reservationes, Constitutiones, & Regulas infrascriptas fecit; quas etiam ex tunc, licet nondum publicatas, & suo tempore duraturas observari voluit; ac quas Nos Petrus Sancti Laurentii in Damaso Cardinalis Othobonus Sanctae Romanae Ecclesiae Vice-Cancellarius die 24. mensis Julii in Cancellaria Apostolica publicari fecimus.

Reservationes generales, & speciales.

1. In primis fecit easdem reservationes, quae in Constitutione se. re. Benedicti PP. XII. quae incipit: *Ad regimen*: continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiam Officialia, in eadem Constitutione expressi, Apostolicae Sedis Officialia ante obitum eorum

esse deserint, quoad Beneficia, quae tempore, quo Officialia erant, obtinebant. Declarans nihilominus Beneficia, quae dictae Sedis Officialia, qui ratione Officiorum suorum hujusmodi ejusdem Sedis Notarii erant, etiam dimissis ipsis Officialibus, & quodcumque affectu fuerint, sub hujusmodi reservationibus comprehendi, ac reservavit Beneficia, quae per Constitutionem piaem mem. Joannis PP. XXII., quae incipit: *Execrabilis*: vacant, vel vacare contigerint. Quam Constitutionem, & reservationem Sanctitas Sua tam ad Beneficia obtenta, quam alia quaecumque, de quibus Ordinarii, & alii Collatores contra Concilii Tridentini Decreta disposuerunt, & disponent in futurum, extendit & ampliavit; & ea etiam Beneficia omnia dispositioni suae reservavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores contra ejusdem Concilii Decretorum formam dispositum fuerit. Decernens irritum &c.

Reservatio Cathedralium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac de tempore vacationis Episcopatum, vacaturorum Beneficiorum.

2. Item reservavit generaliter omnes Ecclesias Patriarchales, Primatiales, Archiepiscopales, Episcopales, necnon omnia Monasteria Virorum, valorem annuum ducentorum florenorum auri communi aestimatione excedentia, nunc quomodocumque vacantia, & in posterum vacatura. Et voluit, quod excessus hujusmodi in literis exprimat. Ac etiam reservavit Dignitates, & Beneficia omnia ad collationem, praesentationem, electionem, & quamcumque aliam dispositionem Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon Abbatum, ac aliorum quorumcumque Collatorum, & Collatricum Secula-

rium, & Regularium quomodolibet (non tamen ad collationem cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius praesentationem, vel electionem pertinentia) quae post illorum obitum, aut Ecclesiarum, seu Monasteriorum, vel aliarum Dignitatum suarum dimissionem, seu amissionem, vel privationem, seu translationem, vel alias quomodocumque vacaverint, usque ad provisionem Successorum ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel Dignitates Apostolica auctoritate faciendam, & adeptam ab eisdem Successoribus pacificam illorum possessionem, quomodocumque vacaverint, & vacabunt in futurum. Decernens irritum &c.

Extensio reservationis Beneficiorum per affectionem pacificam vacaturorum.

3. Item, si qui de Beneficiis Ecclesiasticis, praesertim Curam animarum habentibus, seu alias personalem residentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apostolica auctoritate provisum, seu providendum, ante illorum affectionem alia cum eisdem incompatibilia Beneficia Ecclesiastica per eos tunc obrenta, in fraudem reservationis suae resignarent, seu dimitterent, voluit, decrevit, & declaravit, quod si in posterum quibuscumque personis de aliquibus Beneficiis Ecclesiasticis tunc vacantibus, seu vacaturis, per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri, ipsosque providendos intra vacationis, & provisionis, seu affectionis eorundem Beneficiorum tempora, quaecumque alia cum illis incompatibilia Beneficia Ecclesiastica saecularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam Hospitalium, Regularia per eos tunc obrenta, nulla speciali & expressa de eisdem in provisionibus praedictis facta mentione, simpliciter, vel causa permutationis, ac alias quomodolibet, sive in Sanctitatis Suae, vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictae Sedis, sive Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcumque manibus resignare, seu dimittere, aut juribus sibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit, omnes & singulae concessionem, collationem, provisionem, & quavis alia dispositiones de Beneficiis, seu juribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendae cum inde secus quibuscumque, casus & irritae, nulliusque roboris vel momenti existant, nec cuiquam suffragentur; sed beneficia & jura, ut praefertur, resignata, dimissa, & cessa eo ipso vacant, ac sub reservatione praedicta, quam Sanctitas Sua etiam quoad hoc extendit, & ampliavit, comprehensa censentur. Ita, quod de illis per alium, quam per eandem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem, nullatenus disponi possit in omnibus & per omnia, perinde ac si per pacificam affectionem Beneficiorum aliorum hujusmodi vere ac realiter vacavissent. Ac ulterius voluit Beneficium, de quo Resignans fuerit auctoritate Apostolica provisum, ac per cujus affectionem Beneficia vacare debebant, ut prius vacare, perinde ac si collatio favore Resignantis facta non fuisset, salvis tamen quibuscumque juribus competentibus alteri parti, ad cujus favorem facta esset Resignatio, etiam ex causa permutationis, summarie simpliciter & appellatione remota exercendis. Decernens irritum &c. Attentari.

Reservatio Dignitatum, nec non suorum, & S.R.E. Cardinalium familiarium, Beneficiorum.

4. Item reservavit generaliter dispositioni suae omnes Dignitates majores post Pontificales in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, necnon valorem decem flo-

renorum auri communi aestimatione excedentes Principales in Collegiatis Ecclesiis. Reservavit etiam Prioratus, Praepositorum, Praepositorum, ac alias Dignitates Conventuales, & Praeceptorias generales ordinum quorumcumque (sed non Militiarum) ac quaecumque Beneficia, quae sui, etiam dum Cardinalatus fungebatur honore, existentes, ac S. R. E. viventium nunc, & qui erunt pro tempore, Cardinalium Familiares, continui Commensales obtinent, & in posterum obtinebunt eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quae jus eis competit, aut competierit, etiam si ab ipsa familiaritate per obitum Cardinalium eorundem, vel alias recesserint. Declarans Dignitates, quae in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificales non majores existunt, & quae ex Apostolicae Sedis Indulgentia, vel Ordinaria auctoritate, aut consuetudine praescripta, vel alias quovis modo in quibuscumque Collegiatis Ecclesiis principalem praeminentiam habere noscuntur, sub reservatione praedicta comprehendi debere. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

5. Item reservavit generaliter omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcumque Collectorum, & unicum in quacumque Civitate, vel Diocesi, qui suo tempore officia exercuerint Subcollectorum fructuum & proventuum Camerae Apostolicae debitorum, illa videlicet Beneficia dumtaxat; quae durante eorum officio obtinebant, & in quibus, seu ad quae jus eis competeat. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Curialium, dum Curia transferretur.

6. Item reservavit omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcumque Curialium, quos, dum Curia Romana de loco ad locum transferretur, eam sequendo decedere contigerit in quovis loco, quantumcumque etiam a dicta Curia remoto. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Cubiculariorum, & Cursorum.

7. Item reservavit generaliter idem D. N. PP. dispositioni suae omnia Beneficia Cubiculariorum, etiam honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum, declarans in Praedecessorum suorum Rom. Pontificum Constitutionibus, & Regulis Beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios honoris nuncupatos, etiam a die earum editionis, & publicationis intelligi, & comprehendi, ac comprehensos fuisse, & esse; irritumque &c. attentari, decernens &c.

Reservatio Beneficiorum Ecclesiarum Sancti Joannis Lateranen., & Sancti Petri, ac Beatae Mariae Majoris de Urbe, & Beneficiorum titularum Cardinalium a Curia absentium.

8. Item reservavit dispositioni suae generaliter quoscumque Canonicatus, & Praebendas, ac Dignitates, Personatus, & Officia in S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac Beatae Mariae Majoris de Urbe Ecclesiis, necnon ad collationem, provisionem, & praesentationem, seu quamvis aliam dispositionem S. R. E. Cardinalium a Romana Curia absentium, ratione suorum Episcopatum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium Titulorum, & Diaconorum spectantia, quamdiu absentia hujusmodi duraverit, Canonicatus, & Pra-

bendas,

bendas, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia, ceteraque Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura vacantia, ac in antea vacatura, tam in eadem Urbe, quam in Ecclesiis, Civitatibus, ac Diocesis districtorum Episcopatum consentientia; ac decrevit irritum &c.

Reservatio Mensum Apostolicorum, & Alternativa pro Episcopis residentibus.

9. Item cupiens SS. D. N. PP. pauperibus Clericis & aliis benemeritis personis providere, omnia Beneficia Ecclesiastica cum cura & sine cura, Secularia, & quorumvis Ordinum Regularia, qualitercumque qualificata, & ubicumque existentia, in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Augusti, Octobris, & Novembris mensibus, usque ad suam voluntatis beneplacitum extra Romanam Curiam, alias quam per resignationem quocumque modo vacatura, ad collationem, provisionem, presentationem, electionem, & quavis aliam dispositionem quorumcumque Collatorum, & Collatricum Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen S. R. E. Cardinalium, aut aliorum sub concordatis inter Sedem Apostolicam & quoscumque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & observare debuerant, acceptatis, & observatis, quae lædere non intendit, comprehensorum) quomodolibet pertinentia dispositioni suae generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quae de dictis Beneficiis tunc vacantibus etiam Motu Proprio fient de mense, in quo vacaverint dispositive mentionem fieri, alioquin gratias nullas esse, ac consuetudines, etiam immemorabiles optandi majores, & pinguiores Præbendas, nec non Privilegia etiam in limine erectionis concessa, & Indulta Apostolica circa ea, ac etiam disponendi de hujusmodi Beneficiis, aut quod illa sub hujusmodi reservationibus nunquam comprehendantur, etiam cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores pro expressis haberi, & latissime extendi voluit, quibusvis personis, & Collegiis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus quomodolibet concessa, adversus reservationem hujusmodi minime suffragari. Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intenta, ipsis quamdiu apud Ecclesias, aut Dioceses suas vere & personaliter resederint dumtaxat, de omnibus, & quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis cum cura & sine cura Secularibus, & Regularibus, (ad liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu presentationem, vel electionem, nec etiam cum consilio, vel consensu, seu interventu Capitulorum, vel aliorum, aut alias pertinentibus) quae in antea in mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris extra Curiam ipsam vacare contigerit (dummodo alias dispositioni Apostolica reservata, vel affecta non fuerint) libere disponendi facultatem tempore sui Pontificatus tantum duraturam concessit. Ac etiam voluit, ut si ipsi in collatione, aut alia dispositione beneficiorum in aliis sex mensibus, videlicet Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris vacaturorum (quae etiam dispositioni suae, ut praefertur, reservavit) seu etiam aliorum dispositioni suae, & dictae Sedis alias quomodolibet reservatorum, vel affectorum, sese intromiserint, aut quominus provisiones, gratiae Sanctitatis Suae de illis debitum effectum consequantur, impedi-

mentum quoquo modo praestiterint, usu & beneficio praedictae facultatis eo ipso privati existant; ac collationes & aliae dispositiones de Beneficiis illius praetextu deinceps faciendae, nullius sint roboris vel momenti. Illi vero, qui gratiam Alternativa praedictae acceptare voluerint, acceptationem hujusmodi per patentes literas manu propria subscriptas suoque sigillo munitas, & in sua quisque Civitate vel Diocesi datas declarare, & literas ipsas sive ad Datarium Sanctitatis Suae transmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, ac in libro ad id deputato registratis, tunc demum, & non antea, uti incipiant gratia supradicta. Insuper declaravit, quod si idem Episcopus pluribus Ecclesiis, quomodocumque unitis ex Apostolica concessione & dispensatione, quomodocumque praestit, teneatur hujusmodi Alternativa gratiam, quatenus ea potiri velit, utriusque Ecclesiae nomine explicite acceptare, alias illi non suffragetur. Et post factam acceptationem, & admissionem in Dataria, neutri parti liceat nisi concordati consensu ab ea recedere. Declarans praeterea, exceptionem positam in Regula favore Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, & Indultum conferendi Beneficia reservata concessum Cardinali Episcopo, non suffragari Capitulo ratione communionis, & consortii juxta declarationem fel. rec. Urbani PP. VIII. Praedecessoris sui, editam die decima Septembris Anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, quam Sanctitas Sua in omnibus & per omnia approbat. Decernens sic in praemissis omnibus per quoscumque &c. judicari debere; ac irritum &c.

De Literis in forma: Rationi congruit expediendis.

10. Item voluit idem D. N. PP., quod concessa per fel. rec. Innocentium Decimum tertium Praedecessorem Suum, & de ejus mandato expediantur in forma: *Rationi congruit &c.* sub die Coronationis Suae, ut moris est, & idem quoad concessa per pia mem. Clementem XI. etiam Praedecessorem Suum ad sex menses dumtaxat ab ipso die Coronationis incipiendos observari voluit.

Declaratio reservationis Ecclesiarum, & Beneficiorum per Praedecessores reservatorum.

11. Item declaravit omnium, & singularem Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum provisiones, quas praedicti Praedecessores sui ordinationi & dispositioni eorum, necnon omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quae dicti Praedecessores etiam praedictae dispositioni cum interpositione Decreti reservaverant (quae quidem Ecclesiae, Monasteria necnon sic reservata Beneficia tempore obitus eorumdem Praedecessorum vacabant, aut Ecclesiae ipsae, vel Monasteria hujusmodi si Commendata, vel eis Administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent) remanuisse, & remanere per hujusmodi reservationem & Decretum affecta; nullumque de illis praeter Romanum Pontificem ea vice se intromittere, vel disponere potuisse, sive posse quoquo modo. Decernens irritum & inane, si secus super his attentatum forsitan erat tunc, vel imposterum contigerit attentari.

Revalidatio Literarum Praedecessoris Gratiae, & Justitiae infra annum concessorum.

12. Item praedictus D. N. omnes, & singulas ab Innocentio XIII. Romano Pontifice

Prædecesore suo infra annum ante diem ejus obitus concessas Gratia, vel Justitiæ, literis temporibus debitis earum Executoribus seu Judicibus non præsentatis, omnino revalidavit, & in statum pristinum, in quo videlicet antea fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenarie restituit; ac decrevit per Executores seu Judices prædictos, vel ab eis subdelegandos, ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi posse, & debere juxta illarum formam.

Revocatio Unionum.

13. Item rationabilibus suadentibus causis ipse Dominus Noster, omnes uniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiones, applicationes, & dismembrationes, etiam perpetuas de quibusvis Cathedralibus, necnon aliis Ecclesiis, Monasteriis, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis, eorumve Domibus, Prædiis, & Locis per cessum, vel decessum, aut aliam quamvis dimissionem, vel amissionem, qualiacumque fuerint invicem, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & Mensis, etiam Capitularibus, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, Beneficiis, ac Pliis & aliis Locis, Universitatibus etiam Studiorum generalium, & Collegiis, etiam in favorem S. R. E. Cardinalium, seu Ecclesiis, Monasteriis, & Beneficiis per eos obtentis, quomodolibet Apostolica, vel alia quavis (non tamen Concilii Tridentini auctoritate, necnon pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum & Religiosorum locorum ad Fidei Catholicae defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorum) factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum: Ac quascumque concessiones & mandata super unionibus, annexionibus, incorporationibus, & aliis præmissis taliter faciendis revocavit, cassavit, & irritavit, nulliusque decrevit existere firmitatis. Nec alicui quascumque clausulas, vel adjectiones, aut Decreta, quæ Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit in quibusvis Apostolicis, etiam qua Motu Proprio, aut ex certa scientia, & Consistorialiter processerunt, & emanarunt, literis, etiam si in eis decretum esset, illas ex tunc effectum sortitas esse, aut jus quæsitum fore, quomodolibet contentæ adversus revocationem & irrationem hujusmodi voluit aliquatenus suffragari. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum quibusvis concessarum.

14. Item revocavit quascumque facultates concessas quibusvis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Personis, ac Prælatibus, etiam utriusque Signaturæ Referendariis, necnon Apostolicæ Sedis Nunciis, ac fructuum & proventuum Camera Apostolicæ debitorum Collectoribus, de dispensando cum quibusvis personis super Matrimonio contracto vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium & ætatis defectibus, & de incompatilibus Beneficiis Ecclesiasticis insimul retinendis; necnon de Notariis publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis, & alias a præmissis officia ipsorum Nunciorum & Collectorum directe non concernentes; etiam si in literis desuper concessis sint clausulæ restitutoria, & derogatoriarum derogatoria, & alia efficaciora, quas pro expressis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiam si Nunciis eisdem dicte Sedis

Legatis de Latere competens sit concessa potestas. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum conferendi Beneficia reservata.

15. Item revocavit quascumque facultates, & literas desuper concessas, per quas quicumque sui Prædecesores Romani Pontifices quibusvis personis Ordinariam Collationem, seu aliam dispositionem Beneficiorum Ecclesiasticorum de jure vel consuetudine habentibus, & quavis etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia Dignitate, vel alio (non tamen Cardinalatus) honore fulgentibus, quavis consideratione vel intuitu, etiam Motu Proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusvis clausulis etiam derogatoriis derogatoriis, ac irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, concesserant, ut quamvis viverent, vel suis Ecclesiis, seu Monasteriis præsentent, aut ad aliud tempus de Beneficiis Ecclesiasticis generaliter reservatis, seu affectis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem communiter vel divisim spectantibus, disponere libere & licite valerent, aut etiam ad id per eodem Prædecesores Vicarii perpetui, vel ad tempus constituti forent. Decernens irritum & inane &c.

De dictionibus numeralibus.

16. Item, ut in Apostolicis literis committendi crimen falsi per amplius tollatur occasio, voluit & ordinavit, quod dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Nonas, Idus, & Kalendas immediate poni consueverunt, per literas & syllabas extense describantur, & illæ ex prædictis literis, in quibus hujusmodi dictiones aliter scriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur &c.

De concurrentibus in Data.

17. Item voluit, quod de concurrentibus in Data ejusdem diei super vacantibus seu certo modo vacaturis Beneficiis, illi, quibus gratia, Motu Proprio conceduntur, cæteris simili modo gratias non habentibus: alias graduati non graduatis: aut inter graduatos magis graduato: necnon colorato titulo possessores non possessoribus: ac inter personas alias in Curia præsentibus absentibus ab ea: ac inter præsentibus non Beneficiatis Beneficiatis: & similiter inter absentes, cæteris paribus, oriundi non oriundo, & Diocesano non Diocesano; In reliquis vero singuli, qui prius Apostolicas desuper literas eorum executoribus præsentaverint, aliis in ipsorum, de quibus agi contigit, Beneficiorum assensione præferantur.

De non tollendo jus quæsitum.

18. Item ne per varias, quæ pro Commissionibus, seu Mandatis, & declarationibus habendis in causis plerumque sunt suggestiones, justitia postponatur; Idem Dominus Noster decrevit & declaravit suæ intentionis fore, quod deinceps per quancumque Signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel literas Apostolicas pro Commissionibus, seu Mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiam si Motu Proprio, & ex certa scientia, ac etiam ante motam litem, a Sanctitate Sua emanaverint, vel de ejus mandato faciendas, nulli jus sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

Regula de Viginti.

19. Item voluit, quod si quis in infirmitate constitutus resignaverit, sive in Romana Curia, sive extra illam aliquid Beneficium, sive simpliciter, sive ex causa permutationis, vel alias dimiserit, aut illius Commendæ cesserit, seu ipsius Beneficii unionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signatæ, & postea infra viginti dies a die per ipsum Resignantem præstandi consensus computandos, de ipsa infirmitate decesserit, & ipsum Beneficium quavis auctoritate conferatur per resignationem sic factam, collatio hujusmodi sit nulla, ipsumque Beneficium nihilominus per obitum censeatur vacare.

De Idiomatico.

20. Item voluit, quod si contingat tam in Curia, quam extra, alicui Personæ de Parochiali Ecclesia, vel quovis alio Beneficio exercitium Curæ Animarum Parochianorum quomodolibet habente, provideri, nisi ipsa persona intelligat, & intelligibiliter loqui sciat idioma loci, ubi Ecclesia, vel Beneficium hujusmodi consistit, provisio, seu Mandatum, & gratia, desuper quoad Parochialem Ecclesiam, vel Beneficium hujusmodi, nullius sint roboris vel momenti, Decernens irritum &c.

De non impetrando Beneficium per obitum viventis.

21. Item si quis supplicaverit sibi de Beneficio quocumque tanquam per obitum alicujus, licet tunc viventis, vacante provideri, & postea per obitum ejus vacet, provisio & quævis dispositio, etiam vigore alterius novæ supplicationis vel gratiæ dicto Supplicanti per obitum hujusmodi denuo faciendæ, nullius sint roboris vel momenti.

De unionibus, & unionum confirmatione.

22. Item voluit, quod petens Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneatur exprimere verum annum valorem secundum communem æstimationem tam Beneficii uniendo, quam illius, cui uniri petitur; alioquin unio non valeat, & semper in unionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest. Et idem voluit observari in quibusvis suppressionibus perpetuis, concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscumque fructibus & Bonis Ecclesiasticis, ac etiam in confirmationibus unionum, singularumque dispositionum hujusmodi.

De Mendicantibus transferendis.

23. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines transferint pro tempore, voluit Constitutionem se. re. Martini PP. V. Prædecessoris sui desuper factam, & in Libro Cancellariæ Apostolicæ descriptam, quæ incipit: *Viam ambitiosæ cupiditatis &c.* firmiter observari.

De male promotis.

24. Item de Clericis extra tempora a jure statuta, sive ante ætatem legitimam, aut absque dimissionis literis, ad Sacros Ordines se promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ me. Pii II. similiter Prædecessoris sui desuper editam, & in dictæ Cancellariæ Apostolicæ Libro descriptam, quæ incipit: *Cum ex Sacrorum Ordinum &c.* pari modo observari.

De Moneta.

25. Item declaravit idem Dominus Noster, quod libra Turonensium parvorum, & florenus auri de Camera pro æquali valore in concernentibus literas & Cameram Apostolicam computari & extimari debeant.

De Beneficiis vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

26. Item prædictus D. N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quod quæcumque concessionem, gratiæ, & mandata, etiam Motu proprio, & cum derogatione hujus Constitutionis, quæ ab eo pro quibusvis personis emanaverint de providendo eis de quibusvis Beneficiis vacaturis per promotionem quorumcumque ad Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si hujusmodi concessionem, & mandata diem promotionis promovendorum ipsorum præcesserint; necnon quæcumque collationes, provisiones, & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis, & quibusvis aliis Beneficiis Ecclesiasticis Sæcularibus & Regularibus, quæ per promovendos, vel assumendos ad quascumque Prælaturas inter illarum vacationis, & hujusmodi promotionis, vel assumptionis tempora simpliciter, vel ex causa permutationis ubicumque resignari, vel alias dimiti contigerit cum inde sequitis pro tempore, sint cassæ, & irritæ, nulliusque roboris vel momenti.

De non judicando juxta formam Supplicationum, sed literarum expeditarum.

27. Item cum ante consecrationem literarum gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit & ordinavit idem D. N., quod Judices in Romana Curia & extra eam pro tempore existentes, etiam si sint S. R. E. Cardinales, Causarum Palatii Apostolici Auditores, vel quicumque alii, non juxta supplicationum signatarum super quibusvis impetrationibus (nisi in dicta Curia dumtaxat sint Commissiones justitiam concernentes per placet, vel per S. R. E. Vice-Cancellarium juxta facultatem super hoc sibi concessam signatæ) sed juxta literarum super eisdem impetrationibus & concessionibus consecrarum tenores, & formas judicare debeant. Decernens irritum &c. Et si literæ ipsæ per præoccupationem, vel alias minus bene expeditæ reperiantur, ad illorum, quorum interest, instantiam, ad Apostolicam Cancellariam remitti poterunt per ejus Officiales, quibus hujusmodi tenores & formas restringere convenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

28. Item attendens D. N. Papa, quod super habendis de Cancellaria Apostolica Regulis, & Constitutionibus inibi descriptis faciliter per eos, qui in Romana Curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret, quod super eandem Regularum & Constitutionum (quæ juxta varietatem concurrentium Causarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore vel effectu testium, plerumque tenacem desuper memoriam non habentium, depositionibus stari deberet, voluit, statuit, & ordinavit, quod deinceps quilibet ex Auditoribus Causarum Palatii Apostolici, & aliis (etiam si S. R. E. sint Cardinales) in ipsa Curia pro tempore depu-

tatis auctoritate Apostolica Judicibus, etiam in causis actu pendentibus super hujusmodi tenore vel effectu probando dumtaxat stet, fidemque adhibeat Cedula, seu Scriptura desuper a duobus majoris præsidentie, quod danda sit, a tergo signata, & etiam a duobus aliis literarum Apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultata, & Vice-Cancellarii seu dictam Cancellariam Regentis manu subscripta, ut moris est; quicquid autem fecus fieri contigerit nullius sit roboris vel momenti.

De subrogandis Collitigantibus.

29. Item Dominus Noster cupiens litium succidere anfractus, & ne novi Collitigantibus Adversarii dentur, providere, voluit, statuit, & ordinavit, quod quoties deinceps aliquem super quovis Beneficio Ecclesiastico Collitigantem in jure, vel ad jus, si quod forsitan ejus Adversario in dicto Beneficio competierit, subrogari contigerit (dummodo prædictus Collitigans in dicto Beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contra dictum Adversarium, postquam illud per triennium pacifice possederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de præmissis jure, sive tunc vacet, vel cum vacaverit impetrationes, vel concessionem etiam Motu proprio infra mensem ante concessionem hujusmodi factam nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium Beneficia, illorum præsertim, quibus aut propter senium, aut propter infirmitatem immineret vitæ periculum, impetraat, ut illis decedentibus tanquam Collitigantes in eorum juribus facilius subrogentur; Voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad jus in Beneficio Defuncti, quod illo vivente in casibus præmissis, vel similibus impetraverit, aliquo modo subrogetur, & subrogatio vel gratia, si neutri, si nulli, seu novæ provisionis, aut perinde valere, taliter Impetranti nullatenus suffragetur, quod etiam strictissime observari mandavit in impetrationibus Beneficiorum per privationem, & amotionem ex quibusvis criminibus, & excessibus forsitan perpetratis, etiam si usque ad definitivam Sententiam, quæ tamen in rem non transferit judicatum, processum foret.

De verisimili noticia.

30. Item voluit, & ordinavit, quod omnes gratiæ, quas de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis cum Cura, vel sine Cura, Secularibus, vel Regularibus per obitum quarumcumque personarum vacantibus, in antea fecerit, nullius roboris vel momenti sint, nisi post obitum ante, & datam gratiarum hujusmodi tantum tempus effluxerit, quod interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decesserint, ad notitiam ejusdem S. S. D. N. verisimiliter potuerint pervenire.

Non valeant Commissiones Causarum, nisi literis expeditis.

31. Item quod omnes & singulæ Commissiones Causarum quas in antea fieri contigerit, obtenta, vel occasione concessionum dumtaxat Apostolicarum de Beneficiis Ecclesiasticis gratiarum, super quibus literæ Apostolicæ confectæ non fuerint, ac processus desuper habendi, nullius sint roboris vel momenti.

De Impetrantibus Beneficia per obitum Familiarium Cardinalium.

32. Item voluit, quod impetrans Beneficium vacans per obitum Familiaris alicujus

Cardinalis, teneatur exprimere nomen & titulum ipsius Cardinalis, si ille in Curia fuerit, ipsius ad id accedat assensus, alias desuper gratia sit nulla; & idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet ab ipsa Curia absentes, & ubilibet etiam in locis infra duas dietas vicinis degentes, familiarique & lares in eadem Curia retinentes ab ipsa Curia recesserint, ad eandem illico reverturi, & infra decem vel ad summum quindecim dies vere & personaliter reversi fuerint. Ita quod Cardinalibus, alias quam, ut præfertur, ex quacumque causa quantumlibet necessaria, & hic necessario exprimentenda absentibus, facultas præstandi consensum hujusmodi non competat, sed Beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis Sux, & Sedis Apostolicæ provisionem, & dispositionem pertineant. Declarans Regulas, & Constitutiones suorum Prædecessorum, etiam a die earum editionis, & publicationis super assensu hujusmodi præstando sic intellectas & intelligendas fuisse; irritumque &c. attentari, decernens. Quodque si prædicti Familiares, eorumdem Cardinalium Familiares esse deserint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritatem similem transferint, quoad Beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus vel ad quæ priori ipsa familiaritate durante jus eis competierit, Cardinales, quorum prius Familiares fuerint, suum habeant adhibere consensum. Declarans præsentem Constitutionem locum non habere in illis Beneficiis, quæ Familiares ipsi tempore obitus eorum in dicta Curia vel extra eam obtinerent, aut antea obtinissent, & ratione officiorum per eos obtentorum dictæ dispositioni generaliter reservata, vel affecta fuisse apparerent. Necnon illos quoad effectum dictæ Constitutionis Familiares eorumdem Cardinalium censi, qui ipsorum Cardinalium Familiares continui Commensales ad minus per quatuor menses, computato etiam tempore ante promotionem ad Cardinalatum, fuisse probarentur. Decernens irritum &c.

Super eadem Familiaritate.

33. Item Dominus Noster ad evitandas lites & contentiones, quæ ex præcedenti sua Constitutione exoriri possent, vestigiis Prædecessorum suorum inhaerendo, voluit, statuit, & ordinavit, quod si Beneficia, quæ per obitum Familiarium continuo Commensalium eorumdem Cardinalium in futurum vacabunt, cessantibus Apostolicis reservationibus ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta præcedenti Constitutione non comprehendantur quo ad hoc, ut in provisionibus talium Beneficiorum super expeditione literarum illius Cardinalis, cujus Familiaris defunctus ille extitit, consensus requiri debeat; Sed Beneficia hujusmodi ad Collationem, seu quamvis dispositionem Cardinalis Ordinarii Collatoris, ut præfertur, libere spectare censeantur; Et si apud Sedem Apostolicam Beneficia hujusmodi per obitum dictorum Familiarium vacaverint, tunc in provisione talium Beneficiorum super expeditione literarum, illius Cardinalis exigatur consensus, si in Romana Curia præfens fuerit, ad quem eorundem collatio & dispositio, ut præfertur pertinere deberet, itaut Cardinalis Ordinarius Collator in concursu cum Cardinali Patrone semper præferri debeat, salvis tamen semper Indultis concessis & concedendis eidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus. Decernens irritum &c.

Signatura

*Signatura per fiat præferatur alteri
per concessum.*

34. Item voluit idem Dominus Noster, quod concurrentibus eadem die super quocumque Beneficio per fiat, & concessum, Signaturam ex ejus per fiat, etiam ut petitur, habens, alteri per concessum, etiam Motu Proprio habenti præferatur, etiam in illa per concessum prægnantiores, & quantumlibet privilegiativa essent clausulæ.

De Annali Possessore.

35. Item SS. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quod quicumque Beneficium Ecclesiasticum, tunc per annum immediate præcedentem pacifice possessum, & quod certo modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quotannis ipse illud possederit, ac specificam, & determinatam, ex qua clare poterit constare, quod nullum ipsi possessori in dicto Beneficio jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsum possessorem ad iudicium evocari facere, causamque ex tunc desuper infra annum usque ad Sententiam diffinitivam inclusive prosequi debeat & teneatur; alioquin impetratio prædicta, & quæcumque inde sequuntur nullius existant firmitatis. Et item impetrans, de damnis & interesse possessorem prædictum propterea contingentibus ei satisfacere; & si possessorem ipsum injuste, frivole, & indebite molestare reperitus extiterit, quinquaginta florenos auri perfolvere Cameræ Apostolicæ sit adstrictus, nec alius, quam præmissa vacationis modus etiam per literas: si neutri, aut subrogationis, aut alias sibi quoad hoc, ut Beneficium hujusmodi ea vice consequi aut obtinere valeat; quomodolibet suffragetur, illudque nullatenus in antea litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes Beneficia Ecclesiastica cujuscumque qualitatibus per privationem, & amotionem, vel alias propter commissam, excessum, & crimina vacantia vel vacatura, & similiter ad impetrantes Beneficia tanquam vacantia per devolutionem.

De Triennali.

36. Item statuit & ordinavit idem Dominus Noster, quod si quis quæcumque Beneficia Ecclesiastica, qualiaecumque sint, absque simoniaci ingressu ex quovis titulo, Apostolica, vel Ordinaria collatione, aut electione, & electionis hujusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum, ad quos Beneficiorum hujusmodi collatio, provisio, electio, & præsentatio, seu quævis alia dispositio pertinet, per triennium pacifice possederit (dummodo in Beneficiis hujusmodi, si dispositioni Apostolicæ ex reservatione generali in corpore juris clausa reservata fuerint, se non intruserit) super eisdem Beneficiis taliter possessis molestari nequeat; necnon impetrationes quaslibet de Beneficiis ipsis sic possessis factas, irritas, & inanes censei debere decrevit, antiquas lites super illis motas penitus extinguendo.

*De non appellando ante Sententiam
diffinitivam.*

37. Item idem D. N., ut finis litibus celerius imponatur, & Litigantium parcatur sumptibus & expensis, suorum Prædecessorum Con-

stitutionibus & Statutis inhærendo, statuit & ordinavit, quod in Causis pendentibus; & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante diffinitivam Sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoria, quæ vim habeat diffinitivæ, vel a gravamine minime concernente negotium principale, quod non possit per appellationem a diffinitiva Sententia reparari, nullæque Causæ appellationum committantur, nisi in Commissione exprimat, quod interlocutoria vim diffinitivæ habeat, vel gravamen sit tale, quod in appellatione a diffinitiva non valeat reparari. Alioquin Appellationes & Commissiones imposterum, & quidquid inde sequutum fuerit, nullius sint roboris vel momenti; Commissionibus Appellationum jam in Judicibus præsentatis & exhibitis in suo robore permanens, in quibus latis super eisdem Sententiis, secundo vel ulterius ab eis non liceat appellare. Appellantes vero, & appellationes etiam ab interlocutoriis, & gravaminibus hujusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint ultra expensas, & damna, ad quæ reficienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœna mulctetur.

*Non stetur Commissioni post
Conclusionem.*

38. Item statuit, & ordinavit, quod in Commissionibus de iustitia, seu Mandatis etiam Consistorialibus per eum, seu de ejus mandato, vel auctoritate in causis, in quibus conclusum existat, imposterum concedendis, etiam si in eis de Conclusionem hujusmodi implicite vel explicite mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi per concessionem hujusmodi Commissionis, eidem conclusioni, ac præfenti Regulæ derogetur expresse.

De Literis Religiosorum expediendis.

39. Item voluit & ordinavit, quod si aliqui Religiosi petunt aliquod Beneficium ad nutum amovibile cum clausula, quod exinde pro solo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non possint, literæ quoad ipsam clausulam nullatenus expediantur, nisi idem Dominus Noster ponat in Signatura, quod non possit amoveri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

*De Clausula ponenda in literis per-
mutationis Beneficiorum.*

40. Item si committatur alicui Beneficii resignationis receptio, ponatur clausula: *Attente quoque provideas &c.* Et si ex causa permutationis resignationes fiant, ponatur clausula: *Quod neuter permutantium jus acquirat, &c.*, nisi quilibet ipsorum jus habuerit in Beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

41. Voluit, quod si petatur suppleri defectus in genere, nullatenus literæ desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimentur: vel per *Fiat, ut petitur*, supplicatio signata fuerit.

De Derogatione Jurispatronatus.

42. Item voluit, quod desuper quovis Beneficio Ecclesiastico de Jurispatronatus Laicorum non expediantur literæ, nisi ponatur

expresse, quod tale Beneficium tanto tempore vacavit, quod ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitime est devoluta, vel quia tempus Patronis Laicis ad præsentandum a jure præfixum lapsum existat, aut ad id Patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum Jurispatronatus hujusmodi derogari contigerit, Jurispatronatus hujusmodi mentio, dispositive, ac specificè, & determinate, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat. Et si de hoc in literis provisionis, vel mandato de providendo, de dicto Beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

43. Item voluit, quod nulli Sæculari de Regulari, nec Religioso de Sæculari Beneficiis Commenda detur, nisi in Signatura per clausulam ad partem super petitione Commendæ hujusmodi, de Commenda ipsa mentio fiat.

De Reformationibus.

44. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod super quibuscumque Reformationibus signatis super Impetrationibus quorumcumque Beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quod literæ super prima Data expediri possint, si ex hujusmodi expeditione sub tali Data cuiquam videatur posse fieri præjudicium, literæ hujusmodi sub ipsa prima Data nullatenus expediantur, nisi Reformationes hujusmodi per fiat sub prima Data signatæ fuerint.

De consensu in Resignationibus, & Pensionibus.

45. Item voluit, & ordinavit, quod super Resignatione cujuscumque Beneficii Ecclesiastici, seu cessione juris in eo, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit, Apostolica literæ nullatenus expediantur, nisi Resignans, vel Cedens, si præsens in Romana Curia fuerit personaliter, alioquin per Procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum, expeditioni hujusmodi in eadem Cancellaria expresse consenserit, & juraverit, ut moris est. Et si ipsum Resignantem seu Cedentem pluries super uno & eodem Beneficio in favorem diversarum personarum successive consentire contigerit; voluit Sanctitas Sua, quod primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac literæ eorum prætextu, etiam sub priori Data expeditæ pro tempore, nullius sint roboris vel momenti; nec literæ reservationis vel assignationis, etiam Motu Proprio, cujusvis pensionis annuæ super alicujus Beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem persolvere tunc debebit.

De ingressu Religionis.

46. Item non dentur literæ super Beneficiis vacaturis per ingressum Religionis, nisi professio præcesserit Datam desuper petitionis.

Non valet impetratio facta per modum in Cancellaria exprimendum.

47. Item voluit, quod si petatur aliquod Beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolica exprimendum, talis impetra-

tio non valeat, nec literæ desuper expediantur.

De executione facienda.

48. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod quotiescumque per Signaturam suam, vel de ejus Mandato factam super exequendis aliquibus cum adjectione proprii nominis, vel Dignitatis cujusvis, Judex datur, literæ desuper expediantur cum expressione, quod idem Judex executionem faciat per se ipsum.

De dispensationibus in gradibus Consanguinitatis.

49. Voluit, quod in literis dispensationum super aliquo gradu Consanguinitatis vel Affinitatis, aut alias prohibito, ponatur clausula, *Si Mulier rapta non fuerit.* Et si scienter, ponatur clausula in quaterno,

Super defectu Natalium.

50. Voluit, quod in dispensationibus super defectu Natalium, quod possint succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula: *Quod non præjudicetur illis, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.*

Super Dispensationibus.

51. Item, quod per quamcumque Signaturam in quavis gratia nullatenus dispensatio veniat, nisi specialiter exprimat, vel dicta gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel alias nihil conferat, aut operetur.

Nulli suffragetur dispensatio, nisi literis confectis.

52. Item cum concessionibus super gratis dispensationum quarumcumque quibusvis per ipsum Dominum Nostrem concessarum vel concedendarum per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, sint provide limitatæ, licet aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblati multa sint petita, ne quis talium concessionum prætextu, id dispensative tenere, aut facere præsumat, ad quod concessionibus hujusmodi se non extendant; voluit idem Dominus Noster, quod nulla talis dispensatio cuiquam in Judicio vel extra suffragetur, antequam super ea literæ Apostolicæ sint confectæ.

De Clausulis ponendis in literis Indulgentiarum.

53. Item voluit, quod in literis Indulgentiarum ponatur, quod si Ecclesiæ, vel Cappellæ, aut alias aliqua Indulgentia fuerit concessa, de qua inibi specialis mentio facta non sit, hujusmodi literæ sint nullæ.

De Indulgentiis concessis ad instar.

54. Item voluit Dominus Noster, quod literæ super Indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valore Beneficiorum in impetrationibus.

55. Item voluit, quod in gratis, quas quibusvis personis de Beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinerint, seu de quibus eis fuerit provisum, vel concessum,

aut

aut mandatum provideri, verus annuus valor per marchas argenti, aut sterlinguorum, vel libras turoren. parvorum, seu florenos auri, aut ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam secundum communem aestimationem exprimitur, nisi personæ prædictæ Beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ jus eis competit juxta ipsarum oblationes, aut alias dimittere teneantur, alioquin gratiæ prædictæ sint nullæ. Et idem servetur in gratiis, quas a Sanctitate Sua Motu proprio emanare contigerit; quoad Beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur, seu provideri mandatur, aut alias disponitur, ac literis per quas pro tempore ad Ecclesiam Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monasteriorum regimina promotis conceditur, ut Monasteria, & alia Beneficia Ecclesiastica Sæcularia, & Regularia per eos obtenta, & in quibus, & ad quæ jus eis competit, retinere possint.

De Clausulis in Beneficiis vacantibus ponendis.

56. Voluit & ordinavit, quod quando providet, seu mandat provideri alicui de Beneficio Ecclesiastico vacante, tunc dari poterunt clausulæ, si petantur, etiam illud quovis modo &c. seu per Constitutionem *Execrabilis* vacet & specialiter reservatum inter aliquos litigiosum sit, & ejus collatio devoluta fuerit, & si pro colligante vel subrogationem, aut si neutri vel si nulli &c. petente, si tunc lis specificè exprimitur, nec detur aliqua generalis reservatio dispositiva, nisi desuper in concessione specialis & expressa, ac parte, & non sub conditione mentio fiat, & tunc reliquæ Reservationes ibi contentæ veniant. Si vero tempore expeditionis inde literarum generalis reservatio hujusmodi probari non possit, aut in novis provisionibus, seu pro colligantibus, si neutri vel si nulli &c. sit expressum, quod ab aliquibus asseritur, illum, cujus Beneficium conceditur, Collectorem vel unicum Subcollectorem, Abbreviatorem, vel Familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem fuisse, clausula ponatur etiam dictum Beneficium ex eo, quod talis Collector vel unicus Subcollector, Abbreviator, vel Familiaris, Notarius, aut dictæ Sedis Officialis fuit, dispositioni Apostolicæ generaliter reservatum existat, dummodo non sit in eo alicui specialiter jus quæsitum. In reliquis vero nulla clausula detur, unde reservatio generalis elici possit, nisi desuper Signatura per duplex fiat signata sit, aut reservatio vel alias specialiter habeatur.

De expressione qualitatum Beneficiorum in impetrationibus.

57. Item voluit, quod super Beneficiis Ecclesiasticis de qualitibus illorum videlicet an Dignitates, Personatus, vel officia sint, eique imminet Cura Animarum, & ad illa consueverint, qui per electionem assumi, mentio fiat; alias gratiæ desuper factæ sint nullæ. Et si qualitates hujusmodi affirmative vel conditionaliter non exprimantur, negativa expresse desuper fiat in Beneficiis, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas consueverint habere.

De Beneficiis vacantibus per contractum Matrimonii.

58. Item si reservetur Beneficium per contractum Matrimonii, non dentur alii modi

vacationum de futuro, nec censetur Beneficium reservatum specialiter vel affectum, nisi sequatur Matrimonium; sed in Beneficiis per promotionem, aut ingressum Religionis, vel affectuonem vacaturis ponatur clausula, etiam si non petatur, cum Beneficia hujusmodi præmissa, vel alias quovis modo &c. præterquam per obitum obtinentis, vacare contigerit, etiam si vacent. Decernens irritum &c.

De clausulis ponendis in literis Religiosorum.

59. Item voluit, quod si petatur aliquem Religiosorum recipi, & sibi de quovis Beneficio Ecclesiastico provideri per simplicem signaturam Fiat, receptio hujusmodi dumtaxat detur, adjecto, si petens idoneus sit, aut alium Canonicum non obstitat; & exprimitur, si certus numerus Regularium sit, sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expresse concedatur, & si numerus ille non existat, ponatur; Dummodo receptionis locus hujusmodi nimium propterea non gravetur. Possintque Executores provisionis hujusmodi ad receptionem emissionis professionis non expectato probationis anno procedere.

De translatione Religiosorum.

60. Item si Regularis petat sibi de Beneficio ab aliquo Monasterio, vel alio Regulari loco dependente provideri; & appareat ex petitione hujusmodi, quod alterius Monasterii, vel loci Religiosus sit, licet ibi translatio non petatur; nihilominus illa veniat.

De clausulis: Si est ita.

61. Item quod in literis super Beneficiis per Constitutionem *Execrabilis* vacantibus, ponatur clausula: *Si est ita*; similiter de quibuscumque narratis informationem facti requirementibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur litera de vacanti.

62. Item petenti sibi provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti, prout expedierit impetranti.

Revocatio Decimarum, & aliarum impositionum.

63. Item revocavit quascumque Decimarum, nec non subsidiarum, vigesimæ, & aliorum onerum impositiones ex quavis causa emanatas (non tamen Decimarum, subsidiarum, & onerum impositorum ex quavis causa & occasione expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes), & quascumque facultates super Decimarum, vigesimæ, & onerum hujusmodi exactione quibusvis fructuum, & proventuum Camera Apostolicæ debitorum Collectoribus, & Apostolicæ Sedis Nunciis ab eisdem Prædecessoribus concessas. Suspendit quoque ad Sui Sanctitatis & Sedis Apostolicæ beneplacitum quascumque plenarias Indulgentias ab eisdem Prædecessoribus ex quavis causa etiam expeditionis hujusmodi, si quæ per Nuncios, vel Quæstores deferebantur concessas, nec non deputandi, & eligendi Confessores, qui plenarie absolvant, & alia faciant ad earundem Indulgentiarum suspenfarum effectum, reliquasque facultates ipsas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea in quibus Indulgentiæ, & facultates in aliqua sui parte sint

forticæ

fortita effectum. Itaut illis, qui implentes injuncta eis in literis Indulgentiarum hujusmodi jam consequuti sunt facultatem eligendi Confessores, qui absolvant eos plenarie in mortis articulo, per hujusmodi suspensionem non prejudicetur, quin facultate ipsa uti possint in futurum: Decevit quoque irritum, & inane quidquid facultatum revocatarum eorundem prætextu imposterum contigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

64. Item revocavit, cassavit & annullavit, ac irritas declaravit quascumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curie pro tempore vacantium in toto vel in parte, & quavis concessionibus & collationibus, aliisque dispositionibus per fel. rec. Innocentium XIII., aliosque Prædecesores de dictis Officiis, etiam ex die collationum, concessionum & dispositionum earundem in antea vacaturis in favorem quarumcumque Personarum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Piorum locorum, Collegiorum, seu eorum Mensarum, etiam perpetuo, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroso, & sub quavis alia verborum forma, quam, & præmissorum tenores pro expressis haberi voluit, concessas, & factas quoad Officia, quæ post obitum dictorum Prædecesorum vacarunt, & in posterum quomodolibet vacabunt. Item revocavit quoque, cassavit & annullavit ac irritas declaravit quascumque Infeudationes, Investituras, gratias, concessionibus quoquo modo, etiam in Emphyteusim ad tempus seu in perpetuum, etiam Motu proprio, & de plenitudine potestatis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis (extra tamen Consistorium, & sine Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & consensu,) a die Constitutionis fe. re. Pii Papæ V. Prædecesoris sui super prohibitione alienandi & infeudandi civitates, & loca Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sub datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto Kal. Aprilis, Pontificatus sui anno secundo, usque in præsentem diem, per quoscumque Romanos Pontifices suos Prædecesores, aut mandato, vel auctoritate eorum quomodocumque & qualitercumque & quovis colore factas & concessas de Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sanctæ Sedi Apostolicæ, & tam mediate, quam immediate subjectis, tunc videlicet de tempore dictarum Infeudationum, Investiturarum, gratiarum, & concessionum nondum devolutis, necnon quascumque prorogationes, & extensiones quarumcumque Infeudationum, Investiturarum, gratiarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus & locis, tunc videlicet de tempore dictarum prorogationum, & extensionum nondum finitarum quibusvis personis cujuscumque gradus, status, conditionis & præminentie, etiam Imperiali, Regali, Ducali, aut alia quavis præfulgeant dignitate, etiam in vim contractus, & ex quocumque titulo, etiam oneroso, & per quascumque tam sub Plumbo, quam in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, aut etiam alias quomodocumque, & qualitercumque expeditas literas, ac sub quavis verborum forma, quam, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit, latissime extendendos.

Quod fructus in tertia parte augeri possint vigore clausula.

65. Item, cum nonnulli in impetrationibus Beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & certo modo vacaturorum, asserendo illorum fructus &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnunquam obtineant a Sanctitate Sua, ut hujusmodi valorem annuum augere possint, ut verius possint in confessione literarum super hujusmodi impetrationibus summa aut valor annuus exprimi, aliter desuper non specificato, ne de veritate hujusmodi concessionis imposterum hæsitari contingat, declaravit prætextu concessionis hujusmodi valorem ipsum usque ad tertiam partem valoris expressi, & in prima, quæ desuper fiet literarum expeditione, dumtaxat augeri posse, & eas, quas literis jam expeditis cum expressione valoris specificari, aut non integro augmento prædicto, denuo desuper expediri contigerit literas cum aliquo augmento valoris hujusmodi, nullius esse roboris vel momenti, etiam Motu proprio beneficiales gratiæ & dispositiones quascumque a Sanctitate Sua emanaverint.

De infordescensibus.

66. Item ne personis, pro quibus literæ Sæ Sanctitatis emanabunt ob generalem absolutionem a Censuris Ecclesiasticis, quibus ligati forent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in literis Apostolicis apponi solita, præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & infordescendi in illis, statuit & ordinavit hujusmodi absolutionem, & clausulam in literis, quas in futurum cum illa concedi contingent, non suffragari non parentibus rei judicæ, Incendiariis, Violatoribus Ecclesiarum, Falsificatoribus, & falsificari procurantibus literas, & supplicationes Apostolicas, & illis utentibus, Receptoribus, & Fantoribus eorum, ac res veritas ad infideles deferentibus, Violatoribus Ecclesiasticæ libertatis, via facti ausu temerario Apostolicis mandatis non obtemperantibus, & Nuncios, vel Executores Apostolicæ Sedis, & ejus Officialium, ejus commissa exequentes, impediuntibus, qui propter præmissa, vel aliquod eorum excommunicati a jure vel ab homine per quatuor menses scienter excommunicationis sententiam hujusmodi substinerint. Et generaliter quibuscumque aliis, qui Censuris aliquibus etiam alias quam, ut præfertur, quomodolibet ligati in illis per annum continuum inforderint.

Officiales nihil exigant ultra debitum.

67. Item idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua non sine displicentia plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curie, qui constituti sibi emolumentis pro exercitio officiorum, quæ obtinent, non contenti, ultra a prosequentibus negotiorum quarundam expeditionem in eadem Curia exigere non verentur, obviare volens, & districte præcipiendo inhibuit omnibus & singulis quævis officia in eadem Curia obtinentibus, ne de cætero quidquam prætextu officiorum, quæ obtinerent, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultra emolumenta hujusmodi exigere, seu ad hunc effectum expeditionem eorum, quæ eis incumbunt, malitiose differre sub excommunicationis, & præter illam suspensionis a perceptione emolumentorum hujusmodi pro prima ad semestre, & pro

secunda ad annum, & pro tertia vicibus, quibus sic excederent, privationis officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excefferint, pœnis. Ac voluit, quod S. R. E. Vice-Cancellarius & Camerarius excedentes ipsos respective prout eis subfunt, per subtractionem emolumentorum eorumdem, ac alias, ut præferatur, compellant ab hujusmodi illicitis exactio-nibus abstinere, ac contra eos per prædictas pœnas, & alias prout melius expedire vide-rint, procedant.

Reservatio Beneficiorum vacantium Sede Apostolica vacante.

68. Item S. D. N. provide considerans con-suevisse quandoque Romanos Pontifices Præde-cessores suos Beneficia, quæ vacante Sede Apo-stolica vacare contigerant, dispositioni suæ re-servare, intendens de Beneficiis hujusmodi tam Conclavistis, quam pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia & sin-gula Beneficia per Regulas Cancellariæ Aposto-licæ, aut quaslibet alias Apostolicas Constitu-tiones temporales Romani Pontificis pro tem-pore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quavis causa reservari solita, quæ a die obitus se. re. Benedicti XIII. Prædecessoris sui usque ad diem duodecimam Julii currentis va-caverunt, & de quibus per quoscumque Ordinariorum Collatores tunc dispositum non fuerat, seu minus valide dispositum fuerat, suæ provi-sioni, ac dispositioni reservavit. Decernens irritum &c.

Revocatio Indulorum supervoventia.

69. Item, quia ad opportunam nonnul-lorum suggestionem quandoque contigit, Prædecessores suos Romanos Pontifices pro tem-pore existentes, sub contractorum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessisse, & indulgisse Beneficiis, ut fructus suorum Be-neficiorum, aut partem eorum anticipatis so-lutionibus ad tempus elocare, vel erga cre-ditores, aut quascumque alias personas obli-gare vel hypothecare, in solum dare, aut alias quomodolibet de eis disponenter liceret, ad tempus minime restrictum, ad vitam sup-plicantium cum gravi Successorum præjudicio, & Ecclesiarum detrimento. Ideo indemnita-ti Ecclesiarum, & Successorum in Beneficiis hujusmodi salubriter consulere volens, revo-cavit, cassavit & annullavit omnia & singula indulta & facultates in ea parte, qua nec dum vere & realiter suum sortita sunt effectum, per quoscumque Romanos Pontifices Prædeces-sores suos hæcenus ad favorem quarumcum-que personarum concessas, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis cau-sa vel prætextu permittitur fructus certos vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorundamlibet Beneficiorum per eos obtentorum, anticipatis solutionibus ultra uni-cum annum elocare, arrendare ad firmam, vel responsonem concedere, vel eos ad fa-vorem quarumcumque personarum quomodo-libet obligare, vel hypothecare, in solum dare, aut de eis quomodolibet & ex qua-vis causa disponenter pro tempore, ad vitam Beneficiorum, & tempus, quo Beneficia hu-jusmodi obtinuerint minime restricto, & co-actato, illorum tenores &c. Decernens irri-tum &c.

Quod Cardinales non comprehendantur sub Regulis faciendis.

70. Item, cum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Car-dinales SS. D. N. assistant, ac propterea debeant specialibus prærogativis & privilegiis gaudere, idem D. N. statuit, ordinavit, decrevit & decla-ravit, quod in quibuscumque Constitutionibus & Regulis per Sanctitatem Suam edendis non comprehendantur, neque comprehensi cen-seantur ipsi Cardinales; nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant; vel Con-stitutiones edendæ de eorumdem Cardina-lium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, seu in eisdem Regulis & Constitutio-nibus facta fuerit ipsorum Cardinalium expref-sa mentio.

Quod Regula Cancellariæ non comprehendantur sub generalibus derogationibus.

71. Item Sanctitas Sua statuit & declaravit, quod præmissis, & quibusvis aliis Regulis Can-cellarariæ suo tempore edendis & publicandis nun-quam censetur derogatum in quibuscumque Constitutionibus, Literis, Brevibus, Indultis, & aliis ordinationibus Apostolicis, etiam Mo-tu proprio, & ex certa scientia emanatis, per quæcumque verba & Decreta derogatoria, ir-ritantia, universalia, & amplissima, & clausu-las quantumvis efficacissimas, etiam derogato-riarum derogatorias, arque specialis & indivi-duæ expressionis vim habentes, & habentia, nisi facta fuerit de illis expressa mentio; & non aliter, nec alio modo.

De potestate Rhi D. Vice-Cancellarii, & Cancellariam Regentis.

72. Primo, quod possit committere absolu-tionem illorum, qui ignoranter in supplicatio-nibus vel in literis Apostolicis aliquid scriberent, corrigerent vel delerent.

Item, quod possit corrigere Nomina & Co-gnomina Personarum (non tamen eorum, qui-bus gratia & concessiones fiunt, ac Beneficio-rum, dum tamen de corpore constat.

Item, quod possit omnes causas Beneficiales, etiam non devolutas committere in Curia, cum potestate citandi ad partes.

Item, quod Processus Apostolica auctoritate decretos aggravare possit cum invocatione Brachii secularis, & sententias executioni de-mandari facere contra intrusos & intrudendos, per literas Apostolicas desuper conficiendas, & non alias.

Item, quod possit signare supplicationes ma-nibus duorum Referendariorum signatas de Be-neficiis Ecclesiasticis Sæcularibus & Regularibus dispositioni Apostolicæ generaliter non reserva-tis, quorum cujuslibet valor centum florenoru-m auri de Camera, vel totidem librarum Turonen. parvorum, seu totidem in alia mo-nera secundum communem estimationem, valo-rem annuum non excedet.

Item, quod possit signare supplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus si-gnatas, de novis provisionibus, si neutri, & subrogationibus pro colligantibus, in qui-bus non detur clausula generalem reservatio-nem importans.

Item, quod possit ad Ordines suscipien-dos arctatis prærogare terminos de dictis suscipiendis Ordinibus, usque ad proxima tunc a jure statuta tempora, in quibus sic arctati successive ad ipsos ordines promovean-tur.

Placet

Placet, publicentur, & describantur L.

Leſæ & publicatæ fuerunt ſupradictæ Regu-
læ, Ordinationes & Conſtitutiones in Cancellaria
Apoſtolica ab uno ex RR. PP. DD. majoris
Præſidentia Abbreviatoribus Anno Incarnationis
Dominicæ milleſimo ſeptingentefimo trigefimo,
die vero 24. menſis Julii, Pontificatus prælibati
SS. D. N. CLEMENSIS XII. Anno Primo.

Joſeph Maria Minicotius Procuſtos.

II. Gratia & Privilegia Conclaviſtis poſtremi Con-
clavis conceduntur.

Eadem Privilegia conceſſere ſinguli Romani Pon-
tifices poſt Clementem VIII. Conſtit. Equitari
conſentaneum &c. Dat. anno 1592. Morem
vero hujusmodi antiquiorem fuiſſe Antecęſſoribus
ibidem facetur Cherubinus.

Dat. 16. Julii
1730. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

U R B I S.

Motu proprio, &c.

Cauſa con-
ceſſionis.

§. 1. **N**os volentes dilectos filios Concla-
viſtas, qui Conclavi, in quo Nos
Divina favente clementia ad ſummi Apoſtola-
tus apicem aſſumpti fuimus, Nobis, & Vene-
rabilibus fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus
uti familiares continui Commenſales inſervien-
tes, interſuerunt, quique ea de cauſa labores,
vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita-
ratione obſequiorum hujusmodi, favoribus, gra-
tiis & privilegiis pro cujuſque meritis exorna-
re, ipſoſque Conclaviſtas, quibus hodie, ac
aliis participantibus deſcriptis in Rolo, ſeu di-
viſione ſubſcripto, ſeu ſubſcripta per Venera-
bilem fratrem Noſtrum Antonium Franciſcum
de Valentibus Archiepiſcopum Theodoſien. nun-
cupatum Datarium Noſtrum, ſummam decem
millium ſcutorum auri in auro ſtamparum ex
pretio tot Officiorum Vacabilium ad Nos ſpe-
ctantium graſioſe donavimus, in veros, indu-
bitatos & non fictos familiares continuos Com-
menſales Noſtros, ac eos, qui ex illis Clerici
exiſtunt, ſeu militiæ Clericali adſcribi deſide-
rant, quoſque tres præfate S. R. E. Cardinales
ſingulatim in quolibet ordine antiquiores gra-
du, nobilitate, & aliis meritis dignos tali di-
gnitate judicaverint, in Noſtros, & Sedis Apo-
ſtolice Notarios ſine tamen præjudicio dilecto-
rum filiorum de numero participantium Nota-
riorum recipimus, & tam illos, quam alios
Conclaviſtas ſingulos, qui ſingulatim ab iſdem
tribus Cardinalibus digni tali honore reputati
fuerint, Sacri Palatii, & Aula Lateranen. Com-
munes, & Milites, & tam illos, quam omnes,
etiam quoſcumque alios Conclaviſtas indiſtincte,
& qui Nobiles non ſunt, Nobiles quique
Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus tem-
porali dominio eidem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ
mediate vel immediate ſubjectis, cives eſſe vo-
luerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſi-
gillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam
ab eiſdem tribus Cardinalibus ſe admitti pe-
tierit, veros Cives, & ad inſtar, & ſine ul-
la proſus differentia inter eos, & ſingulos
alios veros originarios, & antiquiſimos, etiam
Nobiles, & participantes Cives ipſius Urbis,
vel Civitatis, itaut ipſum jus Civilitatis ad
quoſcumque illorum hæredes eodem modo tran-
ſeat, creamus, conſtituimus & deputamus, ac

Donat eis
rom. aurea.
Ex iſdem
Laicos in Fa-
miliares,
Clericos in
Notarios,

Omnes in
Comites S.
Palatii,

Ac Nobiles
creat.

Nobilitatis & Civilitatis titulo honore & inſi-
gniis decoramus, aliorumque familiarium &
continuum Commenſalium Nobis actu in
Palatio noſtro Apoſtolico inſervientium, ac
in illius Tinello comedentium & bibentium,
ac Noſtrorum, & Sedis præfate Notariorum
Palatii, & Aula prædictorum Comitum, Mi-
litum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi
originariorum numero & conſortio favorabi-
liter aggregamus, & pro veris, indubitatis &
non fictis Familiaribus continuis Commenſa-
libus, ac Notariis Noſtris, Comitibus, No-
bilibus, Militibus, & Civibus deinceps ha-
beri volumus, & reputari mandamus; eiſque
ut in quibuſcumque impetrationibus, conceſ-
ſionibus, & literis tam gratiam, quam ju-
ſtitiam ſeparatim, ſeu utramque mixtim con-
cernentibus ſe Familiares, continuos Com-
menſales, noſtroſque Comites, Milites, No-
biles, & Cives etiam Originarios nominare
poſſint, nec propterea impetrationes, conceſ-
ſiones & literæ hujusmodi ſubreptionis vi-
tio ſubjaceant. Sed validæ & efficaciæ exi-
ſtant, ac ex nunc deinceps in perpetuum om-
nibus & quibuſcumque, ac proſus ſimilibus
antelationibus, prærogativis, privilegiis, li-
bertatibus, immunitatibus, mandatis, ſuſ-
penſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis,
indultis, ac juribus, quibus alii noſtri Fam-
iliares tempore dictæ aſſumptionis noſtræ ad
Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii
ejuſdem Sedis Notarii, etiam de numero par-
ticipantium exiſtentes, etiamſi habitum &
Rochetum Noſtrorum ipſius Sedis non de-
ferant, Palatiique & Aula præfatorum Com-
munes, Milites, Nobiles, etiam originarii,
ac antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis, vel Ci-
vitatibus, quam, ut præferunt, elegerint, quique
ex utroque parente vere Nobili, & Cive ori-
ginario & antiquiſſimo procreati de jure, ſta-
tuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpe-
ciali privilegio, ſeu alias quomodolibet, etiam
quoad aſſequutionem quorumcumque Benefi-
ciorum Eccleſiaſticorum, etiam per quacun-
que literas ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro
tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur &
gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſ-
ſunt, & poterunt quomodolibet in futurum,
ubique locorum in judicio & extra, ſine ta-
men eorumdem Notariorum de numero par-
ticipantium præjudicio, uti, frui, potiri &
gaudere, libere & licite valeant realiter, &
integre in omnibus, & per omnia, etiamſi in
Urbe & Civitate hujusmodi non habitaverint,
perinde acſi de vere Nobili genere, & ex utro-
que Parente Nobili Originario, ac antiquiſ-
ſimo Cive procreati forent, & hujusmodi præ-
rogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ,
favores, conceſſiones, Indulta, & jura, quæ
pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt,
& quæ ratione Nobilitatis, & Civili-
tatis naturalis & originariæ aliis competant,
pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaffent
ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure, ſta-
tuto, conſuetudine, fundatione, vel alias com-
petent, auctoritate & tenore ſimilibus indul-
gemus.

§. 2. Ac Conclaviſtas præfatos a ſolutione
& exactione quarumcumque Decimarum, non
tamen Decimarum, ſubſidiorum & onerum in
ſubſidio expeditionis contra Turcas, & Or-
thodoxæ Fidei hoſtes impoſitarum & impoſi-
torum, & cujuſcumque pedagi, & ſubſidii,
gabella, & cujuſcumque oneris, ordinarii,
& extraordinarii ubique locorum, & ex qua-
cumque quantumvis urgentiſſima & inexcogita-
bili cauſa, & occaſione, etiam ad inſtantiam
Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum,
etiam Venetæ, & aliorum quorumcumque

Ac privile-
giis iſdem
frui conce-
dit, quibus
ceteri Pala-
tini Comi-
tes, & Fam-
iliares fruun-
tur.

Exemptio a
ſolutione Dec-
imarum, &
impoſitionum &c.

Principum

Principum impositorum & imponendorum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, & e contra; & postquam casus hujusmodi impositionis & solutionis evenerit, liberamus & eximimus, liberosque & exemptos fore & esse decernimus, districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem S. R. E. Cameraario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, ac quibuscumque aliis Officialibus Camerae nostrae Apostolicae, ac Executoribus Decimarum, præterquam Decimarum, Subsidiorum & onerum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes, ut præferatur, impositarum & impositorum; necnon cujuscumque pedaggi, subsidii, gabellæ, & aliorum, ut præferatur, impositorum onerum hujusmodi, ac aliis personis cujuscumque Ecclesiasticæ vel Sæcularis Dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere seu compellere, aut super præmissis, eorumque usu, possessione, vel quasi directe vel indirecte quovis quæsito colore vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquo modo præsumant; necnon eisdem Conclavistis, quod bona quæcumque ad ipsos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine, Sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum, atque Hospitalium quorumcumque Regularium; necnon Canoniciatum, & Præbendam, ac Dignitatum quorumlibet per eos alias obtentorum & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore vel ingenio seu eorum industria, legitime tamen, & alias licite acquisita & acquirenda, etiam in dicta Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia, spoliis minime subjaceant.

§. 3. Sed Conclavistæ præfati etiam si Religioni alicujus Militiæ (non tamen S. Joannis Hierosolymitani) adscripti, & in ea expresse professi fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiam si Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari vel alias disponere, iisque ab intestato decedentibus, legitimi eorum hæredes quicumque succedere libere & licite valeant, simili modo concedimus & indulgemus: Præcipientes & mandantes eisdem præfata Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cameraario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, & quibusvis aliis spoliatorum hujusmodi Collectoribus & Sub-collectoribus, ac Militiarum (non tamen dicti Sancti Joannis Hierosolymitani) prædictarum Receptoribus, Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis tam Sæcularibus, quam Regularibus, etiam cujusvis Militiæ, & cujusvis gradus, status, ordinis, & præminentia, etiam si speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant; ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti & Codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi faciendas, semper & perpetuo validas & efficaces fore.

§. 4. Ac cum eisdem Conclavistis etiam in Militia Sancti Joannis Hierosolymitani, & in quavis alia Militia expresse professis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac etiam Mensarum Episcopatum, Archiepiscopatum, Abbatiale, nec non Dignitatum quarumcumque, ac Monasteriorum, etiam per ejusdem S. R. E. Cardinales ad præsens obtentorum, & impositarum quomodolibet obtinendorum, fructibus &c. ac etiam distributionibus quotidianis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera, pro quolibet eorum nunc & pro tempore reservatarum & assignatarum, ac reservandarum & assignandarum, habitum & tonsuram Clericalem gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem & honestum, ac per Milites præfatos gestari solitum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas Sententias, Censuras, nec etiam privationis seu cessationis ipsarum pensionum penas occasione præmissorum incurere possint, sed easdem pensiones usque ad præfata summam ducentorum ducatorum hujusmodi ascendentes, & reservatas, & imposterum reservandas, ut præferatur, etiam si matrimonium quoad Milites alicujus Militiæ, videlicet cum Militia compatibile, jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint cum unica & virgine tantum, recipere, & quoad vixerint, & quilibet eorum respectivè vixerit, retinere libere & licite valeant, de specialis dono gratia dispensamus.

§. 5. Et insuper Conclavistis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, & vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam, ad id per eos & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quæcumque pensiones annuas eis & eorum singulis super quibuscumque fructibus &c. juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis & incertis quarumcumque Mensarum Episcopatum, Archiepiscopatum, & Abbatiale, ac etiam distributionibus quotidianis, etiam ratione servitii & mercedis, Dignitatum, Canoniciatum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen per S. R. E. Cardinales obtentorum) reservatas seu reservandas, seu fructus &c. hujusmodi beneficiorum reservatos seu reservandos, etiam si semel vel pluries translata seu translata fuerint, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto vel in parte, ac in una seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare & extinguere, ac postquam cassata, & extincta fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus &c. hujusmodi usque ad summam præfata centum ducatorum uni vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam Clericali characterè tunc temporis nondum insignitis, cum clausula tamen ex tunc, prout postquam dicto characterè rite insigniti fuerint, seu alias pensionum seu fructuum hujusmodi capacibus per eisdem Conclavistas & illorum singulos nominandos, etiam quæcumque, quotcumque, & qualicumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus & expectantibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis, eisdem modo & forma, quibus eisdem Conclavistis reservata seu reservati erant, etiam absque Beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, & per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere & assignare possint, itaut præfati Translatarii in quasi possessione pensiones seu fructus &c. hujusmodi exigendi, in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus & per omnia subrogati

Facultas resignandi pensiones ad summam 100. ducat.

Facultas resignandi etiam si Religioni alicujus Militiæ, aut Militiæ nomen dederint, excepta Militia S. Joannis Hierosolymitani.

Dispensatio circa delationem Habituum & Tonsuræ pro habentibus pensionem, vel pensiones 200. ducat. auri cujuscumque generis illa, vel illæ sint.

esse censeantur, concedimus & indulgemus, etiam si similem gratiam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostriſ aliis forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclaviſtarum, quam ex quocumque alio indulto & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam & concessionem impedire nolumus, ſed cumulative concessam & concessas eſſe volumus, itaut quilibet eorum cumulative & ampliative præſatis facultatibus præſentibus & præteritis privilegiis hac in re concessis uti, frui, & potiri poſſint. Decernentes novas reſervationes, constitutiones, concessiones, assignationes, & translationes pensionum ac fructuum &c. hujusmodi, ut præſertur, faciendas, ex nunc, prout poſtquam facta fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipſaque Beneficia, super quorum fructibus &c. aliisque hujusmodi reſervata fuerint, obtinentes ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore.

Concessio
ancianitatis
Equitibus
Hierosolymitanis, seu aliterius Militie.

§. 6. Necnon Conclaviſtis præſatis, qui Sancti Joannis Hierosolymitanis, seu cujusvis alterius Militie Regularis, etiam expreſſe profeſſi ſunt, ut etiam ab eorum Conventu abſentes exiſtant, dummodo tamen quinquennalem, ſeu aliam debitam reſidentiam in Conventu fecerint, & conſuetam ſervitia præſtiterint, quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum, ac quarumvis pensionum, & Commendarum eorum Militie, ſeu Religionis capaces exiſtant, perinde ac ſi in eadem Militia, ſeu Religione antianitatem de juſtitia conſequuti fuiſſent, ſimiliter indulgemus.

Legitimationis
illegitimum, & ad
Eccleſiaſtica
Beneficia habilitatio.

§. 7. Præterea eodem Conclaviſtis, ſi qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato & illicito coitu, etiam ſi ex nobilibus parentibus, & viribus ſæminis procreati exiſtant, etiam ſi alias legitimi exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genitura hujusmodi maculam ſive notam abſtergimus & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus, & cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis & maternis ac aliorum conſanguineorum ſeu cognatorum vel aliorum quorumcumque, ſine tamen præjudicio venientium ab inteſtato vel fideicommiſſo, ſeu alias de jure, valida diſpoſitione, & præterquam in Bonis Eccleſiaſticis, & ab Eccleſia provenientibus, ſuccedere, & illa donationis vel alio quovis titulo conſequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omnia jura, legitimis ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates, reſtituendo realiter & cum effectum ac ad dignitates, honores & quacumque alia officia ſæcularia publica vel privata etiam aſſumi, illaque gerere & exercere in omnibus & per omnia, ac ſi de legitimo Matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſtet impedimentum, ut Clericali Charactere, qui illo nondum inſigniti ſunt, inſigniri, & ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, ſi nondum ad illos promoti ſint promovendi, ac poſtmodum Charactere, & Ordinibus hujusmodi, ac illorum privilegiis uti, ac in eiſdem Ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, & quacumque, & qualiacumque cum cura & ſine cura Beneficia Eccleſiaſtica, etiam ſi perſonatus adminiſtrationes & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu ſi Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, ac Dignitates, non tamen Majores poſt Pontificalem in Cathedralibus, nec principales in Collegiatis Eccleſiis hujusmodi fuerint, ſi eis alias canonicæ conferantur, aut ipſi eligantur,

præſententur, vel alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eiſdem, recipere, & dummodo plura ſimul non ſint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere & licite valeant, ſimiliter diſpenſamus.

§. 8. Ac omnes & quocumque defectus, ſi qui forſan ſint, in omnibus & quibuſcumque provisionibus ac permutationibus Beneficiorum quorumcumque eorumdem Conclaviſtarum, tam ob multiplicatam Titulorum, ac ob incurſionem quatuordecim cenſurarum, etiam irregularitatis, & ſimiliter in expeditionibus literarum Apoſtolicarum ſuper illis, quam alias ex quavis cauſa provenientes, quoad præteritum tantum, ac ſine præjudicio juris alicui quaſiti, & dummodo non interceſſerit ſimoniacus labes, nec aliqua lis deſuper pendeat, ſanamus: ac provisiones hujusmodi vigore præſentium in utroque Foro, perinde ac ſi novas provisiones hujusmodi obtinuiſſent, revalidamus, & quatenus opus ſit, omnibus & ſingulis Dignitatibus, & aliis cum cura & ſine cura Beneficiis Eccleſiaſticis quomodolibet qualificatis & nuncupatis, etiam cujusvis Ordinis Regularibus, per eos reſpective obtentis, de novo etiam reſpective providemus: ac omnes & ſingulas pensiones eis & eorum ſingulis, ſuper quorumvis Beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodolibet qualificatorum & nuncupatorum, etiam alicujus Ordinis Regularium, fructibus &c. ac etiam diſtributionibus quotidianis reſpective reſervatas, ſimiliter de novo reſervamus; ipſique Conclaviſtis eorumque ſingulis quocumque fructus &c. Eccleſiaſticos occasione quarumcumque Dignitatum, Canonicatum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum, ipſis & eorum cuiuslibet reſpective collatorum & reſervatorum, tam ex antedictis quam ex aliis defectibus & occaſionibus, etiam ratione omiſſionis recitationis horarum Canonicarum, vel eorum non promotionis ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, vel non ſuſceptionis gradus Doctoratus indebite perceptos, cujuſcumque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus & condonamus; ac cum eis ſuper inhabilitate & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod Cenſuris hujusmodi ligati Miſſas & alia Divina Officia (dummodo tamen non in contemptum Clavium) celebraverint, aut alias in Divinis ſe immiſerint: quodque illa & præmiſſis eiſdem non obſtantibus, ad omnes, etiam Sacros & Presbyteratus Ordines alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obſtet Canonicum impedimentum, promoveri, & in illis & in ſuſceptis per eos alias rite Ordinibus etiam in Altaris Miniſterio miniſtrare libere & licite valeant, diſpenſamus.

Dispensatio
a defectibus,
qui in collationibus, vel
acquisitione
Beneficiorum,
Pensionum &c. præter
Simoniam inſeſſerint.

§. 9. Quodque omnes & quacumque gratiæ, provisiones, commenda, & quavis alia literæ Apoſtolicæ provisionum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum hujusmodi, prout noſtris Familiaribus continuis Commenſalibus, eiſdem Conclaviſtis & eorum cuiuslibet gratis dentur, concedantur & expediantur: ac etiam literæ ipſæ in forma Brevis tam de capienda poſſeſſione nomine diſtæ Camere Apoſtolicæ, quam alias uti illis ſuper provisionibus quorumvis Beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, ſimiliter gratis dentur concedantur & expediantur, ac dari, concedi & expediri omnino debeant, etiam præcipimus & mandamus.

Condonatio
fructuum Eccleſiaſticorum
vel indebite
perceptorum.

Litteræ Apoſtolicæ pro
Beneficiis,
Pensionibus
&c. gratis
eis dandæ.

§. 10. Ac eiſdem Conclaviſtis & eorum cuiuslibet, ut alia ſimilia vel diſſimilia indulta,

Validatio
horum Privilegiorum.

privilegiorum.

1730.
vilegiarum,
ac cetero-
rum a Sum-
mis Pontifi-
cibus cui-
bet illorum
concesso-
rum.

privilegia, facultates, & gratias, hæcenus eis & eorum cuilibet per Nos & Romanos Pontifices prædecessores nostros & Sedem præfatam concessa, in suo robore & firmitate cum præsentibus stare, ac illorum omnium & singulorum tenores, perinde ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus haberi volumus pro expressis, quam imposterum concedenda specialia vel generalia, quibus per præsentem ac præsentibus per illa minime in aliquo præjudicare intendimus; itaut quodcumque & qualicumque fuerint, unum alteri derogare non censeantur, sed eos & eorum quemlibet illis simul ac cum præsentibus prædictis cumulative vel singulariter, prout eisdem Conclavistis & eorum cui-libet magis expediens videbitur, frui & gaudere posse decernimus (dummodo tamen præsentibus non adveniant) similiter concedimus & indulgemus.

Exemptio ab
insinuatione,
seu a regi-
strando in
Camera.

§. 11. Postremo eisdem Conclavistis eorumque aliquem ad præsentem Motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur, conficiendas, in dicta Camera insinuandum, aut admitti & registrari petendum minime teneri; nec illum seu illas, etiamsi Motus proprius & literæ huiusmodi infra legitimum tempus insinuatus admittitur & registratus non fuerit, seu illæ insinuatae admittæ seu registratæ non fuerint, propterea minus validum seu validas censei; sed suos plenarios effectus sortiri debere, ac Motum proprium & literas huiusmodi & in eis contenta quæcumque, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoris, vel quæ eas limitarent vel moderarentur, quæ a Nobis & dicta Sede pro tempore & ex quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in favorem Fidei, ac Divini Cultus augmentum, etiam Consistorialiter, vel alia quavis auctoritate hæcenus vel imposterum emanaverint, minime comprehensum & comprehensas esse; & quoties illæ emanabunt, toties eum & eas in pristinum statum restitutum, repositum & plenarie reintegratum, & restitutas, repositas & plenarie reintegratas, seu restituendum; reponendum & plenarie reintegrandum, & restituendas, reponendas & plenarie reintegrandas esse censei.

Exemptio ho-
rum Privi-
legiorum ad
Procurato-
rem Concla-
vistarum.

§. 12. Et insuper cum dilectus filius Josephus Ferretus Romanus literarum Apostolicarum Expeditor; tanquam dictorum Conclavistarum Procurator; in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis & dictæ Sedi impensorum iatuitu, volentes ipsum specialibus favoribus & gratiis prosequi, eidem Josepho, licet ipse in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus & singulis supradictis gratiis, privilegiis & facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indulgiis, exemptionibus, ceterisque præmissis (non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri huiusmodi per Nos, ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur, distributorum, seu distribuendorum) tanquam Conclavista frui & gaudere libere & licite possit & valeat, perinde ac Conclavi huiusmodi vere & realiter interfuisset: Constitutionibus, Ordinationibus, ceterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstantibus, motu, scientia, & auctoritate similibus, de speciali gratia indulgemus; Sicque per quoscumque Iudices, etiam Commissarios, quavis auctoritatis fungentes, sublata eis & eorum cuilibet in quavis instantia aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiti debere; irritum quoque & inane,

quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 13. Et insuper dilecto filio Nostro Petro Sancti Laurentii in Damaso nuncupati prædictæ S. R. E. Cardinali Othobono nuncupato, eisdem S. R. E. Vice-Cancellario, & literarum Apostolicarum Summatori, ac dilectis filiis Camera Apostolicæ Ministris loco Secretariorum Apostolicorum suppressorum, Præfidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum præfatarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili & ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus, etiam mandamus, ut præfatas literas super prædictis omnibus & singulis, tam conjunctim quam separatim pro singulis, quibus concessa fuerunt, ac seorsim & separatim, cum omnibus & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis, gratis, etiam quoad compositionem in Dataria Nostra, & per eandem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediti faciant.

Expeditio
gratiola per
viam secre-
tam.

§. 14. Insuper omnia & singula privilegia, gratias, & concessionem, eisdem Conclavistis & eorum cuilibet a diversis Summis Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostri hucusque concessa, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorundem Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit devenit, ac Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de præstando consensu in pensionibus, & se. re. Pii PP. IV. de similibus & dissimilibus gratis in dicta Camera infra tres menses præsentandis & registrandis, ac Pii V., Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, contra illegitimos, necnon Pictaven. Concilii; ac Nostri & Cancellariæ præfate Regulis, etiam in crastinum dictæ assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem editis & in dicta Cancellaria publicatis, ac etiam in Universalibus, & Provincialibus Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac Ecclesiarum Monasteriorum Ordinum; etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ ac aliarum Civitatum Oppidorum & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; stabilimentis; usibus, naturis, decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus; & Sacris Canonibus, Privilegiis quoque; Indultis; & literis Apostolicis, illis eorumque Superioribus & Personis ac locis quibuscumque in genere vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis; irritantibusque & aliis decretis, etiam vim contractus & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac aliis in contrarium concessis, confirmatis, approbatis & innovatis; Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur & inferrentur, iidem præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter & expresse motu pari derogamus: Ceterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Derogatio
contrario-
rum.

Derogatio
quoque Re-
gularum
Cancellaria,
Constitutio
Apostolica
rum &c.

Fiat Motu proprio L.
Et cum absolute a Censuris ad effectum
&c., & quod obstantia etiam Beneficiales Con-
clavistiarum, & ab eis subrogata hujusmodi, ac
dispensationes, ac Indulta habeantur pro ex-
pressis, seu in toto vel parte exprimi possint
in literis, & in casibus regulæ de inforde-
scantibus, cum opportuna illius, necnon alterius
regulæ de non tollendo jure quæsito derogatio-
ne: & quarumcumque aliarum Constitutionum
Apostolicarum & Conciliorum etiam ge-
neralium, & statutorum, & stabilimentorum,
usuum, naturarum, Constitutionum Synoda-
lium, Statutorum, & Privilegiorum Populi
Romani, & Cluniacen., Cisterciens., Sancti Be-
nedicti, Sancti Augustini, & aliorum Ordini-
um & Militiarum, etiam Sancti Joannis Hiero-
solymitani, & Ecclesiis & Monasteriis, Civi-
tatibus & locis & personis & dominiis tempo-
ralibus, sub quibuscumque verborum formis,
& cum quibusvis efficacioribus & efficacissimis
& insolitis clausulis & decretis, etiam Consi-
storialibus, etiam contra alienigenas & alias per-
sonas, certis modis non qualificatas, aut alias
quomodolibet concessis: quorum tenores præ-
sentibus pro plene sufficienter & latissime, ac
de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis
magis placuerit, exprimi possint, etiam cum
suspensione quarumcumque gratiarum, indul-
torum quibusvis Ordinariis Collatoribus con-
ferendi Beneficia Ecclesiastica etiam reservata,
ad eorum collationem &c. pertinentia, & in
omnibus aut certis expressis causis, quomodo-
libet concessis, latissime extendendis, ita ut
omnia collantur: Et quod sola præsentis Mo-
tus proprii nostri Signatura sufficiat, & ubi-
que fidem faciat in Judicio & extra, Regula
quacumque contraria non obstante: Et quod
præmissorum omnium & singulorum indulto-
rum, concessionum, gratiarum, & derogatio-
num major & verior specificatio & expressio
fieri possit in literis, si videbitur, in quibus
singulorum Conclavistarum nomina & cognomi-
na, qualitates, ordines, gradus, Diocesis,
Patriæ, & cætera requisita exprimi & describi,
seu pro expressis & descriptis haberi possint:
inter eos Sacrista & Magistri Cæremoniarum
Cappellæ nostræ, necnon Secretarius Collegii
eorundem Cardinalium, & cæteri alii in notula
per ipsos Magistros Cæremoniarum facta & de-
scripta adnotati & descripti (si alias ad pen-
siones & Beneficia hujusmodi habiles & capaces
fuerint) comprehendantur & adnotentur, simul
vel ad partem, etiam in una non facta men-
tione de alia vel aliis, prout videbitur, expe-
diend.

Extensio gra-
tiarum hu-
jusmodi fa-
vore Sacri-
ste, Magistri
Cæremonia-
rum, & Se-
cretarii S. C.

Transumptio-
rum fides.

Sñi D. N.
subscriptio.

§. 15. Volumus autem, quod literarum
super præsentibus conficiendarum, seu præ-
sentis Motus proprii nostri transumptis, im-
pressis & sigillo ac manu alicujus personæ
in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis
& etiam subscriptis, eadem fides tam in Judi-
cio quam extra illud adhibeatur, quæ origi-
nalibus literis, seu præsentis Motui proprio
nostro Originali adhiberetur, si forent exhi-
bitæ vel ostensæ, aut exhibitus vel ostensus
foret.

F I A T L.
Datum Romæ apud S. Petrum decimo septimo
Kal. Augusti Anno Primo.
Nihil, quia factum Principis.
Dominus Mantuanus.
Reg. lib. 1. Secretorum fol. 101.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc,
quæ sequuntur.

Reverendissimus D. Joannes Baptista Gam-
burucci Romanus, Archiepiscopus Ama-
Via.

fenus, Basilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe Ca-
nonicus, & Apostolicarum Cæremoniarum Præ-
fectus.

Reverendissimus D. Fr. Augustinus Nicolaus
de Abbatibus Oliverius Pisarenis, Episcopus
Porphiriens., Basilicæ S. Joannis in Laterano de
Urbe Canonicus, Sacrista.

R. P. D. Dominicus Rivera Urbinas, Proto-
notarius Apostolicus de numero Participantium
Supranumerarius, Basilicæ Principis Apostolo-
rum de Urbe Canonicus, ac Sacri Collegii Se-
cretarius.

R. P. D. Ignatius Reali Romanus, utriusque
Signaturæ Referendarius, ac ejusdem Basilicæ
Canonicus.

Venantius Philippus Pierfanti Presbyter Ca-
merinens. laudatæ Basilicæ perpetuus Beneficia-
tus.

Placidus Eustachius Ghezzius Presbyter Ro-
manus, ejusdem Basilicæ Clericus Beneficia-
tus.

Nuntius Sperandio Presbyter Aquilanus præ-
fata Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Franciscus Diversinus Presbyter Romanus.

Joannes Philippus Farnia Presbyter, e Civi-
tate Plebis, Basilicæ Principis Apostolorum de
Urbe Beneficiatus Coadjutor.

Joannes Lucca Subdiaconus Romanus ejusdem
Basilicæ Clericus Beneficiatus: Magistri Cæremonia-
riarum.

Abbas Marcellus Passari Presbyter Patri-
tius Arianensis. Joseph Maria Cardoni Lai-
cus Lucan. Joannes Giandotti Laicus Roma-
nus: Nostri dum Cardinalatus honore funge-
bamur.

Jacobus Collez Clericus Leodien. Simon
Ruggieri Presbyter Neapolitanæ Diocesis,
Angelus Antonius Mattioli Laicus Spoletanæ
Diocesis: Francisci Episcopi Portuen., Pigna-
telli.

Franciscus Velli Presbyter Prænestinus, Basilicæ
Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficia-
tus. Petrus Cheller Clericus Amburgensis:
Francisci Episcopi Ostiensis Barberini.

Abbas Martinus Xaverius Viscardi Presbyter
Aretin. Diocesis. Joannes Baptista Scarfelli
Sacra Theologiae Doctor Presbyter Bononien.
Marcus Mitarelli Civis Bononien. Clericus
Conjugatus: Jacobi Episcopi Albanen., Bon-
compagni.

Joannes Cæsar Felucchi Clericus Romanus
J. U. D. Propertius Galeotti Presbyter Nepe-
sinus, Jacobus Cæsari Laicus Recanaten. Dioc., ac
Dominicus Mandelli Clericus Conjugatus Ro-
manus subrogatus præfata Galeotti, qui exivit
e Conclavi infirmus: Petri Episcopi Sabinen.,
Othoboni.

Bartholomæus Catenacci Eques Hierosoly-
mitanus, Presbyter Amerinus. Canonicus
Philippus Zuffi Presbyter Ferrarien. Joannes
Baptista Angelici Clericus Casenaten. Thomæ
Episcopi Prænestini, Russi: Ven. Fratrum No-
strorum Episcoporum S. R. E. Cardinalium.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripa-
nus. Joannes Argenti Laicus Romanus: Josephi
Renati Tit. S. Laurentii in Lucina, Imperialis.

Abbas Petrus Polidorus Presbyter Auxanen.
Franciscus Bacci Laicus Urbevetanus: Annibalis
Tituli Sancti Clementis, Albani.

Joseph Castellucci Presbyter Potentinus. Jo-
seph Maria Cardini Laicus Aretinus. Joannes
Baptista de Innocentibus Clericus Sabinen. Dioc-
cesis: Ludovici Tit. S. Praxedis, Pici.

Antonius Leproti Physicæ & Medicinæ Do-
ctor, Laicus Mutinen. Diocesis. Joannes An-
dreas Stacchini Laicus Januen. Diocesis. An-
tonius Maria Preti Presbyter Bononien.
Joannis Antonii Tit. S. Petri in Vincula, De
Via.

Maria-

Marianus Soccius Clericus Senen. Abbas Angelus Ginannesky Presbyter Clusinae Diocesis: Antonii Felicis Tit. S. Balbinæ, Zondadarii.

Thomas de Ceccottis Clericus Reatinus, Canonicus Insignis Collegiatae Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe. Franciscus Maria Lucca Laicus Romanus: Petri Marcellini Tit. Sanctæ Mariæ Transtiberim, Corradini.

Michael Neel Presbyter Bajocen. Sacrae Facultatis Parisiensis Doctor, Socius Sorbonicus, & Abbas Commendatarius B. M. V. de Lungo Vado. Basilius Laurentius Barbier Clericus Parisien. Abbas Commendatarius S. Joannis Baptistæ Monasterii Novi. Franciscus Soldini Laicus Florentinus: Armandi Gastonis Tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio, de Rohan.

Ubaldo Monacelli Presbyter Eugubinus, Canonicus Insignis Collegiatae S. Eustachii de Urbe. Carolus Gessi Laicus Urbinaten. Curtii Tituli Sancti Eustachii, Orighi.

Alexander Flavianus de Taulignan. Subdiaconus Carpentoraten, Joannes Hugo de Morgues de Saint Germain Presbyter Anicien. Archidiaconus Major Ecclesiæ Metropolitanæ Cameracen. Franciscus Bassus Laicus Camerinen. Melchioris Tituli S. Mariæ Angelorum de Thermis, de Polignac.

Abbas Antonius Sartoni Clericus, Patritius Ariminen. Cajetanus Bononi Laicus Comen. Benedicti Tituli SS. Duodecim Apostolorum, Odescalchi.

Georgius Udalricus Kellerman. Presbyter Bambergens. Sacrae Theologiæ Doctor. Bernardus Pirlò Laicus Mechlinien. Josephus Kramer Laicus Badensis: Damiani Hugonis Tit. S. Mariæ de Pace, Schonborn.

Abbas Guidus de Guerapin de Vaureal Presbyter Meldensis, Doctor Sorbonicus, Abbas Sanctæ Mariæ de Molefmeu, Magister Oratorii Regis Christianissimi. Georgius Lafarus Berger de Charancy Presbyter Aëdus, Doctor Sorbonicus, Archidiaconus & Canonicus Meldens. Franciscus Rivet Laicus Parisien. Henrici Tituli Sanctorum Quirici & Julitæ, de Bissy.

Jacobus Verdè Presbyter Albinganen. Diocesis. Bernardinus Benedetti Clericus Conjugatus Spoletanus, Jo. Angiolini Laicus Alexandrinus: Inuici Tit. S. Thomæ in Patione, Carraccioli.

Comes Joannes Fabius de Braschis, Juris Utriusque Doctor, Clericus Cæsenaten. Ludovicus Mosconi Clericus Conjugatus Perusinae Diocesis. Nicolai Tituli Sanctorum Nerei & Achillei, Spinulae.

Abbas Cæsar Vicecomes de Aragonia, Presbyter ac Patritius Mediolanen. J. U. D. Angelus Dominicus Federici Presbyter Novarien. Sacrae Theologiæ Doctor, Præpositus S. Julii in Insula ejusdem S. Julii. Franciscus Montius Laicus Mediolanen. Giberti Tituli S. Alexii, Borromei.

Baro Georgius de Redegelt Clericus e Dania. Petrus Silva Laicus Fulginas: Julii Tit. S. Chrysogoni, Alberoni.

Franciscus Polioni Presbyter Diocesis Civitatis Castellanae. Vincentius Sansoni Laicus Ariminen. Georgii Tituli S. Agnetis extra Mœnia, Spinulae.

Abbas Didacus Mauri Clericus Neapolitanus, in Romana Curia Advocatus. Cajetanus Tesori Clericus Conjugatus Diocesis Alatrinae. Prosper Beretta Laicus Romanus: Cornelii Tit. S. Ceciliae, Bentivoli.

Cosma Torretti Presbyter Senen. Diocesis. Joannes Baptista Lucatti Clericus Conjugatus Senen. Ludovici Tit. Sanctæ Priscæ, Belluga.

Antonius Thomas Lazzaretti Presbyter Senen. Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Gros-

setanae. Joannes Georgius Grau Laicus Hungarus: Michaelis Friderici Tituli S. Sabinæ, de Althan.

Abbas Joannes dell'Aquila Clericus Beneventanus. Abbas Franciscus Galante Presbyter Toletanae Diocesis, Archidiaconus Major Ecclesiæ Metropolitanæ Montis Regalis. Hieronymus Ramonelli Laicus Gerunden. Diocesis: Alvari Tit. S. Bartholomæi in Insula, Cienfuegos.

Angelus Pattumi Presbyter Senen. Franciscus Maria de Fabiis Laicus Romanus. Bernardinus Tarotius Laicus Romanus: D. Bernardi Mariæ Tituli S. Bernardi ad Thermas, de Comitibus.

Abbas Faustus Cofatti Presbyter Senen. Dominicus Cencianus Laicus Florentinus: Joannis Baptistæ Tit. S. Mathæi in Merulana, de Alteriis.

Abbas Sanctes Lanucci Presbyter ex Oppido Mondavii Fanen. Diocesis, J. U. D., & in Romanae Sapientiæ Archigymnasio pub. Sac. Canonum & Legum Professor. Stephanus Felici Clericus Spoletan. Vincentii Tit. S. Honuphrii, Petra.

Abbas Carolus Guezzugli Clericus Camerinen. Diocesis. Severinus Vagnarolus Presbyter Sancti Severini, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus: Prosperi Tituli Sancti Silvestri in Capite, Marefulchi.

Abbas Cæsar Maria Testa Presbyter Neapolitanus. Bernardus Lignori Presbyter Beneventanus. Antonius Garavina Laicus Faventin. Nicolai Tit. S. Mariæ in Domnica, Coscia.

Abbas Antonius Sambuco Presbyter Brixien. Joannes Antonius Ceccarinus Laicus Pisaren. D. Angeli Tituli Sancti Marci, Quirini.

Abbas Cornelius Ercolani Clericus Foroliviensis. Felix Molini Presbyter Romanus: Nicolai Mariæ Tituli Sanctorum Joannis & Pauli, Lercarii.

Abbas Joannes Jacobus ex Marchionibus Millo, Presbyter ac Patritius Casalen. Antonius Pace Laicus Forosempronien. Prosperi Tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem, Lambertini.

Abbas Ægidius Iabelli Presbyter Potentinus, Michael Seraphini Laicus Bituntinus: Francisci Antonii Tituli Sancti Sixti, Finy.

Joannes Baptista Ruele Presbyter Tridentinae Diocesis. Franciscus Antonius Giovanelli Laicus Jerspurgen. S. R. I. Eques. Joseph Pigler Laicus Bavarus: Sigismundi Cardinalis de Kolonitz.

Leopoldus ex Baronibus Pilati, Clericus Viennen. in Austria, Canonicus Cathedralium Tridentin. & Jaurien., ac Præpositus Sancti Adalberti. Felix Lafena Caramici Clericus Conjugatus Romanus. Henricus Premfel Laicus Prussianus: Philippi Ludovici Cardinalis de Sinsendorf.

Joannes Pelagalli Clericus Firmanus. Jacobus Philippus Lazzari Laicus Bononien. Fr. Vincentii Ludovici Tituli S. Pancratii, Gotti.

Joannes Baptista Masi Presbyter Ravennaten. Dominicus Cappa Presbyter Aquilejen. D. Leandri Tituli Sancti Galixti, de Porzia.

Victorius de Martinis Clericus Pistoriensis, in Romana Curia Advocatus. Canonicus Bernardus Sitelli Presbyter Soranus: Petri Aloysii Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna, Carafa.

Abbas Franciscus Corogni Clericus Neapolitanus. Ubertus Limburgo Laicus Leodien. Josephi Tit. Sanctæ Mariæ Transpontinae, Accoramboni.

Abbas Joannes Sotii Presbyter Romanus. Ferdinandus Pasqualini Laicus Mantuanus: Camilli Tit. S. Stephani in Monte Cælio, Cybo.

Comes Cæsar Merendi Clericus Forolivien. Joannes Petrus Salvetti Laicus Comen. Francisci Tituli S. Petri in Monte Aureo, Burghesii.

Comes Joannes Baptista Corderius, Clericus Montis Regalis Provinciæ Taurinen. Franciscus Spondonarius Laicus Alexandrin. ac Petrus Martini Laicus Nicien. subrogatus præfato Spondonario, qui exivit e Conclavi infirmus: Fr. Vincentii Tituli S. Mariæ in Via, Ferrerii.

Paulus Antonius Frecobaldi Clericus Florentinus, in Romana Curia Advocatus. Abbas Franciscus Taddei Clericus Urbeveten. Thomas Dardini Laicus Florentinus, ac Joannes Nicolaus Chæconi Presbyter Florentinus J. U. D. subrogatus præfato Taddei, qui exivit e Conclavi infirmus: Alamani Cardinalis Salviati: Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Andreas Jannese Laicus Prænestinus. Aloysius Rossi Laicus Bononien. Laurentii S. Agathæ in Suburra, de Alertiis.

Abbas Christophorus Venturelli Clericus Amerinus. Joannes Labusiera Laicus Romanus: Caroli Sancti Angeli in Foro Piscium, Columna.

Darius Guicciardi Presbyter Comen. Diœcesis, Canonicus Insignis Collegiæ Sancti Sirii J. U. D. Urbanus Bizzarri Clericus Romanus: Fabii SS. Viri & Modesti, Oliverii.

Abbas Thomas Barbucchelli Clericus Ravennaten. Philippus Casti Laicus Romanus: Caroli S. Mariæ in Aquiro, de Marinis.

Abbas Franciscus Justiniani Clericus Januens. Antonius Baldani Clericus Romanus, Canonicus Insignis Collegiæ Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe: Alexandri S. Mariæ in Cosmedin, Albani.

Livius Guarinus Laicus Forolivien. Philippus Rubbioli Laicus Romanus. Hieronymus Scalzi Laicus Romanus, ac Vincentius Raymundus Capelletti Laicus Lucan. Diœcesis, subrogatus præfato Rubbioli, qui exivit e Conclavi infirmus: Alexandri S. Mariæ de Scala, Falconerii.

Abbas Dominicus Volpi Clericus Barenfis. Nicolaus Passerini Laicus Auximanus. Dominicus Georgii Laicus Pisanus: Nicolai S. Mariæ ad Martyres, Judice.

Abbas Laurentius Pius Bonfius Clericus Florentinus. Franciscus Maria Strisciamenti Laicus Pistorien. Antonii S. Nicolai in Carcere Tulliano, Bancherii.

Abbas Michael Angelus Giacomelli Presbyter Pistorien. Nicolaus Pacini Presbyter Pistorien. Joseph Bazzi Laicus Romanus: Caroli S. Mariæ in Porticu, Collicola: Diaconorum S. R. E. Cardinalium.

P. Gaspar Cerati Parmensis, Presbyter Congregationis Oratorii de Urbe.

Fr. Magister Fridericus Amadeus Lucanus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Subfascista.

Vincentius Telonis Laicus Viterbiensis, Physicæ & Medicinæ Doctor, Custos Fontium & Aquarum Conclavis.

Joannes Baptista Lizzani Presbyter Romanus, Sacræ Theologiæ Doctor, cum præfato Rmo Archiepiscopo Amaseno Cæremoniarum Præfeco.

Joannes Franciscus Valentini Presbyter Verulanus, Pontificiæ Cappellæ Cæroferarius, cum dicto Rmo Episcopo Porphyriensi Sacrista.

Joseph ex Comitibus Livizzani Clericus Mutinen. cum prædicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Franciscus Fracassi Presbyter Romanus Sacri Collegii Pro-Ratiocinator cum eodem R. P. D. Rivera.

Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magistro Amadeo Subfascista.

Alexander Pascoli Perusinus, Franciscus Soldati Romanus: Medici Physici.

Victorius Massinus Florentinus.

Jacobus Manuetus Romanus, Aromatarius. Jacobus Antonius Bassius Mantuanus. Patritius de Henricis Arpinas: ejus Auxiliatores. Nicolaus Maria Bassi Eugubini. Diœcesis, subrogatus prædicto de Henricis, qui exivit e Conclavi infirmus.

Joannes Dominicus Barili Romanus Clericus Conjugatus. Dominicus Arduiti Urbinas. Jacobus Poleti Parmesan. Mattheus Diottallevi Urbinas: eorum Auxiliatores.

Albertus Peppoli, Faber Lignarius. Mattheus Mili, Faber Cæmentarius.

Franciscus Moisius a Morbegno Novocomen. Diœcesis, Famulus Magistrorum Cæremoniarum.

Franciscus Contiliani. Franciscus Ridolphi, Joseph Bazzotti. Isidorus Guardi. Joannes Ferrini. Petrus Rossi. Petrus Valfre. Prosper Lippi. Philippus Mezzarota. Joseph Albonetti. Franciscus Fusi. Carolus Galli. Joannes Montanari. Joannes Pianeto. Joseph Cavillas. Joannes Moretti. Joannes Ranieri. Bernardinus Ponzani. Joseph Morgani. Thomas Melchiorre. Antonius Cannetoli. Joseph Majocchi. Paulus Bettoli. Dominicus Canobi. Joseph Passi. Jacobus Lozzi. Joseph Marini. Joseph Giusti. Jacobus Ceccherini. Franciscus Maria Almerigi. Georgus Remigius de Bernardo. Leonardus Galli. Sebastianus Fritelli. Alexius Dragoni. Simon Savellini. Carolus Pozzi. Gregorius Ulyssi. Thomas Raggi: Scopatores Conclavis.

Privilegia, Exemptiones, & Indulta concessa Dapiferis, qui in Conclavi suæ Assumptionis S. R. E. Cardinalibus inservierunt.

Hæc quoque Privilegia a Summis Pontificibus recens creatis concedi solent.

CLEMENS PAPA XII.

U R B I S.

MOTU Proprio &c. Romanum decet Pontificem, divinarum ac humanarum rerum dispensatorum, summa dispositione illius, qui dat gratiam & largitur præmia, constitutum in terris, æqua lance illarum pendere merita Personarum, quæ se Apostolicæ Sedi obsequentiores exhibuerunt, easque posterioribus profectui favoribus, ac majoribus decorare prærogativis, ut sciant, quam liberali benignaque Matri earum assiduas vigilias, & indefessos impenderint labores: ac in favoribus & prærogativis sic eis clarigatis Matris venerentur liberalitatem.

§. 1. Hinc est, quod Nos volentes dilectos filios, nostros dum Cardinalatus honore fungebamur, ac Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratis & privilegiis pro cuiuscumque meritis exornare: ac eisdem Dapiferos & eorum singulos Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum vel alterius pro ipsis, Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos & non fictos Familiares continuos Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu Militiæ Clericali

adscri-

III.

Dat. 16. Julii
1730. An. 1.

Exordium.

Dapiferos
hujusmodi
familiares
suos.

Et ex iis
qui Clerici
sunt, Sedis
Apostolicæ
Notarios
creat.
Singulos
vero S. Pala-
tii Comites
cum nonnul-
lis Privile-
giis.

Ius Civilita-
tis conce-
ditur in here-
ditate transire
declarat.

adferibi desiderant, quousque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet Ordine antiquiores, gradu, nobilitate & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero Participantium, tenore præsentium recipimus & tam illos quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii & Aulæ Lateranen. Comites & Milites: ac tam illos quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui Nobiles non sunt, Nobiles quoque Urbis & alicujus alterius ex Civitatibus temporali Domino dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subiectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives adinstar & nulla prosus differentia inter eos & singulos alios veros originarios & antiquissimos, & Nobiles participantes Cives ipsius Urbis vel Civitatis:

§. 2. Itaut ipsum jus Civilitatis ad quoscumque eorum heredes eodem modo transeat, creamus, constituimus & deputamus, ac Nobilitatis & Civilitatis titulo & honore & insigniis decoramus: aliorumque Familiarium continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico servantium, & in illius Tinello comedentium & bibentium, nostrorum & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujusmodi originariorum numero & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis & non hæcitis Familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Civibus deinceps haberi & reputari volumus & mandamus: eisque in quibuscumque impetrationibus ac concessionibus & lteris tam gratiam quam justitiam separatim, seu utranque mixtim concernentibus se Familiares continuos Commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives, & Originarios nominari; nec propterea impetrationes, concessiones & literæ ipsæ subreptionis vitio subiaceant, sed validæ & efficaces existant, ac ex nunc deinceps & in perpetuum omnibus & quibuscumque prosus similibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum & rochetum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ præfatæ Comites, & Milites, ac Nobiles originarii, & antiquissimi Cives ejusdem Urbis vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quicumque ex utroque Parente vere Nobili, ac Cive Originario & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possint & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero Participantium præjudicio uti, frui, potiri, & gaudere libere & licite valeant realiter & integre in omnibus & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de ve-

ro Nobili genere ex utroque Parente originario & antiquissimo Cive procreati forent: & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulgentiæ, & jura, quæ pro aliis Nobilibus & Civibus originariis emanarunt; & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis & originariæ aliis competunt, pro eisdem Dapiferis in specie emanassent seu emanarent, & eis naturaliter de jure, usu, consuetudine, fundatione, vel alias competere, vigore præsentium indulgemus.

§. 3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione & exactione Decimarum Ecclesiasticarum ubique locorum & ex quacumque quantumvis urgentissima & inexcogitabili causa & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rempublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impostarum, & pro tempore imponendarum (non tamen Decimarum, Subsidiorum & Operum impostorum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei Hostes) liberamus & eximimus, liberisque & exemptos fore & esse decernimus.

§. 4. Necnon ipsis Dapiferis eorumque singulis quoscumque fructus & proventus Ecclesiasticos, tam occasione Pensionum annuatim ipsis vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus & condonamus: ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris ligati Missas & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, alias tamen rite, promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos Ordinibus, & in Altaris Ministerio ministrare, etiam libere & licite valeant, dispensamus.

§. 5. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis Parentibus, ac vilibus Fœminis forsan procreati sint; etiamsi legitimi alias existant, legitimamus, omnemque ab illis gentura hujusmodi maculam sive notam abstergimus & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus: ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis & maternis & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque (non tamen feudalibus & emphiteuticis aut Ecclesiasticis vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommissis, seu alias de jure valida dispositione) succedere, & illa donationis seu alio quovis titulo consequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo & reintegrando realiter & cum effectu: necnon ad dignitates, honores, & quacumque alia officia secularia publica vel privata etiam assumi, illaque gerere & exercere in omnibus & per omnia, acsi de legitimo matrimonio procreati forent: ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obstat impedimentum, ac Clericali Caractere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros & Presbyteratus Ordines, si ad illud nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum Caractere & Ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quacumque & qualitercumque cum cura & sine cura Beneficia

A solutione Decimarum eximit.

Exceptis decimis & subsidiis pro expeditionibus contra Heterodoxos.

Proventus Ecclesiasticos quavis occasione male perceptos eis remittit.

Ac super inhabilitatibus dispensat.

Illegitimos legitimis restituit natalibus.

1730.

1730.

Ecclesiastica, etiam si personatus, administrationes, & officia etiam curata & electiva in Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesie, vel eorum perpetua Vicaria, ac Canonicatus & Præbendæ (non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint) si sibi alias canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, presententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis, recipere, & dummodo plures simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditionem Litterarum Apostolicarum pro his gratis fieri mandat.

Facultatem concedit resignandi pensiones usque ad sum. 100. ducar.

§. 6. Quodque omnes & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentis, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendis, gratis ubique expediantur; non tamen de capienda possessione nomine Camere Apostolicæ, quam in favorem litterarum Apostolicarum, ubi illis super provisionibus quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout in nostris Familiaribus & continuis Commensalibus etiam gratis dantur ac conceduntur, ac dari & concedi debent, præcipimus & mandamus.

§. 7. Ac Dapiferis præfatis & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii vel Canonici Metropolitanarum aut aliarum insignium Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constituta tam in Romana Curia quam extra eam, ad id per eos & eorum singulos eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones omnes eis eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univèrsis, certis & incertis, ac distributionibus quotidianis quorumcumque Mensurarum Episcopaliarum, Archiepiscopaliarum, & Abbatialium, & Dignitatum, Canonicatum & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum (non tamen per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales obventorum, & impostorum obtinendorum) cum cura & sine cura secularium aut quorumcumque Ordinum Regularium, seu fructus, redditus & proventus, aliæque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas seu reservatos, ac reservandas seu reservandos, etiam si alias semel vel pluries translata seu translata fuerint, usque ad summam centum ducatorum in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo, cassare & extinguere, ac postquam cassatæ & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam uni vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, per eosdem Dapiferos & eorum singulos nominandis, quocumque, quæcumque & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo & forma, quibus eisdem Dapiferis reservatæ seu reservatæ erant, etiam absque Beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere & assignare valeant: ipsique translata in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus & per omnia subrogati esse censentur, etiam concedimus & indulge-

mus, etiam si similem gratiam a Prædecessoribus Nostris alias forsitan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, cujus effectu cumulative eos gaudere & potiri volumus; decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones & assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque Beneficia, super quarum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

§. 8. Ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque Pensionum eis & eorum cuilibet super quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, (non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc & pro tempore reservatarum & reservandarum) habitum & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo ipsi habitum decentem & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi seu compelli: minusque aliquas sententias aut censuras, etiam privationis seu cessationis ipsarum pensionum incurrere possint: ipsasque pensiones ad præfatum summam ducentorum ducatorum ascendentes & reservatas, ut præfertur, etiam si Matrimonium contraxerint cum unica tantum virgine, recipere & retinere.

§. 9. Postremo, quod Bona quæcumque ad dictos Dapiferos & eorum quemlibet spectantia, & per eos, etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatum, & Præbendarum, & Dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum & obtinendorum, aut alias quomodolibet & quovis quæsto colore vel ingenio seu eorum industria, legitime tamen & licite acquisita & acquirenda, etiam in Urbe ejusque districtu, & ubicumque existentia, Spoliis minime subiaceant; sed ipsi Dapiferi, etiam si Religiosi alicujus Militiæ, non tamen Sancti Joannis Hierosolymitani, adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum, de jure tamen capaci, etiam si Curiales esse deserint, & in quocumque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere & licite valeant, simili modo concedimus & indulgemus: præcipientes & mandantes dilectis Filiis, nunc & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Camere Nostræ Apostolicæ, ac quibuscumque aliis Spoliarum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam testamenti & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas, semper & perpetuo validas & efficaces fore; nec eosdem Dapiferos eorumque aliquem ad literas super presentibus conscribendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti & registrari faciendum teneri; nec illas, etiam si intra tempus legitimum insinuatæ, admittæ seu registratæ non fuerint, propter minus validas censeri, sed suos plenarios effectus fortiri debere, eademque præsentis, & in ea contenta quæcumque sub quibusvis limitationibus, revocationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatorii, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ Nobis & dicta Sede pro tempore & de quibusvis causis etiam urgentissi-

Cum eis super delatione habitus Clericalis dispensat.

Forum bona a Spoliis exempta fore declarat.

mis etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hætenus vel imposterum emanaverint, minime comprehendi; sed quoties illa emanabunt, toties in pristinum statum repositas & reintegratas esse & censi; sicque per quoscumque Judices, etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa & instantia, sublata eis & eorum cui-libet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique iudicari & definiiri debere; irritum quoque & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem hanc & quarumcumque literarum eorum favore gratis fieri mandat.

§. 10. Et insuper dilectis Filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, aliisque, ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obediendiæ & sub pœna indignationis nostræ, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentis, & forsan alias literas, super præmissis omnibus tam conjunctim quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, Decretis, & clausulis in eis contentis gratis de mandato Nostro ubique in omnibus Officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, seu illorum Suppressorum loco Ministrorum Cameræ Apostolicæ Plumbi, & Registri, absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione & dilatione cessantibus, signent, expédiant & expédiri faciant.

Clausule derogatorias.

§. 11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiam si ad illum non sit devenit, quibus alias per præsentis non intendimus derogare; ac Regula nostra de præstando consensu in pensionibus: ac felicis record. Pii PP. IV. Prædecessoris Nostri de similibus vel dissimilibus gratis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis ac registrandis, ac ven. me. Sancti Pii PP. V. etiam Prædecessoris Nostri contra illegitimos: ac Pictaviensis Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis, editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus; & Monasteriorum, Ecclesiarum Ordinum, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ præfate, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, usibus, & Decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus tam Pontificiis quam Imperialibus, Regiis & Ducalibus, etiam Sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis & literis Apostolicis, Superioribus & personis & locis quibuscumque in genere vel in specie sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibus & aliis Decretis, etiam vim contractus & statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter alias forsan in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis & innovatis, inter alia disponentibus, quod Beneficia Urbis, non nisi personis certis modo & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militarium expresse professis conferri & commendari soleant; Quibus omnibus etiam si alias pro eorum sufficiente derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæ-

vis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter & expresse, harum serie, motu pari derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio L.

Et cum absolute a censuris ad effectum &c.; & in casibus Regulæ de infortescitibus, cum opportuna illius, necnon alterius Regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod Indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium & singulorum major & verior specificatio & expressio fieri posset in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina & cognomina, Ordines, qualitates, gradus, Dioceses, Patriæ, & alia requisita exprimi & describi, seu pro expressis & descriptis haberi possint, juxta notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam, simul vel ad partem, etiam in una non facta mentione de alia vel aliis, prout videbitur expedire & expedien. &c.

§. 12. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis & sigillo & manu alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis & subscriptis, eadem fides tam in iudicio quam extra illud exhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Volumus præterea, quod sola præsentatio Motus proprii Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in iudicio & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

FIAT L.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Decimo Septimo Kal. Augusti Anno Primo.

Reg. lib. 1. Sec. fol. 41.

Transumptorum fides.

Dat. die 16. Julii anno Domini 1730. Pontif. An. 1.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur:

LAURENTIUS CORSINUS nunc CLEMENS XII. Florentinus.
Alexander Gregorius Marchio Capponus Romanus.

EPISCOPI V.

Franciscus Episcopus Portuensis Sacri Collegii Decanus Cardinalis Pignatellus Archiepiscopus Neapolitanus.

Abbas Joannes Baptista Zolla Patritius Brixien. Præpositus Cathedralis Brixienensis.

Franciscus Episcopus Ostiensis, & Veliternensis S. R. E. Cardinalis Barberinus, Romanus.

Pompejus Compagnoni Clericus Maceratenensis.

Jacobus Episcopus Albanensis S. R. E. Cardinalis Boncompagnus Archiepiscopus Bononienensis.

Julius Gabriellus Romanus.

Petrus Episcopus Sabinensis S. R. E. Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vice-Cancellarius, Venetus.

Joannes Carolus Marchio Molinari Mediolanensis. Abbas S. Maria de Claravalle, & Sancti Dominici de Garugate Mediolanensis.

Thomas Episcopus Prænestinus S. R. E. Cardinalis Ruffus Episcopus Ferraricus, Neapolitanus.

Carolus Antonius Comes Longini Civitatis Castellæ.

PRESBYTERI XL.

Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina S. R. E. Cardinalis Imperialis, Januensis.

Dominicus Georgius Rhodiginus Abbas S. Mariae de Sacco Longo.

Annibal Tituli S. Clementis S. R. E. Cardinalis Albanus S. R. E. Camerarius, Urbinas.

Comes Hieronymus Bonarelli de Columna Patritius Anconitanus.

Ludovicus Tituli S. Praxedis S. R. E. Cardinalis Pius de Mirandula.

Comes Antonius Barberi Nobilis Vicentinus.

Joannes Antonius Tituli S. Petri ad Vincula S. R. E. Cardinalis de Via, Bononiensis.

Abbas Fabius Buccelli Montis Politianensis.

Antonius Felix Tituli S. Balbinae S. R. E. Cardinalis Zondadarius, Senensis.

Pompeius Tomasi Nobilis Cortonensis, Eques & Commendator Ordinis Sancti Stephani PP.

Petrus Marcellinus Tituli Sanctae Mariae Transiberim S. R. E. Cardinalis Corradinus, Setinus.

Comes Aloysius Hubertus Radiati de Cocconato.

Armandus Gasto Tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Cardinalis de Rohan de Soubize Episcopus Argentiniensis, Gallus.

Claudius de S. Simon Parisiensis Abbas S. Petri Gemmeticensis.

Curtius Tituli S. Eustachii S. R. E. Card. Origus, Romanus.

Franciscus Maria Renzoli Nobilis Viterbien. Archiepiscopus Cathedralis Viterbiensis.

Melchior Tituli Sanctae Mariae Angelorum ad Thermas S. R. E. Cardinalis de Polignac, Gallus.

Dionisius de Blond Gallus Abbas S. Romani de Blaja.

Benedictus Tituli Sanctorum XII. Apostolorum S. R. E. Cardinalis Odscaicus Mediolanensis Archiepiscopus, Mediolanensis.

Comes Joseph Maria Castelli Mediolanensis.

Damianus Hugo Tituli Sanctae Mariae de Pace S. R. E. Cardinalis de Schonborn Buchaim, Germanus, Episcopus Spirensis.

Philippus Ernestus de Bruggen ex liberis Nobilibus Curlandia.

Henricus Tituli SS. Chirici, & Julitta S. R. E. Card. de Thiard de Bissy Episcopus Meldensis, Gallus.

Gilbertus de Droe de la Serrée Burgundus.

Innicus Tituli S. Thoma in Parione S. R. E. Card. Caracciolus Episcopus Aversanus, Neapolitanus.

Abbas Franciscus Florellus Romanus.

Nicolaus Cajetanus Tituli Sanctorum Nerei & Achillei S. R. E. Card. Spinula, Januensis.

Comes Valentinus Canale Nobilis Interamnenensis.

Gilbertus Tituli S. Alexii S. R. E. Cardinalis Borromeus Episcopus Novariensis, Mediolanensis.

Abbas Camillus Rasponi Nobilis Ravennatensis.

Julius Tituli S. Chrysoconi S. R. E. Card. Alberonus, Placentinus.

Marchio Xaverius Matteucci Nobilis Firmanus.

Georgius Tituli S. Agnetis extra Mena S. R. E. Card. Spinula, Januensis.

Emanuel Calleja y Tapia Nobilis Burgenfis, Canonius Ecclesiae Metropolitanae Burgenfis.

Cornelius Tituli S. Ceciliae S. R. E. Card. Bentivolus, Ferraricus.

Philippus Acevolinus Romanus.

Ludovicus Tituli S. Priscae S. R. E. Card. Belluga & Moncada, Hispanus.

Abbas Carolus Guido Forti Eques Ordinis S. Stephani PP. Pisciensis.

Michael Fridericus Tituli Sanctae Sabinae S. R. E. Card. de Althan. Episcopus Vaciensis, Germanus.

Abbas Adrianus Vincenti Mareri ex Comitibus de Ascrea Reatinus.

Alvarus Tituli Sancti Bartholomaei in Insula S. R. E. Cardinalis Cienfuegos Archiepiscopus Montis Regalis, Hispanus.

Joseph Saturnius Gonzales de Sepulveda y Pichinoti Nobilis Aragonensis Civitatis Casarungastanae.

D. Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas S. R. E. Card. de Comitibus, Romanus.

Joseph Isidorus Ferranti Clericus Aesinus.

Joannes Baptista Tit. S. Matthaei S. R. E. Card. de Alteris, Romanus.

Joannes Vitellius Marchio Vitelleschi Nob. Fulginatensis.

Vincentius Tituli S. Onuphrii S. R. E. Card. Petra, Neapolitanus.

Comes Franciscus Maria Negroni Romanus.

Prosper Tituli Sancti Silvestri in Capite S. R. E. Cardinalis Marefusus, Maceratenensis.

Comes Gabriel Simonettus Nobilis Auximanus & Anconitanus.

Nicolaus Tituli Sanctae Mariae in Domnica S. R. E. Card. Coeja Beneventanus Archiepiscopus, Beneventanus.

Angelus Antonius Abbas Puppius Romanus.

D. Angelus Maria Tir. S. Marci S. R. E. Cardinalis Quirinus Episcopus Brixienfis, Venerus.

Comes Marcus Torre Patritius Veronensis.

Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Cardinalis Lercarius, Januensis.

Claudius de S. Simon Parisiensis Eques S. Joannis Hierosolymitani.

Prosper Tituli S. Crucis in Jerusalem S. R. E. Card. Lambertinus Bononiensis Episcopus Anconitanus.

Joseph Maria Puoti Abbas Sanctorum Stephani & Viri Patritius Argentinus J. U. D.

Franciscus Antonius Tir. S. Sixti S. R. E. Card. Finy, Minerbinensis.

Abbas Cosmus Bernardinus Patritius Lucensis.

Sigismundus Tituli S. R. E. Cardinalis de Kollonitz Archiepiscopus Viennensis in Austria Germanus.

Joseph Christianus Salliet Nobilis Succus Sacrae Theologiae Doctor, & Canonius.

Philippus Ludovicus Timi S. R. E. Cardinalis de Sinzendorf Episcopus Jaurinensis, Germanus.

Antonius Raurador Nobilis Barchinonensis.

Frater Vincentius Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S. R. E. Cardinalis Gotti, Bononiensis.

Carolus Franciscus Mattei Romanus.

D. Leander Tituli Sancti Calixti S. R. E. Cardinalis Porzia Episcopus Bergomensis, de Friulo.

Abbas Hieronymus Comes Leoni Nobilis Cerenensis ex antiquis Dominis Rocce de Ferro.

Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S. R. E. Card. Carassa, Neapolitanus.

Abbas Philippus de Amato Patritius Civitatis Amateae.

Joseph Tituli Sanctae Mariae Transpontinae S. R. E. Card. Accorambonus Episcopus Imolenfis, Spuletanus.

Michael de Aste Patritius Romanus Commendator Ordinis SS. Mauriti & Lazari Sabaudie.

Camillus Tituli Sancti Stephani in Monte Celio S. R. E. Cardinalis Cybo, de Massa Carvaria.

Philip-

Philippus Marchio Vecchiarelli Nobilis Romanus.
Franciscus Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Cardinalis Burgbesius, Romanus.
Aeneas Silvius Piccolomineus & Dominus Pannonae Patritius Senensis.
Frater Vincentius Tituli Sanctae Mariae in Via S. R. E. Card. Ferrerius Episcopus Vercellensis, Niciensis.
Carolus Franciscus Comes de Villanova Taurinensis.
Alamanus Tituli . . . S. R. E. Cardinalis Salviatus, Florentinus.
Chiappinus Vitelli Florentinus.

DIACONI IX.

Laurentius Tituli Sanctae Agathae in Subura S. R. E. Cardinalis de Alteriis, Romanus.
Hieronymus Asdrubal Fagnani.
Carolus Tituli S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. Card. Columna, Romanus.
Comes Brutus Marcellus Porta Comensis.
Fabius Tit. SS. Viti & Modesti S. R. E. Cardinalis de Abbatibus Oliverius, Pisaurensis.
Abbas Alexander Baviera Senogalliensis.
Carolus Tituli Sanctae Mariae in Aquiro S. R. E. Card. de Marinis, Januensis.
Guidobaldus Comes Juliani Bononiensis, Abbas S. Nicolai de Mantua.
Alexander Tituli Sanctae Mariae in Cosmedin S. R. E. Cardinalis Albanus, Urbinas.
Abbas Franciscus Dominicus Clementi Romanus.
Alexander Tituli S. Mariae in Scala S. R. E. Card. Falconerius, Romanus.
Oratius Falconerius Nobilis Romanus.
Nicolaus Tituli Sanctae Mariae ad Martyres S. R. E. Cardinalis de Judio, Neapolitanus.
Antonius David Abbas Porro Nobilis Mediolanensis.
Antonius Tituli Sancti Nicolai in Carcere S. R. E. Cardinalis Bancherius, Pistoriensis.
D. Michael Benedet & Luessia Nobilis Offic. J. U. D.
Carolus Tituli S. Mariae in Portico S. R. E. Card. Collicola, Spoletanus.
Marchio Gaspar Orsinus de Cavalieriis Patrius Romanus.

IV. Confirmatio Decreti Congregationis Rituum pro Ordine Fratrum B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum circa recitationem Officii B. M. V. sub titulo de Remedio.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 29. Julii
1730. P. An. 1.

Tenor Decreti S. Congreg. Rituum.

S. 1. **E** Manavit nuper a Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus praepositorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Ordinis B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum, Cum sub die 12. Julii 1727. Sacra Rituum Congregatio ad instantiam Patrum Calceatorum Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum indulerit, ut ab ipsis quotannis Dominica secunda Octobris recitari possit Officium Beatae Mariae Virginis sub titulo de Remedio cum antiphonis & lectionibus, ut in Fests S. Mariae ad Nives, sumptis ex Breviario Romano lectionibus secundi Nocturni, cumque ratione concessionis praedicti Officii, tum approbationis Lectionum propriarum secundi Nocturni, quae a Patribus

Trinitariis praevidebatur, variae contentiones & lites exortae fuerint inter ipsos Trinitarios & Patres Ordinis Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum, habitoque per Patrem Magistrum Fratrem Alexandrum Illomei praedicti Ordinis de Mercede Procuratorem Generalem ad eandem Sac. Rituum Congregationem recursum, accedentibus etiam particularibus instantiis Patris Procuratoris Generalis Ordinis Praedicatorum, necnon Patris Procuratoris Generalis Ordinis Carmelitarum, Eius & Rmus Dominus Card. Belluga in Pontem, seu Relatorem deputatus infra scriptum Dubium inter Partes concordatum examinandum proposuit, videlicet -- An sit revocandum Decretum diei 12. Julii 1727. concedens Patribus Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum Officium Beatae Mariae Virginis sub titulo de Remedio, uti Patronae minus principalis in casu &c. Et Sacra eadem Congregatio, utraque parte tam in scriptis quam in voce informante audita, discussisque juribus hinc inde deductis, variisque circumstantiis consideratis, rescribendum censuit -- Affirmative die 21. Januarii 1730. factaque de his per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. relatione, Sanctitas Sua Decretum Sacrae Congregationis approbavit; necnon PP. Trinitariis quoad praedictum Officium Beatae Mariae Virginis de Remedio perpetuum silentium imposuit die 23. ejusdem mensis, & anni 1730. N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamensis Secretarius. Loco 4 sigilli.

S. 2. Cum autem, sicut pro parte dilecti filii Josephi Mezquia Procuratoris Generalis praedicti Ordinis Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret.

S. 3. Nos specialem ipsi Josepho gratiam facere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & poenis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis Cardinalium.

S. 4. Decernentes eandem praesentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suoque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 29. Julii 1730. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius,

Procuratoris Ord. B. Mariae Redempt. Capt. postulatione pro confirmatione hujusmodi Decreti.

Quae praemissis solitis abolutionibus &c. ei conceditur.

Validatio praesentium Literarum.

Circa

V.

Circa continuationem Visitationis Apostolicae Ecclesiarum & Locorum Piorum Urbis.

Visitationem hujusmodi indixit Innoc. PP. XII. anno 1693. Constit. Agrum universalis Ecclesiae &c. Sequentes vero Pontifices Clemens XI. an. 1701. Innocentius XIII. anno 1721. & Benedictus XIII. anno 1724. eam persequi suis Constitutionibus mandarunt.

Dat. die 2. Augusti 1730. P. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Visitatio ab Innocentio XII. instituta.

A Successoribus confirmata, & continuata.

Nondum tamen in integrum peracta.

Quam necessaria ad tollendos, & praecoccupandos abusus.

Continuari praecipitur.

§. 1. **C**um se. re. Innocentius Papa XII. praedecessor Noster circa Pontificatus sui primordia pastorem Cleri Romani omniumque almae hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque Locorum & operum Visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere adjuutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum Nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegit & assumpserit, eisque quosdam Romanae Curiae Praelatos, & alios subinde Cardinales adjunxit, qui Visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent, ac Secretarium, Judicem, Cancellarium, seu Aduarium Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsitan Officiales & Ministros Sacrae Visitationis hujusmodi deputaverit, variasque eidem Cardinalibus, ac eorum & doctorum Praelatorum Congregationi, necnon Officialibus & Ministris praedictis facultates, praerogativas, & indulta concesserit & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii praedecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur; & sicut accepimus, memorati quidem Cardinales Visitatores una cum Praelatis Coadjutoribus, etiam pia mem. Clementis XI., Innocentii XIII., ac Benedicti etiam XIII. Romanorum Pontificum praedecessorum pariter Nostrorum jussu, Visitationem hujusmodi tam in eidem Patriarchalibus quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in multis Monasteriis Regularium tam Virorum quam Mulierum, necnon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibus & aliis Locis piis dictae Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis & decretis, ubi opus fuerit, prouiderint;

§. 2. Visitatio tamen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac Locis & operibus piis praedictis nondum sit peracta, sed multa negotia eam concernentia adhuc pendent indecisa; Hinc est, quod Nos pastoralis studio considerantes quantopere Visitatio hujusmodi utilis & necessaria sit non modo ad tollendos abusus, sed etiam ad praecavendum, ne deinceps introducantur, quantumcumque boni ex illa haecenus provenerit, & benedicente Domino proventurum sit, si Visitatio ipsa continetur & absolvatur, ac in ea, quae ad Dei cultum & gloriam, animarumque salutem opportuna & conducibilia sunt, sicut haecenus factum est, imposterum quoque pie prudenterque statuatur;

§. 3. Motu proprio & ex certa scientia & mera deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, memoratam Visitationem continuari absolvi: causaque indecisa in Congregatione praedicta pendentibus,

prout aequitatis atque justitiae ratio suaserit, terminari: Visitationes particularium Ecclesiarum, ac Locorum & operum piorum jam inchoatas absolvi: necnon Ecclesias, ac Loca & opera pia tam hucusque visitata, quae iteratam Visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata, visitari: caeteraque omnia & singula Visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordinari, ac executioni demandari debere, tenore praesentium decernimus & mandamus.

§. 4. Ac omnes & singulas facultates, privilegia, gratias, praerogativas, praerogativas, & indulta quaecumque praedictis Cardinalibus & Praelatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus, & singulis Officialibus & Ministris supraedictis a memoratis Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., ac Benedicto etiam XIII. praedecessoribus per suas respective literas desuper emanatas, quovis modo respective concessa & attributa, per obitum eorumdem Praedecessorum minime cessasse, nec cessare, sed in suis robore & firmitate permanere, omnibus, & singulis praedictis respective adhuc competere & suffragari debere, decernimus pariter & declaramus; & quatenus opus sit facultates, privilegia, gratias, praerogativas, praerogativas, & indulta hujusmodi eidem Cardinalibus & Praelatis, eorumque Congregationi, ac Officialibus & Ministris praedictis in omnibus & per omnia, prout eis respective a supraedictis Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., ac Benedicto XIII. Praedecessoribus concessa & attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione & potestatis plenitudine paribus denuo concedimus, tribuimus & impartimur.

§. 5. Decernentes easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod quicumque in praemissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentes, cuiuscumque gradus, ordinis, praerogativae & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut alias specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati & auditi, neque causa, propter quas praesentes emanarunt, adductae, verificatae vel justificatae fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, pia & privilegiata causa, colore, praetextu & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimae & totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali ac individuum expressionem requirente, defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in contrariam revocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & posteratis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas praesentes literas firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam &c. Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Lateri Legatos, & alios quoslibet quacumque praerogativa & potestate fungentes & futuros, sublata eis & co-

Singula privilegia Congregationum Visitationis componibus confirmat. & renovat.

Legibus praesentium literarum.

Derogatio
contrario-
rum.

Transumptio
fides.

rum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac omnibus & singulis illis, quæ memoratus Innocentius XII. prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Augusti 1730. Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

VI.

Confirmatio Indulti & usus celebrandi Missas & Officia Sanctorum Ordinis Canonico-regularium Sancti Augustini pro Congregatione S. Antonii Viennen. ejusdem Ordinis.

Facultatem celebrandi Festa nonnullorum Sanctorum sui Ordinis Canonice Regularibus Sancti Augustini Congregationis Lateranen. concessit Pius PP. V. anno 1570. Constit. Licet Ecclesia Dei &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 12.
Aug. 1730.
Pont. An. 1.

Procuratoris
Generalis S.
Antonii
Viennen. po-
stulatio.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Josephus Depluvii Procurator Generalis Congregationis S. Antonii Viennen. Ordinis Canonico-regularium Sancti Augustini, quod ipsa Congregatio vigore Indulti ei aliàs a Sede Apostolica concessi, quod (ut asseritur) in viridi observantia existit, reperitur in possessione seu quasi possessione recitandi ac celebrandi Missas & Officia Sanctorum dicti Ordinis Canonico-regularium Sancti Augustini ad instar similis concessionis dudum a san. mem. Pio PP. V. prædecessore nostro per suas in simili forma Brevis die 18. Decembris 1570. expeditas literas, quarum initium est: Licet Ecclesia &c. Congregationi Lateranen. ejusdem Ordinis factæ, quæ subinde ad alias passim Ordinis prædicti Congregationes, & nominatim S. Salvatoris in Italia, Sanctæ Genovefæ in Gallia, ac Reformatam a B. Petro Fourier in Lotharingia, Apostolica auctoritate extensa seu ampliata fuit.

Concessio
aliàs a San-
cto Pio V.
facta; de qua
supra.

Eam confir-
mat etiam
pro Con-
greg. Sancti
Antonii
Viennen.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Josephus, præmissa quo firmius subsistant & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti plurimum desideret: Nos eundem Josephum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, memoratum Indultum ipsi Congregationi S. Antonii Viennen. a Sede præfata concessum, ac usum in ea vigentem recitandi & celebrandi Missas

& Officia Sanctorum Ordinis Canonico-regularium Sancti Augustini ad instar enarratæ concessionis ab eodem Pio Prædecessore dictæ Congregationi Lateranen. factæ, ac ad alias supradicti Ordinis Congregationes extensæ & ampliata, sicut præmittitur, auctoritate præfata tenere præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 3. Decernentes, easdem præsentibus literas, firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios iudicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium
Literarum
auctoritas.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis S. Antonii Viennen. ac Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrario-
rum deroga-
tio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Augusti 1730. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Ex lib. mensis Aug. Tass. 16.

Confirmatio quorundam Decretorum anno 1725. a SS. Domino Nostro uti ejusdem Ord. Protectore, & a Benedicto XIII. specialiter ad hoc Delegato, editorum pro bono Ordinis S. Francisci Provinciæ Romanæ, illiusque Fratrum regimini.

VII.

Alia nonnulla statuta edidit Benedictus XIII. anno 1724. die 16. Novembris Constit. Universalis Ecclesiæ &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 31.
Aug. 1730.
Pont. An. 1.

Aliàs dum Cardinalatus honore fungebamur, emanarunt a Nobis uti tunc Tertii Ordinis S. Francisci apud Sedem Apostolicam Protectore, & a fe. re. Benedicto XIII. Prædecessore Nostro ad hoc specialiter delegato, nonnulla Decreta pro salubri ejusdem Ordinis, illiusque Fratrum gubernio ac directione, tenoris, qui sequitur, videlicet:

SS. D. Noster
in minoribus
cum esset,
Tertii Ordinis
S. Francisci Prote-
ctor.

§. 1. Laurentius Tit. S. Petri ad Vincula S. R. E. Presbyter Cardinalis Corsinus, Tertii Ordinis S. Francisci apud S. Sedem Protector, & ad infra-scripta per SS. D. N. Benedictum Divina providentia Papam XIII. specialiter delegatus. Visis supplicibus libellis P. Magistri Ludovici Patriarchæ SS. D. Nostro porrectis, rimatisque statutis generalibus Fratrum Tertii Ordinis anno 1549. compilatis, & per cl. me.

Series De-
cretorum ab
eodem tunc
temporis
emanato-
rum.

Cardinalem Carpentem dicti Ordinis Protectorem approbatis, necnon Constitutionibus sanctae Urbani VIII. anno 1639. emanatis, ac Brevis sanctae. Innocentii XII. anni 1693., & pluries tam in voce quam in scriptis audito super tenore dictorum supplicum libellorum P. Procuratoris Generalis dicti Ordinis, utendo facultatibus desuper per eundem SS. D. Nostrom nobis tributis & communicatis, per hunc infrascriptum modum decernimus, declaramus, & per capita separata sententiamus.

§. 2. Et signanter quoad electionem Procuratoris Generalis Ordinis decernimus ac declaramus, imposterum faciendam esse juxta formam dicti Brevis sanctae. Innocentii XII., nimirum a Definitorio Generali tam Capituli Generalis quam Capituli Intermedii, ita tamen ut in electione servetur etiam dispositio Cap. 1. n. 23. Statutorum generalium anno 1549. emanatorum, in quo praecipitur, ne quisquam ultra triennium eodem fungatur officio, nisi uno nimirum anno ab eodem vacaverit; adeoque in futuris electionibus ille Religiosus, qui functus fuerit officio Procuratoris Generalis per triennium, nequeat ad idem Officium iterum eligi vel confirmari, nisi per annum vacaverit; non obstante Cap. 5. de Elect. Const. Urban., in quo permittitur P. Generali quod confirmare possit ultra triennium Procuratorem Generalem, quod plane Cap. 5. revocatum fuisse & esse per dictum Breve sanctae. Innocentii XII. decernimus & declaramus.

§. 3. Et ad effectum, ut in hujusmodi electione debita justitia distributiva servetur ratio, praecipimus & mandamus, quod Procurator Generalis praedictus non solum eligi nequeat pro toto sexennio ex illa Provincia, ex qua fit Generalis actualis, prout disposuit praedictum Breve sanctae. Innocentii XII., sed neque in primo cujlibet sexennii triennio eligi valeat ex illa Provincia, ex qua fit Generalis immediate Antecessor.

§. 4. Ut autem d. Cap. 1. n. 23. Statutorum generalium servetur etiam quoad electionem Priorum, ad eliminandum abusum introductum eligendi Religiosum illum, qui tribus annis officium Prioris exercuit, in Praesidentem ejusdem vel alterius Conventus, decernimus & declaramus, quod Prior ille, qui per tres annos officio praedicto functus est, eligi non valeat neque in priorem neque in Praesidentem, nisi transacto anno, ille vero qui Praesidens fuit alicujus Conventus pro majori parte anni, non possit ad officium Prioris eligi nisi ad biennium, itaut tempus Praesidentatus praedicti supra annum in triennio computetur ad effectum vacationis.

§. 5. Ad abolendum pariter alterum abusum, quo filii unius Provinciae eliguntur in Priores, Definidores, & aliquando etiam in Provinciales alterius Provinciae, decernimus, declaramus & sententiamus, quod in futurum quacumque praesensa consuetudine non obstante, quod ad officia quaecumque cujlibet Provinciae admittantur filii ejusdem Provinciae tantum sub pena nullitatis electionis: In casu vero deficientiae Religiosorum in Provinciis parvis, servandum esse Cap. 5. de elect. Constitutionum Urbanarum, quo decernitur, quod in sitis Provinciis parvis, si necessitas urgeat, Definidores & Discreti Provinciales admitti possint etiam ad alia officia Provinciae.

§. 6. Declaramus insuper & decernimus, quod Provincialis Provinciae Romanae in executionem Cap. 4. Statutorum generalium ultra Vistationem Patris Generalis semel in anno vel saepius pro rei necessitate possit & debeat auctoritate sua Provinciali visitare Conventum SS. Cosmae & Damiani U-bis. Volumus tamen,

quod per praesens Decretum nullum inferatur praedictum praesentis juribus P. Generalis quoad pertinentiam dicti Conventus, quae jura unicuique ex partibus salva esse decernimus.

§. 7. Quamvis autem P. Generalis in casu quo fuerit alius occupationibus detentus, curam Vistationis Provinciarum possit alteri demandare; attamen Vistationem alicujus Provinciae vel Conventus extra Urbem Romanam P. Procuratori Generali committere non posse decernimus & declaramus, atenta incompatibilitate inter unum & alterum officium; ac ita imposterum servari praecipimus.

§. 8. Quo vero ad electionem Discreti Conventualis decernimus ac mandamus, ut in proximo futuro Capitulo Generali proponatur omnibus Vocalibus, num expediat demandare, quod imposterum P. Generalis pro tempore nequeat praesens & interesse hujusmodi electionibus, vel saltem remanere debeat in arbitrio vel voluntate Capitulum Conventualium, tempus, quoad electionem Discreti devenire placeat, itaut P. Generalis inhibere non possit, ut electio non perficiatur, nisi adveniente tempore suae Vistationis; praesertimque Capitulo Generali committimus & demandamus, ut Decreta & remedia super his juxta sensum majoris partis Vocalium conficiat ac exhibeat.

§. 9. Cui quidem Capitulo Generali, ut praefertur, proximo futuro pariter committimus & demandamus, quod examinare debeat & definire, an expediat devenire ad compilationem omnium Decretorum usque modo a Capitulis Generalibus & Congregationibus intermediis confectorum; & quatenus major pars in partem venerit affirmativam, deputandos esse per dictum Capitulum unum vel plures Patres ad praedictam compilationem perficiendam intra determinatum tempus ab eodem Capitulo praefiniendum; Si vero compilationem praedictam non esse faciendam Capitulum decreverit, imprimendas esse Constitutiones Urbanas decernimus & mandamus, sumptibus omnium Provinciarum intra terminum trium mensium post expletum Capitulum Generale.

§. 10. Verum circa reliqua exposita & praesensa per Patrem Ludovicum Patriarcham quantum ad Magistros admittendos in Definitorio Provinciali, & ad praesensa vota Magistrorum Provinciae Romanae in Capitulis Provincialibus, & Ex-Provincialium in Congregationibus intermediis, nihil innovandum, & respective servandas esse Constitutiones Urbanas, statuta generalia, & Breve Innocentii XII. decernimus & mandamus.

§. 11. Attamen quia ex interessentia plurium Superiorum & Officialium Generalium in Congregationibus & Capitulis Provincialibus Provinciae Romanae maximum ex multiplicitate extraneorum suffragiorum oritur eidem Provinciae praedictae, ex specialibus causis in hac Provincia concurrentibus, demandamus & praecipimus, quod, quibuscumque non obstantibus, in Capitulis & Congregationibus praesensa Provinciae votum decivum & consuetum habere possit & debeat dumtaxat P. Generalis actualis exclusis aliis Superioribus & Officialibus generalibus, cujuscumque Provinciae sint, & qualitatis; & ita praecipimus, mandamus & respective declaramus non solum isto, sed omni &c. Datum ex nostris aedibus hac die 29. Martii 1725. L. Cardinalis Corfinus Protector & Delegatus Apostolicus - Loco & Sigilli.

§. 12. Cum autem sicut pro parte dilecti Filii Josephi Mariae Ruccioli Fratris, expresse Professus, ac Ministri Provincialis Provinciae Romanae dicti Ordinis Nobis nuper expositum fuit, ipse, Decreta hujusmodi quo firmius subsistant, & ser-

De electione Procuratoris Generalis Ordinis a Definitorio Generali, vel Capitulo intermedio.

De hujusmodi officio ultra triennium non prorogando.

De Procuratore hujusmodi non eligendo ex Provincia, ex qua fit Generalis actualis, aut fuerit antecessor.

Prior, qui per tres annos officio Prioris functus fuerit, in Priorem, aut Praesidentem alicujus Conventus non nisi transacto anno eligi possit. Praesidens vero, qui fuerit, non nisi ad biennium eligi possit in Priorem.

Ad officia quaecumque non nisi filii illius Provinciae admittendi.

Causa derogationis.

Provincialis Provinciae Romanae singulis annis vel pluries Conventum SS. Cosmae, & Damiani visitare tenentur.

Quod visitatio alicujus Conventus extra Urbem Procuratori Generali committi non possit.

De electione Discreti Conventualis.

De compilatione omnium Decretorum a Capitulis Generalibus, vel aliis Capitulis editorum.

Pro Magistro admittendis in Definitorio Provinciali Generali nihil innovandum.

Quod in Congregationibus & Capitulis Provincialibus Provinciae Romanae ex exteris solummodo Petris Generalis actualis votum decivum & consuetum habere debeat.

Hujusmodi Decretorum confirmatio per SS. D.N.

ventur exaltius, Apostolica confirmationis nostræ præsidio communiri plurimum desideret: Nos ipsius Josephi Mariæ vocis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque Apostolicæ firmitatis robur, vim & efficaciam adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, qui desuper quomodolibet intervenisse dici, prætendi vel censeri possunt, amplissime supplemus & sanamus.

Præsentium hierarum fides & obsequantia.

§. 13. Decernentes easdem præsentibus literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suoque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore quancumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter & inconvulsi; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, aliisque quoslibet quacumque præminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium in contrarium derogat.

§. 14. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum inseritis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 31. Augusti 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius,

VIII. Jubileum Universale ad implorandum Divinum Auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine.

CLEMENS PAPA XII.

Universis Christianidelibus presentes literas inspecturis Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Dar. die 9. Sept. 1730. Pont. An. I.

Exordium a præsentis universalis Ecclesiæ statu petitur.

Cantic. Habacu.

Ubi primum supernæ Vocis humilitatem Nostram ad Beati Petri Cathedram regendam evocantis sonitus auribus nostris intonuit, timor & tremor venerunt super Nos, & contexerunt Nos tenebræ, meritoque ad Dominum cum Propheta exclamavimus: Audivi auditum tuum & timui: consideravi opera tua & expavi: cum non ignoremus & muneris ma-

gnitudinem & virium nostrarum imbecillitatem; animoque prospiceremus miseram temporum conditionem & undique circumstantes difficultates angustias ac pericula; & (quod Nos maxime angebat) Sancta Dei Ecclesia tot hæresibus & in Religione diffidiis lacerata, multorumque filiorum suorum, a salutari Christi norma graviter deviantium vitiis sæda oculis nostris obversaretur, facta quasi vidua plorans in nocte, & lacrymæ ejus in Maxillis ejus; ut illud jure conquiri possemus: quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides Sanctuarii in capite omnium platearum. Quæ in amaritudine animæ nostræ cogitantes; non aliter delatam Apostolicæ servitutis sarcinam, quam ut increbrescentis Divinæ vocis imperio, quemadmodum par erat, humiliter obsequeremur dolentes suscepimus. Cælesti autem monito edocti, quod sicuti nemo de sua justitia præsumere, ita de Dei misericordia diffidere nemo debet, Patrem totius consolationis assidue deprecamur, ut qui tantum fuit Nobis honoris auctor, fore non dedignetur administrationis adjutor; ac ne sub oneris gravitate succumbamus, supponat manus suas; & virtutem largiatur, qui contulit dignitatem: Idipsum & vos, quibus pastorem curam impendere capimus, & deinceps, quantum divinæ Bonitati placuerit, impensuri sumus, conjunctis Nobiscum precibus agatis.

Jerem.

§. 1. Deposito itaque per veram penitentiam peccatorum pondere, precibus, jejuniis, aliisque pietatis operibus auxilium ex alto sinceris concordibusque suffragiis imploremus, ut a quo omne datum optimum, & omne donum perfectum descendit, det Nobis Spiritum Consilii & fortitudinis, quo commissum Nobis Dominicum Gregem feliciter regere, ac cum illo ad æternæ vitæ gloriam pervenire mereamur. Et quia præcipue pastorales muneris nostri partes sunt, omnibus Ecclesiis, quarum Nobis divinitus injuncta est sollicitudo, idoneos Præsules constituere, precemur æternum Pastorem, ut qui Vicariam suam in terris Potestatem humilitati Nostræ concedere dignatus est, tales Nobis tribuat, Ecclesiis universis Pastores præficere, qui & ipsi facti forma gregis populum curæ suæ creditum non solum doctrina verbi, sed etiam exemplo boni operis prospere dirigant & Ecclesiis sibi commissas uberius pietatis incrementis locupletent.

Adhortatio ad Christianos fideles, ut sanctis operibus S. S. suffragentur.

Quam necessarium idoneos Præsules minoribus Ecclesiis constituere.

§. 2. Antistes vero Catholici, in partem sollicitudinis nostræ vocati, in hoc sermo incumbant, ut eos deligant Ordinis Ecclesiastici ministros, præsertim animarum Rectores, qui munia sua digne impleant, & vivos lapides in edificium Cælestis Jerusalem præparare adnintur. Religiosi quoque & Sanctimoniales vota sua Domino in Sanctitate & Justitia reddant, ut suavis Christi odor de bona eorum conversatione fragrans Sanctam Matrem Ecclesiam recreat, ac omnes demum fideles, abicientes opera tenebrarum, & induentes arma lucis, ita dirigant in conspectu Domini vias & gressus suos, ut Fidei, quam profitentur, finem & re-promissionem, salutem scilicet animarum suarum, reportare valeant, jugiter memores, oportere Nos, quotquot & qualescumque tandem sumus, post emensum hujus mortalis ævi stadium, manifestari ante Tribunal Christi, ut referat unusquisque, prout gessit, sive bonum sive malum. Oremus unanimiter, ut Deus pacis, qui Reges in thronos collocat, dies nostros in sua pace disponat, ac Principum Christianorum Animos vinciat in vinculo charitatis, Turcarum aliorumque Infidelium vires & consilia conterat. A magno Patrefamilias supplices petamus, ut vineam suam,

Quodque ipsis incumbat munus selectos sibi ministros comparate.

quam plantavit, electam custodiat; Hæreticos & Schismaticos ad Catholicæ fidei veritatem Ecclesiæque unitatem reducat: populumque suum protegat, & ab iracundiæ suæ flagellis ac terroribus misericorditer liberet. Hæc vero ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu fiant, priscum ac laudabilem Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum morem secuti, cælestium munerum Thesavros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit divina dignatio, proferre, & liberali manu erogare decrevimus.

Indictio prædicti Jubilæi.

§. 3. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit, universis & singulis utriusque sexus Christianis in Alma Urbe nostra degentibus, qui solemnem processionem, quam Dominica tertia currentis mensis Septembris ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatibus quoque & Officialibus ejusdem Curie, universo Clero & Populo benedicente Domino de more agemus, devote interfuerint; vel Sancti Joannis in Laterano Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesias seu Basilicas, vel earum aliquam, intra spatium illius vel alterius proxime subsequenti hebdomadæ, saltem semel devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra effuderint; ac quarta & sexta feria & Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint & peccata sua confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumperint, ac Pauperibus aliquam elemosynam, prout unicuique suggerit devotio, erogaverint.

Conditiones requisitæ ad consecutionem hujusmodi Indulgentiarum.

Existenti- bus extra Urbem, quo pacto Indulgentias hæcæ ac sequi possint.

§. 4. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum vel eorum Vicariis seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæc nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios vel eorum Vicarios seu Officiales vel alios, ut præfertur, faciendæ decursuram, saltem semel visitaverint, ibique ut supra, oraverint, ac quarta & sexta feriis ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam, Sanctissima Communionem recepti fuerint, & pauperibus aliquam elemosynam ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & elargimur. Navigantes vero & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, superscripserint peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali vel majori aut Parochiali loci eorum domicili, eandem Indulgentiam consequi possint & valeant.

Pro Navigantibus.

Pro Regularibus in Claustris degentibus;

§. 5. Regularibus autem personis utriusque sexus etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus vel Regularibus,

etiam in Carcere aut in captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

1730. Cæterique legitime impeditis.

§. 6. Insuper omnibus & singulis Christianis utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiasticis Sæcularibus & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata quam extra eam ubicumque locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis & aliis Ecclesiasticis sententiis & censuris, a jure vel ab homine quavis causa latis seu inflicis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis & Sedi Apostolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Nostras aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus per expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientie, & hac vice tantum absolvere & liberare valeant; & insuper vota quæcumque (Religionis & Castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De Confessario eligendo, ejusque facultate.

§. 7. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obediendiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatibus, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam Animarum exercent; non tamen, qui per dictos Prædecessores a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Communionem quomodolibet separati fuerint, ut cum præsentium literarum transumpta aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione vel impedimento per suas Ecclesias & Dioceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent & publicari faciant, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent.

De hujusmodi Jubilæo ubicumque publicando.

§. 8. Non intendimus autem, per præsentem super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate seu inhabilitate, quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi seu habilitandi & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientie; neque pariter easdem præsentem iis, qui etiam eorum nomine speciatim non expresso a communionem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ut præfertur, segregati, seu a Nobis & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælate vel Juce Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias & Censuras incidisse declarati vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

De casibus reservatis.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus

Clausula de rogatoria.

facultas

facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles Indulgentiarum & Facultatum hujusmodi concessionem, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum sive Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus & Institutis illorumque personis, quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores presentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter nominatim & expresse ad effectum pramissionum derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Ut autem presentes nostrae, quae ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut eandem presentium transumptis vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, ubique locorum & gentium eadem prorsus fides habeatur, quae haberetur ipsis presentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Septembris 1730. Pontificatus Nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Transumptorum fides.

IX. Confirmatio Statutorum & Decretorum pro Congregatione Hispaniae Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum, in Capitulo & Diffinitorio Generalibus dictae Congregationis factorum.

Alia non absimilia Statuta pro regimine Provinciarum hujus Congregationis, ac praecipue pro Congregatione Sancti Joachimi Polon. Confirmavit Benedictus XIII. Constit. Militantis Ecclesiae &c. num. CLIII. Constit. vero Exponi Nobis &c. num. CLXXI. Capitulo ac Diffinitorio Generalibus facultatem concessit Decreta & Statuta condendi pro regimine omnium Provinciarum suae Congregationis; quae hic a Sanctissimo Domino Nostro confirmantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 11. Septemb. An. 1730. P. 1.

Exordium.

Pastoralis officii, quod auctore Deo gerimus, sollicitudo Nos urget, ut paternam Christifidelium Altissimi obsequiis sub arctioris vitae regularis Instituto mancipatorum curam peculiari charitate gerentes ea, quae pro felici prosperoque illorum regimine & gubernio provide constituta esse noscuntur, quo firma semper atque stabilia permaneant, Apostolici muniminis praesidio roboremus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Congregationis Hispaniae Fratrum Discalceato-

rum Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod alias postquam fel. rec. Benedictus Papa XIII. Praedecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 4. Augusti 1727. expeditas literas, quaedam Decreta Diffinitorii Generalis ejusdem Congregationis pro salubri Provinciae Sancti Joachimi, non ita pridem in Regno Poloniae instituta, potissimum edita approbaverat, ac per alias suas in pari forma Brevis literas die 26. Februarii 1728. postmodum emanatas Capitulo Generali Congregationis praefatae tunc proxime celebrando, ac deinde eidem Diffinitorio Generali facultatem concesserat novas condendi leges seu constitutiones ad uniforme gubernium, in omnibus ipsis Congregationis Provinciis, tam eatenus intra & extra Hispaniarum Regna & dominio erectis, quam ubicumque imposterum erigendis, stabilendum; necnon ad Capitulum Generalium & Provincialium celebrationem spectantes, habendo tamen praeculis decreta Diffinitorii Generalis pro dicta Provincia Sancti Joachimi, sic, ut praemittitur, edita & approbata, quae nihilominus explicare, extendere, moderari, & ad uniformitatem dicti Gubernii accommodare possent, itaut novae leges seu constitutiones sic condendae ab hac Sancta Sede approbarentur, & alias, prout in binis memorati Benedicti praedecessoris literis, quarum tenores presentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, plenius continetur; Nuperum Capitulum ac successive Diffinitorium generalia praedicta, facultati & literis praefatis inharendo, diversa statuta ac nova Decreta pro uniformi omnium Provinciarum dicti Ordinis regimine ediderunt, & ad hanc Sanctam Sedem transmitti curarunt, ut nostro & ejusdem Sedis patrocinio munitur.

§. 2. Nos vero eadem statuta & nova decreta Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium praepositis discutienda commisimus, qui audita desuper dilecti filii nostri Ludovici ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Bellugae & Muncada nuncupati, ad ejusmodi negotium examinandum a dictis Cardinalibus deputati, relatione, illa per eundem Ludovicum Cardinalem corrigi, ac modificari mandarunt, prout re ipsa ab ipso Ludovico Cardinale correctae, modificatae, ac in unum volumen redactae fuerunt tenoris, qui sequitur videlicet.

Statuta ac Decreta a Capitulo generali, ac generali Diffinitorio Ordinis Discalceatorum Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum stabilita ac ordinata pro uniformi gubernio omnium Provinciarum tam hactenus intra & extra Hispaniarum Regna erectarum, quam ubicumque imposterum erigendarum.

§. 3. Sanctissimus Dominus Noster fel. rec. Benedictus XIII. per suas literas sub forma Brevis expeditas die 4. Augusti anni 1727. auctoritate Apostolica approbavit & confirmavit omnia & singula decreta, quae Diffinitorium generale Ordinis Discalceatorum Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniae statuerat pro bono regimine Provinciae Sancti Joachimi auctoritate Apostolica in Regno Poloniae erectae, & per alias literas etiam in forma Brevis expeditas die 26. Februarii anni 1728. Sanctitas Sua benigne indulgit, & amplam facultatem concessit Capitulo generali tunc proxime eodem anno celebrando & post ipsius Capituli

Juxta facultatem Congregationi huic a Benedicto XIII. (de qua superius) concessam.

Edita Decreta pro universi Ordinis Provinciis.

Confirmantur.

Benedict. XIII. pro hujusmodi Decretorum confectione concessionem.

celebrationem Diffinitorio generali tunc futuro & nunc existenti, ad effectum statuendi uniforme gubernium omnium Provinciarum tam hæcenus intra & extra Hispaniarum Regna erectarum, quam ubicumque in posterum erigendarum, ac condendi & statuendi novas leges & ordinationes non solum pro dicto uniformi regimine, sed spectantes etiam ad Capitulum generale & provincialium celebrationem, habendo tamen præ oculis prædictas literas pro regimine Provincia Sancti Joachimi expeditas, quas similiter concessit posse explicari, extendi, moderari, & accommodari ad prædictum regimen uniforme; ideoque prædictum Capitulum generale, proxime præteritum, & post ipsum subsequens, præsentique Diffinitorium generale, supradictis facultatibus & concessionibus innitendo, sequentia decreta, & ad uniforme omnium Provinciarum Ordinis statuta ordinarunt & statuerunt.

Quod Breve Bened. XIII. pro Provincia S. Joachimi in Polonia extendatur ad reliquas totius Ordinis Provincias.

De tempore celebrandi Capitula Provincialia.

§. 4. Primo, quod prædictum Breve pro bono regimine Provincia Sancti Joachimi, & in eo gubernium illius Provincia Sanctissimo Domino Nostro fel. rec. Benedicto XIII. confirmatum, extendatur ad omnes totius Religionis Provincias modo erectas, & imposterum erigendas tenore sequenti, quo Decreta illa explicata, extensa, & accommodata sunt vi facultatis Capitulo & Diffinitorio generali concessæ per literas supradictas, & ultimo expeditas ab eodem Sanctissimo Domino: scilicet quod Capitulum Provinciale in singulis Ordinis Provinciis celebretur de triennio in triennium sabbato, si fieri possit, ante quartam Dominicam post Pascha, itaut in duabus Provinciis, vel in tribus, si creverit numerus Provinciarum cuiuscumque familia, celebretur anno præcedenti ad Capitulum generale; in alia aut aliis Provinciis anno post Capitulum generale, nisi iusta de causa Superior generalis ex familia assumptus aliquod Capitulum anteponat vel postponat, quod facere poterit per tres tantum menses; tunc enim celebrabitur tempore & die designando ab ipso Superiore generali, & semper extra Curias Principum in Domo ad arbitrium prædicti Superioris, consulto tamen Diffinitorio Provinciali, destinanda.

Quod Diffinitores Provinciales jurisdictionem suam exercere possint post confirmationem Apostol. &c.

§. 5. Secundo, quod Diffinitores Provinciales, quos pro efformatione Provinciarum Diffinitorium generale vi prædictarum facultatum elegit, post Capitulum generale proxime præteritum, quatuor scilicet pro unaquaque Provincia, quique modo nullam jurisdictionem exercent ex defectu confirmationis Apostolicæ, immediate post confirmationem prædictæ Sedis Diffinitoria celebrare, aliaque sui muneris facere possint.

Quod Vocales a Diffinitorio electi pro unaquaque Provincia vocem activam habeant in Capitulo Provincialibus suarum Provinciarum.

§. 6. Tertio, quod cæteri Vocales similiter electi a Diffinitorio generali juxta prædictam facultatem, ipsique Diffinitores Provinciales vocem activam habeant, & exercere possint in Capitulo Provinciali suæ respective Provinciae, & respective in suo Diffinitorio ipsi Diffinitores, si ante primum Capitulum aliquo Diffinitorio competat electio.

De concurrentia Capituli Provincialis cum Generali.

§. 7. Quarto, quod ut futuris temporibus nullum Capitulum Provinciale concurrat ipso die & anno cum Capitulo generali, ad quod concurrere debent Provinciales, omnia Capitula sex Provinciarum, quæ prima & immediata erunt, celebrentur a sabbato ante quartam Dominicam post Pascha anni proxime venturi 1731. usque ad Sabbatum quartam Dominicam post Pascha anni immediate sequentis 1732. tempore & diebus intra prædictum annum, designandis a Diffinitorio generali pro commodiore cuiuscumque Capituli celebratione.

De tempore celebrandi

§. 8. Quinto, quod sequentia Capitula Pro-

vincialia, quæ secunda erunt cuiuscumque Provinciae, celebrentur ante & post Capitulum generale modo supradicto, itaut in Provinciis, in quibus hæc priora Capitula prius celebrata fuerint, secunda celebrentur Sabbato ante quartam Dominicam post Pascha anni 1735., & in aliis in quibus posterius hæc prima celebrata fuerint eodem Sabbato celebrentur anni 1736., sic enim futuris temporibus de triennio in triennium sine concurrentia Capituli generalis celebrabuntur.

1730. quæta Capitula Provincialia post primum Generale.

§. 9. Sexto, quod ad Capitulum Provinciale Superior provincialis per suas literas convocet Gremiales juxta instructionem Superioris generalis, qui per sex menses ante Capitulum tenebitur illi notam facere designationem Domus, temporisque & diei, ut ea omnia denunciet in literis convocatoriis eis, qui concurrere debent & possunt. De his autem convocatoriis idem intelligatur, quod dictum est circa Capitulum generale Ordinis, ut eorum vi Gremiales reputentur vocati. At vero de illis Superior Provincialis certiorum faciat Præsidentem Capituli illico ac in Domum Capitularem accedat Præsides.

De convocatione Gremialium ad Capitula Provincialia, & Literis convocatoriis.

§. 10. Septimo, quod in quocumque Capitulo Provinciali cuiuscumque familia, scilicet intra & extra Hispaniam, Præsides erit Superior generalis Ordinis, si adfuerit intra illam; si vero extra illam fuerit, Præsides erit, in altera familia Superior generalis illius, sive sit Commissarius sive Vice-Commissarius sit: In propria vero familia Superioris generalis Ordinis, si prædictus Superior generalis fuerit extra illam, Præsides erit ille, quem pro tempore suæ absentia elegerit in Præsidentem totius familiae; Si autem ob justas causas, vel quia duo Capitula eodem anno concurrant in Provinciis longe inter se distantibus, Superior generalis, nisi magno labore ad aliquod Capitulum Provinciale concurrere nequeat, tunc & eo casu poterit designare Præsidentem pro Capitulo Provinciali, cujus præsentiam pro se non selegerit; Cæterum semper tenebitur eligere Præsidentem ex Provincia, intra quam celebrabitur Capitulum, & nisi instante Diffinitorio Provinciali concurrentibusque omnibus suffragiis præter unum, designare non poterit, Præsidentem ex altera ejusdem familiae Provincia assumptum.

De Præsidente Capituli Provincialis.

§. 11. Octavo, quod in his primis Capitulis Provincialibus præcedentibus Capitulo generale, in quo Ministri generalis electio incidit, cuiuscumque Capituli Provincialis Præsides sit Minister generalis, vel Diffinitor generalis filius illius Provinciae, vel quem ipse Minister generalis ex eadem Provincia designet in Præsidentem; quod intelligendum est intra & extra Hispaniam, & quatenus contingat fieri divisionem Familiarum in futuris Capitulis generalibus cum confirmatione Sanctæ Sedis ad instar illius divisionis, quæ habetur in Religione Sancti Francisci, tunc præsentia vel Præsidentis designatio fiet a Commissario generali respectu Provinciarum illius familiae, quam Commissarius generalis gubernabit.

De modo eligendi Præsidentem Capitulum Provincialium, quæ primum Generale præferantur.

§. 12. Nono, quod ad Capitulum Provinciale, nisi detenti fuerint infirmitate vel impedimento inevitabili, concurrere debent sub pena privationis vocis activæ & passivæ in perpetuum Superior Provincialis, Diffinitores Provinciales, duo Ministri socii Redemptor Captivorum, & Procurator Provinciae; itaut si in aliqua familia fuerit aliquis Procurator plurium Provinciarum in alicujus Principis communi Curia, hic suffragium habere debeat in Capitulo suæ Provinciae, de qua assumptus fuerit; & in eo casu licet sit alius Procurator particularis ejusdem Provinciae, hic non

De iis qui ad Capitula Provincialia concurrere debent etiam sub pena utriusque vocis.

habear

habeat suffragium, Deinde suffragium habere possunt, quin cogantur adesse Capitulo, qui aliquando fuerint Superiores generales aut Diffinitores generales Ordinis, vel Familia ex ea Provincia assumpti, vel qui fuerint Provinciales illius; demum ad Capitulum, & extra Domum Capitularem sub prædicta pœna privationis accedere tenentur duo focii in defectum.

§. 13. Decimo, quod in aula Capitulari & extra illam tempore Capituli sedeant, præcedant & præsideant Capitulares eo modo & forma, quibus dictum est de vocalibus Capituli generalis. Monemus autem Patres Diffinitores generales actuales, ut tempore hujusmodi Capituli extra Domum Capitularem in alio Conventu commorentur, nisi actuali infirmitate impediantur a prædicta Domo Capitulari ad alium Conventum pergere, vel nisi aliquis ipsorum sit Præses Capituli.

§. 14. Undecimo, quod Capitulares solum ingredi poterunt Domum Capitularem feria quinta immediate ante celebrationem Capituli, exceptis illis, qui excipiuntur respectu Capituli generalis, & ademptis focis secundis, qui nisi vocati, accedere non poterunt. Studentes autem, qui examinandi fuerint post electiones, accedere poterunt. De cætero autem circa præambula ante electiones similiter observanda sunt omnia, quæ statuta sunt circa Capitulum generale in Constitutionibus Ordinis; eligibilitatis vero scrutinia pariter fiant, hoc nimirum modo: Eadem feria quinta Præses Capituli omnibus Gremialibus manifestet catalogum, a Diffinitorio provinciali ipsi traditum, omnium Religiosorum, qui intra Provinciam juxta nostras Constitutiones, inspectis graduatione & interstitiis, apti sint, ut ex illis fiat eligibilitatis scrutinium.

§. 15. Duodecimo, quod feria sexta congregentur in aula Capitulari, ut ex aptis juxta catalogum illis creditum a Præsede ad officium Provincialis, unusquisque gremialium in schedula una scribat nomina quinque eorum, quos juxta suam conscientiam selegerit inter omnes ad tale munus. Postea omnium schedulæ extrahantur ab urna ut vase destinato, & a Præsede duobusque immediate Vocalibus secreta regulentur, itaut selectis illis, qui plures voces habuerint, juxta dicta de hoc scrutinio in Capitulo generali faciendo, eorum nomina scribantur ab uno trium, & factò juxta ibidem dicta scrutinio usque ad numerum quintum eligibilium, eligibiles declarentur & publicentur, ut Gremialibus omnibus constet ipsos eligibiles esse, ut ex illis suo tempore eligant in Provinciam illum, quem omnibus inspectis quisque judicet eligendum.

§. 16. Tertiodecimo, quod post hoc scrutinium fiat secundum ad Diffinitorum Provincialium selectionem; & quia inter Diffinitores nulla inæqualitas est officii, quisque Gremialium in sua schedula nominare debet octo ex aptis ad munus Diffinitoris, & scrutinium fieri debet octo ex illis, qui plures voces habeant, itaut solum nominentur proxime eligibiles in Diffinitores octo ex omnibus aptis, ut ex eis tempore suo eligant Vocales quatuor Diffinitores Provincie. Similiter tertium fiat scrutinium ad Ministrorum selectionem, & ad illud ex aptis, ut dictum est, unusquisque Vocalium in sua schedula scribat talem numerum Religiosorum aptorum, ut in medietate excedat numerum Domorum Provincie, pro quibus eligendi sunt Ministri: Hoc enim more fit inter Carmelitas Excalceatos: & factò scrutinio, regulatissime vocibus modo dicto, seligantur eligibiles in Ministros usque ad ministeriorum duplicatum numerum, ut ex his omnibus Ministri eligi possint,

quia Vocales teneantur eligere in Ministrum alicujus Domus unum ex duobus determinate sumptis, sed valeant eligere, quem maluerint ex contentis in supradicto numero; Denique ad Sociorum omnium selectionem fiat scrutinium, sicuti ad seligibilitatem Diffinitorum.

§. 17. Quartodecimo, quod Præses Capituli manifestet Vocalibus graduationem Domorum a se factam præcise ad eligendos Ministros pro illis ut habetur in Clementinis Constitutionibus Nostri, & statim separentur Capitulares a Diffinitorio, quod solum deputare debet dictos Vocales ad legendas epistolas missas ad Capitulum juxta dicta de Capitulo generali.

§. 18. Quintodecimo, quod sequenti die sabbato, nempe factis omnibus, quæ fieri debent in Capitulo generali, congregentur in aula Capitulari, & facta a Præsede exhortatione lingua omnibus communi fiant absolutio, electorum juramentum, electio Secretarii Capituli, Scrutatorum, Secretarii Scrutini, & Pronunciatoris, eadem forma eisdemque factis juramentis, sicut dictum est de Capitulo generali in Constitutionibus Ordinis, & his omnibus finitis ad electiones procedant Vocales.

§. 19. Decimo-sexto, quod ante prandium fiat semper, & sola fiat electio Ministri Provincialis; qua facta, omnes Vocales præter Præsidem & Superiorem Provinciam, cujus officium expirat, pergant processionaliter in Ecclesiam cantantes Hymnum *Te Deum &c.* & ibi ab eo benedictionem accipiant eo modo & forma, quibus juxta nostras Constitutiones Clementinas fit in electione Ministri generalis. Vespere autem congregetur Capitulum, & si Provincialis electus præsens fuerit, sedeat immediate ad Præsidis sinistram; non tamen præsideat aliis Vocalibus, quamvis eos præcedat, nec officium exerceat, usquequo finiatur Capitulum, nec si absens sit, illum Capitulum expectet, sed prosequatur, & fiant electiones quatuor Diffinitorum Provincialium, quorum præcedentia post confirmationem juxta Ordinem electionis regulanda erit.

§. 20. Decimo septimo, quod sequentibus diebus, qui omnes pro celebratione Capituli ad summum erunt novem, fiant electiones Ministrorum Conventualium, secundum graduationem Domorum antea dictam, & post omnium Prælatorum electiones eligantur canonice duo Socii ex Ministris noviter electis, qui ad Capitulum Provinciale futurum concurrere debeant, ut Socii primi. Præterea eligantur alii duo, qui fuerint aliquando Ministri, quamvis in eo Capitulo in Ministros non sint electi, ut ad Capitulum futurum accedant vocati tanquam Socii secundi, quorum primus, deficiente aliquo gremiali, cui concurrere non sit liberum, suffragium habeat pro eo, & secundus suffragium habeat, si deficiat alter, quique ambo in loco proximo extra Domum Capitularem manere debent tempore Capituli, ut præsto sint concurrere, si vocentur; non autem eligi poterit in Socium primum aut secundum, qui in eo Capitulo Socius fuerit, quamvis in eo eligatur in Ministrum.

§. 21. Decimo-octavo, quod in casu, quo post trinum scrutinium adhuc non fuerit electio canonice secuta, tunc omissis scrutiniiis, eo ipso habeatur tanquam legitime electus vi hujus Constitutionis ille, pro quo fuerit major numerus suffragiorum, quam pro alio aut aliis: Si vero pro duobus fuerit æqualis numerus suffragiorum major, quam pro aliis, tunc antiquior in professione reputabitur & habeatur tanquam legitime electus.

§. 22. Decimo-nono, quod si per mor-

De præcedentiis.

Diffinitores Generales tempore Capituli Provincialis extra Domum Capitularem commorari debent.

De tempore quo Capitulares Domum Capitularem ingredi debent.

De modo faciendi scrutinia eligibilitatis.

De modo eligendi Provinciales per Gremiales.

De electione similiter Diffinitorum Provincialium per Gremiales.

De Domorum graduationem ad Ministros eligendos, a Capitulo Præsede faciendam & publicandam.

De juramento a Vocalibus præstando.

De præliminaribus ad electionem Provincialis.

De electione Ministrorum Conventualium, Vocalium pro futuro Capitulo generali, &c.

tem, aut aliam quamvis causam Socius aliquis pro suo munere non possit accedere ad Capitulum, tunc Diffinitorium Provinciale tempore apto eligat Socium loco illius.

§. 23. Vigesimo, quod si aliquis Prælati vel particularis Religiosus aliquid animadvertendum vel nota dignum habuerit, id credat Provinciali suo, vel alicui Socio ex primis suæ Provinciæ, ut ipse tradat destinatis a Diffinitorio Provinciali ad legendum epistolas.

§. 24. Vigesimo primo, quod factis canonicæ electionibus fiant omnia, ut habentur in Constitutionibus nostris Clementinis numero 16. fol. 168. usque ad verbum Captivorum; & postea addatur Capitulum Provinciale, quamvis non possit novas Constitutiones statuere, poterit ordinationes facere ad melius regimen suæ Provinciæ, dummodo nihilo sint contrariæ ordinationibus factis a Capitulis generalibus, vel generalibus Diffinitoriis.

§. 25. Vigesimo secundo, quod Ordinationibus factis, extra Aulam Capitularem fiat examen Studentium, qui concurrere debent, ut ex illis eligantur Lectores juxta dicta de Capitulo generali.

§. 26. Vigesimo tertio, quod Capitulum eligat sex Patres ex gravioribus Provinciæ, quorum consilio & assensu Pater Provincialis, quando casus occurrerit, ejiciat ab Ordine aliquem instructo processu, & plene probatis causis expulsiōis, servatisque Decretis Congregationum, & Summorum Pontificum; & præterea eligat ad eundem effectum alios quatuor vel sex Patres subrogando ordine suæ electionis in defectum alicujus vel aliquorum ex sex prius electis.

§. 27. Vigesimo quarto, quod his factis legantur coram toto Capitulo decreta Sacræ Romanæ & generalis Inquisitionis; & Præses Capituli horretur Gremiales ad strictam observantiam illorum.

§. 28. Vigesimo quinto, quod decretis lectis, Præses Capituli imponat præceptum, ut habetur in nostris Constitutionibus Clementinis numero 19. fol. 170., & si aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Præsidentem Capituli & Diffinitorium cum suo Provinciali spectet judicium; nullo autem invento, vel si inventum fuerit, iudicio facto, Capitulum albis nigrisque lapillis eligat Redemptorem Captivorum pro sua Provincia, & Procuratorem Provinciæ pro ea: Quod si in aliqua Familia fuerit Curia communis plurimum Provinciarum Ordinis & Provinciæ alternatim elegerint Procuratorem omnium illarum, Provincia illa, cui secundam dictam alternatim competit electio hujusmodi Procuratoris, prius eligat illum in suo Capitulo Provinciali, & postea eligat Procuratorem particularem ejusdem Provinciæ.

§. 29. Vigesimo sexto, quod totum Capitulum confirmet electionem Patris Provincialis; Præsesque, necnon Provincialis, cujus officium expirat; ac Diffinitorium Provinciale confirmet omnes alias electiones.

§. 30. Vigesimo septimo, quod his omnibus expeditis, Socius primus surgat, & coram Capitulo legat Catalogum Religiosorum, qui in illo triennio decesserunt in sua Provincia. Deinde si aliqui Religiosi petierint aliquod sublevamen propter ipsorum fractam valetudinem, aut aliam justam ac rationabilem causam, Capitulum tale sublevamen indulgeat quatuor vel quinque magis indigentibus: Ac demum surgat Secretarius Capituli, & legat electiones omnes, statuta, cæteraque omnia acta & disposita in ipso Capitulo, quæ cuncta & scribenda & subscribenda sunt, sicuti dicitur de Capitulo generali in Constitutionibus nostris num. 20. fol. 71. & statim dissolvatur Capitulum.

§. 31. Vigesimo octavo, quod postea immediate Præses Capituli imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra 24. horas coram ipso manifestent, quidquid notarunt circa mores, regimen, & observantiam durante triennio in Patre Provinciali præterito; necnon circa regimen, & suorum officiorum executionem in Diffinitoriis Provincialibus antecedentibus (Diffinitorium enim Visitatio circa mores in quacumque Visitatione Provinciæ facta supponitur, quia a Visitatore visitari debent etiam Diffinitores Provinciæ) Visitatione conclusa si aliquid dignum pena vel reprehensione fuerit inventum, Præses ipse, si Superior sit, reos puniat vel reprehendat; Si autem non fuerit Superior, Visitationem mittat Superiori generali familiæ, ut ipse judicet reum aut reos.

§. 32. Vigesimo nono, quod die sequenti ultimoque Capituli Missa solemnitas de Requiem pro Religiosis Nostris defunctis & Benefactoribus Nostris, concioque & solemnitas Responsorium habeatur, qua functione præfacta, Capitulares fraterna charitate amplexentur, & in suos Conventus proficiantur.

§. 33. Trigesimo, quod pro hac unica prima vice Capitulum Provinciale cujuscumque Provinciæ possit reeligere & providere in eisdem officiis Diffinitorium Provinciale Sociorumque, prout melius expedire ipsi videatur, illos, qui ex defectu confirmationis Apostolicæ, quamvis electi fuerint, sua officia non exercuerint.

§. 34. Trigesimo primo, quod in casu, quo Minister generalis designet in Præsidentem Capituli Provincialis aliquem ex alio quovis titulo Vocalem, tunc Minister Domus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali; & si ipse Minister fuerit Socius actualis, suffragium habeat Socius primus in defectum.

§. 35. Trigesimo secundo, quod Diffinitorium Provinciale congregetur immediate post Capitulum Provinciale, & postea de semestri in semestri in Domo, quam designabit de una in aliam Congregationem, quodque congregetur etiam quoties Provinciali benevisum fuerit.

§. 36. Trigesimo tertio, quod Diffinitorium Provinciale consurgere debet ex Patre Provinciali uti Præsidente, & ex quatuor Diffinitoriis Provincialibus, qui omnes decisivum suffragium habebunt, & insimul poterunt admittere renunciations, eligere Diffinitores novosque Ministros, Redemptores & Procuratores suæ Provinciæ, quotiescumque vacaverint, eorum officia quocumque titulo vacant; poterunt etiam eligere Chronistam Provinciæ: necnon præbere consensum, ut libri typis mandentur, & cum informatione Patris Provincialis concedere juxta nostras Constitutiones Religiosis eas prævias licentias audiendi confessiones mulierum, cum quibus præsentari se debeant ordinariis locorum, ut ab eis approbationem obtineant: & facere ordinationes ad melius esse suæ Provinciæ: aliaque faciendi facultatem exercere, quæ per delegationem Diffinitorii generalis, vel per novas constitutiones ad universale regimen Ordinis spectantes, pertineant ad ipsum.

Præterea ad ipsum pertinet de consensu Superioris generalis feligere studentem Theologiam, ut nominetur & sit collega nostri Collegii Romani.

§. 37. Trigesimo quarto, quod in casu discordiæ suffragiorum observetur in Diffinitorio, quod stabilitum est pro Capitulo.

§. 38. Trigesimo quinto, quod si Provincialis deficiat, & illius officium quocumque titulo vacet, Diffinitorium Provinciale (Præsidentem designando vel potius designato, pro casu a Superiore generali) & Socii actuales novum

eligant

Facultas Capitulis Provincialibus condendi novas Ordinationes ad regimen suæ Provinciæ.

De examine Studentium ad gradum Lectoris promovendorum.

Sex graves Patres eligendi Provinciali a consilio in causis examinandis.

De electione Redemptoris Captivorum pro unaquaque Provincia; Et Procuratoris Provincialis.

De confirmatione electionum.

De legendo Catalogo Mortuorum.

Levamine valetudinariis præstando.

Ac Capituli Decretis subscribendis.

De examinandis moribus Provincialibus, & Diffinitoriis Provincialibus.

Missa solemnitas de Requiem pro Fratribus, ac Benefactoribus dicenda ultimo Capituli die.

Facultas pro hac vice tantum reeligendi Diffinitores, Sociique, quamvis ex defectu confirmationis Apostolicæ officium nondum exercuerint. De suffragio Ministeri Domus Capitularis.

De Congregando super singula semestria Diffinitorio Generali.

De facultatibus Diffinitorii Provincialis.

Facultas quocumque eligendi Provincialis quocumque titulo eo vacante officio.

eligant Superiorem Provinciae, qui Minister Provincialis nominetur, & illius officium solum duret usque ad immediatum Capitulum Provinciale.

§. 39. Trigesimo sexto, quod Diffinitores Provinciales habitent in Conventibus suae Provinciae a Provincialibus designatis; nunquam tamen poterunt esse plures, quam duo in eodem Conventu vel Collegio, nisi per breve tempus; & ubicumque fuerint, sedeant post Ministrum; nisi praesens fuerit Diffinitor generalis, qui eidem Diffinitoribus Provincialibus praesidere debet.

§. 40. Trigesimo septimo, quod si in Conventu non fuerit Minister, fuerit tamen Praeses designatus per Superiorem generalem, vel ejus Diffinitorium; ipse Praeses omnes Diffinitores praecedere debet, sicut Minister; neuter tamen praesidere eidem Diffinitoribus.

§. 41. Trigesimo octavo, quod praedicti Diffinitores Provinciales nunquam se intromittant in regimine Domus, nisi absentibus Ministro, Praeside jam dicto, & Vicario; tunc enim quamvis ibidem sit aliquis Diffinitor generalis, Praesides erunt Domus Diffinitores Provinciales, sed Diffinitorem generalem non praecedent, nec in actibus, quibus ipse adfuerit illi praesidentiam habeant.

§. 42. Trigesimo nono, quod ubicumque fuerint Diffinitores Provinciales, immediate subjiciantur Superiori Provinciae seu Provinciali, non vero praecedant Ministrum Domus, nec Praesidem numero 37. dictum, nisi tempore actualis Diffinitorii Provincialis.

§. 43. Quadragesimo, quod in aliis Domibus, in quibus Provincialis non fuerit, Diffinitores Provinciales licentiam & benedictionem accipiant a Diffinitore generali in eisdem existenti ad exeundum a Domo, & a Patre Ministro Socium petant, non tamen ipsi sed Socii tantum benedictionem accipiant a Ministro, aut a Praeside per Superiorem generalem aut per Diffinitorium generale designato.

§. 44. Quadragesimo primo, quod si Diffinitor generalis non fuerit Domi, ipsi Diffinitores Provinciales petant Patri Ministro licentiam ad exeundum e Domo, ab eodemque Ministro sociam & benedictionem accipiant.

§. 45. Quadragesimo secundo, quod liceat Diffinitoribus Provincialibus sine alicujus etiam Superioris impedimento aut examine scribere, aut recipere Epistolas ad illos missas, & similiter alloqui quascumque personas, dummodo observent Regulam & Constitutiones quoad loca & tempora.

§. 46. Quadragesimo tertio, quod in faciendis Suffragiis pro Religiosis & Superioribus observetur regimen totius Religionis.

§. 47. Quadragesimo quarto, quod ut possint obtinere officia Provinciae, reputentur filii illius omnes in ea professi, & etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem intra eandem fundi fuerunt aliquo officio, aut fuerant Conventuales in illa, necnon illi quos Superior generalis incorporaverit, juxta nostras Constitutiones.

§. 48. Quadragesimo quinto, quod cum omnes electiones, quae fieri debent in praedictis Capitulis Provincialibus, antea factae fuerint in Capitulis generalibus, deinceps Capitulum generale nullam ex his electionibus faciat.

§. 49. Quadragesimo sexto, quod cum inter Capitula generalia alia huc usque fuerint intermedia, scilicet post triennium electionis Ministri generalis, & alia hujusmodi Capitula fuerint electiva Ministri generalis, deinceps futuris temporibus univ ersus Ordo, omnesque Provinciae unice congregentur ad Capitulum generale electivum Ministri generalis, quod juxta

nostram regulam celebrari debet de sexennio in sexennium.

§. 50. Quadragesimo septimo, quod in praedicto Capitulo generali simul cum Ministro generali eligantur Diffinitores generales Ordinis de sexennio in sexennium; & quod ut in futuris temporibus id ita fiat, praesentes Diffinitores generales Ordinis, qui in Capitulo generali Ministri generalis electivo electi fuerunt, unus videlicet de qualibet ex sex Ordinis Provinciae, confirmentur & prorogentur usque ad Capitulum generale Ordinis electivum Ministri generalis, sicut Capitulum generale praecedens sibi statuit vi facultatis praedicti Brevis Apostolici ultimo expediti, ultimoque antea expressi.

§. 51. Haec statuta & determinata sunt, quaedam a Capitulo generali, alia vero a Diffinitorio generali post Capitulum, quod per annum integrum in discutiendis, & his determinandis studio quotidiano, omnique meditatione incumbens, hac proponenda Sanctissimo Domino pro tempore, & illorum confirmationem petendam decrevit, ordinando, imo & praecipiendo Procuratori generali pro tempore, ut quamprimum confirmanda procuret. In quorum fidem praesentes fieri iussimus manu nostra, & Secretarii nostri Chirographo subscriptas, sigilloque nostri Diffinitorii impressione munitas in hoc nostro Matritensi Conventu die 27. mensis Maji anno Domini 1730. Fr. Alexander a Conceptione Minister Generalis - Loco ✕ sigilli - De mandato P. N. Ministri Generalis. Fr. Bernardinus a Conceptione Secretarius.

§. 52. Quare praedictus Procurator generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut statuta & decreta hujusmodi Apostolicae confirmationis patrocinio communitate de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Procuratoris generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & penis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui rem universam mature per binas vices discussissent, consilio, statuta & decreta praesentia, ac omnia & singula in eis contenta auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplementis: Salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore; suoque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sique in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicati & diffiniri debere, ac irritum & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 53. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in con-

Pari modo Diffinitorum Generalium facienda electio.

Confirmatio Statutorum hujusmodi per SS. D.N.

Contrario-rium derogatio.

trarium

De loco Diffinitoribus Provincialibus competentibus.

Quibus subiecti esse debent.

De suffragiis.

De filiacionibus.

De electionibus in Capitulis Provincialibus factis a generali non reiterandis. De Capitulo generali Ministri generalis electivo quolibet sexennio faciend.

Fides Transumptorum.

trarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 54. Volumus autem, ut eorundem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fidem in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Septembris 1730. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

X.

Confirmatio Brevis Urbani VIII. super subjectione Provinciæ Romanæ Ordinis Min. S. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum pro tempore existentibus Ministro Generali, & in ejus absentia Procuratori & Commissario generali ejusdem Ordinis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 10. Octobris 1730. P. An. I.

DUdum a se. re. Urbano PP. VIII. prædecessore Nostro ad favorem tunc existentium Ministri Generalis, & Procuratoris, ac Commissarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum emanarunt literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Breve Urbani VIII.

Exordium.

§. 1. URBANUS PP. VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Injuncti Nobis a Domino Apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum viro- rum, qui spiritus hujus sæculi vanitatibus divini Numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis se manciparunt, paternam curam gerentes, in his ejusdem muneris partes sedulo intendamus, per quæ prospero felicitique eorum statui & directioni opportune consulatur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Provinciam Romanam Ministro Generali, eoque absente Procuratori Generali subjecit.

§. 2. Hinc est, quod Nos quo difficultates, quæ, ut accepimus, Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum aliquid molestiæ adferunt, e medio tollantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Ministrum Provinciale Provincie Romanæ dicti Ordinis, ipsamque Provinciam cum omnibus & singulis ejus Domibus, locisque Regularibus, & Conventibus, dilectis filiis modernis & pro tempore existentibus Ministro Generali, & Procuratori Generali ejusdem Ordinis, dum hic vices ipsius Ministri Generalis sustinet, Commissariusque Generalis appellatur & est, iis legibus eoque modo, quo cætera Provincie cæterique Ministri Provinciales Ordinis hujusmodi juxta ejus Constitutiones Apostolica autoritate confirmatas subiectæ & subiecti sunt, Apostolica autoritate tenore præsentium subjecimus, ac præsentibus nostris literis alias a nobis die 16. Martii anno 1626. emanatas minime obstat, nosque per secundo dictas literas auctoritate Commissarii generalis dicti Ordinis, cui Minister Provincialis Romanæ Provincie prædictæ, ipsaque Provincia more cæterarum Provinciarum, cæterorumque Ordinum parere debent, eo maxime tempore, quo dictus Minister generalis

Declaratio super hoc capite Litera.

transmarinas & ultramarinas Provincias incolit, invistque, noluisse nec intendisse derogare declaramus.

§. 3. Mandantes propterea dilecto filio moderno & pro tempore existenti Ministro Provinciali, aliisque Officialibus & Fratribus dicte Provincie Romanæ quomodolibet nuncupatis, nunc & pro tempore existen. in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub suspensionis & irregularitatis, depositionisque ab eorum officiis & muneribus, perpetuæque privationis vocis activæ & passivæ ipso facto incurren., aliisque arbitrio dilecti filii nostri Antonii videlicet Sancti Petri ad Vincula Presbyteri Cardinalis Sancti Onuphrii nuncupati, nostri secundum carnem fratris germani, moderni, & pro tempore existentis Ordinis prædicti apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris pænis, ut Ministrum Generalem ac Procuratorem Generalem, dum vices ipsius Ministri Generalis sustinet, estque Commissarius generalis præfactorum, in suos Superiores recipiant & agnoscant, eorumque salubria monita & jussa suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, prædictis nostris literis, ac quibusvis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis & Provincie hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eidem Ordini & Provincie, ac Ministro Provinciali, aliisque Fratribus prædictis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu proprio & ex certa scientia & de Apostolica potestatis plenitudine, in genere vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio faciendæ esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 13. Maji 1639. Pontificatus nostri anno decimo sexto. M. A. Maraldus.

§. 5. Cum autem, sicut modernus Procurator & Commissarius Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ipse ad tollenda quæcumque impedimenta & dubia, quæ super præmissis oriri possent, præmissa, quo firmius subsistant & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summo- pere desideret, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 6. Nos igitur ipsius Procuratoris & Commissarii Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pænis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolvendum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præsertim Urbani prædecessoris literas cum omni-

Provincia- li, Officialibus, ac singulis Fratribus ejusdem Provincie subjectionem hujusmodi præcipit sub pœna privationis utriusque vocis &c.

Obstantium derogatio.

Dat. die 11. Maji An. Domini 1639. Pontif. Urbani XVI.

Procuratoris Generalis pro hujusmodi confirmatione process.

Quæ eidem a SS. D.N. benigne indulgetur.

bus & singulis in eis contentis & expressis auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus & approbamus ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus, ac illas ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & in futurum quodcumque spectabit, exacte & accurate observari precipimus & mandamus.

Presentium
Literarum
validatio.

§. 7. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et contra-
riorum quo-
rumcumque
derogatio.

§. 8. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit, praesentis literis, necnon omnibus & singulis illis, quae dictus Urbanus Praedecessor in illis concessit non obitare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub anno Piscatoris die 10. Octobris 1730. Pontificatus nostri anno Primo,

F. Card. Oliverius,

XI. Confirmatio Constitutionum Ordinis Monachorum Sancti Hieronymi in Hispania.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 11.
Octob. 1730.
Pont. An. I.

Exordium.

Ecclēsiae Catholicae regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinae Sapientiae atque Bonitatis abundantiam praesidentes, ea, quae pro felici prosperoque Monasticorum Ordinum, in Ecclesia Dei pie sancteque institutorum, ac bonorum operum fructus assidue proferre satagentium, statu ac gubernio provide prudenterque constituta & ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistant, & sub illorum directione Christianifideles, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, vota sua Altissimo in sanctitate & justitia redere, populumque Christianum bono vitae suae exemplo fructuosius aedificare, & spiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apostolici muniminis Nostri praesidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Procuratoris
postulatio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Reinoso Monachus expressae professus Ordinis Sancti Hieronymi in Hispania, Sacrae Theologiae Magister, ac Beatae Mariae de Guadalupe, Sancti Laurentii de Escorial, nonnullorumque aliorum dicti Ordinis Monasteriorum in Romana Curia Procurator: quod diversae Constitutiones ac leges, quas Extravagantes appellant, cum earum Prologo pro salubri ejusdem Ordinis illiusque Monasteriorum ac Monachorum regimine gubernio & progressu, de mandato Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium praepositorum, per dilectum filium Nostrum Vincentium Tituli Sancti Onuphrii ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem Petra nuncupat, compilatae; ac in unum Volumen redactae fuerunt, tenoris, qui sequitur, videlicet -

Incipiunt Constitutiones Monachorum Ordinis Sancti Patris Hieronymi Ecclesiae Doctoris.

PROLOGUS.

§. 2. Ad laudem & gloriam Omnipotentis Dei, Patris & Filii & Spiritus Sancti, qui est unus in essentia, trinus in personis, Alpha & Omega, principium & finis omnium: & ad salutem univerforum & singulorum modernorum futurorumque Ordinis Sancti Patris Hieronymi Monachorum, ac bonum statum & firmam dicti Ordinis conservationem. Infra scriptae sunt Constitutiones & leges Extravagantes, quae ab universis & singulis praefati Ordinis Monachis perpetuo, inviolabiliter & religiose observari debent: Ordinationibus & usibus quibuscumque quorumlibet Monasteriorum in contrarium penitus abrogatis. Ex hujusmodi tamen Constitutionibus & legibus Extravagantibus, aut ex quibuscumque aliis, quae in posterum fuerint legitime ordinatae & promulgatae, etiamsi Monachi universi Ordinis, vel eorum aliqui ignorantia, negligentia, vel ex certa scientia, seu quavis alia causa ipsis non obtemperaverint, vel contraverint in totum vel in parte, nullum peccatum mortale seu veniale, vel cuiquam aliquam, animam pertinentem, incurrant; sed tantummodo poenae corporali subjiciantur, si quae propter praemissam inobservantiam vel contraventionem fuerit cuiquam imposita: nisi expresse in aliqua, vel aliquibus Constitutionibus & legibus Extravagantibus aliter caveatur.

Constitu-
tiones Ordinis.

Quod inob-
servantes haec Extravagantes nullum peccatum incur-
rant.

§. 3. Antequam vero singulae exponantur Constitutiones & leges Extravagantes, plurimum ad posterorum eruditionem conferret, breviter explicasse Constitutionum ipsarum & legum Extravagantium nomen & originem; Deinde compilationum seriem, atque tandem hujusmodi modernae sive postremae compilationis causam, maturitatem, & auctoritatem.

§. 4. Quae Constitutiones dicuntur, sunt antiquae leges fundamentales, cum quibus Ordo Sancti P. Hieronymi a Gregorio XI, S. M. institutus, Deo bene juvante, adolevit, & prima rudimenta habuit. Quantae igitur sint auctoritatis & venerationis, ipsa antiquitatis reverenda dignitas, quae immota & firma in tot saeculorum revolutionibus stetit; primorum Patrum sapientia & prudentia, quae in ipsis Constitutionibus & in singulis earum apicibus elucet; ac tutissimum Ordinis experimentum, suadet & comprobatur. Hujusmodi primitivae Constitutiones ordinari & disponi ceperunt anno a Nativitate Salvatoris Nostri 1415, quae deinde in Capitulis Generalibus Ordinis, celebratis in Monasterio S. Bartholomaei de Lupiana, jugibus, laboribus & vigiliis discussae & examinatae, tandem anno decurrente 1434, in uno Codice promulgatae fuerunt; quilibet Constitutionum Monachorum Ordinis Sanctissimi Patris Hieronymi nuncupabatur.

Quae sint
Constitu-
tiones, earum-
que origo.

§. 5. Quoniam vero humanarum rerum singulares vicissitudines, & ea suis innumeri, nec praevideri, neque provideri universim possunt ab hominibus, quantavis sapientia & prudentia praeditis, temporum successu necesse fuit, alias in Capitulis Generalibus perpetuas condere leges juxta methodum & formam praescriptam in antiqua Constitutione VIII., & Ordinis styllum & morem: quae posteriores leges, ne divisa dispersaeque in foliis a Monachorum manu & memoria facile exciderent, in uno collectae libro Constitutionum fuerunt insertae, ut quisque faciliter nosceret, quo jure uti, quibusque legibus vivere in Ordine oporteret. Ab earum origine sub nomine

Extra-

1730.
Constitut.
Extravagan-
tium histo-
ria, earum-
que nominis
origo.

Extravagantium hæc posteriores leges nuncupari ceperunt eo, quia extra corpus antiquarum Constitutionum vagarentur: quod proinde nomen distinctionem ab antiquis ipsis Constitutionibus indicat; nihil vero legislativæ auctoritatis imminuit: Cum ipsæ Extravagantes leges sint Ordinis perpetuæ & obligatorie. Harum Extravagantium Compilationes plures editæ fuerunt, sicuti necessitas & utilitas postulavit, vel ex earum numero, qui augebatur, vel ex ordinis sive dispositionis perfectiori methodo; nam in fine libri antiquarum Constitutionum quondam inferebantur, deinde in calce singularum Constitutionum juxta propriam materiam divisæ & applicatæ fuerunt. Prima igitur Extravagantium Compilatio ordinata & edita habetur in Capitulo Generali anni 1480. Secunda prodijt anno 1513. Tertia supervenit anno 1582. Quarta accessit anno 1597. Quinta successit anno 1613. Sexta tandem in lucem venit anno 1716.

§. 6. Collatis Monachorum studiis in hac Compilatione anni 1716., non eadem omnium fuit opinio, neque idem iudicium; cum tamen omnium eadem esset voluntas, idemque zelus erga Ordinis decorem & utilitatem. Etenim aliqua Religionis insignia Monasteria eorumque Monachi Compilationem anni 1613. propugnantes, hanc Compilationem 1716. impugnare ceperunt: alia vero non minus digna Monasteria, illorumque Monachi e converso pro eadem ultima Compilatione infurxerunt adversus antiquam anni 1613. In hujusmodi opinionum non animorum dissensione & conflictu, Monasteria illa, Compilationem ultimam impugnantes, ad Tribunal Legationis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum processerunt; gravemque hujusmodi controversiam in Capitulo Generali anni 1726., cui præfessè Nuncius Apostolicus debebat, examinari, resolveri, & omnino extingui suppliciter postularunt.

§. 7. Apostolicus Nuncius, quo omnibus maturius & consultius provideret, in dicto Generali Capitulo, cui præfuit, quatuor Monachos ex qualibet parte, scientia, prudentia, Ordinisque Constitutionum & Legum cognitione polientes, eodem assistente Generali Capitulo, deputavit & designavit, ipsis injungens, ut intra sex mensium spatium congregati utramque Compilationem mature examinant, omniaque dubia & difficultates summo studio inter se conferrent, ut eorum relatione audita, omnibusque rationibus utriusque perpensis, ipse Nuncius Apostolicus, quid in Domino iustum & expediens sibi videretur, resolvere & definire posset.

§. 8. Collationibus inter se factis, Monachi deputati in contrarias iverunt sententias: quatuor antiquam anni 1613., quatuor modernam anni 1716. Compilationem propugnantes tam verbo quam scriptis coram eodem Nuncio Apostolico; qui tandem omnibus utrinque circumspicis, sub die 17. Octobris 1726. definitive pronuntiavit, ut abrogata Compilatione anni 1716., observarentur in Ordine Leges, Constitutiones, & Extravagantes in Compilatione anni 1613., exceptis iis, quæ Sac. Concilio Tridentino, decretis S. M. Clementis VIII., & aliis Constitutionibus Apostolicis, necnon resolutionibus Sacræ Congregationis forent contrariæ; præterea observaverunt decem & novem Capitula, nempe Extravagantes, quæ in Generali abrogatione aliarum reservatæ fuerunt in Capitulis Generalibus anni 1705. 1708. & 1711.: tandem servarentur aliæ omnes Extravagantes, quæ ab anno 1613. legitime & ca-

nonice in nostro Ordine editæ & promulgatæ fuerunt.

§. 9. Decreto Nuncii Apostolici Partes non acquirerunt, sed appellatione interposita ad Sanctam Sedem, controversia cum omnibus actis delata fuit ad Sacram Congregationem EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præpositam. Itaque in supremo eodem Tribunali diu inter Partes concertatum fuit; sed tandem informationibus tam voce quam scriptis auditis, pleneque discussis; Ponente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Vincentio Tituli Sancti Onuphrii Cardinali Petra, sub die 7. Aprilis 1729. hæc fuit Eminentiss. & Reverendiss. Patrum resolutio -- *Dilata, & ad mentem Eminentissimi Ponentis; ac interim servetur Decretum Nuncii Apostolici.* Mens est, ut fiat nova Compilatio Constitutionum per Eminentissimum Ponentem juxta ipsius votum in sequenti modo expressum. In nova Compilatione ponantur Constitutiones omnes fundamentales, quæ non sint revocatæ, sive oppositæ Sac. Conc. Trid., Constitutionibus Apostolicis; & Resolutionibus Sac. Congregationis; Quæ vero sint revocatæ, ita noviter suppleantur, quatenus revocatio sit in aliqua particula, seu parte, addendo vel minuendo emendetur; quatenus vero revocatio destruat integram Constitutionem, enunciative fiat mentio antiquarum legum in his tantum, quæ sunt decoris Ordinis, sive Monasteriorum; dispositive autem circa eandem materiam fiat Constitutio observanda: Apponantur Extravagantes, quæ continentur in Compilatione anni 1613. in suis locis, dummodo non sint revocatæ. Addantur Extravagantes post dictam Compilationem usque ad moderna tempora in locis opportunis, dummodo non sint revocatæ, ut supra: Adjungantur etiam in suis locis opportunis Capitula 19. publicata sub anno 1705., dummodo non sint contraria Sac. Conc. Trid., & Apostolicis Constitutionibus: Ex Capitulis, Privatis, Rotulis, Actis, aliisque, quæ habentur in annotationibus Compilationis 1613., & in ordinationibus compilationis anni 1716. sumantur aliquæ leges, quatenus necessariae, sive plurimum utiles videantur pro recto gubernio Ordinis, in minori tamen numero possibili juxta arbitrium Eminentissimi Ponentis, & suis locis collocentur; reliquæ vero Annotationes, Rotuli, sive Ordinationes, ut supra, separentur a Codice Constitutionum, & quatenus Capitulum Generale expediens judicaverit, Typis imprimantur in Codice particulari, sub titulo eidem beneviso; cum expressa tamen declaratione in principio libri, quod in eodem contenta vim legis obligativam non habent, sed tantum instructivam & doctrinalem; dummodo tamen non sint contraria Sac. Conc. Trid., Sac. Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, resolutionibus Sac. Congregationis, & Legibus contentis in novissima hac Compilatione: Post factam vero novam Compilationem ipsa referatur in Sacra Congregatione.

§. 10. Mandatis igitur Sac. Congregationis obsequendo, grande hujusmodi opus novæ Compilationis assumptum fuit ab prælaudato Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Petra; atque singulis fere apicibus antiquæ Compilationis anni 1613., alteriusque novæ anni 1716. jugi contentoque studio examinatis & discussis, duobus Monachis Hispanis, qui utrinque jura propugnaturi ad Urbem accesserant, pluries pleneque auditis, atque difficultatibus non paucis ad regulam juris & rationis examinatis; hæc novissima prodijt Compilatio Constitutionum & legum Extravagantium.

Demanda-
to Nuncii A-
post. in His-
pan. facta
compilatio
Extravag.

Ab eodem
recepta
Compilatio
an. 1613.

Appella-
tum hinc ad
S. Sedem.

Decretum
Sac. Con-
greg. Episc.
& Regular.

Nova facta
Compilatio.

§. 11. In hac Compilatione, ut numeris omnibus confurgeret absolutissimum opus, consilium fuit, circa aliquas præsertim Extravagantes, declinandis & respectue declarandis in sensu vel in verbis implexam obscuritatem, supervacuum similitudinem, molestam prolixitatem, apparentem contrarietatem, paucis additis vel respectue sublatis. Ordo sive locatio Constitutionum, prout in antiquis Compilationibus disponebatur, servatus fuit; Leges vero Extravagantes, ut potuit, juxta, materias sub ipsis Constitutionibus contentas collocatæ fuerunt ex antiquo more. Et quidem antiquæ Constitutiones desumptæ fuerunt ex prima latina editione anni 1437., ut ex textu originali Monachi audirent vocem primorum Patrum, qua cum ipsis locuti sunt; Leges vero Extravagantes ex actis idiome Hispanico juxta latinam translationem, Partium consensu approbatam, expositæ fuerunt.

§. 12. Hæc igitur novissima Compilatio, quæ ex privato studio ejusdem Eminentissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis Petra processit; deinde eodem referente sedulo examinata & plene approbata fuit a Sacra Congregatione sub die 16. Decembris 1729. cum hoc sequenti Decreto -- Sac. Congregatio EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, Ponente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Vincentio Petra Tituli Sancti Honuphrii, censuit & decrevit: Supplicandum Sanctissimo Domino Nostro pro expeditione literarum in forma Brevis super approbatione Apostolica Compilationis Constitutionum Ordinis Sancti Hieronymi cum suo Prologo, factæ ab Eminentissimo & Reverendissimo Cardinali Petra Ponente de mandato Sacre Congregationis; itaut Capitulum Generale ipsum Prologum, Constitutiones Extravagantes, aliæque contenta & disposita in eadem Compilatione, mature corrigere & derogare non valeat -- Cæterum ad omnem ambiguitatem tollendam, tam Constitutiones quam leges Extravagantes cum omnibus additionibus & correctionibus suis, sicuti in præsentis Compilatione, pro originalibus habeantur; etiam si non concordent cum aliis Compilationibus vel actis Ordinis, ex quibus desumptæ fuerunt; proindeque ad perpetuam rei memoriam hæc ipsa Compilatio in Archivo Religionis reponatur & caute custodiatur -- Cætera autem omnes & singulæ Compilationes usque nunc factæ nullius in posterum sint auctoritatis legislativæ.

Omnès igitur præclari Ordinis S. P. Hieronymi Monachi enixe animum intendant ad observantiam Constitutionum & Legum Extravagantium, quæ in hujusmodi opere tam provide quam salubriter sunt compilatæ; ut per bona opera certam eorum vocationem faciant, atque Deo propitio, Ordo ipse, ne dum incolumis in Spiritualibus & Temporalibus servetur, sed in melius semper usque in finem Sæculorum procedat.

CONSTITUTIO I.

De electione Patris Generalis Nostri Ordinis, & ad quos dicta Electio pertineat.

§. 13. Antiqua statutum erat Constitutione, ut Prior pro tempore Monasterii Sancti Bartholomæi de Lupiana, Ordinis Nostri Prior, Major, Generalis, & Caput totius Ordinis esset; ejusque Electio ad Monachos Capitulares prædicti Monasterii, & non ad aliquos alios, in solidum, & solummodo pertineret; atque in eodem Monasterio continuo ipse Pater Ge-

neralis residentiam teneret, propterea quod jam dictum Monasterium primum olim fuit, in quo Ordo initium habuit; exindeque propagatus fuit, & quasi in medio aliorum Monasteriorum constitutum erat. Confirmatores autem Electionis prædictæ nequaquam consentirent eligi in Priorem majorem Monasterii Sancti Bartholomæi, qui infra duos menses non posset in eodem Monasterio personaliter interesse, & suo uti officio; itaut aliter facta Electio statim per eos cassaretur, & ad alterius Electionem procederetur.

Quoniam vero Procuratore Generali totius Ordinis, necnon Monasterio prædicto Sancti Bartholomæi de Lupiana auditis, ex Decretis a Sac. Congregatione EE. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, editis, & deinde confirmatis in forma specifica a Ven. Innocentio XI. cum literis Apostolicis in forma Brevis, præ cæteris definitum & resolutum est: ut in posterum Electio Patris Generalis sit faciendæ a tota Religione, non vero a solo Monasterio Sancti Bartholomæi Lupianæ: quodque idem Monasterium possit tantum in Electione concurrere cum ejusdem Prioris & Procuratore, sicut concurrunt cætera alia Ordinis Monasteria. Idem autem Prior Sancti Bartholomæi, a Vocalibus ejusdem Monasterii juxta Generale Ordinis statutum eligendus, Definitor sit perpetuus cum præcedentia supra cæteros alios, & vacante Generalatu Vicarius Generalis usque ad novam P. Generalis Electionem remaneat. Præterea, attenta renunciatione a prædicto Monasterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex rationabilibus causis facta, & a Capitulo intermedio acceptata, etiam ex auctoritate Capitali Generalis Ordinis, super residentia Superioris Generalis in eodem Monasterio Sancti Bartholomæi, in posterum idem Pater Generalis in Collegio Abulensi ejusdem Ordinis resideat, ubi nimirum a Capitulo Generali anno 1684. ejus residentia statuta fuit; prout latius in prædictis literis Apostolicis in forma Brevis continetur.

§. 14. Hinc veteri penitus abrogata Constitutione, perpetuis futuris temporibus exequi & observari inviolabiliter præcipimus & mandamus omnia & singula, quæ in dicto Brevis Apostolico disponuntur. Superior autem Generalis nostri Ordinis non eligatur, nisi talis, de quo verisimiliter præsumatur, quod intra duos menses haberi poterit ejus in Monasterio suæ Residentiæ præsentia personalis ad residendum ibidem, & suo utendum Officio. Aliter vero facta electio statim cassetur, & ad electionem aliam procedatur.

Electus vero canonicè in Generalem nostri Ordinis, quicumque Prior vel Monachus ad acceptandum Officium Generalatus per Definitores possit compelli, de speciali tamen gratia libere ac irrevocabiler cuilibet Priori Domus de Guadalupe, suorum immensitate arduorum negotiorum attenta, concedimus, quod si forte idem Prior in Generalem eligatur, ad acceptandum nullatenus compellatur.

Extravagans I.

§. 15. Obsequendo, ut par est Decretis a Sac. Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Episcoporum & Regularium negotiis præposita, editis, & deinde in forma specifica confirmatis a san. mem. Innocentio XII. in literis Apostolicis in forma Brevis, statuimus & ordinamus; in casu vacationis Officii Patris Generalis durante triennio, quod inter unum & alterum Capitulum Generale intercedere debet, pro Electione novi

Quæ Generalis esse debeat residentia.

Non eligendus Generalis, nisi qui ad duos menses in Monasterio suæ residentie commorari possit.

Qui non cogendi ad acceptandam sui electionem.

Vacante Generalatu non elapso triennio, ad quos Pro-Generales spectet electio.

Superioris Generalis Capitulum Generale hoc tempore intermedio non convocetur; sed solum sexdecim Monachi ex octo designatis Monasteriis dicti Ordinis, Prior nempe & Procurator cuiuslibet eorum, dictum novum Superiorem Generalem, qui vacantis Generalatus Officii tempus, quod usque ad proximum secuturum Capitulum Generale superest, compleat, uti Vocales seu Electores, ad id specialiter deputati, eligant; quodque jus eligendi huiusmodi, rursus eveniente alia simili vacatione, ad alios sexdecim Monachos, Priores pariter & Procuratores respective aliorum octo Monasteriorum Nostri Ordinis spectet: itaut quodcumque similis vacatio contingat, ista alternatio inter Priores & Procuratores quadraginta octo Monasteriorum, quibus noster Ordo constat, per statas vices seu turnos, in huiusmodi Electione intermedia servetur, Turni autem ita perpetuo constituentur.

Turnus Primus.

S. Bartholomæus de Lupiana.
S. Hieronymus Cordubæ.
S. Catharina de Monte Curban.
S. Hieronymus Hispalis.
S. Maria de Prado Vallis Oleti.
S. Maria Martæ Barcinonæ.
S. Hieronymus Matriti.
S. Maria della Esperanza.

Turnus Secundus.

S. Maria de Guadalupe.
S. Hieronymus Vallis Hebron.
S. Maria de la Estrella.
S. Michael Regum.
S. Hieronymus Granatæ.
S. Maria Lucis.
S. Maria Victoriæ Salmanticæ.
S. Maria Pietatis de Benavente.

Turnus Tertius.

S. Laurentius Regius.
S. Hieronymus de Cotalva.
S. Maria de Frex del Val.
S. Anna de Tendilla.
S. Engratia Cæsaraugustæ.
S. Maria Rosarii de Bornos.
S. Isidorus del Campo.
S. Maria de Valdebuño.

Turnus Quartus.

S. Maria de la Sista.
S. Blasius de Villavitiola.
S. Hieronymus de Yuste.
S. Maria de la Murta Valentis.
S. Maria del Parral Segobis.
S. Maria Pietatis de Baza.
S. Maria Vallis de Ezya.
S. Hieronymus de Caravaca.

Turnus Quintus.

S. Hieronymus de Guifando.
S. Maria de la Mexorada.
S. Hieronymus de Espexa.
S. Hieronymus de Zamora.
S. Michael de Monte.
S. Antonius de Porta Cœli,
Collegium Salmanticense.
S. Petrus de la Nora.

Turnus Sextus.

S. Catharina de Talabera.
S. Maria de Arnedilla.
S. Joannes de Ortega.
S. Leonardus de Alba.

S. Maria Remediorum de Barrameda.
S. Michael Angelorum de Alpechin.
S. Maria Gratiarum de Carmona.
S. Hieronymus a Jesu Abulæ.

§. 16. Pro huiusmodi vero Turnorum principio, & successiva ferie ad regulam dirigenda: Primus Turnus incipiat a Capitulo Generali anni 1690. usque ad immediate sequens Generale Capitulum anni 1693.; quo quidem tempore, cum forma Electionis intermedie alterata fuerit; Secundus Turnus nequaquam ab ipso anno 1693. incipiat; sed quidem eodem triennio intermisso, a Capitulo Generali anni 1696., quo iterum reassumpta & confirmata eadem forma intermedie Electionis extitit, usque ad Generale Capitulum anni 1699.; deinceps vero a Tertio Turno de triennio in triennium successive ordine perpetuo Turni predicti sequantur: absolutis vero omnibus sex Turnis, iterum incipiat primus, & succedat quolibet triennio, ut præfertur, sequentes ordine circulari. Quod si in triennio, quod pertinet ad aliquod ex predictis sex Turnis, non succedat vacatio Generalatus, & Capitulum Electionis intermedie, nihilominus tamen pro triennio immediato huiusmodi jus eligendi pertranseat ad Turnum sequentem. Quod si vero vacatio Generalatus duplex succedat in unico triennio, tunc in prima vacatione procedat Turnus juxta ordinem, in altera vero succedat sequens Turnus; itaut unicus Turnus duplicem electionem intermediam nunquam faciat in eodem triennio.

§. 17. Quoniam vero ex Generalium Capitulum Decretis Monasterium S. Hieronymi de Caravaca, quod in quarto Turno comprehenditur, fuit redactum in Vicariam absolutam absque Priore, proindeque in eodem dicto Turno, deficiente Priore & Procuratore predicti Monasterii, sexdecim vocales concurrere ad electionem non possunt, ut in Brevi Apostolico statuitur, sed tantum quatuordecim ex septem reliquis Monasteriis Vocales, duo nempe pro unoquoque, ut supra; obsequendo Decretis Sacræ Congregationis cum oraculo Sanctissimi Domini Nostri precipimus & mandamus, quod in eodem quarto Turno electio intermedia fiat ex quatuordecim vocalibus septem Monasteriorum, donec & quousque idem Monasterium S. Hieronymi de Caravaca ad pristinum statum restitutum cum Priore.

Extravagans II.

§. 18. Si contingat Vocales in electione Patris Generalis, tam in generali quam in dicto intermedio Capitulo celebranda, inter se diffidere, aut electionem minus canonicam fieri, Electio huiusmodi ad sex dumtaxat scrutinia reducatur, hac forma videlicet, ut sit in primo, secundo, tertio, quarto & quinto scrutinii huiusmodi Electio Canonica sequuta non fuerit, duo Monachi, qui plura quam ceteri suffragia sortiti erunt, eligantur, in quos Vocales in sexto scrutinio sua suffragia omnino dirigere teneantur. Quod si nec in hoc sexto & ultimo scrutinio ob paritatem suffragiorum Electio Canonica peracta fuerit; eorum duorum alter, qui prius ad habitum Regularem admissus fuerit, electus intelligi & declarari debet. Attamen si in quinto scrutinio suffragia in diversas personas collata fuerint, pluresque paria suffragia obtinuerint; tunc quoque duo, qui prius similiter quam ceteri ad habitum Regularem admissi fuerint, ex his eligantur. At si quis in hoc quinto superior, alii pares suffragiis extiterint; superiori suffragiis ex his, qui pares sunt, is pariter, qui priusquam ceteri ad habitum predictum ad-

Quid de Monasterio de Caravaca.

Quid agendum, cum Vocales in electionibus inter se diffidere contingerat.

Inæqualitate suffragiorum præferendus, qui sit antiquior in Ordine.

missus

missus fuerit, adjungatur: ut deinde in sexto scrutinio, primo quidem casu in duos ex iis, qui paria suffragia obtinuerunt, sicut præmittitur eligendos; Secundo vero in superiore suffragiis, illique, ut præmissum est adjungendum, omnia electorum suffragia restringi & conferri debeant. Quæ pariter ab eadem Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium approbata, & successivo Brevi Apostolico prædicto confirmata sunt.

Extravagans III.

§. 19. P. Generalis per triennium tantum duret in officio a tempore ejusdem electionis, ejusque expiret officium, statim ac electi & nominati fuerint Definitorum in Capitulo Generali. Præterea ordinamus, quod Generalis absolutus immediate & successivo reeligari non possit, nisi post novennium vacationis ab eodem officio absoluto; etiam si electus fuerit inter Capitulum & Capitulum, & quolibet brevi tempore Generalis fuerit: Quæ dispositiones ex auctoritate Apostolica firmitatem & robor habent.

Extravagans IV.

§. 20. Non possit eligi in Generalem Monachus aliquis professus ejusdem Monasterii cujus erat professus Generalis immediate absolutus & vacans, nisi intercesserit novennium inter hujusmodi vacationem & dictam electionem: Quod etiam auctoritate Apostolica confirmatum est.

Extravagans V.

§. 21. In scrutinio ad regulanda suffragia electionis P. Generalis in Capitulo Generali simul cum PP. Definitoribus assistant tanquam scrutatores, singuli ex Visitatoribus Generalibus cujuscumque Territorii antiquiores habitu, & in horum absentia alter socius Convistor. At vero in Capitulo intermedio duo scrutatores ex Vocalibus dicti Capituli eligantur, qui simul cum Patribus, privati Capituli Deputatis, scrutinio, & regulationi suffragiorum intersint, quorum antiquior electionem factam publicare debeat.

Extravagans VI.

§. 22. Patres, privati Capituli Deputati, conveniant ad præsidendum simul per modum unius cum P. Vicario Generali Capitulis Generalibus intermediis cum jurisdictione Præsidum; absque tamen suffragio approbandi vel reprobandi, & quin ob dictum Præsidum titulum vocem activam habeant in dictis Capitulis.

Extravagans VII.

§. 23. In casu, quo eligatur in dicto Capitulo intermedio Generalis professus Monasterii valde distantis, Electores non discedant a Monasterio Sancti Bartholomæi vel ejus circuitu, ultra sex leucarum distantiam: Donec compulsoria transmissa ad Electum citandum per Deputatos privati Capituli, habeatur notitia authentica, dictum Electum suum electioni præstitisse consensum. Qua habita, poterunt Electores ad propria Monasteria redire, ibidem dumtaxat permanentibus dd. privati Capituli Deputatis, ut ad debitum effectum electionem factam perducant, & obedientiam nomine totius Religionis noviter electo Generali præsentialiter præstent. Si tamen electus non acceptaverit, impotensve fuerit pro dicto officio Generalis exercendo, procedant dicti Electores ad novam electionem modo & forma debitis.

Extravagans VIII.

§. 24. De gratia speciali libere concedimus Priori pro tempore existenti Monasterii Sancti Laurentii Regalis, suarum magnitudine occupationum attendita, quod si fuerit electus in Generalem nostri Ordinis, ad acceptandum nullatenus compelli possit.

Extravagans IX.

§. 25. Adsit Vicarius Generalis, qui deficiente persona Patris Generalis per mortem, seu aliter, Ordini nostro præsideat; & hic Vicarius Generalis sit in posterum, non Vicarius (ut hætenus) sed Prior pro tempore existens Monasterii Sancti Bartholomæi de Lupiana: quod decrevit & declaravit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium, & Apostolica auctoritate est confirmatum.

Extravagans X.

§. 26. Sac. Congregatio S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita statuit & decrevit: quod si contingat Prioratum Monasterii Sancti Bartholomæi quomodolibet vacare, dum Prior ipsius Monasterii, vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet; tunc præsideat Ordini Deputatus Capituli privati, qui loco & sessione cæteros Deputatos præcedit, cum jurisdictione Vicarii Generalis, donec sit facta & confirmata electio Prioris Monasterii S. Bartholomæi, qui munus Vicarii Generalis exercere debet.

Extravagans XI.

§. 27. Pater Vicarius Generalis, Sede Vacante, habeat jurisdictionem & facultatem in negotiis ordinariis Ordinis: videlicet nominandi Confirmatores pro Electionibus, aliisque rebus executivis, ex quarum dilacione oriri potest aliquid damnum aut præjudicium; Et denique omnem facultatem Patris Generalis pro Religionis gubernio in negotiis, Sede Vacante, occurrentibus, eo modo, quo illam habet idem Pater Generalis: Excepto tamen, quod non possit dispensare in Constitutionibus, Mandatis, & Ordinationibus Capituli Generalis, nec contravenire mandatis aut præceptis factis a Patre Generali.

Extravagans XII.

§. 28. Si Pater Generalis mortuus fuerit, alterve vacaverit tribus mensibus ante lapsum triennii; pro adeo brevi tempore Generalis non eligatur, sed Ordini præsideat Generalis Vicarius dictis tribus mensibus juxta formam & limitationes in immediata Extravaganti determinatas & statutas.

Extravagans XIII.

§. 29. P. Vicarius Generalis teneatur convocare & citare Monasteria illius Turni, ad quem spectat electio intermedia P. Generalis, quatenus concurrant ad Capitulum intermedium, electionemque novi Generalis in eo celebrandam infra duos menses a die vacationis Generalatus; ipso tamen Vicario Generali citatione hujusmodi omittere vel renuente, possit & debeat omnino fieri a PP. Deputatis Capituli privati, vel a quolibet illorum in solidum; Qui si fuerint etiam negligentes, fiat dicta convocatio a Priore, vel Vicario Monasterii Villæ Delitiosæ, ut ordinatur in Constitutione 70. Excepto tamen, si Generalatus vacaverit tribus mensibus ante lapsum triennii, quibus præsidere debet Ordini idem Pater Vicarius Generalis, juxta Extravagantem supra immediate positam.

Prior S. Laurentii Regalis si fuerit electus, ad acceptandum compelli nequeat.

De Vicario Generali.

De facultatibus Vicarii Generalis Sede Vacante.

Generalatus officium post triennium expiret, quo absoluto idem reeligari non possit.

Duo successive Generales ex eodem Monasterio non eligendi.

Assistentes in Scrutiniis, qui sint eligendi.

Qui Præsides in Capitulis intermediis.

De electione Patris absentis in Generali.

Extravagans XIV.

§. 30. Eo ipso, quod aliquis Monachus acceperat Episcopatum, vacet Officium Generalatus, aut aliud quodcumque Officium, quod habeat in Ordine.

CONSTITUTIO II.

De tempore, quo durare debent Piores in eorum Officiis.

§. 31. In Officio suorum Prioratum durent dumtaxat per triennium a tempore confirmationis suae electionis computandum omnes Piores Monasteriorum nostri Ordinis juxta literas Apostolicas san. mem. Gregorii Papae XI. nostri Ordinis Fundatoris; ita quod triennio cujuslibet Prioris transacto, ipso facto expiret ejus Officium, & fiat nova electio, prout Monachis illius Monasterii videbitur expedire, ordinationibus, statutis, seu consuetudinibus cujuscumque Monasterii nostri Ordinis, etiam juramento seu quacumque alia munitione etiam Apostolica vallatis, in contrarium editis, factis, vel servatis, non obstantibus quibuscumque.

Extravagans I.

§. 32. De caetero perpetuis futuris temporibus nullus Prior nostri Ordinis possit reelegi immediate in eodem Prioratu, quem terminat: quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Et idem intelligatur de Prioribus Monasteriorum Monialium nostri Ordinis.

Extravagans II.

§. 33. Piores Monasteriorum novorum, quae non habent electionem, vacent in Capitulo Generali, & provideantur a Patre Generali & a Patribus Definitoribus per schedulas secretas datas a Secretario. Non tamen ipsi Piores immediate reelegi possint in eodem Prioratu. Quando vero vacaverint Prioratus Monasteriorum novorum inter Capitulum & Capitulum, provideantur a Patre Generali; Caeterum semper hujusmodi Prioratus conferantur Monachis prudentia & experientia praeditis, qui honori & disciplinae Ordinis Nostri, ut necesse est, in ipsis Monasteriis novis consulant.

Extravagans III.

§. 34. Monasterium de Caravaca non habeat Priorem, nec vocem in Capitulo Generali; sed sit Vicaria absoluta.

Extravagans IV.

§. 35. Piores novarum Domorum, qui in Capitulo Generali eliguntur & providentur, durent in suis Prioratibus usque ad proxime futurum Capitulum Generale, in quo vacent: etiam si propter mobilitatem Dominicae tertiae post Sanctissimum Pascha, in qua celebratur dictum Capitulum Generale, naturale triennium tunc finitum sit, sive adhuc tunc non expiraverit; sicut in Generalatus dignitate fieri solet: Quod auctoritate Apostolica est confirmatum, & observari mandatum.

CONSTITUTIO III.

Ubi, & quando celebrari debet nostrum Capitulum Generale.

§. 36. Generale Capitulum Nostri Ordinis in dicto Monasterio Sancti Bartholomaei de triennio in triennium perpetuo celebretur, quod

teneri incipiat in tertia Dominica post Festum Resurrectionis Dominicae computanda. Ob aliquam tamen legitimam & rationabilem causam, puta famem, bellum, pestem, vel aliam magnam manifestamque causam; possit alibi praedictum Generale Capitulum celebrari ad dispositionem Capituli Generalis, si eodem durante Capitulo; causa hujusmodi pateat, vel rationabiliter praesumatur. Sed si inter Capitulum & Capitulum aliqua de praedictis causis contigerit, vel verisimiliter timeatur, tunc Pater Generalis, & Personae ad tenendum privatim Capitulum assignatae, quas dictus Pater Generalis ad se ob hoc faciat congregari, praedictam possint facere Generalis Capituli mutationem in aliud Monasterium ejusdem Ordinis ad illud per eos assignandum. Aut si forsitan sibi melius videatur, dilatetur per eos dictum Generale Capitulum ad annum sequentem, vel aliud triennium, prout negotiorum necessitas vel utilitas eos adduxerit ordinandum. Non tamen fiat talis dilatio, nisi consentiant quatuor ex his, qui concurrunt in ipso privato Capitulo. Cum vero hujusmodi mutatio seu dilatio facta fuerit, notificetur per eosdem dilatantes Prioribus & Conventibus nostri Ordinis tempore opportuno: Quae Constitutio est approbata auctoritate Apostolica quantum ad locum celebrationis Capituli Generalis.

Extravagans I.

§. 37. In quolibet nostrorum Monasteriorum celebretur Missa Spiritus Sancti ipsa die, qua celebratur in Monasterio Sancti Bartholomaei pro electione Patris Generalis, & Patrum Definitorum; necnon pro negotiis Ordinis in dicto Capitulo ordinandis. Et durante Capitulo generali saltem fiat in Missa collecta & deprecatio post elevationem cum orationibus competentibus, nisi fuerit Festum duplex.

Extravagans II.

§. 38. Tam dignitas & officium Patris Generalis, quam Piores novarum Domorum, Vicitatores, caeteraque alia officia & munera, quae in Capitulis Generalibus providentur, & eligi solent, durent in suis officiis usque ad novi Capituli Generalis celebrationem, quantumcumque dictum Capitulum Generale ex causa pestis, famis, belli, vel similibus, ut in hac Constitutione, prolongetur: Quod auctoritate Apostolica confirmatum, & observari mandatum fuit.

Extravagans III.

§. 39. Piores & Procuratores Monasteriorum magis distantium a Monasterio S. Bartholomaei ad Capitulum Generale venturi a propriis Monasteriis non exeant ante tertium diem Paschae Resurrectionis Dominicae; ut reperiantur in suis Monasteriis pro Hebdomada majori & sanctissimo Paschate celebrandis: Propinquiores vero praebato Monasterio ita moderate accipiant dies pro itinere necessarios, ut sine vagatione ad dictum Capitulum Generale accedant; nec euntes aut revertentes per Curiam Regiam transitum faciant sine licentia specialis Patris Generalis.

Extravagans IV.

§. 40. Si contingat Capitulum Generale in aliud tempus cum quatuor Deputatorum privati Capituli consensu prolongari ob causas in hac Constitutione expressas, si istae, cujuslibet dictorum quatuor Deputatorum judicio,

Non reeligendus Prior immediate post transacta primum triennium.

Qui sint eligendi.

Monasterium de Caravaca sine Priore.

Capitulum Generale cogendum in

De dilatione hujusmodi Capituli.

Missi Spiritus Sancti celebranda in omnibus Monasterio & Collecta dicenda.

Officia durent usque ad novum Capitulum Generale.

Quo tempore quis Vocatum e Monasterio exire debeat ad Capitulum Generale accedens.

cessaverint tempore opportuno & sufficienti ad convocandum & congregandum Generale Capitulum, debeat & teneatur Pater Generalis ab ipsis, vel quolibet illorum requisitus, prolongatione facta non oblante, convocare & congregare dictum Generale Capitulum tempore designato in Constitutione celebrandum; Quod si renuerit vel omiserit, a dicti privati Capituli Deputatis possit & debeat convocari, ut tempore præscripto celebretur, ut in Constitutione disponitur.

Extravagans V.

§. 41. Si contingat Generalatum vacare, existente aliqua ex causis in hac Constitutione præscriptis ad dilatandum Capitulum Generale, aut eam ipsius vacationis tempore taliter accedere, quod duæ saltem ex tribus partibus Electorum pro Capitulo intermedio designatorum, eidem interesse debentium, citari & convocari, ad dictumque Capitulum vel per se, vel per suos Procuratores commode accedere nequeant; Pater Vicarius Generalis possit Capitulum privatum congregare, & dictum Capitulum intermedium cum quatuor illius Deputatorum consensu in aliud tempus prorogare valeat. Verum si duæ prædictæ Electorum partes ex tribus, personaliter vel per suos Procuratores commode ad dictum Capitulum accedere possint, prædicta causa non obstante, Capitulum intermedium omnino convocetur, & per Electores præsentis die præfixo ad electionem Patris Generalis debite procedatur.

Extravagans VI.

§. 42. Expensæ necessariæ ad celebrandum Capitulum Generale subministrari debeant a Monasterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex redditibus Prædicationis de Utrera, quod ad hunc effectum clar. memor. Cardinalis Ostiensis cum Brevis san. mem. Nicolai V. Ordini nostro aggregavit. Si autem ad hujusmodi expensas ministrandas d. Prædicationis redditus insufficientes fuerint, ab omnibus Ordinis Monasteriis prorata suppleantur, computando expensam diurnam cujuscumque Monachi Capitularis cum famulo & equitatu octo regales cum dimidio monetæ Castellæ, sicut decretum & mandatum est a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium.

C O N S T I T U T I O I V .

De electione & officio Procuratoris Capituli Generalis.

§. 43. Singuli Piores Monasteriorum nostri Ordinis cum singulis Procuratoribus suorum Conventuum personaliter veniant ad Generale Capitulum celebrandum; hujusmodi autem Procuratorem quilibet Conventus de magis idoneis & discretioribus suæ Domus per viam scrutini eligendo constituat: ita quod ille, qui plures numero, quam alius, voces habuerit, Procurator illius Monasterii habeatur, licet in eo major pars Capituli non concurrat. Quod si duo vel plures æquali numero voces habuerint, unius eorum per Priorem acceptetur electio, qui secundum suam conscientiam magis idoneus & discretior videatur. Idem autem Procurator socius sit Prioris ad Capitulum venientis; Alioquin nisi Piores a veniendo, & Conventus a mittendo Procuratores hujusmodi legitimo impedimento excusentur, vice illa in Generali Capitulo careant voce sua, nec alteri eam possint committere; & nihilominus ad ejusdem Capituli arbitrium puniantur. Si verò Prior aliquis infirmitate, seu alia justa causa, impediatur venire, cau-

sas hujusmodi per suas literas insinuet Capitulo Generali, suumque Procuratorem constituat, qui vicem suam teneat in ipso Capitulo. Similiter etiam Conventus non valens commode Procuratorem de suis Monachis designare, Procuratorem deputer aliquem Ordinis Monachum. In nullo tamen casu ultra tres Personas, computato Priore, de una & eadem Domo ad Generale Capitulum licebit admittere; nec quisquam ibidem duas possit voces habere, etiam si plurium Procurator existat; liceat autem sibi unam, quam maluerit prædictarum vocum eligere. Piores autem & Conventus legitime impediti, nisi Procuratores ad Capitulum miserint, ut præfertur, ad arbitrium ejusdem Capituli puniantur. Piores autem, & Procuratores hujusmodi ante Sabbatum, prædictam tertiam Dominicam post Pascha immediate præcedens, S. Bartholomæi Monasterium intrare non debent. Sane ad Capitulum Generale Procurator nullus admittatur, nisi professus & in Sacris Ordinibus constitutus; De cujus utique Procuratoris electione sive constitutione idem Conventus Generali Capitulo fidem faciat per suas patentes literas, nominibus aliquorum Monachorum de eligentibus roboratas, & conventuali sigillo munitas. In quibus quidem literis non est opus hujusmodi potestatem ad longum exprimere; sed sufficit constare Generali Capitulo, quod talis est Procurator talis Conventus ad idem Capitulum destinatus. Tenor quoque hujusmodi potestatis fiat in forma sequenti:

Noverint Universi, quod in Monasterio N. Diocesis N. Ordinis Monachorum S. Hieronymi, die N. mense N. anno a Nativitate Domini &c. omnes & singuli Monachi ejusdem Monasterii professi in Sacris constituti constitutum & ordinatum nostrum certum & speciale Procuratorem Patrem N. Presbyterum ipsius Monasterii ad omnia & singula faciendâ, tractandâ, consentiendâ, firmandâ: seu dissentiendâ, sive revocandâ, quæcumque fuerint exponendâ, dicendâ, tractandâ, examinandâ seu definiendâ in Capitulo Generali per Piores & Monachos ejusdem Ordinis, tenendo isto anno præsentis in Monasterio Sancti Bartholomæi dicti Ordinis, quæ Generalem statum seu utilitatem totius Ordinis tangant, seu concernere quomodolibet poterunt; etiam, quoties fuerit opportunum ad substituendum alium Procuratorem nostri Ordinis professum in Sacris constitutum ad omnia & singula supradicta; & quia prædicta vera sunt, rogavimus Monachos infrascriptos in Sacris constitutos, quatenus literas hujusmodi suis nominibus roborarent; quasque sigillo dicti Conventus fecimus sigillari.

§. 44. Præfati autem Piores & Procuratores nomine & vice suorum Monasteriorum potestatem habeant consentiendi, seu contradicendi quibuscumque in Generali Capitulo dicendis, tractandis, & agendis ad communem statum Ordinis pertinentibus. Nullatenus tamen iidem Procuratores habeant potestatem consentiendi, quod duratio Prioratum quomodolibet ultra triennium protendatur; quin potius pro expresse prohibitis, immo pro veris contradictoriis habeantur, nisi super hoc eis in suis procuratoriis expressa & specialis fuerit attributa potestas sive facultas. Cæterum Procurator impeditus Generali Capitulo interesse, alium ad illud substituat loco sui, nisi substituendi potestas expresse sibi fuerit in Procuratorio denegata. Quovis etiam casu hi, qui non venient ad Generale Capitulum, per suas patentes literas statum suorum Monasteriorum tam spirituales quam temporales ipsi Capitulo intimare non differant; & Piores

Non ultra tres personas de qualibet Domo liceat in Capitulo admittere.

Tenor mandati procuratoris.

Facultates Priorum, & Procuratorum in hujusmodi Capitulis.

Procuratoribus legitime impeditis alium sui loco substituere posse declaratur.

A quibus faciendæ sint expensæ Capituli Generalis.

humiliter misericordiam, hoc est, ab onere suorum Prioratum absolutionem exposcant.

Extravagans I.

Monasterii Monialium, quilibet locus denegatur.

§. 45. Priorissæ & Monasteria Monialium nostri Ordinis, etiam per Procuratores, voce careant in Capitulo Generali; per Procuratores tamen Monasteriorum Priorum, qui illarum curam habent, negotia, quæ in Capitulis Generalibus agere velint, transmittant.

Extravagans II.

Priores præsentibus esse debent electioni Procuratorum Capituli, dandique ei commissionibus.

§. 46. Priores non habent Votum in electione Procuratoris pro Capitulo Generali; Veruntamen sint præsentibus ipsius electioni, ut in Constitutione disponitur; & post factam electionem, ipsi Priores pariter præsentibus sint, & audiant commissiones, quas Vocales capitulariter dicto Procuratori imposuerint; quia si contrarium fiat, multa oriri possunt inconvenientia & controversia.

Extravagans III.

Pro Monasteriis, in quibus Prioratus vacaverit, nec Vicarius, nec ejus Procurator admittendus.

§. 47. Si in aliquo Monasterio vacaverit Prioratus tempore Capituli Generalis, Vicarius non possit venire, nec mittere alium Procuratorem ad Capitulum Generale, quam illum dumtaxat, quem elegerit Conventus. Idipsum in Capitulo intermedio servari debeat, si aliquod Monasterium Turni, ad quem spectat electio, Priore caruerit tempore ipsius celebrationis.

Extravagans IV.

Vicarius eligi nequeat in Procuratorem Cap. Gen.

§. 48. Vicarius non eligatur in Procuratorem Capituli Generalis.

Extravagans V.

Procuratores Conventuum, non nisi mandata suorum Capitulum afferre possint.

§. 49. Procuratores Conventuum, qui venient ad nostrum Capitulum Generale, non proponant nomine suorum Conventuum, quod a Personis particularibus fuerit eis injunctum, & commendatum; & quod a suis Conventibus illis fuerit commissum, afferant in scriptis subscriptum a majori parte dicti Capituli. Poterunt tamen portare Epistolas, & Memorialia Personarum particularium eis mandata & commissa ad Definidores, absque eo, quod necesse sit, ut a suis Prioribus signentur.

Extravagans VI.

Qui possint eligi Procuratores a Prioribus impeditis.

§. 50. Procuratores deputandi a Prioribus impeditis venire ad Gener. Capitulum, vicem & vocem ipsorum in eo habituri, ut in Constitutione disponitur, necessario constituantur, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, vel ex Monachis, qui Priores aut Visitatores Definidoresve Generales extiterint, & quorum Monasteria tres Personas & voces pro dicto generali Capitulo prius deputatas non habeant.

Extravagans VII.

De Exgeneralibus, eorumque privilegiis.

§. 51. Omnes Patres Exgenerales possint personaliter interesse Capitulis tam Generalibus quam intermediis; in eisque votum activum & passivum habere, tam in electione Patris Generalis, quam in reliquis in dictis Capitulis faciendis: Dummodo quoad votum passivum subjecti sint legibus & Extravagantibus, quibus ceteri Monachi nunc subiciuntur, & imposterum subjecti erunt. Ceterum vox dd. PP. Exgeneralium minime computetur in numerum, quæ concurrere possunt ad Generale Capitulum ex hac Constitutione; sed præter duos aut tres Monachos, qui ad dicta Capitula Generalia, & intermedia respective concurrere

possunt ex quolibet Monasterio; omnes etiam Exgenerales ejusdem Monasterii professi concurrant, & vocem habeant; dummodo personaliter dd. Capitulis interveniant; Quod auctoritate Apostolica est confirmatum.

Extravagans VIII.

§. 52. Priores & Procuratores, ad Capit. tam Generalia quam intermedia convenientes, veniant & accedant sumptibus & expensis Monasteriorum illorum, quorum voces in dictis Capitulis habent: Patres vero Exgenerales expensis Monasteriorum suæ professionis.

Extravagans IX.

§. 53. Vocales Capituli intermedii, five Priores five Procuratores existant, infirmitate seu alia justa de causa impediti, possint Procuratores constituere, suas vices & voces habituros in dicto Capitulo; prout hæc Constitutio disponit de Prioribus & Procuratoribus Capituli Generalis; dummodo causam prædictam per suas literas Capitulo prædicto notificent: Constituatur vero Procuratores Personæ habentes qualitates & condiciones requisitas per supradictam Extravagantem: Nulliusque Monasterii ultra duas voces admittatur tertia in dicto Capitulo intermedio.

Extravagans X.

§. 54. Monachi eligendi in Procuratores Capituli Generalis Monasteriorum Professionis, & Collegiorum nostrorum, necessario habere debeant licentiam alicujus Ordinarii Diocesani ad audiendas Confessiones, & etiam viginti annos completos ab Habitu receptione; nisi Lectores Theologia Scholastica fuerint, qui post decem annos completos ab Habitu recepto, ad habendam in Capitulo vocem requisitos, in tales Procuratores eligi poterunt. Eligendi vero in Procuratores Capituli Generalis novarum Domorum sint præcise vel ex Visitatoribus Generalibus actualibus, non tamen ejusdem Territorii, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, aut Regiæ Majestatis Prædicatoribus, vel ex Monachis, qui prius Priores vel Definidores, aut Visitatores Generales extiterint.

Extravagans XI.

§. 55. Procuratores Capituli Generalis in Monasteriis electionis juxta morem eligantur mensibus Novembris & Decembris immediatis ante dicti Capituli celebrationem; Ad quorum electiones Priores Monasteriorum eligentium omnes Vocales intra duodecim leucas a suis Monasteriis quomodolibet commorantes, die & hora electionis assignatis, citare debeant; & postquam factæ fuerint electiones, notificare teneantur P. generali Procuratorem electum, diemque & horam suæ electionis.

Extravagans XII.

§. 56. Si contingat tempore electionis Procuratoris Capituli Generalis Prioratum alicujus nostrorum Monasteriorum quomodocumque vacare, illius Vicarius non habeat vocem in dicta electione; illam tamen debeat habere ad eligendum alterum ex duobus, inter quos sint æqualiter divisa Electorum suffragia. At vero non vacante Prioratu, sed absente Priore ab aliquo Monasterio tempore dictæ electionis, Vicarius ex commissione Prioris electionem prædictam celebrans, vocem suam habeat in illa; postquam pariter in æqualitate suffragiorum eligere alterum ex duobus, qui sint pares suffragiis. Quod idem in reliquis actibus

Priores, & Procuratores, ejus expensis accedere debeant.

De Procuratoribus Vocalem Capituli intermedii, eorumque facultatibus.

Conditiones requirendæ in eligendis in Procuratores Cap. Gen.

Tempus electionis Procuratoris Cap. Gen.

Vicarius Monasterii vacante Prioratu hæc in electione vocem non habeat.

Habest vero si tantummodo Prior sit Abbas.

Capitularibus ex commissione Prioris absentis, a Vicariis nostrorum Monasteriorum celebratis, pariformiter observetur.

Extravagans XIII.

§. 57. Ex concordia & concessione totius Ordinis Procurator Capituli Generalis Collegii Salmantini B. Mariæ de Guadalupe debeat eligi necessario ex Monachis professis ipsius Monasterii de Guadalupe: nec dicti Procuratoris vox & Persona computari debeat inter tres Personas & voces, singulis Monasteriis a Constitutione concessas, quas ultra d. Procuratoris vocem prædictum Monasterium insuper habere possit & valeat.

Extravagans XIV.

§. 58. P. Generalis prima die Capituli juxta stylum & morem, nominet unum ex Prioribus, alterumque ex Procuratoribus habilitioribus & discretioribus, qui omnia mandata Procuratorum ad Capitulum venientium diligenter examinent, illorumque legitimitatem recognoscant, examenque & recognitionem hujusmodi, atque inde sequuta, legitimasque Vocales ad Capitulum concurrentes, in eoque vocem habentes, postea in prima sessione Capituli Generalis exacte & fideliter referant.

CONSTITUTIO V.

De Sede Priorum & Procuratorum in Capitulo Generali.

§. 59. Certam sessionem sive locum in Generali Capit. teneat quilibet Prior vel Monachus Procurator secundum antiquitatem fundationis Monasterii, cujus Prior vel Procurator existat. Volumus tamen, quod Procuratores Priorum cunctos Procuratores Conventuum in sessione præcedant. De gratia tamen speciali multis ex causis rationabilibus statuimus & concedimus, quod Monasterium Sanctæ Mariæ de Guadalupe nostri Ordinis Tololanæ Diœcesis in omnibus & per omnia prærogativas & libertates, vocem & locum in quibuscumque actibus in Ordine nostro habeat, ac si ante omnia Monasteria ipsum post Monasterium S. Bartholomæi fuisset immediate fundatum.

Extravagans I.

§. 60. Vicarius S. Bartholomæi, & Hebdomadarius præcedant in Refectorio omnes Procuratores Capituli Generalis; atque absentibus Definitoribus sedeat Vicarius in mensa principali, & signum faciat cum campanula, in Choro vero Hebdomadarius sedeat in sede ad ipsum pertinente; Vicarius autem in diversis sedibus sedeat, attenta qualitate & præcedentia Prælatorum & Personarum ibi præsentium, faciatque signa de more consueto.

Extravagans II.

§. 61. Volens nostra Religio gratiis & favoribus, a Rege Nostro Philippo Secundo acceptis, se gratam ostendere, concessit Regio Monasterio Sancti Laurentii a Majestate Sua fundato sedem & antiquitatem immediate post Monasteria Sancti Bartholomæi, & Beate Mariæ de Guadalupe; itaut Sedes Prioris Sancti Laurentii sit secunda in Choro ex parte Vicarii post Priorem Sancti Bartholomæi.

Extravagans III.

§. 62. Ex Sac. Congregationis Episcoporum & Regularium decreto, quod cum Apostolico Brevi est confirmatum, Prior Sancti Bartholomæi præcedat in omni loco omnibus Prioribus Ordinis nostri.

Extravagans IV.

§. 63. In præcedentia & sessionibus Capituli Generalis servetur hic ordo, videlicet: Generalis immediate absolutus & vacans statim post Definitorum omnibus præcedat in cunctis locis, quibus Ordo fuerit congregatus. Deinde immediate post illum Patres Ex-Generales ante omnes Priores secundum suam in Generalatu antiquitatem. Post Priores actuales, Priores absoluti Monasteriorum Sancti Bartholomæi, Beate Mariæ de Guadalupe, & Sancti Laurentii Regalis. Omnes Visitatores Generales secundum cuiusque Territorii classem & antiquitatem; Subinde PP. Lectores Jubilati, quibus succedant Procuratores Priorum absentium, & immediate post illos Procurator & Secretarius Generalis ante omnes Monasteriorum Procuratores; prout hætenus de more servatum est.

CONSTITUTIO VI.

Quod Visitatores Generales eant ad Capitulum, & Speciales mittant informationem suam.

§. 64. Visitatores Generales triennii proxime præteriti veniant omnino ad sequens Capitulum Generale. Idem etiam de Visitatoribus particularibus fiat, si specialiter per Patrem Generalem fuerint evocati. Qui quidem omnes Visitatores permittantur interesse Capitulo Generali; nullam tamen vocem in eo habeant, nisi Priores vel Procuratores existant; licet possint loqui quidquid sibi bene videbitur, Visitatores vero particulares, qui non venerint, Definitoribus per suas literas plenam suæ Visitacionis informationem, quemadmodum Visitatores Generales facere debent præsertim quoad misericordias Priorum, & status, reparationemque Monasteriorum, mittere teneantur.

Extravagans I.

§. 65. Prima die, qua ingrediuntur Capitulares Monasterium S. Bartholomæi, Visitatores Generales Castellæ, unusque ex Deputatis Capituli privati a Patre Generali designandus, faciant scrutinium inter Priores & Procuratores, qui veniunt ad Capitulum, si forte interfuerint subornationes, dona, aut promissiones pro electione Definitorum, & futuri Generalis; & quos delinquentes invenerint, juxta nostras Constitutiones puniant & castigent.

Extravagans II.

§. 66. Eadem die Pater Generalis assignet duos ex Privati Capituli Deputatis, qui post meridiem visitent Visitatores Generales, & audiant querelas, siquæ contra illos proclamantur, aut inventæ fuerint: Processus vero servetur, tradaturque Definitoribus futuris, ut determinantur, & declarent illos habiles aut inhabiles ad electionem Generalis; alia vero, si quæ fuerint, definienda serventur post electum & confirmatum futurum Generalem.

CONSTITUTIO VII.

De electione, & facultate Definitorum.

§. 67. Decretis a Sac. Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Episcoporum & Regularium negotiis præposita, successively confirmatis Brevi Apostolico, supra Constitutione prima enuntiato, obtemperantes declaramus: Priorem pro tempore Monasterii Sancti Bartholomæi Definitorum perpetuum cum præcedentia supra ceteros Priores;

Procurator Capituli Generalis Collegii Salmantini ex Monachis ipsius Monasterii eligendus.

A Generali vero prima die Capituli eligendi duo qui examine mandata Procuratorum.

Procuratores Priorum ceteros Procuratores præcedant.

Excipitur Procurator Monasti de Guadalupe.

De officio & sessione Vicarii, & Hebdomadarii Sancti Bartholomæi.

Cessio Prioris Monasti Sancti Laurentii.

Præcedentia Prioris Sancti Bartholomæi super ceteros Prioribus.

Ordo servandus in sessionibus.

Scrutinium inter Priores & Procuratores prima Capituli die faciendum, ad removendas subornationes &c.

Prior S. Bartholomæi Definitor perpetuus.

Modus electionis Definitorum faciendae.

Definitorum facultates.

Generalis facultates durante Capitulo expriment.

Quamobrem in posterum, non octo, ut antiquitus, sed septem dumtaxat Personae in Definitoribus Capituli Generalis, quarum tres tantum sint Priores, & quatuor Monachi ex Procuratoribus Monasteriorum in eodem Capitulo existentes, ab illis, qui in eodem Capitulo vocem habent, sine Personarum & Nationum acceptione ante omnia eligantur. De Monasterio autem Sancti Bartholomaei, ultra Priorem & Procuratorem ejusdem Monasterii, poterunt Electores, si velint, eligere Definitorum Monachum aliquem professum ipsius Monasterii; dummodo tamen sit Persona notabilis & discreta, in numero dictorum quatuor Monachorum Procuratorum computandum. Quae quidem electio Definitorum fiat hoc modo: Assignentur & dentur in publico per majorem partem Capituli tres Scrutatores, qui prius vota sua, deinde singulorum omnium votum habentium secreta recipiant. Quibus receptis, & facta inter se collatione secreta solius numeri eligentium, Personas quoque eligentes nullatenus tempore aliquo declarando, unus ex eisdem scrutatoribus omnes electos in Definitoribus statim & publice in generali Capitulo publicet: quorum illi sint Definitoribus, in quos plura eligentium vota, non totius Capituli, sed respectu partium minorum, concurrerint. Si tamen in numero pari circa aliquos vota concurrerint Electorum, tunc ille Definitor existat, quem Scrutatores ipsi vel duorum in Definitoribus, tamquam magis idoneum, declaraverint assumendum; super quo ipsorum conscientiam oneramus. Causa quoque rationabili nos movente, Nostris Monasteriis infra ditionem Serenissimi Domini Regis Aragonum constitutis de gratia speciali concedimus, quod ex aliquo eorumdem Monasteriorum unus Prior vel Monachus, qui respectu Priorum & Monachorum suae propriae Nationis in Definitoribus electorum plures, ut supra praemittitur, voces habuerit, in Definitoribus quolibet generali Capitulo eligatur; etiam si in eum pauciores voces, quam in singulos Priores & Monachos Nationis Castellae ad officium praedictum electos, concurrant. Hi autem septem Definitoribus (ut praefertur) electi cum Priore Sancti Bartholomaei, qui est de per se, & Pater Generalis una cum ipsis, habeant in negotiis particularibus omnimodam & plenam potestatem ordinandi, statuendi, diffiniendi omnia & singula, quae secundum Deum, & nostri Ordinis observantiam utiliora esse viderint, in eodem Capitulo, ordinanda, statuenda, diffinienda. Ea vero, quae per eos vel majorem partem ipsorum fuerint ordinata, statuta, vel diffinita, sine contradictione aliqua inter Personas, quas tangit negotium, inviolabiliter observentur. Nullatenus tamen possint Definitoribus absque consensu ejusdem Capituli Statuta, Constitutiones vel Ordinationes de novo facere, sive jam facta tollere vel mutare; nec aliquam dispensationem perpetuam contra hujusmodi statuta concedere. Caterum praedicta Definitoribus potestas, nisi in aliquibus casibus multum arduis, & causa magna, quae per prius toti generali Capitulo vel ipsius duabus partibus multum evidens & perutilis videatur, nullatenus possit tolli eisdem.

§. 68. Verum finito generali Capitulo nullo modo praedicta potestate utantur, nisi in aliquibus casibus & certis diebus immediate Capitulum ipsum sequentibus potestas aliqua per idem Capitulum eisdem specialiter concedatur. generali quoque durante Capitulo, Pater Generalis ampliore potestate non habeat, quam habet unus Definitorum, nisi in foro conscientiae; possit tamen aliquid quasi in-

terloquendum dicere in rebus modicis, in quibus nulla videbitur dubitatio. Praeterea, dum publica tenebitur Capituli Generalis audientia, Pater Generalis, & Definitoribus, nullo alio inter eos sedente, contigui sedeant, observato inter eos ordine, qui servatur in sessione Capituli Generalis. Verum quidquid fuerit per Patrem Generalem & Definitoribus ordinandum, statuendum, vel definiendum, seu determinandum, ante per aliquem ad hoc designatum in publica audientia totius Generalis Capituli proponantur; nisi talia sint, quae ibidem non deceat publicari. Quae autem fuerint per eisdem ordinata, statuta, diffinita, seu determinata, ultima die Capituli in eadem audientia per Patrem Generalem seu per aliquem Definitorum, quem ipse assignaverit, perlegantur. Omnia vero, quae in Capitulo generali fuerint tractata, dicta, seu determinata, in secreto penitus teneantur, donec ipsum Capitulum sit finitum. Si tamen talia sint, quae utilitas petat, seu honestas admonet, ut in notitiam multorum non veniant; nullatenus aliquibus temporibus revelentur. Qui autem contrarium fecerit, debite puniatur.

Extravagans I.

§. 69. Non possint eligi in Definitoribus Capituli Generalis, neque Patres Capituli privati immediate praecedentis deputati, neque aliquis omnium Visitationum Generalium suam Visitationem in dicto generali Capitulo terminantium; qui similiter non poterunt eligi in Deputatos Capituli privati triennio suae Visitationis. Nec denique ullus ex Definitoribus Capituli Generalis immediate praeteriti; ut suorum munerum & officiorum possint residentia subijci, & rationem reddere. Quae omnia a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium sunt approbata, & observari mandata.

Extravagans II.

§. 70. Ex Professis unius & ejusdem Monasterii non possit esse, nec eligi, nisi unus solummodo Definitor; neque Prior & Procurator unius Monasterii, quamvis diversorum Monasteriorum Professi, in Definitoribus simul eligi pariter valeant. Quoad Monasterium vero Sancti Bartholomaei remaneat in suo vigore & vi, Constitutionis dispositio; nempe quod ultra Priorem & Procuratorem eligi possit in Definitoribus alter Monachus dicti Monasterii Sancti Bartholomaei, qui sit Persona notabilis & discreta, loco & numero unius Procuratorum in Definitoribus eligendorum; prout in ipsa Constitutione disponitur.

Extravagans III.

§. 71. Definitoribus Capituli Generalis non possint in eo eligi in Visitatores Generales, nec exeant a Definitorio provisi aliis officiis & muneribus praeter illa, quibus gaudebant, quando Definitoribus electi fuerunt; poterunt tamen eligi in Deputatos Capituli privati. Hoc idem observetur in Capitulo privati Deputatis, videlicet, ut de aliquo officio provideri non possint in eodem Capitulo.

Extravagans IV.

§. 72. Procuratores Definitoribus habeant votum in electione Priorum Domorum novarum, cum non possint exire a Definitorio aliis officiis provisi, sed dumtaxat cum eisdem, quibus ante electionem perfruebantur.

Extravagans V.

§. 73. In sequenti Sabbato post electum & confirmatum Patrem Generalem, totus Ordo celebret Missam solemnem Defunctorum pro Catholico Rege Philippo II. felicitis memoriz.

De publicatione Statutorum per Generalem & Definitoribus.

Qui excludantur ab officio Definitorum.

In quolibet Monasterio unus tantum Definitor eligi possit.

Definitoribus Cap. Gener. alio novo officio eo in Cap. gaudent non possint.

Missae pro Philippo II. celebranda.

Extra-

Extravagans VI.

§. 74. Procurator Monasterii S. Bartholomæi non sit Diffinitor ex necessitate; sed poterit eligi, si Electoribus id convenire videbitur: sicut declaratum fuit a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium.

Extravagans VII.

§. 75. Ad regulanda suffragia Electionis Diffinitorum sint Scrutatores, & assistant simul cum Præsede Capituli Pater Generalis immediate absolutus ac omnes & singuli Visitatores Generales; Aliquo vero vel aliquibus illorum deficientibus, subrogetur vel subrogentur Deputati Capituli privati secundum suorum Monasteriorum antiquitatem. Visitator antiquior Castellæ publicet & nominet Electos in Diffinitores, & in absentia illius Socius Convistor, & in utriusque defectu, subsequens Visitator antiquior.

Extravagans VIII.

§. 76. Eligendi in Diffinitores debeant ad minus exitisse vel Priores, vel Visitatores Generales, sive Lectores Jubilati, sive Prædicatores Regiæ Majestatis cum exercitio, vel Deputati privati Capituli.

CONSTITUTIO VIII.

Quæ ordinationes habebunt vim legis in nostro Ordine.

§. 77. Tunc censeantur omnino firma quæcumque ordinationes vel statuta, in Generali Capitulo facta, cum a duobus proxime sequentibus Capitulis expresse revocata non fuerint; interim tamen plenarie observentur. Idem quoque censemus de quacumque dispensatione, ad relaxationem rigoris Ordinis pertinente, alicui Monasteriorum, seu Personæ Ordinis per Capitulum Generale concessa vel concedenda. Tamen libertates & prærogativæ Monasterio Sancti Bartholomæi, in primo Generali Capitulo concessæ, ita inviolabiliter serventur, prout commutata & elargitæ ipsi sunt ex Decretis Sacræ Congregationis, successivo Brevi Apostolico confirmatis.

Extravagans I.

§. 78. Ut omnis imposterum dubitatio in nostrarum legum creatione & observantia tollatur, Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, statuit & decrevit, quod perpetuis futuris temporibus Pater Generalis & Diffinitorium teneatur omnino proponere ordinationes vel statuta, quæcumque in nostro Generali Capitulo facta, in duobus aliis proxime sequentibus Capitulis Generalibus; Et nisi, sicut præcipitur, proposita fuerint, hujusmodi statuta & ordinationes vim obligativam amittant.

§. 79. Propositione facta, quæ revocata & reprobata fuerint cum majori parte suffragiorum per secretum scrutinium, prorsus extincta remaneant; quæ vero similiter approbata & confirmata fuerint in secundo immediate sequenti Capitulo Generali, sine ulla intermissione observentur; atque iterum proponantur in tertio proxime sequenti Capitulo Generali, in quo si ita pariter approbentur & confirmentur, omnino firma sint, & in legem Extravagantem transeant.

§. 80. Si vero Capitulum Generale in secunda vel tertia propositione expediens judicaverit, aliqua statuta & ordinationes, in præce-

dentibus Capitulis facta, diuturniori tempore esse probanda, ut ad legem Extravagantem cleventur; sive censuerit, quod aliqua statuta vel ordinationes observentur absque eo, quod teneatur in proxime sequentibus Capitulis procedere ad formandam legem Extravagantem; tunc eadem statuta vel ordinationes innovare, seu de novo facere poterit; atque ita noviter facta vim obligativam tantum habeant usque ad proximum sequens Capitulum Generale: atque in actis Capitularibus describantur & publicentur. Nunquam vero in legem Extravagantem transeant, licet pluries fuerint similiter innovata, nisi ulterius approbentur & confirmentur in duobus proxime sequentibus Capitulis Generalibus, ut supra; Atque ita Sacra Congregatio perpetuo & inviolabiliter servari mandavit, quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Extravagans II.

§. 81. Firmam vim legis tantum habeat, quod disponitur & ordinatur in nostris Constitutionibus, Extravagantibus, & Ordinario: Rotuli vero Capituli Generalis & privati vim obligativam habeant & observentur, quousque publicentur in Monasteriis Rotulus Capituli Generalis proxime sequentis: Literæ vero Visitorum Generalium usque ad Visitationem Generalem immediate sequentem observari debeant sub pœnis, in illis contentis.

Extravagans III.

§. 82. Declaratio nostri Ordinis legum pertineat ad N. Capitulum Generale, aut ad privatum, vel ad P. Generalem infra triennium inter Generale & Generale Capitulum, qui consulatur, si aliquod dubium occurrat, & interim declaratio Prioris observetur. Nullæ tamen declarationes vel interpretationes nostrarum Constitutionum & Extravagantium, a Capitulo Generali factæ, vim legis Extravagantis habeant & assument, nisi in duobus proxime sequentibus Capitulis Generalibus, ut supra propositæ, & confirmatæ fuerint.

Extravagans IV.

§. 83. Patribus Generalibus absolutis exemptiones sequentes conceduntur.

Primo. In toto nostro Ordine quilibet Sacerdos duas celebret Missas pro singulis illorum ex hoc sæculo decedentibus; Qui vero Sacerdotes non fuerint, Missarum æquivalentiam, ut dicitur, nempe Vesperas cum Nocturno & Laudes Defunctorum dicere debeant.

Secundo. Liberi sint & exempti ab onere Missarum communitatis, & a quocumque alio officio, præterquam Prioris aut Deputati.

Tertio. Assistere Choro, nisi fuerint Priores, non teneantur.

Quarto. Ad Capitula Generalia & Intermedia possint personaliter convenire, in eisquæ vocem activam & passivam intervenientes habere.

Quinto. In omnibus locis præcedant quibuslibet Monachis & Prioribus Ordinis, excepto Priore, cui subsunt & Visitoribus generalibus vel specialibus, Confirmatoribusque in actu visitationis, & confirmationis Monasteriorum, ubi resideant.

Sexto. Possint tam ad prædium, quam ad cœnam in communi Refectorio Conventus, vel in designato pro Infirmis comedere, vel ubi ipsis magis commodum fuerit; & in Refectorio communi in mensa principali sedere, vel ubi ipsis magis commodum videatur.

Septimo.

Si tamen in aliquo ex his Capitulis fecus non fuerit statutum.

De Rotulis Capit. Gen.

Et Literis Visit. General.

Exemptiones PP. Generatum absolut.

Procurator S. Bartholomæi non necessario Diffinitor.

De suffragiis, & Assistentibus electioni Diffinitorum.

Conditiones requiritæ ad pallivam Diffinitoris electionem.

Ordinationes a duobus leg. Capitulis confirmandæ.

Exceptiis, quæ sicut pro Monast. Sancti Bartholomæi.

Ac omnino proponendæ.

Si approbentur in tertio in legem Extravagantem transeant.

Septimo. Iphis designetur socius in necessariis ministraturus tam in cellis, quam extra Monasterium progredientibus.

Octavo. Eorum cella eodem modo ac cella Prioris sit privilegiata; & insuper ingredi possint in alias cellas cum omnibus associatis.

Nono. Si in propriis suæ Professionis Monasteriis commorentur, in communi Refectorio, sicut Persona Prioris tractari debeant; extra illud vero tam ad prandium quam ad cenam extraordinarium ipsis tribuatur: Et insuper egressuris a Monasterio sociis & mulæ pro ipsis parentur, ut decore & auctoritate debitis a Monasterio egrediantur.

Extravagans V.

Exemptiones Lectorum.

§. 84. Patribus Lectoribus actualiter legentibus, & Jubilatis exemptiones sequentes conceduntur.

Primo. Ad onus Missarum pro Communitate non teneantur.

Secundo. Ad nullum officium in tabellis communibus designentur.

Tertio. Gaudeant, & vocentur titulo Paternitatis.

Quarto. Eorum cellæ sint jubilatae, & ingredi possint in aliorum Monachorum cellas, horis silentii exceptis; præterea ipsis designetur socius pro assistentia in dictis cellis.

Quinto. Choro assistere non teneantur, nisi in Festis principalioribus, a Priore secundum consuetudinem Monasterii celebrandis; in quibus, primis & secundis Vesperis, Processioni & Missæ intervenire debeant. Ad Matutinum vero primis diebus tribus Natalis, Resurrectionis Domini, & Pentecostes, die Epiphaniæ, Ascensionis, & Corporis Domini, Assumptionis Beatissimæ Virginis, Sancti Patris nostri Hieronymi, omnium Sanctorum, Commemorationis Defunctorum, Patroni vel Titularis Monasterii aut Collegii, & in triduo majoris Hebdomadæ: Præterea Sabbatho Sancto ad Completorium, Vigilia Nativitatis Domini ad Primam, Dominica Pentecostes ad Tertiam, & in die Ascensionis ad Nonam accedant.

Sexto. Actuales Lectores legere non teneantur, nisi usque ad Pentecostem; imposterumque ab illo die pro ipsis legant substituti, qui poterunt esse Passantes.

Septimo. Postquam duodecim annos in lectione Philosophiæ & Theologiæ in nostris Collegiis compleverint, cæteris requisitis observantiæ Religionis & integritatis concurrentibus, Jubilati existant & declarentur; omnibusque supradictis exemptionibus perfruantur; dummodo tamen ex debito officiorum Ordinis, si quæ ipsi habeant, puta Prioris, Vicarii, aut aliorum, assistentiæ Chori & Communitatis non teneantur.

Extravagans VI.

Iisdem privilegiis fruuntur Vicarii Generales.

§. 85. PP. Vicarii Generales, qui exercite Ordini, Sede vacante, præfuerunt, iisdem gaudeant exemptionibus, quibus Lectores Jubilati; excepto tamen, quod Missas pro Communitate celebrare teneantur.

Extravagans VII.

Exemptiones pro iis qui quatuor ex his recentibus dignitatibus compleverunt.

§. 86. Monachis, qui quatuor munera seu Dignitates obtinuerunt & compleverunt, serventur exemptiones sequentes; nimirum, quod non teneantur accedere ad Matutinum media nocte, nisi in Festis solemnioribus celebrandis a Priore; nec pariter ad aliquam Horam Canonicam diebus ferialibus & simplicibus per totum annum.

§. 87. Munera autem seu Dignitates ad has exemptiones lucrandas sunt: Prioratus Domus erectionis aut Collegii, vel hujus Receptoratus in-

tegre completus: Diffinitor Capituli Generalis: Vistator Generalis, qui in Regnis Castellæ duodecim ad minus Monasteria, in Bethicæ Regnis decem, & in Aragoniæ sex exercite visitaverit: Secretarius Generalis: & Procurator Generalis.

Extravagans VIII.

§. 88. Monachis, triginta annos a receptione Habitus habentibus, servari debeant exemptiones in singulis Monasteriis consuetudine & praxi introductæ & observatæ; ad quas lucrandas Vicariis, Novitiorum Magistris, & Correctoribus cantus, ultra annos Habitus, superaddantur illi, quibus hæc officia obtinuerunt.

Aliz pro Monachis 30. annos Habitus habentibus.

Extravagans IX.

§. 89. Patribus Prædicatoribus Regiæ Majestatis, residentibus in Curia in Prædicationis hujusmodi exercitio, serventur sequentes exemptiones.

Aliz pro Prædicatoribus actual. Regis.

Primo. Teneantur Monasteria suæ Professionis Vestiarium ipsis tribuere, necnon alimenta juxta taxam in Capitulo Generali præscribendam.

Secundo. Habeant vocem in omnibus electionibus sui Monasterii; atque ad Prioris electionem, etiam extra viginti quinque leucas commorantes, citari debeant.

Tertio. Post quatuordecim annos in hujusmodi exercitio Prædicationis sint Jubilati cum his exemptionibus, nempe: non teneantur ad Chorum, nisi in Festivitatibus majoribus a Priore celebrandis: Ab onere Missarum Communitatis sint omnino liberi: Non legantur nec designentur ad aliquod officium in tabellis: & denique gaudeant titulo Paternitatis.

Prædicatoribus vero Regiæ Majestatis, qui in propriis Monasteriis residentes, singulis annis tres saltem sermones in Regia Basilica sive ad Sux Majestatis Confilia, vel alibi prædicant in Curia, post dictos quatuordecim annos omnibus dictis exemptionibus gaudeant.

CONSTITUTIO IX.

De Misericordiis, qua demandari debent in Capitulo Generali.

§. 90. Misericordiam sibi fieri, antequam ad alia in Generali Capitulo procedatur, Prior Sancti Bartholomæi flexis genibus coram Diffinitoribus in eodem Capitulo publice ac humili verbo petat. Cui primo sedens unus de Diffinitoribus dicat: Quæ est misericordia, quam petitis? Et tunc dictus Prior respondeat: Peto, ut absolvatis me ab onere hujus Prioratus, quem indignus gubernò: quia ad illum regendum insufficientem me reputo. Cui respondeat Diffinitor: dante Domino deliberabit Ordo, utrum vestra petitio sit admittenda, vel ne; vobisque imposterum respondebit: Surgatis ergo, & ad vestrum locum redeatis. Per eundem quoque modum successive faciant alii omnes & singuli Priores in eodem Capitulo sedentes, incipiendo a primo sedentibus, seriatim id petendo; quibus Prior Sancti Bartholomæi sigillatim respondeat, prout sibi fuit responsum. Super hujusmodi autem misericordiis cum Prioribus, ut prædicitur, faciendis, videant Diffinitores, Generali durante Capitulo, cum grandi maturaque deliberatione, præhabitis, si sit opus, veris informationibus. Quas utique misericordias ultima die Capituli faciant, cum quibus viderint expedire, utilitate ac honestate Ordinis & Monasteriorum attentis potius, quam Personarum favore; super quo eorum conscientias oneramus. Itaque prædicta ultima die, an-

tequam

tequam aliquid aliud pronuncietur ibidem, cui-
libet Priorum absolvendorum per unum de Dif-
finitoribus Ordine prædicto in scriptis respon-
deatur publice, sic dicendo: Circa misericor-
dias per Priores petitas Ordo deliberavit & def-
finivit modo, qui sequitur, videlicet: N. Prio-
res talis Monasterii Ordo facit misericordiam,
quam petiit; ipsosque absolvit a Prioratibus,
quos habebant; & sic fiat de aliis Prioribus
etiam absentibus quibuscumque, quibus miseri-
cordia huiusmodi fuerit facienda: Aliis autem,
quibus non fiet misericordia, dicatur, quod
suo, sicut ante, utantur officio. Præterea si
Pater Generalis & Diffinitores super facienda
absolutione alicujus Prioris se in partes æqua-
les dividerint, petant a Generali Capitulo Per-
sonam aliquam sibi dari, quæ pro determina-
tione concordet parti, quam æstimat saniori ra-
tione moveri. Hoc idem etiam observetur in
quibuscumque aliis negotiis Generalis Capitu-
li, in quibus similis occurrerit dissensio. Si au-
tem hoc in Capitulo contingat privato, ipsi de
Capitulo huiusmodi Personam sibi eligant, quæ
similem (ut præferatur) una cum ipsis habeat
potestatem. Præterea dum tractandum fuerit
aliquid in speciali de aliquo Priore vel Mona-
cho, aut de Domo, cujus est Prior vel Mo-
nachus, hoc tractetur & determinetur ipso,
quem vel cujus Domus negotium tangit, ab-
sente. Qui vero remanserint, sint Iudices in
causa illius absentis, vel Domus ejus. Sane qui
fuerint a Prioratibus absoluti seu privati, ad eod-
em Prioratus illa vacatione nequeant eligi vel
assumi.

Extravagans unica.

§. 91. Priores, quibus ex dispositione hujus
Constitutionis facienda erit misericordia, & a
Prioratibus absolvendi sunt, prius vocati, vel
personaliter vel per suos Procuratores in Dif-
finitorio audiantur; illisque notificentur causæ &
rationes ad suam absolutionem & misericordiam
faciendam, Diffinitores moventes: Quibus si
dicti Priores plene non satisfecerint, Patres
Diffinitores ipsos hortentur, ut sponte renun-
tiant, libereque cedant Prioratibus; & si fecus
fecerint ad misericordiam sine strepitu judiciali
procedatur.

CONSTITUTIO X.

*Quomodo eligi debeant Deputati Capituli pri-
vati, & de eorum facultate, &
quomodo removeri poterunt.*

§. 92. Ad tenendum Capitulum privatum,
quoties illud intra triennium teneri oporteat,
Pater Generalis & Diffinitores, sua præhabita
deliberatione matura, assignent in ultima die
quatuor Personas nostri Ordinis, Priores vel
Monachos, aut mixtim ex utrisque, discretas,
a Monasterio, in quo residet Pater Generalis,
non multum remotas. Quod quidem Capitu-
lum teneatur ad dispositionem Patris Genera-
lis, pro negotiis videlicet, quæ sibi multum
ardua videantur, aut quæ absque dispendio
non patiuntur moram usque in futurum Capitu-
lum Generale. Qui utique Assignati omnino
veniant, cum per prædictum Patrem Genera-
lem fuerint evocati. Si tamen vocati, seu eor-
um aliqui sint infirmi, aut alio justo impedi-
mento derenti, causam huiusmodi prædicto Pa-
tri Generali notificent: quo casu ipse loco il-
lius vel illorum, ut prædicatur, impeditorum,
alium vel alios eligat, prout viderit expedire.
Idem faciat si aliquis vel aliqui eorum vel om-
nes sint rebus humanis exempti, vel secundum

judicium suum sint nimis in remotis locis oc-
cupati. Attendat tamen Pater Generalis, quod
Visitatores seu Confirmatores generales vel spe-
ciales, aut Personas pro Capitulo privato, si-
ve pro quibuslibet aliis negotiis assignatas a
Generali Capitulo, non mutet ex eo, quia
prædicti assignati mutaverint statum suum; ut-
pote si ille, qui erat tempore Generalis Cap-
ituli Prior, postmodum non sit Prior, aut e
contrario; sed oportebit, quod alia justa & ra-
tionabilis causa ad huiusmodi mutationem, si
quam oporteat facere, eum moveat. Præterea
quæcumque fuerint ordinata seu definita per jam
dictum privatum Capitulum, quoties, ut præ-
mittitur, fuerit congregatum, firma & valida
in toto nostro Ordine teneantur. Si quæ vero
per idem privatum Capitulum fuerint minus
bene ordinata seu definita, per sequens Gene-
rale Capitulum debite corrigantur.

Extravagans I.

§. 93. Deputati pro Capitulo privato eli-
gantur per scrutinium & per schedulas, secre-
tas a Patre Generali, & octo Diffinitoribus,
ita ut electus quinque suffragia ex novem habe-
re debeat.

Ii vero per
suffragia se-
creta.

Extravagans II.

§. 94. Pater Generalis non possit removere
aliquem ex designatis pro Capitulo privato, si-
ne consilio & consensu Visitorum Generalium
Regnorum Castellæ; super quo stricte eorum
conscientiæ onerantur. Neque possit removere
Visitatorem Generalem assignatum a Capitulo
privato, sine consensu Capituli privati Deputa-
torum.

Aliquem
vero electo-
rum P. Ge-
ner. remove-
re non possit.

Extravagans III.

§. 95. In posterum Pater Generalis non possit
removere Visitatores assignatos a Capitulo Ge-
nerali, sine consensu Capituli privati.

Nec Visi-
tatores de-
signatos a
Capit. Gen.

Extravagans IV.

§. 96. Si contingat, quod moriatur, aut
impediatur aliquis ex Visitoribus Generali-
bus, non possit Pater Generalis nominare, ne-
que in ejus locum eligere Visitatorem sine con-
sensu Capituli privati; nisi solum remaneant vi-
sitanda quatuor, quinque, aut sex Monasteria.
Verum ne Visitatio incepta in aliquo Monaste-
rio detineatur, si alter Visitorum graviter æ-
grotaverit, vel mori contingat, Convissitor ex
Monasteriis propinquiioribus, socium debita re-
quisita habentem, nominare possit pro Visita-
tione incepta perficienda & prosequenda in uno,
vel duobus aliis Monasteriis. Si tamen infirmi-
tas fuerit diuturna, aut Visitor obierit, statim
Convissitor notificet Patri Generali, ut de Visi-
tatore, ut supra, provideat.

Neque eo-
rum aliquo
defunctio suc-
cessorem per
se eligere.

Extravagans V.

§. 97. Non celebretur Capitulum privatum
post congregatum Capitulum Generale in Mona-
sterio Sancti Bartholomæi, nisi urgente gravi &
extrema necessitate; & tunc nullus inhabilitetur,
quin prius vocetur & audiatur; alias inhabilita-
tio invalida sit, nullumque habeat effectum.

Nemo in-
habilitandus
non audisus,

CONSTITUTIO XI.

*De electione & facultate Visitorum
Generalium.*

§. 98. Certas Personas in Generales Visitato-
res Personarum & Domorum nostri Ordinis, con-
stitutas in Sacris, Deum timentes, discretas, &
Sanctæ Religionis zelum habentes, Pater Gene-

ralis

Ad habendum Capitulum privatum quatuor Professi a P. Generali, & Diffinitoribus assignandi.

ralis & Definitorum, diligenti deliberatione præhabita, in ultima die Capituli Generalis publice in eodem Capitulo nominent & assignent, qui Personas & Monasteria Ordinis eisdem assignata infra triennium visitent, in tertio videlicet anno suæ assignationis; quam utique visitationem faciant secundum formam traditam in quadam nostra Constitutione infra scripta. Cæterum nullus Visitator suum visitet Convitato-rem, sed possit tantum informationes recipere, & quatenus opus sit, ad Patrem Generalem transmittere, ut provideat. Neque Visitator aliquis visitet Domum, cujus est professus, donec habet facultatem redeundi ad Domum suæ professionis; sed loco illorum, qui, ut præfertur, visitare non debent, assignentur prædicta ultima die & in eodem Capitulo alii Visitatores ad hujusmodi visitationem speciales; habeant autem omnimodam & plenariam potestatem emendandi & corrigendi negligentias & excessus tam Priorum quam Monachorum Ordinis nostri, post visitationem proxime præteritam contingentes. Si autem negligentia seu excessus correctione indigentes, qui ante hujusmodi visitationem præteritam contigerunt, Visitatores præteritos latuerunt, tunc Visitatores presentes possunt & debent talia corrigere, & prout expedit, emendare. Nullam tamen possunt facere constitutionem seu ordinationem de novo, quæ communem Ordinis statum concernat, nec Monachorum Domus visitare; nisi de Prioris, aut, Priore absente, Vicarii licentia confessiones recipiant, nec prætextu suæ potestatis aliquem a suo Prioratu, nisi de speciali licentia Capituli Generalis vel Patris Generalis, absolvant, nisi in casibus infra scriptis, videlicet: pro heresi: pro simonia manifesta: pro carnali immundicia: pro dilapidatione bona Monasterii enormiter alienando: pro furto: homicidio: gravi fortilegio: solemnium perjurio: pro conspiratione, hoc est cum aliquibus malitiosa concordia ad obviandum Ordinis disciplinæ, aut statuti Capituli Generalis: Si fuerit falsarius literarum Domini Papæ, aut Cardinalium aut Principum aut Episcoporum, vel Priorum nostri Ordinis: Si contra communia nostri Ordinis instituta gratias aut Privilegia impetraverit, vel retinuerit, vel uti præsumperit. In quibus casibus, facta hujusmodi absolute, electioni celebranda novi Prioris intersint, & ipsam confirmant aut infirmant. Nullatenus tamen ipsorum Visitorum aliquis eligi poterit in hoc casu, nec alio quocumque modo vacaverit, nisi morte, vel triennii elapsu; nec dicti Visitatores recipere possint renuntiationem alicujus Prioratus absque speciali potestate Capituli Generalis vel Patris Generalis, sibi ad hoc specialiter concessa; nec ab ipsa Domo discedant, priusquam sit illi de Priore provisum. Sane si Persona electa, ab eodem Monasterio longe distet, & interim prædictos Visitatores ibidem moram trahere, foret nimis damnosum, suæque Visitacionis impedimentum, tunc ipsi dent Confirmatores illius electionis non multum remotos, & illi cum fuerint vocati, teneantur ad illam Domum illico pervenire, & ea, quæ ad Confirmatorum pertinent Officium exequi; neque ab illa Domo animo non revertendi recedant, donec illi de Priore provideant. Quod si prædictis Visitoribus melius & facilius videatur, quod ipsimet ad dictam Domum tempore congruo revertantur, tunc Confirmatores alios non assignent, sed ipsi hujusmodi electionis & confirmationis negotium modo debito exequantur. Ad hæc, quocumque casu viderint expedire, possunt præfati Visitatores Priorem suspendere ab officio & administratione Prioratus ad tempus, vel usque ad Capitulum Generale, & hujusmodi absolute seu privationem, si quam fecerint, protinus Patri Generali in scriptis notificent, ut idem hu-

jusmodi negotia sciat, & si oporteat, provideat in eisdem. Præfatum quoque potestatem confirmandi vel infirmandi electiones habeant Generales Visitatores in Prioratibus Domorum suæ visitacionis, quas tempore, quo in eisdem Domibus generalem suam Visitacionem exercent, etiam si alias, quam per privationem, vacare contigerit.

Extravagans I.

§. 99. Officia, quæ providentur a Definitoribus, qualia sunt Visitorum Generalium, Deputatorum Capituli privati, & Priorum novarum Domorum, conferantur per electionem cum scrutinio, & non per compromissum; Idemque servetur in privato Capitulo.

Extravagans II.

§. 100. Mandatum commissionis traditæ Visitoribus Generalibus sit subscriptum a Patre Generali & ab omnibus Definitoribus, remaneatque & conservetur apud Patrem Generalem, quousque, tempore visitacionis adveniente, dictis Visitoribus cum sigillis ab ipso consignetur.

Extravagans III.

§. 101. Sex eligantur Visitatores Generales sub hac forma, nimirum: duo pro visitandis Monasteriis in Regnis Castellæ, & Legionis constitutis: duo alii pro existentibus in Provincia Beticæ visitandis, simul cum Monasteriis Beatæ Mariæ de Guadalupe, Sanctæ Catharinæ Talabrigensis, & Sancti Hieronymi de Juste, prout hucusque præfatum fuit: & duo pro Monasteriis Regnorum Aragoniæ una cum Monasterio de la Nora, & Caravaca visitandis; quorum alter Monasteriorum dictorum Aragoniæ Regnorum Professor esse debeat.

Extravagans IV.

§. 102. Persona Patris Generalis a Visitoribus Generalibus Castellæ generaliter visitetur interim, quo celebratur Capitulum Generale, & quidquid resultaverit ex dicta visitacione contra Personam Patris Generalis, consignetur Definitoribus, qui illud pronuncient in Definitione; Quod auctoritate Apostolica confirmatum est.

Extravagans V.

§. 103. Pater Generalis Visitoribus Generalibus aliquod Monasterium aut Monasteria suæ visitacionis aut designacionis non auferat; neque etiam in ipsis Monasteriis casum aut casus aliquos Visitoribus limiter, nec Personam aut Personas ab eorum generali visitacione reservet.

Extravagans VI.

§. 104. Patres Visitatores Generales signa faciant consueta Monachis, sero venientibus ad Chorum, eorumque excusationes recipiant, licentiasque concedant inde egressuris; Idemque omnino fiat tarde ad Refectorium accedentibus; alia tamen signa faciant Priores. Quoad vero locum in Choro vel in Refectorio Priores semper præcedant Visitoribus, atque ita ad gratias servetur.

Visitorum
Constitutio-
nem pro to-
to Ordine fa-
cere ne-
queant.

Casus, qui-
bus quis
Prior per eos
deponi pos-
sunt.

Officia,
quæ provi-
dentur De-
finitoribus
per scruti-
nium conse-
renda.

Mandatum
pro Visitori-
bus a Ge-
nerali, &
Definitori-
bus subscri-
benda.

Numerus
Visitorum.

De visita-
tione perso-
næ Patris Ge-
neralis.

Visitorum
in visita-
tione
exemptio a
P. Generali.

Priores
præcedant
Visitori-
bus.

Extra-

Extravagans VII.

Officium Vifitationis vacet per accentionem Prioratus.

§. 105. Ipfo facto, quo Vifitator Generalis acceptat aliquem Prioratum, absque alia renunciatione vacet officium Vifitationis Generalis.

Extravagans VIII.

Vifitatores non eligendi Priores nisi in proprio Professionis Monasterio.

§. 106. Vifitatores Generales non possint eligi in Priores nec in Procuratores Capituli Generalis in Monasteriis sui Territorii, nisi in proprio suæ Professionis.

Extravagans IX.

§. 107. Vifitatores Generales, ne dum Monasteria suæ Professionis vifitare non possint, ut Constitutio disponit, verum nec ea, ubi in triennio suæ Vifitationis tamquam subditi aut superiores vixerint.

Extravagans X.

Qui possint eligi in Vifitatores.

§. 108. Eligendi in Vifitatores Generales debeant præcise Diffinitores Generales, vel Capituli privati Deputati, aut Priores Monasteriorum electionis & Collegiorum, vel Lectores Jubilati, aut Prædicatores Regiæ Majestatis in exercitio, extitisse.

Extravagans XI.

§. 109. Vifitatores Generales possint in sua vifitatione quemcumque Priorem propter ejus diuturnam infirmitatem actualem vel habitualem, vitam communem sequi, actibusque Communitatis regulariter assistere impotentem, a suo Prioratu absolvere.

Extravagans XII.

Vifitatio Generalis a P. Generali fieri non possit.

§. 110. Vifitatio Generalis fieri non possit a Patre Generali, sed unice a Vifitatoribus Generalibus in Capitulo Generali nominandis, ut in Constitutione disponitur, & hætenus observatum fuit; sicut Capitulum Generale 1696. resolvit ex commissione Sacræ Congregationis Episcoporum & Regularium.

CONSTITUTIO XII.

De assistentia Patris Generalis in Monasterio Sancti Hieronymi a Jesu Abulensi.

P. Generalis non exeat a d. Monasterio ultra quinque leucas.

§. 111. Non exeat Pater Generalis extra Monasterium Sancti Hieronymi a Jesu de Abula, ubi est assignata ejus residentia a Religione, & confirmata a Ven. Innocentio XI. die 22. Novembris anno 1688., ad locum seu partes aliquas ultra quinque leucas ab eodem distantes; nec etiam intra easdem ad Villam aliquam accedat, nisi in casu multum necessario, in quo, si non iret, maximum damnum Religioni in Personis vel in rebus verisimiliter immineret. Quem utique Patrem Generalem hortamur in Domino, ne etiam infra dictas quinque leucas, extra dictum Monasterium, in quantum poterit commode, exire frequentet, ut in Monasterio pro expediendis negotiis Ordinis facilius valeat inveniri.

Extravagans I.

Nisi de consilio duorum saltem Deputatorum.

§. 112. Justa etiam causa interveniente, P. Generalis non exeat a Monasterio suæ Residentiæ ultra quinque leucas in Constitutio-

ne præscriptas, absque consilio Capituli privati Deputatorum, vel saltem duorum ex illis illuc ad id accedere debentium.

Extravagans II.

§. 113. Ad congruam sustentationem P. Generalis Monachorumque ejus assistentiæ designatorum concurrat Collegium Abulense secundum illius possibilitatem; Reliquum vero a cunctis Ordinis Monasteriis persolvi debeat proportionabiliter per æs & libram, juxta uniuscujusque redditus; prout a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium decretum fuit, & imposterum observari mandatum.

Extravagans III.

§. 114. Archivium nostri Ordinis existat in dicto Collegio Abulensi, ubi residet Pater Generalis, duasque claves habeat, quarum unam Pater Generalis, & Generalatu vacante Prior vel Vicarius Præses dicti Monasterii; alteram Secretarius Generalis, eoque vacante vel absente, Secretarius secundus habeant; a dicto vero Archivio nullatenus possit extrahi aliquod Instrumentum, Bulla, Actorum Liber, Processus, seu quodlibet aliud in ipso archivatum & custoditum, sine licentia in scriptis dicti Patris Generalis seu Vicarii Generalis, sede vacante, relictaque in eo cautione ab extrahente subscripta super restitutione Instrumenti ab ipso extracti. In dicto autem Archivio servantur omnes Processus criminoforum Monachorum, donec e vivis exceferint, licet delictum tantummodo sit semiplene probatum: post mortem vero Inquisitorum vel Condemnatorum, servetur consuetudo antiqua cremandi Processus omnes criminales respective.

Ad ejus autem sustentationem quodlibet Ordin. Monast. concurrere debeat.

Archivium Ordinis in Monast. Abulensi existit, e quo sine Generalis licentia nihil possit extrahi.

CONSTITUTIO XIII.

De facultate Patris Generalis, & de remedio Monasterii, quod ab illo fuerit gravatum.

§. 115. Habeat Pater Generalis infra triennium, videlicet inter Capitulum & Capitulum Generale, plenariam & omnimodam potestatem, quam habet Capitulum Generale. Nec potestas hujusmodi alteri committatur; nisi in certo aut certis articulis ex aliqua rationabili causa & ad certum tempus, de consensu dicti P. Generalis omniumque Diffinitorum contingat aliter ordinari. Verumtamen statuta per Generale Capitulum facta idem P. Generalis revocare non possit, nec de novo aliqua facere, quæ factum Ordinis commune concernant. Caveat quoque, ne in dispensationibus, circa Constitutiones Ordinis faciendis potestatem sibi concessam excedat, nec eadem potestate ullatenus abutatur; immo Deum semper habendo præ oculis, favore, odio, & quolibet alio impedimento postpositis, se viriliter & virtuose in omnibus exercendo; bonam honestatem & decentem nostræ Religionis observantiam semper & ubique ostendat; alioquin per Generale Capitulum veniet puniendus. Quod si aliqua Domus nostra per eum se sentit intolerabiliter pergravari, supplicet sibi, quod desistat a tali gravamine. Quod si renuerit, Domus, quæ damnum timet, significet hoc pro privato Capitulo deputatis: ac illi a die requisitionis usque decem dies, expensis Domus vocantis, ad Monasterium, ubi residet P. Generalis, ad privatam Capitulum tenendum conveniant, & si quod

P. Generalis statuta a Capit. Gener. revocare non possit.

Si quod ab eo gravetur Monast. cognoscendum a Deputat. pro Capitulo privato.

invenerint gravamen, removeant: Si autem gravamen tolerabile viderint, conquerentes ipsorum arbitrio castigentur. Est enim intentionis nostrae, quod parvum, aut mediocre incommodum propter bonum obedientiae tolleretur.

Extravagans I.

Generali facultas non fit Romam scribendi in rebus ad Ordinem pertinentibus sine consensu Capituli Gen.

§. 116. Pater Generalis non possit Romam scribere in rebus pertinentibus ad totum Ordinem sine consensu Capituli Generalis; aut privati. Et noster Ordo habeat Protectorem & Procuratorem in Curia Romana.

Insuper Monachi, qui necessitatem habuerint scribendi P. Generali, non dicant: Domine; nec: Domine Pater; Sed tam in literis quam in nostris locutionibus dicatur & appelletur noster Pater Generalis, & non Generalis tantum; idemque observetur a Monachis cum suis Prioribus.

Extravagans II.

In rebus praedictis Ordinis ferentibus quilibet Monachus Deputatis Capituli privati scribere possit.

§. 117. Si contingat (quod Deus avertat) Patrem Generalem facere aut tractare aliquam in praedictum & damnum Ordinis, quicumque illius Monachus possit libere scribere Deputatis Capituli privati, aut cuilibet illorum, sumptibus Ordinis; sicut in rebus ad proprium Monasterium Sancti Bartholomaei pertinentibus quilibet Monachus illius poterat habere recursum ad Visitatores Generales, juxta nostras Constitutiones antiquas, quando Prior ejusdem Monasterii Sancti Bartholomaei erat simul Generalis totius Ordinis.

Extravagans III.

§. 118. Pater Generalis non possit ponere Praesidentes in Monasteriis Professionis, etiam vacantibus Prioratibus.

Extravagans IV.

Liber Secretariae efformandus pro registr. Decr. dispensationibus &c.

§. 119. Formetur liber Secretariae, in quo scribantur omnia decreta, dispensationes, causae, & justificationes illarum, & Pater Secretarius Generalis teneatur dictum librum praesentare coram Patre Generali & Definitorio subsequenti, ut videatur rectitudo dictarum dispensationum; id ipsum observetur in sententiarum, tam a Paternitate sua quam a Visitatoribus vel Judicibus Ordinis legitime promulgatarum, dispensationibus ab ipso Patre Generali concessis.

Extravagans V.

P. Generalis neminem ab obedientia Priorum, & regulari observantia eximat.

§. 120. Pater Generalis nullum possit eximere Monachum ab obedientia immediate suorum Priorum, nec a praeceptis & censuris, prout de jure & nostris Constitutionibus, ab ipsis, suis Monachis impositionis, vel in eis dispensare; sive in his, quae pertinent ad relaxationem regularis observantiae, & Constitutionum Ordinis sine legitima & iusta causa coram illo probanda, quae constat de manifesto gravamine aut excessu Priorum; neque pariter valeat ad se avocare causas dictorum Monachorum, in prima Instantia a suis Prioribus de jure cognoscendas, nisi in gradu recursus, aut appellationis a definitiva, vel interlocutoria, vim definitivae habente. In casu vero manifestae omissionis & negligentiae Priorum in causis inchoandis, prosequendis, & definiendis, cum delicta fuerint publica, dictus Pater Generalis Priorem vel Priores de sua omissione & negligentia

arguere debeat. Et quatenus opus sit, compellere possit, ut in dictis causis procedant, ipsis designato termino competenti ad illarum definitionem; intra quem si dicti Priores negligentis fuerint, possit ad se avocare causas praedictorum, de illis cognoscere, easque definire per se aut suos Visitatores, dictosque Priores de hujusmodi omissione & negligentia punire.

Extravagans VI.

§. 121. Pater Generalis liberum relinquat Prioribus regimen & gubernium suorum Monasteriorum, quod ad ipsos immediate spectat, reservato tamen in omnibus recursum ad eundem Patrem Generalem, ut decrevit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium pro Monasterio S. Bartholomaei. Neque Pater Generalis ponere & removeere possit Officiales in Monasteriis (exceptis Officialibus in Domibus novis) Quoad vero remotionem, sine praevio ad illum recursum, & causae cognitione, auditis partibus, praecipere nequeat Prioribus, ut ab officiis removeant Vicarium, Magistrum Novitiorum, Lectores Scripturae, Procuratores, Depositarios, aliosque Officiales, a dictis Prioribus simul cum suis Capitulis vel Deputatis electos & provisos; quatenus vero ipsi P. Generali, ut supra, constiterit, quod in aliquibus Monasteriis non fuerint debite & legitime Officiales praedicti electi, aut quod officia fuerint provisiva de Personis indignis, aut malae administrationis, tunc poterit cogere Priores, ut provisos removeant, & de Personis dignis provideant; & si Priores non obtemperaverint contra illos procedat cum remediis Facti vel Juris.

Prioribus Monasteriorum regimen servandum: iique a P. Generali non removeendi.

Extravagans VII.

§. 122. Pater Generalis rigore procedat in dispensandis mandatis, & penitentis a Judicibus Ordinis impositis; ne nimia indulgentia, occasio iterandi culpas existat: quare si aliqua dispensatio ab ipso fuerit concedenda, prius a Judicibus informationem accipiat, ut per eam ex ipsis intelligat: An conveniat, vel non, talem dispensationem & misericordiam concedere? ita ut dispensationes semper ab ipso fiant cum causae cognitione.

P. Generali facultas denegatur aliquem dispensandi a penitentis impositis.

Extravagans VIII.

§. 123. Servato, ut par est, tenore Motus proprii Gregorii XIV. dictus Pater Generalis non possit dispensare cum illegitimis ad officia Prioris, Vicarii, aliarumque nostri Ordinis dignitatum, nisi cum generali vel privato Capitulo; Excepto tamen, si Capitulum Generale aliquas designaverit Personas, facultate ipsis concessa ad faciendum simul cum Patre Generali hujusmodi dispensationem, ut in dicto Motu proprio statuitur; Declarando insuper ad quamlibet dignitatem Vicarii, Prioris, Visitatoris, aut Definitoris, novam requiri gradatam dispensationem in dictis illegitimis.

Item & illegitimos ad officia suscipienda.

Extravagans IX.

§. 124. Pater Generalis liberis omnino relinquat electiones nostrorum Monasteriorum, neque impediat a Vocalibus eligi quemlibet Monachum habentem conditiones & qualitates, a jure & nostris Constitutionibus requisitas.

Et Monasteriorum impediendi electiones.

CONSTITUTIO XIV.

Quomodo Monachus poterit mutari ad aliud Monasterium.

Ad permutationes Monasteriorum, quæ conditiones requirantur.

§. 125. Mutare Monachum aliquem invitum ad locum alium, seu Monasterium aliud in perpetuum, nec Pater Generalis intra triennium, nec etiam Diffinitores in Generali Capitulo, neque Visitatores in sua Visitatione valebunt, nisi ejus demerita evidenter hujusmodi mutationem exposcant, super quo eorum conscientias oneramus. Verum tamen propter novi Monasterii foundationem, aut aliam rationabilem causam, possint dictus Pater Generalis inter triennium, aut Diffinitores in Generali Capitulo una cum dicto Generali, talem mutationem facere, dumtaxat usque ad sequens Capitulum generale; observato semper, ne sit mutatio Monacho, aut Domui, cujus est Professus, majus damnum, quam commodum Domui, ad quam mittitur, ex hujusmodi mutatione sequatur. Si autem Monachus aliquis voluerit a Patre Generali licentiam petere ad aliud nostri Ordinis Monasterium transfundi, illud suo prius Priori notificet; Qui quidem Prior informationem vel intentum suum Patri Generali transmittat; ipse autem Pater Generalis, tali informatione vel intento præhabito, ex causa legitima, quæ sibi videbitur, hujusmodi licentiam dare possit.

Extravagans I.

Monachi fugitivi ad nova Monasteria non mittendi.

§. 126. Pater Generalis non mittat Monachos fugitivos, vel quibus imposita fuerit poenitentia, ad Monasteria nova; & si missi fuerint, non habeant vocem in Capitulo.

Extravagans II.

§. 127. Monachi, qui ire ad alia Monasteria ex levitate procurant, disciplinae Magistri subsint, neque exeant ab eo Monasterio, ad quod mittuntur, usque ad sequens Capitulum Generale, & servant silentium. Illi vero, qui ob suas culpas mittuntur ad talia Monasteria, ultra poenas eis impositas servant silentium cum omnibus, illis exceptis, quos Prior designaverit.

Extravagans III.

Eadem fere ad num. 125.

§. 128. Pater Generalis iusta causa interveniente, & præhabita informatione a Monachis Religionis zelo, morumque honestate optime commendatis, possit, prout ipsi magis expedire videbitur, transferre cum patentibus simplicibus Monachos de uno in aliud Monasterium; dummodo tamen, quoad vocem in electione Prioris Monasterii Professionis habendam, servantur statuta Ordinis cum Monachis sic translatis; Possit vero tam Monachus, quam illius Prior ante executionem dictæ simplicis patentis, Patri Generali representare rationes seu causas legitimas, si quas habuerint, ut suspendatur executio; Quibus auditis decernat Pater Generalis, prout ipsi magis expedire videbitur, cui obedire omnino teneantur.

Extravagans IV.

De Monachis translatis.

§. 129. Monachi, ita translati de uno Monasterio ad aliud per simplicem patentem Patris Generalis, teneantur facere in scriptis coram Priore Monasterii inventarium omnium supellectilium, & mobilium, quæ secum transferunt; & pariter cum ad propria Monasteria redierint, omnium rerum & utensilium, quæ secum portant.

Extravagans V.

§. 130. Monacho translato de uno in aliud Monasterium cum debita licentia, ut ipsi inserviat in aliquo ministerio, teneatur dictum Monasterium omnes itineris expensas tam in transitu, quam in reditu ad proprium Monasterium, facere & persolvere, prout ex consuetudine generali Ordinis huc usque servatum fuit.

Expensisque ad translationem necessariis.

CONSTITUTIO XV.

Quando tenebitur Prior epistolas suorum Monachorum transmittere ad P. Generalem.

§. 131. Si proclamatorias literas, seu denunciatorias de Priore suo, vel Conventu, aut de aliquo, seu aliquibus singularibus Personis illius Domus, cujus est Professus, aliquis Monachorum velit mittere Patri Generali, Prior prædicti mittentis, hujusmodi literas, illius Monasterii expensis mittere teneatur, dum tamen mittens Monachus coram aliquibus dicat Priori suo in genere, quod super aliquibus, Visitationem seu aliquod remedium illi Domui utile exigentibus, Patri Generali conscribit, quod si differretur, non modicum damnum sive periculum posset contingere. Quod si Prior prædictus literas præfatas non miserit, ad Patris Generalis sive Visitorum arbitrium puniatur. In aliis vero casibus Prior, hujusmodi Monachi literas mittere non teneatur. Si tamen absque Monasterii expensis scribere Patri Generali aliquis Monachus voluerit, dummodo suo Priori dicat in genere, quod Patri Generali conscribit, quamvis super quibus scribit, non declaret, scribendi habeat libertatem. In quo casu Priori suo literam clausam ostendat, ut ex ejus superscriptione Generali constet, ipso sciente, literam esse missam. Si contra fecerit, suo Priori litera remittatur, ut sibi poenitentiam condignam imponat. Nullus etiam Prior, seu Monachus literas, quas Priores vel Monachi Patri Generali, aut quas alicui Priori vel Monacho Pater Generalis transmissit, quovis modo aperiat, sive legat. Pater vero Generalis super contentis in hujusmodi literis, cum viderit expedire, incunctanter apponat remedium opportunum, & si oportuerit ad illam Domum personas aliquas destinare, illas mittere non retardet cum potestate plenaria super talibus negotiis providendi. Hæ autem Personæ sic missæ, vel Pater Generalis, si Monachos, qui eas vocari procurarunt, non iusta causa fuisse motos repererint, graviter eos puniant, ut eorum exemplo alii similia non audeant attentare.

Literæ a Monachis Generali scriptæ Priori ostendendæ.

Extravagans I.

§. 132. Nullus Monachus aperiat, neque impediatur malitiose, vel per quamcumque aliam viam epistolas missivas, aut expeditiones, quas transmissit Pater Generalis, neque ad Patrem Generalem ab aliis transmissas, sub poena privationis vocis activæ & passivæ, quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Hujusmodi insuper vocis activæ & passivæ privatio durare debeat quadriennio; & si delinquens Prior fuerit, statim passiva, & post finitum Prioratum activa voce privetur usque ad finitum quadriennium.

Literæ apertientes, vel impediennes voce activa & passiva ad quadriennium privantur.

Extravagans II.

§. 133. Monachi scribentes epistolas, aut memorialia, quin illa ostendant suo Priori,

Post ostensa Memorialia.

1730.
vel literas ni-
hil adien-
dam.

Non edendi
libri a Mona-
chis sine li-
centia Defi-
nitorii, vel
Generalis.

Tituli cui-
que post ab-
solutum offi-
cium dandi.

Deputandi
per scruti-
nium saltem
tres confu-
lendi a Prio-
ribus in par-
ticularibus
casibus.

aut si post scripta & ostensa, aliqua addiderint, ut dicitur in nostra Regula, forti iudicio condemnentur.

Extravagans III.

§. 134. Nullus Monachus nostri Ordinis possit per se vel per alios edere, & typis mandare libros, sive aliud quodcumque opus, absque licentia in scriptis nostri Definitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum; quibus strictè injungitur, quod operis examen Personis gravibus & doctis nostri Ordinis committant, antequam dictam licentiam concedant; quæ simul cum censura & approbatione, & cum debitis licentiis ante impressionem necessario obtinendis, in principio operis imprimantur.

Extravagans IV.

§. 135. Patri Generali atque Generalibus absolutis detur titulus Magistri, & Paternitatis Reverendissimæ; Patribus autem Prioribus actualibus & absolutis Regionum Monasteriorum Sancti Bartholomæi de Lupiana, Beatæ Mariæ de Guadalupe, & Sancti Laurentii, Diffinitoribus Generalibus, & Deputatis Capituli privati, dum ea munera exercent, titulus Reverendissimæ etiam donetur.

Titulus vero Paternitatis Prioribus actualibus & absolutis Monasteriorum electionis, Lectioribus Jubilatis, & actualibus Visitatoribus, & Confirmatoribus in actu confirmationis, Secretario, & Procuratori Generali, Prioribus Domorum novarum, & Rectoribus Collegiorum, ac demum Vicariis actualibus Monasteriorum Sancti Bartholomæi, Sanctæ Mariæ de Guadalupe, Sancti Laurentii dell' Escorial, & Abbatæ Parracensis, tantummodo concedatur.

CONSTITUTIO XVI.

Quando Prior debet habere consensum sui Capituli, & consilium cum Deputatis.

§. 136. In quibuscumque casibus consensus Capituli requiratur de jure, Prior cujuslibet Monasterii nostri Ordinis consensum hujusmodi habeat, puta in venditionibus, permutationibus, donationibus, seu per longa tempora arrendationibus, aut quibusvis aliis possessionum alienationibus quarumcumque, necnon & rerum mobilium pretiosarum Monasteriorum, & aliis quibuslibet casibus in jure contentis. Verum si talia sint, in quibus non requiratur de jure consensus Capituli, si casus hujusmodi sint ardui, seu negotia grandia, tunc Prior consilium habeat cum Monachis constitutis in Sacris, ad talia negotia per sui Monasterii Capitulum sibi specialiter deputatis. Deputentur autem quinque ad plus & tres ad minus Monachi in Sacris constituti per viam scrutinii, modo quo Diffinitores in Generali Capitulo eliguntur, ad prædictum consilium Priori tribuendum, quoties fuerit opportunum. Postquam vero Deputati prædicti per Priorem requisiti in hujusmodi negotiis explicaverint, quod sibi videbitur, Prior faciat, quod sibi magis rationale & proficuum videatur, omni omnino propria affectione atque personarum acceptione remota, exceptis tamen casibus, in quibus Prior tenetur sequi sui Capituli aut sibi Deputatorum consilium. Qui quidem casus in nostris aliis infra scriptis Constitutionibus continentur; alioquin Prior debite puniatur. Hoc autem præcipue semperque in nostro Ordine observetur, quod nullus consilium suum, iudicium, seu sententiam, aut alterius, pertinaciter præsumat de-

fendere, ne in loco consilii discordiæ oriatur. Cæterum in rebus consuetis & levibus petere consilium ab hujusmodi Deputatis nullam Priori necessitatem imponimus. Ne autem Prior circa temporalia pergraveur, sed spiritualibus frequentius devotiusque intendat, officia Domus commendat talibus personis, quæ fideliter & utiliter debita cum diligentia illa ministrent.

Extravagans I.

§. 137. Disponentibus nostris Constitutionibus, quod pro validitate alicujus actus debeant simul concurrere vota majoris partis Conventus & consensus Prioris, in his casibus, quia sunt duo consensus & capita distincta, etiamsi totus Conventus aut major pars illius actum velit, nisi Prior consentiat concurratque cum illis, talis actus est invalidus; Ita e converso, si Prior velit, nisi simul consentiat & concurrat major pars Conventus, sit pariter actus invalidus; veluti in electionibus Vicarii, Procuratoris, in receptione & professione Monachorum, & in alienationibus, & aliis similibus.

Extravagans II.

§. 138. Quando aliquis Monachus dixerit in Capitulo suo Prælato: quomodo vobis placuerit, vestraque erit voluntas; aliudve æquivalens, suum votum conformare intelligatur & iudicetur sine aliquo dubio cum voto Prioris; ille autem, qui postea conquestus fuerit, aut muturaverit, arbitrio dicti Prioris voce capitulari privetur; Et pariter privetur voce capitulari a suo Priore Monachus, qui revelaverit quæ capitulariter tractantur & aguntur inter Monachos Vocales Ordinis Sacri, si Prior eos hortatus fuerit, ut secretum servent.

Extravagans III.

§. 139. Vicarius sit unus ex Deputatis, qui debent esse in quocumque Monasterio, cum sit secunda Persona Monasterii, & absente Priore, ejusdem habeat auctoritatem.

Extravagans IV.

§. 140. In omnibus nostri Ordinis Monasteriis serventur de jure servanda circa alienationem, donationem, permutationem, cambium, censum quorumcumque bonorum immobilium seu mobilium pretiosorum, eorum ultra triennium locationem, seu alium quemlibet alienationis contractum, & præcipue observentur requisita infra scripta: Quod talis venditio, donatio, census, cambium, vel quilibet alius alienationis contractus, cadat in manifestam & evidentem utilitatem Monasterii, informatione de illa præhabita: Quod proponatur deinde, & tractetur per tres vices in Capitulo Conventus, Capitulumque seu illius major pars, accedente simul Prioris consensu, in dicta alienatione seu contractu conveniat; Et quod tandem petatur & obtineatur licentia specialis a Patre Generali, informatione utilitatis, tractatibusque in Capitulo habitis ad illum in forma authentica transmissis, ac specifica facta mentione rei donandæ, mutuandæ vel alienandæ. Idem omnino in locatione bonorum immobilium ultra triennium servari debeat, sub penis a jure statutis.

Extravagans V.

§. 141. Procurator temporalium, & Depositarius cujuslibet Monasterii in illius De-

De consensu
su Prioris
pro actuum
validitate.

Vicarius
unus ex De-
putatis in suo
Monast.

Requisita ad
venditiones,
& contractus
faciendos.

Procurator
& Depositarius

putatos

1730.
Priores Monast.
in illius De-
putatos eligi
nequeant.

putatos nullatenus eligi possint; Priores vero absoluti suorum Monasteriorum, licet in Deputatos electi non fuerint, ad omnes actus consultivos cum Deputatis simul vocentur; non tamen ad eos, in quibus per nostra Statuta predicti Deputati votum decisivum habent.

Extravagans VI.

§. 142. Patres Priores ultra sex dies a propriis Monasteriis non exeant nec absint absque licentia in scriptis Patris Generalis, nisi magna necessitas, casusve gravis repente contigerit, quæ prædictam licentiam absque Monasterii detrimento expectare non permittat; Tunc vero Priores casum huiusmodi post illorum absentiam quamprimum dicto Patri Generali notificent; non tamen ad hoc teneantur in illis diebus & absentibus, quas pro visitandis Administrationibus, Graciarum, aliisque Monasteriorum possessionibus, dicti Priores consumpserint.

C O N S T I T U T I O X V I I .

Quod nullus Prior nostri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monasterii, nisi Sancti Bartholomæi; & quod Monachus electus in Priorem alterius Monasterii, in eo possit remanere perpetuo.

§. 143. Quicumque Monachus nostri Ordinis, qui per electionem assumptus fuerit, ut sit Prior cujuscumque alterius Monasterii, terminato suo officio possit semper permanere in Monasterio, in quo fuit Prior, aut redire ad Monasterium, a quo fuit assumptus. Verum si in Domo, in qua fuit Prior, elegerit perpetuo remanere, Priori ejusdem Monasterii infra mensem, post confirmationem novi Prioris computandum, suisque successoribus obedientiam repromittere teneatur; alioquin priori Monasterio remaneat obligatus. Ceterum nullus Prior nostri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monasterii, etsi fuerit electus, talis electio sit nullius roboris: Excepto tamen Monasterio Sancti Bartholomæi, in quo alter Prior nostri Ordinis eligi poterit, licet ad acceptandum compelli nequibit, nedum ob specialem prærogativam, quam olim obtinuit, ut Caput esset totius Ordinis, sed etiam ob prærogativas, quas adhuc retinet, ut sit Definitor perpetuus cum præcedentia, & Vicarius Generalis totius Ordinis in casu vacationis Generalatus.

Extravagans I.

§. 144. Quando aliquis Prior fuerit postulatus in Priorem Monasterii suæ professionis, Pater Generalis, si viderit adesse causas legitimas, ei poterit dare licentiam pro acceptanda postulatione. Et declaramus, quod in postulationibus intervenire debent duæ partes Electorum, prout in nostro Ordine prædicatum fuit.

In Postulationibus duæ partes electorum debent concurrere.

Extravagans II.

§. 145. Prior absolutus nequeat manere in perpetuum in Monasterio; ubi explet Prioratum, in eoque iterum obedientiam repromittere, nisi præcedat consensus Prioris & Capituli, seu majoris partis dicti Monasterii; infra mensem ab hac Constitutione præscriptum; Quo præcedente, sine alia licentia P. Generalis, aut consensu Prioris & Capituli Monasterii suæ Professionis, possit in Monasterio, ubi fuit Prior, perpetuo permanere; Priorique & successoribus ejus infra dictum mensem obedientiam repromittere.

Extravagans III.

§. 146. Pater Generalis possit nominare aliquos Priores actuales pro electione Monasterii, ubi residet Curia Regia, consideratis qualitatibus ad illum Prioratum requisitis; & similiter pro electione in aliis Monasteriis; quæ proxima sunt conspicuis Civitatibus; sicut etiam in Monasteriis propriæ Professionis, quatenus tamen huiusmodi indulgentiam ipsa Monasteria requisiverint; Rector vero Collegii Salamantini in Priorem Monasterii Beatæ Mariæ de Guadalupe de speciali Religionis concessionem eligi valeat.

Extravagans IV.

§. 147. Priores novarum Domorum nequeant promoveri, seu eligi in Priores aliorum Monasteriorum, nisi in propriis suæ Professionis, vel in aliquo casu speciali & valde necessario, & tunc præcedere debeat licentia P. Generalis. Sic vero electus a Prioratu, quem obtinet; nullatenus vacet, donec fuerit confirmatus in Monasterio, ubi fuerit electus.

C O N S T I T U T I O X V I I I .

Ad quem pertineat hæreditas illius, qui est electus in Priorem alterius Monasterii.

§. 148. Si Monachus unius Monasterii per electionem in Priorem alterius Monasterii assumatur, & eidem Priori manenti aliqua donatio, hæreditas, aut legatum deveniat, ad prius Monasterium pertinebit; nisi antequam ei talia obvenirent, vel in brevi obventura verisimiliter crederetur, idem Prior declarasset velle se, sui tempore Prioratus expleto, Monachus ejusdem Monasterii remanere; tunc enim ad secundum Monasterium pertinebunt, in quo casu, tempore sui Prioratus exacto, ibidem manere & profiteri cogetur. Si vero ad huiusmodi Prioratum non fuit per Monachorum electionem assumptus, ad primum Monasterium talis omnino hæreditas, legatum, sive donatio pertinebit.

C O N S T I T U T I O X I X .

De Officio Vicarii & Sub-Vicarii, ac de eorum auctoritate & facultate.

§. 149. Electio de Monacho aliquo in Vicarium vel Sub-Priorem in quolibet Monasterio nostri Ordinis fiat per Priorem & Monachos illius Monasterii in Sacris constitutos, seu eorum partem majorem, vota uniuscujusque eorum sigillatim & in secreto per aliquos de eisdem, ad hoc specialiter deputatos, per prius suscipiendo in scriptis, vel per viam commissi, quomodo maluerint Electores. Qui postquam fuerit sic electus, eo ipso fit Vicarius, & in absentia Prioris a Monasterio habeat eandem potestatem, quam Prior solet habere, illaque utatur libere, nisi in casibus, in quibus de jure Capituli consensus requiritur, in quibus quidem casibus nullam habeat potestatem, nisi casus illos aut eorum aliquos sibi specialiter Prior commiserit. Nec etiam predictus Vicarius habeat aliquam potestatem in aliis casibus, quos ei Prior limitaverit, seu restrinxerit. Et si forte etiam Vicarium a Monasterio abesse contingat, tunc regat Conventum; & præfatam Vicarii exerceat potestatem is, qui per Priorem pro tali absentia fuerit vice Vicarii assignatus. Et si Vicarius in suo officio negligentias vel excessus commiserit, Prior illum poterit corrigere & punire. Officium quoque Vicarii duret quousque sit facta con-

Electio Vicarii a quibus, & quomodo facienda.

Vicarii huiusmodi facultates.

firmatio electionis proximi futuri Prioris. Si tamen Priori cum Deputatorum consensu, aut in Monasterio presente Priore, soli Capitulo seu ejus parti majori, etiam renuente Priore, videbitur, quod Vicarii officium debeat ante predictum tempus cessare, postquam hoc Monachi in Sacris constituti, seu eorum major pars, in suo congregati Capitulo declaraverint, ipso facto ejus expiret officium, & alius in Vicarium eligatur. Vacante tamen Prioratu vel suspenso Priore, nec Conventus Vicarium remove, nec ipse Vicarius officium valeat resignare. Vicarius autem in Choro, Capitulo, Refectorio, ac aliis quibuslibet locis precedat omnes Monachos ad manum sinistram existentes Prioris,

Extravagans I.

Absente Priore a Monast. ab eo non exeat Vicarius.

§. 150. Absente Priore a quocumque nostris Monasteriis, non exeat Vicarius ab eo sine magna & evidenti necessitate; & si dicta necessitate instante exierit, ferventur cum Sub-Vicario omnes illa carimonie & actus, qui cum Vicario observantur.

Extravagans II.

Quæ tunc temporis ejus sint facultates, quæ non.

§. 151. Vicarii, absentibus eorum Prioribus, non possint concedere licentias pro suscipiendis Ordinibus, nec licentias pro obtinenda facultate ab Ordinariis audiendi confessiones, nec faciant ea, nec dent licentias, quæ & quas verisimiliter credent eorum Priores non facturis, nec consueverunt nec voluerunt facere; sed curent conservare Monasteria eo modo & forma, quibus eorum Prælati ea relinquunt, pro eorum pace conservanda.

Extravagans III.

§. 152. Electio Vicarii debeat esse Canonica, & per majorem partem suffragiorum Capituli, cui consensus Prioris debeat etiam accedere & suffragari. Casu vero, quo major Capituli pars in eligendum in Vicarium non consentiat, aut Prior cum dicta majori parte Capituli in acceptanda electione non conveniat; factis decem scrutiniis, electio Vicarii ad Priorem devolvatur, qui in dicto casu Monachum, qui ei magis expedire videbitur, eligat in Vicarium.

Extravagans IV.

Alia requisita ad hoc, ut quis in Vicarium eligi possit.

§. 153. Monachi eligendi in Vicarios in decimo octavo anno completo ab Habitus receptione existere debeant, simulque ab Ordinario Diocesano ad audiendas Confessiones licentiam obtineant.

Extravagans V.

A quibus deponi queat.

§. 154. Prior cum consensu majoris partis Deputatorum, aut Capitulum seu major illius pars, absque causæ cognitione, & quin teneantur illius rationem reddere, possint rationabilibus de causis Vicarium ab officio suo remove, ut in hac Constitutione ordinatur; Non tamen per hoc impediatur recursus, quem Vicarius ab officio remotus ad Patrem Generalem potest habere.

Extravagans VI.

Aliz ejus facultates absente Priore.

§. 155. Absente Priore ab actibus Communitatis, Vicarius prostrare & elevare possit quemcumque Monachum, qui in illis aliquam gravem culpam committat; vel ipsi obedire renuat; aut irreverenter se gerat etiam cum aliis Monachis. Teneatur tamen Vicarius reddere Priori quamprimum de hujusmodi facto & ejus causa rationem.

CONSTITUTIO XX.

De modo, quem servare debent Monachi in egrediendo a Monasterio, & quando redeunt ad illud.

§. 156. Extra Monasterii metas nullus Monachorum exeat sine Prioris licentia; & si eadem, qua exierit die, non sit ad Monasterium reverfurus, benedictionem flexis genibus tamendo quam redeundo a Priore petat; & reverenter accipiat.

Licentia Priore petenda per Monachos ante exitum a Monasterio.

Extravagans I.

§. 157. Nullus Prior, aut Vicarius, aut Præfident vadat, aut aliquem Monachorum mittat ad Curiam, ad Cancellarias, nec Compostellam, nec Romam; nec ad aliam Peregrinationem, quin consilium faciat Patrem Generalem tam Monachi mittendi quam casus, super quo transmittendus est. Casu vero inopinato urgente, itaut periculum sit in mora, qui mittendus erit; de consilio Deputatorum mittatur.

Extravagans II.

§. 158. Monachi, aut Monasteria nostra conventualiter non concurrant ad Processiones, seu Rogativas publicas generales vel speciales in Civitatibus aut Villis, dictis nostris Monasteriis finitimis; Prioresque monemus, ex Indulto Apostolico Sancti Pii V. Monasteria nostra ad ipsi interessendum nullatenus posse cogi, aut compelli. Si vero propter communes necessitates aut calamitates celebrentur in dictis Civitatibus aut Villis, vel in toto Regno dictæ Processiones, aut Rogativæ; in nostris Monasteriis eas specialiter celebrari Priores faciant, & præcipiant, Indulti prædicti tenore omnino servato. Nec similiter nostri Monachi conventualiter interveniant Exequiis, Funeralibus, aut Festivitatibus extra nostra Monasteria; neque Monachi particulares callentes musicam ad Ecclesias extra Monasteria cum aliis musicis secularibus cantaturi a Prioribus mittantur.

Monachi non tenentur interesse publicis Processionibus.

Extravagans III.

§. 159. Servetur omnino laudabilis Ordinis consuetudo, videlicet, quod Monachi egredientes a Monasterio vel ad illud revertentes, tam in egressu quam in reditu orationem facturi ad Ecclesiam accedant, priusquam a Prælo benedictionem accipiant. Quando vero nostri Monachi ad Villas aut Civitates, ubi Monasterium vel Hospitium nostri Ordinis existat, accedunt, in eis necessario hospitari debeant; nec in Domo genitorum, fratrum, aut consanguineorum, nisi de licentia in scriptis Patris Generalis, pernoctare possint. Si autem a dictis Civitatibus & Oppidis Monasterium per leucam distet, infra duos dies a Priore dicti Monasterii personaliter presentato benedictionem accipiant, aliàs debite puniantur.

De Benedictio accipiendi ante exitum, & post reditum ad Monasterium.

Extravagans IV.

§. 160. Quando nostri Monachi, secundum Monasteriorum consuetudines, recreationis causa in grancias vel campum egrediuntur, nullatenus ad Villas, Oppidave, aut Domos circumvicina absque Prioris expressa licentia divertant, minusque in illa ingrediantur; & qui contra fecerint arbitrio Prioris debite corrigantur. In campum vero exeuntes simul egrediantur, simul incedant, ad Monasteriumque juxta laudabilem consuetudinem

De non vagando per Villas, Oppida &c.

dinem

tudinem simul revertantur; aliàs a Prioribus contrafacientes dicta recreatione priventur.

CONSTITUTIO XXI.

Quod non loquantur Monachi cum Personis, quæ non sunt ex eorum Monasterio, sine licentia.

§. 161. Post primam salutationem non loquatur aliquis Monachorum sine speciali Prioris licentia cum quibusvis personis, quæ ejusdem Monasterii non sint Monachi. Si tamen inter eandem domum habitant aliqui familiares ipsius Monasterii, poterit eis loqui breviter in necessariis, in quantum est opus negotio. Monachi tamen, qui eisdem familiares in curam specialem habuerint, poterunt eis super expediendis rebus loqui liberius: Præterea nullus Monachorum det, mittat, vel recipiat literas, seu aliquid aliud prædictæ personæ, vel ab eis, aut ab aliquibus aliis, sine Prioris licentia.

Item nullus Prior vel Monachus loquatur cum aliquo Monacho alterius Monasterii, ad quod declinaverit, post primam salutationem absque Prioris ejusdem domus licentia. Quæ in Monasterio, ubi residet Pater Generalis, propter Monachorum frequentationem ibidem concurrentium, præmaxime observentur.

CONSTITUTIO XXII.

De Scrutinio, quod facere debent Priores in cellis Monachorum.

Inquisitio in Cellis ter in anno a Priore faciendæ:

§. 162. Inquisitionem seu discussionem tam in cellis quam in dormitoriis & locis aliis, ubi Monachi existunt, seu dormiunt, quilibet Prior in suo Monasterio per se ipsum, vel per alium seu alios, in absentia Monachorum faciat ter in anno; & si quæ, per Priorem non concessa, fuerint reperta teneri, tollantur ab eis, & in manibus tradantur Prioris, qui de rebus ipsis disponat, prout viderit expedire, & Monachum in hoc culpabilem punire non differat.

Extravagans I.

Non ingrediendum in cellam alterius Prioris inconsulto:

§. 163. Nullus Monachus, etiam hospes, ingredi possit in cellam alterius sine licentia sui Prælati; Quod auctoritate Apostolica est confirmatum. In horis silentii nulla cella sit jubilata, nisi Prioris.

Extravagans II.

Mobilia profana in cellis non retinenda:

§. 164. Prohibetur Monachis nostri Ordinis habere in eorum cellis mobilia, quæ propter magnum valorem sapiant profanitatem. Si quæ autem hujusmodi Patres Priores aut Visitatores invenerint, ea ab ipsis auferantur, & in commune redigant, eisdem tantum permitiendo ornatum, quod nostri status honestati sit consonum.

CONSTITUTIO XXIII.

Quomodo fieri debeat Officium Divinum.

Officium Divinum dicendum in Choro:

§. 165. Officium Divinum in quolibet nostro Monasterio dicatur vel canetur per Monachos in Choro alta vel remissa voce, spatiosè atque punctatim, occupatione sive necessitate qualibet non obstante.

Extravagans I.

In die Annunciat. cum organo.

§. 166. Die Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis pulsentur organa, si celebretur ante Dominicam Passionis.

Extravagans II.

§. 167. In omnibus nostris Monasteriis oratio mentalis ante vel post Vesperas aut Completorium, juxta consuetudines Monasteriorum, per dimidiam horam quotidie habeatur. A Sabato vero primo Quadragesimæ usque ad hebdomadam Sanctam exclusive præcipue dicta oratio mentalis in Choro non intermittatur, ad quam campana primo pulsatur per spatium psalmi de profundis, & secundo sex aut septem ictibus. Omnes autem Monachi legitime non impediti intervenire teneantur.

Oratio mentalis die quælibet.

Extravagans III.

§. 168. Non introducantur cantus neque nova Officia, quæ non habet Ordo, exceptis Officiis Sanctorum Titularium, quæ celebrantur in propriis Monasteriis. Præterea permittimus, quod in nostris Choris cantari possit cantus organi in Festis principalibus & solemnioribus de licentia Prælati, & non cum aliis Cantoribus secularibus. Credo vero cum organo nullatenus canetur.

Non introducenda nova Officia.

Extravagans IV.

§. 169. Omnes Religiosi portent candelas in processione Corporis Christi.

Extravagans V.

§. 170. Absentibus simul Priore & Vicario, præsit Sub-Vicarius tam in Refectorio quam in Choro, & ab eo petatur licentia inde exeundi: in Sub-Vicarii vero absentia a primo vel secundo Correctore: & illis etiam absentibus ab Hebdomadario.

Extravagans VI.

§. 171. Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis celebretur & fiat duplex majus.

Extravagans VII.

§. 172. In omnibus nostris Monasteriis, quolibet negotio aut necessitate non obstante, omnes Horæ canonicæ dicantur vel cantentur in Choro horis & temporibus in nostro Ordinario distributis & præscriptis, cum tali spatio & gravitate, quod in illis persolvendis octo adminus horæ quotidie impendantur; pluresque in festivitibus solemnioribus juxta consuetudinem Monasteriorum expendantur. At vero in Domibus novis, quæ Professionis non sunt, etiam horæ Canonicæ quotidie dicantur in Choro per Priorem & Monachos ibidem residentes sub hac distributione, videlicet: Matutinum ad occasum Solis, & antea Vesperæ & Completorium: Prima, Tertia, Sexta, Nona, statim post ortum Solis. Idem præterea in nostris Collegiis observetur sub hac forma, videlicet: Prima, Tertia, Sexta & Nona; quando juxta consuetudinem Oratio matutina debet haberi: Vesperæ vero & Completorium cum Matutino sequentis diei post Solis occasum.

Horæ Canonicæ quibus horis dicendæ:

Extravagans VIII.

§. 173. Omnibus Sabbatis cantentur post Completorium Litanie Beatissimæ Virginis Mariæ, ut in Sancta ejus Domo Lauretana, congregatis omnibus Monachis in Ecclesia aut in Choro secundum antiquam cujuslibet Monasterii consuetudinem; Ad quas & ad Antiphonam ejusdem Beatissimæ Virginis, quæ terminatur quotidie Officium & Completorium, facto campanæ signo, omnes Monachi, etiam exempti, accedere & interesse teneantur.

De Litanis B. Virginis.

Extravagans IX.

De Magistro
Cereemoniarum.

§. 174. In omnibus nostris Monasteriis nominetur a Priore, prout hactenus, Monachus practicus & intelligens in Cereemoniarum Magistrum; cuius curæ incumbat eas docere, & zelare defectus, qui in earum praxi accidere possunt in Divinis Officiis, & tempore opportuno ita prævenire & cavere, ut nullus error aut defectus in Officio Divino, vel Missarum celebratione contingat.

CONSTITUTIO XXIV.

De Celebratione Missarum, Communione Monachorum, & quomodo sit solemnizanda Festivitas Patris Nostri Sancti Hieronymi.

Missæ Conventualis die quolibet.

Communione Monachorum solemnioribus.

Dies Festus S. Hieronymi.

§. 175. Missæ Conventualis cum nota una ad minus, in quantum bono modo fieri poterit, omni die in quolibet nostro Monasterio celebretur. Sacerdotes autem Missas celebrare frequentent; præcipue in diebus Dominicis & Festivis. Ceteri quoque Monachi certis diebus annuatim communicent, videlicet in prima Dominica de Adventu, die Nativitatis, Dominica Epiphaniæ, Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ, prima Dominica, & tertia Quadragesimæ, Dominica de Passione, in die Cænæ Domini, in qua etiam omnes Sacerdotes communicent, die Resurrectionis Dominicæ, Apostolorum Philippi & Jacobi, Dominica Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, Nativitate Sancti Joannis Baptistæ, festo Sancti Jacobi Zæbedei, festivitate Assumptionis Beatissimæ Dei Genitricis Mariæ, Nativitate ejusdem, festo Patris nostri Beati Hieronymi mensis Septembris; cuius dies per Monachos & Donatos familiares & mercenarios nostri Ordinis ab omni servili opere colatur & observetur; die Sancti Luca Evangelistæ, qua quidem die noster Ordo institutus & reformatus extitit & exemptus, festo omnium Sanctorum: In quibus diebus Priores debent, si commode poterunt, celebrare.

Extravagans I.

De Confessoribus.

§. 176. Hortantur omnes Monachi nostri Ordinis, quod sæpe confiteantur cum Priore; atque Prior curet, quod plures sint Confessarii deputati in Monasterio.

Extravagans II.

De Cultu S. Hieronymi.

§. 177. Quandocumque nominatur noster Pater Sanctus Hieronymus tam legendo quam loquendo, dicatur noster Pater Sanctus Hieronymus, & ejus transitus integer & completus legatur in Refectorio, donec terminetur.

Extravagans III.

De Missæ Conventuali in Domibus novis.

§. 178. In Domibus novis & Collegiis cantetur Missa Conventualis omnibus Dominicis & diebus festivis; Si vero sufficiens numerus Monachorum non adsit, ut cantari possit cum notis, cum tono saltem canterur.

Extravagans IV.

A Monachis qualibet die Dominica communicandum.

§. 179. Monachi, qui non fuerint Sacerdotes, & Fratres Laici Sacram Communionem recipiant omnibus diebus Dominicis, nisi in Hebdomada occurrat aliquod festum, in quo communicare debent juxta Constitutionem; quia tunc omittetur Communione Dominicæ eidem festo propinquioris.

Extravagans V.

Si vero Confessarium privatum qui eos a calibus

§. 180. Obsequendo, ut par est, Motui proprio San. menæ Clementis VIII. Monachi nostri Ordinis, non possint in virtute Bullæ Crucia-

tæ, nec alterius Privilegii, eligere Confessarios, qui illos a calibus reservatis per eorundem Superiores absolvere valeant.

CONSTITUTIO XXV.

De tempore & locis silentii.

§. 181. Silentium per nostros Monachos, debitis necessitate ac utilitate exceptis, summo studio observetur intra septa vel metas ejuslibet nostri Monasterii, locis & temporibus infra scriptis, videlicet: omni tempore post ultimum signum factum ad Completorium usque ad secundam pulsationem Primæ sequentis diei perfectam. Et a Resurrectione Domini usque ad festum Exaltationis Sanctæ Crucis statim post primam refectionem usque ad secundum signum factum ad Nonam; in diebus vero jejunii, usque ad signum surgendi de dormitione diurna: In Claustro principali & etiam in Choro continue: In Refectorio tempore refectionis: In Dormitorio tempore dormitionis; In prædictis autem locis & temporibus ex causa rationabili breviter & submissa voce loqui licebit.

Tempus silentii.

Quibus in locis.

Extravagans I.

§. 182. Incumbant Præsidentes, ut in diebus festivis evitetur omnis vagatio & negotiatio, ferveturque silentium inter Monachos.

Diebus festivis evitanda vagatio.

Extravagans II.

§. 183. A festo Sancti Patris nostri Hieronymi usque ad Quinquagesimam non fiat campanæ signum ad dormiendum post Matutinum in nostro Monasterio, nisi hora tertia jam pulsata; reliquo vero tempore statim post terminatum Matutinum; & nullus Monachus ante signum ad dormiendum accedat sine speciali licentia.

Tempore pulsationis campanæ.

Extravagans III.

§. 184. Quamquam Monachi Choro assistant, horis tamen vacationis a Choro aliisque Communitatis actibus, sese exerceant & occupentur, in scribendo, aut in aliis exercitiis pro obedientia sibi injunctis vel injungendis.

CONSTITUTIO XXVI.

De Habitu Monachorum, & de eo, quem portare debent Donati, & de eorum obligationibus.

§. 185. Habitus noster & Vestes, juxta institutionem felic. record. Domini Gregorii Papæ XI. Institutoris nostri Ordinis, formæ ac pretii sint sequentis, videlicet: Tunica sint clausæ & amplæ de panno albo, vili & grosso, aut de illo panno, qui vulgariter dicitur *Calcil*, cum manicis moderate amplis & clausis, atque decentis longitudinis ita, quod cinctæ usque ad talos descendant, & terram non tangant. Mantellus & Scapulare sint de panno griseo seu burello, similiter grosso & vili, nullo præter nativum tincto colore. Sit quoque Mantellus parte anteriore fissus, & unico claudatur ejusdem panni botone. Licet Mantellus non sit de necessitate, sed de Habitu honestate, illum tamen deferre debemus, cum in publicum procedimus. Scapularis autem longitudo brevior sit tunica per manum unam, & ejus Capuccium in amplo humeros non excedat, ac in longitudine per quatuor saltem digitos distet a zona Mantelli, etiam longitudo per quatuor digitos Tunica longitudini non æquetur, ita quod Tunica Mantello, & Mantellus Scapulari sit longior.

Forma Habitus Monachorum.

gior. Zona quoque fit de corio nigro latitudinis duorum digitorum, vel quasi, cum fibula ferrea vel aerea absque aliis laminulis vel clavelis. Calceamenta sint sotulares nigri, qui tribus ad minus laqueis adstringantur. Vestes, quibus subtus induuntur ad carnem, non sint lineæ vel canabinæ, sed laneæ, femoralibus tamen exceptis; nec in lectis habeant linreamina de lino vel de canabo; poterunt tamen habere pulvinaria five cervicalia de eisdem. Debilibus tamen seu infirmis ad arbitrium Prioris, quoties opus fuerit, poterunt linreamina seu indumenta canabinea vel lineæ ministrari. Idem habitus donetur Novitiis hoc superaddito, quod ad Scapularis latera juxta Zonam duæ de eorum panno ligaturæ fiant, *travas* vulgariter nuncupatæ, trium habentes amplitudinem digitorum.

Donatis vero nostris donetur Tunica & Mantellus, & largum Capucium de burello, cum cauda longitudinis palmi unius, vel aliæ vestes honestæ. Præfati quoque Donati dicant quotidie pro omnibus Horis quidecim Pater Noster cum Ave Maria; & die, qua in Donatos recipiuntur, obedientiam plene promittant. Idem etiam de Fœminis Donatis fiat præter vestes prædictas, dum tamen desuper induantur burello prædicto, cum honestate omnimodâ conversantes. Et Donati & Donatæ nostri Ordinis per Priorem & Capituli majorem partem recipiantur, & non aliter.

Extravagans I.

§. 186. Non recipiantur ad obedientiam Donati, quin prius per annum probentur. Si vero emissio voto obedientiæ reperti fuerint intracabiles, honestatiq; Monasteriorum nostrorum non convenientes, a Priore cum Deputatorum consensu possint expelli, voto factò non obstante.

Extravagans II.

§. 187. Donatis nostri Ordinis, quando recipiuntur, & antequam votum obedientiæ emittant, notificetur, quod nisi fuerint tales, quales disponit Extravagans, ejicientur ab Ordine, etiam post Professionem.

Extravagans III.

§. 188. Donati, qui retinent propria bona, solvant decimas illorum, quia de personalibus non tenentur.

Extravagans IV.

§. 189. Non recipiantur Mulieres Donatæ in nostro Ordine sine licentia Patris Generalis.

Extravagans V.

§. 190. Omnes nostrorum Monachorum interiores vestes, caligis comprehensis, debeant esse laneæ ex panno albo vili, aut staminia, seu ex *cordellate*; & interiores thoraces (vulgo *sayos*) descendant ultra genua, juxta laudabilem Ordinis consuetudinem, quæ vestes, quotiescumque fiant, & Monachis distribuendæ sint, prius a Prioribus examinentur; nec Monachis permittantur, quæ cum aliqua profanitate, curiositate, aut usu sæculari fuerint factæ. Transgressores vero, qui aliter vestes facere vel gestare præsumperint, pœna clausuræ sex mensium coercantur.

Extravagans VI.

§. 191. Caveant omnino Priores, ne suis Monachis licentiam concedant lineis utendi, fe-

moralibus exceptis, nisi ob gravem & manifestam necessitatem, aut habitualement infirmitatem, Medicorum judicio declarandam, & non aliter. Monachis vero, qui absque dicta licentia lineis utuntur, pœna unius anni clausuræ pro prima vice imponatur; si autem reinciderint, pœnæ Superiorum arbitrio aggraventur.

C O N S T I T U T I O XXVII.

De Culpis levibus.

§. 192. Levis culpa est, si quis ultimo signo ad Horas jam factò, non assistat in Choro: Si quis in Choro male legendo five cantando, solus vel cum alio offendens, non statim se inclinans pectus suum manu percusserit, genuaque versus Altare flexerit; aut si cum aliis recitans vel cantans offenderit, & prædicta pœnitentiæ signa præter genuflexionem non fecerit: Si quis Divino non intentus Officio levitatem ostendat, vagis oculis perspiciendo, vel motum irreligiosum aliquem faciendo: Si quis in Ecclesia dormierit, vel alio quovis loco aliquid inquietudinis fecerit: Si tempore opportuno lectionem vel cantum non providerit: Si quis legerit, aut cantaverit aliud, quam communiter Monachi cantant vel legunt: Si in cameris privatis quicquam fuerit capite non operto: Si quis dissolute ridendo, five dicta vel facta ludicra seu irrisoria dicendo, aut faciendo, alios ad risum provocaverit: Si vagos oculos per vias aut plateas, five loca alia publica vel privata, hinc inde inoneste duxerit: Si quis benedictionem non receperit a Priore, cum extra metas Monasterii, illa die non reversurus, exierit, aut quando ab extra ad Monasterium venerit: Si dormierit in Choro, dum Officium fit Divinum: Si statutis temporibus audiendæ lectioni non adsit: Si ornamenta Altaris vel Ecclesiæ negligenter tractaverit: Si libros aut aliqua, quæ sibi fuerint pro sui necessitate collata, tempore convenienti non reddiderit: Si liber in Conventu legendus alicujus negligentia ibidem defuerit: Si scutellam, aut quicquam aliud fregerit, seu perdidit: Si cibum aut vinum effuderit, aut sine benedictione sumpserit: Si ad mensam sedens communem, quicquam cibi seu potus gustaverit, antequam Lector legere incipiat, & fiat signum ad refectionis initium: Si per negligentiam quisquam in principio Capituli, communis refectionis vel collationis præfens non fuerit: Si quis cum juramento quicquam affirmaverit seu negaverit: Si verba vana vel inhonestæ protulerit: Si quis in officiis domus sibi commissis negligens reperitur: Si quis silentium non servaverit: Si propter vicium vel vestitum, aut rem aliam, murmuraverit. Propter culpas prædictas vel similes, committentibus illas, Prior ad arbitrium suum imponat pœnitentiam, sicut videbit expedire.

C O N S T I T U T I O XXVIII.

De Culpis gravibus.

§. 193. Gravis culpa est: Si Monachus cum Monacho, vel cum Sæculari in præsentia Sæcularium inhoneste contenderit: Si Monachus cum Monacho jurgia vel rixas quocunque loco habuerit: Si Monacho vel Sæculari inhonestum quid dixerit: Si quis deprehendatur scienter mendacium protulisse: Si quis Monacho præteritam culpam, pro qua satisfecit, improperaverit: Si quemquam increpaverit pro eo, quo de ipso increpante in Capitulo proclamaverit: Si in consuetudine duxerit non tenere silentium: Si in latrinis, seu privatis silentium non servaverit: Si culpam suam, vel alterius cum

superbia

Habitus
Donatorum.Donati per
annum pro-
bandi.Ab eis sol-
vendæ deci-
mæ de pro-
pris bonis.Donatæ
cum licentia
Generalis re-
cipienda.Vestes la-
neæ, & mo-
destæ.Lineis uti
non permit-
tendum.

superbia defenderit: Si quis inter Monachos discordias seminaverit: Si proclamando aliquem jurgium seu turbationem fecerit: Si contra aliquem comminatoria, seu opprobriosa vel irreligiosa verba protulerit: Si malitiose de suo Priore, aut de suis Monachis aliqua mala, quæ probare non possit, evomuerit: Si in feminam oculos fixerit, & hoc in usum habuerit, aut cum ea solus in loco suspecto loquatur: Si sine causa & absque licentia jejunia per Ecclesiam vel Ordinem statuta solverit: Si quis ad aliquem locum missus, ante vel post terminum sibi assignatum, sine rationabili causa redierit. Pro hujusmodi culpis, & his similibus, veniam petens, & non proclamatus, unam in Capitulo sublineat disciplinam, prout in proxima sequenti Constitutione describitur, ac uno die in pane & aqua jejuret. Denunciatis vero poenitentia duplicetur, & ultra hoc imponat illi Prior psalmos & venias, sicut sibi expedire videbitur.

CONSTITUTIO XXIX.

De Culpis gravioribus.

§. 194. Gravior culpa est: Si quis per contumaciam, vel manifestam rebellionem, aut verbis contumeliosis Priori suo per diem integram inobediens exiterit: vel si cum eo intus vel foris proterve persistens in sua duritia saltem per diem, non consentiens veritati, omni reverentia & paterno timore postpositis, quasi de pari contendere ausus fuerit: Si habito cum alio, vel aliis consilio, sive per conjurationem, aut maliciosam concordiam, se manifeste contra suum Priorem exerit: Si peccatum mortale manifeste commiserit: Si in Ordine perseverando, sui ipsius exemptionem ab obedientia contra Priorem suum procuraverit: Si rem sibi collatam scienter celaverit. Qui culpam aliquam de prædictis voluntarius, vel accusatus de illa, se commisisse confessus fuerit, aut convictus, tot diebus, quot Priori visum fuerit, poenitentiam sublineat subsequentem, videlicet: Exuta superiori tunica, brachio & scapula denudatis, percutiatur cum virgis per manum Prioris in Capitulo vel Refectorio post benedictionem Mensæ in prima refectione cum psalmo, quem Prior voluerit, per eum & Monachos ad Choros dicendo. Poenitentia quoque durante prædicta, sit in Conventu ultimus in loco, ubicumque Conventus fuerit congregatus. Insuper in Refectorio cum aliis ad mensam non sedeat, sed in terra tam in prandio quam in cœna in medio Refectorii super tabulam nudam comedat; de pane grossiori pro cibo, & sola aqua pro potu ministretur eidem, nisi Prior sibi aliquid aliud misericorditer præcipiat dari. Quod autem de ejus cibo & potu super fuerit, non commisceatur cum his, quæ de mensis remanserint aliorum. Dum vero gratia post refectionem communem de mane aguntur, jaceat prostratus in terra tenus super faciem suam junctis manibus ante portam Ecclesiæ seu Chori, donec Monachi ipsum pedibus tangendo, intrent & exeant super eum. Sæculares tamen hoc videre non debent, nisi delictum illis fuerit manifestum; tunc enim, si Prior viderit expedire, faciat Sæculares esse præsentem, ut qui fuerint de crimine scandalizati, per hujusmodi poenitentiam ædificentur. Nullus insuper audeat ad talem poenitentem accedere, nec sibi quidquam loqui sine Prioris licentia; sed ne in profundum desperationis deveniat, mittat ad eum Prior Monachum, seu Monachos aliquos discretos, qui illum ad poenitentiam & satisfactionem moveant & inducant. Quod si humilitatem in eo viderint, & etiam alii de Conventu, supplices preces pro eo Priori porrigant, ut cum illo mi-

sericorditer se habere dignetur; Quas quidem preces Prior libenter acceptet, præfatam poenitentiam, prout sibi videbitur expedire, moderando. Verum si forte ipsum in cordis duritia persistentem invenerint, iterum cum disciplinis modis præfatis per Priorem ad ejus arbitrium feriat, aut per alium de Prioris speciali mandato, si Prior fuerit legitime impeditus. Præterea dum Monachus præfatam poenitentiam continuaverit, non communicet, nec cum aliis osculum pacis accipiat, nec vocetur seu scribatur, ut in Ecclesia vel alibi aliquod officium faciat, nisi officia servitutis. Officio tamen Divino poterit interesse. Insuper non Habitum Professorum, sed Novitiorum tantummodo portet, quousque plene, prout expedit, ad Prioris arbitrium satisfecerit. Et si forsitan talis Monachus Sacerdos Diaconus vel Subdiaconus fuerit, officiis hujusmodi non utatur, donec a Priore utendi eis licentia illi detur. Ultra prædictas etiam poenas, si quis pravo consilio cum alio seu aliis habito, aut per conjurationem, seu maliciosam concordiam se manifeste contra suum Priorem (ut præfertur) exerit, nullam vocem in Capitulo eo ipso habeat; donec Prior de consensu Capituli, illam misericorditer sibi restituat. Neque qui permanendo in Ordine, exemptionem ab obedientia sui Prioris (ut præmittitur) sibi vel aliis procuraverit, præter poenas jam dictas communio sibi Ordinis denegetur, & talis exemptio, quantum expedire fuerit, impugnetur; seu, ut revocetur, infertur. Cæterum ei, qui proclamatus, culpam aliquam de prædictis confessus protinus fuerit; brevi; illi vero, qui non accusatus, ultro confitebitur, breviori; ei autem, qui de culpa convictus fuerit, longiori tempore supra prædicta poenitentia imponatur.

Extravagans I.

§. 195. Denegare alicui Monacho Ordinis participationem, ut in hac Constitutione præscribitur, ex antiqua consuetudine Ordinis in eo consistit: quod nec ad Chorum nec ad Refectorium nec ad Capitulum nec ad aliquod Officium vel Beneficium Ordinis admittatur, veluti si membrum Religionis non existat.

Extravagans II.

§. 196. Monachus, qui de aliquo falso crimine alium accusaverit, ultra poenas crimini, de quo falso accusavit, debitas, alias susserat, arbitrio Visitatorum imponendas.

Extravagans III.

§. 197. Caveant Monachi, ne cuicumque Personæ Sæculari, aut Ecclesiasticæ aut Regulari alterius Ordinis, directe vel indirecte, verbo aut scripto, per se aut per alios quomodolibet manifestare aut revelare præsumant culpas graves aut graviores nostrorum Monachorum; vel poenitentias graves, poenasque propter eas ipsis impositas, unde gravis infamia & manifestum dedecus nostro Ordini sublequi & imminere possit. Qui contrafecerint: Si fuerint Prælati, suspensionis ab officio per annum poena muldentur; Si subditi in Sacris constituti, vocis activæ & passivæ privatione, & clausura intra claustra per annum etiam puniantur; Si vero in Sacris non constituti, Habitum Novitiorum per annum similiter portent;

Poenitentia pro gravioribus culpis imponenda.

Quid sit Ordini non participare.

Poenæ contra accusantes de falso crimine.

Monachorum crimina graviora, quæ poenitentia non revelantur.

Sub statutis hic paginis.

Si au-

sidis qm

Si autem fuerit ipse reus, prædictæ pœnæ duplicatæ ipsi infligantur.

Extravagans IV.

§. 198. Nullus nostri Ordinis Monachus per se vel per alios scribere, publicare, & multo minus imprimere, imprimere, aut publicari directe vel indirecte facere audeat libellos, scripta, aut memorialia anonima, vel sub nomine supposito & ficto, quæ in injuriam, dedecus aut infamiam nostri Ordinis, ejus Regiminis, aut alicujus Monasterii, vel Monachi, maximeque Prælatorum quomodolibet cedant vel cedere possint. Contrafacientes de hujusmodi culpa convicti carceri per annum mancipentur, & gravioris culpæ pœna debita puniantur. Eis vero Monachis, ad quorum manus dicti libelli vel memorialia pervenerint, districtè præcipimus, ne aliis ipsa communicent, sed vel statim discerpant vel Prioribus tradant; alias graviter puniantur.

Extravagans V.

§. 199. Nullus Monachus intra septa cujlibet Monasterii nostri ludere possit, nec cum aliis Monachis nec cum secularibus, ludis prophanis & secularibus, maxime alearum & taxillorum, aliisque de invito nuncupatis, etiam causa recreationis, infirmitatis, aut alio quovis prætextu, sub pœna culpæ gravioris & proprietariorum pro qualibet vice imponenda. Eadem pœna puniatur, qui extra Monasterium cum secularibus pecuniam in magna quantitate, aut gravi scandalo subsequito, publice & manifeste quocumque ludo luserit; Super qua pœna, nisi per Capitulum Generale, dispensari non possit.

Extravagans VI.

§. 200. Sub pœna unius anni clausuræ intra septa Monasterii nullus Monachus nostri Ordinis agitationi Tasrorum in plateis & locis publicis intervenire vel assistere possit; sed si contingat agitari in Civitatibus vel locis, ubi cum debita licentia nostri Monachi existant, hujusmodi diebus, si commode fieri possit ad Monasterium propinquius si quod fuerit, propter bonum exemplum se conferre teneantur sub eadem pœna.

Extravagans VII.

§. 201. Sub pœna sex mensum suspensionis ab officio Priores, Vicarii & Præsidentes nullatenus permittant, quod in Ecclesiis, Sacristiis vel Choris nostrorum Monasteriorum Comediæ prophanæ repræsententur; nec etiam permittant Monachos suorum Monasteriorum Comedias in Theatris publicis repræsentatas scandalose videre & audire; Sed pœnis debitissimis in hoc delinquentes puniant & coerceant; super quo eorum conscientia valde onerantur.

Extravagans VIII.

§. 202. Nullus Monachus intra Monasteria nostri Ordinis habere possit scopos, aliave arma offensiva cujuscumque generis, vel eadem secum scandalose portare itinerando, aut cum illis in Civitates seu Oppida ingredi etiam sub motivo naturalis defensionis, sub pœna unius anni clausuræ pro prima vice imponenda; & in casu reincidentiæ privationis omnium officiorum, honoris, & administrationis. Monachi vero, quibus incumbit extra Monasteria bonorum temporalium administratio, arma prædicta in suis administrationibus & Grantiis retinere & conservare poterunt propter dictorum bonorum Monaste-

rii defensionem, prædonumque incurfionem repellendam.

C O N S T I T U T I O X X X .

De Culpa gravissima.

§. 203. Gravissima culpa est incorrigibilitas, ejus videlicet, qui non timet culpas committere, & post commissas ferre pœnas recusat; contra quem in Regula nostra dictum est: Si ipse non abcesserit, de vestra societate projiciatur, juxta dictum Apostoli præcipientis, talem hominem ut hæreticum evitari. Et quidem postquam talis fuerit tertio monitus, ut desistat a crimine, ejusque incorrigibilitas extiterit manifesta, veluti peccans peccatum ad mortem, & quasi qui videtur professionem de sui cordis vicibus abjecisse, compellendus est habitum professionis dimittere; Quod utique fiat, si usque ad illam expulsionis horam fuerit sanæ mentis; nam si mente captus existat, non decet nec expedit, ablato sibi professionis habitu occasione prædicta, illum sic de societate projicere fraterna.

Extravagans I.

§. 204. In omnibus Monasteriis nostri Ordinis carceres existant, in quibus puniri possint Monachi delinquentes; & nullus nostri Ordinis Prior expoliare habitum possit Monachum, quantumvis gravissimum sit ejus delictum: ipsum vero carceratum retineat, usque dum provideatur a Capitulo Generali, sive a Patre Generali.

Extravagans II.

§. 205. Monachi, qui crimen aliquod jure civili corporali morte plestendum suæ Professionis obliti perpetraverint, a Capitulo Generali aut privato, vel a Visitatoribus Generalibus ad carcerem perpetuum condemnentur.

Extravagans III.

§. 206. Ex indultis a Sancto Pio V. nostro Ordini concessis Pater Generalis per se ipsum, seu ejus Ministros seculares, vel etiam dicti Ordinis Regulares, etiam Professos Apostolica auctoritate punire & corrigere poterit Monachos quorumcumque criminum & delictorum reos, quantumvis gravia & enormia fuerint; Sed in casibus, in quibus de jure communi pœna mortis locum habere potest & debet, eisdem Monachis taliter delinquentibus carcerem perpetuum, vel ad tempus eadem Apostolica auctoritate dare & assignare, ac illos in carcere hujusmodi detineri facere, aut illos ad triremes etiam perpetuo vel ad tempus condemnare, & relegare; prout etiam habitu expoliare poterit tam in Generali vel in privato Capitulo, quam si solus procedere velit inter Capitulum & Capitulum; dummodo tamen ad id Seniorum gravis & maturi consilii in regimine expertorum accedat assensus: ut latius in Brevis Apostolicis desuper expeditis continetur.

Extravagans IV.

§. 207. In sententia Expulsionis a nostra Religione omnino servetur Breve & Decretum fel. rec. Urbani VIII. omniaque, quæ in eo præscripta sunt, videlicet, quod nullus nostri Ordinis Monachus professus possit in posterum habitu expoliari, ab eoque expelli, quin sit vere incorrigibilis.

Incorrigibilis nullatenus judicetur Monachus, nisi concurrant omnia, quæ de jure requi-

Quæ sit culpa gravissima.

Priores Habitum Monachos expoliandi facultatem non habeant.

Monachorum judicium penes Generalem Ordinis.

De incorrigibilibus expellendis, & expulsionis modo.

runter,

Contra Monachos famosos libellos imprimentes &c.

Vel ludis prophanis ludentes:

Aut spectaculis publicis assistentes.

Comedias prophanas repræsentantes, permitientes, vel audientes.

Arma offensiva retinentes, vel gestantes.

runtur, ut incorrigibilis præsumatur. Et præterea probetur penitentiis & jejuniis per spatium sex mensium in carceribus Monasterii, sicut moderando Decreta Urbani VIII. disposuit Innocentius XII.

Si transacto dicto spatio temporis non respiscat, induratusque perseveret in sua impoenitentia & incorrigibilitate, possit expelli a Religione tanquam membrum putridum; sed dumtaxat a P. Generali cum consilio & assensu sex Patrum Graviorum Religionis, in singulis Capitulis Generalibus ad id deputandorum & eligendorum; factoque primum & compilato processu, pleneque probatis causis expulsionis, juxta canonicas Sanctiones, stylum & Constitutiones Ordinis.

Expulsus maneat subiectus jurisdictioni & obedientiæ Ordinarii Diocesani, incedatque in habitu clericali, donec ad Religionem revertatur. Itaque P. Generalis teneatur sententiam expulsionis Ordinario notificare in eodem executionis tempore.

Nulli ex prædictis expulsis literæ testimoniales expulsionis concedantur; Sed ad Sanctam Sedem Apostolicam remittantur, vel ipsos hortentur, quod in aliam Religionem ingrediantur.

Expulsi maneant suspensi ab exercitio Ordinum susceptorum toto tempore, quo extra Religionem vixerint: sublata Episcopis & Ordinariis locorum facultate moderandi vel relaxandi dictam suspensionem, licentiamque illis concedendi ad exercitium dictorum Ordinum.

Quæ omnia & singula sub penis privationis omnium officiorum, & vocis activæ & passivæ, inhabilitatisque perpetuæ ad illa & alia impostum obtinenda, cum reservatione dictarum penarum Sedi Apostolicæ, prout in dicto Brevi, in posterum observari decernimus; & irritum ac inane & invalidum omne illud, quod contra prædicta fuerit factum, declaramus.

Stylus ergo & praxis in posterum observanda erit, quod Visitatores aut Judices in suis sententiis declarent Monachum delinquentem ob sua delicta habitu expoliandum esse, & a Religione expellendum; atque sententiæ executionem remittant ad Patrem Generalem; qui viso & examinato processu, habitoque consilio & consensu dictorum sex Patrum a Capitulo Generali assignandorum confirmet vel infirmet sententiam, prout justum videbitur.

Extravagans V.

Quibuscumque de commissis gravibus culpis non fit dispensandum.

§. 208. Nec Pater Generalis nec Diffinitorium Capituli Generalis dispensare possint ad obtinenda aliqua officia electionis aut Magistri Novitiorum, Confessoris, aut Prædicatoris, Monachos, qui commiserint aliquod delictum ex infra scriptis, vel ipsis majus vel simile, videlicet: Peccatum carnale: Furtum de rebus Ecclesiæ vel Sacriliæ, aut triginta ducatorum ex aliis rebus Monasterii: Solemne perjurium: Falsum testimonium contra aliquem in Judicio;

Qui duabus vicibus fugitivus fuerit: Qui aliquem notabili aut enormi percussione vulneraverit: Qui Confessiones manifestaverit: Qui crimen Læsæ Majestatis commiserit, aut hujusmodi criminis fautor fuerit: Qui condemnatus fuerit a Sancto Inquisitionis Officio in rebus fidem concernentibus: Qui in aliqua electione pro se ipso votaverit. Quorum & similium dispensatio ad Capitulum Generale solummodo & insolidum pertineat. Quoad vero delicta sensualia & carnalia etiam post sententiam poterit P. Generalis dispensare, quan-

do ipsi confiterit per relationem suorum Priorum aut Visitorum, quod reus cum vita religiosa & exemplari per aliquot annos sit emendatus.

CONSTITUTIO XXXI.

Quando Prior in correctionibus sequi debet consilium Deputatorum, aut sui Capituli.

§. 209. Exequi possit quilibet Prior per se ipsum penas in dictis Constitutionibus de gravibus & gravioribus culpis taxatas, quando manifeste apparuerit in eas Monachum aliquem incurrisse. Si tamen Monachus, cui hujusmodi culpa impingitur affirmat, illam gravem seu graviorem non esse, aut de hoc dubitatur per Monachos aliquos de Conventu, Prior consilium habeat super hoc cum Monachis sibi per suum Capitulum ad habenda consilia deputatis. Verum in judicando culpas graves & graviores, quæ in prælibatis Constitutionibus non sunt expressæ, sequatur Prior consilium a Deputatis prædictis. Cæterum in imponenda seu remittenda, mutanda, laxanda vel gravanda pena gravissimæ culpæ, Prior sequi consilium sui Capituli teneatur. Si tamen Priori videatur, quod penam culpæ gravis aut gravioris, in Constitutionibus supra scriptis taxatam, oporteat aggravari contra illum, de quo constet culpam hujusmodi incurrisse, ad hoc judicandum Deputatorum sequatur consilium.

CONSTITUTIO XXXII.

Quando poterit Prior per se ipsum dispensare in penitentiis.

§. 210. Dispensare in pena culpæ gravis, & eam mutare, vel laxare, solus Prior possit, quandocumque sibi rationabile videatur; sed super culpa graviori consilium ad præmissa cum Deputatis debet habere. Oneramus etiam conscientias Prioris & Deputatorum, ut in penis hujusmodi judicandis, dispensandis, commutandis, laxandis, ac imponendis se discrete exhibeant, præ oculis solum Deum habentes; amore, odio, favore, timore & quolibet alio impedimento postpositis, quatenus justitia compleatur & fructus correctionis & emendationis accrescat. Potius tamen in præmissis penis ad misericordiam, quam ad crudelitatem intendant.

CONSTITUTIO XXXIII.

Quomodo imponi debeant penitentia culparum gravium & graviorum.

§. 211. Graviorum culparum penas coram omnibus in Capitulo Prior imponat, nisi in culpis occultis aliter sibi videatur cum Deputatorum consilio faciendum. Si vero culpa non occulta sit talis, quæ merito sit illico puniendæ, & videatur mora nociva, si spectatur culparum Capitulum, congregat statim Prior suum Capitulum pro judicanda & imponenda pena hujusmodi gravioris culpæ. Verum pro gravi culpa poterit pena extra Capitulum judicari, si Priori cum Deputatorum consilio videatur.

CONSTITUTIO XXXIV.

Quomodo se gerere debeat Prior in dando, aut commodando.

§. 212. Panem in grano, vinum, monetam, aut res alias quascumque magni valoris in eleemosinam, seu alias gratiose Prior non

Facultates Prioris in rebus dandis, aut commodandis.

donet,

donec, nisi quantum consideratis facultatibus Monasterii per eum & Monachos in Sacris constitutos fuerit prætaxatum, quod Prior solus, vel cum Deputatorum consilio dare possit. Poterit tamen de rebus Monasterii mutare vel commodare, moderate tamen & sic discrete, videlicet: sub talibus pignoribus, aliisque idoneis cautionibus, in convenienti custodia reponendis, id faciat, quod sine difficultate Monasterium mutuata sive commodata recuperet. Si tamen res commodanda, attentis Monasterii facultatibus, magni valoris extiterint, Deputatorum consilium habere debebit.

Extravagans unica.

§. 213. Nullus Monachus, administrationi bonorum temporalium nostrorum Monasteriorum præpositus, ea commodare vel in mutuum dare possit absque expressa licentia Priorum; aliàs in penas, proprietariis debitas, juxta quantitatem rei commodata vel in mutuum data, incurrat.

CONSTITUTIO XXXV.

Quomodo debeat se habere Prior in operibus & in aedificiis.

§. 214. Reparanda necessario tam in Monasterio quam in ejus hæreditatibus, quilibet Prior, prout viderit expedire, faciat reparari. Si tamen reparatio hujusmodi magnas requirit expensas, Monasterii facultatibus super hoc attentis, habeat in hoc Deputatorum Consilium. Præterea si aliqua sint de novo ædificanda, quæ magnas expensas requirunt; non fiant sine consensu Capituli.

Extravagans unica.

§. 215. Priores novarum Domorum non possint in eis nova ædificia quoquomodo construere, quin prius planta ad nostrum Capitulum Generale, vel ad Patrem Generalem infra Capitulum & Capitulum transmittatur: ut ædificii utilitas, convenientia, & expensæ ab illis examinentur, & sine ipsorum licentia & approbatione nullatenus executioni mandentur; quæ vero in Capitulo Generali vel a Patre Generali ordinata fuerint in constructione ædificiorum, omnino Priores observare teneantur.

CONSTITUTIO XXXVI.

De Electione & officio Procuratoris in temporalibus, & de ejus obligatione reddendi rationes.

§. 216. Eligatur seu assumatur in Procuratorem cujuslibet Monasterii per Priorem & Capitulum, seu ejus partem majorem, unus de Monachis Professis constitutus in Sacris, qui ad Prioris consilium & mandatum bona temporalia Monasterii recipiat, & fideliter administret. Si tamen videatur expediens, poterit unus de Fratribus Laicis in Procuratorem assumi. Quod si unus Procurator non sufficit, possunt modo prædicto duo aut plures constitui. Procurator autem seu Procuratores hujusmodi teneantur quater in anno Priori, & per eum ad hoc assignatis, in præsentia claves arcæ tenentium, de administratis reddere rationem, & in una de istis quatuor vicibus sint deputati præsentés. Officium vero Procuratoris non de facili sibi tollatur, ex causa tamen legitima poterit illum Prior cum Deputatorum consilio & consensu, vel major & sanior pars Capituli, etiam nolente Priore, ab hujusmodi officio removeri.

Extravagans I.

§. 217. Quilibet Religiosus, habens officium dandi & recipiendi pecunias, aut administrandi fructus reddituum, possessionum, & granciarum, aut Cappellaniarum, & Missarum, quæ celebrantur, teneantur reddere rationem & computa semel in anno, præsentibus Priore, Deputatis, Depositariis & Procuratoribus.

Rationem quoque reddere teneantur, qui pecunias administrat.

Extravagans II.

§. 218. In quocumque nostrorum Monasteriorum habeatur liber, in quo scribantur omnes & singulæ possessiones, hæreditates, funda, & redditus Monasterii: a quonam & quibus conditionibus & oneribus donata sunt; simulque spiritualia Beneficia, quæ pro ipsis in Monasterio aguntur.

Libri proventuum, omnemque quolibet in Monasterio habendi.

Extravagans III.

§. 219. Præfident Procurator aut Custos absque serupulo conscientie possint moderate & prudenter corrigere verbis vel facto pro eorum arbitrio famulos, servientes, & commensales intra Monasterium.

Præfidentis & Custodis in famulos auctoritas.

Extravagans IV.

§. 220. Quilibet Monachus in reddendis rationibus & computis deficiens, atque debitor resultans, ipso facto voce activa & passiva privetur, & clausuræ intra Claustra penam substatineat absque aliqua dispensatione, donec debitum solvat & satisfaciat. Si vero Communitas ob justas causas sibi bene visas dicto Monacho debitum ser. ser. condonet vel remittat; nihilominus tamen voce activa & passiva, ut prius, privatus remaneat, donec & quousque per Capitulum Generale aut privatum, ac præhabita de casu informatione, ab hujusmodi privationis pena absolvatur - *Supràdicta Extravagans quarta inopinanter ab emanensio prætermissa, superadjuncta fuit sciente Eminentiſſimo Cardinale Petra Ponente, in quorum fidem &c.*

Pœna contra deficientes in computis.

A. Archiepiscopus Petren. Secret.

Extravagans V.

§. 221. In electione Procuratoris Temporalium concurrere debeat consensus Prioris, & consensus Capituli, seu majoris illius partis. Si tamen casus discordiæ contingat, nempe vel quod major pars in Procuratore eligendo non concordet, vel Prior dictæ majori parti Capituli non assentiat seu consentiat; decem scrutiniis, infra duos dies perficiendis, sine electione Procuratori transcurtis, prædicta electio ad Priorem devolvatur; qui tunc Procuratorem eligat Monachum, qui sibi videbitur magis expedire.

De circumstantiis electionis procuratoris.

Extravagans VI.

§. 222. Omnes Monachi, administrationi bonorum Temporalium a Prioribus præpositi, ad Priorum nutum sint amovibiles. At vero Procurator Temporalium amoveri non possit nisi ex causa legitima, vel a Priore cum consensu Deputatorum, aut majoris partis illorum, vel a majori parte Capituli, ut in hac Constitutione disponitur.

Prioris auctoritas in Monachos temporalium administratores.

Extravagans VII.

§. 223. In quolibet nostrorum Monasteriorum adsit in loco publico Tabella, in qua referantur Benefactores Monasterii, obligationesque Deum pro illis orandi; Necnon alia Tabella, in qua Benefactores totius nostri ordinis in communi pariter describantur.

Tabella Benefactorum quolibet in Monast. appendenda.

Monachis vero non illicet bona Monast. absque licentia Prioris commo- dare.

Reparationes a Prioribus faciendæ.

Constructiones vero non sine consensu Capituli.

Pro Domibus n. vis. Capituli Gener. requirenda approbatio.

Procurator a quibus eligendus.

Quod sit ejus munus, quibusve rationem debeat reddere.

CONSTITUTIO XXXVII.

Quod in quocumque ex nostris Monasteriis adsit Arca
Communitatis cum duabus clavibus. De electione
Capituli, & de Arca Depositorum,
& Depositorio.

§. 224. Arca Communitatis sub duplici clave
in quolibet nostri Ordinis Monasterio teneatur,
in qua moneta cuiusvis materiae, sive alia qua-
cumque, in auro, argento seu rebus pretiosis
consistens, reponatur. Quarum clavium unam
Prior seu Monachus Deputatus ab eo, alteram
teneat alius Monachus ad id per Capitulum assi-
gnatus. Porerit tamen, si velit, Capitulum duas
claves habere, & pro eis tenendis duos de Mo-
nachis assignare.

A quibus
duae tenenda
claves.

Extravagans I.

§. 225. In nostro Ordine non recipiantur de-
posita, nisi simpliciter absque aliqua cautione
neque obligatione. Stricteque defendimus &
prohibemus, quod nullus Prior nec Vicarius,
neque aliquis alius in eorum absentia, audeat
assumere aliquid ex tali Deposito sine Deponen-
tium licentia & consensu; Qui vero contrarium
fecerit, a nostris Visitatoribus Generalibus gra-
vissime puniatur.

Deposita non
recipienda
cum obliga-
tione.

Extravagans II.

§. 226. Si in aliquo necessitatis casu, aut even-
tu, vel ad aliquam piam causam culibet Mona-
cho data fuerit pecunia, eam in Arca Conventus
deponat, exindeque non extrahatur sine Prio-
ris licentia. Et reprehendimus Monachos impor-
tune inquietantes Priores suos pro elemosinis,
aut Missis, licentisque frequentibus ad sua loca
& terras eundi, causarum piamque quaesito colo-
re vel pretextu. Insuper Monachi, qui trans-
mittuntur de uno ad aliud Monasterium pecu-
nias ex itinere superflites deponant in Arca Mo-
nasterii, ad quod accedunt, ut Monasterio, ad
quod pertinent, consignentur.

Monacho-
rum pecunia
in Arca Con-
ventus ser-
vanda.

Extravagans III.

§. 227. Nullus Monachus procuret praesimo-
nia, aut aliam provisionem Ecclesiasticam, ne-
que acquirat redditus Regios, vulgo Juros, abs-
que Patris Generalis licentia; quia si secus fiat,
scandalum maximum oritur, malumque exem-
plum Saecularibus donatur.

Provisiones
Ecclesial. &c.
sine Genera-
lis licentia a
Monachis
non accipi-
enda.

Extravagans IV.

§. 228. Prior est confirmator electionis Depo-
sitarii, seu claves Arcae tenentis, quare secundum
suam conscientiam potest acceptare vel non ac-
ceptare Depositarium, pro clavibus Arcae tenen-
dis a Capitulo electum. Si tamen vel major
pars in eligendo non concordet & conveniat,
vel Prior electionem dictae majoris Partis non
acceptet, decem scrutiniis biduo factis, devol-
vatur electio ad Priorem, qui in tali casu eligat
in Depositarium, exclusis Vicario & Deputa-
tis, Monachum, qui ipsi conveniens visus fue-
rit; Qui tamen, prout reliqui Officiales Bono-
rum Monasterii, semper ad ejus nutum maneat
amovibilis.

Depositarius
per priorem
amovibilis.

Extravagans V.

§. 229. Monachi, quibus incumbit admini-
stratio temporalis Bonorum Monasteriorum, &
exigentia reddituum ad illa pertinentium, te-
neantur intra viginti quatuor horas, ab eorum
accessu ad Monasteria computandas, omnem
pecuniam, quam secum adduxerint, in Arca
Communitatis reponere & consignare; & insu-
per prohibemus Prioribus, Vicariis, Praesiden-

Acceptae ab
administrato-
ribus pecu-
niae continuo
in Arca re-
ponenda.

tibus, & Depositariis, sub poena suspensionis ab
officio per sex menses, aliisque nostrorum Vi-
sitorum arbitrio inflegendis, pecuniam quovis
titulo ad Monasteria pertinentem extra dictam
Arcam Communitatis habere, seu in cellis vel
officinis sub eorum potestate, quovis quaesito
colore, ullatenus retinere. Si qua vero pecu-
nia propter necessitates Monasterii in mu-
tuum vel commodatum accipiat, etiam in
Arca Communitatis reponatur; & a Deposita-
rio claves Arcae tenente registretur, atque in
computatis generalibus illius ratio reddi omni-
no debeat.

Extravagans VI.

§. 230. In omnibus Monasteriis praeter Ar-
cam Communitatis, in qua Monasterii com-
munis pecunia deponitur, alia etiam existat spe-
cialis pro Monachorum peculis cum duabus
etiam clavibus, quarum unam Prior, alteram
Monachus ab ipso cum Deputatis vel cum suo
Capitulo secundum consuetudinem Monasterio-
rum designandus; habeat; in qua teneantur
singuli Monachi omnem pecuniam ipsis ad usum
pro suis necessitatibus permissam, seu quomo-
dolibet pertinentem, consignare & deponere;
inque nullam quantitatem extrahere possint,
nisi de Superioris licentia. Praeterea nullus Mo-
nachus dictam pecuniam sibi ad usum concessam,
excepta ea parva quantitate, cujus consuetudo
licentiam a Superiore habeat, vel pecunia alio-
rum Monachorum apud se retinere, vel aliis qui-
buscumque Personis custodiendam tradere au-
deat; sed in praedicta Arca peculiorum praefice
deponi debeat, sub poena privationis vocis acti-
vae & passivae per triennium.

In quolibet
Monasterio
alia Arca ser-
vanda pro pe-
culis Mona-
chorum sine
Superioris li-
centia non
extrahenda.

Extravagans VII.

§. 231. Nullus Monachus possit opera per se
ipsum manufacta vendere; sed si qua ab aliquo
facta fuerint, Prioribus exhibeantur, ut eorum
arbitrio de ipsis disponatur; Quod si Monachus
opera ab ipso manufacta absque licentia Prioris
vendiderit, poena proprietarii juxta qualitatem
culpa debite puniatur.

A Monachis
manufacta
non venden-
da.

CONSTITUTIO XXXVIII.

Quod non recipiantur plures Monachi, quam illi,
qui sustentari possunt cum redditibus
Monasterii.

§. 232. Non recipiantur Monachi in majori
numero quam possint de Monasterii facul-
tatibus commode sustentari, ne egestatis pre-
textu mendicantes vagari extra Monasterium
compellantur, quod non est nostri Ordinis,
immo potius Ordinum mendicantium. Insuper
quatenus commode fieri poterit, observetur,
quod Monachorum recipiendorum duae partes
ad minus Divino deputentur Officio; Alii vero
ad Domus servitium recipiantur in Fratres, laicos
apud nos vulgariter nuncupatos. Alioquin re-
ceptores debite puniantur.

Quod Mona-
chis non li-
ceat quaerere.

Extravagans I.

§. 233. Nullatenus possint acquiri bona,
nec stabilia, nec mobilia, vel redditus per
viam successionis aut hereditatis ab intesta-
to, quae pertineat ad aliquem Religiosum in
iis Monasteriis, in quibus viger consuetudo
non succedendi ab intestato in hereditatibus.
In illis vero Monasteriis, in quibus consue-
tudo est succedendi ex persona Monachorum,
non prohibentur hujusmodi jure successionis
uti; semper tamen attendant ad bonum nos-
tri Ordinis nomen, & cum religiosa confi-
deratione ad qualitatem & possibilitatem il-
larum personarum, ex quibus provenit ha-

De successio-
nibus in bo-
nis, & heredi-
tatis.

reditus;

reditas, & ad paupertatem, necessitatem, & debita consanguineorum; & quatenus expediens judicaverint, in his casibus consilio majoris partis Capituli ab hoc jure succedendo poterunt laudabiliter abstinere; ut declarat noster Ordo ex facultate S. M. Pauli III., & usu est confirmatum. Si vero aliquis Monachus, sive Monasterium fuerit institutum hæres, aut ipsi relictum aliquod legatum vel donatio tam in Testamento quam alio quocumque modo, Monasteria indistincte, & unumquodque illorum poterunt acceptare tales institutiones, legata, & donationes, & retinere talia bona, etiam si sint bona stabilia & redditus.

Extravagans II.

Bona immobilia &c. non emenda nisi parce, & de p. Generalis licentia.

§. 234. Nullum nostrum Monasterium emere possit aliqua bona immobilia, redditus, jura, & alia similia absque licentia Patris Generalis, cui commendatur, ne hujusmodi licentiam facilius concedat. Ut autem Monasteria in suis redditibus & possessionibus, ut par est, conserventur, illud Monasterium, quod a suis redditibus & possessionibus temporum calamitate defecerit, vel quolibet eventu propria bona perdidit, compensari & integrari valeat de prædictis bonis & redditibus perditis, acquirendo alia bona & redditus tantæ saltem existimationis, quantæ erant bona & redditus, a quibus defecit. Illa vero Monasteria, quæ dotem & redditus sufficientes non habent, pro decenti & congrua sustentatione Monachorum ipsi designatorum, facultatem habeant acquirendi bona quæcumque mobilia vel immobilia, & redditus, quocumque jure aut titulo ad ipsa quomodolibet pertinentia, usque in quantitatem, illis a Capitulo Generali juxta numerum Monachorum taxatam vel taxandam.

Extravagans III.

Excipiuntur Monasteria Monialium.

§. 235. Sub dispositione præcedentium Extravagantium non comprehendantur Monasteria nostrorum Monialium.

Extravagans IV.

Cappellanias vero accipiendæ.

§. 236. Nostra Monasteria possint acceptare, & acceptent quascumque Cappellanias, quas Fideles pro eorum devotione voluerint instituere cum licentia Ordinis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum, cum quocumque numero Missarum, aut aliorum bonorum spiritualium, & retinere bona & redditus, ipsi pro omnibus supradictis donata vel relicta. Si vero pro supradictis elemosina, aliquave dotatio desuper facta, aut facienda, in numerata pecunia Monasteriis data fuerit, cum tali pecunia ne dum possint, verum debeant & teneantur emere bona stabilia & redditus, illaque retinere & possidere: Ut a Sacra Congregatione Concilii decretum, & inviolabiliter observari mandatum fuit.

CONSTITUTIO XXXIX.

De Examine, quod fieri debet illorum, qui recipi debent pro Monachis, & de eo quod præcedere debet pro Professione.

§. 237. Recipiendus ad Habitum nostri Ordinis, antequam ad illum admittatur, diligenter examinetur per Priorem, si velit, aut per aliquos per eum ad id assignatos: utrum pro statu clericali an laicali sit aptus, & in eo

statu, quo sibi visum fuerit, recipiatur. Et si fuerit receptus in Clericum, fiat ei rasura ejusdem quantitatis, quæ fieri consuevit constitutis in Sacris, etiam si non extiterit ad Clericalem Tonfuram promotus; cujus coronæ capillorum longitudo quantitatem duorum in latitudine digitorum non excedat, nec auris summitatem attingat. Fratres autem pro laicali statu recepti coronam non deferant; & mandamus & ordinamus, quod non possit super hoc dispensari absque Capituli Generalis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum licentia speciali.

Extravagans I.

§. 238. Fratres in statu laicali recepti semper & perpetuo, absque aliqua dispensatione permaneant in ea vocatione & statu, in quo a Deo in Religionem vocati sunt; & cum sero ad Chorum accesserint, ponantur ad signum penitentiae sicut Chorista. Insuper Chorista, qui in Ordine Sacro constituiti procuraverit, ipso facto graviter puniatur.

De Tonfurâ capillorum pro Clericis, & Fratribus

Quisque in ea vocatione qua cum in Religionem ingressus est, maneat.

Extravagans II.

§. 239. Non recipiantur ad nostrum Habitum Religiosi alterius Ordinis, sine licentia Patris Generalis, exceptis Canonicis Regularibus, aut Religiosi Ordinum Militarium.

Religiosi alterius Ordinis non recipiendi.

Extravagans III.

§. 240. Nullus possit recipi in Monachum, vel Fratrem laicum nostri Ordinis, qui ex Neophitis, seu noviter ad nostram Sanctam Fidem conversis, aut a Judæis intra quartum gradum, ortum vel originem ducat, aut descendat, sub pœna excommunicationis majoris ipso facto incurrendæ tam ab eo, qui professus fuerit, scienter tegens hunc defectum, quam ab illis, qui scientes ipsum receperint; & ulterius sit nulla & invalida professio. Quod confirmatum est per Bullam Apostolicam.

Neophiti, & recens conversi non recipiendi.

Extravagans IV.

§. 241. Sub eisdem pœnis non recipiantur in nostri Ordinis Monachos vel Fratres, qui descendunt, & originem ducunt a stirpe Manorum & Saracenorum, usque ad dictum quartum gradum. Quod pariter est confirmatum per Bullam Apostolicam.

Nec oriundi a Mauris, vel Saracenis.

Extravagans V.

§. 242. Ex inviolabili praxi, & consuetudine antiquissima nostræ Religionis, quæ jam vim legis obtinuit, quancumque aliquis in nostro Ordine recipi ad Habitum desiderat & petit, infrascripta omnino serventur:

Examen pro recipiendis.

Recipiendus ad Habitum a Priore cum Deputatis omni cura & diligentia de vocatione & intentione, quibus ad nostram Religionem accedit, prudenter examinetur; & in dicto examine discrete & caute spiritum, quo movetur, & in Religione recipi petit, intelligere & detegere dictus Prior & Deputati solite contentur.

Si bono spiritu perfectæque vocatione moveatur, iterum examinetur de ætate, nomine tam proprio quam Genitorum, Avorumque utriusque lineæ, de Patria, ubi vivunt aut quandoque vixerunt, de officiis, quæ exercent vel antea exercuerunt: si habeant redditus & facultates ad congruam & decentem vite sustentationem: si sint veteres Christiani

mundi ab omni macula & infectione Judaeorum, Saracenorum, recenter converforum, aut alterius cujuscumque Sectae reprobatae: si sint vel fuerint liberi aut servi: si recipiendus sit natus ex matrimonio legitimo: si matrimonio sit ligatus, illudve contrahere promiserit, aut alterius Ordinis sit Religiosus.

Si est major sexdecim annorum, iterum examinatur: Si aliquod obtinuit officium vel munus publicae seu particularis administrationis, cujus computa reddere teneatur? Si aere alieno & debitis gravetur, quae suis facultatibus persolvere omnino non possit? Si aliqua gravia & enormia delicta commiserit, de quibus ab aliquo Judice sit processatus, vel processari & damnari timeatur? Si sanus sit corpore, vel habeat aliquam infirmitatem actualem vel habitualement occultam, qua impediti possit a vita communi Monastica & Regulari, ejusque asperitatibus tollerandis.

Si hoc examine constiterit recipiendum habere aliquem defectum ex relatis in praedictis interrogationibus, omnino debeat a Priore, prudenter tamen & discrete, repelli; nec Conventui proponi sub poena privationis vocis activae & passivae, omnium Officiorum, graduum, honorum, & dignitatum, & inhabilitatis perpetuae ad haec & alia imposterum obtinenda; & si fuerit facta propositio, easdem penas incurrant scienter recipientes, juxta Constitutionem Sixti V. & moderatorias Gregorii XIV. & Clementis VIII., quae pro recipiendis in qualibet Religione emanarunt, postquam praedicta omnia ex nostra diuturna consuetudine jam observabantur.

Si vero recipiendus nullum ex his se habere defectum dixerit, responsa illius in Summario scribantur, moneaturque & certificetur ipse recipiendus, quod ante professionem de omnibus supradictis sumi debet plenaria informatio, qua si constiterit, ipsum suis responsis veritatem celasse, prorsus a nostra Religione debet expelli.

Si recipiendus fateatur, vel alias constet ex legitimo Matrimonio natum non esse, antequam recipiatur, omnino fieri debeat juxta tenorem Constitutionis Gregorii XIV. & anteriorem Praxim nostri Ordinis informatio plenaria de vita, moribus, indole, ingenio, & virtute recipiendi; quibus defectus Natalium suppleri possit & valeat, spereturque fore valde proficuum utilemque Religioni. Quo casu poterit ad nostrum Habitum recipi, proficere, Sacris Ordinibus initiari, voceque activa & passiva suo tempore gaudere; nisi forte illegitimus alicujus Religiosi fuerit filius, quo casu dictus illegitimus nullatenus possit vivente Patre recipi in Religione eadem.

Cum autem recipiendus fuerit naturalis Villae aut Oppidi per sex leucas a Monasterio, in quo recipi debet non distantis non proponatur Conventui absque licentia Patris Generalis: qui ipsam non concedat nisi iustis de causis quae in utilitatem Monasteriorum cedant; Nisi forte in aliquibus Monasteriis adsit contraria consuetudo, eos absque dicta licentia recipiendi, quae toleratur.

Præterea diligenter attendant Prior & Deputati, ne Genitores, Avi, vel Fratres recipiendi exercent aut antea exercuerint officia aliqua, quae in aestimatione communi vilia, aut infamiam inducentia reputentur, videlicet: si sint vel fuerint Histriones, Gladiatores, seu cum Hominibus vel bestiis Luctatores, Scænici vel Citharedi in locis publicis ob lucrum, publici Lufores, Carnifices, Laniones, Tibicines, Bajuli, Cauzones publici, olei, aceti, comestibiliumque venditores, Sutores, Lanifices,

Calceatores, Coriarii, Hospitatores, Machinatores, Muliones, Filii publicarum Meretricum, & illarum Genitores, omnesque complices in earum lucro & exercitio, Usurarii, Falsarii, Proditores, Latrones, Assassini, qui peccatum contra naturam commiserint, aliaque similia, quae in opinione prudentium in Villis & Oppidis vilia & infamia reputantur; a quibus omnibus, nisi Fratres, Genitores, & Ascendentes ad habitum recipiendi sint prorsus liberi & immunes, non admittantur, & admissus Novitius expellatur; caute tamen & prudenter, ne ipsi infamia oriatur.

Caveant insuper, quod similiter rejiciantur, si in quocumque gradu, etiam remotiori constiterit descendere ex stirpe Maurorum, Judaeorum, aut noviter converforum ad nostram Fidem vel in ea suspectorum, seu illorum, qui publice poenitentiae seu reconciliati quandoque fuerint a Sancto Officio Inquisitionis, seu ab alio quocumque Judice publice etiam puniti fuerint poena infamiam inducente; quia hujusmodi ad Professionem non possunt in nostro Ordine admitti sub poenis Extravagantis III.

Postquam in praedicto sine aliquo defectu reperiens fuerit recipiendus, procedatur ad examen de sufficientia in Grammatica & Latinitate, de voce, visus integritate, & cantu firmo, per dd. Priorem & Deputatos simul cum Magistro Novitiorum & Correctore cantus; quorum omnium si eorum judicio omnino capax & idoneus non fuerit rejiciatur. Sin vero aliquam magnam habilitatem in nostris Choris necessariam obtineat, ut puta, si Organista, musicae Compositor, vel alicujus instrumenti peritus extiterit, defectus latinitatis eorum arbitrio & prudentia suppleri possit & valeat.

Peracto examine, approbatoque a Priore & Deputatis seu illorum majori parte, recipiendus proponatur Monasterii Capitulo; in quo Examinatores praedicti, antequam ad suffragia procedatur, de sufficientia, reliquisque partibus & qualitatibus hujusmodi recipiendi in examine expertis plene & fideliter informant. Dum sit haec informatio, a Capitulo egrediantur confanguinei recipiendi, & ejusdem Patriae naturales, si qui in Capitulo adfuerint, ad suffragandum tamen cum ceteris vocalibus, informatione peracta, reversuri.

Postea procedatur ad receptionem per suffragia secreta, quae debet esse canonica & a toto Capitulo, vel saltem a majori illius parte, & simul a Priore Novitius debet admitti, ut praescribitur Extravaganti I. ad Constitut. XVI. Sin vero suffragia fuerint aequalia, votum Prioris non sufficit, ut admittatur, sed necessario expelli debeat ob defectum majoris partis Capituli. Huic vero & aliis hujusmodi receptionibus cum Priore assistant, tamquam Scrutatores, Novitiorum Magister, & Vicarius, seu, absente Vicario, alius ex Capituli senioribus.

Præterea dicta forma servata, currente Novitiatu & Probationis anno, aliis tribus vicibus (prout haecenus ex inviolabili nostri Ordinis consuetudine observatum fuit) Novitius Capitulo proponatur, ut ab ipso recipiatur, videlicet: Prima post quatuor menses ab Habitum receptione completos: secunda post octo: tertia denique post decem, prout Priori videbitur tempus requiri & sufficere, ut ante expletum probationis annum fieri possit informatio plenaria de moribus & vita, stirpis & sanguinis puritate Novitii, secundum nostra statuta & privilegia, & facta informatio examinari approbarique possit a Priore & Deputatis; ne aliter ultra annum

De scrutinio
& suffragiis.De requiren-
dis ad Professio-
nem.

proba-

probationis expletum Professio Novitio pro-
trahatur. Omnibus tribus dictis propositionibus
Novitiorum Magister Capitulum informet se-
cundum Deum & suam conscientiam, præ-
habitamque de Novitio experientiam, de in-
dole, moribus, humilitate, aliisque quali-
tibus Novitii; pariter egredientibus a Ca-
pitulo, dum sit hæc informatio, ut in prima
præmissum est, Novitii consanguineis, & ejus-
dem patris naturalibus, & post illam com-
pletam ad suffragandum cum cæteris similiter
revertentibus. Informatione peracta, recipian-
tur suffragia, & regulentur, ut supra, ita,
quod ab omnibus Vocalibus, vel eorum ma-
jori parte, & simul a Priore, Novitius admitti
debeat, ut supra in prima præmittitur; Sin
vero a majori parte Capituli non admittatur,
rejici Novitius omnino debeat, nec iterum Ca-
pitulo proponi possit.

Quo vero receptiones maturius & liberius
fiant, teneantur Priores diem, quo singule
Novitiorum propositiones fient, per suas li-
teras notificare Vocalibus absentibus, qui com-
mode illis assistere possint, si velint. Pri-
mæ vero & ultimæ hujusmodi propositionum
dies omnibus Vocalibus intra sex leucas a Mo-
nasterio distantibus prius necessarium notificent
tempore opportuno, ut si velint, dictis re-
ceptionibus adsint, & cum reliquis suffragen-
tur; & si notificatio hujusmodi fuerit omis-
sa, receptio sit nulla, quatenus illi, qui noti-
ficati non fuerint, reclamant. Præterea si ali-
qui Vocales infirmitate impediti, Capitulo sin-
gularum dictarum receptionum interesse non
possint, prædicti Scrutatores cum buxula clau-
sa ad id præventa ad recipiendam eorum suf-
fragia a Priore transmittantur; quibus re-
verfis, dictorum infirmorum vora cum reli-
quis in Capituli buxulis miscantur & incor-
porentur, antequam omnium fiat regulatio &
scrutinium.

De Informa-
tionibus an-
tea perqui-
rendis.

Tempore tandem opportuno, Novitioque
jam ultimo, ut prædictum est, a Capitulo
admissio, Prior cum Deputatorum consilio no-
mineet, & mittat Monachum ejusdem Mona-
sterii Professum, vel si valde distet a Mona-
sterio patria Novitii, alterum ex professis Mo-
nasterii dictæ patriæ proximioris, prudentem,
discretum, maturæ ætatis, atque peritum
pro faciendi plenaria informatione de mori-
bus, & vita, sanguinis puritate, officiorum-
que vitium exemptione; quæ juxta Bullas
Apostolicas tam communes quam speciales no-
stro Ordini concessas, Professionem cujusli-
bet Novitii præcedere debet, imposita pœna
privationis vocis activæ & passivæ, omnium-
que officiorum, graduum, honorumque &
dignitatum, quæ habuerint, & inhabilitatis
perpetuæ ad hæc & alia imposterum obtinen-
da tam Prioribus quam Monachis, Novitium
ad Professionem recipientibus, nisi dicta in-
formatio præcedat.

Monachus iste sic nominandus nequeat esse
consanguineus, affinis aut aliquo modo propin-
quus Novitii, nec ejusdem Patriæ oriundus,
aut naturalis; sitque præterea liber ab om-
ni suspitione & præsumptione puritatis san-
guinis, aut cujusvis affectionis, amoris vel
odii, amicitie vel inimicitie, tam cum No-
vitio quam cum suis Genitoribus & Consan-
guineis; omninoque teneatur in ejus execu-
tione servare formam in nostro Ordinario def-
criptam, sub pœna privationis omnium offi-
ciorum Ordinis, inhabilitatisque imposterum
ad illa obtinenda.

Prior dare debeat suum mandatum & com-
missionem ad faciendam prædictam informa-
tionem simul cum Regio Privilegio nostro Or-
dini concessa, ut Testes ad testificandum com-

pellii possint; & insuper tradat notulam nomi-
num & cognominum tam Novitii quam suo-
rum Genitorum & Avorum; Villarumque,
ubi vivunt vel vixerunt; & officiorum, quæ
exercent vel exercuerunt; fideliter extractam
ex responsis Novitii in summatio notatis, dum
examinatus est ad primam receptionem. Ju-
ret insuper dictus Monachus, antequam exeat
a Monasterio coram Priore & Deputatis in
verbo Sacerdotis, se dictam informationem
recte & fideliter facturum secundum nostri
Ordinis statuta & instructionem. Et cum re-
dierit ad Monasterium ita a se factam in-
formationem coram ipsis Priore & Deputatis
similiter juret: vel secundum stylum & instru-
ctionem completa informatione ad pedes illius
juramentum hujusmodi faciat & subscribat.

Caveat diligenter Monachus deputatus,
quod in hujusmodi informatione facienda in-
structionem solitam & usu receptam ad un-
guem profus servet; & antequam ad publi-
cam procedatur, fiat omnino secreta inter per-
sonas antianas, & integræ fidei, nulliusque
suspicionis, ut in instructione præscribitur, om-
ni adhibita cura & indagine pro comperien-
da veritate ab illis, sub sigillo secreti promif-
sione. Si in hac informatione secreta aliquem
defectum substantialem repererit, sive in No-
vitio sive in ejus Descendentibus, duorum
Testium omni exceptione majorum juramen-
to comprobatum, ratione cujus Novitius ad
Professionem admitti non possit, ad informa-
tionem publicam nullatenus procedat; sed se-
creto ab Oppido vel Villa discedens, illum
defectum Priori quamprimum notificet. Prior
vero cum cautela possibili & secreto servato
Novitium Habitu expoliari, & a Monasterio
expelli prudenter curet, ne ejus Familia ex-
pulsionem diffametur.

Si vero nullus defectus in secreta infor-
matione a dicto Monacho inventus fuerit,
statim procedat ad publicam coram Judice &
Notario fideli & legali, quam factam & per-
actam a Judice petat sibi originaliter confi-
gnari, juxta Regium Privilegium ad hoc spe-
cialiter Religioni concessum, ne aliquod dam-
num Testibus imminet, cujus timore a de-
ponenda veritate retrahantur. Consignatam in-
formationem in forma authentica vel secum
adducat, vel Priori cum certo Nuntio statim
ad Monasterium remittat, ubi a Priore &
Deputatis diligenter examinetur, & quatenus
de illius legitimitate constet, ab iisdem ap-
probetur, subscribaturque ab omnibus, appro-
bationis Decretum, & ante Professionem No-
vitii Prior Capitulo notificet, qualiter facta,
examinata & approbata fuerit ejus informa-
tio; postea in Archivio Conventus custodienda
reponatur, ut in Constitutione Gregoriana
ordinatur.

Postquam omnia prædicta fuerint absoluta,
annusque probationis terminatus, Novitius ad
Professionem solemnem, ut in nostro Ordini-
ario Cap. 11. §. 4. sine dilatione admitta-
tur; & ad majorem cautelam, prout huc-
usque inviolabiliter observatum fuit, in lite-
ris suæ Professionis a Novitio illam emittente
fiat sequens Protestatio: - Ego Fr. N. N. attestor
& profiteor, quod sum Christianus vetus ex
omnibus quatuor lineis, & quod semper ac-
constiterit contrarium, & me habere aliquam
maculam seu infectionem Judeorum, Mauro-
rum, Saracenorum, seu quodvis aliud impe-
dimentum contra Bullas Apostolicas Ordini
Sancti Patris Nostri Hieronymi concessas, ex-
pelli volo a dicto Ordine, expoliarique illius
Habitu, & quod hæc Professio a me facta
invalida sit, & nullius effectus. - Subscribatur-
que a Novitio coram Testibus.

Protestatio
facienda ante
Professio-
nem.

1730.

De Magistro
Novitiorum.

Insuper quilibet Prior cum Deputatorum consilio eligat in Magistrum Novitiorum Monachum prudentem, expertum, quindecim saltem annos a receptione Habitus habentem, quique de Religionis zelo, morum honestate, vita exemplari, spiritualiumque discretionem sit optime commendatus, cujus directioni, correctioni & disciplina tam Novitii quam Professi usque ad expletos septem Habitus annos omnino subjiciant; Prioresque dicto Magistro omnem auctoritatem necessariam concedant & committant, ut ab omnibus sub disciplina ejus existentibus obediatur, veneretur & simul timeatur; eosque omnino instruere, educare, & in spiritualibus juxta statuta Ordinis dirigere possit.

Ejus Privilegia.

Nullus præterea Monachus, ad hujusmodi Magistrum Novitiorum munus electus, sine legitima causa a Priore approbanda se excusare & eximere possit; & si aliquis sine dicta causa se excusaverit, & acceptare renuerit officium hujusmodi, ad Prioris arbitrium puniatur. Prædicto etiam Magistro nullum detur officium cum proprio munere impossibile, quodque sive in Novitiatu sive in Choro sive in Refectorio a suo munere impedire aut divertere aliquoties possit; nec ad aliud in Tabellis deputetur communibus, quam ad hebdomadam, lectionem, pluvialeque pro Celebranti comitandis; Totumque tempus, quo dicti Magistrum munus exercuerit supra annos a receptione Habitus completos, ad lucrandam exemptionem triginta annorum ipsi pariter computetur.

Officium
Magistri No-
vitorum.

Caveat autem prædictus Magister, ut in educatione Novitiorum, & sub ejus disciplina existentium, illorumque correctionem, instructionem in nostro ordinario Cap. 11. præscriptam & laudabiles Monasteriorum consuetudines omnino servet. Attendat etiam, ne qui sunt in Novitiatu, ullum commercium, conversationem seu communicationem, nisi præcise in necessariis breviter expediendis, cum Monachis extra existentibus habeant; & si qui in hoc fuerint delinquentes, graviter puniat. Super quo maxime etiam invigilent Priores, Vicarii, & Præsidentes, Monachos extra Novitiatum, qui in prædictis defecerint tale commercium vel communicationem habentes, pariter corrigendo. Eorum nullus ad Novitiatum accedere vel ingredi valeat, nisi de Magistrum vel Prioris licentia; Idemque observetur in communi dormitorio, ubi & quando Novitii dormiunt, seu in quolibet alio loco, ubi sub disciplina Magistrum existentes fuerint congregati.

Curet proinde, ne in Novitiatu existentibus aliquod consignetur officium, in quantum commodè fieri possit quod illis distractionis seu diversionis occasio sit, seu causa esse possit commercii & communicationis cum Monachis extra disciplinam existentibus; multoque minus cum Sæcularibus; & cum recreationis in Hortos vel in Campum sub disciplina ejus existentes egrediuntur, cum ipso Magistro, vel eo impedito, cum alio Monacho de Prioris licentia, simul procedant & permaneant; nec ullus Monachus extra disciplinam ipsius associetur.

Inviolabiliter præterea observet laudabilem diurnam consuetudinem Ordinis, videlicet, quod singulis feriis sextis anni cum omnibus, qui sub ejus disciplina existant, faciat disciplinam in dormitorio communi sive in alio loco opportuno, ut alii etiam Monachi, si ex devotione velint, hujusmodi exercitio assistere valeant.

De Fratibus
Laicis, eo-

Modo & forma prædictis Fratres Laici etiam ad Habitum & Professionem recipiantur, sub

disciplina Magistrum per septem annos existant, quibus in observantiis Ordinis & officiis servitutis, ob quæ recepti fuerint, a Magistro instruantur; profusque perseverent in statu suæ vocationis. In singulis vero Monasteriis in tali competenti numero admittantur, ut ab officiis servitutis, & temporalibus Monachi omnino liberi cum majori mentis tranquillitate divinis possint vacare.

Priores vero & Magistrum maximopere caveant, ne aliquis Frater Laicus post receptionem Habitus legere, & multominus Grammaticam discat, nec illum aliquis Monachus sive Frater legere vel Grammaticam docere audeat; & qui secus fecerint, Novitiorum habitum per annum portent, nisi qui, ipsum docuerit Monachus, in Sacris constitutus existat; quo casu per dictum annum voce Capitulari privetur: In qua pœna nullus Prior dispensare possit.

Denique Fratres Laici singulis diebus post prandium & cenam cum his, qui sub disciplina Magistrum existunt, ad mensas Refectorii extergendas intervenire teneantur, donec viginti annos Habitus compleverint; Prioresque non permittant Sacerdotibus eos nimia reverentia & honore tractare; nec alio nomine vocari quam Fratrum: quod ipsum servetur cum aliis, qui Presbyteri non existant.

CONSTITUTIO XL.

De Tempore, quo durare debet Novitiatus, & dispositione bonorum Novitii.

§. 243. Nullus Novitius admittatur ad Professionem, nisi de rebus suis antea disponat juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini Cap. 16. sess. 25. de Regular. donando inter vivos Monasterio vel aliis Personis aut locis ad placitum, nihil sibi omnino reservans, ut spiritus ejus Christum sequatur liberius, a terrenis oneribus & eorum fiducia expeditus. Nec recipiatur cujusquam Professio ante annum probationis expletum.

Extravagans I.

§. 244. Non recipiantur ad Habitum illi, qui non habuerint decem & octo annos completos, quia in ætate minori non possunt cognoscere adeo perfecte statum, quem assument. Cum Personis tamen, quæ speciale meritum habent, poterit Prior cum suo Capitulo dispensare, ut ipsæ ad Habitum admittantur ante dictam ætatem; dummodo tamen Professio non recipiatur ante decimum sextum annum expletum, juxta Sacri Concilii Tridentini dispositionem Cap. 15. sess. 25. de Regul.

Extravagans II.

§. 245. Noviter Professi, saltem per septem annos ab Habitus receptione completos, sub disciplina Magistrum Novitiorum subiecti perseverent, ut ex inviolabili praxi Ordinis in nostro Ordinario statuitur. Si autem in aliquibus Monasteriis vigeat consuetudo, ut longiori tempore Magistrum disciplina subjiciantur, penitus observetur. Neque expleto dicto tempore a dicta disciplina liberentur, donec Priores de consilio suorum Magistrorum (absque tamen illorum aliqua hujusmodi liberationis præensione) ipsi libertas concedatur. Si qui vero a dicta disciplina absolvi directe aut indirecte procuraverint, subiectio sub Magistro illis ipsomet facto ulterius prolongetur.

CONSTITUTIO

1730.

rumque numero.

Quod nec legere, nec Grammaticam possint edicere.

De eorum officio.

Novitii non admittendi nisi post factam de bonis dispositionem.

De ætate requirenda in recipiendis.

De tempore Novitii.

CONSTITUTIO XLI.

De Præcedentia & ordine sessionum inter Monachos.

§. 246. Præcedant Monachi in Sacris constituti in quibuscumque locis cæteros Monachos suos. Verumtamen inter prædictos constitutos in Sacris Ordo præcedendi minime observetur. Idem quoque inter cæteros Monachos Clericos & Laicos observetur.

Extravagans I.

§. 247. Quando Corrector Mensæ fuerit Hebdomadarius, in loco Correctoris sedeat, & aliunde corrigere aut emendare non valeat.

Extravagans II.

§. 248. Ubi cumque Conventus se congregaverit, juxta antiquam Religionis nostræ consuetudinem Monachi sedeant & ordinentur secundum singulorum antiquitatem ab Habitu recepto: Ita tamen, ut Sacerdotes semper Diaconos, & isti Subdiaconos, licet Habitu antiquiores, præcedant: Subdiaconi Choristas; Choristæque Fratres Laicos: & Novitii sint omnium novissimi; Sin vero aliquis Monachus, postquam alii jam fuerint ordinati, adveniat, in loco, quem invenerit vacuum, constitui & federe debeat.

Extravagans III.

§. 249. Priores absoluti Monasteriorum Professionis omnes alios Monachos præcedant, etiam antiquiores, qui Priores non extiterint, quos pariter præcedere debeant Secretarius & Procurator Generalis Ordinis actualis, quandocumque in nostris Monasteriis interveniant, non vero dictos Priores absolutos.

CONSTITUTIO XLII.

Quando Monachi habere debeant votum in eorum Capitulo.

§. 250. Ad Capitulares actus non recipiantur, nisi Monachi Professi in Sacris Ordinibus constituti.

Extravagans I.

§. 251. Monachi propter eorum demerita transmissi ad alia Monasteria, necnon qui sunt Priores in Monasteriis, quæ non sunt eorum Professionis, quamvis sint intra viginti quinque leucas, non habeant vocem in electionibus Monasteriorum, ubi sunt professi; nec Monachus, qui est Vicarius Monasterii, cujus non est professus, habeat votum in electione Prioris illius. Votum tamen habeat in electione Prioris Monasterii suæ Professionis; & si fuerit intra viginti quinque leucas, etiam ad electionem citari debeat. Itidem Monachi, qui sunt in Monasteriis novis, habeant votum in electione Prioris sui proprii Monasterii, ad eamque citari debeant, si existant intra viginti quinque leucas, nisi forte fuerint penitentiatii.

Extravagans II.

§. 252. Monachi, qui in aliis Monasteriis obedientiam perpetuam repromittunt, non ha-

beant votum in Capitulo ante quatuor annos completos a die repromissæ obedientiæ: Exceptis Prioribus, qui terminato Prioratu remanent perpetuo in aliis Monasteriis, ubi Priores extiterunt, atque Monachis illis, qui in Dominibus novis permanens obedientiam perpetuam pariter repromittunt.

Extravagans III.

§. 253. In posterum nullus Monachus habeat vocem in Capitulo, donec decem annos ab Habitu recepto compleverit, atque in Ordine Sacro constitutus extiterit. Collegiales tamen in Collegiis existentes, si sint in Sacris constituti, in dictis Collegiis votum habeant post sex annos ab Habitus receptione completos.

Extravagans IV.

§. 254. Monachi illi, qui habitu etiam retento, & cum legitima facultate assistunt eorum Genitoribus, aut alicui Episcopo, sive ex alia quacumque causa, Habitu retento, permanent extra Monasterium, non habeant votum activum neque passivum, etiam si tempore electionis sint præsentés in proprio Monasterio.

Extravagans V.

§. 255. Monachi, ultra viginti quinque leucas a propriis Monasteriis cum simplici patente Patris Generalis commorantes, nisi exiliati, aut legitime penitentiatii existant, votum habeant, tamquam Vocales legitimi, in electione Prioris proprii Monasterii; Ad quam concurrendi atque accedendi licentia ipsis minime denegetur, neque ullatenus impediatur, habita vacationis notitia. Ad prædictam tamen electionem, citari non debeant, nisi Vocales intra viginti quinque leucas existentes; ut in Constitutione 70. ordinatur: Exceptis tamen PP. Secretario & Procuratore Generalibus, atque Monachis assistentiæ Patris Generalis, Prædicatoribus Regiæ Majestatis, Lectoribus & Pasantibus, qui in qualibet distantia profusus citari debent.

Extravagans VI.

§. 256. Monachi, propter eorum demerita & culpas ad carcerem, seu reclusionem in Cella horis vacativis, etiam in propriis Monasteriis per sententiam diffinitivam condemnati, nullam vocem in Capitulo habeant; & si ad actus Communitatis ex reclusionem egrediantur. Monachi vero, inquisiti de aliquo crimine, atque dum compilatur processus; carcere custoditi, vocem activam in Capitulo habere debeant, donec illis auditis, causa diffinitive terminetur; nisi inquisitio fuerit de aliquo delicto facinoroso, vel culpa graviore publica & manifesta, seu alia, cui in nostris Constitutionibus & Extravagantibus privatio vocis Capitularis ipso facto fuerit imposita: quibus casibus omni voce Capituli profusus careant.

Extravagans VII.

§. 257. Monachi extra propria Monasteria in aliis commorantes, ad electionemque Prioris suorum Monasteriorum accedentes, peracta electione & confirmatione Prioris, redeant ad Monasteria, ubi prius morabantur, nec vocem habeant in aliorum officiorum electione, sicut jam diu in nostra Religione observatum fuit,

Locus sessionis Correctoris.

Sessiones cæterorum ab antianitate habitus ordinandæ.

Præcedentia Prioris, & Officialium.

Ad Actus Capitulares professi tantumdem admittendi.

Votum non nisi in electionibus pro Monasteriis Professionis validum.

Vocem in Capitulo nemo habet, nisi post decem annos Habitus.

Monachi extra Monasterium manentes neutra fruuntur voce

Qui vocari debeant ad electionem Prioris sui Monast.

Qui vero vocem habere nequeant in Capitulo.

Monachi extra sua Monast. commorantes non habeant vocem nisi in electione Prioris.

CONSTITUTIO XLIII.

Quod Fugitivi quarantur a suis Prioribus: de facultate illos deprehendendi, & de pœnis pro illis puniendis.

Qui sine cen-
senti fugiti-
vi.

Et a quibus
ad Monaste-
ria reduce-
dii.

Fugitivi si ad
Sacros promo-
veantur
Ordines, ad
actus Capitu-
lares non ad-
mittendi.

Fugitivorum
pœnz.

§. 258. Fugitivi Monachi per suos Priores, quam citius commode fieri poterit, perquirantur, & per censuram Ecclesiasticam, vel alias, prout expedire videbitur, ad propria Monasteria redire cogantur, ac eis juxta suorum qualitatem excessuum secundum Constitutiones nostras pœnitentia imponatur; nisi forsitan per Generale Capitulum de aliquo Monacho in speciali fuerit aliter ordinatum. Ad hæc: fugitivos censemus quoslibet Monachos, qui sine suorum Prælatorum licentia ultra metas Monasterii, quas Monachi sine licentia hujusmodi exire non debent, cum voluntate fugiendi, seu aliquod maleficium committendi abscesserint: vel qui ad loca aliqua de suorum Priorum licentia missi, exinde sua auctoritate cum intentione ad Monasterium non revertendi, recesserint. Cæterum universis & singulis Prioribus, ac Monachis nostri Ordinis omnes & singulos fugitivos Professos, cujuscumque nostri sint Monasterii, capiendi, & ad Monasteria, quorum sunt Professi, reducendi, plenariam concedimus potestatem; vel saltem fugitivorum Prioribus, expensis illarum Domorum, quarum illi fugitivi capti, Professi extiterint, notificent de hujusmodi captione: quatenus ad reducendum eosdem captos ad sua Monasteria certos Nuncios mittant; Verum, si alias apparuerit, aut verisimiliter præsumatur, quod Monachi cum sui Prioris licentia a suo Monasterio discesserint, non procedatur via aliqua contra eos. Præterea omnes Ecclesiasticorum Prælatos, necnon & quascumque alias Personas, jurisdictionem aliquam Ecclesiasticam quomodolibet obtinentes, aut alias, quæ sequuntur, exercere valentes, quam affectuose possumus, deprecamur in Domino, quatenus ad instantiam seu requisitionem cujuscumque Prioris vel Monachi nostri Ordinis fugitivos hujusmodi capiant, seu capi faciant, & eos Monacho vel Priori requirenti captos tradant, seu illos ad loca vel Personas, quæ vel quas Monachus vel Prior requirentes eisdem capientibus explicaverit, expensis Monasteriorum, quorum Professi sunt, mittant, implorato etiam auxilio super prædictis brachii Secularis, quatenus opus sit. Etiam Prælati & Personæ supradictis jurisdictionem habentibus, vel alias præmissa exercere valentibus, auctoritate Apostolica nostro Generali Capitulo concessa, qua fungimur in hac parte, ad universa & singula supradicta specialem potestatem atque licentiam impartimur. Præterea si ad Sacrum Ordinem quis, dum fuerit fugitivus, promotus extiterit, ad executionem hujusmodi Ordinis, aut ad aliquos actus Capitulares sine Capitulo Generalis licentia nullatenus admittatur. Fugitivorum autem Monachorum pœna hæc erit: Fugitivus, qui intra quinque dies, a sui recessu numerandos, redierit, per quinque dies statim sequentes pœna gravioris culpæ cum disciplina in Refectorio tempore prandii post Benedictionem mensæ muldetur, eisdem diebus in carcere retrudendus. Si autem post quinque dies, ante diem tamen quadragesimum redeat, ultra prædictam culpæ gravioris pœnam, decem diebus carceri mancipetur. Si vero post quadragesima, dum tamen ante annum reversus fuerit, præter jam dictam pœnam per dies xi. carcerali reclusioni subjaceat. In quorum singula sexta feria

unam in capitulo culparum sustineat disciplinam; sed si post annum, quancumque redierit, ultra præfatam pœnam carcerem semestri spatio sustinebit; in quo singulis sextis feriis in pane & aqua abstinere, & disciplinam in capitulo culparum accipiat: necnon in actibus omnibus tanquam Novitius habeatur, donec per Priorem cum sui consensu Capitulo in statum pristinum fuerit restitutus. Circa pœnas autem prædictas gravandi, illas præsertim contra illos, qui revertuntur invitati, & super eisdem dispensandi, præmaxime circa illos, qui voluntarie revertuntur, habeat Prior cum deputatorum consilio, prout eis rationabile visum fuerit, plenariam potestatem. Verum si quisque fuerit secundo fugitivus post debitam reconciliationem per Priorem & Capitulum cum ipso factam, ultra pœnas in hac Constitutione, ut præmittitur, designatas, sit semper ultimus omnium Monachorum sui status Clericalis vel Laicalis, quos tempore sui regressus in Monasterio suo repererit, nec ad Confessoris, Vicarii, seu Prioratus officia possit eligi vel assumi, nisi cum eo per Generale Capitulum, & tunc etiam post tres annos a suæ reconciliationis tempore computandos, super dictis officiis fuerit dispensatum. Præterea, si tertio fuerit fugitivus adhuc per suum Priorem & Capitulum, prout præmittitur, reconciliari valebit: Verumtamen præter pœnas supradictas, voce Capituli perpetuo sit privatus. Insuper ad prædicta Confessoris, Vicarii & Prioratus officia sit intelligibilis ipso facto. Quoad vocem autem Capituli obtinendam, poterit cum eo per Generale Capitulum faciliter dispensari. Cæterum si quarto fugitivus extiterit, ejus reconciliatio ad Generale Capitulum solummodo pertinebit quoad habilitationem, quam tamen idem Capitulum non debet facere, nisi prius sui Prioris & Conventus bonam informationem habuerit super negotio hujusmodi fugitivi; & tunc Generale Capitulum prædictas pœnas, aut etiam alias, prout sibi videbitur, eidem fugitivo imponat, vel eundem ad Monasterium suum remittat, illas passurum ibidem; quod decentius & expedientius estimatur. Poterit etiam Pater Generalis ipsum ad Ordinem recipere, pœnarum dispensatione Generali Capitulo reservata. Porro, qui ultra vicem quartam aufugerit, perpetuo & indispensabiliter pœnas inhabilitatis prædictas, & nihilominus pœnas alias, si quæ illi fuerint in perpetuum vel ad tempus impostæ, sustinebit. Fugitivus pro prima vice a voce Capituli sit ipso facto suspensus; tamen possit eadem vox illi restitui per suum Priorem cum consensu Capituli: Pro secunda autem vice similiter sit suspensus a voce Capituli: quæ quidem non possit ei restitui, nisi per Patrem Generalem: Pro tertia vero vice sit quoque ab eadem voce Capituli suspensus, quæ non valeat sibi restitui nisi dumtaxat per Generale Capitulum.

Extravagans I.

§. 259. Fugitivi, qui ad Monasterium residentie Patris Generalis accesserint, & redierint, disciplinam in Refectorio statim sustineant & in terra panem cum aqua comedant, iterum tertio & amplius, prout culpa postulerit; reliquas vero pœnas in eorum proprio Monasterio, vel in alio, ad quod fuerint transmissi, adimpleant & sustineant. Insuper fugitivus, qui quater ab Ordine discesserit, in carceribus per sex annos recludatur: inde tamen poterit illum Prior ad Chori & Refectorii ass-

Fugitivorum, qui ad Monast. residentie P. Generalis accesserint, pœna.

Pœna item fugitivorum quartum ab Ordine.

stentiam

stentiam extrahere; reliquo vero tempore iterum carceri mancipetur.

Extravagans II.

§. 260. Quilibet Prior nostri Ordinis, aut Vicarius in Prioris absentia, quemcumque Monachum fugitivum ab illis comprehensum; seu quolibet modo ad suum Monasterium reversum & accedentem, ab excommunicationis censura; quam habitum derelinquens incurrit, & a quibusvis aliis censuris, si quas incurrit, absolvere; eidemque per se aut per suos Confessarios omnia Sacramenta libere administrare possint & valeant.

Extravagans III.

§. 261. Fugitivis, ad nostra Monasteria sine habitu redentibus aut venientibus, non possit habitus noster restitui, nisi a suo Priore vel a P. Generali.

Extravagans IV.

§. 262. Quotiescumque Monachus in Sacris constitutus secundum nostrarum Constitutionum & Extravagantium dispositionem vocem Capitularem amittit, videlicet propter tractatus illicitos de electione habitos, & ob fugam; in his casibus Monacho delinquenti in Sacris non constituitur Corona: Fratri vero Laico nexus ad utrumque Scapularis latus in pœnam annectantur, atque hujusmodi pœnæ eodem tempore durabunt, quo privato vocis Capitularis Monacho in Sacris imposita durare debet.

Extravagans V.

§. 263. Inviolabiliter observetur consuetudo nostri Ordinis, videlicet, quod Monachis primo fugitivis non computetur in habitus antiquitate, neque ad vocem in Capitulo habendam, neque ad precedentiam, neque ad aliquid aliud totum tempus, quo extra Ordinem fugitivi existant, in quo nullatenus dispensari possint. At vero semel & iterum fugitivi aut a nostra Religione expulsi, seu voluntarie licentia debita egressi, cum ad illam reversi fuerint, aliam antiquitatem non sortiantur, nisi a tempore, quo ad Monasterium revertuntur: itaut sint novissimi omnium Monachorum, quos tempore sui reditus in Monasterio invenerint. Præterea secundo fugitivi, nisi post duodecim annos a tempore sui regressus ad Monasterium completos, ordinari non possint; & si ordinati jam fuerint, ab exercitio Ordinum dicto tempore sint suspensi. Tertio vero fugitivi in perpetuum non ordinentur, vel ab exercitio Ordinum susceptorum perpetuo suspendantur. Sin vero fuerint Fratres Laici, pro secunda fuga duodecim annis; pro tertia vero perpetuo sub disciplina Magistri Novitiorum indispensabiliter existant.

Extravagans VI.

§. 264. Monachi fugitivi, qui aliquid pretii aut valoris a Monasterio ablatum secum portaverint, seu fuga durante illud abstulerint a propriis Monasteriis, perpetuo a Capitulo Generali, si expediens videbitur, eliminari possint, atque in Monasteriis, ad quæ missi fuerint, pœna gravioris culpæ per annum indispensabiliter puniantur.

Extravagans VII.

§. 265. Monachi, qui habitu dimisso ultra quinque vices fugitivi fuerint, incorrigibilium pœna puniri debeant: Sin vero fugitivi quicumque, antequam a Monasterio secesserint egressi fuerint, capiuntur, in pœnas hujus Constitutionis

fugitivis impositas non incurrant, Priorum tamen arbitrio puniri possint.

Extravagans VIII.

§. 266. Si, prætextu literarum Apostolicarum ab illo obtentorum, ad Villas vel Oppida Monasteriis circumvicinia aliquis Monachus nostri Ordinis fugitivus cum habitu nostræ vel alterius Religionis aut sæculari pervenerit, aut in illis vagari & manere quomodolibet præsumpserit; Priores, Vicarii sive Præsidentes, statim ad Ordinarios dictorum locorum accedant, & nostris Privilegiis utentes ab eo petant, ut fugitivo præcipiat, quod literas Apostolicas coram illo præsentet, præsentataque examinari curent. Et si in examine legitimas ipse Ordinarius non invenerit, sibi ipsis curent fugitivum consignari. Consignatus vero carceri mancipetur, donec Pater Generalis de illo conscius provideat, quod ipsi magis expediens videatur. Sin autem literæ Apostolicæ legitimæ repertæ fuerint, a dicto Ordinario petant, ut dicto fugitivo præcipiat a circuito nostrorum Monasteriorum, Villisque & Oppidis ipsis convicinis, recedere, sicut in Privilegiis nostræ Religionis disponitur.

CONSTITUTIO XLIV.

Quod spolietur habitu nostri Ordinis, qui non fuerit Monachus illius.

§. 267. Novitios fugitivos, & quascumque alias personas, quæ, nostri Ordinis non existentes, habitum nostrum portant, quilibet noster Prior vel Monachus, nostro habitu, quo indigne teguntur, expoliare vel expoliari facere possit.

CONSTITUTIO XLV.

De fundatione, unione & destitutione Monasteriorum nostri Ordinis.

§. 268. Fundari Monasterium aliquod de novo non valeat per ullam personam nostri Ordinis absque Capitulo Generalis vel Diffinitorum omnium licentia speciali, & mandato. Et tunc tale Monasterium sufficientem ad minus pro Priore & duodecim Monachis debet habere dotem, quoniam in minori numero nequit Religio decenter & commode observari. Hanc fundandi licentiam P. Generalis una cum privato Capitulo intra triennium possunt dare: Sed destitutionem & unionem quorumcumque Monasteriorum nostrorum solummodo Generali Capitulo reservamus.

Extravagans I.

§. 269. Cum valde expediât, quod Domus novæ quæ reditus sufficientes & commodam habitationem pro duodecim Monachis & Priore habent, in Monasteria formalia erigantur; Sacra Congregatio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, Patrem Generalem & Capitulum Generale serio monet, ipsique injungit, quod invigilent super dicta erectione, Visitatoribus Generalibus committant, ut de statu prædictarum novarum Domorum informationes capiant, erectionem promoveant; & quando requisita sufficientia concurrant, ipsum Capitulum Generale servatis servandis prædictam erectionem faciat; vel etiam, mediante unione unius cum altera novatum Domorum, prout sibi expedire videbitur, provideat; ad quem effectum reditus & proventus dictarum novarum Domorum extra eandem Domus in alias quascumque causas non distrahantr, exceptis taxis ordinariis vel extraordinariis, quæ universo Ordini legitime imponuntur.

Extra-

Priori factas datur fugitivos comprehensos, vel redeuntes a censuris absolvendi.

Habitusque restituendi.

Pœna contra propria culpa Capitularem vocem amittentes.

Fugitivis tempus fugæ ad habitus antiquitatem, & vocem non computandum.

Secundo fugitivi non nisi post 12. annos ordinandi.

Pœna contra fugitivos res a Monasteriis alportantes.

Quinque fugitivi incorrigibilium pœna puniendi.

De fugitivis prætextu literarum Apostolicarum.

Fundari nequeant, uniri, vel destitui Monasteria sine licentia Capit. Gen.

Quæ requirantur ad fundandas novas Domus.

Extravagans II.

§. 270. Non recipiantur alia Monasteria Monialium, quia ita convenit pro custodia nostrae Sanctae Religionis.

Extravagans III.

§. 271. Priores Monasteriorum propinquorum Monasteris Monialium nostri Ordinis illarum curam habeant; eandemque in eas jurisdictionem exercent, quam habent in Monachos sui Conventus.

Extravagans IV.

§. 272. Priores Monasteriorum nostrarum Monialium curam habentes, in ea non ingrediuntur, nisi causa gravi aut urgenti necessitate moti, & ab illarum Confessario & duobus Monachis ex senioribus comitati, causaque vel necessitate sui ingressus peracta, statim a clausura exire debeant: Cum vero aliquam Monialem ad habitum vel Professionem recipiunt, huiusmodi receptionem vel professionem per cancellos aut communicatorium peragere teneantur. Nulli praeterea personae cuiuscumque status, conditionis, aut sexus existat, licentiam ingrediendi in dicta Monasteria concedant: exceptis Medicis, aliisque necessariis Officialibus, juxta praescriptum in dictis Monialium Constitutionibus.

Extravagans V.

§. 273. Dotes, in ingressu & Professione Monialium receptae, in communi deposito reponantur, & custodiantur sub tribus clavibus, quarum unam habeat, Prior cui Monasterii cura incumbit, alteram Priorissa, & tertiam Depositaria, nullaque quantitas dictae pecuniae inde extrahi possit, nisi ut investiat in fundis immobilibus vel in censibus tutis & fructiferis. Sin vero, propter gravem evidentemque Monasterii necessitatem, aliquam portionem extrahere & consumere necesse fuerit: nullatenus fieri possit, nisi servatis servandis de consensu Prioris & majoris partis Capituli dictarum Monialium, & praecedente licentia Patris Generalis, priusque data cautione reintegrationis pecuniae extrahendae, quam citius fieri possit.

Extravagans VI.

§. 274. Moniales nostri Ordinis tribus annis, incluso probationis anno, sub disciplina Magistrae Novitiarum indispensabiliter existant.

Extravagans VII.

§. 275. Nulla femina in Monasteriis nostrarum Monialium admittatur, sive ad habitum recipienda, sive in iisdem Monasteriis aliquandiu educanda, quin servatis servandis; & praecedat consensus Prioris & majoris partis Capituli eandem Monialium, per suffragia secreta prorsus praestandus.

CONSTITUTIO XLVI.

Quod non ingrediantur Mulieres in nostra Monasteria.

§. 276. Nulla femina stare per magnum spatium ad januam cuiuslibet Monasterii nostri, & multo minus intrare in Monasterium, nec intra ejus septa, permittatur. Toleramus tamen consuetudinem nonnullorum Monasteriorum, ubi feminae Ecclesiam seu Claustrum principale, dum fiunt Processiones, consueverunt intrare, & non aliter; & in hoc dispensare non possit P. Generalis.

CONSTITUTIO XLVII.

Quomodo se habere debeant Monachi, quando itinerantur.

§. 277. Non incedat Monachus equitans in via secularibus ornamentis, sed honestam deferat sellam stapedinis ligni, & habentis canapeis, quae ad adaquandum ferreas habeant catenulas; sed si casus e venerit opportunus & utilis, in quo praedictum observari non poterit, Priori relinquatur, secum, & cum Monacho itinerante, dispensatio; & absente Priore ipse idem Monachus hoc exercere valebit; Super quod conscientias tam Priorum quam Monachorum oneramus.

Extravagans unica.

§. 278. Observetur consuetudo inviolabilis Ordinis, videlicet: ut nullus Monachus eat in Curiam Regiam, vel in Cancellarias sine licentia in scriptis Patris Generalis, & dumtaxat ad negotia propria, vel ad sua Monasteria pertinentia; & Monachi ita euntes in Monasteriis residere teneantur, & assistere Missae & Vesperis diebus Dominicis & Festis, & in principalioribus a Priore celebrandis, etiam Matutino. Pariter omnibus dictis diebus a Monasterio non exeant sine expressa licentia Prioris, quae nullatenus concedatur, quando celebratur agitatio taurorum.

CONSTITUTIO XLVIII.

Quod nullus Monachus eat sine licentia ad Capitulum Generale, aut ad Patrem Generalem.

§. 279. Missus de uno Monasterio nostrorum ad aliud propter sua demerita, durante tempore penitentiae sibi injunctae, ad Capitulum Generale, aut intra triennium ad Patrem Generalem sine mittentis licentia venire nullatenus permittatur; tamen circa ejus negotium, si fuerit Patri Generali, aut Capitulo Generali propositum, intimetur eidem Monacho voluntas ejusdem Capituli, sive Patris Generalis. Si autem venerit, huiusmodi licentia non obtenta, graviter puniatur, necnon ad Monasterium, de quo discesserit, remittatur. Similiter etiam est graviter puniendus, & ad suum Monasterium remittendus quicumque Monachorum, qui sine debita licentia ad Capitulum Generale, seu intra triennium ad praedictum Patrem Generalem venire praesumpserit.

CONSTITUTIO XLIX.

Quis possit dare licentiam, ut transeat Monachus ad aliud Monasterium, aut ad alium Ordinem.

§. 280. Transeundi licentiam de suo Monasterio ad aliud nostri Ordinis, vel ad alium Ordinem strictiorem ob frugem vitae melioris, cuiusque Monacho sui Conventus quilibet noster Prior cum sui consensu Capituli, causa rationali apparente, possit conferre cum licentia Patris Generalis, & non aliter. Si vero iusta causa Monachum huiusmodi licentiam petentem non moveat, ipsum suus Prior derineat, & a proposito suae levitatis, illum debite puniendo, compescat.

Extravagans I.

§. 281. Juxta tenorem Apostolicorum Privilegiorum, nullus Religiosus Ordinis nostri Professus ad Minorum, & alium quemcumque Ordinem strictiorem, etiam Carthusiense, etsi bona intentione ductus, sub praetextu quorumcumque Privilegiorum dictis Ordinibus concessorum, & quorumcumque literarum

Solus P. Generalis licentiam in scriptis dare possit transeundi ad aliud Monasterium, vel Ordinem.

Non recipienda alia Monasteria Monialium.

Priores jurisdictionem habeant in Monasteriis suis. Domini propinquiorebus.

In ea vero ingrediendi licentiam dare nequeant, ipsique nisi gravi de causa non ingrediuntur.

Quid de Monialium Dotibus.

Moniales triennio sub disciplina Magistrae Novitiarum.

Quid de educandis, vel Monacandis.

rum Apostolicarum, quascumque clausulas, etiam derogatorias derogatariorum in se continentium, nisi in literis ipsis expressus consensus Patris Generalis accesserit; & nisi de licentia ejusdem Patris Generalis, petita & obtenta, se transferri possit; alioquin tam recipientes quam recepti excommunicationis sententiam, a qua nisi a Romano Pontifice vel Patre Generali, praterquam in mortis articulo, absolvi non possunt, eo ipso incurrant, Monacho vero cum debita licentia ad alium Ordinem transeunti, posteaque ad nostrum revertenti (quod omnino spiritus & animi levitas videtur) imponantur penitentia, quae Patri Generali videbuntur debita, habita informatione sui Prioris & Conventus; praeterca ad omnia officia honorifica Ordinis inhabilis maneat; quod si illorum sit incapax, per annum clausuram seruet. Qui autem Monachus post Professionem emissam in alio Ordine, ad nostrum redire voluerit, nullatenus recipiatur.

Extravagans II.

§. 282. Monachus, qui cum iusta causa, & debita licentia, in alio nostri Ordinis Monasterio iterum obedientiam promittit, possit ad usum retinere, & ad secundum Monasterium transportare libros, caeteraque suppellectilia, quae vel adduxit secum a saeculo, vel acquisivit in primo Monasterio; cui dominium & proprietas illorum omnino reservatur, & post dicti Monachi mortem restitui debent. Ut autem dicta restitutio fideliter & sine damno neutrius Monasterii fiat, Inventarium de omnibus, quae de primo ad secundum Monasterium transferuntur, ante huiusmodi transitum conficiatur, & in utroque Monasterio illius copia conservetur.

Extravagans III.

§. 283. Si contingat aliquem Monachum exemptionem ab obedientia nostri Ordinis obtinere, & post illius usum ad Ordinem & suum Monasterium iterum redire, & in eo recipi velle, Pater Generalis nequeat eum admittere sine novo consensu Prioris & Capituli Monasterii suae Professionis. Sic autem receptus in dicto Monasterio, iterum Professionem renovet, aliaque antiquitate non gaudeat, quam a die sui regressus, & secunda receptionis in dicto Monasterio, neque vocem Capitularem habeat nisi post decem annos completos, a dicta secunda receptione praecise computandos.

CONSTITUTIO L.

Sub cuius obedientia stare debeat Monachus, qui vadit ad aliud Monasterium ad tempus vel in perpetuum.

§. 284. Quicumque de suo Monasterio ad aliud nostri Ordinis per quoscumque, mittendi potestatem habentes, qualibet ex causa missus, debet tempore, quo ibidem manserit, sub obedientia & correctione Prioris illius Monasterii, ad quod mittitur, permanere: exceptis casibus permittentem expressis. Verum si perpetuo missus fuerit, praedicto Priori suisque successoribus perpetuam obedientiam promittat.

Extravagans I.

§. 285. Praedicatorum Regiae Majestatis aliique Monachi nostri Ordinis, residentes Matriti cum Patente aut ordine Patris Generalis, etiam Ex-Generales, sint subiecti Priori Monasterii Sancti Hieronymi Matriti; & pariter Vicarii, Procuratores, seu Oeconomii

Monasteriorum Monialium, sint subiecti Patri Priori, cui subduntur Monasteria, quorum sunt Vicarii, aut Procuratores, seu Oeconomii.

Extravagans II.

§. 286. Monachis existentibus in Domibus novis, & Collegiis inclusis Prioribus & Lecturibus; quolibet mense octo regales monetae Castellae, pro vestiario solvantur; Monachi vero, aliis Monasteriis cum aliquo ministerio inservientes aut in illis aliter commorantes sive cum Patente sive in exilio, vel a dictis Monasteriis vestiantur, prout proprii filii, vel loco vestiarum dictos octo regales quolibet mense ipsis persolvi debeant; si tamen fuerint carceribus mancipati, aut ita impediti, ut vitam communem cum aliis sequi non valeant; propria Monasteria illi, in quo commorantur, quod a Diffinitorio Generali, vel a Patre Generali inter Capitulum & Capitulum; taxatum fuerit, solvere teneantur. Monachi denique in Monasteriis Regiae Curiae, aut Cancellariarum, negotiorum causa residentes, ipsis qualibet die persolvant juxta taxam dicti Diffinitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum.

CONSTITUTIO LI.

Quomodo se habere debeant Monachi, quando itinerantur, pro recipiendis Sacramentis.

§. 287. Quilibet Monachus nostri Ordinis, cum debita licentia per aliquod ipsius Ordinis Monasterium transiens, possit a Priore vel Vicario ipsius Monasterii, seu aliis Monachis ad audiendum Confessiones inibi deputatis, sive ab eo, qui ad hoc sibi fuerit specialiter designatus, etiam si huiusmodi designatus ejusdem Monasterii Professus non fuerit, Ecclesiastica recipere Sacramenta. Itinerantes quoque Priores & Monachi Presbyteri, cum debita licentia incidentes, possint aliis Ordinis Monachis, ac sibi invicem ministrare Sacramenta Ecclesiastica. Presbyteris autem alterius Ordinis, aut Saecularibus, Monachus absque speciali debitaque licentia confiteri non debet, nisi huiusmodi licentiam petere fuerit oblitus. Habens etiam huiusmodi licentiam, si Monachum Ordinis habeat, cui confiteatur, nequaquam confiteri valeat alterius Ordinis Religioso vel Saeculari.

CONSTITUTIO LII.

De examine, quod praecedere debet pro ordinandis Monachis. De electione, & obligationibus Collegialium.

§. 288. Non promoveatur ad Ordinem Saecrum aliquis Monachorum nostrorum, nisi aliquoties Scripturas Sacras, quas legit, intelligat ad examinationem sui Prioris cum Deputatorum consilio; nec Monachi extra Monasteria Ordinis ad discendum mittantur; circa hoc tamen Pater Generalis poterit ex causa rationabili, prout sibi videbitur, dispensare.

Extravagans I.

§. 289. Pater Generalis Monacho Monasteriorum nostri Ordinis ad recipiendos Ordines licentiam non concedat, quin prius habeat informationem a Priore & Deputatis Monasterii, cujus dictus Monachus est Professus, de causa, vel causis, quare ipsi ad Ordines suscipiendos licentiam non concedunt.

Extravagans II.

§. 290. Monachi non promoveantur ad Saecros Ordines, donec quartum annum ab Habitu recepto compleverint; nisi aliter ex gravi causa Priori cum consilio Deputatorum videatur

facien-

Quae reverentia in ingenda sit poena.

Monachi licentia ad aliud transeunt. Super licentia possit transferre.

Quomodo utitur; Monasterium confidendum indemnitati.

Quo pacto cum reverentibus agendum.

Transmigrantes ad aliud Monasterium, illius Priori semper subiecti.

Matriti vero commorantes Priori S. Hieronymi.

Quid de vestitu, ejusque impensis.

Monachi pro studiis extra Monast. Ord. non mittendi.

Non Ordinandi, nisi praevia Prioris Informatione.

Nec ante quartum ab ingressu in Ordinem annum.

faciendum; ita tamen ad Ordines promoveantur, quod post primam Missam cantatam sub disciplina Magistri perseverent, aliquo tempore in rebus ad tantum ministerium necessariis instruendi. Quando vero pro Ordinibus suscipiendis extra Monasterium missi fuerint, cum Novitiorum Magistro, vel eo impedito cum altero Monacho gravi, a Priore designando, cui in itinere subint, præcise transmittantur.

Extravagans III.

In singulis Monaster. Lectio S. Scripturæ, & casuum conscientia habenda.

§. 291. In singulis nostris Monasteriis lectio Sacræ Scripturæ, aut casuum conscientia juxta antiquam nostri Ordinis consuetudinem, præscriptumque Sacrosancti Concilii Tridentini, habeatur, cui assistere debeant omnes Monachi non impediti, viginti annos a receptione Habitus completos non habentes: alias nisi interveniant, culpam in Refectorio vel Capitulo dicere teneantur; strictèque injungimus Prioribus & nostris Visitatoribus, quod lectionem hujusmodi in Monasteriis sedulo teneri diligenter procurent, eamque omittentes vel negligentes Priores aut Lectores debite coerceant. Prior vero cum Deputatorum consilio pro hac lectione tenenda Monachum habilem designet; & qui saltem per tres annos in nostris Collegiis Sacræ Theologiæ vacaverit, qui Lector Sacræ Scripturæ nominetur, & a Festo Sancti Patris nostri Hieronymi usque ad natale S. Joannis singulis diebus non impeditis legere teneatur, ipsique conceditur exemptio a Choro, exceptis diebus, quibus celebrat Prior, vacationibus, aliisque functionibus juxta Monasteriorum consuetudines, & nostras Constitutiones.

Extravagans IV.

De Collegialium electione.

Qui non eligendi.

§. 292. In nostris Collegiis & electione Collegialium omnino serventur sequentia, videlicet: Collegiales nullatenus eligantur aut mittantur per favorem, preces, aut supplicationem sæcularium, sed attentis dumtaxat sufficientia, ingenio, & meritis Monachorum.

Non eligantur in Collegiales, qui quatuor annos ab habitu recepto non compleverint, in quo Pater Generalis absque magna & urgenti necessitate non dispenset.

Pater Generalis nullum Monachum mittat ad Collegium in casu, quo ejus consanguinei Genitores aut propinqui expensas, studii tempore, in Collegio faciendas perolvere velint, nisi præhabita informatione a Priore & Deputatis, si sit habilis & sufficiens, qualitatibusque ad Collegium requisitis sit ornatus.

Monasteria secundum uniuscujusque possibilitatem ad Collegia Monachos habiles eligere & mittere procurent; alias P. Generalis, prout sibi expediens visum fuerit, super hoc provideat.

Prius examinandi.

Statim ac Collegiales electi ad Collegium accesserint, ad dispositionem & mandatum Patris Generalis examinentur, & nisi de eorum sufficientia habilitate & virtute in examine constiterit, non recipiantur, ad suaque Monasteria remittantur.

Toto studiorum tempore Collegiales in Collegiis perseverent; quin ex illis ad Passantias in vacationibus egrediantur; & pro victu totius anni Monasteria propriæ Professionis nonaginta ducatos monetæ Castellæ pro singulis Collegialibus Collegio solvere teneantur & insuper Collegialibus vestimenta & calceamenta necessaria subministrare expensasque itinerum sive ad ordines suscipiendos sive transitus de uno in aliud Collegium ipsis perolvere debeant.

Si contingat Genitores vel Consanguineos Collegialis expensas tempore studii factas vel faciendas Collegio perolvere, Monasterium cujus dictus Collegialis est Professor quadraginta ducatos monetæ Castellæ ratione Passantiæ ipsi vel Collegio perolvere & satisfacere teneatur, nisi aliter conventum fuerit.

Collegiales singulis annis ab Examinatoribus in cujuslibet Collegii Constitutionibus designatis examinentur & approbentur exceptis actuantibus Universtitatis Salamantinæ, & hæc examina a die sequenti festum S. P. N. Hieronymi, usque ad festum Sancti Lucæ fiant & compleantur: quique in illis insufficientes & inhabiles reperti fuerint seu inquieti aut in moribus incompositi a dictis Examinatoribus non approbentur.

Qui propter eorum demerita a Collegio expelluntur, eoque in examine privantur seu qui justa causa vel necessitate non interveniente Collegium renuntiaverint ad eundem statum in quo erant, quando ad Collegia missi sunt revertantur & redigantur, itaut si tunc erant sub disciplina Magistri ad eandem redire debeant tempore Residentiæ in Collegiis minime computato ut ab illa liberentur.

In quolibet Collegio designetur a Priore vel Rectore Novitiorum Magister sub cujus disciplina omnes Collegiales tam Philosophi quam Theologi per sex annos ab habitu recepto subesse debeant: Prædictus vero Magister Collegiales ita in actibus Religionis & mortificationis exerceat; ut quatenus fieri possit observantia Regularis in Collegiis conserve- tur.

In omnibus nostris Collegiis & studiis ex antiqua & inviolabili consuetudine nostri Ordinis tam in Philosophia quam in Theologia Doctrinæ Sancti Thomæ Aquinatis, prout huc usque laudabiliter actum fuit, imposterum omnino doceatur & teneatur, neque Lectores defendere, subscribere aut typis mandare Conclusiones, quæ dictæ Doctrinæ non sint conformes aliquo modo audeant, alias a Patre Generali puniantur.

In dictis Collegiis (excepto Collegio Sancti Laurentii Regalis) incipiat cursus & lectura a die immediate sequenti festum Sancti Lucæ, termineturque in immediate præcedenti Dominicam Pentecostes. Ab hac vero die usque ad festum Sancti Laurentii quotidie festivis & feriatis diebus exceptis ab hora nona usque ad decimam matutinam Collegiales ad invicem in argumentis & repetitione lectionum se exerceant, & a dicta hora decima usque ad undecimam conferentiam habeant; cui PP. Lectores Theologiæ quilibet in propria materia alternative præfidere teneantur; Philosophiæ vero Lectores similiter cum suis uniuscujusque Discipulis. Sin vero ex aliqua justa causa hujusmodi exercitia de mane habere non possint, vespere peragere teneantur hora assignanda a P. Lectore, qui præfidere tenetur.

Dies feriales, sicut & vacationes ab exercitiis literariis, a die Sancti Laurentii usque ad festum Sancti Lucæ, in Natali Domini, & Bachanalibus juxta uniuscujusque Collegii Constitutiones, Collegialibus concedantur.

In nostro Collegio Abulensi legatur cursus artium, dumtaxat per triennium, & in ipso existant & conserventur tres Philosophiæ Lectores; itaut singulis annis cursus philosophicus incipiat & terminetur, atque Collegiales, qui cursum hujusmodi triennem peregerint, ad Collegium Salmantinum Theologiam audituri pertranscant. Pariter Lector Theologiæ in Collegio Seguntino superadditus conservetur, in quo etiam unus existat Monachus

Quolibet anno examini subijcendi.

Pœnæ expulsi-
torum.

Novitiorum
subijcendi Ma-
gistro.

In omnibus
Scholis Or-
dinis legem-
dum juxta
Doctrinam S.
Thomæ.

De tempore
lectionum.

Cursus Phi-
losophicus
quolibet con-
summandus an-
no.

Passans, & duo sint in Abulensi Collegio, quibus duobus Lectoribus Monasteria Professionis de Vestiario & necessariis providere teneantur.

Quomodo Cathedris, Lecturisque, & quibus de Monachis providendum.

Ad Lecturas & Cathedras nostrorum Collegiorum providendas hac forma servetur, videlicet, per oppositiones provideantur, quae praecedere debeant tam ad lecturam & cathedram artium, quam ad transitum ad lecturam & cathedram Theologiae. Qui vero cathedram Theologiae jam ascenderit absque ulteriori oppositione superioribus gradatim provideantur & gaudeant.

Hujusmodi oppositiones fieri debeant coram Patre Generali, quibus duo Lectores Theologiae vel actuales vel Jubilati, ab eo designandi, assistant, qui Oppositoribus materiam ad lectionem de more praeparare teneantur, hac forma nimirum: Ad lecturam Philosophiae, ex Logica, Physica, aut Metaphysica: Ad lecturam vero Theologiae, ex Magistro Sententiarum. Oppositionis Lectio per horam duret, & per alteram argumententur duo ex oppositoribus, quilibet per dimidiam horam. Sin vero Oppositores non adsint in competenti numero, P. Generalis pro sui arbitrio argumenta provideat: Oppositionibusque completis, digniores ad Cathedras eligi debeant.

De electione Actuantium in Collegio Salmantino.

Pro eligendis etiam Actuantibus in nostro Collegio Salmantino servetur hic ordo, nempe: ut Patres Lectores proponant Rectori dicti Collegii tres aut quatuor Collegiales, ad actus Collegii tenendos habiliores & digniores, ex quibus Pater Rector necessario Actuantes eligere debeat: Pro actibus vero publicis in Universitate tenendis dictus Pater Rector & Lectores ad electionem singulorum Actuantium procedant per suffragia secreta; & qui majorem suffragiorum numerum obtineat, electus in Actuante declaratur; Sin vero praedicti Electores in aequales partes dividantur, devolvatur electio ad Patrem Generalem, qui, attentis informationibus, secundum ejus conscientiam habiliores & digniores eligat in Actuantes.

Exemptiones iis, qui studii tempus expleverint, concedenda.

Expleto tempore Studii & Collegii, Collegiales tam in propriis Monasteriis quam in alienis eximantur a Laudibus, omnibusque Horis Canonicis dicendis ante prandium, exceptis Missa & Vesperis Festivitatum majorum in Quadragesima per tres annos sequentes egressum a Collegio; intra quod tempus vel saltem infra annum immediate sequentem, coram Ordinario Diocesano se cum sui Prioris licentia praesentare, & ad audiendas Confessiones ab eo licentiam obtinere teneantur; dicto vero tempore transacto, nulla alia gaudeant exemptione, nisi dierum octo, pro quolibet sermone ab ipsis praedicando concessa.

Recente a Collegiis & Studiis egressi non possint eligi in Priores, nisi completo sexennio, nec in Vicarios, Procuratores temporalium, aut Magistros Novitiorum, nisi elapso quadriennio: Nec in Procuratores Capituli Generalis, nisi transacto etiam triennio, postquam, completo Studio, a Collegio egressi fuerint. Caveat denique P. Generalis, ut sine gravissimis urgentibusque causis super his non dispensetur.

Extravagans V.

Collegialium electio a Priore per vota secreta faciend.

§. 293. Electio Collegialium fiat a Priore & Deputatis per vota decisiva & secreta de Personis habilibus & benemeritis, & canonicè concludatur per majorem saltem partem suffragiorum; quod si vota aequalia fuerint, Prior nominet unum ex antiquioribus Monachis Monasterii, qui cum voto suo electionem faciat.

Bullarii Romani Contin. Pars VIII.

Extravagans VI.

§. 294. Collegiales, durante tempore suorum studiorum in Collegiis, non habeant votum in suis Monasteriis, etsi intra viginti quinque leucas commorentur; & ad majorem abundantiam votum renunciare debeant & teneantur, antequam ad Collegium proficiantur.

Collegiales studiorum tempore voto suis in Monast. careant.

Extravagans VII.

§. 295. Lectores Philosophiae postquam legerint per tres aut quatuor annos juxta consuetudinem Collegiorum, ipso facto vacent a sua lectione prout etiam Passantes. Ut vero transeat ad lecturam & Cathedram Theologiae, faciant oppositiones, ut supra ordinatur.

Lectores, & Passantes post tres aut quatuor annos vacent.

Extravagans VIII.

§. 296. Collegiales nostri Collegii Salmanticensis per quatuor annos studio Theologiae vacent in dicto Collegio.

Extravagans IX.

§. 297. Collegialibus non dentur licentiae praedicandi ubique, nisi transactis tribus annis, postquam exierint a Collegiis, id petentibus suis Conventibus, qui prius hoc decernent per suffragia secreta, & praecedente examine de ordine P. Generalis.

Collegialibus praedicandi ubique non danda licentia nisi post tres annos ab egressu a Collegio.

CONSTITUTIO LIII.

Quomodo & quando poterunt Monachi nostri Ordinis praedicare, & audire Confessiones.

§. 298. Extra Monasteria & Parochias Ordinis nostri nullus Monachorum audeat absque Capituli Generalis aut Patris Generalis licentia praedicare; nec detur talis licentia nisi illis, qui per Patrem Generalem, vel per Deputatos ab eo, aut a Generali Capitulo examinati fuerint diligenter. Et nihilominus cum tales velint praedicare, debent ad id suorum Priorum licentiam obtinere. Praeterea Prior vel Monachus, qui Personarum extra nostrum Ordinem cum legitima facultate Confessiones audierint, debent circa eas taliter se habere, quod Animarum salus & Dei servitium augeatur.

Monachi extra Eccl. Ordinis sine Gener. licentia praedicare nequeant.

Extravagans I.

§. 299. Nostri Monachi ad praedicandum in Ecclesiis, quae nostri Ordinis non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum a Constitutione praescriptam, juxta Sacrosancti Concilii Tridentini dispositionem etiam Episcopi licentiam habere teneantur; sine qua in praedictis Ecclesiis, quae non sunt nostri Ordinis, nullatenus praedicare possint. Ad praedicandum vero in Ecclesiis nostri Ordinis cum sui Prioris licentia, personaliter se coram Episcopis praesentare, ab eisque benedictionem petere teneantur, antequam praedicare incipiant.

Et post habitam ab Ordinario licentiam.

Extravagans II.

§. 300. Pro quolibet sermone praedicando singulis Praedicatoribus concedatur, prout hactenus fuit continua praxis nostri Ordinis,

Pro sermone praedicando octo dierum exemptio.

exemptio a Choro per octo dies præcedentes, exceptis Festis, quibus ad Missam & Vesperas, & in solemnioribus celebrandis a Priore ad Matutinum accedere teneantur, nisi eadem die sint prædicaturi; necnon ad Processiones pro Defunctis, Antiphonam Beatæ Mariæ post Completorium, & Litaniam in Sabbatis.

Extravagans III.

De examine Confessoriorum.

§. 301. Nullus Monachus possit audire Confessiones aliorum Monachorum nostri Ordinis absque licentia & facultate Prioris Monasterii, ubi residet, exercereque Confessio debet; etiam si alterius Prioris licentiam ad audiendas Confessiones suorum Monachorum obtineat. Priusquam vero dicta licentia Monacho concedatur, examinetur diligenter per Priorem & Deputatos, seu per alios a Priore deputandos; & nisi post eorum approbationem tam in scientia quam in virtute & prudentia, ad huiusmodi ministerium requisitis, nullatenus concedatur; postque dictum examen, quoties Priori visum fuerit, reiterari; & Monachis, qui idonei non reperiuntur, licentia data suspendi, vel omnino auferri debeat: exceptis Prioribus absolutis, Visitatoribus, Diffinitoribus, Lectoribusque Theologiæ, qui prædicto examini pro obtinenda licentia, subijci non debeant, sed omnino idonei reputentur.

Extravagans IV.

Monachus præsentare se non debet Episcopo nisi de consensu, & post examen sui Prioris.

§. 302. Nullus Monachus possit Confessiones sæcularium audire, nec per Bullam Sanctæ Cruciatæ ad eas audiendas eligi, quin prius de sui Prioris licentia Episcopo præsentatus, ab eo examinatus, vel alias idoneus iudicatus, ad Confessiones audiendas in illius Diocesi licentiam obtineat. Nullus præterea Monachus ad huiusmodi licentiam obtinendam Episcopo se præsentare audeat, quin prius per suum Priorem & Deputatos diligenter examinetur & approbetur, licentiamque in scriptis ad huiusmodi præsentationem a dicto Priore obtineat. Qui vero aliter coram Episcopo seu Ordinario se præsentare, ab eoque licentiam ad Confessiones audiendas obtinere præsumperint, ejusdem licentiæ usus suspendatur, donec Pater Generalis ea uti concedat. Injungitur vero Visitatoribus Generalibus, quod prædictas licentias in Visitatione Generali videant & examinent, & quas subreptitiè obtentas sine prævia Prioris licentia invenerint, rumpant & lacerent; Monachique, a quibus obtentæ fuerint, debite puniantur.

Extravagans V.

Monachi non gaudent privilegiis Cruciatæ pro casibus referatis.

§. 303. Monachi nostri Ordinis non possint eligere virtute Bullæ Cruciatæ, aut alterius Privilegii, Confessarios, qui illos absolvant a casibus reservatis per suos Superiores; sed necessario & præcise uti debeant altero eorum, qui a dictis Superioribus ipsis fuerint ad id specialiter designati.

CONSTITUTIO LIV.

Quando haberi debet Capitulum culpæ.

Qualibet VI. Fera Capit. culpæ te. nendum.

§. 304. Omnibus sextis Feriis per annum in quolibet Ordinis nostri Monasterio culpæ Capitulum teneatur. Ex causa tamen, quæ Priori expediens videatur, poterit ad alium diem differri, aut totaliter dimitti.

Extravagans I.

§. 305. Priores culpæ Capitulum, prout ipsis expediens videatur, habere possint, quamvis Visitatores Generales vel speciales in actu Visitationis suorum Monasteriorum existant; dum tamen suis Monachis penitentias coram dictis Visitatoribus adimplendas non imponant, quin dictis Visitatoribus ipsas prius notificent.

Extravagans II.

§. 306. Nullus Monachus in culpæ Capitulo proclamare, aut zelare aliquid possit, nisi post quindecim aut viginti annos a receptione habitus completos, juxta Monasteriorum consuetudines. Si vero ante prædictum tempus completum ipsos premar conscientia de aliqua re gravi, Capitulo præcise revelanda & manifestanda, loquantur breviter flexis genibus, & non aliter.

CONSTITUTIO LV.

De penis impostis contra illos, qui obtinent gratiam aut favorem contra Statuta Ordinis.

§. 307. Gratiam aliquam seu rescriptum contra nostras Ordinationes seu Constitutiones nullus Prior vel Monachus seu Conventus nostri Ordinis, conjunctim vel divisim, a quocumque, sine licentia Generalis Capituli audeat impetrare; qui contra fecerit graviter puniatur. Insuper renunciare tali rescripto vel gratiæ teneatur; necnon eadem, donec renunciet, Ordinis communio denegetur. Et nihilominus ex parte Ordinis notificetur Domino, tale rescriptum vel gratiam concedenti, præjudicium, quod exinde nostro fit Ordini, ut super eo provideatur de remedio opportuno. Salva tamen in præmissis obedientia & reverentia debita Sanctæ Sedi, ejusque Apostolico Legato.

CONSTITUTIO LVI.

De penis contra illos, qui extrahunt negotia, & lites Ordinis extra illum.

§. 308. Quando scandalum, sive dissensiones, vel quælibet querelæ inter Monasteria vel Personas nostri Ordinis oriuntur, extra Ordinem nunquam exeant; sed intra Ordinem, & per Personas Ordinis discrete sopiantur secundum Ordinis unitatem; Qui contra hoc venire, & ad aliam audientiam citare vel appellare præsumperit, eo ipso communio sibi Ordinis denegetur; donec humiliter satisfecerit ad arbitrium Patris Generalis, aut Capituli Generalis. Recursus tamen ad Sanctam Sedem, sive ad ejus Legatum non intelligimus in hac Constitutione prohiberi.

Particulares Monachorum querelæ extra Ordinem non ferendæ.

Extravagans I.

§. 309. Negotia & lites nostrorum Monasteriorum per sæculares Procuratores tractentur & agantur, in quantum melius fieri possit; quoniam causa & occasio magnæ distractionis existit, si secus factum fuerit.

Monasteriorum negotia per Sæculares Procuratores tractanda.

Extravagans II.

§. 310. Monachi nostri Ordinis non admittant mandata Procuræ sæcularium pro administrationibus vel contractibus, aliisve negotiis, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ.

A Monachis vero mandata Procuræ Sæcularium non accipiendæ.

CONSTITUTIO LVII.

De penis impostis illis, qui appellant a Judicibus Ordinis.

§. 311. Firmiter inhibemus, ne quis Conventus, aut Persona nostri Ordinis ab ordi-

natio-

natione, sive mandato Generalis Capituli, vel privati, Patris Generalis, Confirmatorum electionum, Visitatorum, sive proprii Prioris, aut ejus Vicarii appellare præsumat; quia hoc possit in subversionem totius Ordinis redundare. Qui contrafecerit, si sit constitutus in Sacris, careat per annum voce Capituli, & per triennium ad nullum Ordinis officium possit assumi; a Divinis etiam Officiis, donec ad arbitrium ejus vel eorum, cujus seu quorum mandatum sprevit, humiliter satisfecerit, noverit se suspensum. Si autem Monachus in Monasterii Priorem electus, a præcepto Confirmatorum, ne electioni dissentiat, imo quod ei consentiat, appellare præsumpserit; possint Confirmatores, si viderint expedire, ipsum absolvere, & ad Prioratum habitare, imposita sibi pro appellatione ad suum arbitrium poenitentia salutari. Si Laicus, aut in minoribus Ordinibus constitutus, tribus diebus in qualibet hebdomada sit in pane & aqua in Refectorio sedens in terra, donec modo satisfecerit supradicto. Per duos insuper menses catena vinculus teneatur inclusus. Si sit Conventus vel Monasterium, Ecclesiastico interdicto subiaceat; donec ab appellatione cum effectu desistat; quo tamen casu poterunt inculpabiles extra Monasterium celebrare vel audire Divina. Si tamen alicujus Monasterii Conventus, aut major pars, a Confirmatoribus electionum, aut Visitatoribus, se nimium gravari queruntur rationabiliter timent de futuro gravari, voluntque statim infra biduum super hoc scribere Patri Generali; hujusmodi Confirmatores sive Visitatores superfedant in articulo, super quo querela proponitur, donec acceperint a dicto P. Generali responsum. Eodem modo Conventus Sancti Bartholomæi in casu Visitationis, ad Capitulum privatum poterit habere recursum; quatenus Visitatio successerit tempore, quo Prior ejusdem Conventus fuerit in officio Vicarii Generalis.

Extravagans I.

§. 312. Declaramus licitam esse nostris Monachis appellationem; dummodo non sit a correctione & disciplina regulari, juxta Regulam & Constitutiones; fiatque gradatim forma a Summis Pontificibus præscripta, videlicet a Priore ad Patrem Generalem; & præterea declaramus, appellationem ad Sanctam Sedem, sive ad Nuncium Apostolicum, in hac Constitutione nullatenus prohiberi.

Extravagans II.

§. 313. Non adsint Judices appellationum: sed omnes recursus fiant ad Patrem Generalem, ut Paternitas sua sententiam ferat cum consilio aliquorum Monachorum discretorum, Graduatorum Religionis in casibus arduis.

C O N S T I T U T I O L V I I I .

De penis contra illos, qui obtinent favorem a Personis potentibus pro obtinendis officiis in Ordine, & pro remissione poenitentiarum.

§. 314. Qui pro Prioris electione, vel aliqua Monasterii ordinatione Potentes adeunt, & eorum auxilia implorant, a Domibus propriis eliminantur, non nisi per Generale Capitulum reversuri. Ille vero, pro quo petitio facta fuit, si de ejus consensu emanaverit, in ipsa Domo per electionem aut provisionem ad Prioratum, vel illud officium, pro quo intervenerit petitio, nullatenus assumatur.

Bullarii Romani Contin. Pars VIII.

Extravagans unica.

§. 315. Nullus Monachus nostri Ordinis audeat procurare favorem, intercessionem aut auxilium a Personis potentibus, nec ab aliquibus aliis extra Ordinem directe vel indirecte, ut eligatur in Priorem, vel sibi remittantur poenitentia imposita ab Ordine, sub poena privationis vocis activæ & passivæ: quod postquam fuit dispositum ab Ordine, & confirmatum per Bullam Apostolicam. Et hujusmodi privatio vocis activæ & passivæ duret per quadriennium.

C O N S T I T U T I O L I X .

De penis contra illos, qui obtinent favores, aut minas in damnum Ordinis.

§. 316. Nullus Ordinis nostri Conventus, aut singularis Persona contra Priorem, Monachum, aut Monachos suæ vel alterius Domus, in derogationem ejusdem Ordinis, aut quodvis impedimentum alicujus nostræ Generalis Constitutionis, seu Ordinationis, seu mandati Generalis Capituli vel privati, Patris Generalis, Visitatorum Generalium vel specialium, vel eorum cujuslibet: vel ad impetrandum vel impediendum in Ordine nostro Prioratus, Vicariatus, vel aliud quodvis officium a Personis Ecclesiasticis vel Sæcularibus, quæ de Ordine nostro non existant; literas, preces, minas, defensionem, auxilium vel favorem per se vel per alium, quocumque quæsto colore audeat impetrare. Qui contraverit, si sit Conventus, eo ipso Monasterium Ecclesiastico subiaceat interdicto: si sit singularis Persona, eo ipso facto excommunicationis: & si sit in Sacris, etiam ab Ordinibus & officiis suspensionis sententiam se noverit incurrisse; quorum absolutionem, dispensationem, & habilitationem nostris Generali sive privato Capitulis, vel Patri Generali in eorum absentia, reservamus. Si Persona, cui Monachus exponit negotium suum non est talis conditionis, de qua præsumatur evenire aliquod damnum vel molestiam Domui vel Ordini, aut aliis Personis ejusdem, in tali casu possit absolvi per Priorem cum consensu Deputatorum, vel majoris partis eorum. Prior autem in casu prædicto per Vicarium; Vicarius vero, absente Priore, per Confessorem a se electum cum prædictorum assensu, vel majoris partis eorum, absolvi possit. Absentibus autem Deputatis poterit Prior vel Vicarius ad prædicta aliquos de Discretioribus Domus assumere. Cum autem, ut diximus, Monasterium fuerit interdictum, poterunt hi, qui culpabiles non fuerint, extra Monasterium celebrare vel audire Divina.

C O N S T I T U T I O L X .

De jejunii & abstinentiis Ordinis.

§. 317. Ultra jejunia per Ecclesiam statuta, celebretur jejunium in Ordine nostro temporibus infrascriptis, videlicet: In Adventu Domini: In secunda & tertia feria, post quinquagesimam immediate sequentibus: In omni sexta feria. Et si Nativitas Domini occurrat in sexta feria, ab usu carniæ abstinere debemus: & in Litanis ante Ascensionem secunda & quarta feria jejunamus; postquam autem in prædicta secunda feria secundum communem consuetudinem ova & lactinia manducare. Quarta vero feria supradicta cibis quadragesimalibus reficiamur. Similiter in vigiliis Nativitatis & Purificationis Beatæ Virginis jejunamus. Possit tamen quilibet Prior circa hujusmodi abstinentias ex

Tempora jejunii.

Qui dispensandi, & a quo.

causa, quæ sibi rationabilis videatur, cum Personis debilibus vel infirmis suo arbitrio dispensare; Itinerantes autem, cum sibi visum fuerit expedire, ad horum jejuniorum observantiam non ardentur.

Extravagans I.

Alii jejunii
dies.

§. 318. Vigilia nostri Patris S. Hieronymi jejunetur in Vigilia Sancti Michaelis Archangeli, nisi dictum festum S. Michaelis feria sexta occurrat.

Extravagans II.

§. 319. Juxta inviolabilem consuetudinem nostri Ordinis, feria sexta in Parasceve in pane & aqua jejunetur. Præterea vigilia Corporis Domini ob devotionem & magnitudinem tantæ Festivitatæ inter jejunia nostri Ordinis computetur & observetur: Prout etiam vigilia Conceptionis Beatissimæ Virginis. Ex eadem etiam consuetudine quarta feria ipsdem cibus, quibus Sabbato, & consuetudine Hispaniæ vesci possumus; & similiter die Natalis Domini, cum occurrit feria sexta.

Extravagans III.

§. 320. Monachi non comedant carnes feria quarta sine gravi necessitate, aut de licentia Prioris, quod strictissime monemus servari extra Monasteria ob bonum exemplum sæcularibus exhibendum.

CONSTITUTIO LXI.

Quod Sæculares non manducent in nostris Refectoriis.

§. 321. Ad comedendum in Refectorio cum nostris Monachis non recipiantur Sæculares Personæ, in quantum commode poterit observari. Ad hoc tamen Monasterium de Guadalupe non plus arctetur, quam arctari solebat.

Extravagans I.

§. 322. Non recipiatur aliquis Sæcularis intra Claustra ad dormiendum, neque ad comedendum, salvo tamen in Refectorio.

Extravagans II.

§. 323. Nullus Prior aut Vicarius, nec aliquis alius deducat ad recreationem in Grantiis aliquem Sæcularem; nisi cum consilio Deputatorum ob aliquam causam valde justam videatur aliter esse faciendum.

CONSTITUTIO LXII.

De Anniversariis, quæ celebrari debent in quolibet anno.

§. 324. Pro cunctis Monachis nostris Defunctis una Missa de Requiem Conventualis cum vigilia trium lectionum in die præcedenti, in singulis nostris Monasteriis celebretur quolibet anno prima die post octavam Natalis Beati Patris nostri Hieronymi; eadem quoque prima die, vel quam cito commode poterunt, omnes Priores & Monachi Presbyteri celebrent singulas Missas de Requiem, cæteri autem Monachi Clerici dicant semel perfecte horas defunctorum, Fratres vero Laici dicant quilibet centies Pater Noster & Ave Maria cum Requiem æternam in fine cujuslibet Ave Maria. Si tamen Fratres Laici sciverint, sufficere eis horas defunctorum dicere.

CONSTITUTIO LXIII.

De Officio, quod fieri debet pro Religiosis Defunctis.

§. 325. Officium autem Defunctorum Priorum & Monachorum nostri Ordinis in singu-

lis nostris Monasteriis fiat modo sequenti, videlicet: die sui transitus & sepulturæ fiant Officium & recommendationes; ac singula alia, ut in nostro Romano Breviario continetur. Item die 7. 30. & fine anni statim post Vesperas diei præcedentis cantetur vigilia trium lectionum cum psalmis assignatis pro die sequenti, in quo quidem die illico post primam celebretur Conventualis Missa de Requiem. A die vero sepulturæ usque ad diem septimum inclusive tam post Conventualis Missam quam post Vesperas cantetur per Conventum unum Responsorium Defunctorum cum Orationibus competentibus; eundo cum Cruce & Aqua Benedicta super sepulchrum Defuncti, exceptis diebus festis colendis, in quibus post primas Vesperas & Missam non cantetur. In die autem 30. & in fine anni unum dumtaxat Responsorium post Missam cantetur cum Orationibus competentibus super ejus tumulum, ut præmittitur, exeundo. Cæterum Monachi Presbyteri dicant singulas Missas de Requiem in quolibet dictorum quatuor dierum. Dicant etiam infra prædictum annum alias quatuor Missas ad placium cum competenti Collecta Defunctorum. Monachi autem Clerici, qui non sunt Presbyteri, singulis prædictis quatuor diebus dicant unum Nocturnum Defunctorum cum suis Vesperis & Laudibus. Prædictum etiam Nocturnum cum Vesperis & Laudibus dicant quater infra eundem annum, quando sibi placuerit. Laici vero in die sepulturæ dicant quinquaginta Pater Noster; Item in quolibet die prædictorum, qua celebrabitur Missa Conventualis prædicta, viginti Pater Noster dicant. Item in singulis diebus vigiliarum superscriptis dicant quindecim Pater Noster. Item loco cujuslibet dictarum octo Missarum per Monachos Presbyteros dicendarum dicant viginti Pater Noster. Præterea in fine cujuslibet Pater Noster omnium prædictorum dicant Ave Maria cum Requiem æternam. Sane omnia & singula supradicta singulis prædictis diebus, aut quam citius commodius poterunt, omnes & singuli Monachi dicant. Verumtamen si Fratres Laici sciverint, & voluerint potius horas Defunctorum, quam prædicta Pater Noster & Ave Maria dicere, dicant eas, quemadmodum Monachi Clerici, ut præmittitur, dicere illas debent. Cum vero aliquis Pater Generalis fuerit defunctus, in quolibet Monasterio nostri Ordinis dicatur pro eo vigilia trium lectionum & Missa Conventualis, & quilibet Presbyter celebret octo Missas. Monachi autem Clerici pro quolibet octo Missarum dicant unum Nocturnum Defunctorum cum suis Vesperis & Laudibus. Laici vero dicant pro vigilia Conventuali quindecim, & pro Missa Conventuali vicesies Pater Noster cum Ave Maria & Requiem æternam. Item pro quolibet Novitio vel Donato defuncto Ordinis nostri fiat ad dispositionem Prioris.

Extravagans I.

§. 326. In quolibet ex nostris Monasteriis assignetur locus specialis, in quo solum Religiosi, & nullæ aliæ Personæ sepeliantur.

Sepultura
pro Monachis tantum
assignanda.

Extravagans II.

§. 327. Quando aliquis Prior, professus alterius Monasterii, durante suo Prioratu, mortuus fuerit, celebrentur pro eo Missæ & alia suffragia, quæ celebrantur pro Professis ejusdem Monasterii, cujus est Prior; per hoc tamen non amittat sui proprii Monasterii Missas & suffragia, sicuti mandat Constitutio.

Qui de Prioribus obeunte, qui sit Monasterii alterius Professus.

Extra

Extravagans III.

§. 328. Juxta usum Ordinis Monachi Hospites in aliis Monasteriis nostri Ordinis extra propria degentes, celebrare teneantur unicum Missam pro singulis Monachis dictorum Monasteriorum, qui e vita decesserint; e converso pariter singuli Monachi dictorum Monasteriorum, ubi Hospites commorantur, singulas Missas celebrare teneantur pro hujusmodi Monachis Hospitibus, quando in dictis Monasteriis e vita migraverint; Si vero non fuerint Sacerdotes ad Missæ æquivalentiam dicendam Monachi teneantur. Præterea in omnibus Monasteriis dicantur omnes Missæ Confraternitatum, quas habent tam cum suis Monachis quam cum aliis Monasteriis, pro Monachis presentibus & absentibus; itaut Monachi absentes ad nullam Missam celebrandam teneantur, sed a Monasteriis pro dictis absentibus & impeditis suppleantur & celebrentur, juxta Monasteriorum consuetudines. Ne autem hujusmodi suffragia detineantur, cum Monachus aliquis ex hac vita migraverit, Vicarius alterve Monachus de hoc curam gerens, juxta dictam consuetudinem, intra tres dies Monasteriis, Confraternitatem habentibus, per certum nuncium obitum dicti Monachi notificare teneatur.

Extravagans IV.

§. 329. Quilibet Monachus, Sanctissimum Viaticum in extremis recepturus, omnium eorum, quæ ad proprium usum sibi conceduntur, totalem prius faciat abnegationem jam diu in nostro Ordine consuetam, Clavibus Cellæ Priori, vel, eo absente, Vicario consignatis; Si vero, absente Priore, Monachus e vita migraverit, Vicarius, nisi de licentia Prioris de his, quæ habuerit, nullatenus dispone- re valeat. Ea vero secundum consuetudinem singulorum Monasteriorum distribuantur.

C O N S T I T U T I O L X I V .

Quod non acceptetur executio Testamenti sine licentia.

§. 330. Quisquam Prior, seu Monachus aliquis Ordinis nostri nullatenus possit acceptare executionem aliquam cujuslibet Testamenti, vel ultimæ voluntatis absque speciali Generalis Capituli, aut Patris Generalis licentia. Quam quidem licentiam, si contingat eundem Patrem Generalem importunitate petentium, seu alia ratione, alicui Priori vel Monacho concedere; nihilominus talis Prior vel Monachus executionem hujusmodi non exceptet, nisi verisimiliter crediderit, quod ex hujusmodi expectatione poterit obsequium Deo præstare, bonumque dare exemplum fidelibus de se ipso. Ipse etiam Pater Generalis similiter executionem hujusmodi non exceptet sine speciali licentia Generalis Capituli vel privati, seu alicujus de pro privato Capitulo assignatis; super quorum conscientias oneramus.

C O N S T I T U T I O L X V .

Quod non acceptetur Commissio, nisi fuerit Apostolica, neque arbitrario inter partes, sine licentia.

§. 331. Aliquis Prior vel Monachus Ordinis nostri Commissionem aliquam a quocumque Prælato vel Principe emanatam, excepto dumtaxat Domino Nostro Papa, non valeat acceptare. Similiter nec Arbitria per compromissum vel alias sine speciali licentia Patris Generalis; nisi talia sint, quæ facilliter & in bre-

vi; atque sine juris aliqua disceptatione, valeant terminari. Illa præsertim valeat absque licentia acceptare, quæ inter pauperes & miserabiles Personas fore contigerit, nec ultra decem dies extra sua Clausura propter hujusmodi arbitria vel arbitrationes aliquatenus detineatur. Idem quoque Pater Generalis hujusmodi Commissiones vel Arbitria non acceptet sine speciali licentia Generalis Capituli, vel alicujus de illis pro privato Capitulo assignatis; nisi in casibus superius exceptis.

C O N S T I T U T I O L X V I .

Cujus Sumptibus teneri & custodiri debeant Monachi fugitivi.

§. 332. Quilibet Prior vel Conventus Ordinis nostri, qui Monachos nostros aliquos fugitivos cæperint, seu capi fecerint, eos detineant sub diligenti custodia in Monasteriis suis, & quam cito potuerint, id notificent per certum nuntium eorum Prioribus, sumptibus & expensis Monasteriorum, quorum fugitivi hujusmodi sunt professi. Ipsi quoque Priores sine aliqua dilatione mittant pro eis, & faciant illos captos ad Monasteria sua redire. Interim vero in eisdem Monasteriis, ubi sunt carceri mancipati, sub custodia diligenti, ut præmittitur, teneantur, usque dum mittant pro eis & ad propria Monasteria reducantur. Expensas quoque, quas iidem capientes fecerint in captione prædictorum, jam dicti Priores & Domus fugitivorum capientibus eisdem una cum sumptibus nunciorum solvere teneantur.

C O N S T I T U T I O L X V I I .

De Pena contra illos, qui dixerint verba injuriosa Ministris Ordinis.

§. 333. Nullus Monachus Ordinis nostri in electione seu confirmatione cujuscumque Prioratus cujuslibet Monasterii contra Confirmatores seu Scrutatores electionis ejusdem audeat verba comminatoria vel irreligiosa proferre, ut iidem Confirmatores vel Scrutatores potestatem sibi commissam, aut officium minus libere valeant exercere. Qui contra fecerit, ipso facto careat voce Capituli, donec per Generale Capitulum restituatur, & nihilominus ad Confirmatorum arbitrium puniatur. Eadem quoque pena puniatur quilibet Scrutator vel Confirmator, qui in prædictis verbis contra quemlibet eligentium excesserit.

C O N S T I T U T I O L X V I I I .

De forma Visitationis Generalis nostrorum Monasteriorum.

§. 334. Ob statum nostri Ordinis in Sancta Religione salubriter conservandum omnia nostra Monasteria semel infra quodlibet triennium generaliter volumus visitari. Porro quia ex eo, quod visitationes nec studiose fiunt, nec bene observantur, magna Ordinis dissolutio sequitur, Visitatoribus districte injungimus, ut in visitationibus solliciti sint & studiosi, & formam sibi de facienda visitatione traditam nulla transgrediantur ex parte; alioquin prout culpa exegerit per Generale Capitulum legitime punientur. Priore igitur & Monachis visitandi Monasterii ad cimbali signum in Capitulo congregatis, præmissa Oratione, quæ in forma seu Capitulo electionis inferius annotatur, unus Visitatorum aliquam de observantia Religionis & de obedientia proprii Pastoris arque reverentia, prout Dominus dederit, exhortationem proponat: lecta deinde præsentis forma

Monasteria quolibet triennio generaliter visitanda:

Quæ Visitationi præmittenda.

Quid pro Monachis Hospitibus.

In Monasteriis supplenda Missarum onera absentium per præfentes.

A Monachis ante Viatici receptionem totalis rerum faciendæ abnegatio.

visitationis, ipsi Visitatores Priori ac Monachis Dei ac Capituli Generalis auctoritate præcipiant, ut eorum singuli de Priore, & de se ipsis ad invicem, ac de statu Domus, quicquid super his, de quibus interrogati fuerint, accusatione dignum vel emendatione cognoverint, sincere sibi notificent: nullatenus amore vel odio seu timore cuiusquam, aliave qualicumque occasione, veritate suppressa; ne si secus egerint, cum grandi etiam suarum periculo animarum gravem incurrant Ordinis disciplinam. Verumtamen in Conventu seu palam nulli crimen imponant, quod probari non possit; ne poena, qua teneretur delatus, si convinceretur de crimine, in probatione deficientes involvat. Eadem quoque Prior eorum sua auctoritate eis præcipiat. Sciendum vero, quod cum sunt visitationes per Ordinem, in inquisitione sive probatione culparum præceptum obedientiæ pro juramento habetur. Possunt tamen Visitatores, si eis videbitur, in gravibus casibus pro revelanda certius & plenius veritate sub poena excommunicationis præcipere, ac etiam exigere juramentum. Præcipiant quoque ipsis, ne conventicula, congregationes, sive confabulationes super visitationis facto faciant vel pertractent; se videlicet invicem inducendo; quod in ipsius visitationis negotio falsum proferant, aut veritatem subiceant. Deinde carta proxime Visitatorum præcedentium allata; & coram omnibus lecta, Prior & Monachi ad ea, quæ unicuique imminent facienda secedant. Porro in visitatione de Monachis, Clericis & Fratribus Conventis, per Monachos, Clericos & Fratres Conventos inquisitio fiat. Possunt tamen Sæculares etiam, si sint idonei, in testimonium recipi, si quid probatione indiget, & per nostros probari non potest. At vero Visitatores non facile credant omni spiritui, nec aliquem ex sola suspitione seu præsumptione condemnent. Summa vero cum diligentia in primis super passionibus vel promissionibus, quas Priores vel Monachi, visitationem timentes, a Fratribus suis interdum extorquent, secreto singulos perscrutentur; quas factas repererint, solvant; & Prior vel Monachus in tali culpa deprehensus ad ipsorum arbitrium graviter puniatur. Attente quoque inquirent, si visitatio proxime præterita bene fuerit observata, & quem culpabilem in non servando invenerint, sive sit Prælati sive subditus, gravi animadversione castigent. Attente etiam & solcite, non obstante aliqua benevolentia, quæ in subversionem Ordinis aliquando exhibetur, diligenter de negligentia Priorum inquirent, videlicet: Si sine Personarum acceptione puniunt negligentias & excessus: Si sint carnales vel nimium Sæculares: Si dant exemplum subditis in frequentando Ecclesiam, in abstinentiis, & aliis observantiis Ordinis: Si Statuta Capituli Generalis faciunt observari, per ipsos enim in Monasteriis viget Ordo, vel deficit: Si extra Monasteria solent frequenter exire: Si in regimine Domus tam in spiritualibus quam in temporalibus sint solliciti & discreti; & ea, quæ correctione digna perpendierint in sua scriptura secreta conscribant.

Postea interroget de pace Domus, videlicet, Prioris cum Monachis, & Monachorum ad invicem: Si pacem non esse invenerint, cum omni studio causam inquirent, eaque cognita, qui fuerint in culpa legitime puniantur. Exinde ipsorum quilibet interrogetur, qualiter se Monachi in observantiis Ordinis habent, scilicet: In non habendo proprium: In continentia, & in proprii Pastoris obedientia: In ejusdem suæque ad invicem reverentia: In servando silentio horis & temporibus con-

De juramentis.

De Testibus.

Quæ inquirenda.

stitutis: In debitis abstinentiis: In veniendo ad Ecclesiam: Si Presbyteri crebro celebrant: Si sine murmure, quæ sibi de Domo ministrantur, accipiunt, eis contenti: Si a petendo inordinatas licentias sibi cavent: Si in mutuis colloquiis, aut cum Hospitiis seu Sæcularibus vel aliis Personis quibuslibet Religioni debitam custodiunt honestatem. Demum si curiositatem vitant: Si laudabiliter culpas in Capitulo vel alibi confitentur: Si in reprehensione sunt humiles, & in emendatione tractabiles, est solcite perquirendum. Pro temporali quoque statum cognoscendo: An Domus gravata sit debitis, & quantum; non tamen cui vel quibus specialiter debeat; nec si quid quantumve in depositis habeat; aut a quibus deposita susceperit, est diligentius inquirendum. Si igitur Domus debitis inventiatur gravata, nulla causa rationabili apparente, quæ Priorem excuset, in ipsam culpa redundet. Super omnibus præmissis sigillatim a singulis Monachis, tam de Priore quam de se ipsis ad invicem, est cum omni studio facienda inquisitio. Sed & si quis Monachorum in Priore, vel in aliquo alio de Congregatione crimen, vel aliquid aliud, quod dignum sit emendatione vel accusatione, cognoverit, etiam non interrogatus illud Visitatoribus insinuare tenetur; non tamen in Conventu seu palam, nisi probari queat, & super eo publica laboret infamia. Cæterum ea, quæ sibi insinuatur, nec probari possunt, diligenter a remotis inquirent, non nominata Persona, sed de vitio inquirendo; si forte, quod credebatur occultum, possit in publicum propalari; caute tamen, ut ex hujusmodi inquisitione non surgat infamia, ubi prius non erat; vel, si aliqua erat, minime augeatur, juxta illud, quod nostra cavetur in Regula: Si possit forte secretis correctus non innotescere ceteris. Quæ inquisitione facta, si quid de Priore, vel de aliquo alio dicitur, quod emendatione aut poena sit dignum; interrogetur, qui dictus est reus, an sit verum quod objicitur ei. Qui confessione sua, vel, si negaverit, facta per testes inquisitione convictus, arbitrio Visitatorum ordinare vel emendetur vel puniatur. Nullus tamen, licet intractabilis seu perversus inveniat, nec post multas ammonitiones sibi factas se corrigens, extra Domum suam pro disciplina mittatur, nisi prope suum Monasterium capitales habeat inimicos; aut propter permanentiam ejus in ipsa Domo, grave ibi scandalum generetur, sed ibidem taliter castigetur, quod alii perpetrare similia pertimescant. Discordes tamen, & ad pacem redire nolentes, a suis Monasteriis segregentur & dividantur sub congrua disciplina; nec Domus, ad quas mittentur, eos valeant recusare. Cum igitur Visitatores, quæ noverint notanda, præscriperint, & expedire viderint, aliqua eorum occultari debere; Monachis ipsorum factorum conscis districte monitis vel præceptis, juramento, excommunicationis sententia, sive corporalium impositione poenarum injungant, ne illa alicui revelare præsumant. Scribant autem in suis scriptis secretis universa & singula, quæ per suam inquisitionem correctione ac emendatione indigere perspexerint. Quibus ita conscriptis, illis, quos propria confessione, aut legitima probatione reatum occultorum, culpabiles esse consiterit, sigillatim & secreta vocatis, ac de suis negligentis & excessibus specialiter reprehensis, debitam penitentiam & correctionem imponant. Post hæc, considerata diligenter carta Visitatorum præcedentium, quidquid contentorum in ea repererint non fuisse, ut debuit, observatum, in sua carta illic dimittenda una cum aliis, quæ ipsi de

Poene Priorum.

De inquisitione secreta.

De culpis le-
vibus.

novo viderint emendanda; five facienda conscribant, & præcedens litera deleatur. Et super omnia Visitatores diligenter attendant, quod in ipsa carta non scribant culpas, negligentias, vel excessus publicos vel occultos, graves aut leves, ullam Personam in singulari notando, præterquam illorum, qui reperti fuerint incorrigibiles de negligentis vel excessibus non occultis, de quibus scandalum, turbatio, aut malum exemplum Monachis sit exortum. Possunt etiam in eadem carta in genere reprehendere culpas leves, non nominando Personas, quæ talia commiserunt; ut verbi gratia: Reprehendimus, quod aliqui frangunt silentium: aliqui non sequuntur Chorum, ut debent; quos monemus, ut de cætero se emendent; & sic de similibus; & maxime negligentias & excessus in non servando nostri Ordinis consuetudines & statuta, quamvis non omnes in hoc deliquerint, debent modo præmissis in ipsa carta notare. Possunt tamen in ea Priorem de negligentis & excessibus manifestis, præsertim si cedunt in sui regiminis damnum seu detrimentum, arguere: & de his, quibus circa suum regimen invigilare debet, in posterum exhortari. Scribant præterea in carta omnia illa, quæ ad conservationem communis status & regiminis Domus ejusdem, & Sacræ Religionis observantiam, pertinere cognoverint. Culpas vero graves, quas per aliquos commissas invenerint, poterunt, si expedire videbitur, in quadam alia litera secreta conscribere, notando in ea sigillatim Personas, quæ culpas hujusmodi commiserunt, & penitentias ipsis injunctas; ut sic sequentibus Visitatoribus constet facilius, an Monachi ipsi prius reperti culpabiles penitentias prædictas impleverint, & de hujusmodi sint in moribus emendati. Quam utique secretam cartam clausam & sigillatam Priori vel Vicario aut Sacristæ commendent; præceptum in ejus dorso scribentes, ne quis præter Visitatores sequentes literam ipsam audeat aperire vel legere; & quod per illum, cui custodienda committitur, Visitatoribus tradatur sequentibus. Demum post hæc Priore ac Monachis simul in Capitulo congregatis, ante omnia verbo tenus personas culpabiles in casibus seu culpis gravibus & manifestis nominatim in publico reprehendant, eis ad sui arbitrium penitentias imponendo. Hoc idem possint facere, si expedire viderint, in casibus seu culpis levibus, quas communiter de facili solent Monachi committere, etiam si casus hujusmodi sint occulti. Insuper tam Priori quam Monachis, prout quemque illorum tanget negotium, districte præcipient, quatenus nullus unquam publice vel occulte, directe vel indirecte de quocumque alio, quem severit, aut præsumpserit aliquid contra eum in eadem Visitatione dixisse, vindictam assumat; humanitatem, seu consolationem in communi, solitam cæteris exhiberi, vel pro infirmitatibus debilitate five languore debitam, subtrahendo: nec sibi unquam ob hoc verbis vel factis molestus existat; ex opposito enim facile sequeretur celatio veritatis, & remanerent excessus & negligentias impuniti: Statimque coram ipsis prædictam suam cartam publicam legant, seu legi faciant, suisque nominibus roborent, & aliquo sigillo noto communitiant; & ipsam Priori vel Sacristæ tradant, primis sequentibus Visitatoribus exhibendam. Quæ quidem carta in omnium Monachorum præsentia bis in anno legatur, videlicet, Infra Octavas Nativitatis, & Dominicæ Resurrectionis. Summopere vero Visitatores provideant, ut in Monasteriis visitatis pacem, salva Ordinis disciplina, pro suo posse relinquunt; nec questiones, quas suo poterunt terminare iudicio, Patri Ge-

De gravibus.

De manifestis.

De dimissionem Visitationis.

nerali, aut Capitulo Generali referent. Deinde Monachis valedicturi, quoniam in multiloquio non deest peccatum, totus Conventus dicat: *Confiteor Deo &c.*, & unus Visitatorum absolutionem faciat, & statim recedant. Si tamen post hæc aliqua forsitan emendanda perspexerint, ante suum recessum illa corrigant & emendent. Adhuc sciendum, Visitatores, durante suæ visitationis tempore, triennio videlicet, in quo sunt Deputati, exercenda per se (quam aliis delegare non valent) habere in corrigendis excessibus, & reformandis, quæ reformatione indigent, plenam potestatem; qua potestate in suæ visitationis Domibus uti possunt, nedum cum eas semel infra dictum triennium visitant, sed etiam dum per aliquam earum, de aliquibus Domibus visitatis ad alias visitandas eundo, aut ad sua Monasteria revertendo, transierint; tunc enim Domos illas, quamvis visitatas, possunt intrare, & per Priorem, aut aliquem ipsius Domus Monachum requisiti, si expediens sibi videbitur, poterunt se super his, quæ in sua carta mandaverant, an debite observentur: ac etiam super his, quæ post suam visitationem contigerint, summarie, aut per cognitionem plenariam informare, atque ut expedit, providere. Possunt nihilominus uti hujusmodi potestate, triennio durante prædicto, quodcumque per Priorem aut majorem partem Conventus alicujus monasterii super aliquibus negotiis, five ante inceptam suam generalem Visitationem five post eam finitam, fuerint evocati; quamvis in Monasteriis suarum habitationum resideant: dum tamen personaliter accedant ad Domum, ad quam, ut præmittitur, convocantur. Alioquin postquam Domum a se visitatam exierint, de ipsius visitatione, vel circa illam, se nullatenus intromittant. Poterunt tamen, quamquam absentes a Monasterio visitato, dubia, si qua super dispositis per eos in sua Visitatione occurrerint, declarare. Expensas vero, quas Visitatores faciunt, a Monasteriis recipiant visitatis, earum scilicet omnia inter dicta Monasteria partiendo; ita, quod unumquodque Monasterium, secundum quod remotius fuerit, amplius in ratione conferat expensarum; nisi aliquorum Monasteriorum paupertas, & aliorum abundantia aliter suadeat, servata tamen modestia, disponendum. Quod utique intelligimus de illis expensis, quas pro victualibus suis, & servientium & jumentorum, ac pro calciamentorum & ferramentorum similiter reparatione, se fecisse in itinere dixerint, vel esse facturos; modestia tamen & honestate ubique servata. Possunt quoque, si velint, pro unoquoque jumento unum florenum de Aragonia in quolibet mense recipere, in recompensatione damni, quod sustinet Domus sua propter jumentum carentiam. Cæterum vestimenta, equituras, atque jumentorum stramenta non debent de sumptibus Visitationis habere, nisi contingat casu sine culpa Visitatorum aliquid ex vestibus, jumentis, vel rebus aliis, quas secum de Domibus suis adduxerant, amissum esse, vel factum inutile. Tunc enim emendo rem aliam tanti pretii, quanti res erat amissa, eodem pretio a dictis Monasteriis, ut præfertur, exacto, damnum passus servare se valebit indemnem. Caveant autem ne ipsi aut servitores eorum munera, five munuscula cujuscumque quantitatis aut pretii oblata recipiant, vel exigant non oblata per se interpositamve quacumque dissimulatione Personam: Spiritualia etiam Beneficia exigere non præsumant. Attendant quoque Visitatores, quod qualem cartam apertam in quacumque Domo visitata dimittunt, talem, quam cito commode poterunt, Patri

Visitatorum facultates.

Expense Visitatoribus faciendæ a Monasteriis visitatis.

Dona a Visitatoribus nec accipiendæ, nec exigenda.

De Cartis
Visitationum, earumque usu.

Generali expensis Monasterii visitati transmittant. Cartas vero visitationum, quas Pater Generalis receperit, ut praefertur, diligenter conservet, ut si oportuerit Definitoribus Capituli Generalis illas ostendat. Postquam vero alias novas cartas sequentis visitationis receperit, primas cartas praecedentis visitationis discerpat, ita quod ultimam tantum visitationis cartas retineat. Rursus Visitatores scripturas secretas visitationum suarum clausas & sigillatas in locis secretis atque securis caute custodiant, quas deferant ad Capitulum Generale, non utique ut Definitoribus ipsas ostendant, sed ut quam tum necesse fuerit, plenam eis faciant relationem de his, quae ad faciendas misericordias cum Prioribus, aut ad provisiones sive remedia Domorum aut Personarum suae visitationis tantummodo pertinebunt. Teneanturque nihilominus tam Pater Generalis quam Definitoribus ac Visitatores praefati, sub secreti sigillo clausa tenere perpetuo cuncta, quae praetextu suarum diffinitionis, inquisitionis, aut visitationis agnoverint, quae utilitas exigit, honestasque suadet, aliis minime revelare.

Denique finito Generali Capitulo, teneantur iidem Visitatores sub obedientiae praeepto, quo eos adstringimus in hoc casu, praedictas scripturas comburere, vel penitus refecare; nec amplius super his, quae in sua visitatione fecerunt, a quoquam proclamari valeant, aut quomodolibet molestari.

Extravagans I.

Forma faciendae Visitationis.

§. 335. Monemus nostros Visitatores generales aut speciales, quod in officio suae visitationis discrete se habeant hac forma, videlicet: quod diligenter animadvertant, ut quando aliquis Monachus de suo Priore aut de suo Fratre aliquid tale dixerit, quod correctionem fraternam servandam praerequirat, ab ipsis interrogetur: an id prius suo Priori charitative manifestaverit: Fratremque suum fraterna correctione emendatum monuerit? Si Frater suus taliter charitative monitus & correctus se emendare neglexerit, an illum Praelato corrigendum & puniendum denunciaverit? Et similiter, an si talem culpam in altera visitatione seu in Capitulo proclamavit aut accusavit, illamque committens poenitentiam debitam subierit? An etiam potuerit illam culpam in alia prioris visitatione dixisse aut proclamasse? Quibus interrogationibus, earumque responsis Visitatores animadvertere poterunt, quo spiritu moveatur & ducatur talem culpam dicens & proclamans; & si praedictam correctionem fraternam debite servaverit. Eos vero, qui hanc correctionis fraternae formam servandam omiserint, Visitatores praedicti debite puniant. Et notificamus dictis Visitoribus, quod nisi ita, ut praedicitur, ab illis servatum fuerit, per Generale Capitulum graviter plebentur. Id ipsum etiam omnino servetur a Prioribus in suorum subditorum culpis corrigendis & puniendis.

Extravagans II.

Ea quae Visitorum facultatem excedunt.

§. 336. Nostri Visitatores Generales, etsi aliquos Officiales ab eorum officiis rationalibus de causis in Monasteriis, quae visitaverint amovere possint, eorum tamen provisionem Prioribus dictorum Monasteriorum liberam relinquunt; neque aliqua aedificia in Monasteriis suae visitationis de novo fieri praecipiant. Praeterea caveant, ne multa mandata imponant, ex quibus plus sequitur damni quam utilitatis. Quando vero inhabilitaverint, aut

carceri mancipaverint, vel exulaverint aliquem Monachum, hujusmodi causam Patri Generali notificare non differant; simulque Prioribus Monasteriorum, ad quae tales Monachos transmittunt, ut sciant, quomodo cum ipsis se gerere debeant.

Extravagans III.

§. 337. Visitatores in suae visitationis Monasteriis, nec ordinent nec mutent aliqua ad totum Conventum seu statum ejus commuam pertinentia, quin prius cum Priore & Deputatis ordinanda vel mutanda consulant; & tali consultatione praehabita, quod eis opportunius videbitur, facere & ordinare possint.

Extravagans IV.

§. 338. Visitatores Monasteriorum Aragoniae ultra duos dies sumptibus Monasteriorum in Civitate Valentiae aut Barchinonae non permaneant vel detineantur, nisi propter infirmitatem; & insuper Visitatores particulares in Domo propria Monasterii visitandi vel visitati Hospitio recipiantur & commorentur.

Extravagans V.

§. 339. Nullus Religiosus recipiat aliquid sub obligatione secreti, quod in damnum vel praedictum sui Prioris aut Communitatis, alteriusve vergere possit. Sciant vero, & teneantur nostri Monachi, quod hujusmodi praedicta secreta omnino suo Praelato revelare teneantur; Alia vero secreta, quae in Communitatis vel Prioris, proximive detrimentum & damnum non redundant, revelare nullatenus teneantur.

Nihil recipiendum sub secreto, quod alicujus damno sit.

Extravagans VI.

§. 340. Nostri Visitatores non possint eligi in Priores Monasteriorum, ubi privaverunt aliquem Priorem; prout nec eligi possint Confirmatores in Monasterio suae confirmationis.

Extravagans VII.

§. 341. Non priventur voto Monachi, nisi in casibus expressis in jure & nostris Constitutionibus, aut in casibus facinorosis; & insuper in illis, in quibus poenitentia culpae gravioris imponitur.

Monachi voto non privandi.

Extravagans VIII.

§. 342. In posterum observetur inviolabilis consuetudo nostri Ordinis, nimirum quod Patres Visitatores Generales statim post factam in quolibet Monasterio praesentationem, Tabernaculum, ubi Venerabile & Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum in Ecclesia servatur, Sanctos Oleos, Reliquias, reliquaque Ecclesiae & Sacrificiae ornamenta & suppellectilia visitare teneantur: Nec non Patronatus, Cappellanas, memorias, aliaque pia opera in Monasteriis fundata visitent; eorumque rationes & computa diligenter exigant & assument; Monachosque, circa illorum administrationes negligentes vel delinquentes inventos, rigore puniant.

Visitatio ab ornamentis Ecclesiae incipienda.

Extravagans IX.

§. 343. Observetur pariter nostri Ordinis praxis, nempe quod Patres Visitatores Generales in Monasteriis habentibus Jurisdictionem temporalem aut spirituales in Subditos, aut Vassallos Saeculares, in eorum causis seu querelis audiendis nullatenus se im-

Visitatores in temporalibus Monaster. se non immiscuant.

miscant

miscant vel intromittant; sed dumtaxat visitationi Regulari dictorum Monasteriorum & Monachorum suorum vacent & incumbant; distasque querelas seu gravamina, si quæ ad dictos Visitatores adducta fuerint, Tribunalibus; ad quæ de jure pertinent, prorsus relinquunt.

Extravagans X.

§. 344. Quoad expensas Visitorum Generalium servetur praxis & consuetudo nostri Ordinis; nempe quod singula Monasteria illam quotam & quantitatem, quam in consuetudine praxique habent, Visitoribus contendant. Sin vero aliquæ expensæ extraordinariæ a Visitoribus factæ fuerint, puta in longa infirmitate, sive morte alicujus Jamenti, aliisve similibus, omnia Monasteria suæ visitationis solvere teneantur juxta distributionem, in Capitulo Generali sequenti secundum singulorum possibilitatem inter illa faciendam.

Extravagans XI.

§. 345. Monentur Visitatores Generales, quod in Monasteriis eorum visitationis tam ad prandium quam ad cenam, atque ad alios Communitatis actus, quo melius poterunt & eorum officium permittat, accedant: Intra Clausura dormiant, ut silentii custodiam zelent, & unus saltem illorum Matutino interveniat. Curent insuper, ne extra Monasteria discurrant, nisi ex rationabili causa, ut cito visitatio expediatur; atque, ea completa, in Monasteriis vel Cranciis non se detineant, ne gravosi ipsis Monasteriis fiant.

CONSTITUTIO LXIX.

De modo Visitationis Specialis.

§. 346. Est & alia species Visitationis, quæ fit, quando pro necessitate aliqua post Generale Capitulum emergente, major pars alicujus Monasterii Conventus, vel aliquis Monachus ejus, quia periculosum sibi videtur, aut nimis damnosum usque ad Capitulum Generale differre, quod gravat; duos de Ordine, quam ob causam eos petat insinuans, a Patre Generali eidem Monasterio postulat destinari. Qui quidem P. Generalis unam, aut duas Ordinis Personas idoneas, vel si sibi commodius videatur, Visitatores Generales per proxime præcedens Capitulum assignatos eis destinare non differat, sua, prout expedire viderit, provisos sollicitudine. Et idem possit facere dictus Pater Generalis ex suo proprio officio, ut viderit necessarium seu opportunum; etiamsi non petatur a Conventu, seu ab aliqua ejus Persona; super quo dictus Pater Generalis conscientiam oneramus. Missi autem debent eo proficisci necesse, nisi iusta causa impediantur, quam eidem Patri Generali notificent, qui alios ad id ipsum loco assignet. Si vero hujusmodi destinati absque legitima excusatione, quo jubentur, non iverint, ad sæpe dicti Patris Generalis arbitrium puniantur. Pari quoque forma per eundem Patrem Generalem puniri decernimus quoscumque Priores, vel Monachos, qui ab ipso pro negotiis, quæ Ordini, aut propriis Monasteriis taliter vocatorum expedire judicaverit, accesserint, sive aliquo ire justis, ad ipsum venire, seu quo mittuntur ire neglexerint, nisi causa legitima, ut præmittitur, excusentur. Hujusmodi autem speciales Visitatores eam potestatem habeant, quæ Generalibus Visitoribus concessa est a Capitulo Generali; & eam in negotiis, ob quæ vocati sunt, irrefragabiliter poterunt exercere; nulla tamen transgredientes ex parte formam quam Generalibus Visitoribus supra descripsimus esse tenendam. Cæterum si Conventus Sancti Bartholomæi, aut aliquis ejus

Monachus de suo Priore, quando Vicarius Generalis Ordinis existit, justam se credat habere querelam; possit ad ejusdem Monasterii Visitatores eundem habere recursum, quem cætera Monasteria Ordinis possunt ad Patrem Generalem habere; In quo casu Visitatores prædicti Monasterii Sancti Bartholomæi, cum per Conventum, aut aliquem Monachum ejusdem fuerint evocati, venire non differant; & in eo casu provideant, sicuti in cæteris suæ Visitationis Domibus in casu simili providerent. Quod si hujusmodi Visitatores facta inquisitione reperiant (quod absit) eundem Priorem Vicarium Generalem Ordinis a Prioratus Officio fore merito absolvendum, vocent illos, qui per Generale Capitulum fuerunt ad tenendum privatum Capitulum assignati, & illi absolutionem illam facere poterunt, si viderint expedire. Rursus, si aliqua Monasteria nostri Ordinis inter se contingat habere discordiam, Monasterium, quod injuriam patitur, Patri Generali significet, qui destinabit ei unum vel duos Discretos de Ordine, qui plane & sine magna juris solemnitate discordiam terminabunt. Quod si aliquis vel aliqui Priorum aut Monachorum discordantium fuerint contumaces in non servando, quod fuerit diffinitum, ad ipsorum Destinatorum arbitrium animadversione debita castigentur.

Extravagans unica.

§. 347. Declaramus disposita in hac Constitutione §. Cæterum comprehendere etiam facultatem Capituli privati supra Personam Patris Generalis in simili casu.

CONSTITUTIO LXX.

De Electionibus, & Confirmationibus.

§. 348. Quandocumque aliquem Prioratum nostri Ordinis vacare contigerit, omnes Monachos illius Domus, cujus Prioratus vacaverit, constitutos in Sacris, qui tunc in ea presentes extiterint, Vicarius ejusdem Domus faciat capitulariter congregari, quibus obnixè commendet, quatenus devotissime Deum exorent, ut eis juxta suæ beneplacitum voluntatis de bono dignetur providere Pastore. Ad electiones Priorum nostrorum Personæ, quæ de nostro Ordine non existunt, nequaquam vocentur, & si Personæ hujusmodi vacationis tempore in aliqua Domo nostra, cujus Prioratus est vacans, præsentibus existant; non debemus cum eis habere consilium, quas Personas, videlicet eligamus. Cæterum electiones fiant omnino infra dies 40. immediate a vacationis tempore computandos. Si qui vero in hoc negligentes vel inobedientes extiterint, legitimo impedimento cessante, in primo Generali Capitulo juxta suum demeritum puniantur. Præterea priusquam celebretur electio Conventus cujuslibet Domus Regni Castellæ, vacationem hujusmodi, quantum poterit, Patri Generali notificet, petendo ab eo, ut duas ad vacantem Prioratum Personas discretas & sufficientes transmittat, quæ suæ futuræ electioni præsentibus interfint, illique Domui provideant de Priore; quod idem Pater Generalis exequatur non differat. Quæ quidem Personæ postquam ad illam Domum accesserint, illico Vicarium & Monachos ejusdem Domus faciant congregari, literas dicti Patris Generalis, quibus potestatem ad hujusmodi electionis, confirmationis negotium exercendum sibi concessit, publice ostendentes. Quos quidem Vicarium & Monachos statim commoneant, quatenus talem Personam de eodem Conventu, aut de Ordine nostro eli-

De Visitationibus Specialibus Monast. S. Bartholomæi.

Facultas Capituli privati supra Personam P. Generalis.

De modo faciendæ electionis Prioris.

Personæ, quæ de Ordine non sunt ad electiones nullo modo vocandæ.

Pro Monasteriis Castellæ duæ Personæ a Generali mittendæ.

Quod debeat esse illarum munus.

Quid de
vacatione
Monasterii
Sancti Bar-
tholomaei,
vacante Ge-
neralatu.

In quali-
bet Priora-
tum vaca-
tione termi-
nus ad novam
Prioris ele-
ctionem assi-
gnandus.

Absentes
vocandi.

Præmit-
tenda ad Ca-
pitulum ele-
ctionis.

gant, quæ sit ætatis legitima, honesta vitæ, ac scientiæ competentis: quique nedom eisdem eligentibus, imo & quibuslibet aliis esse valeat sanctæ conversationis exemplum. Nec ab eadem Domo recedant, donec sit electio facta, & canonicè confirmata. Verum si a Domo, cujus est vacans Prioratus, longe distet Electus, & Confirmatores id viderint expedire, poterunt se per dies aliquot absentare; dum tamen tempore opportuno ad confirmandam electionem hujusmodi revertantur. Ex Decreto autem Sac. Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Episcoporum & Regularium præpositæ, cum Prioratus Monasterii Sancti Bartholomaei per lapsum triennii speretur vacare, quando Prior ipsius Monasterii vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet, tunc Prior existens, si autem alias contingat vacatio, tunc Vicarius ejusdem Monasterii, Assignatis ad privatum Capitulum faciendum, hujusmodi vacationem notificet; eosdemque Assignatos, ut ad providendum eidem Monasterio de futuro Priore veniant, convocare non tardet. Præfati quoque Assignati, sic vocati ad Monasterium prædictum accedant, electioni futuri sæpediti Prioris, qui munus Vicarii Generalis exercere debet, interfint, & illam confirmet vel infirmet, sicuti expedire perspexerint; ita quod de eodem Monasterio non discedant, donec ibidem provideant de Priore. Quod si quatuor hujusmodi Assignatorum duo pro confirmatione, alii vero duo pro infirmatione steterint, in paritate suffragiorum Prior electus pro confirmato ipso jure habeatur. Si vero aliquis vel aliqui eorum fuerint impediti, vel rebus humanis exempti, ille vel illi, qui venerint, possit vel possint alios vel alium loco eorum vel ejus eligere. Quod si casu quocumque neminem eorum venire contingat, Prior Villæ deliciasæ, aut eo absente, Vicarius cum sui Monasterii deputatis alios eorum loco possit eligere, & per suas literas convocare. Verum cum Prioratus prædicti Monasterii Sancti Bartholomaei, Generalatu non vacante, quomodolibet vacare contingat, tunc Monasterium prædictum ad Patrem Generalem, ut futura electionis Confirmatores designet, prout in cæteris nostri Ordinis Monasteriis disponitur, pari modo recurrat. Cæterum cum Prioratus alicujus Domus nostræ vacaverit, protinus Vicarius & Monachi in Sacris constituti verbo concorditerque assignent certum terminum competentem cum continuatione dierum sequentium ad electionem celebrandam futuri Prioris. Qui terminus sit ita competens, quod absentes, qui vocem habent in electionem, ultra 25. leucas ab ipso Monasterio non distantes citari, & venire commode valeant, considerata Personarum & temporis qualitate. Dictos vero absentes congruo tempore de ipsa vacatione, ac ad celebrandam electionem termini præfixione, Vicarius & alii Electores præsentibus per suas literas patentes certificent, atque citent, ut die horaque præfixis cum eis collectari convenient; Certificantes illos, quod si non venerint, ipsorum absentia non obstante, ac eis ulterius non vocatis, etiam si ad alium terminum fuerit electio prorogata, præsentibus procedent ad electionem; & inde ad omnes actus consecutivos, quousque sit electio canonicè confirmata. Habita vero relatione fide digna, qualiter hujusmodi literæ fuerint prædictis absentibus publicata & lectæ, dictoque termino transacto, & præsentibus Confirmatoribus suprædictis, antequam ad tractandum de ipsa electione procedant, Missa solemnis de Spiritu Sancto conventualiter celebratur; in qua quidem Missa, & dum celebratur ipsa, omnes ac singuli præsentibus Monachi Deum humiliter deprecantur, quatenus

secundum magnam misericordiam suam sic eos dignetur illuminare, atque taliter concordare, quod talem sibi Pastorem eligant, qui in omnibus teneat viam Dei. Prædicta itaque Missa, ut præmittitur, celebrata & in suo Capitulo vel alio decenti loco universis Monachis constitutis in Sacris capitulariter congregatis, ac præsentibus Confirmatoribus sæpeditis, unus Confirmatorum ante omnia incipiat Psalmum, *Ad te levavi*; quem omnes Monachi ad choros perficiant, cum *Gloria Patri, Kyrie eleyson, Christe eleyson, Pater Noster*; deinde prædictus Confirmator dicat, *Et ne nos: Monachi, Sed libera. & Salvos fac Servos. & Deus meus. & Mitte nobis Domine. & Et de Sion. & Nihil proficiat. & Et filius iniquitatis. & Domine exaudi. Dominus vobiscum. Oremus. Prætere Domine famulis tuis dexteram celestis auxilii: ut te toto corde perquirant; & que digne postulant, consequi mereantur, per Christum Dominum Nostrum. Et illico unus de Confirmatoribus, si sibi placuerit, aut viderit expedire, faciat aliquam exhortationem salubrem, interserendo, quomodo electio fieri potest & debet, ut canonicè celebretur, & in ejus celebratione ab Electoribus procedatur. Moxque iidem Confirmatores prædictos Electores hortentur in Domino; & etiam si oportuerit, eisdem auctoritate Capituli Generalis præcipiant, ut secundum Deum talem Personam eligant in Priorem, quæ juxta fragilitatem humanam, vita, scientia, & ætate apud omnes digna & idonea reputetur ad Prioratum hujusmodi gubernandum. Serventque omnino Electores de necessitate unam de formis infra in Constitutione sequenti notatis. Talem etiam Personam de se ipsis, aut de Ordine nostro in Priorem eligant, quæ sit Sacerdos, vel in brevi esse possit, & quæ jam in nostro Ordine per triennium ad minus professus extiterit.*

Porro si Electores per viam scrutinii, sive per viam mixtam ex compromisso & scrutinio velint in electione procedere, volumus, quod in inquisitione votorum Confirmatores simul cum Scrutatoribus sint præsentibus. Quod si iidem Confirmatores viderint, quod electio non debito modo procedit, possint ei libere contradicere, Electoribusque mandare, ut electione illa omnia aliam canonicam celebrent, sicut debent. Celebrata vero electione canonicè, mox ex parte Monachorum coram Confirmatoribus electo, si præsens fuerit, supplicetur, ut electioni prædictæ consentiat. Habito autem in Capitulo ad hoc congregato electi consensu, statim electus ad Chorum Monachis, *Te Deum Laudamus* alternatim cantantibus, solemniter pluvialis indutus deducatur, & intronizetur in Sede Prioris. Quod si forsitan electus renuat consentire, si quidem Domus ipsius professus extiterit, Confirmatores per aliquem vel aliquos Deputatos, elegantium nomine requisiti, possint, si expedire viderint per obedientiæ præceptum, aut excommunicationis sententiam, aut alia remedia opportuna electum compellere, ut suum præster electioni consensum: Si tamen electus alterius Monasterii sit professus, possunt Confirmatores hujusmodi electo consentiendi & transeundi liberam tribuere facultatem, nisi talis electus in Monasterio, ubi residet Pater Generalis, professus existat vel resideat; quia tunc solus dictus Pater Generalis hujusmodi licentiam dare valet. Porro habito electi consensu, & facta, si electus præsens fuerit, inthronizatione prædicta, confestim Confirmatores illis, qui hujusmodi electioni specialiter se opponent, & generaliter aliis quibuscumque, quos ipsum tanget negotium, aut qui sua putaverint interesse, per suas editas literas

Confirmatorum facultates.

Quæ electionem subsequi debeant.

Terminus electioni se opponentibus dandus: & quopacta.

perfigant

perfigent peremptorium terminum competentem ad comparandum coram eis, & opponendum, si volent, contra electionis formam, aut Personas eligentium, vel Electi; monentes eos, quod si non comparuerint (ut præfertur) ad examinationem electionis, & confirmationem seu infirmationem, procedent, in quantum de jure poterunt & debebant. Quæ utique literæ in præsentia Monachorum tam in Sacris constitutorum, quam etiam Laicorum ejusdem Monasterii prælegantur, & nihilominus in præsentia illorum, qui eidem electioni specialiter se opponunt: deinde in valvis Ecclesiæ seu Claustris ex parte ipsius Ecclesiæ affigantur; ibique affixæ permaneant temporis spatio, ad Confirmatorum arbitrium moderando. Sane termino taliter assignato decurso, si quidem contradictores speciales appareant, ipsos præfati Confirmatores audiant simpliciter & de plano, dilationes superfluas repellendo, & malignantium calumniis obviando; & omni casu, siue speciales oppositores compareant, siue non, electionis merito diligenter examinent, omni odio, favore, amore inordinato, seu quolibet alio justitiæ impedimento semotis: eandemque confirment aut infirmant, prout secundum Deum viderint faciendum. Summa vero cum diligentia Confirmatores attendant, ne electionem insufficientis Personæ ad Prioratum regendum quoquomodo confirmant, super quo eorum conscientias oneramus. Et si forte viderint, quod ex culpa siue negligentia Electorum potestas eligendi ad Generale sit Capitulum devoluta, se de confirmando nullatenus intromittant; Sed ipsam devolutionem statim Generali Capitulo vel Patri Generali notificent; in quo casu Pater Generalis provideat illi Domui de competenti Priore, nisi de proximo imminet tenendum Capitulum Generale, quia tunc Capitulum providebit. Tunc autem ad Capitulum Generale seu Patrem Generalem potestas devolvitur eligendi, cum Electores aut eligunt scienter Indignum, aut infra tres menses a die vacationis non eligunt. Caveat autem quicumque Confirmatorum; ne aliquo modo directe vel indirecte ad illum se procuret eligi Prioratum, cujus electionis confirmator fuerit Deputatus: alioquin talis electio per suum Collegam aut Collegas omnino cassetur, & nihilominus Confirmator sic electus graviter puniatur. Præter hæc autem Pater Generalis, si viderit expedire, potest per se electiones Priorum nostri Ordinis confirmando perducere ad effectum, aut eas infirmare, sicut viderit expedire. Attendant tamen, quod in hujusmodi Ordinis statuta custodiat. Tandem quicquid de expensis solvendis & damnis resarciendis, ac donis seu beneficiis non petendis, supra in Capitulo visitationis Visitatoribus descriptum esse tenendum, suo modo a Confirmatoribus volumus observari.

Extravagans I.

§. 349. Ut electiones fiant magis conformes voluntati Divinæ, nostri Confirmatores ante quamlibet electionem inquisitionem faciant secretam subornationum & concordationum, quæ aliquando in casu electionis intervenire solent; severeque puniant, quos delinquentes invenerint. Attamen Confirmatores aliorum delictorum, quæ electionem non concernunt, nullam cognitionem & informationem assument. Præterea tam prædictorum Confirmatorum, quam Scrutatorum & Electorum conscientie valde onerantur, ut secretissime se habeant in toto negotio electionis.

Extravagans II.

§. 350. Quando aliquis Monachus fuerit assumptus in Priorem alterius Monasterii, in futura vacatione ejusdem ab illo non discedat usque ad confirmationem novi Prioris, ut iste possit ab illo informari de his, quæ pertinent ad regimen, amboque simul uniti cum Deputatis & Depositariis tam de novo electis, quam absolutis, relinquunt propria manu subscriptum statum Monasterii. Postea vero dicto Priori absoluto detur focus; omniaque necessaria, ut ad suum Monasterium redire possit, provideantur; & nihilominus sunt reprehendendi, qui non bene tractant Prælatos, postquam terminaverint suum officium.

Prior non discedat nisi post electionem novi Prioris.

Extravagans III.

§. 351. In electionibus Monasteriorum nominet Pater Generalis saltem quatuor Personas Ordinis extra Monasterium ad effectum faciendi electionem; sed hujusmodi nominatio non intelligatur coactiva, sed tantum directiva.

In electionibus Monasterii quatuor personæ a Generali nominandæ.

Extravagans IV.

§. 352. Ut citius peragatur electionis negotium, & Monachi diu non distrahantur a Religiosa quiete, Sacra approbante Congregatione Episcoporum & Regularium negotiis præposita, quadraginta dies assignati pro electione restringantur, & redacti imposterum censeantur ad terminum & numerum præcisum decem dumtaxat dierum a primo, quo fieri scrutinia incipiunt, computandorum: in quo termino decem dierum fieri debeat electio. Et si per quadraginta scrutinia, in dicto termino celebrata, Electores vel major eorum pars non concordaverint, vel electio canonica non successerit, ipso jure devoluta pertineat ad P. Generalem.

Pro qualibet electio decem tantummodo dies infumendi.

Extravagans V.

§. 353. Nullus Monachus possit eligi in Priorem Monasteriorum nostri Ordinis, nisi qui viginti annos ab habitus receptione compleverit, & qui præterea scientia necessaria & sufficienti ad subditorum & Monasteriorum regimen, & gubernium in utroque foro præditus existat. Eam autem sufficientem ad id scientiam judicari decrevit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium negotiis præposita, si Monachus ad ubique prædicandum a Patre Generali, & ad Confessiones audiendas ab Ordinario Diocesano licentiam jam obtineat.

Requirenda ad hoc ut quis in Priorem eligi possit.

Extravagans VI.

§. 354. Monachi, qui propter infirmitates siue actuales siue habituales a Matutino media nocte dispensationem obtinent: & qui propter eandem vitam communem & regularem cum aliis sequi non possunt, in Priorum Monasteriorum nullatenus eligi valeant. Sin vero postquam aliquis vel aliqui electi fuerint, diuturna aliqua infirmitate ab exequendis proprii officii muneribus diu impediuntur, Prioratum prædictum renuntiare debeant; quod si renuerint, a Patre Generali vel a Visitatoribus Generalibus ad prædictam renunciationem compelli possint.

Qui regularem cum aliis vitam sequi nequeunt in Prioribus eligi non possint.

Quid de confirmatoribus.

Ante electionem secreta rerum ad elect. spec. tantum informatio a Confirmatoribus accipienda.

CONSTITUTIO LXXI.

De Electionis forma.

§. 355. Forma electionis canonice in antiquis Constitutionibus diferte tradebatur, videlicet: Per inspirationem, scrutinium, compromissum, & scrutinium cum compromisso mixtum. Sedulo autem, & prudenter ab antiquis Patribus in ipsis Constitutionibus animadvertetur, formam electionis per Inspirationem, seu per Spiritum Sanctum, ob nostra peccata vix aut ne vix quidem absque periculo nullitatis succedere, providumque consilium esse nunquam ad praxim reducere: Formam Scrutini ex pluribus substantialibus, quæ concurrere debent, esse plurimum difficilem, sed necessariam, uno Electorum illam volente, quo in casu alia forma teneri non potest: Formam Compromissi raro reduci posse ad usum, cum difficiliter omnes & singuli Capitulares in ipsa consentiant: Formam vero Compromissi cum Scrutinio mixti, ut ceteris faciliorem & tutiorem assumi posse utiliter.

Quoniam vero ex Sacrosancti Concilii Tridentini Decreto districte præcipitur in electione Superiorum, aliorumque Officialium Regularium quorumcumque, quo omnia recte & sine ulla fraude fiant, per vota secreta procedi debere; itaut singulorum eligentium nomina nunquam publicentur, quibuscumque facultatibus in contrarium abrogatis; hinc hujusmodi Sacri Concilii dispositioni obtemperando, formis eligendi per communem Inspirationem & per Compromissum absolutum prorsus abrogatis & exclusis in nostris electionibus, vel forma Scrutini secreti penitus observetur, vel, quatenus nemo Electorum contradicat, per formam Compromissi cum secreto Scrutinio mixto saltem procedatur. Ut autem secretum adeo a Sacro Concilio injunctum strictius servetur, atque omnes & singuli Electores, omni humano respectu postposito, secundum Deum & suam conscientiam sua suffragia conferant, nullatenus singuli explicit verbaliter, licet secreta, vota sua Scrutatoribus & Confirmatoribus electionis; sed unice, & dumtaxat per secretas schedulas omnes Capitulares suffragentur; aliter vero factæ electiones irritæ & nullius roboris ipso jure prorsus existant.

Forma igitur secreti Scrutini cum his requisitis celebrari debet. Primum: Peractis ad electionem preparatoriis, sicuti in præcedenti Constitutione disponitur, & in aula Capituli convocatis omnibus Capitularibus, qui vocem in electione habent, per omnes Electores aut eorum partem majorem cum schedulis secretis certi deputentur Scrutatores votorum, qui, ut magis convenit, sint tres & de ipsismet Electoribus. Secundum: Scrutatores electi Confirmatoribus juncti, & ab aliis separati, in loco opportuno Aulae Capitularis congregentur; ita quod ab omnibus Electoribus videantur, sed ab eorum nemine audiantur: & ibidem prius sua, deinde singulorum vota Electorum sigillatim per schedulas secretas in Buxulam sive Urnam ad id paratam mittant, & respective recipiant. Tertium: Votum cujuslibet Electoris, ut præmittitur, in schedula secreta scriptum, non sit conditionatum, nec alternativum, neque incertum; sed prorsus certum & determinatum de certa Persona. V. G. - Nomino, & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N. - Caveant vero Electores, ne propria nomina subseribant, vel in eadem schedula quocumque

modo manifesta faciant, ne electio sit nulla. Quartum: Postquam vota omnium & singulorum Electorum fuerint in Urna recepta, coram omnibus a prædictis Scrutatoribus simul cum Confirmatoribus præsentibus numerentur; & quatenus unum vel plura vota comparative ad numerum Electorum desint vel exuberent, Scrutinium ab ipsis declaretur nullum, & ad aliud juxta formam prædictam procedatur. Quintum: Correspondentibus votis ad Electorum numerum, si duo vel plures fuerint ad Prioratum nominati, fiat collatio a Scrutatoribus simul cum Confirmatoribus, numeri dumtaxat ad numerum votorum; & si aliquis nominatorum majorem partem votorum respective ad totum Capitulum, nempe ad numerum omnium electorum non habuerit, Electio non est facta, & ad alterum procedi debet Scrutinium. Si vero aliquis nominatorum vota majoris partis Capituli, ut supra reportaverit, Electio est perfecta & absoluta. Sextum: Facta hujusmodi collatione, nisi manifeste apparuerit de insufficientia & inhabilitate nominati a majori parte Capituli, itaut debeat ejus electio infirmari; tunc antiquior tantum Scrutatorum, vel alter, cui a Capitulo data est hujusmodi potestas, necessario pronunciare debet electionem illius, in quem major pars Capituli consentit, sub his vel similibus verbis - *Ego N. vice & nomine meo, & totius Capituli hic congregati, cum potestate mihi a dicto Capitulo data, nomino & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N. in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen.* - Septimum: Convenit tandem, quod electio in scriptis redigatur, ut perpetuis temporibus de ipsa constet, hoc modo: *In nomine Domini: Amen. Ego N. N. vice & nomine meo, & totius Capituli hic congregati &c. ut supra.* Sedulo igitur advertant Electores, ut in gravi electionis negotio procedant juxta prædictam formam secretam in Scrutinio, ne electio sit nulla.

Consentientibus autem omnibus Electoribus, ut in electione procedatur juxta formam Compromissi cum Scrutinio secreto mixti; Ita procedendum est: Omnes Electores, sive eorum major pars secreto eligant non unam, sed duas vel tres, ut convenit, Personas de Capitulo, in quas electionem compromittunt, dantes illis plenariam potestatem recipiendi & scrutandi sigillatim & secreto vota eligentium singulorum; ita quod illum, in quem major pars Electorum concordaverit, eligere, & electum publicare omnino teneantur. Compromissarii igitur in hac forma Electionis loco scrutatorum sunt; & omnia admissim servare debent in Scrutinio & Collatione votorum, quæ supra præscripta sunt de ipsis Scrutatoribus: neque alium eligere, & electum publicare possunt, nisi illum, in quem major pars totius Capituli consenserit; Quæ quidem electio, & ejus publicatio fieri debet per unum solum Compromissarium vel antiquiorem, vel alterum, cui a Sociis Compromissariis specialiter hæc sit data facultas & potestas; Convenitque, & debet fieri in scriptis hac forma, videlicet - *Ego N. Compromissarius vice & nomine meo, & sociorum Compromissarium meorum, virtute compromissi in me & Socios meos a toto Capitulo facti, & potestate mihi a dictis sociis Compromissariis ad id specialiter concessa, nomino & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N. in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen.* Differentia itaque inter formam simplicis Scrutini, & formam Compromissi cum Scrutinio mixti, ea existit, quod in Electione per simplex Scrutinium electio ipsa a Scrutatore fit voce, & proprio nomine, &

Electioes per vota secreta faciendæ.

Hæc autem vota per schedulas secretas danda.

Forma in scrutiniis servanda.

Forma schedulæ.

Forma publicationis electionis.

De modo procedendi juxta formam Compromissi cum Scrutinio secreto mixti.

totius Capituli, juxta formam supra præmissam; ipso facto sit privatus voce passiva, sed activa In electione vero per Compromissum Scrutinio a Prioratu terminato usque ad quadriennium, mixtum electio & publicatio sit nomine proprio, ut supra. & Compromissariorum tantum, juxta formam immediate expresse.

Extravagans I.

§. 356. In omnibus Electionibus tam Priorum quam aliorum Officiorum electivorum suffragetur per Schedulas secretas, ut disponitur in Constitutione. Secretarius vero, aut Schedulingarius sit ex Professis ejusdem Monasterii, qui non habent votum; eligaturque vocaliter a Conventu coram Confirmatoribus pro electione Prioris, & pro aliis officiis coram Priore & duobus Antianis, quorum alter sit Vicarius.

Extravagans II.

§. 357. Si contingat in electione Scrutatorum æqualiter dividi Electorum suffragia in diversas Personas, Confirmatores prædictæ electionis secundam suam conscientiam alterum aut duos eorum, qui pares suffragiis extiterint, Scrutatores eligant & nominent. Sin vero Confirmatores in eligendo aut eligendis hujusmodi inter se non conveniant, sed discordent, Ille vel illi declarentur electi, qui in loco & sessione cæteros Capitulares antecedant. In nullo tamen casu Vicarius Monasterii in Scrutatore eligi possit.

CONSTITUTIO LXXII.

De penis illorum, qui tractant de Electionibus.

§. 358. Monachi, qui inter se tractaverint de electione futura Prioris, antequam vacet Prioratus Officium, vel post, suspendantur a voce Capituli per Priorem, aut per Vicarium, vacante Prioratu, vel per Confirmatores ejusdem electionis. Si vero non fuerint Ordinis Sacri, injungatur eis, ne deferant tonsuram.

Extravagans I.

§. 359. Monachi privati vocibus Capitularibus non restituantur ad voces sex mensibus immediate præcedentibus electionem Priorum.

Extravagans II.

§. 360. Indebite tractans de electionibus quorumcumque Officiorum nostri Ordinis, scilicet Vicarii, Procuratoris temporalium, & Capituli Generalis, Deputatorum, aut Depositariariorum, in penas hujus Constitutionis incurrat, quas omnino exequi Visitatores & Priores curent.

Extravagans III.

§. 361. In materia subornationum sufficiant tres Testes singulares ad privationem vocis, subornanti imponendam.

Extravagans IV.

§. 362. Monachus, qui subornaverit patris vel promissionibus, donis, aut minis, sive alio quocumque modo illicito, publice vel secreta, per se vel per alium, pro Generalis, Definitorum, aut Priorum electionibus, privatus voce activa & passiva, quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Hujusmodi vero privatio per quadriennium durare debeat; quod si delinquens fuerit Prior, statim

Extravagans V.

§. 363. Nullus Monachus incurrat in penas hujus Constitutionis & Extravagantis, nisi per tractatus illicitos, & a jure prohibitos; electioni Prioris & Officiorum quomodolibet præcedentes, aut per licitos & consultivos habitos ante bimestre immediatum electioni Prioris, & antebiduum præcedens aliorum Officiorum electionem.

CONSTITUTIO LXXIII.

De tempore, quo legi debent nostræ Constitutiones.

§. 364. Legantur omnes hæ nostræ Constitutiones & Ordinationes in singulis nostris Monasteriis in omnium Monachorum præsentia bis in anno, videlicet in mensibus Martii & Septembris. Decima nona autem Constitutio cum undecim statim sequentibus inclusive sex vicibus in anno: Semel videlicet in singulis duobus mensibus prælegantur.

Extravagans I.

§. 365. Extravagantes legantur bis quolibet anno, quando leguntur Constitutiones. Et nostrum Ordinarium legatur semel quolibet anno in mense Septembris. Prior vero commendet uni Religioso curam zelandi Constitutiones & Extravagantes, ac Ordinarium, & omnia alia stabilia & mandata ab Ordine.

Extravagans II.

§. 366. Imposterum observetur continuata praxis Ordinis nostri, videlicet: ut Rotulus Capituli Generalis immediate elapsi tam communis toti Ordini, quam particularis respective cujuslibet Monasterii, bis in quolibet anno legatur coram omnibus Monachis: nempe infra octavas Natalis, & Resurrectionis Domini.

§. 367. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, supradictus Petrus præmissa quo firmius subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiti plurimum desideret; Nos ejusdem Petri votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes; eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Petri nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de memoratorum Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem ejusdem Vincentii Cardinalis a Congregatione dictorum Cardinalium ad hoc negotium examinandum, & opus ejusmodi compilandum, ut præfertur, deputati, sibi factam audiverunt, consilio, Constitutiones ac Leges præinsertas cum illorum Prologo, & in eis disposita & contenta quæcumque, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Declaratio hujus Constitutionis, et quæ Extravagantium.

Hæ Constitutiones bis in anno legendæ.

Pari modo Extravagantes.

Rotulus quoque immediate elapsi Capituli Gen.

Hujusmodi Constitutiones confirmantur.

De Secretario, vel Schedulingario.

Quid in suffragiorum æquitate.

Vicarius Monasterii in Scrutatore non eligendus.

De electione Prioris tractantes a voce Capituli suspendendi.

Ad quas restitui nequeant nisi post sex menses ab electione.

Quas in penas incurrent censentur, qui de ceterorum officiorum tractant electionibus.

In subornationibus tres Testes sufficiant.

Contra subornatores pena.

1730.
Capituloque
Generali no-
vas condendi
Leges facul-
tas admittit.

§. 368. Ceterum Capitulo Generali ejusdem Ordinis, ne Constitutiones ac Leges cum earum Prologo, aliave in ejusmodi compilatione disposita vel contenta; mutare, alterare, corrigere, eisque derogare valeat seu præsumat, harum serie interdicitur; permittentes dumtaxat, quod si, & quando ex usu & observantia comperiantur aliqua ex præmissis in praxim minus conducibilia ad bonum statum dicti Ordinis, vel Reformatione indigere, tunc ille in tertio Capitulo Generali dicti Ordinis, suis loco & tempore celebrando, proponantur, atque cum voto ipsius Capituli Generalis, iterum referantur in prædicta Congregatione Cardinalium pro opportuna provisione obtinenda; sin autem nulla in dicto tertio Capitulo Generali facta fuerit propositio hujusmodi, illa deinceps nullo modo fieri possit, ac interim & donec ab ipsa Congregatione Cardinalium fuerit aliter provisum, omnia & singula in hac compilatione contenta omnino & adamussim ferventur.

Literarum
præsentium
validatio.

§. 369. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis Apostolicæ Nuntios, aliosve quoslibet quacunque præminencia & potestate fungentes & functiones, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatum
pro execu-
tione.

§. 370. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiscopo Toletan., & dilectis filiis Causarum Curia Camera Apostolicæ Auditori Generali, & Apostolicæ Sedis prædictæ in Regnis Hispaniarum Nuntio, necnon Officiali ejusdem Archiepiscopi Toletan. nunc & pro tempore existentibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se vel alium seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties illorum aliquis aut aliqui pro parte in præmissis interesse habentium, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, faciant auctoritate nostra ipsas præsentibus literas, & in eis contenta hujusmodi ab illis, ad quos spectat & spectabit quovis modo in futurum, in omnibus & per omnia inconcussè & exactè, ut præfertur, observari, & executioni demandari; contraditores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrario-
rum derogatio.

§. 371. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis & Monasteriorum prædictorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferitis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 372. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris MDCCXXX. Pontificatus vestri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Moderatio quarundam literarum Benedicti XIII. pro Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

XII.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 14
Octob. 1730.
Pontif. I.

Circumspecta Romani Pontificis providentia; Christianidelium, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt, quieti & prosperæ directioni jugiter invigilans, ea, quæ certis rationabilibus ex causis a Prædecessoribus suis constituta fuerint, si qui inde exoriri deprehendit incommodi, interduum moderatur, ac immutat, sicut æquitatis & justitiæ rationi consentaneum esse in Domino arbitratur.

Procurium.

§. 1. Alias siquidem a piæ mem. Benedicto PP. XIII. Prædecessore Nostro emanarunt pro universo Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupatorum, literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, viderelicet-- BENEDEICTUS PP. XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Universalis Ecclesiæ regimini &c. cætera legere est in Tomo X. hujus editionis, & quidem pag. 236. Constitut. num. V., qua brevitati consulentes omittenda censuimus.

Bened. XIII.
PP. Literæ.

§. 2. Cum autem ex ipso literarum præsertarum tenore satis superque constet, eundem Benedictum Prædecessorem nihil aliud per literas hujusmodi, ac in eis disposita, intendisse, quam exactæ Regularis disciplinæ in Ordine prædicto Observantiæ, felicique illius gubernio prospicere; Verum sicut experientia postmodum docuit, non modo exinde, & præsertim in ea parte, in qua dictæ literæ Statutis seu Constitutionibus generalibus pro utraque familia, Cismontana scilicet & Ultramontana ejusdem Ordinis, editis adversantur vel minime consonant, optatus ille & laudabilis finis, quem idem Benedictus Prædecessor sibi proposuerat, nusquam consecutus fuerit; sed majora quam antea prædicto Ordini obvenierint incommoda, atque perturbationes, quod non solum Nobis, qui dum Cardinalatus honore, dictique Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectoris munere fungebamur, non semel re ipsa perspectum exploratumque fuit, ac ipsimet quoque Benedicto Prædecessori causam & occasionem præbuit, literas sic a se conditas quandoque ex parte moderandi, necnon eis derogandi, nonnullisque Fratribus Ordinis prædicti vota perpetua contra expressam earum dispositionem concedendi.

Hujusmodi
Literæ a Be-
nedito PP.
datæ, ut re-
gulari disci-
plinæ, ejus-
que obser-
vantia pro-
videret.

Quem finem
fortiri cum
non possent,
idem Pontifex
his literis
derogavit.

§. 3. Quamobrem in Capitulo Generali ejusdem Ordinis anno novissime elapso 1729. in Civitate Mediolanen. celebrato post actas memorato Benedicto Prædecessori humiles gratias, quod inter cætera singularis suæ in dictum Ordinem beneficentiæ monumenta, regularem in eo disciplinam per literas suas præsertas egregie

Hinc et
Decr. Capit.
Gen. an. 1729.
ei supplica-
tum, ut ead-
dem Literas
juxta Ordinis
Constitu-
tut. servari
mandaret.

juvil-

juvisset, prodiit Decretum, quo pro parte præfati Capituli Generalis eidem Benedicto Prædecessori supplicabatur, quatenus enarratas literas juxta dicti Ordinis Constitutiones ab illius Fratribus servari vellet; Quæ tamen instantia obsecutum paulo post ipsius Benedicti Prædecessoris obitum coram illo deferri ac promoveri nequivit.

Quod a Sanctissimo D. N. statuitur.

§. 4. Hinc est, quod Nos Ordinis & Fratrum prædictorum, quos peculiari paternæ charitatis semper complexi fuimus, ac etiam num compleximur affectu, salubri regimini, ac religiose tranquillitati, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, distique nuperi Capituli Generalis votis benigne in præmissis annuere volentes, motu, scientia, deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine paribus, præinsertas Benedicti Prædecessoris literas, ac in eis sancita, ordinata, & disposita quæcumque, ad formam Statutorum seu Constitutionum generalium ejusdem Ordinis quoad utramque illius familiam prædictam servari, harum serie præcipimus & mandamus ac respectivo moderamus & reducimus.

Præsentium Literarum observantia.

§. 5. Decernentes pariter ipsas præsentibus literas semper firmas, validas & efficaces existere, & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis præfate Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminencia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definituri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, præinsertis Benedicti Prædecessoris literis, necnon omnibus & singulis, quæ in eis concessa sunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Earumque transumptis præstantia fides.

§. 6. Volumus quoque, ut harum literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministris seu Commissariis Generalis dicti Ordinis, aut Notarii publici subscriptis, & sigillo officii ejusdem Ministris seu Commissariis aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profus fides tam in judicio quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Octobris 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XIII. Declaratio quod Collegium de Ozzier Fratrum Missionariorum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia in Regno Sardinie remaneat sub jurisdictione Superioris Generalis totius Ordinis &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 16. Octob. 1730. Pontif. I.

Seminarium hujusmodi a prima sui in-

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardinus a Sanna Presbyter ex-

Bullarii Rom. Contin. Pars VIII.

preffe professus Conventus Castri de Ozzier in Provincia Sardinie Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ac ejusdem Conventus in Curia Romana Procurator, quod erecto ante quadraginta annos dicto Conventu in Collegium sive Seminarium Missionum sub immediata subjectione, dispositione, & regimine tunc & pro tempore existentis Ministri Generalis Ordinis præfati cum facultate eligendi Guardianum, & recipiendi Novitios, ac cum Regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus ad præscriptum quarumdam literarum fel. record. Innocentii PP. XI. Prædecessoris Nostri incipien. *Catholica Ecclesia &c.*

§. 2. Novissime nempe die 6. Septembris 1728. prodiit a Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis Propagandæ Fidei propositorum, Decretum subinde a ven. mem. Benedicto PP. XIII. Prædecessore etiam nostro per suas in simili forma Brevis literas confirmatum, per quod exceptis Collegiis seu Seminariis Fratrum Missionariorum hujusmodi tam erectis quam erigendis in Regnis Mexicano & Peruano, aliisque Indiarum Provinciis pro conversione Infidelium, ac demptis duobus in Regno Lusitanie existentibus, cætera, quæ in Provinciis Hispaniarum sub dominio Regis Catholici, erecta sunt, reducuntur sub obedientia & regimine Ministrorum Provincialium cum iisdem conditionibus præscriptis in alio Decreto Congregationis tunc quoque existentium ipsius S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum die 24. Januarii 1727. emanato, & per memoratum Benedictum Prædecessorem etiam approbato, & aliàs, prout in Decreto primodictæ Congregationis Cardinalium, ac Benedicti Prædecessoris literis prædictis, quorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet dictum Collegium Castri de Ozzier Provincie Sardinie in istiusmodi Decreto, ac literis comprehensum non videatur, quia ultra quod in Provinciis Hispaniarum sub dominio Regis Catholici situm non reperitur, rationum momenta, quæ causam præbuerunt enarratæ reductioni locum sibi non vindicant in Collegio prædicto, utpote in ejus regimine & gubernio Superiores Ordinis prædicti nullam experti sunt difficultatem, neque ulla inconvenientia enata fuerunt in detrimentum salutaris Instituti, quod illius Fratres profitentur, aut debita & promissa obedientia aliquid vel minimum detractum aut imminutum extitit; quinimo cum ingenti regularis observantia incremento Collegium ac Fratres præfati uberrimos fructus in Sacris Missionibus quotannis obeundis, vitia extirpando, mores reformando, catechismum & Catholicæ Fidei rudimenta edocendo, peccatores ad penitentiam, dissidentes ad pacem & concordiam revocando, pietatem in Deum augendo, non sine magna Christianidelium universi Regni Sardinie ædificatione in vinea Dominicæ cultura protulerunt, prout plures Venerabiles Fratres Episcopi, ac dilecti filii locorum Ordinarii ejusdem Regni contestantur.

§. 4. Nihilominus dictus Bernardinus ad omnem dubitationis, ac questionis occasionem, quæ suboriri posset, submovendam, Collegium præfatum in primodictæ Congregationis Decreto, ac Benedicti Prædecessoris literis ejusmodi nequaquam comprehendi, sed sub dispositione priorum literarum Innocentii Prædecessoris remanere in omnibus & per omnia, non minus ac Regni Lusitanie, & alia Indiarum

stitutione Ministro Generali Ordinis immediate subiectum.

Decretum S. Congreg. de Propaganda Fide, singulari Seminaria vel Conventus &c. nonnullis exceptis Ministro Provinciali subiectis.

Juxta aliud Decretum S. Congr. Episcop. & Regular.

Quibus de causis hocce Seminarium in hujusmodi Decretis non comprehenditur.

Ejus Fratres de Religione optime meriti.

Procuratoris preces S. S. prorectæ pro hujusmodi obtinenda declaratione.

Occidentalium Collegia, sicut præmittitur, excepta, per Nos declarari, & ad majorem cautelam, ac quatenus opus sit, illud in pristinum, ac eum, in quo antequam hujusmodi Decretum, ac literæ Benedicti Prædecessoris emanarent, erat, statum restitui & reintegrari summopere desideret; quum æqui bonique ratio possulet, ea, quæ ab initio provide constituta fuerunt, ubi nihil postmodum contigerit, quod contrarium suadeat, minime immutari; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quod Sanctissimus D. N. de consilio ejusdem S. Congr. de Propag. Fide indulget; hocce Seminarium soli Ministro Generali Ordinis subiectum declarans.

§. 5. Nos igitur ipsius Bernardini votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, prædictis negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, qui relationem dilecti filii nostri Nicolai ipsius S. R. E. Cardinalis Spinulæ nuncupati sibi desuper factam audiverunt, remque mature perpenderunt, consilio, præfatum Collegium sive Seminarium Castri de Ozzier sub jurisdictione, obedientia & regimine Superioris Generalis Ordinis prædicti juxta formam literarum ipsius Innocentii Prædecessoris continuandum esse, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & declaramus: salva tamen semper in præmissis auctoritate primordiæ Congregationis Cardinalium.

Præsentium Literarum oblectantia.

§. 6. Decernentes, easdem præsentibus literas firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & defini debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis, Provinciae, & Conventus hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Pontificatus Nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XIV.

Moderno, & pro tempore existentibus Aretinis Episcopis, Pallii usus, & Crucis prælatio perpetuo conceduntur.

CLEMENS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 16. Octob. 1730. Pontif. I.

Insignes Ecclesias, quas beneficiis amplioribus divina clementia cumulavit, nec temporalis modo honoris titulis, sed religionis potissimum & sanctitatis splendore voluit eminere, par est, ut Apostolica etiam Romani Pontificis liberalitas ad sacre dignitatis incrementum præcipuis favoribus & privilegiis ornet & augeat.

§. 1. Cum itaque Ven. Frater Joannes Antonius modernus Episcopus Aretinus, nostræ secundum carnem Sororis filius, ex Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum, ob præclaras ejus virtutes ad Ecclesiæ Aretinæ regimen evocatus, & commissæ sibi Sponsæ merita, prout providum decet sponsum, promovere cupiens, Nobis exposuerit, Ecclesiam Aretinam hujusmodi tam conspicuis sacre antiquitatis, illibataeque Religionis ornamentis, tantaque Diocesis amplitudine, Cleri Populique & Vassallorum frequentia celebrari, ut inter primarias Hærruriæ non immerito numeretur: Eam nimirum Nobis & Sedi Apostolicæ immediate subiectam, & fide incorrupta, perpetuoque communionis fœdere conjunctam, Beati Satyri primi ejusdem Ecclesiæ Aretinæ Antistitis, successoris ejus Donati, aliorumque sex Sanctorum Episcoporum meritis & virtutibus illustrari: Martyres etiam cælo dedisse complures, eorumque duo millia & sexcentos una die fuisse pro Christo immolatos, quorum Reliquiis etiam nunc Cathedralis, aliæque Ecclesiæ locupletantur: Diocesim quoque tam late undique patere atque diffundi, ut undecim finitimis Diocesis terminetur, ingentique animarum numero frequentari, in Parochias tercentas & sexaginta distributo; Tum, præter Pagos & Vicos supra centum, sinu suo complexi Oppida duodecim sacris Ecclesiis conspicua, quarum nonnullæ insignes Collegiatae sunt, nitore & cultu præstantes; idque etiam postquam ex ipsius Aretinæ Ecclesiæ Territorio quatuor Diocesis detractæ, sive dismembratæ sunt, aliæque tres non exigua accessione ex ejusdem Territorii partibus accreverunt: Ad ejusdem etiam Ecclesiæ splendorem dignitatemque pertinere, quod e sua Diocesi tres Romanos Pontifices prædecessores nostros, Pium II., Julium III., Marcellum itidem Secundum ad universalis Ecclesiæ regimen eduxerit: Inter celebres præterea Aretinos Episcopos recenseri Theobaldum Fratrem Bonifacii, olim Marchionis Tusciæ Patris Comitissæ Matildis, egregie de Romana Ecclesia, ac de Aretina etiam meritæ; in cujus Diocesi tres peramplas, & ad nostra usque tempora superstites ære suo excitavit, opibusque instruxit Ecclesias: Plures itidem magni nominis bo. me. S. R. E. Cardinales, dum vixerunt, Riarium, Ermellinum, Bonuscium nuncupatos, nec ita multo pridem ex nostra Gente Nereum Corsinum Patrum nostrum eidem Ecclesiæ laudabiliter præfuisse: Suam denique Diocesim gemino Sanctuario ob Beatorem Virorum secessum longe celeberrimo mirifice insigniri, Montis videlicet Alvernæ, ubi Franciscus Ordinis Fratrum Minorum institutor sacris Stigmatibus mira Dei gratia impressus est, necnon Camaldulensium, in quo Romualdus aliquandiu vitam eremiticam duxit, & in quo etiam nunc Aretini Episcopi ob lata fundia, jam pridem a suis Antecessoribus liberaliter illi concessa, præminentias & jurapatronatus honorifica servant & retinent: Quin etiam in ejusdem Diocesis sinu olim fuisse conclusam &

Exordium.

Causæ concessio.

Ecclesiæ Aretinæ antiquitas, ac dignitas.

Diocesis amplitudo.

Tres Romani Pontifices ei antea præfuerunt.

Nonnulli ejus Episcopi celeberrimos.

Inter quos Nereus & Corsinus Sanctissimi D. N. Patruus.

In hac Diocesi duo Sanctuaria.

Mons Alvernæ primum: Ac Erenus S. Romualdi Camaldulensium.

compre-

Aliaque nonnulla.

Episcoporum etiam in temporalibus prerogativa.

Sancitissimus D. N. omnia antiqua Privilegia huic confirmat Ecclesie.

Ejusdem Episcopos Pallio insignit. Crucis praelationem quoque concedens.

Assignatio dierum ad hujusmodi Pallii usum.

comprehensam sacram Aconæ Eremum, ubi Beatus Bernardus Ptolomeus fundamenta jecit Congregationis Olivetanæ, cujus Regulam Guido Episcopus Aretinus ex Apostolica facultate probavit, & cui candidum Habitum cum Religiosis insignibus impertivit: Ad hæc autem spiritualia ejusdem Ecclesie decora accedere non obscuras temporales juris prerogativas, cum Episcopi Aretini pro tempore existentes Comitatus Cæsæ Domini etiam in temporalibus existant; ac olim Romani Imperii Cancellarii fuerint in Tuscia, totiusque amplissime Diocesis temporale etiam dominium habuerint.

§. 2. Quapropter memoratus Joannes Antonius Episcopus, tot tantique Ecclesie sue Aretinæ meritis subnixus, plurimum cupiat, ut a Nobis per Apostolica munera nostra, ut infra elargienda, tanto meritum hujusmodi decori claritas augeatur, & honor; Nos propterea ad eximias ejusdem Ecclesie dotes animum nostrum advertentes, considerantesque, quod Sedes Apostolica æqua munerum suorum dispensatrix nullas Ecclesias, etsi Primatiales vel Patriarchales aut Metropolitanas minime decoratas titulo, multiplici tamen singularium prerogativarum cumulo, celebrique suorum, & ex eis nonnullorum, qui pro tempore fuerunt Beatorum Præsulum illustratas Sanctitate, metropolitanis in eorundem suorum pro tempore existentium Præsulum persona decorare consuevit insignibus; proindeque Divinam gloriam in dicta Ecclesia Aretina amplificare, & Beatorum cultum, quorum ibi sacra Corpora religiosissime aservantur, præsertim præfati Beati Donati, & Gregorii Papæ X. prædecessoris nostri, quos præcipuos habet & colit Ecclesia illa Patronos, augere: necnon ipsius Ven. Fratris Joannis Antonii Episcopi votis obsecundare: eximioque amori, quo antedictus Cardinalis Nereus Patruus Noster Ecclesiam suam Aretinam complectebatur, respondere: & nostri pariter perenne aliquod monumentum extare volentes, ipsi quoque Joannem Antonium Episcopum a quibusvis &c. censentes, necnon omnia & singula privilegia & indulta Apostolica, seu quavis alia auctoritate eidem Ecclesie Aretinæ, illiusque Præsuli pro tempore esistenti, si quæ sint quomodolibet concessa, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eidem Joanni Antonio Episcopo & successoribus ejus Aretin. Episcopis pro tempore existentibus, ut ipsi impostum perpetuis futuris temporibus Pallio, Insigni videlicet plenitudinis Pontificalis officii, ex eorum parte a Nobis & pro tempore existente Romano Pontifice per eorum proprium nuncium ab eis destinandum cum ea, qua decet instantia, postulando, & de Corpore Beati Petri sumendo, sumptumque per unum & alterum Archiepiscopos, seu Episcopos eis sub forma a Nobis & Romano Pontifice pro tempore existen. assignanda, eodemque Pallio intra dictam Ecclesiam Aretinam diebus a Nobis, ut infra assignandis, uti; necnon Crucem in Diocesi Aretina ferre ad instar Picinen. & Bambergensis Episcoporum libere & licite possint & valeant, Apostolica auctoritate perpetuo ex gratiæ specialis, quæ minime transeat in exemplum, concedimus, & indulgemus.

§. 3. Dies autem, quibus Pallio præfato uti possunt, hi sunt, videlicet: Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Stephani Protomartyris, & Joannis Evangelistæ, Circumcisionis, & Epiphaniæ Domini Festi dies, Dominica Palmarum, Feria quinta majoris Hebdomadæ, Sabbatum Sanctum, Pascha, Feria secunda post Pascha, Ascensio Domini, Pentecostes, ac etiam tria vel quatuor Deiparæ

Virginis, Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ, ac omnium Apostolorum, & commemorationis omnium Sanctorum, Dedicacionis & Anniversarii Consecrationis, aliaque Ecclesie Aretin. præfate principalia Festa, dies quoque quibus Clericorum ordinatio habetur.

§. 4. Ut autem signum a Nobis, sicut præfertur, concessum & indultum, non discrepet assignato; sed quod geritur exterius, interius servetur in mente, Joannem Antonium Episcopum & Successores suos Aretinos Episcopos pro tempore existentes præfatos monemus, & hortamur attente, quatenus humilitatem & justitiam dante Domino, qui dat præmia, & munera elargitur, servare studeant, quæ earum servant & promovent servatores; ac eandem Ecclesiam Aretinam eorum Sponsam curent sollicite, auctore Domino, spiritualiter & temporaliter arguere; Et ut concessione & Indulto præfatis pacificè frui valeant, quibusvis Primatibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, usu Pallii & Crucis praelatione præfatis ex Apostolicæ Sedis benignitate gaudentibus, districtius inhibemus in virtute sanctæ obedientiæ, ne Joannem Antonium, & Successores suos Episcopos Aretin. pro tempore existentes præfatos, quovis modo seu prætextu super præmissis audeant quomodolibet molestare, ac usum Pallii hujusmodi, Crucisque praelationem quoquo modo impedire præsumant. Præfatos quoque nostras literas ullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vicio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod ad id interesse habentes seu habere prætendentes vocati, & causæ, propter quas eadem præfatos desuper emanaverint, verificata non fuerint, notari, in jus vel controversiam, seu aliàs revocari non posse; nec per subreptionem vel obreptionem, aut intentionis nostræ hujusmodi defectum, obtentas præsumi, & ob id viribus carere; minusque sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus quantumvis generalibus, ac fortissimis clausulis, & decretis irritantibus roboratis, comprehendere; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum, etiam sub data per Joannem Antonium Episcopum & Successores suos Aretin. Episcopos pro tempore existentes præfatos eligenda, plenarie restitutas esse; sicque & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfate S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi ac definiendi forma, judicari & definiiri debere; irritum quoque & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, motu simili decernimus & declaramus.

§. 5. Quocirca dilectis filiis, nostro & Sedis Apostolicæ Nuncio in Hetruria commoranti, ac Causarum Curie Cameræ Apostolicæ Auditori generali, motu pari per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi aut unus eorum, per se vel alium seu alios eandem præfatos, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Joannis Antonii Episcopi præfati seu Successorum suorum Episcoporum Aretinorum pro tempore existentium hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, sibi que in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eandem præfatos, & in eis contenta quæcumque, omnibus, quos illæ concernunt, invio-

Episcopos ad sollicitam Ecclesie, Gregique curam adhortatur.

Hujusmodi literarum validatio etiam quoad oblationem.

labiliter observati; non permittentes eos vel eorum aliquem super usu, Pallii & Crucis praelatione hujusmodi quomodolibet molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque, super iis habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, ad hoc auxilio brachii secularis.

Contrario-
rum derogatio.

Non obstantibus fe. re. Bonifacii Papae VIII. similiter praedecessoris Nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, quis vigore praesentium ad iudicium non trahatur: ac aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis: &, quatenus opus sit, Nostra & Cancellariae Apostolicae regula de non tollendo jure quaesito: ac quibusvis aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac quibusvis quarumcumque Primatialium, Patriarchalium, Archiepiscopalium, & Episcopalium Indulto, & concessione similibus respective, suffultarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam Motu proprio & scientia similibus, ac aliis quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam de illis ac totis eorum tenoribus specialis, specifica, individua & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, acti de verbo ad verbum infererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Seu si aliquibus communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides Transumptorum.

§. 6. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, ea ubique fides adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Ac Privilegi hujusce servanda dignitas.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, concessio- nis, indulti, decreti, declarationis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum ejus Petri & Pauli se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo trigesimo, septimo Kal. Novembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Concessio Privilegiorum pro nonnullis suis Familiaribus.

XV.

Similia Privilegia legenda sunt, ab Antecessoribus quoque Pontificibus suis concessa Familiaribus.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 25. Novemb. An. 1730. P. 1.

Venerabilibus Fratribus Sinibaldo de Auria Patracen. cubiculi nostri Praefecto: Carolo Majella Emelsen. literarum nostrarum in forma Brevis, quae ad Principes scribuntur, Secretario: ac Francisco Antonio de Valentibus Theodosien. Archiepiscopus, Datario: Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio Porphyrien. Secretarii nostri Praefecto: & Nicolao Albini Leucen. Episcopus, Eleemosynario Secreto: ac dilectis filiis Marcello Passari Arianen., Auditori: Paulo Folli Forolivien., Pincernae: Gregorio Aurelio Perusin. Jacobo Leoni Romano, Vestuario: Dominico Palazzi Mediolanen., Cajetano Lemer Romano, Gaspari Mecoa Pampilonen., Josepho Lavizzani Mutinen., Notarum Arcanarum Secretario: Francisco Landi Placentin. Provinciae Bononien., Petro Ludovico Jaquet Leodien., Dominico Volpi Baren., Antonio Leprotti Mutinen. Medico Secreto, Cubiculariis intimis seu secretis: & Donato Mariae Antinori Florentin. Fratris Militi Magnae Crucis, ac Bajulivo Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitan.: Marchionibus, Alexandro Gregorio Capponi, Forerio Majori: Philippo Astalli, & Andreae Maidalchini Romanis, eidem Cubiculariis secretis: Francisco Mariae Spannochi Senen. Subdatario, Angelo Belli Camerinen., Architrucino: Petro Valerii, Romano, Laurentio Sbatti Sabinen., Cajetano Panicci Ugentin., Francisco Cajetano Diverfini Romano, Joanni Barba Neapolitan., Thomae Alexio de Rubecis Neritonen., & Venantio Philippo Pierfanti Camerinen. Cappel- lanis Secretis: Cajetano Cardoni Romano, & Horatio Antonio Battari Veliternen., Clericis Secretis: & Josepho Mariae Cardoni Lucen., Antonio Civile, Carolo Sciapagna, Joanni Giandotti, Petro Pozzi Romanis, & Joanni Orbicciani Lucen. cubiculi nostri Adjutoribus: necnon Donato Antonio Civitella Beneventan., Magistro Domus nostrae, & Antonio Durani MontisRaconen. respective Civitatum, vel Diocesum, Clericis seu Presbyteris vel Laicis, Palatii nostri Apostolici, Rationatori, familiaribus continuis commensalibus nostris: salutem & Apostolicam benedictionem,

Exordium.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos & fideles suos, illos praesertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliis propria virtutum merita commendant, honoris & famae amplioribus praeconiis ac praeclearis dignitatum titulis decorare & ornare; necnon specialis benevolentiae favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspici convenire.

§. 1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quae vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum nobis haecenus impendistis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis; necnon ad vitae ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes; ac propterea easdem personas vestras pecu-

Familiares suos nonnullis exornat Privilegiis.

liaris

liaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotari existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad vestram vel alterius pro vobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos & quemlibet vestrum respectively in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii & Aula Lateranen. Comites, necnon Auratæ militiæ Equites, ac nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediatæ vel immediate subsectorum Cives cum omnibus juriis, jurisdictionibus, prerogativis, & insignibus debitis & consuetis creamus & constituimus; ac in numerum & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii & Aula hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium, Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus & conscribimus; Vobisque, etiam si habitum & Rochetum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites & Nobiles, (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, ita ut nedom quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subiaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi ad gradus promovendi, Notarios seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis & Comitibus præfatis præsentia, ita ut illis nullibi uti valeatis, ac irritum & inane existat, quidquid secus per vos aut quemlibet vestrum respectively attentari contigerit) necnon Cives originarii etiam in Dignitatum, Beneficiorum & Officiorum Ecclesiasticorum & Sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum, vacantium, asecutione & exercitio tam in Urbe quam in omnibus & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum & gentium, necnon Sessionum, & Conventuum, utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum; non solum ad eorum instar, sed pariformiter & æque principaliter, acsi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri & gaudere, ac in omnibus & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis & scripturis publicis & privatis, deinceps nomine vestro conficiendis, Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos; necnon Romanæ & aliarum Civitatum & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere & illis subscribere valeatis: ac pro veris & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini; nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium vel obreptitium aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censea-

tur; necnon honoris causa insignia Gentis nostræ, sive integre sive cum vestris respectively composita, gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

§. 2. Et insuper vos, vestraque Beneficia & officia Ecclesiastica quæcumque, quocumque & qualiacumque, illorum fructus, res & jura, ubicumque Locorum, Regnorum & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatæ vel immediate subiectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia & immobilia ac se moventia, necnon actiones & jura præsentia & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris fructus, redditus, & proventus, hujusmodi sint vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris & familiarum vestrarum usibus emenda, ab omnibus & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datis, pedagogiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus & contributionibus tam urbanis quam rusticis, ordinariis & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitio-num, manium, & pontium, portarum, & molinarum, & mercium cujuscumque generis, transitus seu passus & vecturæ, etiam in aliud Territorium seu Provinciam terra, mari & flumine; necnon equorum mortuorum stabulationum militum, Institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi & gravissima causa (pro subventionem contra Infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impositis; ita quod vos & quilibet vestrum nihil omnino horum aut aliorum similium subire teneamini; nec per Cameræ Apostolicæ aut alios Commissarios, seu vectigalium & tributorum hujusmodi redemptores, conductores & exactores, quocumque privilegio, exemptione & facultate suffultos, alias quam ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitio nostris insisteritis dumtaxat) eximimus & liberamus.

§. 3. Ad hæc vobiscum & cum quolibet vestrum respectively, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus testibus quoruncumque trium Cathedralium etiam Metropolitanarum aut aliarum etiam Collegiarum Ecclesiarum consistentia, etiam si unum ex illis omnibus cum cura, aut Dignitas etiam major & principalis, Canonicatus, & Præbenda; Personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis imineat animarum, si alicui vestrum alias canonicè conferatur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituat in eis, recipere; & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis, retinere; necnon etiam quamdiu Nobis inservieritis, tantum in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec Curatis cura animarum parochianorum) per vos pro tempore respectively obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiam si Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini; nec per locorum Ordinarios aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quovis alios ad residendum inter in illis, inviti compelli possitis; omnique & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obreptorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto cum ea integritate

Eorum Beneficia a quibusvis eximit oneribus.

Super Beneficiorum pluralitate dispensat.

Ac residentiam in eis.

Eos Sedis Apoll. Notarios.

Lateranen. Comites, ac auratæ Militiæ Equites creat;

Et ad quæcumque Officia, atque Beneficia consequenda habiles declarat.

Nec non in-
per recep-
tione Ordinum,
quoad tem-
pora, & Or-
dinarium.

(distributionibus quotidianis dumtaxat excep-
tis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ec-
clesiis five locis personaliter resideretis, perci-
pere, exigere & levare; ac interim vel postmo-
dum, si volueritis, in Romana Curia vel extra
eam a quocumque, quem malueritis, Catholico
Antistite gratiam & communionem ejusdem Sed-
is habente, quem duxerit eligendum, ad om-
nes etiam Sacros & Presbyteratus ordines ali-
quibus tribus Dominicis vel aliis festivis diebus,
etiam extra tempora a jure statuta, proprii Or-
dinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper mi-
nime requisita, si alias ad id idonei reperti fue-
ritis, (super quo Antistitis conscientiam onera-
mus) promoveri, & promoti in illis etiam in
Altaris ministerio ministrare; necnon etiam si
Presbyteri fueritis, ac dignitates & officia ob-
tineritis, leges & jurâ civilia etiam publice
in Scholis & Universitatibus studiorum genera-
lium ad quinquennium dumtaxat, dummodo
trigesimum ætatis annum non exceiseritis, au-
dire; & si habiles & sufficientes reperti fueritis,
etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi fa-
cultate vos promovere facere, ipsaque jura etiam
publice docere, atque Judicis, Advocati & Pro-
curatoris officio in causis Ecclesiasticis & Civil-
ibus tantum exercere libere & licite possitis &
valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de spe-
ciali dono gratiæ dispensamus.

Eisdem pri-
vilegium eli-
gendi sibi
Confessariū
elargitur, cui
per amplas S.
Sua concedit
facultates.

§. 4. Liceat quoque vobis & cuilibet ve-
strum, aliquem idoneum & approbatum ab Or-
dinario Presbyterum secularem vel cujusvis Or-
dinis regularem in vestrum eligere confessorem,
qui vita cujuslibet vestrum comite vos & quem-
libet vestrum a quibusvis excommunicationis,
suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis
sententiis, censuris, & penis, a jure vel ab
homine quavis occasione vel causa latis, & per
vos incurris, & quibus vos etiam Apostolica
auctoritate illaqueari contigerit, etiam si abso-
lutio Nobis & successoribus nostris Romanis
Pontificibus pro tempore existentibus specialiter
vel generaliter reservata existat: & quorum-
cumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum
transgressionibus: homicidio casuali, manuum
violentarum in qualvis personas, etiam Eccle-
siasticas (non tamen Episcopos vel alios Su-
periores Prælatos) de præterito injectionibus,
seu consilii vel favoris ad id præstationibus:
jejuniorum omissionibus (non tamen recitati-
onis Horarum canonicarum, aliorumque divino-
rum Officiorum): & denique ab omnibus &
quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus,
& excessibus, ac delictis quantumcumque gra-
vibus & enormibus, etiam talibus, propter
quæ Sedes prædicta merito consulenda foret,
videlicet a contentis in literis die Cænæ Do-
mini publicari consuetis, semel tantum in vita
& mortis articulo; in reliquis vero dictæ Sedi
quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis
casibus, semel in anno confessionibus vestris di-
ligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio)
auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro
commisis penitentiam injungere salutarem:
necnon vota quæcumque (ultramarino, visita-
tionis liminum Beatorum Petri & Pauli Apo-
stolorum, castitatisque & Religionis votis dum-
taxat exceptis) in alia pietatis opera commu-
tare valeat.

Pensionum
translatione
ad sum. 300.
ducat. ab eis
fieri quo-
cumque tem-
pore, ac qui-
buscumque
personis con-
cedit.

§. 5. Vobisque ulterius, & cuicumque ve-
strum respective, ut quicumque loci Ordinarii
vel Canonici Metropolitanarum seu aliarum Ca-
thedralium Ecclesiarum, aut personæ in digni-
tate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia,
quam extra eam, ad id per vos respective cor-
am Notario & testibus fide dignis eligendi seu
eligende, quascumque pensiones annuas vobis
super Mensarum Abbatialium seu Capitularium
ac Episcopalianum & Archiepiscopalianum ac quo-

rumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum
cura & sine cura Sæcularium, & quorumvis Or-
dinum & Militarum Regularium, etiam Hof-
pitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomo-
documque & qualitercumque qualificatorum,
fructibus, redditibus, proventus, juribus,
obventionibus, & distributionibus etiam quo-
tidianis, seu illarum loco fructus, redditus,
proventus, jura, obventiones, & emolumenta
vobis nunc & pro tempore assignata & refer-
vata, ac assignanda & reservanda, pro summa
videlicet trecentorum ducatorum auri de Ca-
mera quoad singulos vestrum, quomodocumque
alicui vestrum respective placuerit, simul vel suc-
cessive, in toto vel in parte, etiam in cujuslibet
vestrum mortis articulo cassare & extinguere; ac
postquam cassatæ & extinctæ fuerint, alias simi-
les pensiones annuas super eisdem fructibus, red-
ditibus, proventus, juribus, obventionibus,
& distributionibus, & emolumentis, seu illarum
loco fructus, redditus, proventus, jura, ob-
ventiones, distributiones, & emolumenta hujus-
modi usque ad summam & quantitatem prædi-
ctam, uni vel pluribus aliis personis etiam per
vos nominandis, etiam quæcumque, quocumque
& qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinen-
tibus & expectantibus, Clericis, seu Clericali ca-
rattere insigniri volentibus, etiam eis, quoad vi-
xerint, seu eorum Procuratoribus, ad id specia-
le ab eis mandatum habentibus, iisdem modo &
forma, quibus vobis assignata & reservata, seu
assignata & concessa fuerint respective, etiam abs-
que consensu easdem pensiones solvere debentium,
etiam si illa alias cassari & reservari de novo
faciendi facultatem non habueritis; ac pensiones,
& fructus, redditus, proventus, jura, obventiones,
& emolumenta hujusmodi etiam pluries cassata & de
novo assignata fuerint usque ad summam & quan-
tatem prædictam, etiam literis Apostolicis super
reservationibus & assignationibus hujusmodi
non confectis, ac alias cum omnibus & quibus-
cumque exemptionibus, privilegiis, decretis,
clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus,
& cautelis, ac etiam censuris, & penis in prio-
ribus reservationibus hujusmodi concessis & con-
tentis, necnon cum subrogatione in quibusvis
vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem
exigendi, in qua tunc eritis, integre perfol-
vendas, servata tamen forma Constitutionis
fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris
Nostri super translationibus pensionum editæ,
reservare, constitutare & assignare valeant, au-
thoritate & tenore prædictis de speciali gratia
indulgemus.

§. 6. Necnon etiam vobis, ut de omnibus
& singulis Domibus, Prædiis, Possessionibus,
Terris & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque
bonis mobilibus & immobilibus, quæ tamen
non sint Altaris seu Altarium Ecclesiarum vobis
commissarum ministerio, seu alicui speciali
eandem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui de-
putata, sequæ moventibus cujuscumque quali-
tatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, &
conditionis existentibus, ac juribus & actionibus
ad vos ratione Ecclesiarum etiam Cathedralium
& Metropolitanarum, quibus vos forsan præ-
esse contigerit, necnon Monasteriorum, Prio-
ratarum, Præpositurarum, Dignitarum, & alio-
rum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiastico-
rum cum cura & sine cura, Sæcularium, &
quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam
ex quibusvis concessionibus & dispensationibus
Apostolicis in Titulum, Commendam, admi-
nistrationem, ac alias quomodolibet obtinuer-
itis, obtinetis, & obtinebitis; ac fructuum,
reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum
loco pensionum, ipsarumque pensionum annua-
rum super similibus fructibus, redditibus, & pro-

Necnon fa-
cultatem re-
solvendi de fru-
ctibus Bene-
ficiorum.

ventibus,

ventibus, vobis reservatorum & assignatorum, ac reservandarum & assignandarum, quos & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum: nec non emolumentorum quorumcumque Romanæ Curie Officiorum, ac alias quomodolibet spectantibus & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra & cuiuslibet vestrum industria & labore quomodolibet & undecumque, licite tamen acquisitis & acquirendis, ac alias etiam de muneribus & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione vel causa seu contemplatione ad vos perventis & perventuris, etiam in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia quam extra eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existentibus, (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiam si talia forent, quæ generali appellatione bonorum & fupellectilium non videntur, sed specialibus indigent vocabulis, presentibus, ac si specificè & sigillatim exprimerentur & denominarentur, pro sufficienter expressis ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis & debendis, (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit, super fructibus inexactis) etiam cumulative cum quibusvis aliis similibus vel dissimilibus facultatibus habitis & habendis, tam pro decentibus & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis videntibus serviant, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem & usum, ac alias pro arbitrio & voluntate vestris & cuiuslibet vestrum absolutis, testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis & titulis, scriptura etiam minus solenni coram duobus vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta vel subscripta, & alias in omnibus & per omnia prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione presentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari seu disponere velitis & intendatis, semel atque iterum aut pluries disponere, statuere & ordinare, itaut quidquid statutum, gestum aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & servari debeat; ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere, libere & licite valeatis, auctoritate Apostolica eorundem tenore presentium plenam & liberam concedimus facultatem.

§. 7. Et insuper statuimus & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia vel extra eam, tam continua quam interpolata inibi cuiuslibet vestrum respectivè mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debita a vobis residentie personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis & valoris existentia, etiam ex prædictis & alias undecumque provenientia, ad Cameram Aposto-

licam seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deveniant; & illis deficientibus, inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione vel intentione vestra scriptura etiam minus solenni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu executores omnino exequi & adimplere, illique se conformare in omnibus & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia, forsitan a vobis etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supra dictis, etiam in favorem consanguineorum & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra, pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus & confirmamus, omnesque & singulos juris & facti, ac solemnitatum omisaram & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint aut intervenerunt in eisdem, etiam si tales sint vel fuerint; quod specialis, specificæ & expressæ de illis mentio presentibus habenda esset, supplemus. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælati, necnon Camera prædictæ Præsidentibus Clericis: ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus & Subcollectoribus, ceterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe vel indirecte quovis quæsto colore vel ingenio molestare audeant quoquomodo, vel perturbare.

§. 8. Ac decernentes, prædicta omnia & singula, presentisque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore presentis quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere & in specie faciendarum cum inde secutis & secuturis, etiam si vos intra Curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Ecclesias & Beneficia, personalem residentiam requirentia, qualitercumque qualificata, per vos nunc & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis re. me. Pii Papæ IV. prædecessoris pariter nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, ceterosque residentie personali prædictæ adstrictos, extra illam quomodocumque decedentes, septimo Kal. Decembris, Pontificatus sui anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ex quibuscumque causis quantumcumque maximis urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem Fidei, & Divini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hætenus, vel nunc, & pro tempore factis & editis, minime comprehendi; sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint,

Extensio
concessionis
hujusmodi
ad peculia-
res casus.

Nonnulla
eorum Con-
sanguineo-
rum, vel his
deficientibus
familiarium
favore sta-
tuit, si illos
ab intestato
obire contin-
gat.

toties in pristinum & validissimum statum, & etiam sub posteriora data, etiam cum derogationibus & clausulis etiam derogationum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis, per vos eligenda apponendis, & latissimæ specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa, validaque & efficacia fore; necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine, aut aliis quomodocumque fortiri poterunt, ac vim veri legitimi jurati stipulati validi & efficacis contractus inter vos ex una, & ac Nos & Cameram prædictam ex altera, partibus habere; nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralē etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam statum & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes vel dissimiles gratias vobis concessas & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus & per omnia, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquuntur, aut executores prædictos ad tertiam seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendam, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium a Nobis vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsentibus mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse; & sic in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentes dicte Cameræ Camerarium, Præsidentes & Clericos, in quavis causa & instantia, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputat
Speciales Literarum
harum
Exequutores.

§. 9. Quo circa Ven. Fratribus nostris Osiensibus, & Portuensibus, Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio Curie Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eadem præsentibus literas & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui & gaudere; non permittentes, vos per quoscumque quavis auctoritate fulgentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari vel perturbari: Contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habentibus processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Contrariis
quibuscumque
Specialiter derogans.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac pie me. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris etiam nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis au-

toritate præsentium in iudicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiam si ad illud nondum devenit fuerit, eum per hoc aliis derogare non intendimus: ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & impofterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hæcenus observato: ac re. me. Alexandri Papæ VI. pariter prædecessoris nostri, tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente; necnon ejsdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessionem, fructus in absentia præcipiendi sine prævisione temporis, fieri prohibentur: ac Pii Papæ IV. prædecessoris etiam nostri de gratis qualescumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis & registrandis; ita quod præsentibus in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini: ac similis re. Urbani Papæ VIII. pariter prædecessoris nostri de pensionibus aliis translatis iterum non transferendis: ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus; necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus tam Urbis quam aliarum Civitatum & Locorum, quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum; necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dicte Curie, & Regnorum Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis; etiam si de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut aliis quomodolibet concessis utendo, vos per vos vel procuratores vestros præstituritis forsitan hæcenus, vel vos impofterum præstare contigerit iuramentum; privilegii quoque, indultis & literis Apostolicis, dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratores, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis; ac illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis etiam particularibus; necnon Archiepiscopis, & Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dicte Curie Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagogiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogationum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores Nostros, ac etiam Nos & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti & Constitutionis perpetuorum, ac motu & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere vel in specie, ac aliis quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis; etiam si in eis ac statutis & stabilimentis prædictis caveatur expresse

vel

vel tacite, quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur; quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia nisi per personas illustres vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos, obtineri non possint; & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsitan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptorie, & alia Beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimento prædictorum dispositione, pensionibus, Clericis Sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint; quodque stabilimentis & privilegiis prædictis etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quæcumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogationis efficaciores & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censetur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis presentatas intimatæ, & non alias, necnon alio modo, & semper in omnibus, quæ sic sient, etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum fortiantur de consensu Magistri & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi Exactores & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem seu contributionem cogere & compellere possint seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum inferentur, præsentibus per expressis habentes, illis alias in suo robore permanuris, hac vice dumtaxat in genere & in specie ad effectum præsentium sufficienter & expresse derogamus, & derogatum esse decernimus; Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residendum consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra facta, perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem Fidei juxta articulos, pridem a Sede prædicta propositos, expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini.

§. 12. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quorum respectu etiam familiares continui commensales erant, concessæ fuerunt præsentibus literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Novembris 1730. Pontificatus nostri Anno Primo;

F. Cardinalis Oliverius.

Creatio XXV. Puerorum honorariorum in Comitibus Palatinos, & Auratæ Militiæ Equites occasione solemnis equitationis a Vaticano ad Lateranum &c.

Dilecto Filio Equiti Gaspari Patti.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte fili salutem &c. Ex Romani Pontificis beneficentia provenire dignum est, ut qui erga illum devotionis & obsequii signa demonstrant, iidem ab ipso Romano Pontifice honoribus & gratiis decorentur.

Cum itaque nuper in solemnibus equitationibus, qua Nos insigni S. R. E. Cardinalium, Antistitum, Procerum, ac Officialium, Ordinumque Romanæ Curie comitatu, pompa celebri, & multorum Adolescentulorum nobilium seu puerorum honorariorum ad latum nostrum adstantium corona stipati, lectica e Palatio nostro Vaticano ad Ecclesiam Sancti Joannis Lateranen., ut moris est, processimus, Tu unus ex Adolescentulis seu Pueris honorariis hujusmodi extiteris: Nos propterea, ut aliquod paterni nostri affectus in familia tua extet munimentum, te peculiari benevolentia nostræ favore prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes; Motu proprio, & ex certa scientia ac mera liberalitate nostris, te Auratæ militiæ Equitem; ac Aula Lateranen. & Palatii Apostolici Comitum; auctoritate Apostolica tenore præsentium facimus & creamus, teque aliorum Equitum & Comitum hujusmodi numero & consortio favorabiliter aggregamus, tibi que ut Torquem aureum, ac enses, & aurata calcaria gestare, necnon omnibus & singulis privilegiis, gratiis & indultis, exemptionibus & prærogativis, quibus alii Equites & Comitibus hujusmodi de jure usu & consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas) uti, frui & gaudere libere & licite valeas, earumdem tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Decembris 1730. Pontificatus nostri anno Primo;

Similis pro singulis aliis Pueris honorariis juxta notulam inferius positam. Dat. ut in præcedenti.

F. Card. Oliverius;

Nominati dall' Eminentiſſimo Camerlengo;

Sig. Cavalier Gasparo Patti.
Sig. Conte Cesare Panimolla;
Sig. Baron Giovanni Puget.
Sig. Marchese Adriano Canale.
Sig. Cristoforo Fonseca.

Dall' Eccellentissimo Primo Conservatore.

Sig. Marchese Innocenzo del Bufalo.
Sig. Marchese Nicola del Bufalo;
Sig. Marchese Curſio Muti;
Sig. Marchese Mario Muti.
Sig. Conte Alessandro Orſini.

XVI.

Dat. die 4.
Dec. 1730.
Pontif. 1.
Exordium.

Creatio
hujusmodi
ex d. causa.

Cum col-
latione Pri-
vilegiorum,
quibus cæte-
ri Palatini
Comites
fruantur.

In contra-
rium non ob-
stantibus &c.

Nomina xxv.
Puerorum.

Dall

De Fidei
professione,
& Fidelitatis
juramento
per eisdem
emittendis
Familiares
ante creatio-
nem in Sedis
Ap. Nota-
rios.
Fides Tran-
sumptorum
&c.

Dall' Eccellentissimo Secondo Conservatore.

Sig. Conte Cesare Alfani.
Sig. Francesco della Vetere.
Sig. Alessandro Bonechi.
Sig. Conte Alessandro Ferretti.
Sig. Marchese Giuseppe Nunez.

Dall' Eccellentissimo Terzo Conservatore.

Sig. Marchese Giuseppe Maccarani.
Sig. Marchese Nicolo Giugni.
Sig. Cavalier Silvio Vicentini.
Sig. Giovanni Carlo Cittadini.
Sig. Marchese Emerico Bolognini.

Dal Signore Priore de Caporioni.

Sig. Baron Pompeo Scarlatti.
Sig. Antonio Amadei.
Sig. Conte Francesco Mei.
Sig. Angelo Fagnani.
Sig. Gaetano Corettini.

XVII.

Leges publicæ Scientiarum Academiæ Cervariæ, in Catalonia a Philippo V. Rege Catholico institutæ, auctoritate Apostolica confirmantur, concessis Academiæ hujusmodi nonnullis Privilegiis.

CLEMENS PAPA XII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Imperscrutabilis Divinorum Judiciorum altitudo statim atque humilitatem nostram ad sublime Apostolicæ Dignitatis culmen, nullo licet meritum nostrorum suffragio exeat, inter multiplices, & quæ nobis occurrerunt Apostolatus Universi curas ad propagandas confovedalque studiorum generalium Universitates, per quas spiritualibus Evangelicæ Disciplinæ armis invisibiles militantis Ecclesiæ hostes triumphali certamine profigantur, peculiari sollicitudinis studio mentis nostræ aciem jure optimo convertimus. Hinc ubi operosa Christianorum Principum, præsertim charissimi in Christo filii nostri Philippi V. Hispaniarum Regis Catholici, divinam rem in eorum Regnis non solum valido temporalium armorum, verum etiam caelesti Sacrarum literarum clypeo tueri satagentium, Religio, si quas Universitates hujusmodi ab eorumdem Principum locupleti manu, ad majorem Dei gloriam, eorum Regiæ largitatis laudem, & Populorum suorum ornamentum noviter erectas, & approbationis aliisque Apostolicæ nostræ liberalitatis insignibus nobis exhibet decorandas, hilari patris nostri amoris amplexu eas excipimus, & illustra erigentium charismata laudantes, eaque æmulantes in Domino æquo animo, & provida manu omnia desuper impartimur, quæ felici ipsarum Universitatum successui, & perenni suorum fundatorum monumento conspicimus in eadem Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, charissimus in Christo filius noster Philippus hoc nomine V. Hispaniarum Rex Catholicus, cupiens, prout vere Catholicum deest Regem, ut in singulis Regnis & Principatibus Regiæ suæ Ditioni subiectis, non solum temporalis, verum etiam spiritualis res, ad Divini nominis gloriam, & ecclesiasticæ disciplinæ augmentum efflorescat in dies; & attendens quantum ad id utilitatis afferre soleant approbatæ studiorum generalium Uni-

versitates, unam studii generalis hujusmodi Universitatem in conspicuo, & sibi pergrato oppido Civitate nuncupato CERVARIÆ Celsionen. Dioces., quod nobilissima amenitate cæli, & soli ubertate supra collem, qui cognomine fluvio alluitur, ad umbilicum fere Provinciæ Catalaniæ positum existit, maximis quibusque non disparem, & inter omnes Universitates hujusmodi Europæ in ejus ædificii magnitudine æmulam pro adolescentibus, præsertim ex Principatu Catalaniæ oriundis, & ad eam pro inibi juris Canonici, Theologiæ, aliarumque ecclesiasticarum scientiarum, & ingenuarum artium studiis incumbere cupientibus, cum congruo Lectorum, Magistrorum, Præceptorum & Doctorum, Jus ac Theologiam, necnon scientias & artes præfatas legentium & docentium, illic introductorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum eidem Universitati inservientium numero, propriis regis ejusdem Philippi Regis sumptibus erexit & fundaverit; eamque sic erectam & fundatam pro illius, necnon Juvenum, ac Lectorum, Magistrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum inibi inservientium præfatorum congrua maintenance & sustentatione redditibus Regiis dotaverit, ac etiam ditare voluerit, variisque privilegiis, immunitatibus, gratis, & exemptionibus ex ejus Regia liberalitate perpetuo donaverit, & ad ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur erectæ, fundatæ & dotatæ, illiusque personarum, rerum, & Bonorum Spiritualium & temporalium curam, regimen, & administrationem, ac Juvenum præfatorum pro tempore recipiendorum & admittendorum receptionem, admissionem, victum, amicum, instructionem, disciplinam, studiorum directionem, aliaque ad providum ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, gubernium spectantia quomodolibet & pertinentia, infra scripta Statuta desuper edi curaverit tenoris sequentis, videlicet.

Constitutiones Academiæ Cervariensis.

TITULUS PRIMUS,

De Audientia Scholastici.

§. 2. Ut Academiæ Cervariensis disciplinarum omnium laude florescat, & diligentius exculta, nova semper pietatis ac literarum incrementa suscipiat; neve, quasi anarchicæ genus, turbulenter feratur; sed certo & in perpetuum valituro jure gubernetur, Scholasticus sive Cancellarius, qui universam Academiæ Præfaturam obtinet, tanquam Pater præ omnibus solertius invigilet, ut Universitatis hujus Statuta & Sanctiones, quorum tutela ejus fidei & sollicitudini concredita est, & super quæ conscientia ejus graviter oneratur, omnino tam a Doctoribus quam a Discipulis accurate serventur. Interim sedulo etiam provideat & curam gerat, ut Scholares singuli vita & moribus specimen virtutis & probitatis exhibeant; & studio, quo par est, in literarias exercitationes incumbant, ac si quos desides & flagitiosos, sive ludo aut luxui deditos, & aliorum impietate & bonis artibus progressui officientes compererit, auctoritate sua opportune in eos animadvertere non desistat: Contra quos, si sic oportere censuerit, summarie & de plano procedat.

Potesit vero Scholasticus sive Cancellarius idoneum suæ jurisdictionis Vicarium constituere, qui Clericus quidem sit, non tamen conjugatus, qui nec in Academiæ Cathedram obtineat,

De Vicario Scholastici ejusque officio.

Dat. die 4.
Dec. 1730.
Pontif. I.

Studiorum Universitates quantum Religioni stabilendæ, propagandæ, & vindicandæ conferant.

Academiæ Cervariæ a Serenissimo Philippo V. Hispan. Rege erecta, privilegiis munita, ac saluberrimis firmata statutis.

nec

nec a Civitate Cervaria sit oriundus, aut ibidem antea per jure decennium commoratus (quod tamen in Vice-Scholastico deputando non tenebitur observare) quique pro Tribunali jus cuique reddat, & causas tam civiles quam criminales attentè discutiat. Præterea una cum Apparitoribus & Bidellis scholas crebro circumeat: Scholares suis etiam in hospitiiis, modo ne Professorum conviçtores sint aut commensales, diu non quæcum oportuerit invitat: Cui mox ingressuro inquilini domorum januas adaperire debeant: Qui otiosos insuper & male feriatos per plateas & compita intempestive oberrantes cogat in ædes proprias se recipere, ut ubique pacate utiliter & honeste Academicorum vita transigatur.

De modo procedendi in causis civilibus Scholasticarum.

In causis civilibus Scholasticarum summarie procedatur; In iis præcipue, quæ modicam summam non excedunt, videlicet mille regalium. Cum vero res ea fuerit, quæ plenariam cognitionem desideret, ut litigantium commodo laborum & impensarum ratio habeatur, quam brevius fieri potest examinanda & definienda erit. Regula autem & norma judicialiter procedendi sit juxta Audientiam Ecclesiasticam Illerdensem.

De causis criminalibus.

Ne quid Academia detrimenti capiat, Curia Sæcularis, ab Scholastico ejusve Judice requisita, opem & auxilium, dummodo pro exercenda sive tuenda jurisdictione desideraverint, ipsis imperari debeat, expensis tamen Academia, si ob id ab Urbe longius proficisci contigerit.

Judex Academicus (in criminalibus præsertim) soli Notario, examen Testium non committat. Si tamen id cogente aliquando necessitate fecerit, personam integram ipsi conjungat; nec ullum pignus ratione debiti civilis ab Scholasticis auferri, aut eorum libros venundari patiatur, nisi adversus eos, quos prope diem de fuga suspectos esse confiterit.

Apparitor Cancellarii mandatum pignoris capiendi non nisi Tabellione præsentè exequatur, nec nisi confesso Inventario, juxta quod res hujusmodi hæc publicè subjiciantur; neque interim pignora ipse, sed fidus sequester ab Scholastico vel Judice designandus detineat. Scholasticarum arcas & armaria quovis quæsito prætextu aperire non audeat, nisi Scholastici vel ejus Judicis facultate de scripto ostenderit. Si secus fecerit, prima vice quinquaginta regalibus hospitali adjudicandis mulctetur; secunda in annum ab officio a Scholastico suspendatur.

De Visitatione Scholasticarum quolibet mense per Judicem faciendâ.

Officiales omnes a Cancellario destinandi Academiae foro non gaudeant, quin prius habuerint deputationis ejusdem legitimum documentum, & jurato caverint pecunias a nemine, ultra quod jura sanxerint, accepturos; Quas si aliquando, tamen sui muneris obeundi obtentu, fraudulenter extorserint, pœna quadrupli coerceantur hospitalis compendio assignanda.

Judex unoquoque mense singula docentium invitat Gymnasia; atque ut commodius suo muneri satisfaciatur, aliquis Professorum pro diversitate facultatum eundem sociabit. Quod etiam, cum opus visum fuerit, Cancellarius ipse præstabit, ut ita in docendis & addiscendis bonarum artium disciplinis majora sint tum Præceptorum tum Discipulorum incitamenta; quos non spes tantum præmiorum alliciat, sed metus quoque pœnarum absterreat, dum tantam a Scholarcha super hisce rebus diligentiam & vigilantiam noverint adhiberi.

Nunquam Judex permittat Pauperes per Scholasticas stipem cogere, sed ad valvas tantum Academiae subsistere.

Cancellarius per se interfit præcipuis Academiae functionibus, ut rite & de more peragantur; idque tantum per Vice-Scholasticum a se constituendum præstare possit, si justa de causa e Civitate Cervaria

adfuturus sit; aut si adfuerit, valetudine impediat.

TITULUS II.

De Concilio Academiae.

§. 3. Concilium sive Definitorum, sive plenum, non alio cogi possit, quam in locum Academiae ad id peculiariter destinatum; nec quin pridie omnes Concilio interfuturi & laturi suffragia ab altero Bidello per schedam Scholastici unam signatam, & rem, quæ in eodem Concilio discutienda sit, continentem, convocentur; nisi secus fieri pro negotiorum qualitate aliquando expediat. Quod si plerique accedere subdole renuerint, vel sub pœna præstiti, vel alio congruenti juris remedio adigantur.

De loco cogendi Concilium.

In Aula Conciliari sint duæ mensæ; altera ante Scholasticum, supra quæ campanula & Statuta Academiae collocentur; e regione altera, in qua Secretarius habeat binos codices, alterum ad Decreta Academica, alterum ad mandata describenda: Theologi & utriusque Juris Professores promiscue inter se, servato tamen antiquitatis ordine, assideant: Deinde Medici: ac demum postremis subsellis Philosophi; atque ita pariter inter singulos ex singulis harum classium juxta gradus antiquitatem sessio disponatur, præterquam in propugnatione Thesium, ubi antiquior in ea facultate principem locum obtinebit. Caveat omnino Scholasticus, ne in dicendis sententiis ordo prævertatur, neve convicia, offensiones aut jurgia suboriantur.

Locorum assignatio professionibus in Aula Conciliari.

Bidellus per se, vel si legitime impediatur, per personam idoneam, postquam singulos Concilio accessuros, exhibita præfata scheda, de re agitanda certiores fecerit, eam postmodum sub pœna unius regalis Secretario tradat, qui statim Concilio adfidentibus, eandem recitet, & transcribat in codicem pro exordio resolutionis Conciliaris mox capiendæ: Quod si præstare neglexerit, duorum regalium multam sustinebit.

De numero ad hujusmodi habenda Concilia requisito.

Definitorum Concilium (in quo præsertim de rebus ad annuos Academiae redditus spectantibus, & Officialium renunciatione agi debet) legitime haberi non possit, nisi tredecim Doctores aut Magistri adfuerint ex Definitorum classe, Concilium vero plenum (in quo de cæteris ad Academiam pertinentibus deliberandum est) videri Doctorem aut Magistrorum numero, præter Scholasticum constabit.

De suffragiis.

In utroque autem, vel viva voce vel per secretum Scrutinium, si res ita postulet, aut ita fieri Suffragatorum quilibet desideraverit, Doctorem aut Magistrorum suffragia excipiantur.

Si omnes quasi per instinctum & afflatum in eandem ire velint sententiam, sat erit, Scholasticum palam sciscitari, num quis dissentiat, ut ejus quoque suffragium in acta referatur. Dum vero palam voce feruntur suffragia, suum postremus pronunciet Scholasticus, ne libertati vocalium officiat: mille merapetinos, si secus faxit, ad compendium Hospitalis perfolvat.

Si res in Concilio discutienda secreto indigeat, ne quod sancitum decretumve fuerit, quibus par non est, innotescat, Scholasticus cunctos silentii Sacramento obligabit.

Semel decreta nec rescindenda, nec iterum proponenda.

Quæ semel rite per Concilium decreta fuerint, non rescindantur, nec rursus proponantur, nisi tres ex quatuor Concilii partibus rationaliter id expedire censuerint; nec Scholasticus ipse, quin exequantur, aut impedire aut retardare possit; multam altoquin sex mille merapetinorum pro singulis vicibus incursumus.

Hospitali applicandam; & nihil demum, ultra quod præscriptum est in scheda, in ullo casu agitur.

De absentium suffragiis.

Nemo (tamen si jus suffragii ceteroquin habeat, vel sit ipse Cancellarius) illi Concilio interfit, in quo de re ad ejus damnum aut commodum manifesto & præcipue pertinente agi debeat; nec absens, quamvis legitime impeditus, suffragium suum uni ex eligentibus demandare possit.

Si quem vero ex iis, qui adsunt, impetrata prius a Cancellario venia, coætu abire contigerit, dummodo rem, de qua in concilio agitur, probe intellexerit, fas erit illi propriam sententiam Secretario aperire, & ferendi suffragii vicem demandare, ut inter cætera præsentium suffragia recenseatur.

Fores Aulae Conciliaris Magister silentii circumstet, ut præsto sit ad campanulae sonitum Cancellarii vocantis imperio.

De electionibus officiorum.

In rebus gratiosis a Concilio definiendis per albos nigrosve calculos Scrutinium peragatur, illis concessam, his vero negatam gratiam indicantibus. Electio officiorum, distribuitur per Secretarium tesseralis, & a singulis a Cancellario ad infimi subfellii Doctores in loculos immittis, rite peragatur; mox per Secretarium palam & aperte colligendis & promulgandis: atque is demum habeatur electus, in quem pars Concilii major consenserit. Cæterum si in Scrutinio ita in plures dispertiri suffragia contigerit, ut ad nullum debitum eorumdem numerus perveniat, rursus ineunda erit electio inter eos dumtaxat, in quos major pars suffragiis annuerit.

Conciliis omnibus Cancellarius ipse interfit; ejus tamen locum & vicem, si absens fuerit, Ecclesiasticus antiquior subeat. Si quando res occurrerit digna conciliari consultatione, & convocationis schedulam Scholasticus exhibere detrectaverit, Professores omnes proprietarios apud Antiquiorem convenire licebit; & dummodo e tribus duæ partes consentiant, duo ex ipsis una cum Academia Secretario schedam requirunt a Cancellario; quam si non impetrent, antiquior Ecclesiasticus schedulam Academicam signabit, & Concilio mox cogendo præstabit.

De peragenda a Secretario.

Secretarius in librum quotannis ad id paratum referat perspicue & diligenter, quæcumque a Concilio fuerint decreta; parique sedulitate singulorum describat suffragia, nulliusque roboris & momenti censeantur ea, quæ in Conciliari codice rite non fuerint consignata. Si vero contigerit, attestationem conciliaris decreti exhiberi oportere, sat erit affirmare, in id majorem Concilii partem consensisse, quin sigillatim fiat suffragiorum recensio. Petenti etiam proprii suffragii, quod in Concilio tulit, attestationem, eam Secretarius ad Cancellarii iussum præstabit.

Quæ contra Constituitur, in Conciliis decerni contigerit, irrita declaranda.

Si in Concilio, sive Definitorum, sive pleno, adversus ipsas Academiae Constitutiones aliquid decernatur, sit ipso jure irritum & inane; Quod proinde in ipso palam confesso Secretarius pronuntiabit, ut Syndicus, qui propterea singulis Conciliis interesse tenebitur, Suffragatores obtrectetur, ne velint Constitutionibus refragari. Quod si minime impetretur, a Scholastico rogabit, ut irrita Concilii acta declaret. Quod si Secretarius & Syndicus ipse, aut aliquem veriti, aut alio quovis respectu satisfacere muneri suo neglexerint, quilibet e Concilio poterit hoc munus obire; Syndicus vero & Secretarius & officio & salario illius anni priventur.

Ubi Concilium aut juxta Constitutiones aut extra ordinem negotium aliquod Doctoribus vel Magistris consociendum injunxerit, illud suscipere, & diligenter obire ad præscriptum

Concilii obligentur; nec ipsis recusatio, quam major Concilii pars non probaverit, suffragetur. Profecturis autem procul ab Academia intra vel extra Provinciam ejusdem Academiae causa, sive perpetuam sive temporalem Cathedram obtineant, præterquamquod ex privilegio præsentibus censeantur, competens salarium attribuat, tria videlicet regalia argentea octo juliorum proprietariis extra Cataloniae Principatum, duo vero cæteris professoribus: Si intra Provinciam, duo regalia proprietariis, cæteris sesqui Regale. In hujusmodi vero personarum electione & causæ statum & personæ industriam singuli, suffragia lauri, accurate perpendant pro majori Academiae bono.

Salarium Academiae causa absentibus dandum.

Nulli præterea demandetur commissio ad eum locum, in quo propria negotia habuerit; neque electionum tempore Professor proprietariis eligatur, nisi pro utilitate & rei momento ita censuerint duæ ex tribus Concilii partibus.

Tempus tamen absentie prælegendum.

Concilium autem Commissario tempus præstet negotio transigendo; quod aliqua de causa prorogari poterit. Cæterum si ad Regiam Martirensis sit decernenda legatio, tam licentia quam terminis præfixio, ejusdemque prorogatio ad Supremum Regium Concilium pertinebunt omnino.

Pro negotiis intra Civitatem obeundis explicandisve, præsertim extraordinariis, procuratio alicui a Concilio demandetur. Secretarius postredie mandatum in scriptis tradat Commissariis, qui si id officianter præstiterint; vel intra terminum a Concilio præfixum illa non confecerint, negotiorum ejusmodi procuratio ab ipsis ad alios transferatur. Præterea ipse Secretarius diebus, quibus cogi solet Concilium, relegat, quæ data sint mandata ex ipso mandatorum Codice, quem ea propter paratum habeat. Scholasticus vero pro suo jure quibusve negotiis transigendis adesse poterit.

De negotiis in Civitate obeundis.

Si plura sint Academiae negotia, quam ut ordinariis, quæ cogi solent, Conciliis explicari possint, liceat semel in hebdomada Proprietarium Theologiae Professore, & duos pariter juris utriusque Proprietarios, Secretario & Syndico præsentibus, convenire, qui mature de re habito Consilio, quod æquum justumque fuerit, decernant; ne si diutius ea de re Concilii sententia expectanda foret, negotiorum opportunitatibus, & Academiae commodis detrimentum afferatur.

In negotiorum pluralitate peculiariter habendi consensus.

Cum sæpe contingat, negotia hujusmodi in deliberationem cadere, quæ ita peculiariter ad aliarum facultatum Doctores pertineant, ut cæteri non satis commode illa cognoscere & explicare possint, ea de re Concilium nihil ante decernat, quam illius facultatis Professores, consultatione super articulo proposito maturius habita, audiantur.

In rebus aliarum facultatum Doctores tanquam decernendis, horum prius requirenda Sententia.

Ne Secretarius in transcribendis suffragiis, Conciliique decretis, querimoniis (ut contingere facile est) sit obnoxius; Scholasticus & Doctor antiquior diligenter inspiciant, num singula fideliter in acta relata sint, quibus deinde subscribat Antiquior, & infra Secretarius, absoluto statim Conventu antequam Conciliarem Aulam egrediantur. Si vero prolixiori calamo seu scriptione res egeat, id ipsum postredie præstari poterit. Quoties hoc prætermiserit Secretarius, quingentis marapetinis multabitur, ærario Academiae inferendis.

De suffragiis, decretisque scribendis.

Nulli unquam Commissario poterit delegare Concilium, ut ad Theaurarium Academiae solvendi mandatum decernat, aut expediat; nec ipse Scholasticus mandata hujusmodi ad eundem Theaurarium per se decernere; alioquin irrita sint omnino & inania; nec eorum ratio uspiam habeatur, nisi toto approbasse Concilio per Secretarium & Ratiocinatores

Quæ sine Supremi Concilii Regii approbatione fieri nequeant.

subscri-

subscripta fuerint. Nulla pariter sive Scholastico sive Concilio sit facultas vel salarium erandi vel vetus augendi. Si vero res ita suadeat, & duæ ex tribus Concilii partibus consentiant, utrumque licebit; non tamen prius quam Supremi Regii Consilii & consensus & approbatio acceperit. Si secus fiat, dependant in multam singuli Suffragatores duo regalia octo Juliorum, quæ Bibliothecæ Universitatis assignentur.

Pro stipe eroganda Definitorum in Concilio quantitatem sex regalium octo Juliorum non excedant, in quo tamen omnino supplicum indigentia, & Academiæ status ratio habeatur.

Caveat omnino Concilium ab impensis injustis decernendis, alioquin de suo Academiæ damna compensare singuli tenebuntur.

TITULUS III.

De Definitoribus.

§. 4. Cathedras perpetuas obtinentes ipso jure Definitorum habeantur, necnon & Professores Emeriti seu Jubilati.

Quæ Cathedra perpetua sunt.

Cathedræ vero perpetuæ sunt: nimirum septem; Sacræ Theologiæ primaria, & Vespertina; Decretalium, Decreti Gratiani, Concilii Tridentini: Primaria, & Vespertina Pandectarum, Primaria, & Vespertina Codicis, Primaria & Vespertina Medicinæ, Prognosticorum, Philosophiæ Moralis, Matheos, Rhetorices.

Professores proprietarii ex hisce antiquiores octo, totidem ex Doctoribus seu Magistris, temporales Cathedras Regentibus, Definitoribus, & Scholasticis, duos eligere debeant, & ejusmodi electio ita pariter ab octo aliis Proprietariis deinceps singulis bienniis repetatur; nunquam vero eosdem rursus eligere liceat, nisi post aliud biennium, cui tamen sanctioni derogari poterit, ubi id iustis optime merita de rebus gestis industria personæ, & tres ex quatuor Concilii partibus consenserint.

Biennialis hæc electio fiat postera die ad Festum Sancti Lucae, nec quidquam aliud eo Concilio agi possit.

Concilium Definitorum, quod pro rerum opportunitate Scholasticis convocari mandaverit, ratum & legitimum non aestimetur, in quo major pars ex Doctoribus seu Magistris, qui sunt ipso jure Definitorum, non interfuerit.

TITULUS IV.

De Consiliariis.

Quæ requiruntur ad hoc ut quis in Consiliarium eligi possit.

§. 5. Quatuor Consilarii ab Scholastico renuncianti eligantur, vita, moribus, ingenio probatissimi, qui saltem per annum Academiæ albo fuerint inscripti, nulliusque Doctoris sive alterius famulati sint addicti. Primus pro Regnis Castellæ, Legionis, & Navarra: Secundus pro Regnis Aragoniæ, & Valentia: Tertius pro Catalonia Principatu: Quartus pro exteris, qui Cervariam Studiorum causa confluerint; Uniuscujusque vero classis cura ad unumquemque ex præfatis Consiliariis pertinebit.

Consilarii officium post annum expirat.

Consiliorum officium post anni lapsum expirat; & penes eosdem sit jus, imposterum singulis annis, Judice tamen Academiæ & Tabellionæ præsentibus, sibi Successores idoneos, ex Regnis designatis oriundos, præfato ordine eligendi. In hujusmodi autem electionibus convivia, computationes & alia luxus incitamenta Scholasticis omnino vetabit.

Consilarii munere semel functus, non nisi post triennium, rursus eligatur. Si vero durante officio ab Academiâ abfuturus sit, idoneum Proconsiliarium sufficiet, eaque de re Judicem certiores faciat. Si intra annum redierit, quod reliquum est temporis, per se explebit, Proconsiliarius autem anno proxime sequenti eligi non poterit in Consiliarium, tamen si exiguo tempore Proconsilarii munus exercuerit.

neum Proconsiliarium sufficiet, eaque de re Judicem certiores faciat. Si intra annum redierit, quod reliquum est temporis, per se explebit, Proconsiliarius autem anno proxime sequenti eligi non poterit in Consiliarium, tamen si exiguo tempore Proconsilarii munus exercuerit.

Consilarii, quibus etiam jus ferendi suffragium in Concilio pleno conceditur, postquam electi fuerint, de servandis Academiæ Constitutionibus & Statutis ad suum officium pertinentibus palam iurejurando se obstringant; curentque insuper diligentius, quæ inter Scholares sibi commissos emendatione digna deprehenderit, ad Academiæ Judicem incunctanter deferre; eumque ex officio, quoties noctu compita aut aedes Scholarum inviserit, sociare debent. Quod tamen nec crebro, nec sine magna causa Consiliiis Judex injunget. Illos vero nunquam per se dumtaxat hoc munus obire patiat, ne inconsulta nimis cæterorum Juventus temere in pericula conjiciatur.

Quod sit illorum officium.

TITULUS V.

De Professoribus Grammaticæ Latinæ, & Græcæ.

§. 6. Discipuli omnes in quatuor Classes distributi, latinam linguam gradatim a primo ad quartum annum a Grammaticæ Præceptoribus doceantur; qui sedulo incumbant, ne quid in his primoribus literarum exercitationibus, & teneriori scientiarum tyrocinio, quod utile visum fuerit, prætermittant; atque ut in docendo non præposterus ordo, sed certa regula adhibeatur; norma Scholarum Societatis Jesu ad amussim servanda præfigitur.

Norma Scholarum S. J. servanda.

Plerique ex hisce felicioris & præstantioris ingenii, linguæ etiam Græcæ rudimentis imbuantur, qui cæteris ejusdem classis Condiscipulis, literas dumtaxat latinæ excolentibus, confessu in Academiæ functionibus præcedant.

Eos dumtaxat Auditores admitti liceat, qui primis literarum elementis, recte legendi scilicet, scribendique regulis sint edocti, & Christianæ Fidei rudimentis congruenter instructi.

Qui sint Auditores admittendi.

Diffinitorum Concilium personam aliquam idoneam deputabit, cujus munus sit, Pueros nondum scholas ingressos sæpe in vestibulo jurgii perstrepentes componere, & diligentius inquirere, an Magistri Grammatices ex præscripto Academiæ doceant, servatis rite temporum intervallis; multam alioquin subituri, ut reliqui Academiæ professores. Quidquid vero multæ nomine deberi contigerit, ex anni salario detrahatur Societatis Jesu Rectori perfolvendo.

Persona deputanda, quæ strepitus componat, ac de Magistri Grammaticæ inquiret.

Primo anno Magister Auditores suos diligenter edoceat ex arte Nebriseni declinationum conjugationumque Regulas, iisque congruam exercitationem subjungat; Græcæ vero Grammatica imbuendis, legendi rationem præscribat, & vim divisionemque Græcarum literarum, mox articulorum declinationes, & pleraque, alias præsertim faciliores, demonstrat usque ad eas, quas Græci contractas appellant.

Cursus Studii Grammaticæ quatuor annis absolvendus quo disponi debeat ordine.

Anno secundo crebriori præludio Discipulos; in re superioris anniversatos, ad nomen genera, verborumque præterita solerter addiscenda promoveat; & regulas ipsas, quas memoriter callere debent, frequenter construeré jubeat. Græcæ autem linguæ studio declinationes contractas, eteroclitæ, pronomia, & primas barytonorum verborum conjugationes, qua par sit, perspicuitate explicabit.

Tam primo autem quam altero anno Magistri Auditores suos utilioribus tam latinæ quam Græcæ linguæ exercitamentis frequenter acuant, & diligenter informant.

Anno tertio univversam Nebrifensem artem, quæ Orationis partes amplectitur, diligenter Præceptor persequatur, atque perficiat, mox Torrellæ Syntaxim aggressurus. Selectiores autem vel Tullii vel Sancti Hieronymi Epistolas quotidiana exercitacione tractandas interpretabitur, monebitque identidem, qua ratione eas, quas didicerint regulas, tamquam in Archetypo Discipuli facilis deprehendant. Absolvat quoque pro Græcis Conjugationes Barytones. Insuper explanet verba circumflexa, & definitiva in *ur*; addita quoque alicujus Græci Scriptoris prælectione, & constructione, ut facilius Præceptorum usum, quæ sibi tradita sunt; Discipuli addiscant.

Quarto denique anno majori Auditorum utilitati & profectui omnibus numeris expletam latine Syntaxeos seriem exponat; Qui crebris præludant declamationibus; Oratores quoque & Historicos probatæ latinæ præ manibus habeant continenter. Extemporales etiam lucubraciones ter saltem in hebdomadam Magistro præscribentē contexant: quæ pariter; ut ad Orthographiæ Regulas exacte sint, sedulo curandam erit. Usus autem latino sermone colloquendi sit inter Discipulos & Præceptores in ipsis Gymnasis assiduus. Non dispari studio Græcæ etiam linguæ studiosi auctores aliquos percurrant diligentius, in quibus Græcanici Sermonis structuram animadvertant; & varias, quas insigniores præsertim scriptis suis dialectos inferuerint, Doricam scilicet, Æolicam, Ionicam, & Atticam, Magistro faciem præferente, deprehendant. Pensum aliquod, veluti preces, quæ usu sunt in Ecclesiæ exercitacionis gratia Græco donent Idioma, te, aut eandem paraphrastice in latinum vertant, & Luciani Dialogos, vel Sanctorum Chrysostomi, & Basilii fragmenta quædam, ad libitum Præceptoris.

Libri semel ad docendam tam latinam quam Græcam linguam præscripti non immutentur, quod etiam in illis servabitur, qui ad humaniorum literarum disciplinam pertinent.

In his quatuor Grammaticæ classibus per annum ultra canicularium dierum intervalla; quæ permittuntur, docendi munus intermittere non liceat; reliquo tamen æstivo tempore erit stas docendi horas decurtari, aut cessationem pomeridianam jubere poterit Cancellarius. In quavis hebdomada, si festus præter Dominicum, non occurrat, die Jovis a Lectionibus vacent. Singulis vero lectionum diebus binas ante, totidemque cum dimidia post meridiem, horas docendo, citius aut serius ad Scholasticum nutum pro anni tempore inchoandas.

Ut Grammatices studiosi a prima ad alteram, & deinceps classem digne ascendant, quod bis vel ter in singulos annos fieri debet, coram Professoribus, altero Sacra Theologiæ, altero Juris Canonici anniversaria in studiorum inauguratione ab Academico Consilio destinandis, examen habeatur, cui pariter Rector Societatis Jesu Collegii Cervariensis interfit, qui jurejurando se obstringant, munus hoc juxta Academicæ functiones, & conscientiæ normam expleturos, & diligenter exquirant e re nata Alumnorum progressum, num videlicet possint utiliter ad superiorem classem promoveri.

Qui inhabilis compertus fuerit, in eadem classe detineatur, non ante progressurus, quam satis examinatoribus se profecisse probaverit. Quod si per biennium non profecerit (nisi in causa fuissent vel absentia vel affecta valetudo) & a morum disciplina deflexerit, a scholis ex-

pellatur, atque hujusmodi censura præsentis Magistro fiat, ad cujus classem cooptandi sunt Scholares.

Qui Grammaticam alibi didicerit, & ad hanc Academiam accedat, unam sive alteram classem aggressurus, eisdem quoque circa examen legibus teneatur; quibus Græcæ etiam linguæ studiosi subjaceant; qui si ob desidiam non excellant, ad alteram classem non admittantur; si ob rudem indolem, ad Latinos redeant, eorum jure censendi. E tribus præfatis Examinatoribus, duorum suffragia jus faciant, & eisdem quoties hanc præstabitur Academicæ operam, unum regale octo juliorum ex publico ærario perfolvatur.

Omnes Grammaticæ, Latinæ, & Græcæ linguæ, & humaniorum quoque literarum cultores, priusquam Gymnasia mane ingrediantur, Augusto Missæ Sacrificio, quod in Academicæ Sacello statuto tempore peragetur, quotidie intersint, ubi duo saltem ex Præceptoribus præsto esse debeant, qui Puerorum animos ad pietatis normam componant, & in officio Religionis contineant.

Postrema quoque hebdomadæ die Pueros, palæstra pomeridiana functos, singuli Præceptores in ipso Gymnasio Doctrinam Christianam diligenter erudiant, eorum animos optimis lactantes morum institutis, & sensu pietatis.

Prima singulorum mensium Dominica die omnes Grammaticæ, & literarum humaniorum Alumni Sacramento Penitentiae rite expiati in ipso Academicæ Sacello ad Sacrum Eucharistiæ Mysterium, quo decet, fervore animi accedant. Altera autem Dominica Philosophiæ, & Astronomiæ studiosi; Tertia Medicinæ; Quarta demum Juris utriusque & Theologiæ Auditores; Hanc enim laudabilem consuetudinem ab omnibus Academicæ Scholaribus omnino observari statuitur.

Scholarcha, seu ipsius jussu Academicæ Index, comitante literarum humaniorum Professore, crebro invisat, quater saltem quotannis Grammaticorum Gymnasia, & solum inquirat, num Constitutiones, & Statuta Academicæ, quæ ad studiorum regimen spectant, retineantur, sua auctoritate, si quid contra Sanctiones irreprehit, emendaturus.

TITULUS VI.

De literarum humaniorum, seu Poeticæ, & Rhetoricæ Professore.

§. 7. Ad humaniores literas gradum facere Scholaribus non concedatur, quin prævio examine perspicue conspicerit, eos latinam Grammaticam hic vel alibi probe didicisse: Ut vero majori cum utilitate & progressu earumdem literarum curriculum aggrediantur, norma ipsa examinis in Grammatica mox præscripta rursus præfigitur, idemque feriarum, & lectionis tempus, & ordo; dempta solum semihorula pomeridiana.

Mane igitur præcepta Rhetoricæ ex aliquo probato Auctore doceantur, adhibita ad selectas M. T. Ciceronis orationes quotidiana interpretatione, in quibus Discipuli tropos, figuras, & reliquæ artis ornamenta, ad imitationem sedulo animadvertant; pomeridiano autem tempore syllabarum quantitas, ac universa Poeseos suppellex ad Virgiliti opus exacta enucleetur.

Unoquoque Sabbato antemeridiane lectioni ex libris Epigrammatum Martialis aliquid adjungatur, & ex Lyricis Horatii post meridiem.

A prima autem die Junii ad decimam quintam Julii, Cæsaris Commentaria, aut Quintus Curtius, aut Valerius Maximus, Cicerone

Libri semel præscripti non immutandi.

De horis Studii, ac vacationibus.

Examen promovendorum ad superiorem Classem.

Ante ingressum in Gymnasia Missæ interesse debent Auditores.

Postrema hebdomadæ die Doctrinam Christianam edocendi.

Ac primæ mensis Dominicæ Sacramento Altaris reficiendi.

Scholæ Grammaticæ quater in anno a Scholarcha invisenda.

A Grammatico studio ad humaniores literas per examen promovendi.

Methodus servanda.

præter-

prætermisso, explicantur. Pro Virgilio, Ovidius in libris Pastorum, aut Tristium; vel Claudianus, sive Horatii Ars Poetica.

Omnibus quoque lectionum diebus præter Sabbatum, Discipuli pensum aliquod soluta oratione ante meridiem, metricisve adstrictum numeris post meridiem, domiificent, Scholam adlatari; eaque plerumque Magister, errata adnotando, recitabit, ut sic Auditores de optimo scribendi genere, de sermonis nitore, & proprietate promoveantur.

Insuper ex hujusmodi pensis ita castigatis, quod emendatius Magistro videbitur, Sabbato, absolutis pomeridianis lectionibus, memoriter Alumnus in Gymnasio palam enunciabit, illuc convenientibus Grammaticæ, & humaniorum literarum cultoribus.

Tyronibus ad hæc nondum idoneis, vel narrationem aliquam Magister dicabit, quam ex tempore latine reddent, eandemque postmodum cultiori sermone contexit, vel ipsi proponunt fragmentum aliquod Ciceronis, aut Virgilii; quod versione alia latina pro suo quisque ingenio & facultate illustrabit.

Humaniorum literarum Professor, quotannis post dimidium mensis Julii optimos quosque, & præstantioris ingenii Alumnos legitime electos, atque ordine paratos in ipsum Academiae Theatrum publice producet, ut quantum in Oratoria & Poetica facultate profecerint, re ipsa ex tempore patefaciant; atque ut umbratilem hanc ingeniorum inter se velitationem candidati Juvenes alacrius aggrediantur, in hujusmodi literarii certaminis præmium insigniorum Oratorum & Poetarum libri iis, qui diligentiores comperti fuerint ad omnium incitamentum proponuntur. Hunc autem actum dirimere, & de vicioribus iudicium præferre ad eos pertinebit, qui pro Grammaticis ad superiores Classes promovendis examinatores fuerint.

Ut autem humaniores literæ, quæ diuturno squallore aboleverant, in hac Cervariensi Academia revirescant, duo publici Professores singulis Sabbatis, vel quibus liberis diebus, universa diligentius perscrutentur; & quæ digna animadvertione deprehenderint, ad Scholasticum deferent.

Ad omnes Grammaticæ, & humaniorum literarum Cathedras Societatis Jesu Provincialis Professores ex propria Societate, eosque eruditione, virtute, prudentia eximios ad libitum destinabit. Quod si quem forte ex his minus idoneum esse contigerit, Scholasticus ea de re Provinciale admonebit, qui si opportune huic rei prospicere neglexerit, Scholasticus ipse Regium Consilium adibit.

TITULUS VII.

De Matheos Professore.

§. 8. Utiliores pleræque Mathematicæ partes breviori, & magis perspicua, quam fieri poterit, methodo biennio tradantur.

Anno videlicet primo Geometrica, Perspectiva, Arithmetica, & Agrimensura, Euclidis itidem, & Astronomia cum Almageste, seu Arte magna Ptolomei, ac deinceps cum Christophoro Clavio. Anno secundo Gnomica, Cosmographia, Astrolabium, Radius Astronomicus, Lectio autem ineunda postremo tempore pomeridiano ad sesquihoræ spatium; & Cathedra hæc vacationes, seu ferias habeat, ut reliquæ perpetuæ.

Academiae impensis Instrumenta Mathematica, quæ necessaria visa fuerint, loco ad id comparato, palam exhibeantur, ut oculis subjecta fidelibus, quæ auribus exceperint studiosi, ipso etiam Præceptore docente, certius & exploratius assequantur.

Si Milites, Equites, Doctores, similesque Viri, qui aliis facultatibus operam non dent, Matheos disciplinam velint addicere, teneantur Professor iis

erudiendis horam ante meridiem quotidie impendere; hujusmodi vero Discipuli Sanctionibus circa vestes Academicas constitutis non obligentur.

Hanc Cathedram non valeat obtinere, qui in eadem per biennium Auditor non fuerit; neque ad examen admitti, nisi adeo excellat, ut ex tribus duæ partes Concilii suffragentur. Quod si nemo oppositioni Cathedræ subscripserit, elapso mense Cancellarius Magistrum idoneum; sive sæcularem sive regularem exquiret, & Regio Consilio proponet.

Qui per biennium Mathematicas artes in hac Cervariensi Academia sedulo excoluerit, & velit Militiæ nomen dare, impensi laboris, & habilitatis testimonium ab Academia receptum Regiis Secretariis exhibeat: quod sibi prodesse poterit ad aliquod militiæ munus obtinendum.

TITULUS VIII.

De Artium, & Philosophiæ moralis Professoribus.

§. 9. Qui se ad Philosophiæ studium conferre cupient, non prius Albo seu Matriculæ inscribantur, quam eosdem probe latinam linguam tenere legitimo documento constiterit.

Probatio hujusmodi a singulis Grammaticæ Professoribus examinetur, qui quotannis jurato spondeant sese munus injunctum juste & fideliter obituros; in codicem referant Probatorum nomina, & pro singulis ex arario Academiae duo regalia argentea Examinatori persolvantur; nec aliquod ab examinatis eo nomine recipiatur.

Si vero contigerit, Scholarem aliquem ægre repulsam ferre, rursus poterit examinis causâ Rhetorices Professore adire, qui juratus pariter, quod æquum justumque sibi visum fuerit, hac de re pronuntiabit.

Non liceat, nisi post diem decimam quintam mensis Augusti, & obtenta a Cancellario venia, Summulas etiam privatim legere, quarum Lectorem Scholaribus conceditur sibi ad libitum deligere.

Singulis annis duo Artium Professores, alter pro Sententia Thomistarum, pro Jesuitarum alter, & unoquoque triennio unus pro Sententia Scotti, Philosophiæ cursum instituent, qui supervacaneis quæstionibus refecatis optima quæque, & utilia maxime deligentes, Auditores suos edocebunt. Anno primo Logicen, sive Dialecticam: Secundo Methaphysicorum libros: Tertio Phisicorum Aristotelis; Unde etiam rite quæstiones ad materiam pertinentes elicient, & succincte ac nervose discutient, non omisso peculiaribus tractatibus de Anima, de Ortu & Interitu, de Cælo & Mundo, & de Meteoris.

Philosophiæ moralis Prælector eodem triennio publice ab hora quarta pomeridiana ad quintam, Ethicam, Politicam, & Economicam ad Nicomachum dilucide & breviter explicabit. Cæteræ vero lectiones a Festo Sancti Lucae ad Festum Dominicæ Resurrectionis ante meridiem ab hora octava ad decimam habeantur, post meridiem a tertia ad quintam; reliquo, quod superest, tempore ante meridiem ab hora septima ad nonam, post meridiem a tertia ad quintam. Hujusmodi temporum distributio & mensura in lectionibus ineundis æque servabitur in cæteris Facultatibus.

Tempus sibi ad legendum quodlibet præscriptum Professores ita dispartient, ut Primam horam dictandis exponendisve lectionibus impendant: Secundam pro exertationibus, in quibus scripta & exposita plenius discutiantur; Semihorula vero tam ante quam pomeridianas lectiones præeunte Scholares omnes, factis inter se pariter oppositarum Sententiarum Sectatores congressu, lectionem memoriter recitent, & argumenta hinc inde sibi vicissim objecta diluant. Huic

Hanc Cathedram obtinere non possit, nisi qui prius per biennium Auditor in Acad. fuerit.

Ad Philosophiæ studium non admittendi latinæ linguæ ignari.

Quo tempore legendæ Summulæ.

Singulis annis bini Artium Professores pro Sententia utraque legentes.

Tempora lectionum Philosophiæ Moralis.

Horarum distributio.

Ad Grammaticæ & Rhetorices Cathedras a Provinciali S. J. ex propria Societate destinandi.

Instrumenta Mathematica Academ. impensis comparanda.

Disputatio-
nes qualibet
habenda
hebdomada.

prælidio folicite Professores interfint, ut nodos disputationum solvant.

Omnes hujusmodi Professores singulis Sabbatis a Festo S. Lucae ad Quadragesimam ante meridiem ab hora nona ad undecimam, a Quadragesima vero ad anni lectivi finem, post meridiem ab hora quarta ad sextam, Thesim aliquam per Discipulum pro suggestu defendendam, alternatim proponant; ut incipiat Philosophiæ moralis Professor, & reliqui deinceps ordine prosequantur.

Hujusmodi autem Thesibus quatuor saltem opposita sententiæ Scholares argumentum pro se quisquam objiciant, ejusve difficultatem Doctores ipsi, seu Magistri augeant, & exacuant unumquodque argumentum per semihorulae spatium duret, & Præsidenti quatuor regalia dentur, duo vero singulis argumenta proponentibus Magistris.

Hæc perutilis disputationum & controversiarum inter Discipulos exercitatio ab omnibus aliis Professoribus Medicinæ, necnon Theologiæ, in Academia retinebitur: In jure tamen civili & canonico ab iis tantum, qui temporales Cathedras obtinebunt.

Theses ejusmodi, sicuti & reliquas disputationes in carta manuscriptas gratis tribuendas Biddellus a Professore accipiat; & postquam ad Judicem subscribendas attulerit, pridie foribus Gymnasi majoris Artium affigat; neque eas prælo dari, exceptis iis, quæ in octava Conceptionis propugnantur, nec serico unquam uti licebit, etiam si Theses typis mandari concedatur. Die vero propugnandarum Thesium tempora lectionibus præstituta tantisper diminuatur.

Tempore lectionum nequaquam liceat extraordinarias Theses defendere, nisi venia a Cancellario impetrata.

TITULUS IX.

De Medicina Professoribus.

§. 10. Quoniam non ascensum, sed ruinam querere videtur is, qui transliendis gradibus neglecto ordine, ad superiora nititur, cum sit rudis inferiorum, cavetur, ne Scholares ante ad Medicinæ scientiam admittantur, quam circa latinam linguam a Rhetorices Professore examinati sint & approbati, & Artium Baccalaureatum in hac vel alia Universitate consecuti.

Cursus Medicinæ quadriennio definiatur, ita tamen, ut tres priores annos Candidati theoreticis dumtaxat præceptis, quartum autem praxi etiam incumbant, se Doctores alicui, ægris medenti, adjungentes; hanc quinto pariter anno prosequantur vel Cervariæ vel in Civitate Barchinonensi, Tarraconensi, Gerundensi, Herdensi, Dertufensi, aut Vicensi. Obligentur præterea ejusdem, apud quem se exeruerint, Doctoris afferre testimonium coram Urbis Prætoris suscipiendum. Quarto tamen anno exacto poterunt Baccalaureatu insigniri; sed diploma gradus, nisi quintum praxim annum expleverint, non tradatur.

Medicinæ Professores, statim horis ante vel post meridiem singulis quibusque annis utiliores universæ Medicinæ tractatus, suum quisque propriæ Cathedræ congruentem, publice doceant, & diligenter explicant.

Chirurgiæ Professor, quæ ad hanc partem pertinent, triennio absolvat.

Tam Medicinæ quam Chirurgiæ Professores tractatus ordinem mox præscribendo distribuant, videlicet:

Primarius Medicinæ Anno primo Commentaria in tres primos libros Galeni de Morbo & Symptomate: Anno secundo de Elementis & humoribus: Anno tertio de Temperamentis: Anno quarto de Facultatibus. Vespertinus Anno primo de causis Symptomatum in tres posteriores Galeni libros de Morbo & Symptomate:

Anno secundo Commentaria in tres libros primos Galeni de Morbo & Symptomate: Anno tertio Commentaria in duos libros Galeni de differentiis Februm: Anno quarto de Pulsibus, & Urinis. Prognosticorum Anno primo de Curatione febris malignæ, & ejus Symptomate: Secundo de Curatione februm: Tertio Commentaria in tres priores libros Galeni de morbo & symptomate: Quarto de Curatione effectuum. Methodi Anno primo de Sanguinis missione, & purgatione: Secundo de Methodo medendi: Tertio de morbis Mulierum & Puerorum: Quarto in tres libros priores Galeni de Morbo & Symptomate. Simplicium Anno primo de simplicium Medicamentorum facultatibus, & medicamentorum Compositione, & reliquum, quod pro cæteris annis ipsi præscribetur. Anatomes Anno primo de Ossibus, & Musculis: Secundo de Cavitate animali & Nervis: Tertio de Cavitate vitali & Arteriis: Quarto, quod ipsi assignabitur. Chirurgiæ Anno primo de Tumoribus: Secundo de Ulceribus: Tertio de Vulneribus & operationibus Chirurgicis; quos tractatus latino sermone conficiat, nec ipsi præterea per se nec per alium Tontrinam facere licebit.

Harum porro lectionum tempus ita singulis præfiniendum erit, ut videlicet: Primarius ab hora octava ad nonam: Prognosticorum a nona ad decimam: Anatomes a decima ad undecimam ante meridianas. Vespertinus a secunda ad tertiam: Methodi a tertia ad quartam: Chirurgiæ a quarta ad quintam pomeridianas: Simplicium hora sibi præscribenda.

Omnes autem ejusmodi Professores opportuna cujuslibet hebdomadis die, qua vacet a lectionibus, Thesim aliquam pro suggestu per Discipulum defendendam proponant, in qua eadem ratio & forma Superiori titulo indicata retinenda erit.

Singulis autem quibusque Kalendis Maji in Artis Medicæ majus Gymnasium una cum Secretario, ut omnia per eundem in acta referantur, convenient; ubi mature inter se deliberabunt, num fortasse novum aliquem sequiori anno tractatum eorum vice, qui præsentibus Sanctionibus præscribuntur, pro Auditorum utilitate proponere expediat.

Hi omnes Academiae Nosocomium gratis invisere, & Scholaribus, si qui ægri fuerint, mederi debebunt.

Professor Anatomes quotannis in loco Academiae impensis sibi apte comparato, sex quidem universales, duodecim vero particulares Anatomicas dissectiones sub Scholarium oculis exhibebit; in quibus situm, naturam, usum, & partium corporis officium publice ostendet, docebit & tradet: videlicet particulariter tres oculorum, tres cordis, tres palmarum, tres laringium, quæ in Bovum aut Arietum dissectione fieri poterunt. Universaliter autem Primam, in qua sigillatim ostendat omnes exteriores & interiores abdominis partes, & thoracis cum dissectione capitis, ut inde demonstrat quidquid cerebrum continet, ac nervos, qui ab eodem descendunt: Secundam, in qua non dispari cura partes omnes patefaciat ad regionem abdominis, thoracis, capitis, & ad genitalia pertinentes: Tertiam in venis, & arteriis perspicue demonstrabit distensionem omnium ramorum venæ portæ, ramificationum quoque venæ cavæ in partes inferiores & superiores, itidemque cæterarum venarum ramos tam in brachiis quam in cruribus; & demum arteriarum ramificationem: Quartam, in qua musculos pectoris, cervicis, capitis, brachii, & cruris diligenter ostendet: Quintam, in qua singula ossa apta explicatione indicabit, idque exhibitio scheletero, ut in eo facilius atque commodius ossium humani

corporis

Lectionum
tempus.

Theses sin-
gula propo-
nenda heb-
domada.

De Anato-
micis lectio-
nibus.

Ad Medici-
næ studium
admittendi
de latina lin-
gua prius
examinandi.

Cursus Me-
dicinæ qua-
tuor com-
plendus an-
nis.

Methodus
hocce in cur-
su servanda.

corporis invicem coherentium universa compa-
ctio ob oculos ponatur: Sextam, in qua, ca-
nis viventis dissectione facta, cordis motum,
usumque nervorum recurrentium, & vocem for-
mantium, palam explanabit; hisque subdet pe-
toris & abdominis partium explanationem; &
aliquando etiam plantis & herbis dissectis, ea-
rumdem naturam demonstrabit.

In loco dissectionum ultra scheletrum pro
consuetam partium demonstratione, statua insuper
collocabitur, figuram hominis affabre repræsen-
tans, circa quam Chirurgiæ Professor fasciis ad
id paratis semel in hebdomadam Auditores suos
rationem obligandi vulnera edoceat. Omnibus
Anatomicis dissectionibus, Chirurgiæ non so-
lum, sed etiam Medicinæ cultores intersint.

Præter Civitatis Cervariæ ex eorum cadave-
ribus, qui in Nosocomio moriuntur, Professori
Anatomes tradi jubeat, quæ ad usum dissec-
tionum exposcet: Pro singulis dissectionibus parti-
cularibus, quas juxta Sanctiones Professor Ana-
tomies fecerit, binæ monetæ Cataloniæ libræ
ex arario Academiæ pendantur, & quatuor pro
singulis universalibus.

Illud quoque curæ sit hujusmodi Professori,
tractatus ad suam Cathedram pertinentes ita fe-
cernere & ordinare, ut quæcumque ad reliquos
Medicinæ & Chirurgiæ Magistros peculiariter spe-
ctant, suis non interlerat.

TITULUS X.

De Juris Canonici, & Civilis Professoribus.

§. II. Nullus ad Juris Civilis, aut Canonici
studium admittatur, qui in latinæ examina-
tionis non fuerit, & ex Philosophia Dialecti-
cam saltem, seu Logicam non didicerit in hac
Cervariensi Universitate, vel alibi.

Cathedras perpetuas in Jure Canonico obti-
nentes, scilicet Primariam, Vespertinam, De-
creti Gratiani, Concilii Tridentini; & tempo-
rales Sexti, & Clementinarum, ita lectiones sibi
in quadriennium præfixas digerant, ut majori
semper discentium utilitati & progressui consul-
tant. Si vero secus fecerint, pœnas condignas
incurrant.

Hujusmodi vero Titulos suis tractatibus inscri-
bent: videlicet anno primo Professor primarius
de Judiciis, aut Foro competenti: Vespertinus
de Officio & potestate Judicis delegati: Decreti
Gratiani de Principiis Juris Canonici ad primas
distinctiones Decreti: Sexti vero, & Clementi-
narum Titulos, qui præscribentur.

Anno secundo primarius de Causa possessionis
& proprietatis: Vespertinus de Jurejurando:
Decreti super aliqua ex causis ejusdem Decreti
Sexti, & Clementinarum, ut præscribetur.

Anno tertio Primarius de Præbendis, & Di-
gnitatibus: Vespertinus de Rescriptis, aut Di-
vortii: Decreti de Pœnitentia: Sexti, & Cle-
mentinarum, ut supra.

Anno quarto Primarius de Simonia: Vesp-
ertinus de Usuris: Decreti de Consecratione: Sex-
ti, & Clementinarum, ut supra.

Professor Tridentini methodum ad seriem Ses-
sionum ejusdem Concilii retinebit, earumdem
Sessionum prorogationes leviter attingens; cæte-
ras vero Sessiones, quæ bipartitas de Dogmati-
ca, & de Reformatione Sanctiones continent,
fufius atque solertius explanabit, & biennio con-
cludet. A mente Sac. Concilii nunquam recedat,
eamque juxta Constitutiones Apostolicas, & Sa-
cræ ejusdem Concilii Congregationis generalia
Decreta interpretetur. Hanc Cathedram affec-
tus, Concilii explanationem ab ea parte profes-
quatur, ad quam Antecessor devenerat.

Qui temporales Decretalium Cathedras mode-
rantur, libros quinque ipsarum Decretalium viva

voce & continua oratione, tempore & forma ab
Academia præscriptis, accurata ac perspicua me-
thodo triennio interpretentur.

In ejusmodi autem explicatione non singulas
Decretales singillatim persequantur, sed metho-
dice Titulos ad instar Paratitorum Andree Val-
lentis, Cironii, aut alterius probati Auctoris.

Jurium Civilium Professores, Primarius nempe
& Vespertinus, Pandectarum Primarius, &
Vespertinus Codicis; necnon temporales Cathedras
Digesti Veteris, & Voluminis obtinentes, ad
quadriennium præscriptos pariter Academiæ
Sanctionibus Commentarios distribuent, & Au-
ditoribus explicabunt.

Anno videlicet primo, Primarius Pandectarum
ad Titulum de Liberis, & Posthumis: Vesperti-
nus Pandectarum de Acquirenda possessione. Pri-
marius Codicis de Locato, & Conducto: Vesp-
ertinus Codicis ad Senatus Consultum Trebellianum:
Voluminis de Jure Fisci: Digesti veteris Tit. qui
præscribetur.

Anno secundo Primarius Pandectarum de Vul-
gari & Pupillari substitutionibus: Vespertinus
Pandectarum de Rebus Creditis. Primarius Codi-
cis de Contrahenda stipulatione: Vespertinus Co-
dicis, Qui testamenta facere possunt: Voluminis
de Excusationibus munerum: Digesti veteris, ut
supra.

Anno tertio, Primarius Pandectarum de Ac-
quirenda, vel omittenda hereditate: Vesperti-
nus Pandectarum de Usucapionibus. Primarius
Codicis de In integrum restitutionibus: Vesperti-
nus Codicis ad Legem Falcidiam: Voluminis de
Pascuis publicis, & privatis: Digesti veteris,
ut supra.

Anno quarto, Primarius Pandectarum de In-
officioso testamento: Vespertinus Pandectarum
de Appellationibus. Primarius Codicis de Accu-
sationibus: Vespertinus Codicis de mortis causa
Donationibus: Voluminis de Studiis liberalium
artium, sive de jure Academico: Digesti vete-
ris, ut supra.

Qui temporales Institutionum Justiniani Cathedras
regunt, Institutiones easdem ad singulos
Textus seu Paragraphos triennio suis Auditoribus
interpretentur, ut prima juris elementa faci-
li & simplici via, mox feliciter & utilius ad-
discant: In quo tempore etiam & forma ab Aca-
demia præfinita, nec lente nec remisse, sed na-
viter & studiose servantur.

Omnes utriusque juris Professores, sive perpetui
sive temporales, in primum quadriennium
Tractatus suos, & Commentarios, quos in singulos
annos de scripto Scholaribus tradere debent,
ex albo desument, seu Edicto Academico. In
alterum vero ad arbitratum suum, dummodo
singulis Cathedris respondeant, deligere pote-
runt; nec intra illud octo annorum spatium eum-
dem Tractatum reponant. Ejusmodi Tractatum
delectus habeatur ineunte Majo coram Cancellario
in singulos alterius quadriennii annos juxta
normam, quæ Theologis præscripta est.

Cuivis in utroque jure Professori liceat Tractatum,
a se quotannis cæteroquin edendum, ad
proximum, vel ulteriorem etiam annum protrahere,
si id ubertas utilitasque materiæ postulaverit:
Et e contra plures quoque eodem anno
Tractatus proferre, si ita breviter eorumdem
materia circumscribi & absolvi possit.

Professores Canonum in contextendis tractati-
bus quidquid in Sexto, Clementinis, Extrava-
gantibus, Concilio Tridentino, & posterioribus
Pontificiis Constitutionibus ex jure antiquo de-
rogatum, correctumque diligenter animadvertant.
Pari studio id ipsum præsent Professores
Juris Civilis, ut collatione Legum Romanarum
cum nostris facta, quid olim, quidve hodie in
foro & praxi obtineat, Auditores funditus hau-
riant, & luculentius perspiciant.

Methodus
studii Juris
civilis.Ad jura non
admittendi
nisi prius Lo-
gicam didice-
rint.Methodus
studii Ju-
rii.De studio
Concilii Tri-
dentini.Partitio ho-
rarum.

Professores Primarii Canonum, Pandectarum, & Codicis hora nona antemeridiana ad decimam lectiones suas tradent; earundem classium Vespertini hora secunda pomeridiana ad tertiam; Professores Decreti, & Concilii hora decima antemeridiana ad undecimam: Sexti, & Clementinarum Professores hora, quae ipsis praefigetur: Professor Voluminis tertia pomeridiana ad quartam: Professor Digesti veteris hora, ut supra statuenda.

Regentes Decretalium singulis lectionibus suis praesint ad sesquihorae spatium alternis, ab hora secunda ad quintam post meridiem: In tertiam vero sesquihorae partem viva voce, & continua oratione lectiones propositas explicabunt: Hora, quae superest, ad Thesim ex visceribus rei, a Praeceptore exposita eductam, enixe disputandam & discutiendam tota impendatur. Unus ex Auditoribus Propugnatorem agat: tres argumenta adjiciant: Professor nodos controvertiarum dissolvat & extricabit. Hujusmodi quotidianis exercitationibus Discipuli omnes alternatim vacent. Eadem omnino methodus, & temporis partitio Institutionum Civilium Regentibus admissim servanda praescribitur; ita tamen, ut omnes intendant post septimam & horam dimidiam ante meridianam.

Tam Proprietarii, quam Regentes Professores, quae hactenus censita sunt pro Jure Canonico, & Civili docendo, & addicendo, diligentissime servant; & provideant, ut a Discipulis observentur; horumque maxime habeatur ratio in cursu literarii probatione, quam nullatenus concedant Auditoribus, qui lectionibus singulis, ut statutis Academiae praefinitur, non interfuerint. In hoc autem, severitate potius omnium acuant diligentiam, quam indulgentia negligentium foveant desidiam.

Theses proponendz.

Regentes Decretalium, & Institutionum Civilium quibusque Dominicis diebus temporis lectivi pro suggestu Discipulum alternis producant, qui Thesim ex libro, quem eo anno interpretantur decerpendam, hyeme ab hora octava ad decimam, vere a septima ad nonam antemeridianas propugnent.

Adversus illam tam in Canonicis Thesibus, quam in Civilibus, proponant argumenta quatuor Studiosi ex quatuor Jurisprudentiae classibus: videlicet Primum Studiosus quartae classis: Secundum tertiae: Tertium secundae: Quartum primae Argumenta proposita suscipiant, & vim difficultatis adaugeant, Primi Proprietarius Canonum vel juris Civilis, Secundi Regens Canonum vel juris Civilis, Tertii Baccalaureus juris Canonici vel Civilis.

Neque Scholaris censeatur cursum annum legitime peregrisse, qui semel Thesim aliquam eo anno non defenderit. Hujusmodi Theses in carta sint manuscripta.

Utriusque Juris proprietarii liceat, etiam tempore lectionum, Theses minores carta tamen non serico impressas, e superiori loco propugnare. Hoc etiam licebit Regentibus absque eo tamen, quod Theses Dominicis diebus praescriptas praetermittant. Cum in propugnatione Thesium minorum Proprietarius Patronum agit, & argumenta Scholares obijciunt, argumentorum vires tantum Proprietarii vel Doctores adaugeant. Juris Canonici Professores Theses Civiles propugnare poterant, & Canonicas Jurisprudentiae civilis Interpretes.

TITULUS XI.

De Theologiae Professoribus.

§. 12. Inter Theologiae Auditores nomen suum profiteri nemo valeat, quin Philologiae triennale curriculum, aut in hac Cervariensi aut in alia Universitate exegerit; idque constet, ac te-

statum sit sub Academiae sigillo, in qua se studuisse affirmat.

Theologiae Professores singulis annis sub primordia mensis Maji coram Scholastico, & Academiae Scriba pro lectionibus mox suscipiendis eos Tractatus potissimum ad interpretationem Magistri Sententiarum mature deligant, quos Auditoribus utiliores fore censuerint.

Is vero ordo in hoc delectu fervetur, ut primi sint ex gradus antiquitate tres Primarii sententiae Sancti Thomae, Scoti, & Doctoris Suarez; deinde eodem ordine Vespertini, tum Sacrorum Bibliorum, & moralis Theologiae Professores; quae diligenter in acta referet Secretarius in libris ad hac destinatis.

Delectos vero Tractatus ita conficiant (resecatis omnino inutilibus quaestionibus) ut pleraque eorumdem Theoremata non tantum ratione fulciant, quam Sacrorum Bibliorum, Sanctorum Patrum, & Conciliorum auctoritatibus, tanquam solidioris veritatis fundamento, sustentent, praesertim adversus Haereses Septentrionalium, ac Jansenii, & Quiesnelli Sectatores.

Tractatus insuper ejusmodi ita quotannis discernant, ut nunquam duo, diversae licet scholae, Professores eundem praelegant; nec ullus, nisi quadriennium effluerit, valeat iterare.

Scoti Cathedra Praefectus praecipue caveat, ne in conficiendis ad praelectiones suas Tractatibus, a mente ejusdem Doctoris deflectat.

Sacrorum Bibliorum Professor & Interpres per idem quadriennium congruentes ex Veteri vel Novo Testamento Commentarios, vel excerptos ex Sacris Bibliis tractatus pro commodiori eorumdem interpretatione Scholaribus dictabit, quaestiones Theologiae, ut vocant, scholasticae, tanquam a suo scopo alienas non intermiscens. Qui insuper & Hebraeam linguam vel ex Grammatica Bellarmini, vel alterius probati Auditoris, docebit, ut Bibliorum sensus arcanos facilius deprehendant; & ex iisdem fontibus quaecumque ad illius linguae regulas, & sermonis proprietatem pertineant, explicabit.

Theologiae moralis Professor identidem potiores de Morali doctrina tractatus edet, & Auditoribus explanabit.

Singuli Theologiae Professores, tum in publicis Gymnasiis, tum in privatis aedibus, si opportune visum fuerit, ita suos comparent Auditores, ut ex iisdem Tractatibus, quos confectis praelectionibus exceperint, crebras dissertationes conficere usu adficiant.

Tres Primarii ab hora nona ad decimam: Theologiae vero moralis Professor a decima ad undecimam ante meridiem lectiones producant: Vespertini a secunda ad tertiam: tertia vero ad quartam pomeridianas Bibliorum Interpretes. Singulis hebdomadis Theses in Theologiae facultate propugnentur, ut Artium & Medicinae Professoribus praescriptum est.

TITULUS XII.

De Oppositione ad Cathedras.

§. 13. Quotiescumque Cathedram aliquam ex qualibet causa vacare contigerit, continuo Scholasticus edita vacationis in scholis affigi, & per quindecim dies publicari mandet; quibus elapsis, si Cathedra fuerit Proprietatis seu perpetua; post triduum; post unam vero diem, si fuerit temporalis, jubeat ab Academiae Scriba competitores admitti.

Nec interim negligat Substitutum idoneum, & gradu congruenti insignitum, Cathedrae vacanti sufficere, de consilio Professorum, ad quos illa noscitur pertinere.

Substitutum munus hujusmodi gratuito exerceant, tam in casu vacationis, quam, si id fieri propter legitimum Professoris impedimentum; contingat; idemque in substitutionibus Mini-

strorum,

strorum, quæ valetudinis causa fient, omnino fervetur. Salarium vero, dum vacat Cathedra, in Academia compendium cedat.

Competitores omnes, antequam Oppositioni Cathedrae vacantis subscribant, vel Licentiae gradum adeptos esse oportebit, si Cathedra sit perpetua, aut Baccalaureatum, si fuerit temporalis; dummodo insuper curriculum studiorum emensi fuerint, quod requiritur ad Licentiam.

Gratus autem huiusmodi uniuscujusque Cathedrae facultati singuli respondeant, veluti gradus Juris Canonici pro Cathedris Canonum, Civilis pro Civilibus, Theologiae pro eisdem Cathedris. Veruntamen ad reliqua Juris utriusque munia exercenda praedicti gradus promiscue censentur, quos necesse erit, vel in hac Cervariensi Academia esse susceptos; vel in eadem legitime coopatos.

Competitores singuli, qui Oppositioni subscripserint, si postmodum neque valetudine neque alia quavis causa legitima praepediti, stato tempore lege destiterint, a Cathedris primo vacaturis arceantur. Iusta vero de causa impeditis poterit ad modicum tempus Scholasticus indulgere; quod tamen octo dierum spatium non excedat.

Lectiones praevidi ad obtinendas Cathedras diebus tantum professis in ipso Academiae Theatro, vel si opportunius visum fuerit, in Gymnasio, ante vel post meridiem a Candidatis habeantur, eo tamen ordine, ut postremo recitent gradu antiquiores. Scholasticus in propriis aedibus praesente Academiae Secretario & duobus Doctoribus antiquioribus, singula singulis Competitoribus, ad legendum capita assignet ex libro, qui remota omni fraude, sorte ferri cuspidem ipsis inspectantibus tripartito aperitur, facta eisdem optione, quod voluerint, eligendi; & pro huiusmodi lectione contenda, quæ in horæ spatium continua oratione producenda erit; integer naturalis dies singulis concedatur.

Quilibet, postquam lectionem absolverit, sententiam suam adversus duos ex competitoribus, a Cancellario designandos, per semihorulae spatium propugnabit; utriusque tamen Juris Professores hac lege non teneantur.

Si temporali Cathedra vacante, nullus intra tempus legitimum oppositioni subscripserit, Professor, qui eandem obtinebat, munus suum ad alterum usque vacationis tempus prosequetur, quin peritiae suae novum periculum facere obligetur.

Omnibus, quæ ad Cathedrarum oppositionem pertinent, rite peractis, singulorum Competitorum tituli & merita, ab Academiae Scriba literis authentice consignata, Scholastici ipsius opera ad Supremum Regis Consilium deferantur. Cathedram vero adeptis, non ante, possessionem inire liceat, quam jura sive stipendia, quæ ad Academiam spectant, exolverint; scilicet: Proprietarii quadraginta libras monetæ Cataloniae: Regentes autem viginti; Ex quibus quadraginta Regalia Secretario, quinque singulis Bidellis, totidemque Cæremoniarum Magistro attribuantur, reliqua summa in ararium inferatur. Fidei quoque professionem emittant: Cancellario ejusve Judici iurejurando obedientiam spondeant: seque in eadem verba Academiae Sanctiones & mandata servaturos, suumque munus solerter expleturos obstringant. Neque antequam hæc præstiterint; salario fruantur.

Cathedrae artis Grammaticæ (ad quas obtinendas nullus gradus requiritur) necnon Humaniorum literarum, Philosophiæ, Theologiæ, & Sacrorum Bibliorum, quæ concessione Regia Professoribus ex Ordine Sancti Dominici, Sancti Francisci de Assisio, ac Societatis Jesu in perpetuum addita sunt, consuetis ad Cathedras petendas Academiae Sanctionibus non subjaceant. Quoties autem ad eas primo assumuntur, Cathedris Gram-

maticæ ac Humaniorum literarum exceptis, prælectionem publice faciant; doctrinæ suæ specimen præbituri.

Cathedrae prædictæ Regularibus destinatae Regio diplomate die 15. Aprilis anno 1724. distributa sunt, ut infra: Primariae Theologiæ Cathedra Divi Thomæ Doctoris Angelici, & una Artium ex tribus Academiae pro eisdem Sententia, Ordini Sancti Dominici: Primariae Theologiæ Joannis Duns Scoti Doctoris subtilis, & una Artium pro eisdem Sententia, Seraphico Ordini: Primariae Theologiæ Doctoris Suarez cum una pariter Artium ex tribus Academiae pro eisdem Doctoris Sententia, Societati Jesu.

Provinciales Sancti Dominici & Societatis Jesu Lectores ex propria familia ad præfatas Cathedras Regi proponant, & eos undequaque eruditos, politiori doctrina ornatos, & magisteriis apud propria Collegia cum laude perfunctos. Si gradu convenienti præditi non fuerint, vel illum in Academia suscipiant, vel in eadem, si alibi susceperint, coopentur.

Quoniam vero vel Generalis Sancti Francisci vel ejusdem Commissarius jugiter in Hispania resident, alteruter pro tempore eandem omnino curam & vigilantiam in proponendis ad easdem Cathedras sui Ordinis Magistris per se adhibeat; quibus gradus, si quibus indigeant, gratis conferantur; cum & ipsi gratis id præsent, eorum vero Cathedrae salarium Syndicus Ordinis accipiet, ut inde omne id, quod Regularis Professor indigeat, expendatur; reliquum elemosynæ titulo eidem Ordini assignetur.

Prædicatorum, & Seraphici Instituti Regulares ad reliquas Cathedras aspirare non valeant. Auditores autem sæculares, qui Scoti mentem secuti fuerint, ad petendas Philosophiæ & Theologiæ Cathedras tam pro S. Thomæ quam pro sententia Suarez admitti poterunt.

TITULUS XIII.

De Gymnasiorum distributione, & optione.

§. 14. Gymnasia, seu Scholæ ita singulis Academiae Professoribus distribuantur, ut fiat in Classes partitio, Grammaticæ, Philosophiæ, Theologiæ, Medicinæ, & Juris utriusque juxta aptiorem loci opportunitatem, concessio antiquioribus cujuslibet Classis Professoribus optionis jure; ita tamen, ut ea de re Scholasticus certior fiat, qui demum dubia, & controversias, si quæ oboriantur, pro ut sua fuerit æquitas & utilitas; arbitrio suo judicare poterit.

TITULUS XIV.

De modo, forma, & temporibus Lectionum.

§. 15. Professores Grammaticæ, Humaniorum literarum, Philosophiæ, Astronomiæ, & qui temporales Cathedras Decretalium, & Institutionum in utroque Jure obtinent, viva voce, & continua oratione, materias, singuli ad suas Cathedras spectantes, explicabunt. Adeo vero exactam sibi præfiniti temporis rationem habebunt, ut singula omnino, quæ de eisdem distributione Academiae Sanctionibus præscripta sunt, sine fraude conservent.

Artium Professores; tamen postremum cursus annum attigerint, ad finem usque mensis Junii, ut cæteri, suas lectiones producant.

In Cathedris perpetuis Medicinæ, utriusque Juris, & Theologiæ integrum horæ spatium, itaut nullus prætextus impedire vel interpellare valeat, lectionibus suis Professores impendant; Cujus postremam partem, quæ quartam non excedat, explicatione eorum, quæ scripta Scholares exceperint, viva voce, & perpetua oratione concludant.

Qui ad oppositionem huiusmodi admitti nequeant.

De prævio eorum examine.

Præmittenda ad possessionem Cathedrae capiendam.

Cathedrae exemptæ.

Earumque distributio Religiosis Ordinibus.

Sedulo curent præterea, ut omnes omnino Scholares ab initio ad finem plenas & integras lectiones audiant; nec eas certo tempore inchoandas retardent, dum plerique scholam adventuri moras nequeunt; sed ita statutis Magistri adhærebunt, ut nec citius nec ferius, quam par est, ut ingredi aut egredi palestram Discipulos patiantur.

Academiæ Judex, qui crebro Gymnasia invifere debet, omnino caveat, ne lectionum tempora, ordo, & ratio, Scholarium tumultibus, rixis, clamoribus perturbentur; sed singulos in officio contineat, sæpiusque admoneat, & demum in refractarios, ut æquitas tulerit, animadvertat. Eos autem nunquam impunes abire finet, quos tanta impudentia fuisse noverit, ut ad scholas, otian-di potius aut rixandi causa, lquam disputandi & discendi studio, catervatim confluant, vel Professoribus ac Magistris præsertim docentibus negotium fatessere non vereantur.

Pœnæ contra lectiones nulla iusta causa omittentes.

Si Scholares omnes a primordio lectionum, scilicet a Festo Sancti Lucae de mense Octobris, usque ad Natalem Domini, quatuor integras lectiones omiserint sine causa, eos Academiæ Judex, ut res ipsa postulat, acriter objurgabit. Si rursus tale aliquid commiserint per dies octo, propriis in ædibus in custodia detineantur. Quod si ter idem ausi fuerint, studiorum cursus hujusmodi, omissionibus intermediis, irritus omnino censetur.

Præterea, si qui etiam neque ex valetudine neque alia iusta de causa per aliquod spatium temporis, veluti in mensem integrum, sponte lectiones non audiverint, in cursum probatione rejiciantur. Proinde ipsi Professores jurato spondeant, se in hisce probationibus, posthabitis omnibus privatis studiis, ad conscientie normam, & Academiæ præscripta cuncta moderaturos. Quod si aliquando in ancipiti hærerent, rem Scholastici judicio dirimendam proponant, qui etiam, ne nimia indulgentia & facilitate Scholarium desidia & negligentia ansam præbeat, intra æquitatis & justitiæ limites jus suum exercebit.

Lectionum temporibus nemo unquam Officialis docentes ex Cathedra Professores interpellat, neque eos ad Academiæ Concilium evocandi causa, vel ad alium Academiæ functionem, neque pro feriis denunciandis, vel alio prætextu. Duos insuper uno eodemque tempore literarios actus, ejusdem præsertim facultatis, celebrare non liceat. Universa autem lectionum, thesaurum, disputationum genera, & quidquid ad doctrinam in quavis scientia tradendam vel excolendam pertinet, tum a Præceptoribus tum a Scholaribus latine pertractanda esse statuimus. Si vero res hujusmodi sit, quæ aliquando vernaculum sermonem desideret, Castellano utantur, nec a præscripta docendi norma recedant.

Singuli omnium facultatum Professores in contextendis Tractatibus, ad propriam Cathedram pertinentibus, dabunt sedulam operam, ut nihil ab instituto suo alienum, nihil inutile suis Auditoribus proponant; ne singula singulis temere permisceant, & servandum in disciplinis tradendis ordinem cum discendum jactura pervertant. Hæc autem Cancellarius adamussim servari curabit, vitia, si quæ irreperint, prout jus fasque fuerit, emendaturus.

TITULUS XV.

De absentia Professorum.

Pœnæ contra Professores eodem modo a lectionibus cessantes.

§. 16. Professor, qui per triginta dies continuos, computatis etiam non profectis in id temporis incidentibus, dummodo non sint ex principalibus, quæ tum æstivo tempore tum solemnibus Natalis, & Dominicæ Resurrectionis conceduntur, vel intermissos, sine causa a lectionibus cessaverit, & abfuerit, ipso facto Cathedra & Magisterio abdicetur. Scholasticus vero & Con-

cilium, sufficiens tempus impeditis, aut rationali de causa abfuturis impertiat; non tamen Cathedra destituitur, sed interim absentis vices & locum Substitutus Professor subeat.

Concessionis tempus nulli excedere liceat, ac proinde Bidellus Punctator, eo elapso, Judicem præsertim Secretariò aseat, ut eo admonito, quid præterea consilii capiendum sit, a Cancellario & Concilio decernatur.

Academiæ Officiales citra Scholastici veniam abesse non possint, quibus tamen, etiam iusta de causa, ultra octiduum lectionum tempore non concedatur, nec ultra mensem tempore feriato. Quod si non impetrata venia abfuerint, multa afficiantur; ac etiam duplo, si revocati redire cunctentur; mox etiam officio abdicentur, si moras ulterius nequere ausi fuerint.

Acad. Officialibus sine licentia Scholastici abesse non liceat.

TITULUS XVI.

De Repetitionibus Professorum Cathedras perpetuas obtinentium.

§. 17. A festo Dominicæ Resurrectionis ad finem usque cursus literarii, diebus feriatis occurrentibus, omnes Academiæ Professores, qui Cathedras perpetuas moderantur, in majori Universitatis Theatro repetitionem anniversariam, pridie in Gymnasio repetentes publicandam, ex materia, quam unusquisque publice tractat, erutam, in horæ spatium ex præscripto Academico habere teneantur. In eos, qui id prætermiserint, multam decem ducatorum Cancellarius irrogabit, quæ Bibliothecæ compendio assignetur.

Theologi hujusmodi repetitiones incant, nimirum Primarii tres Professores, hac ratione, ut antiquior præferatur: Similiter Vespertini: Sacrorum deinceps Bibliorum Professor, & moralis Theologiæ: Præterea Canonistæ, servato Cathedrarum ordine: mox Juristæ, Medici, Matheos & Philosophiæ moralis. Literarum verò humaniorum Præceptor, qui ad ejusmodi receptionem non obligatur, orationem pro studiorum instauratione coram Academiæ cætu in festo Sancti Lucae in semihoram habebit.

Bidelli, & Cæremoniarum Magister, Professores repetentes, ad Domos proprias euntes & redeuntes, ut moris est, in functionibus publicis comitentur. Quod si non præstiterint, ducati dimidium singuli persolvant ad Bibliothecæ compendium. Professoribus repetitiones suas Typis mandatas edere concedatur, quas etiam in Bibliothecam licebit inferre.

Repetitiones quo faciendæ tempore.

Series repetitionum.

Repetitionum Comitatus.

TITULUS XVII.

De Tractatibus, seu Materiis Professorum Bibliothecæ inferendis.

§. 18. Lucubrationes, quas pro Magisterii munere Professores de scripto per totum annum Scholaribus proponunt, ab iisdem nomine & anno, sua manu subscriptas, Scholastico, præsertim Universitatis Scriba, qui rem in acta referat, die prima mensis Julii exhibeantur, ut in scriptis ipsius Academiæ serventur. Si quis vero ex Professoribus id facere recusaverit, multam decem ducatorum subeat, Bibliothecæ compendiis assignandam.

Hoc item præstabunt omnes Proprietarii, excepto Rhetorices Professore. Regentes præterea Sexti, & Clementinarum, Digesti veteris, & Voluminis, Methodi, Simplicium, Anatomies, & Chirurgiæ; Septem vero Professores Artium exacto triennio, sicuti qui Tractatum, seu materiam ultra annum, ut per statuta licet, extenderint, eam non nisi absolutam afferant, quod & Cancellario innotescere, & Secretarius in acta referre debeat.

Cancellarius curam gerat, ut Tractatus ejusmodi Bibliothecæ quamcito inferantur, in iisque

custodien-

custodiendis ordo, ratio, & quidquid pro reliquis Bibliothecæ libris statutum est, omnino servetur.

TITULUS XVIII.

De Salario Professorum Cathedras perpetuas obtinentium.

§. 19. Professores, qui Cathedram perpetuam sint adepti, infra semestre Doctoratus lauream consequi debeant, atque interim Cathedræ salarium ipsis non persolvatur. Quod si hujusmodi tempus elabi patiantur, & gradum, ut præscribitur, suscipere neglexerint, ipsa quoque Cathedra priventur.

Si intra sex menses gradu nondum suscepto, aut e vita excesserint, aut Cathedram alias deseruerint, eorum salarium in Academici Oranii compendium cedat.

Si contigerit, aliquem ex hujusmodi Professoribus, dimidio tamen cursu jam peracto, e vita migrare, ipsi salarium totius anni exolvatur; quemadmodum & Professoribus ob vicennale curriculum emeritis. Iis vero, qui, vel promoti fuerint, vel aliis de causis Cathedra se abdicaverint, ad diem dumtaxat, quo legere per se cessaverint, pro rata salarium dependatur.

TITULUS XIX.

De Professoribus emeritis.

§. 20. Qui viginti annos continuos aut intermissos, aliquam Cathedram ex perpetuis, necnon partim Theologiæ, partim etiam Philosophiæ moralis legitime & laudabiliter juxta sanctiones Academicæ in eadem rexerit, honore Professoris Emeriti decoretur, & salario, quoad vixerit, ut lectores ceteri perfruatur.

Hanc vacationem Professoris emeriti, vulgo Jubilationem, ceteri lectores Cathedrarum temporalium assequi non possint; neque ille, qui in regenda perpetua vel incuria nomine plus ceteris notatus & multatus sit, vel suam manus per substitutum obierit, nisi impeditus aut absens Academicæ causa fuisset.

Quicunque vicennali cursu peracto Emeriti vacatione cupit honestari, id coram Concilio Definitorum petat. Concilium vero statim Ratiocinatoribus negotium dabit, ut præfente Secretario diligenter exquirant, num Professor vicennale curriculum juxta Academicæ sanctiones rite confererit; cumque Concilium hoc legitime constare intellexerit, vacationem decernat.

Hujusmodi autem vacationis concedendæ solemnitas mos erit, ut in Theatrum majus singuli Academicæ Doctores conveniant, & inaugurati Professoris laudes Collega ejusdem facultatis oratione, ex tempore palam habita, exornet.

Professor obtenta vacatione sacchari sex libræ singulis Ratiocinatoribus distribuet, Secretario aureum, sive duplam, & duplæ dimidium Biddello majori erogabit.

Magisterii vacationem adeptus poterit, si ita placuerit, diutius eidem Cathedræ præesse, & salario integro frui, dum probe in omnibus muneri satisfaciat: Juris vel canonici vel civilis Professor vacationem consecutus, quoad ipse vixerit, una cum liberis nobilitate, quam vocant Hidalguia, perfruatur.

TITULUS XX.

De Salario Professoris Emeriti, & eorum, qui ex hac vacatione Cathedras adipiscuntur.

§. 21. Qui Cathedram Professoris Emeriti obtinuerit, hoc superflite, salarium prioris Cathedræ, quam regebat, tantum percipiat: Item, qui secundam, & gradatim reliquis ejusdem classis Cathedras assequatur. Qui vero postremus fuerit, integrum salarium accipiat, cujus tamen tertia pars ex salario Professoris Emeriti deducatur. In Cathedris vero Theologiæ moralis, Philosophiæ mora-

lis, Rhetoricorum, & Astronomiæ, & in iis, quæ Regularibus destinantur, Professoris Emeriti Cathedram adepto integrum exolvatur salarium, videlicet duæ partes ex Universitatis redditibus; altera vero ex salario dicti Professoris.

TITULUS XXI.

De Cathedrarum temporalium Curriculo.

§. 22. Septem cathedræ Artium & Chirurgiæ, tres Institutionum civilium, & tres Decretalium, triennio terminentur. Methodi vero Simplicium & Anatomies, Digesti veteris, Voluminis, Sexti, & Clementinarum, quadriennio. Lapsis igitur triennio vel quadriennio, statim vacantes Edicto publicentur juxta Academicæ sanctiones. Quod si cathedræ Artium vacaverint triennio nondum exacto, qui successus fuerit, eas tantummodo tempore, quod superest, obtineat.

Non perinde vero fiat in plerisque aliis; nam expleto tempore, quod prædecessoris curriculo deest, novum atque integrum, & sanctionibus Academicæ præfinitum docendi cursum Successores instituent.

In Grammaticæ Cathedris, quod pro eisdem peculiariter statutum est, observetur.

TITULUS XXII.

De Scholaribus albo inscribendis, & Cursuum probatione.

§. 23. Scholares omnes a Grammatica ad Theologiam, Academicæ albo seu matriculæ inscribantur; quod accurate præstabit Secretarius singulas seorsim describens facultates, & in qualibet singulorum nomina, & patriam, una cum die, mense, & anno; alioquin nec Foro gaudeant, nec privilegiis Academicæ, nec ratur eorum Cursus, nisi a die, qua Matriculæ inscripti fuerint, censeatur: Idque fiat infra dies quindecim post festum Sancti Lucæ, ut integro studiorum curriculo; vel infra quindecim post Natalem Domini, ut dimidiato satisfaciant; alioquin tempus a die Matriculæ dumtaxat æstimandum suffragetur. Matriculæ autem pro una scientia alteri accommodari non possit, adeout Civilis candidati cum expleto anno secundo Juris civilis Canonicum simul aggrediuntur, peculiari etiam Matricula Canonistarum indigeant. Matriculæ defectum supplere Cancellarius non valebit, nec hujusmodi lege Scholares solvere, neque ab altera facultate ad alteram transferre, & si quid hujusmodi contigerit, irritum censeatur, nisi id Tabellionis errore factum fuisset. Quod vero ad Fori privilegium attinet, ultra triennium non porrigatur, à postrema Matricula computandum.

A Baccalauris, & in aliqua dignitate constitutis, pro matricula octo denarios Catalanos Secretarius exigat, à cæteris quarumcumque facultatum Scholaribus sex, à Grammaticis quatuor, a Professorum vero filiis nihil eò nomine accipiatur. Si Secretarius Matriculæ diem fraudulenter in actis aut postposuisse aut prætulisse compertus fuerit, citra spem veniæ privetur officio.

In Cursuum testimoniis peculiarem & distinctam cujuslibet Matriculæ, ante ab unoque susceptæ, mentionem faciat: Quod si prætermiserit; quadraginta regalibus prima vice, & imposterum octoginta, Bibliothecæ assignandis, multetur.

Si ex Matricula, testimonio Cursus inserta confiterit, Scholarem integre cursum non perfecisse, ad gradus examen non admittatur, nisi proxime sequenti anno; quod cursui deest, expleverit. Quod si ad tertiam anni lectivi partem sine causa a lectionibus abfuerit, ipsius cursus plane irritus judicetur. Hujusmodi supplementum cuilibet, qui cursum intermiserit, permittatur; Verum si hoc ex valetudine contigerit, cursus legitime inceptus pro confecto habebitur.

Qui Lectores emeriti.

Salarium iis continendum.

Qui Jubilationem assequi nequeant.

Emeriti vacatio a Concilio petenda.

Emeriti Jurium Professorum nobiles cum liberis declarantur.

De Matriculæ necessitate, distinctione quoad diversos Cursus &c.

Quid pro Matricula dandum Secretario.

Juramentum ab Officialibus & Professoribus quot annis præstantur.

De iudicio Cursum Scholarium.

Quid Iudices debeant ad hoc examinare.

Quod improbat cursum a nemine comprobari possint.

Cursum vero alibi peracti ab Academia possint admitti.

Qua conditione Cursum legitimum, & completus censendus sit.

A quolibet Auditore semel in anno defendenda aliqua Thesis.

Omnes præterea Universitatis Ministri seu Officiales, qui ab Academia quemadmodum Professores salariam accipiunt, singulis annis ad festum Sancti Lucae de mense Octobris Matriculæ inscribantur; quo die omnes pariter, qui in præsentia Academia Cathedras perpetuas vel temporales regunt, post emissam fidei professionem jurare obedientiam Scholastico ejusve Judici debeant; necnon se, omnes & singulas, quæ ad eos spectent, Academiae sanctiones servaturos, & quidquid sibi, quod æquum justumque sit, Universitatis nomine injunctum fuerit, executuros.

Singulis annis post octavam Corporis Christi omnium Scholarium cursus, num rati num irriter censendi sint, diligenti examine, Academiae Judici & Tabellione præsentibus, probentur.

Omnes jurejurando promittant ad juris & conscientiae regulas, & juxta Academiae Sanctiones sententiam dicturos; & illud præcipue animadvertant, num Scholares singuli in singulas hebdomadas pro suggestu Theses defenderint, ac omnibus, ad quas obligantur, lectionibus interfuerint: videlicet, tam illis, quæ dictantur, quam quæ viva Magistris voce excipiuntur, ut in Cathedris Decretalium; & Institutionum Civilium.

Probationes Cursum a Theologis initium capiant: mox ad utriusque Juris Professores: deinde ad Medicos, & Artium lectiones gradum facient.

Hujusmodi probationibus quilibet Scholaris per se ipse intersit, nisi aut valetudinis, aut alia justa absentiae causa impediatur; quam tamen Cancellarius cognoscat, ut eam non nisi urgente necessitate admittat. Cursum eodem anno, quo perfectus est, probetur: Non nisi exacto anno probatio valeat, nec in proxime sequentem annum differri possit.

Pro Cursum probatione Artium cultores quatuor denarios Catalanos persolvant Secretario: Ceteri sex: Professorum filii gratis probentur.

Improbatos & irritos Cursum nec ipse Cancellarius comprobare, nec privilegio aliquo confirmare possit, nisi manifesta injuria gravatos compererit.

Cursum licet in alia, quam in hac Cervariensi Academia peracti, admitti poterunt, dummodo legitime, & Academico more confectos fuisse constiterit. Quod tamen, infcio Scholastico, Academiae Secretario non licebit. Idemque obtinebit pro Collegiis, Seminariis, vel Regularibus domibus Cataloniae, ubi Artes & Theologia legitime doceantur. Caveat tamen Cancellarius, ne sub hoc obtentu non legitimi Cursum subreant.

TITULUS XXIII.

De Regula ab Scholaribus, dum vacant Studiis, observanda.

§. 24. Coniunctumque facultatis Auditores cursum in quavis scientia legitimum peregrisse non censeantur, nisi in Philosophia per triennium, in Medicina vero, Jurisprudentia, & Theologia quadriennium diligenter statis horis tam ante quam post meridiem lectionibus tam ordinariis quam extraordinariis, necnon Thesibus propugnandis, & quibuslibet aliis consuetis literariis actibus interfuerint, prout singulis Academiae leges præscribunt.

Omnes Philosophiæ, Medicinæ, Jurisprudentiæ, & Theologiæ Auditores quotannis semel Thesim aliquam in propria facultate ex iis, quæ ad singulas hebdomadas ex suggestu proponi solent, sub Magistris præsidio defendere parati sint, & ad ejusdem nutum defendant, nisi legitime impediatur.

Diligenter vero Scholasticus inquireat, an ipsi præstiterint, præsertim cum pro Baccalaureatus examine veniam ab eodem Scholares petierint.

Curriculo ad Baccalaureatum legitime peracto, Philosophiæ, Medicinæ, & Theologiæ Studiosi in annum; in biennium vero utriusque Juris ad Academiae placitum suæ uniusquisque facultati diligenter incumbat, priusquam ipsis pro Licentiæ gradu examen subire concedatur.

Grammaticæ Latinae & Græcæ, Humaniorum literarum, & Matheosæ Candidati annorum rationem & numerum eisdem Academiae Sanctionibus præscriptos observent. Artium quoque cultores Summulis, Logicæ, Metaphysicæ, Physicæ triennio dent operam, ut pariter Academicis legibus statuitur.

Medicinæ Auditores Anno Primo lectionibus Cathedrarum primariæ, Prognosticorum, & Anatomies horis antemeridianis intersint; post meridiem vero lectionibus Cathedrae Vespertinae, & Methodi: Anno Secundo primariæ Prognosticorum & Anatomies ante meridiem; Methodi & Chirurgiæ post meridiem; Anno Tertio Primariæ & Anatomies ante meridiem; Methodi & Chirurgiæ post meridiem; Anno Quarto Primariæ Prognosticorum & Anatomies ante meridiem; Vespertinae & Chirurgiæ post meridiem. Lectiones quoque simplicium, ut ipsis injungitur, non omitant.

Jurisprudentiæ Studiosi audiant Anno Primo ante meridiem Institutiones Civiles, ut in titulo decimo statuitur: Itidem Cathedrae Pandectarum Primariæ intersint: Mox accedant ad lectiones extraordinarias Institutionum primi & secundi libri; post meridiem Vespertinam Juris Canonici Cathedram adeant, tum in privatis exercitationibus sint frequentes: Anno Secundo ante meridiem Institutiones Civiles, ut in titulo decimo Cathedram Primariam Canonum, & lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quartus audiant; post meridiem Pandectarum Cathedram Vespertinam, & in exercitationibus privatis intersint: Anno Tertio ante meridiem Institutiones Civiles, ut titulo X. Cathedram Codicis primariam, & lectiones extraordinarias libri primi & secundi Institutionum Civilium; post meridiem Cathedram Vespertinam Codicis, & easdem privatas exercitationes obeant: Anno Quarto ante meridiem lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quarti, & Cathedram Decreti; post meridiem Cathedram Voluminis, & privatis pariter exercitationibus vacent. Cathedras Digesti veteris etiam audiant, ut ipsis præscribitur.

Qui Juri Canonico student, exacto prius in Jurisprudentia Civili biennio, id est anno tertio, audiant ante meridiem Institutiones civiles, ut titulo X., insuper & lectiones extraordinarias Institutionum civilium libri primi & secundi, & Cathedram Decreti; post meridiem audiant lectiones Decretalium, ut eodem titulo X.: Anno quarto ante meridiem lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quarti, & Cathedram Concilii Tridentini; post meridiem Decretales, ut præfato titulo. Audiant quoque Cathedras Sexti, & Clementinarum horis sibi assignandis.

Porro Præceptores sedulo curabunt, ut Juri utriusque Studiosi quæcumque hac super re ipsis injuncta & præcepta fuerint, diligentissime præstent. In hoc idem non disparem diligentiam Cancellarius adhibebit, qui lectionum extraordinariorum distributionem ad Institutiones civiles antemeridianis horis explicandas, prout ipse utilius censuerit, temperabit.

Juris civilis Studiosi, si Juri hujusmodi quadriennio annuum Juris Canonici cursum adjunxerint, Juri utriusque Baccalaureatum consequi poterunt; idque vicissim pro Canonistis valeat.

1730. Tempus post Baccalaureatum cæteris vacandi studii.

Theologi in quadriennium tam ad Primariam quam ad Vespertinam eisdem, quam sequuntur, sententiæ Cathedras assidui esse teneantur. Scitista autem ad Primariam propriæ sententiæ, & ad Vespertinam Doctoris Suarez. Verum omnes pariter Anno primo Philosophiæ morali, secundo, tertio, & quarto Cathedræ Sacrorum Bibliorum, & Theologiæ morali operam dabunt.

Scholaribus a Grammatica ad Theologiam nonnisi semel liceat exactum anni curriculum in eadem facultate repetere, nisi ob affectam valetudinem secus facere cogantur.

Qui legitime Cursum ad Baccalaureatum peregerit, ut postmodum ad Licentiæ gradum promoveatur, iterum se exercere, & novam, ut in quavis facultate præscribitur, sui periculum facere obligetur.

TITULUS XXIV.

De Chirurgiæ Studio.

§. 25. Ad Chirurgiæ studium se conferre volentes, congruenter in latino sermone, & Philosophia versati sint; quæ de re, ut in Academia moris est, non aliter, quam prævio examine & approbatione admittantur. Præcipuus hujus artis Tractatus a Prælectore triennio excipiet de Scripto. Quadriennium insuper experimentis Chirurgicis diligenter impendit in hac vel alia Civitate, in qua sit Collegium Chirurgorum, donec Magisterii honorem assequantur: quem non ante obtinebunt, quam lectionem ex Guidonis Tractatu de Vulneribus, Ulceribus, & Tumoribus sorte ducendam in semihoræ spatium habeant, & in tres continuas horas a Medicinæ & Chirurgiæ Professoribus examinentur & approbentur; nec non stipendia, quæ jure, & ex Academia præscripto pendi solent, percipiant: triginta videlicet libras monetæ Catalaniæ, ex quibus viginti quatuor distribuuntur inter Examinatores & Cancellarium, cui tamen duplex portio debetur; reliquum inter Secretarium & Ministros.

Gradum ejusmodi consequuntur pro toto Catalonia Principatu Chirurgiæ Magister conferatur, nec aliam sive Archiatri sive Collegii probationem aut licentiam desideret.

Qui Chirurgiæ triennium in hac Universitate legitime confecerit, ad Magisterium vel ex Collegio Barchinonensi, vel ex Archiatro obtinendum, dimidium solum percipiat distributionem, quas cæteri dependere obligantur. Eo præterea peculiari beneficio & privilegio gaudeat, ut pro suo jure in quavis Principatus parte Chirurgiam facere possit. Collegium vero Barchinonense nulli Magisterium demandare valeat, qui testimonium Academia Secretarii non exhibuerit, quo legitime constet, triennale curriculum rite & ex Academia Sanctionibus peregrisse.

Chirurgiæ Studiosi uti veste Academica non astringantur, dummodo decenter alioquin incedant.

TITULUS XXV.

De stipendiis, sive pecuniæ distributionibus, ad gradus suscipiendos persolvendis.

§. 26. Qui gradum Baccalaureatus, Licentiæ, Doctoratus, sive Magisterii in qualibet facultate suscepturus sit, consuetam in hac Universitate apud Academia Secretarium pecuniæ summam deponat; alioquin eum nequaquam ad examen Cancellarius admittat. Eiusmodi vero pecunia partim in Academia compendium cedit, partim in Scholasticum, Doctores, & Ministros, qui hujusmodi actis ex officio interfuerint, distribuatur:

Videlicet: Pro Baccalaureatu cuiuscumque facultatis sex libræ monetæ Catalaniæ, ex quibus

duodecim regalia Cancellario, sex Examinatoribus singulis, tria Bidellis singulis, unum singulis Apparitoribus, duo Cæremoniarum Magistro, decem Secretario, decem ærario Academiae attribuantur.

Pro Licentiæ gradu in Jure canonico vel civili, octoginta libræ solvantur, quarum dimidia summa tribuatur ærario; ex altera vero Cancellario sex libræ: Patrono quatuor: tres singulis Examinatoribus: Secretario quatuor: Bidellis tres: una singulis Apparitoribus: una Cæremoniarum Magistro.

Pro Doctoratu in Jure canonico vel civili libræ centum & viginti quatuor; ex quibus quadraginta quatuor ærarium sibi vindicet, ex reliquis octoginta Cancellarius duodecim, sex Patronus, singuli Juris canonici vel civilis Doctores tres, cæteri aliarum facultatum Doctores vel Magistri, singuli singulas, Secretarius sex, singulas singuli Bidelli, singuli Apparitores singulas, unam Magister Cæremoniarum.

Pro Licentiæ gradu in Theologia, & Medicina libras sexaginta, ex quibus triginta sex ærario. Ex reliquis viginti quatuor Cancellario quatuor: Patrono duæ: singulæ singulis Examinatoribus: Secretario duæ: Bidellis, Apparitoribus, & Cæremoniarum Magistro singulæ dependantur.

Pro Doctoratu in Theologia, & Medicina nonaginta quatuor libræ; ex quibus triginta quatuor ærario; ex reliquis sexaginta Cancellario octo: Patrono quatuor: duæ Medicinæ Doctoribus: Septem regalia cæteris Doctoribus, seu Magistris: singulis Bidellis sesqui libræ: singulis Apparitoribus singulæ: libra una Magistro Cæremoniarum.

Pro Licentiæ gradu in Artibus quinquaginta libræ; ex quibus triginta ærario; ex viginti reliquis Cancellario tres: Patrono duæ: singulis Examinatoribus singulæ: Secretario duæ: Bidellis quatuordecim regalia: duodecim Apparitoribus: sex Magistro Cæremoniarum.

Pro Magisterio in Artibus quinquaginta quatuor libræ; ex quibus viginti quatuor ærario; ex reliquis triginta Cancellario duæ: una Patrono: singulæ singulis Artium Magistris: cæteris Doctoribus septem solidi: Secretario duæ libræ: singulis Bidellis quinque regalia: singulis Apparitoribus quinque: & quinque Magistro Cæremoniarum.

Si quid ex pecuniarum summis ad distribuendas propinas assignatis superfit, in ærarium inferatur; si quid vero defuerit, ex eodem depromere liceat.

Ex summis, sive portionibus pecuniarum, quæ pro licentiis Canonum, Legum, Theologiæ, Medicinæ, & Artium, Academiae ærario solvantur, poterit pro arbitrio Cancellarii decerpi & erogari, quidquid pro impensis, ex more Academico fieri solitis, in licentiæ functionibus opus fuerit: videlicet triginta sex libræ in Licentiis utriusque Juris: Viginti quinque libræ in Licentiis Theologiæ, & Medicinæ: Viginti libræ in Licentiis Artium: ac demum pro Doctoratus seu Magisterii solemnibus in quavis facultate duodecim libræ, quæ pro singulorum Doctoratum, seu Magisteriorum collatione ex summa pariter ad ærarium pertinente deducuntur. Hæc autem impensa augeri non possit, tametsi plures eodem tempore Doctoratum seu Magisterium suscipiant.

Si quis Baccalaureatum, aut Licentiæ honorem petens, ab Examinatoribus repulsam patiat, vel quia præfinitum legendi tempus non expleverit, vel quia dignum pro gradu suscipiendo peritiæ specimen non exhibuerit, pecunia ad id deposita non secus, ac si gradus

gradu sit summa. Pro Baccalaureatu sex libræ monetæ Catal.

Pro Licentiæ in Jure 80. lib.

Pro Doctoratu in eodem 124. lib.

Pro Licentiæ in Theolog. & Medic. 60. lib.

Pro Doctoratu in eisdem 94. lib.

Pro Licentiæ in Artibus 50. lib.

Pro Magisterio in iis 50. lib.

Quod superest ex assignatis in ærarium inferendum.

Ad gradus non admissi pecunias amittant.

Ad Licentiæ gradum promovendi novum sui periculum facere teneantur.

Chirurgiæ Auditores per examen admittendi.

Quæ conditione Magisterium iis conferendum.

Quæ eorum sint Privilegia.

Gradum aliquem suscipi ad examen non admittendi nisi post datam sitantam pecuniam.

Quæ vero pro quolibet

In Anniver-
sario Concep-
tionis B. Ma-
rie Virginis
Theses pro-
pugnandis
Baccalaurea-
tus gratis
dandus.

Ceremonia
in gradibus
conferendis
observanda.

Ad gradus
promovendi
se cursus rite
consecisse
probare te-
neantur.

Examen
quod esse de-
beat.

conferretur, distribuenda erit. Candidato autem hujusmodi rursus examinando vel annum vel brevius etiam, si ita æquum videbitur, temporis spatium statuatur, addito tamen onere confectas iterum impensas faciendi; quod si in altero examine defecerit, deinceps non admittatur.

Scholaribus, qui in Anniversario & solemnino Otiduo juxta laudabilem præsentis Universitatis consuetudinem, Conceptioni B. Virginis Mariæ consecrato, Theses literias pro Academia propugnaverint, Baccalaureatus gratis, non tamen abique examine, conferatur.

Prætor Cervariæ, aut quicumque alius Magistratus, nocturnis horis, quibus in Academia pro Licentiis examen haberi solet, Doctorum seu Magistrorum famulos venientes & abeuntes nec impediatur, nec remoretur.

Dum in Academia Doctoratus & Magisteria solemniter conferuntur, Doctores seu Magistri, suæ quilibet facultatis insignibus exornatus, huic celebritati interfint, ad quam ab ædibus Cancellarium deducunt, quem a sinistris comitabitur Candidatus sola ornatus Epomide seu Almutio, a dextris autem Patronus; rursusque omnes, collatione gradus peracta, ab Academia ad eandem Cancellarii ædes rite & de more progredientur, ita tamen, ut Patronus, & recens Laureæ insignitus locum, unufquisque proprio gradui destinatum, obtineat.

TITULUS XXVI.

De Examine ad Gradus promovendorum.

§. 27. Cum par æquumque sit, ut qui ad Academicos gradus aspirant, ingenium pariter omni solertia excolere, & doctrina cumulare satagant, jure optimo statuitur, ut Scholares omnes, qui pro quovis gradu ad examen vocandi fuerint, legitimis antea documentis Scholastico ostendant & probent, se cursus ex præscripto Academico constitutos, vel in hac ipsa Universitate vel alia, rite consecisse, atque ita, ut tempus præstitutum, & legitime computatum singulis gradibus respondeat;

Videlicet pro Artium Baccalaureatus tres ejusdem facultatis integros cursus consecisse oportet; tamen, ut nullum præfatis cursibus, vel Medicinæ, vel Theologiæ simul impendere liceat: Pro Medicina, post adeptum Artium Baccalaureatum, quadriennium: Pro utroque Jure, præter confectum Dialecticæ curriculum, quadriennium pariter juxta Sanctiones Academiae: Pro Theologia quadriennium etiam absolvisse, ac insuper acquisivisse in Artibus Baccalaureatum, vel saltem peregrisse ad eundem obtinendum legitimos cursus.

Qui Baccalaureatum in quacunque facultate obtinere velit, prælectionem ex tempore in semihoræ spatium habere debeat. Postmodum vero tres Doctores seu Magistri, vel perpetuam vel temporalem ejusdem facultatis Cathedram obtinentes, quibus dumtaxat in omni gradu jus examinandi tribuitur, ejusdem in illa Arte peritiam variis hinc inde quaesitis ad horam integram experimento severiori scrutentur & explorent.

Hoc autem tempus, ut etiam in Licentiæ gradibus, nec ipse Cancellarius contrahere, potius vero ut ad sesquihoram porrigatur, mandare possit. Candidatus tamen quavis dignitate excellat, vel sit filius Magnatis Hispaniæ, stans & detecto capite ab antiquiori Doctore Baccalaureatum petat, nec ipsum tunc Bidelli comitentur.

Cancellarius post Festum Sancti Lucae tres antiquiores ex unaquaque facultate Doctores, & singulis deinceps annis eodem ordine reliquos, destinabit, qui in eum annum ad Baccalaureatum

promovendus rite examinent. Hi vero caveant, ne collusorie cum Candidatis agant, eosque de proponendis examinis punctis, & argumentorum solutionibus ex composito præmoneant, aut suffragium suum de eorundem approbatione illis parefaciant. Proinde jurato respondeant, injunctum sibi munus, qua par est diligentia, ad Academiae præscriptum tam pro Baccalaureatu, quam pro Licentiæ gradu, obituros; seque nullatenus commissuros, ut examinis severitas labefactetur. Hujusmodi examina Secretarius in acta referet Codice ad id parato; quod si præstare neglexerit, decem ducata in Hospitalis compendium dependet.

Suffragia approbationis & reprobationis per tesseras seu globulos literulis A & R signatos in Urnam cautim ab Examinatoribus conficiuntur, servato inter se antiquitatis ordine. Patronus autem in licentiis primum in ferendis suffragiis locum obtinebit, quæ Secretarius excipiat, & mox palam proferet, ut omnibus innotescant. Publicato semel Scrutinio, fas non sit, suffragia rursus accipere; neque etiam sub obtentu, quod aliquis imprudenter vel A pro R, vel R pro A, in Urnam injecisset.

Candidati rite examinati, priusquam Baccalaureatus honore decorentur, quod etiam in Licentiis & Magisteriis obtinebit, fidei, ut moris est, professione præmissa, in verba ex Academia formula præscripta jurabunt, se Immaculatam B. V. hujus Academiae Patronæ Conceptionem, & Constitutionem Unigenitus san. me. Clementis XI. strenue propugnatos. Privilegia insuper, prærogativas, & jurisdictionem præsentis Universitatis nunquam a se oppugnatum iri; & non solum ejusmodi gradum in alia Academia non suscepturos, sed neque subituros examen.

Ad Baccalaureatus Medicinæ, Juris utriusque, & Theologiæ examen Cancellarius aptum & certum temporis spatium præscribit, a Pentecoste ad Festum Sancti Joannis de mense Junii. Tres Examinatores, postquam uniuscujusque facultatis candidatos rite probaverint, seorsim præterea illos diligentiori examine explorent, ac præmissis de justitia & æquitate retinenda jurejurando, inter singulos juxta eorundem majus vel minus meritum & peritiam prælationis ordinem constituent. Secretarius rem in acta referet, & quem cuique obrigerit prælationis locum, in Baccalaureatus diplomate adscribet, simulque Candidatorum numerum recenset; quod si vel hoc prætemiserit, vel prælationis seriem & ordinem inverterit, officio privetur.

Porro singulis post primum deinceps Baccalaurei præter stipendia jam præscripta pro singulis quibusque gradibus, quibus a primo Baccalaureo distant, bina insuper regalia pendunt: Videlicet secundus in ordine regalia duo: Tertius quatuor: Quartus sex, & sic deinceps. In publicis Academiae functionibus unicuique juxta Prælationis ordinem ipsis constitutum locus aut gradus, sive in incessu sive in sessionibus, aut dignior, aut inferior assignabitur.

Ad Licentiæ in Artibus obtinendam Candidatus Philosophiæ Morali in Anno dare operam, atque ita se in illis ipsis artibus, quas triennio addidit, exercere debebit, ut bis Thesis propugnandis præsit, extraordinarias lectiones per tres menses habeat, & interpretationem ex tempore inter Competitores ad Cathedram Artium vacantem instituat.

Ad Licentiæ Medicinæ annus quintus experimentis practicis diligenter impensus exigitur, ut Academiae Sanctiones præscribunt.

Ad Juris utriusque Licentiæ biennio Candidatus exercitationi, quam vulgò *Passantiam* dicunt, vacasse oportebit, exacto prius legitime

Juramentum ab Examinatoribus præstandum.

De Suffragiis approbationis, vel improbationis.

Juramentum ab admittis præstandum.

Qua conditione Licentiæ in artibus danda.

Qua Medicinæ.

Qua Juris utriusque.

qua-

quadriennio : ad Baccalaureatus Juris civilis cultores explicent Anno primo Institutionum Justiniani Libros primum & secundum : tertium & quartum Anno secundo. Thesis præterea ex materia Civili pro arbitrio deligenda pro suggestu defendendis unoquoque anno præsideant, quibus Juris utriusque Professores interfint. Argumenta Scholares proponant, quorum primum quidem confirmabit & corroborabit Licentiatas, reliqua Baccalaurei. Juris Canonici Studiosi Institutiones Justiniani, ut Juristis præscribitur, explicabunt, & non secus propugnandis Thesis præerunt, quæ tamen ex controversiis Canonum depromantur. Decretales etiam Libri quinti Anno primo audient.

Ita pariter Juris utriusque Candidati in Academia Gymnasii super hisque Institutionibus, quæ biennio explicantur, se exercent, easque dumtaxat vacationes habeant, quæ a Cancellario solemnibus præsertim diebus indicuntur. Commentationes autem hujusmodi in privatis quoque ædibus haberi poterunt, prout Cancellario visum fuerit, qui pro sua prudentia & arbitrio aptiorem & utiliorem harum Juris exercitationum distributionem, ordinem, & formam dispensabit.

Qua Theologia.

Ad Licentiam Theologiæ consequendam, emenso prius legitime quadriennio, singuli Candidati ex Tractatibus, quos a Professoribus exceperint, binos publice Tyronibus in annum exponant, & decreta ex illis Themata pro suggestu propugnanda suscipiant.

Qua deorsum in singula facultate.

Ad obtinendum cujuslibet Licentiæ gradum prælectio in horam integram instituat. Mox per tres horas argumenta a tribus Doctoribus seu Magistris recentioribus contra expositam doctrinam proposita Licentiantibus referant. Quod demum peracto, Doctores, qui saltem quinque præter Patronum pro hujusmodi examine interesse debent, antiquitatis ordine inter ipsos servato, in duas continuas horas, quas maluerint difficultates ad universam ejus, qui laureandus est, facultatem pertinentes, objicent, quas ipse statim dissolvat atque explanabit.

Præter argumenta a tribus Magistris junioribus proponenda, alius deinceps ab illis Doctor quartum instruat, quod tamen horæ quadrante non excedat; propositæ vero difficultati ipsemet arguens, non autem Candidatus, satisfaciatur.

In Artium Examine qui Professores locum habeant.

In Artium examine earumdem Professores, necnon Philosophiæ Moralis, Matheos, & Rhetoricæ tantummodo locum habeant. In Medicina ejusdem facultatis Professores, & Chirurgiæ, dummodo Magisterium in Artibus jam obtinuerint; quod etiam in utroque Jure & Theologia servabitur; adeo ut Examinatoris nunquam fungi possit, qui simul Cathedram & Doctoratum non obtineat.

Examinatorum numerus Academiae Sanctionibus præscriptus in hujusmodi unoquoque examine observetur. Ceterum si contigerit non constare numerum ex Professoribus, vel quod absint, vel quia Doctoratu aut Magisterio insigniti non sint, adfiscatur Doctor seu Magister antiquior ex iis, qui Cathedrarum oppositiones, substitutiones, aliasque literarias Academiae exercitationes frequentare solent.

Cancellarius, præterquam necessitate urgente, neminem ex iis Professoribus, qui ad Licentiæ examen, seu probationem convenerunt, e Sacello egredi, nisi post absolutum examen, patiat. Occlusæ Januæ Claves junior Doctor aservabit. Ad lectionem, argumenta, & quæstiones rite instituendas & peragens Cancellarius, ut moris est, certi temporis intervalla constituet, & pro singulis dispensabit; nunquam vero patiat, Licentiæ Scrutinium in horas antemeridianas & pomeridianas dividi, sed totum Scrutinium post meridiem celebrabitur, citius

vel serius pro temporum varietate, ut Cancellario placuerit inchoandum.

Postridie ejus diei, quo Licentiæ examen habitum fuerit, Primarii facultatis illius Professores vacationem antemeridianam a lectionibus habeant.

Si post Licentiæ Scrutinium paria inter se tam approbationis quam reprobationis Doctorum suffragia fuisse contigerit, Cancellarius parti, quæ videbitur æquior, adhærebit; sique Cancellarius suffragiis approbationis accesserit, id Secretarius in acta referet, ac in ipso gradus diplomate, quod Candidato tradetur, innere etiam, & exprimere debet.

Quotiescunque Licentiæ Doctoratus seu Magisterii Scrutinium sive examen primo quoque tempore habendum erit, Cancellarius sex dies ante iudici & publicari mandet, ut quisque suum prælationis ordine locum obtinere possit; nec unquam eodem die duplex pro Licentiâ habeatur examen.

Qui in hac Universitate Licentiâ consecutus fuerit, jurato spondeat, nequaquam se ejusdem facultatis Doctoratum seu Magisterium in alia Regni Aragoniæ Universitate susceperum.

Tam in Licentiâ quam in Doctoratus & Magisterii insignibus recipiendis Patronum agat Doctor antiquior. In Licentiis vero & Magisteriis Regularium antiquior ex ipsa familia Doctor vel Magister eligi poterit a Regulari Candidato.

In Licentiis Patroni dumtaxat munus erit, argumenta & quæstiones Candidato propositas dilucidare, & si quando oportuerit, eisdem per se respondere.

Textus seu puncta, ad prælectionem assignanda, qualitati gradus suscipiendi respondeant, scilicet in Artibus ex Logica Aristotelis ad Baccalaureatum, ex Physicis ad Licentiâ, in Medicina ex Hippocratis Aphorismis, ad utrumque gradum. In Jure Civili ex Institutionibus Justiniani ad Baccalaureatum: ex Pandectis ad Licentiâ. In Jure Canonico ex Decretalibus ad Baccalaureatum; ex Decreto Gratiani ad Licentiâ. Pro Theologia ex Magistro Sententiarum ad utrumque gradum. Ut autem fraus omnino absit, Tituli seu Capita sorte ducantur coram Scholastico una cum Tabellione, qui rem actis consignet, & tribus recentioribus Magistris, si examen fuerit pro Licentiâ, cum duobus vero, si pro Baccalaureato.

Puncta ad prælectionem assignanda.

Laureandus, præsertim in Licentiâ, ex tripartita sortitione Titulum vel caput eligat, unde Doctores Textum ad prælectionem designent. Tempus vero pro illa contenda viginti quatuor horarum in minori gradu, & triginta sex in majori assignetur.

Candidati intra horam a tempore conditionis, punctum, ex quo lectionem conficere debebunt, singulis Examinatoribus præsentandum curent.

In Doctoratus seu Magisterii collatione, præter consuetum de more Academico celebritatis apparatus, Laureandus, ex subjecta quisque propriæ facultatis materia, orationem in horæ quadrantem instituet. Philosophus videlicet ex Ethicis Aristotelis, Medicus ex Aphorismis Hippocratis, Jurista ex tribus posterioribus libris Justiniani Codicis, Canonista ex Decreto Gratiani, Theologus ex Sacris Bibliis.

Dum Magisteria seu Doctoratus solemnibus ritu in Academia conferuntur, qui duplici Magisterio seu Doctoratu est præditus, cujus maluerit, facultatis cæui se adjungere poterit. Si vero Cathedram obtinuerit, se inter Professores facultatis ejusdem Cathedræ pro Doctoratu vel Magisterio in ea conferendo exhibebit; Quod non dispari jure in reliquis Academiae functionibus servandum erit. Distributiones vero,

vulgo propinæ, ipsi conferantur ex qualitate gradus, quem ea occasione præferet. Nemo, quamvis Cathedram Proprietatis obtineat, nisi idem Doctorali seu Magistrali Laurea insignitus sit, huiusmodi functionibus interesse possit.

TITULUS XXVII.

De Repetitionibus Licentiantorum.

§. 28. Cum compertum sit, neminem Magisterii honore merito decorari posse, nisi convenienti temporis intervallo præclare se in illa ipsa disciplina exercuerit, quam profiteri debet, & satis luculenta industria suæ argumenta præbuerit, hoc legitime sancitur, ut videlicet:

Quid præstandum a Baccalaureis ante Licentiæ examen.

Omnes Baccalaurei, cuiuscumque facultatis fuerint, antequam ad examen Licentiæ recipiantur, lectionem in horam integram instituant, & palam enuncient super aliquo propriæ facultatis Textu, qui sibi opportunior & gratior visus fuerit, ad doctrinæ suæ specimen exhibendum. Huic solemnium præludio intersint Patronus, & plerique facultatis Doctores seu Magistri, qui Baccalaureum a propriis ædibus ad Academiam comitentur, præsentibus ex more Bidelibus & Cæremoniariis Magistro, qui muneri rite in omnibus satisfaciat. Prælectione vero peracta, duo ex Baccalaureis pro ingenii viribus in semihorulæ spatium argumenta instruent, quæ ab ipso Candidato erudita interpretatione, quæ tamen quadrantem horæ non excedat, illustranda erunt. Mox Humaniorum Literarum Alumnus accurante Præceptore, pro re nata coronidem in Academiæ laudes imponet.

Candidatus repetitionem aggressurus, prius veniam a Cancellario impetrabit, qui diem horamque reliquis etiam Academiæ functionibus opportunitatem præstituet.

Huiusmodi repetitionis tempus quatuor dies ante in Gymnasio una cum Theoremate propugnando publicetur, illamque insuper Candidatus ipse octo ante dies Patrono approbandum subiciet.

Nemini liceat repetitionem ante promulgare, quam distributiones, vulgo propinas, pro licentiæ Scrutinio, simulque quadraginta quinque Regalia saltem intra quindecim a repetitione dies penes Academiæ Secretarium deposuerit, nisi vel ægritudine vel iusto alio, quod Cancellarius noverit, impedimento retardatus; ex illis vero decem sibi vindicet ærarium, decem Patronus accipiat, sex Professor Rhetorices, duo singuli Baccalaurei argumenta proponentes, tria Bidelibus minor, totidemque Cæremoniariis Magister, septem Bidelibus major, qui repetitionis Gymnasium ex Academiæ suppellectili, ut moris est exornabit, adeo ut aliunde quæstam superinducere non liceat; Sicuti nec sumptus ultra hic præscriptos augere, quod diligenter in omnibus Academiæ functionibus caveat Cancellarius; si secus fiat, repetitio irrita & inanis censeatur.

TITULUS XXVIII.

De Gradibus in Academiis cooptandis.

Gradus in aliis Academiis suscepti non cooptandi nisi prævio examine.

§. 29. Gradus in aliis Academiis rite suscepti, nisi prævio examine, & peroluta dimidia stipendiorum parte, quæ perfolvi consuevit, in hanc Cervariensem aggregari, seu cooptari non possint. Hæc autem stipendiorum portio inter eisdem distribuatur, inter quos in collationibus graduum integre distribuitur.

Baccalaureatus alibi susceptus in hanc Universitatem non cooptetur, nisi præter examen modo præscriptum, illum insuper certo collatum, ac tot cursus a Candidato rite confectos esse, quot in hac Cervariensi Academia requiruntur, legitimis documentis ostendatur.

Si quis autem non modo Baccalaureatum, sed & licentiam in alia Universitate assecutus, huic aggregari velit, non ad ipsius quidem Baccalaureatus, verum ad Licentiæ dumtaxat obligetur examen. Quod etiam pro obtinendo insuper Doctoratu ipsi suffragetur.

Quod si legitimo documento constiterit, huiusmodi gradus in Academia Salmantina, Complutensi, Vallisolitana, & Osenensi susceptos esse, tum ab examine tum ab hac solutione immunes erunt, præterquam a decem Regalibus, quæ pro huiusmodi cooptationis testimonio Secretario perfolvantur.

Qui Rhetoricæ, sive Matheseos in hac Universitate Cathedram obtinuerunt, & Magisterium in Artibus alibi etiam, quam in Academia Salmanticensi, Complutensi, Vallisolejana, aut Osenensi consecuti fuissent, gradus illius incorporationem sine examine consequi poterunt; Stipendia tamen non secus, ac si examen intercesserit, iis, ad quos pertineat, distribuenda perfolvent.

In Doctoratibus cooptandis ea tantum sit celebritas, ut Doctores seu Magistri in locum Academiæ consuetum conveniant, & novus Collega palam ab omnibus rite admittatur, cui sessio in hac Universitate concessa intelligatur a die non suscepti, sed cooptati gradus.

Qui nec gradum in hac Universitate receperint, nec alibi susceptum in eandem legitime cooptarint, ad regendas Cathedras, & plerasque Academicas functiones, ut in Statutis præscribitur, promunere obeundas non admittantur.

TITULUS XXIX.

De Doctorum, seu Magistrorum confessione, & præcedentia.

§. 30. In quovis Doctorum seu Magistrorum congressu ita sessionis ordo digeratur, ut inter Theologos & Jurisconsultos, qui promissæ assidere debent, gradu antiquior præferatur: quos deinceps Medici excipiant; & postremo loco Philosophi, prout in titulo secundo sancitum est. Hic ordo pro omnium graduum & Professionum classe etiam inter Scholares, cum occasio tulerit, observabitur.

Cum singularum facultatum peculiare congressus habentur, antiquior ex Doctoribus, qui convenerunt, dummodo sit Professor ordinarius, primum in subfelliis; si vero alienæ facultatis Doctores interfuerint, proximum ab eo locum obtineant.

Cum Cancellarius Aulam ingreditur, ut assertionibus publicis, aliisque actibus promunere intersit, Candidatus paulisper subsistat, brevem narrationem eorum, quæ tunc tractantur, atterat, veniamque urbana, ut moris est, salutatione ab eodem petat. Hunc vero honorem tam ipse quam arguentes Cancellario tantum, præterea nemini, exhibeant.

TITULUS XXX.

De loco Exteris in Academia concedendo.

§. 31. In publicis & solemnibus Doctorum seu Magistrorum Conventibus, nemini liceat, excepto Conservatore, inter Doctores eisdem assistere. In cæteris vero plerisque functionibus poterunt ad Scholasticæ arbitratu exteri Doctores admitti, ac Viri etiam præclari, aut in aliqua dignitate constituti; ut & Prætor Cervariæ, quibus post antiquiorem locum assignetur.

Cum Cervariæ Civitas Academicis actibus intererit, post antiquiorem Prætor assistebit, a quo deinceps decuriones; idemque obtineat, si quando Civitatis Commissarios ad Academiæ Conventum rite & solemniter congregatum, verba facere oportebit.

Cum

Laudatis hic Universitatis exceptis.

Quid præstandum in cooptandis Doctoribus.

Cum Cancellarius, & Doctores seu Magistri de more convenientes propugnacioni Theſum interſunt, idem ſeſſionis ordo inter eorſdem ſervetur, ac in publicis Conventus Academici functionibus; neque Facultas præceder, ſed antiquior Concilii Doctõr, ut moris eſt, principem locum obtinebit.

In literaria Paleſtra exercitationibus, aut Theſibus pro ſuggeſtu defendendis locus, ut Statuta præſcribunt, exteris Doctõribus a Cancellario aſſignetur. Verum ſi Doctõr aliquis Salmanticensis fuerit, hoſpitis quidem ſede recipiatur, primo tamen arguendi honore donetur.

TITULUS XXXI.

De Academia Conſervatore.

§. 32. Cervariæ Civitati unum e ſui Magiſtratus Proceribus eligere conceditur, qui Academicæ Conſervatoris titulo & munere decoretur, eoque nomine, foro & privilegiis Academicæ ubivis locorum gaudeat. Inter Doctõres poſt antiquiorem, locum obtineat, & diſtributionem in ſolemniſibus Academicæ functionibus fieri ſolitæ particeps ſit. Quoties autem ejuſmodi renunciatio fiet, Civitas ipſa certiorum ea de re faciat Academicæ Proteſtorem.

Conſervator ſolemniſſimis Academicæ functionibus publice intereſſe debet; ſiquæ Matrivi, vel alio principi loco commorari contigerit, ubi legatione Profeſſor aliquis Academicæ nomine perſungatur, ſe illi ſocium adjunget.

TITULUS XXXII.

De eligendis Academicæ Officialibus.

§. 33. Definitorum Concilium eos eligat Academicæ Officiales, quos ad obeunda proprii Miniſterii munera magis idoneos cenſuerit, & Academicæ Proteſtorem, electionis huiusmodi certiorum faciat.

Rite electus poterit quidem juſta de cauſa, quæ etiam ad Proteſtorem Academicæ deferatur, ab officio ſuſpendi, non tamen removeri ſine legitima & judiciali notione. Hæc autem ad Officiales audientia Scholaſtici, quos ſolus renunciatio Cancellarius, non pertinent.

Si vacet officium ipſius anni deſurſu propter Poſſeſſoris obitum, aut remotionem ex delicto, ſive ob quamlibet aliam cauſam, Concilio legitime coactõ fiat electio; atque interim, ſi res ita exegerit, aliquem ſufficiat Cancellarius.

Cum quis ejuſmodi delictum aut ſcelus patriverit, aut vel in ordinariam privationis officii poenam ipſo jure incidit, ſive per ſententiam Judicis juxta Academicæ Sanctiones, vel ex juris communis diſpoſitione puniendus ſit, tota cauſæ cognitio ad Cancellarium ſpectet.

Secretarius, Cappellanus major, & duo Bidelli, qui quoad vixerint, officium in Academia retinebunt, a Rege in præſentiarum nominandi ſunt, cui Concilium Definitorum, Proteſtoris Academicæ opera, perſonas idoneas, per ternas, ut, aiunt, proponet.

Magiſtri & Doctores, ad Concilium pro electione accedentes, jurent ſe, remota omni fraude, nihil in huiusmodi electionibus præ oculis habituros, niſi juſtitiam & æquitatem, nec quod dederint, ſuffragium indicaturos.

Nullus autem eligi poſſit, qui alicui ex Profeſſoribus intra quartum cognationis gradum conjunctus ſit.

Officiales ſinguli, priuſquam munus aggrediantur, emiſſa fidei Profeſſione, obedientiam Cancellario, ejuſque Judici jurati ſpondeant, atque omni fide & integritate officio ſatisfacturos; quod quamdiu præſtare neglexerint, tandiu ſalarium carebunt.

TITULUS XXXIII.

De Officiorum incompatibilitate.

§. 34. Ut Cervariensis hujus Academicæ utilitati & ſplendori conſulatur, duo officia vel ſalaria neminem aut conſequi aut percipere poſſe ſtatuitur; nec qui Civitatis Miniſterio fungatur, ad Academicæ munera deligi, niſi Eligentibus conſtet, utriusque poſſe probe & fideliter ſatisfacere.

TITULUS XXXIV.

De Academicæ Secretario.

§. 35. Academicæ Secretarius, qui nullibi præterea huiusmodi officio fungi poterit, ſedulam rebus omnibus curam impendat, ac munus ſuum accurate ac ſolenter impleat, nihilque eorum, quæ pro Academicæ bono ejus fidei commiſſa ſunt, negligat, aut parvi pendat.

Libros omnes ſeu Codices ad officium ſuum ſpectantes diligenter referat, digerat, & obſignet, ut ſingula ſuis locis apte diſpoſita, nihilque in regeſtis Academicæ præpoſterum aut inconcinnum reperiat.

Collationibus graduum Baccalaureatus interſit, quas (Codice ad id peculiariter deſtinato) actis ipſe conſignet, ab antiquiore Examinatore ſubſcriptas; ſi hæc in alienum Codicem retulerit, quatuor regalibus Hoſpitali aſſignandis mulctetur. Singulos inſuper Codices pro unaquaque facultate paratos habeat ad curſuum probationes. Hos autem alibi exactos per ſe ipſe non admittat, quin Cancellarius ea de re conſulatur, ut Titulo XXII. præſcribitur. Si ſecus fecerit, octo regalium mulctam ſubeat.

Qua par eſt, cura & aſſiduitate Archivum Univerſitatis cuſtodiat, & Diplomata, Inſtrumenta authentica, idque genus alia, quæ penes Academicam ſunt, ſive in Archivum, ſive in Secretaria diligenter aſſervet. Horum omnium conſiciat repertorium, & ſingula, cum occaſio tulerit, ſarcta recta exhibere teneatur; idemque de cætera Univerſitatis ſupelleſtili, ipſi vel aliis concredita, deſinitur.

Duabus Archivum clavibus obſeretur, quarum altera ſit penes Secretarium, altera penes juniorem Ratiocinatorem proprietarium; nec utquam aperiat, niſi ſimul conveniant Archiviſta & Secretarius.

Illuc aſſervandæ inferantur Bullæ Pontificiæ, Diplomata Regia, Conſtitutiones Academicæ, & id genus documenta alia. Horum autem exemplaria ex Archetypis authentice tranſcripta in Secretariæ Scriniis ad opportuniorem uſum collocentur; necnon quotannis libri omnes, in quibus decreta Academica, Matricula, viſitationes, & Decreta Regia continentur.

Si oportuerit documentum aliquod ex Archivum educi ſeu efferri, notula ibidem, ejuſmodi educationem indicans, reponenda erit. Curabit tamen Scholaſticus, ut quod deductum, exportatumve fuerit, ocius in Archivum referatur.

Singulis quoque ſemeſtribus Archivi Viſitatorum Academia deputabit, qui ſedulo inquiret, num, quæ de eodem ſancita ſunt, legitime implementur; & ſi quod animadverſione dignum compererit, Scholaſtico indicabit, ut pro rei opportunitate utilius remedium incommodo aſſeratur.

Secretarius in repertorium, quod univerſæ ſupelleſtilis ſive mobilium Academicæ conſiciet, ſi quid etiam ejuſmodi præterea Academia comparaverit, referre debeat; aliàs Cancellarius nec pretii ſolvendi mandarum decernat, nec illud ſubſcribat; ejuſque ſit ſolicite curare, ut hæc a Secretario juxta normam hic præſcriptam obſerventur.

Ex Cervariæ Magiſtratu Procer Academicæ Conſervator eligendus. Quod ejus ſit munus, locus, Privilegia.

Academicæ Officiales a Definitorum Concilio eligendi.

Secretarius, Cappellanus major, & duo Bidelli a Rege nominandi.

Juramentum ab electoribus præſtandum.

Quolibet ſemeſtri Archivi Viſitator deputandus.

Munia Secretarii.

Literas ex Academicis Concilii decreto conscribendas, non nisi diligenter inspectas, Secretarius subfignabit, quas si decreto Conciliari dissentientes comperiet, Cancellarium illico admonebit, ut ad mentem Concilii, quod scriptum est, confortari imperet, quod etiam in consultationibus aut relationibus ab Academia faciendis præstandum erit.

Laureatis intra biduum vel citius, si mox discessuri sint, Diploma gradus traderet: Baccalareis quidem minori obfignatum Academiae sigillo: majori vero cum appenso Plumbo ex feris funiculis, facultatis stemmati concoloribus, Licentiatibus & Doctoribus, seu Magistris.

In titulis præterea sive privilegiis cujuscumque gradus, comparatis rite suffragiis, Laureati approbationem consuetis formulis exprimere debeat, videlicet: An nemine discrepante: an majori parte consentiente, Scrutinium seu probatio peracta fuerit. Quod si prætermiserit, prima vice viginti libras, altera quadraginta subsidio Hospitalis persolvat; tertia vero res hujusmodi ad Academiae Protectorem deferenda erit.

Si Laureatus Diploma gradus deperdat, illud rursum edere Secretarius teneatur, & septem dumtaxat regalia hujusce laboris nomine exiget.

Præscriptam quoque regulam, sive rationarium stipendiorum, quæ ipsi officii nomine debentur, palam & præsto habeat, ut quantum solvi oporteat, omnibus innotescat.

Stipendia in omni Scripturarum genere Secretario assignata.

§. 36. Pro Matricula, quod Titulo XXII. præscribitur.

Pro incorporando unius vel plurium cursuum Testimonio, Regalia duo.

Pro Testimonio Matriculæ uniuscujusque anni, Regale unum.

Pro Testimonio uniuscujusque cursus in qualibet facultate, sesqui-Regale.

Pro Testimonio uniuscujusque lecturæ propagationis thesauri, aut præsentia, & substitutionis Cathedræ, Regalia duo.

Pro singulis Titulis impressis, quos subscriptione munierit, Regalis dimidium.

Pro testimonio possessionis Cathedræ, Regalia quatuor.

Pro Testimonio gradus Baccalarei, Licentiatii, Doctoris, aut incorporationis in qualibet facultate, Regalia quatuor.

Pro Testimonio praxis biennalis Medicinæ, Regalia octo.

Pro Testimonio alicujus concessionis, aut privilegii Universitatis, Regalia triginta, vel plus minusve, ratione laboris impendendi.

Pro Testimonio alicujus Statuti Academiae, Regalia quatuor.

Pro reliquis autem scripturis, quæ in hisce Constitutionibus memorantur, quod ubique præscribitur, persolvetur. Pro illis vero, pro quibus, quia vel raro vel extra ordinem tradi continget, certa regula definiti non potest, veluti pro Testimonio, vel Decreti Concilii Academici, vel partis ejusdem aut brevioris aut prolixioris, sive rationem reddituarum, & id genus similibus, stipendium ejusmodi Secretarius exiget, quod, ratione habita laboris impensis, æquum & justum ad conscientia normam æstimabit. Siquæ aliquis pro hisce rebus nimio se cogi dispendio putabit, Cancellarium adeat, ad cujus cognitionem & fidem pertinebit providere, ut exigendi modum Secretarius non excedat.

TITULUS XXXV.

De Oecono, seu reddituum Academiae Administratore.

§. 37. Definitorum Concilium, idoneum bo-

norum Academiae Administratorem creabit, qui eadem facta tecta conservare diligenter curet, ac redditus, proventus, & fructus ad eandem pertinentes sedulo ac fideliter colligere debeat. Cautionem tamen fidejussoriam ab eodem postulabit, nec nisi diligenti inquisitione comprobata admittat. Deinde vero tanquam legitimus Oeconomo exigendi munus ipse suscipiat, dabitque operam, nihil incuria sua pereat, nihil inexactum superfit, quod etiam legitimis documentis ostendere teneatur. Accepti quoque tabulas in promptu habeant Rationatores, ut quantum in bonis fit Academiae, aut cessarit in Erarium, constet.

Administratorem quotannis suæ administrationis rationem reddat, ac si quid de exactis Academiae redditibus apud eum supererit; intra dies octo in Academiae compendium deponat; quod si cunctetur, in eum executive procedatur. Pars etiam pro rata dierum dilatae solutionis in ejusdem salario deducatur in multam, & si quo efficaciori remedio opus sit, illud Academia mature adhibere non prætermittat. Rationibus demum subductis accepti & expensis, tabulae Protectori exhibeantur.

Legitime solviffe Administrator non censetur, nisi per schedam a Secretario, Scholastico, & duobus Rationatoribus, ab Academia destinatis, subscriptam.

Statis temporibus juxta Sanctiones Academiae, annua Professoribus, & Ministris salaria persolvat; qua in re normam sequatur omnino sibi a Rationatoribus præscribendam, & a Secretario subfignandam, in cujus calce singuli Professores & Ministri acceptilationem adscribent.

Inter cæteras vero condiciones & pactiones, ad quas obligetur, illa præcipua sit, ut debitam & convenientem pecuniam Nosocomio, & Academiae Sacello sive anticipet, sive ad certam diem repræsentet.

Oeconomo in publicis Academiae functionibus, quibus Ministros interesse moris est, proximus a Secretario locus destinatur.

TITULUS XXXVI.

De Syndico.

§. 38. In primo Concilio, quod a Festo Sancti Lucae convocabitur, Syndicus ad certum tempus pro rei opportunitate præfinitum, eligatur, qui Professor quidem in Academia non sit, Doctoratus tamen Laureatus in Jure Civili obtinuerit. Hic vero in primis legitimam præstare cautionem omnino teneatur; & illud sui præcipui muneris esse noverit, ut Universitatis Constitutiones, & Statuta facta tecta serventur, nec unquam contra eadem vel a Definitorum vel a Concilio pleno aliquid decernatur, ut Titulo secundo præscribitur.

Cavere etiam, & satagere debet, ne quid ex consuetis Academiae redditibus vel minimum detrahatur; atque debitores, si ita oportuerit, stimulare & compellere, ne culpabili ipsius curatione pendenda pecuniæ summa augetur, & postmodum solvendo non sint; quod si fiat, ipse de suo Academiae damna compensare teneatur. Lites proinde omnes & controversias apud competentes Judices terminandas quamprimum, & expediendas curabit, sique ea propter ab Urbe proficisci ipsi necesse sit, regalia quindecim singulis diebus tributuantur. Quod si non legitime impeditus proficisci detraçaverit, Academiae Syndici ipsius impensis hujusmodi negotia personæ alicui idoneæ demandabit.

Præterea multas Hospitali, Orario, vel Bibliothecæ assignatas, in Codicem seu librum referat, quas exigat diligenter; ideoque sapius, quot quot indicæ sint, a Scholastico Notario

Oeconomo a Definitoribus seligendus: a quo fidejussoriam cautionem accipiant.

Illius officii partes.

Solutiones Administratoris irritæ nisi prius subfignentur.

Quis & quando eligendus Syndicus.

Quod sit illius munus.

percunctentur, qui eandem pariter in Codice descriptas habeat, ut Syndico manifestet.

Scholastici Alguasilius nullum ante educat e carcere, cui multa aut ad Hospitalis aut ad Bibliothecae compendium fuerit indicta, quin prius, quod debeat, persolverit, ac per Syndici apocam legitime de solutione confiterit. Quod si fecus fecerit, multam eandem Alguasilius incurrat. Qui ne forte praesentis Sanctionis ignorantia se excuset, cum eundem Scholasticus officio praeficiet, hac de re certior fieri mandavit.

Exactas multas in locum ad id destinatum post triduum deponere Syndicus praesente Secretario teneatur, dupli poenam, si id praestare neglexerit, subiturus.

Multa ex Academiae Sanctionibus irrogata, prout in ipsis praescribitur, attribuuntur. Ubi vero, cui attribuenda sunt, non confiterit, in tres partes distribuentur: quarum una Judici: Delatori altera: tertia vel Orario, vel Bibliothecae, vel Hospitali Academiae adjudicetur.

Si Judicis aut Delatori partes desiderentur in solidum, vel Orario, vel Bibliothecae, vel Hospitali adscribantur.

TITULUS XXXVII.

De Bidellis, & Bibliotheca.

§. 39. Duo Bidelli praevio diligenti examine designentur, quorum alter seu major Gymnasii, alter seu minor Bibliothecae vigilem curam impendat, & suum quisque munus per se non per substitutum exerceat, nisi valeudo interpellet, aut Cancellarii venia accesserit.

Ejusmodi officia nullus Doctor aut Magister obtinere possit; Si vero ipsi, qui obtinent, vel ad Doctoratum vel ad Magisterium promoveri voluerint, hujusmodi munere se abdicabunt.

Bidellus major tam ante quam post meridiem quamdiu Professores Academiae lectionibus & aliis literariis exercitationibus vacant, in ipsa Universitate continenter adsit, & diligenter observet, num eandem rationem, formam, & tempus, ab Academia sancitum & ordinatum, in docendo Professores adimpleant.

Ut vero perspicue & fideliter haec exequatur, librum privatim apud se habeat tot libellis lectionum dierum compactum, quot sint Professores. In singulis singulorum nomina, cathedram, tempus, & quidquid praeterea opus sit, distinctim referat, & digerat, ibidemque quotidianos singulorum defectus, vel dimidii horae quadrantis, describat, ut inde postmodum tanquam ex Autographo, addito tamen ipsius Bidelli juramento, multarum pro rata salarii persolvendi ratio inearat.

Quotannis Tabellas lectionum dierum Academiae sumptibus typis impressas a Typographo accipiet, & singulis Professoribus distribuet.

Bidellus vel in ipsis Academiae aedibus habitet, vel prope Academiam, ut facilius suo muneri & promptius satisfaciat; si valeudine impediatur, Bidellus minor ejus vicem suppleat, cui proinde multarum liber seu codex commendetur, ne tanti momenti res memoriae tantum concredatur.

Bidellus minor aperiendis & claudendis opportuno tempore Gymnasii praerit, quae munda, & sacra tecta curabit; & quoties res flagitaverit, Praefectum Fabricae ea de re admonebit. Bibliothecae insuper custodienda onus suscipiat, confecto prius Inventario, & data legitima cautione; quam si praestare renuerit, officium alteri deferatur.

Singulis profectis diebus ad lectionum horas ante & pomeridianas in Bibliotheca praesto aderit, ut quicumque seu ex Professoribus, seu Scholaribus eo convenerit, quos liberit libros

evolvere possit. Quoties vero haec praetermiserit, nisi legitime fuerit impeditus, Cancellarius eundem duobus regalibus in ipsius Bibliothecae compendium multabit.

Libros a Bibliotheca nunquam exportari aut extrahi, Bidellus patiat, ad quod etiam in praestanda cautione obligabitur. Si fecus fecerit, ad Protectorem Academiae res deferatur, qui de hac re admonitus, quid facto opus sit, praecipiat.

Cancellarius adscitis Magistro Theologiae, Juris utriusque Doctore, Professore Rhetorices, & Medicinae vel Artium Doctore, aut Magistro, qui primo post Festum Sancti Lucae Concilio deligendi erunt, Bibliothecam quotannis inviset; atque omnes solerter inquirent ex ejus Inventario, num quid ex libris desit, & an priorum vice alieni repositi sint, vel singuli suis locis ante dispositi, & quidquid praeterea ad Bibliothecae utilitatem noverint pertinere. Singulis Visitationibus Regalia quatuor, Cancellario octo pendantur qui curet omnino ejusmodi anniversariam Bibliothecae inquisitionem statim tempore renovari.

Definitorum Concilium Professorem, vel perpetuam vel temporalem Cathedram obtinentem, Bibliothecae Praefectum ad nutum destinabit, qui Bibliothecam crebro adire, & solcite curare debeat, ut muneri suo Bidellus satisfaciat, ut Librorum usus omnibus expedite pateat, & quae hac de re constituta sunt, omnino retineantur. Visitationi anniversariae ipse quoque Bibliothecarius intererit; necnon stipendium, quod ceteris penditur, percipiet, praeter tres libras eidem in singulos annos attributas.

Singulis annis usque ad vigesimum Academiae libris coemendis centum libras, deinceps vero unoquoque anno viginti libras expendet. Ut autem, qui comparandi sunt libri, singulis Universitatis facultatibus congruenter respondeant, Cancellarius singulos uniuscujusque facultatis Doctores seu Magistros hac de re consulere debet.

TITULUS XXXVIII.

De Caeremoniarum Magistro.

§. 40. Concilium Definitorum, accurato Competitorum examine praemisso, eum eligat Magistrum Caeremoniarum, qui non illiberali officio, nec Civitatis, aut alterius personae famulari sit addictus, sed qui Academiae mores, ritus, consuetudines apprime noverit, & solerter percalluerit; ut probe per se ipse, non per substitutum, nisi quando legitime impediatur, officium suum adimplere possit.

In omnibus praeterea publicis Academiae Functionibus; sive literariis, sive quibuscumque, adesse teneatur, virgam manu gestans aureo Universitatis stemmate insignitam; ut singulae ipsius ductu rite & de more peragantur; Ne in confectibus Academiae praestitutus sessionis ordo confundatur, neve in conferendi Doctoratus solemnibus, aut ejusmodi aliis, ullus ex Doctoribus seu Magistris, nisi Doctorali sive Magistrali veste interfit, neque inter Doctores extranei admittantur, exceptis Hispaniae Magnatibus, & Proceribus.

In consuetis Academiae celebratibus, quibus singillatim Doctores interfiunt, veluti cum ad vacantes Cathedras publicae lectiones habentur ex tempore, Doctores eosdem a Theatri janua ad subsellia usque comitetur; qui pariter una cum Magistro silentii eodem obsequio Cancellarium prosequetur, quotiescumque ille ad Academicos hujusmodi actus praesentia sua accesserit.

Si quando Personam aliquam Regia Dignitate praecellentem Cervariam adventare contigerit;

Singulis annis a Cancellario visitanda Bibliotheca.

De Bibliothecae Praefecto.

Pecunia in coemendis libris infumenda.

Quis in Caeremoniarum Magistrum eligendus.

Et quod illius sit officium.

A Bidellis munus per se expiendum.

Ad haec officia nullus Doctor eligendus.

Majoris Bidelli munus.

Minoris Bidelli, seu Bibliothecarii partes.

tota Academia eodem Ordine, quo in Doctortuum solemnitatibus incedit, debitam illis honoris & officii reverentiam exhibeat.

Academia ad invisendas Personas in excellenti aliqua Dignitate constitutas certos ex Professoribus Commissarios allegabit: videlicet ad Magnates Hispania quatuor: duos vero ad Praefectos Militiae Generales aut Regios Senatores, vel ad alios, quos eodem honoris officio dignos censuerit. Ad Eminentissimos S. R. E. Cardinales octo: ad Archiepiscopos sex: ad Episcopos quatuor: duos ad Praefectos Generales Regularium Ordinum.

Cancellarius in Concilio Academico Professores allegandos deligat, quos duo Bidelli, Coereemoniarum Magister, & reliqui Academiae Officiales, ut moris est, comitentur.

TITULUS XXXIX.

De Magistro silentii.

Quid a silentii Magistro sit praestandum.

§. 41. Magister silentii singulis Academiae profectis diebus ab initio Lectionum, vestibula, & atria Gymnasiorum circumbeat, rixantes Scholares deterreat, & in officio contineat, & vociferantes, qui Legentibus obstrepunt, componat aut coerceat, ut res Literaria, qua par est, tranquillitate pertractetur; quod si quis eidem monenti & imperanti resistere ausus fuerit, ab Academiae Iudice puniendus erit. Reliquis etiam solemnioribus Academiae actibus idem intererit, ut quoties & ubicumque oportuerit, ministerio suo fungatur.

Si quae sui sunt muneris non accurate praestiterit, ea de re Coereemoniarum Magister Cancellarium admoneat, qui illius incuriam cognoscat, & in eundem animadvertet. Porro autem quemadmodum hic a Definitorum Concilio eligendus erit, ita ejusdem Concilii placito ab officio removeri poterit.

TITULUS XL.

De Horologii Academiae Custode.

Quid a Custode Horologii.

§. 42. Minister idoneus ad Horologii custodiam a Definitorum Concilio constituatur, qui illud diluculo & post meridiem diebus singulis invisat, ut paribus intervallis horas indicet, & ad campanae sonitum designet, cujus regulam sibi proponant Professores, ut praefinitum ab Academia docendi tempus legitime metiantur.

Horologii Custos campanam pulset pro solemnibus in Academiae Sacello celebrandis. Sedem locumque, ubi illud situm est sartum rectum curet, & quoties opus fuerit, ea de re Fabricae Praefectum admoneat. Si muneri suo satis non fecerit, Fabricae Praefectus ad Definitorum Concilium deferat.

TITULUS XLI.

De Scholarum Scopatorio.

§. 43. Definitorum Concilium aliquem destinandum curet, qui mundandis & verrendis Scholis incumbat, quod quidem semel in hebdomadam praestabit tempore lectivo, semel vero in mensem tempore feriato, ne situ foeda aut obsoleta sordescant; quique etiam tam ante quam post meridiem ante lectionum tempus Gymnasia & Cathedras circumspiciat, ne quod offendiculum mox lecturos moretur aut praepediat. Si negligenter munus suum agat, Bidellus alter rem Cancellario denunciet, qui pro incuria multam irrogabit.

TITULUS XLII.

De Academico Sacello.

§. 44. Ex quatuor Cappellaniis Academiae Sa-

celli, quartam, quae major est, Presbytero ad arbitratum suum Rex destinabit; Ad tres autem reliquas obtinendas idonei Presbyteri ab Universitatis Concilio ex ipsis, si fieri possit, Academiae Scholaribus deligantur, quibus ex ejusdem Universitatis redditibus congruens annuum salarium attribuat; videlicet, centum quinquaginta librae Cappellano majori, reliquis tribus centum librae singulis; nec poterunt nisi ex causa legitime removeri.

Alter ex Cappellanis Sacrarum Aedituus constituatur, qui cautione praestita, & addito de iis, quae ad officium suum pertinent rite peragendis juramento, Vasa Sacra, Vestes, & reliquam Sacrarum Supellestem Inventario descriptam, par sit, decentia & munditia curandam & custodiendam suscipiat, & singula, quae Missis celebrandis necessaria sunt, praeparet ac disponat. Huic etiam ex Academiae proventibus congrua merces assignabitur, triginta nimirum librae die Natali Domini, totidemque die Natali Sancti Joannis Baptistae.

Carei ad Sacelli solemniam necessarii ex Academiae censu, non Sacristae impensis, comparentur. Hi vero sumptus ad Protectoris Academiae voluntatem faciendi & moderandi erunt, sicutque solutio per mandatum ab ordinario Sacelli Visitatore subscribendum.

Sacrista Clericum praeficiet, qui Missis celebrandis ministret, & Sacrarum inferviat, cui, praeter vestem ministerio congruentem cum superpelliceo, quinquaginta regalia in Natali Domini, totidemque in festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistae erogentur.

Presbyteri Cappellani praefatas obtinentes quotidie Missas in Academiae Sacello celebrare teneantur, horis pro majori opportunitate Professorum & Scholarum a Cancellario praefigendis.

Missae applicantur pro Rege ejusque in Regno Successoribus, pro Academiae Benefactoribus, ejusdemque incremento, & in saniori doctrina, omnibus rejectis erroribus, firmitate; reservata intentione ipsis Presbyteris duobus tantum ad libitum diebus in singulas hebdomadas. In eo tamen Missarum numero computentur illae, quas in Professorum & Doctorum funere celebrari sancitum est.

Iusta Anniversaria Serenissimo Hispaniarum Regi Philippo V. Cervariensis hujus Universitatis Parenti & Fundatori praclarissimo, maxima, ut par est, celebrare perpetuo imposterum in Academiae Sacello perfolvantur.

Cappellani solemnibus, quae in Sacello Academiae celebrantur, quibuscumque Festis intersint: videlicet, in die Sancti Lucae: in commemoratione Anniversaria pro Academicis defunctis: in solemnibus octavae Conceptionis Beatae Virginis Mariae: in Festo Corporis Christi: & aliis pro tempore indicendis; atque illis proinde ultra Salarium annuum quinquaginta regalia in Natali Domini, & totidem in Festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistae dependantur.

Tabella ad Sacristiam affixa tam Cappellanos, quam Sacristam & Clericos, quid & quo tempore pro munere praestare debeant, descripto palam admonebit.

Antiquior Theologiae Professor singulis mensibus Academiae Sacellum invisat, solerter inquisiturus, num Cappellani & Sacrista, quod suum est, accurate perficiant; eaque de re, si opus fuerit, Cancellarium admoneat, qui una cum Theologo Visitatore, & utriusque Juris Professore perpetuo semel quotannis Sacellum adeat, univarsaque & singula, quae illud spectant, diligentiori examine perquirat.

Magistro Theologiae, Visitatori ordinario, in Festo Nativitatis Domini gallinae duodecim attribuentur.

Ad majorem Cappellani Sacelli Academici Presbyteri a Rege, ad ceteros ceteri ab Universitatis Concilio destinandi.

De Sacrarum Aedituo, ejus officio, & mercede.

De Careis, eorumque impensis.

Missae quotidie celebrandae.

Pro quibus applicandae.

Anniversaria pro Rege Philippo V.

Cappellano rum onera.

Antiquior Theologiae Professor Sacelli Ordinarius Visitator.

TITULUS XLIII.

*De Primicerio.*A quibus
creandus Pri-
micerius.

§. 45. Definitorum Concilium, quod post Festum Sancti Lucae convocabitur, Sacris ante in Academiae Sacello de implorando Divini Spiritus numine rite peractis, primum ex Theologorum Collegio, tum reliquis deinceps annis Juristarum, Medicorum, Philosophorum, Primicerium creabit, qui secundus a Cancellario solemnibus, quae in ipso Academiae Sacello celebrantur, Festis praesit; atque provideat, ut accurate & juxta ritum Universitatis peragantur, quique pecunia ea de causa expendenda rationem habeat, quae praesentibus distribui solet: duo nempe Regalia singulis Doctoribus, singula singulis Ministris, Primicerio, & Cancellario quatuor, dummodo praesentibus fuerint: dispertendam curet, ut nihil inde detrimenti Avarium Academiae patiat.

Si res ejusmodi emergerit in negotiis a Primicerio transigendis, quam ipse Academiae consultatione dignam censeat, a Cancellario Definitorum Concilium (in quo etiam post Cancellarium sedem habeat) congregari exposcat, ut, quod ratio suggererit, decernatur.

Solvendi mandata pro expensis ad solemnia faciendis, praeterquam ab aliis, ut cautum fuit, a Primicerio etiam subscribantur. Quod si aliter ea ab Oecono in reddendis rationibus exhibita fuerint, tanquam illegitima apud Ratiocinatores reprobentur.

TITULUS XLIV.

*De Festo Conceptionis B. M. V., & ejus solemnii octavae.*Quo tempore
hujusmodi cele-
branda Festi-
vitas.

§. 46. Quotannis tempore, Ascensionis Domini & Pentecostes celebritatem intercurrente, vel post octavam Corporis Christi, si ita pro ratione temporis opportunum videatur, tota Academia Festum Conceptionis Beatissimae Virginis, Universitatis hujus Tutelarum & Tutularum, Sacro octo dierum curriculo Academicis plausibus concelebrabit.

Academiae Concilium a primordio mensis Januarii quatuor Professores, binos videlicet pro Sacris functionibus, binos autem pro Academicis accurate dirigendis, destinabit: singulis autem octavae diebus omnium scientiarum Academiae Professores, octo Alumnis ex Academiae praescripto, qui praecipuum ingenii specimen praestulerint, ad generales Theses pro suggestu propugnandas omni cura & studio delectis, Patroni assideant; Ex Alumnis autem egeni & pauperes praeferrantur.

Orationes
in laudem
Conceptionis
M. V. le-
gendae.

Singulis diebus, priusquam hujusmodi Theses propugnentur, orationes in laudem Immaculati Conceptus Virginis Matris Mariae a Grammaticae vel humaniorum literarum cultoribus publice habeantur, ab ipsis vel Grammaticae vel humaniorum literarum Professoribus elucubrandae, ex quibus tres latino, quarta Hispano carmine, tres aliae rursus soluta oratione, & postremo una Graeco idiomate.

Quo ordi-
ne proponen-
dae Theses.

Theses in hoc solemnii octo dierum spatio Propugnandae, ex Theologia, Jure Canonico, Jure Civili, Medicina, & Artibus selignantur. Professores ex ordine praesidebunt: Videlicet pro artibus, septem ipsarum Artium Professores, ac Philosophiae moralis, & Matheos Praeceptor: Pro Medicina, sex Medicinam & Chirurgiam Professores: Pro Jure Civili, Primarii Pandectarum, & Codicis, & Vespertini Digesti veteris, & Voluminis: Pro Jure Canonico, Primarius & Vespertinus Decretalium, Decreti, Concilii Tridentini, Sexti, & Clementinarum: Pro Theologia ejusdem facultatis Professo-

res. Singulis Octavae diebus hic ordo servandus erit: nimirum tribus prioribus diebus tres Theologiae Professores, videlicet primus ex Schola Sancti Thomae, secundus ex Doctrina Scoti, tertius ex Sententia Doctoris Suarez; Sed tertio quoque anno loco Professoris Theologiae ex Doctrina Scoti, Professor Artium ejusdem Sententiae uno ex tribus octavae postremis diebus, substituitur: Die quarta unus ex Juris Canonici Professoribus: Die quinta ex Juris Civili: Die sexta unus ex Medicinae vel Chirurgiae Professoribus: septima & octava die, vel duo Artium Professores, vel moralis Philosophiae Professor cum altero Artium. Secundo vero quoque anno cedentibus alternatim Professoribus, altero Artium Sententiae Sancti Thomae, altero vero Suarez, alterutrum locum Matheos Professor obtinebit.

Adversus harum Thesium Propugnatores ii dumtaxat, qui Doctorali seu Magistrali laurea decorati fuerint, argumenta proponunt. Verumtamen in utroque Jure postremus arguendi locus temporalibus etiam Professoribus, Doctoratum licet non adeptis, concedi poterit.

Singuli Patroni Regalia viginti: Sex autem argumenta proponentes: Regalia itidem viginti Grammaticae, & Rhetoricae Professores accipient: Alumnis autem, qui Panegyrim recitaverint, gratis cursum probationes, & Matriculae pro toto studiorum curriculo concedantur.

Pensiones
singulis sol-
vendae.

TITULUS XLV.

De Funere Academicorum.

§. 47. Singulis Professoribus vita defunctis in Sacello Universitatis Sacris solemnibus, Professorum & Doctorum interventu, iusta perfolvantur, & Missae insuper viginti quatuor pro uniuscujusque Anima celebrentur. Cancellarii vero funus Parentali etiam oratione, ab oratoriae Artis Praeceptore, cui consuetum honorarium munus attribuetur, elucubrandae & enunciantur decorabitur, & omnibus, quae in Academia moris sunt, supremis officiis. Pro quibuslibet aliis Doctoribus seu Magistris, quos vita functos confiterit, duodecim in eodem Sacello Missae applicentur.

TITULUS XLVI.

De Nosocomio, sive Hospitali Universitatis.

§. 48. Hospitalis regimini Presbyter idoneus ab Academiae Concilio praeficiatur, cui ex Inventario committatur universae Supellectilis cura, quae sedulo animadvertere debeat, ut Scholares infirmi non aliter, quam Sanctionibus cautum est, recipiantur; ut nimirum testimonium matriculae & paupertatis exhibeant, eisdemque contagione non laborare Primarius Medicinae Professor attestetur. Post diem naturalem receptos Sacramentali poenitentia expiandos curet; Morbo autem ingravescente sui muneris erit, nihil, quod in supremo illo discrimine Christiana Institutio praecipit, ad animarum salutem negligere.

De Noso-
comij Pres-
bytero ejus-
que officio.

Singulorum nomina, patriam, diemque receptionis in Codicem ad id paratum referat, ibidemque describat, quidquid in veste, vel alia quavis re secum attulerint, ut ipsis pristinam valetudinem adeptis restituantur. Quod si obierint, de re hujusmodi ad Cancellarii placitum, nisi prius id aegroti constituerint, disponatur.

Medico & Chirurgo Infirmos visitantibus Presbyter Hospitalis Praefectus intersit; itidemque, cum cibus ipsis ministratur.

Ex annuo Academiae censu, centum quinquaginta librarum stipendium ipsi assignabitur; & quidquid praeterea pro aegrotis salubrius alendis, curandis, & sustentandis opus fuerit, suppeditetur.

Prate-

1730.
De Præfectorio,
& Visitatore.

Præterea Concilium Academicum quotannis post Festum Sancti Lucae perpetuum eligat Professorem, qui crebro, aut semel saltem in hebdomadam, Academiae Nosocomium inviset, ut quæ ad ejsdem regimen ipsius Universitatis legibus comparata sunt, diligentius exequantur. Ipse verò Scholasticus singulis annis cum duobus Medicinae Professoribus eodem accedat, ut Præfectorio pariter & Visitatore præsentibus universa singillatim discutiat, & sedulo exploret.

Præfectorius & Visitator personam idoneam, aut duas, si urgeat necessitas, ad Hospitalis ministerium constituant, quæ reficiendis ægrotis cibos præparet, cæteraque huiusmodi munera diligenter adimpleat, a qua Presbyter in dies singulos de expensis rationem repetat, quam ipse in singulis hebdomadas Visitatori reddat, quem etiam præcipue de extraordinariis & non modicis impensis consulat.

De Hospitalis Suppellectili.

Hospitalis octo saltem ægrotis commode alendis & sustentandis paratam habeat Suppellectilem, vel etiam duodecim si ita ab Academiae Consilio decernatur.

Visitatori Hospitalis ordinario in Festo Natalis Domini viginti quatuor gallinæ tribuantur.

TITULUS XLVII.

De Domibus conducendis, & Convictorum regimine.

Domus locandæ per æstimatores a Scholastico eligendos.

§. 49. Qui Studiorum causa ad hanc Cervariensem Academiam adveniunt, Domos Oppidanorum conducere, vel privatis passionibus, vel certæ pensionis lege cum locatoribus convenire non possint, sed res omnino per æstimatores ad id peculiariter destinatos transigatur.

Scholasticus igitur quotannis opportuno tempore duos eligat honestos, & integritate conspicuos Viros ex hac Civitate non oriundos, qui non alicujus gratia, non privato studio vel odio, aut proprii emolumenti cupiditate impulsæ, sed justitiam duntaxat, & conscientiam, ac veritatis sibi normam proponentes, domorum situm, magnitudinem, qualitatem rite ac fideliter inspiciant, & de huiusmodi locationibus iudicium suum pronuncient, ac per Notarium in acta referendum curent. Quod si discordes in iudicio vel æstimatione fuerint, iis adjungatur Rector Collegii Societatis Jesu, vel Guardianus Cappuccinorum, ut hoc moderamine adhibito majoris partis iudicium observetur. Si vero vel Locator, vel ejus nomine alius quispiam præter æstimationem modo præscriptam majus aliquod pretium a Conductoribus accepisse deprehendatur quadruplum in usum Hospitalis Academiae persolveret. Itidem si Conductores damnum aliquod, vitium, aut jacturam ædibus intulerint, præstari ab illis omnino curent æstimatores.

Sine Cancellarii consensu Scholares hospitio non recipiendi.

Nemo sine Cancellarii venia Scholares suas in ædes hospitio excipiat; quod tamen Professoribus Sacerdotibus, omnibusque licebit, qui Scholares intra quartum cognationis gradum sibi conjunctos accipere velint.

Si Academici, & ii, qui foro Academiae non gaudent, in earumdem ædium conductione concurrant, Academici præferantur.

Singulis quoque annis de mense Augusti iidem æstimatores coram Cancellario stipendium vel menstruum vel annuum a Scholaribus, qui in privatis Oppidanorum ædibus hospitantur, & visitant, persolvendum judicabunt; hoc vero circumstantiis omnibus rite inspectis & observatis pro diversa Studentium conditione diversimode constituent: Primæ videlicet, secundæ, & tertiæ classis, & ineunte mense Septembris ejusmodi taxa publicanda erit. Quod si æstimatorum opiniones discrepant, eas dirimet sua sententia Cancellarius.

Æstimatoribus, & Notario quotannis viginti libræ ex Ærario dependantur.

Si quis Academiae Baccalaureus viginti quinque annorum major, vita, moribus, honestate, ex duorum propriæ facultatis Professorum testimonio probatus, desideret, juxta Collegii consuetudinem & normam, domum suam ad suscipiendos & alendos Convictores instruere & comparare, veniam in scriptis a Cancellario impetrabit; quod fieri poterit a Festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ ad totum usque mensem Augusti. Utque securus morum honestati, studiorum progressui, & pietati Convictorum consulatur, quod ea de re Academiae legibus sancitum est, se omnino servaturum obstringet. Quoniam vero plurimum conducit ad morum disciplinam, ut Scholares non solum publico, sed etiam privato regimine contineantur, assidue apud eundem Tutorem cibum sument & pernoctabunt, atque ejusdem auctoritati in omnibus subiacebunt.

Baccalaureo plures quam duodecim Convictores non liceat admittere, eosque non diversarum facultatum, sed vel utriusque Juris, vel Theologiae, sive Medicinae, aut Artium Studiosos, vel Germanos & ejusdem Familiae; nec Famula uti, nisi veniam de scripto a Cancellario ejusve Judice impetrarit.

Pro stipendiis etiam a Convictoribus in mensem aut annum Baccalaureo tutori persolvendis æstimatores a Cancellario destinati taxamificent.

Universitatis Oeconomus de mandato Cancellarii per Secretarium subsignato singulis Baccalaureis, qui facultatem de scripto alendi & educandi Convictores obtinuerint, quinquaginta libras pro annona comparanda, impetietur; cautione tamen ab eisdem accepta, se æqualem summam ad præstituta tempora in Ærarium reposituros: videlicet viginti quinque libras ad Natalem Domini, & reliquas viginti quinque libras ad Festum Sancti Joannis de mense Junii.

Cancellarius ejusdemque Judex Convictorum ædes invisent, & solcite incumbunt, ut legitime, quod sanctum est, observetur; ac præcipue, ut infra præscriptarum regularum norma ad unguem servanda custodiatur.

I. Baccalaureus singulorum Convictorum, quos receperit hospitio Nomina, Patriam, Parentes, aut ipsorum Curatores in Codicem describat.

II. Convictor initum semel in Baccalaurei ædibus hospitium, non nisi post confectum annum, relinquet, dummodo causa huiusmodi non intercedat, quam Cancellarius justam comprobabit.

III. Convictores confectis horis communi mensa una cum Baccalaureo, valetudine non impedito, accumbunt.

IV. Baccalaureo Convictorum tutelam & regimen deserere non liceat, quin duos ante menses hac de re Cancellarium admonuerit, veniamque ab eo perierit; qui, si æquum visum fuerit, petitioni huic indulgebit.

V. Idem nunquam ab hac Civitate sine Cancellarii venia proficiatur.

VI. A die S. Lucae usque ad diem primum mensis Martii post horam sextam vespertinam Baccalaureus januam ædium principalem obserrari mandabit; Exinde vero usque ad idem S. Lucae Festum hora nona. Janua semel oclusa per totam illam noctem nunquam referabitur, nisi repentina & inopinata alicujus ægroti necessitas aliter cogat, vel aliquis ex Convictorum Cognatis ad Cervariæ Civitatem noctu superveniat.

Legem hic præscriptam semel in mense post prandium vel cœnam Convictoribus prælegere

De Baccalaureis Convictores alentibus.

Baccalaureis Convictores educandibus quid dandum præstita taxam cautione.

Regula servanda a Baccalaureis, ejusque Convictoribus.

Convictoribus noctu ab ædibus

Bac-

1730. abesse nulli modo concedendum.

Baccalaureus teneatur. Baccalaureus nonnisi ex rationabili causa, de qua sibi confet, aliquem ex Convictoribus noctu ab ædibus abesse patiatur. Si quis vero per tres noctes abfuerit, hac de re Cancellarium certiore faciat, qui causis absentia cognitis, & rigorose discussis, Convictori, prout jus fasque fuerit, vel ignoscet, vel in eumdem animadvertet. Quod si Baccalaureus id neglexerit, prima vice decem libras, secunda viginti Hospitali applicandas in multam dependet.

Diligenter idem Baccalaureus observet, num consuetis horis Convictores studio impendant, simulque eos admoneat, ut frequenter & accurate lectionibus Academicis intersint. Nunquam alea aut talis ludere patiatur; semel tamen in Hebdomadam, ac diebus Festis tempore, ad litterarium pensum non destinato, alumnos convenienti ludo exerceri permittet.

Fœminas, præsertim suspectas, ab ædibus, ubi Alumni habitant, procul arceat; Si quid vero horum prætermiserit, a Cancellario, prout æquum visum fuerit, punietur.

TITULUS XLVIII.

De Academia Domicilio, & ejusdem octoginta Convictoribus.

§. 50. Aedes ad latera frontispicii Academiae constitutas, alteras Cancellarius, alteras Judex inhabitet. Quæ a tergo ædificii sunt, alteras Algausius Scholasticus & Magister silentii, alteras Bidelli occupent.

Editior Domicilii pars Gymnasis Academiae superimposita, reservato ad Nosocomii usum opportuniore loco, pro octoginta Scholaribus, ipsius Universitatis impensis & cura alendis atque educandis, constituetur.

Hi porro ex toto Cataloniae Principatu eligendi & assumendi erunt: Decem videlicet ex Archiepiscopatu Tarraconensi, cui Archiepiscoperatus Ageren., & quodvis aliud nullius Diocesis Territorium, pro hujus dumtaxat Sanctionis effectu, annexum censetur: totidemque ex singulis aliis Episcopatibus: ex denis vero pro quibusque Philosophiæ, Medicinæ, Juris Civilis, Sacrorum Canonum, & Theologiæ Studiis bini assumantur.

Archiepiscopus Tarraconensis, Episcopi Barchinonensis, Gerundensis, Ilerdensis, Dertusensis, Urgellensis, Vicensis, & Cælonensis, aut, Sede vacante, Capitulum Vicarii Generales decem Scholares nominent, ex sua quisque Diocesi oriundos, legitimis & honestis Parentibus natos, optimis moribus & indole præditos, quos suis literis Scholastico Academiae commendabunt, ut in Academia Domicilium recipiantur; quo recepti & cooptati, tenne quoddam subsidium persolvant, scilicet viginti libras ad Festum Sancti Lucae, & totidem ad Festum Dominicæ Resurrectionis, ut sumptus, quos pro iis alendis & sustentandis Academia facit, aliqua saltem ex parte releventur.

Cancellarius de consilio Professorum Primarias Cathedras in Academia regentium, instituti rationem, vivendi normam, modum, & formam, Convictoribus præscribet, quorum regimini aliquis ex Professoribus, qui Clericus sit non conjugatus, præficietur.

Hujusmodi Convictores spatium temporis præfinitum habeant, quandiu Academiae hospitio & convictu uti possint: Artium videlicet Cultores in triennium vel in quadriennium, addito nimirum pro eorum libito quarto Philosophiæ Moralibus anno, vulgo de Passantia, & ad totum deinceps facultatis, quam elegerint, conficiendum cursum, ac etiam ad Licentiæ Gradum obtinendum: Medici in quadriennium dumtaxat: Juris utriusque Cultores in sexennium: Theologi in quinquennium.

Si Artium Studiosus, post confectum Dialecticæ cursum, ad Jurisprudentiam se conferat, aut post Artium triennium, vel Theologiam, vel Medicinam aggrediatur totum quadriennium pro Artibus sibi concessum confecisse censetur, adeo ut pro alia facultate addiscenda diutius, quam præscribitur, eo prætextu morari non possit.

Quotiescumque aliquis, qui pro Artium studio inter Convictores adscriptus sit, e Collegio egressus fuerit, alius item pro eadem facultate in ejus locum succedet. Quod & in cæteris facultatibus perpetuo servandum erit, sive quis totum tempus sibi attributum expleverit, sive dimidium aut intercisum reliquerit.

Cancellarius, cum Convictoris locus vacaverit, Præfulem, ad quem pertineat, conscium reddat, ut successorem ad annum mox securum præmittat.

Si quis in anni spatium ex quavis causa a Convictu abfuerit, ipsius locus a successore occupetur.

Qui ad Studium, ut par est, non incubuerit, aut mores suos, ut hos decet Convictores, ad honestatis regulas, & Academiae præscripta non conformarit, citra spem veniæ expellatur; quod Cancellarius, prout sua fides & conscientia suaserit, rigorose præstabit.

Convictores non secundum Dioceses, sed secundum diversas facultates, quibus operam dabant in diversas classes distribuuntur: videlicet, Artium, Medicinæ, Juris Canonici, Juris Civilis, & Theologiæ, ex quarum classium singulis ille, qui cæteris præceterit, earundem Decanus a Cancellario constituatur.

Professori, Collegii Præfecto, & facultatum Decanis melior & opportunior ædium pars præcæteris Convictoribus ad incolendum assignabitur.

Convictores ejusmodi Academica veste, qua Scholares cæteri, induantur: Insuper vero Academiae Stemma ex serico contextum vesti ad pectus affixum gestabunt.

Alternis annis ex octoginta Academiae Convictoribus octo seligantur, qui in solemnissima Conceptionis B. V. Mariæ Octava Thefes publice defendant, & in plerisque aliis Academicis actibus & functionibus inter omnes Universitatis Alumnos primas teneant.

TITULUS XLIX.

De Præfecto, sive Oeconomo Fabricæ Academiae.

§. 51. Concilium Definitorum, quod post Festum Sancti Lucae cogetur, unum ex Professoribus Cathedras perpetuas obtinentibus constituet, qui, quotiescumque oportuerit, per Bidellos admonitus, quicquid in Academiae sive Gymnasis sive ædibus reficiendum, reparandum restituendumve fuerit, quam primum opportune perfici curabit. Opifices autem ab eodem Concilio ad hujusmodi Ministerium destinatos adhibebit, quibus nullum salarium præter mercedem laboris impensi assignandum erit.

Præfectus Fabricæ calcem, ligna, & quodlibet cæmenti genus (etiam sub hoc obtentu, ne videlicet sita pereant) citra Definitorum consensum, & legitimam præstitam cautionem, nec commodare nec mutuo dare possit; ac etiam Definitores adire teneatur, si expensæ immodicæ fieri debeant. Mandata solvendi, quæ ad fabricæ Præfecturam spectent, ut rata sint, & legitima, præter oblationes consuetas & præscriptas, ab ipso Præfecto subscribantur.

In Concilio Definitorum ante festum Sancti Lucae Præfectus Fabricæ sui muneris rationem reddet; sique eisdem Definitoribus Præfecturæ tempus prorogari utile atque opportunum visum fuerit, proxime cogendo Concilio in eadem Præfectura confirmabitur.

Altero e Collegio discedente alter succedat.

Qui expellendi.

Convictores secundum facultates distribuendi.

Ædium divisio.

Ex Convictoribus octo seligendi ad defendendas Thefes in Octava Conceptionis M. V.

A Concilio Definitorum seligendus Oeconomus.

Mandata solvendi a Præfecto Fabricæ subscribenda.

Ab eodem Præfecto eorum Definitoribus singulis annis reddenda ratio.

Fabricæ

Suspectæque fœminæ à vicinia removendæ.

Convictores quibus ex locis assumendi.

Ad quos illorum spectet nominatio.

A Cancellario vivendi norma illis danda.

Tempus Convictus.

Fabricæ Præfatio perdices duodecim, & totidem gallinæ in Natali Domini attribuentur.

TITULUS L.

De Veste, & honestate Academicorum.

Scholaribus vestium luxus.

§. 52. Scholares omnes Talari veste vel nigra aut subfusca, nunquam serica aut pretiosa, decenter induantur; nec luxum aut fastum præferant, sed modeste, ut Academicos decet, ubique se gerant. Mulieres aut inhonestas aut utcumque suspectas nec apud se retineant nec inuisant. Prætor autem Cervariæ, si quam impudentem & manifestam deprehenderit, statim a toto suæ Jurisdictionis Territorio exterminabit, idque ad solius Cancellarii requirerentis informationem præstare teneatur; Scholaribus nec interdiu nec noctu arma gestare, aut apud se habere liceat.

Et Armorum delatio interdicenda. Quæ ab eis fugienda.

Hinc cauponas, & popinas non adeant, nec crapulæ ac commessationibus assuescant, & ab injuriis & contumeliis inferendis, libellis famosis edendis, unde vel persona derisui seu ludibrio exponatur, vel alicujus existimatio aut fama lædi possit, omnino abstineant, super quibus vigilem omnino curam operamque Cancellarius impendat, ut in omnibus futura hujusmodi damna, quæ par est diligentia provideat, & caveat. Injurias autem, & contumelias, si forte (quod absit) illatæ fuerint, debitis pœnis coerceat.

Scholaribus usus enfis omnino interdicendus.

Qui Doctoratus Lauream non obtinuerit, Doctoralem vestem adhibere non possit, neque usus enfis, hujus Academiæ gradu decoratis concessus, vel ad artium Magistros, vel ad cujuscumque facultatis Licentiatos extendatur. Scholaribus vero cujuscumque conditionis aut gradus enses gestare omnino interdictum sit.

Nullatenus Scholaribus Judici sæculari noctu se se comites addere licebit; quod si unquam commiserint, ab Academia ejicientur. Itidem nunquam per plateas & compita larvati incedent: Prima vice decem diebus in Carcere detineantur: Secunda viginti: Tertia ab Urbe expellantur. Cervariæ Prætor larvarum usum nunquam permittat; nec ipse, aut Cancellarius scenicos actus, aut histrionicos, præsertim a festo Sancti Lucæ ad festum Sancti Joannis de mense Junii. Scholaribus non liceat infantes de Baptismo suscipere, nec rhedas, currus, sellas gestatorias, lescicas habere, aut equos alere, sed pedibus iter faciant, quoties ad Academiam ire pergunt. Si fecus fecerint, decem librarum multam subeant.

De Ludis Scholaribus permittendis.

Per plateas & compita Civitatis a ludis etiam licitis cavebunt Scholares, alioquin per sex dies in carcere detinendi erunt. Festis tamen diebus extra muros, aut alio convenienti loco, se ludo animi causa oblectare poterunt, dummodo ultra regalis dimidium non deponant; ab aleis vero & talis perpetuo abstineant.

Scholaris poterit conditione repetere, quidquid pro ludo præter octo regalia exsolverit; quod si solutio facta non fuerit, creditori actio denegetur.

Nullus Cervariæ Oppidanus aut Incola domum suam pro ludo palam exercendo comparatam exhibeat, mille alioquin regalium multam subiturus Academiæ Bibliothecæ assignandam.

Scholarium contractus irriti.

Scholaris, qui vel sit filiusfamilias, vel suo adhuc Curatori subiaceat, vel subjacere possit, tametsi viginti quinque annorum major fuerit; si quid per se vel per alium aut emerit aut mutuo acceperit, irritum & inane censetur, atque Judici limine creditor repellatur, nisi contractui ineundo Judici Academiæ notio & auctoritas intercefferit.

Infamia notati non admittendi.

Cancellarius ejusque Judex nunquam scholis interesse patiantur juris aut facti infamia notatos,

sed eos expellant, & ex albo etiam Academiæ expugnent.

Professores vero omnes ita se gerant vita, moribus, incessu, gravitate, virtute, ceterisque animi dotibus, ut ex iis Alumni velut ex uno fonte non tam doctrinæ præcepta, quam probitatis documenta audiant.

TITULUS LI.

De Privilegiis Academicorum.

§. 53. Hujus Academiæ Doctores, Magistri, Licentiatum, Baccalauri, Scholares, Officarii eisdem gaudeant Regiis privilegiis, honoribus, prærogativis, gratiis, Immunitatibus, quibus in Academia Salmantina, Complutensi, Vallisole-tana, & Oseni hujusmodi personarum classes perfruuntur, & gaudent. Quibus præterea quomodi in Academia vel doctrinæ vel ministerii causa versantur, quemadmodum Ecclesiastici Cervariæ, & ipsi a vespigalibus, quæ Cives Magistratui, aut Civitati Cervariensi persolvunt, immunes erunt. Verumtamen circa vinum, oleum, cæteraque ad victum & annonam pertinentia, eodem modo in hisce eodem etiam, quo Ecclesiastici, jure censentur.

Academicus a vespigalibus non seculis cæteri Ecclesiastici immunes.

TITULUS LII.

De Redditibus Academiæ, Ratiociniis, & Administrationis forma.

§. 54. Omnes redditus, & proventus, boni, census, resque frugiferæ, quæ vel in præsentiarum possidet, vel imposterum Academia possidebit, ordine digesta, in Codicem ad id paratum distincte referantur, ex quo vel locandarum rerum, vel rationum subducendarum regula sit in promptu.

Redditus omnes &c. in Codicem referendi.

Ex redditu autem, qui ære alieno, & oneribus dissolutis annuatim superfit, res stabiles & frugiferæ comparentur. Bona stabilia præsertim alienare Academia proprio jure nequaquam possit. In Concilio Definitorum, quod post festum Sancti Lucæ convocabitur, Doctores quatuor sive Magistri eligantur, ex quibus duo saltem Professores sint, qui perpetuam Cathedram obtineant, duo vero in Canonico vel Civili jure Doctores, quorum officium in biennium duret, ita tamen, ut binis remotis, bini rursus in singulos annos assumantur. Hi vero Doctores seu Magistri quot annis mense Septembris coram Scholastico, Academia Scriba interveniente, exhibitam ab Oeconomo, seu Administratore accepti rationem cognoscent, & ponderabunt. Scholasticus, Scriba, & præfati quatuor Ratiocinatores summa fidelitate tanti momenti rem pertractabunt, ne propter eorum negligentiam aliquid Academiæ detrimentum patiatur.

Quatuor eligendi Ratiocinatores ad cognoscendam exhibitam ab Oeconomo rationem.

Inter Cancellarium, Ratiocinatores & Secretarium, absoluto ratiocinio, centum libræ ex æquis partibus distribuuntur; duplex tamen portio Cancellario tradatur.

Premium Ratiocinatorum Cancellarii, & Secretarii.

Academiæ Secretarius alternis mensibus, quidquid in Academiæ compendium vel ex collatione graduum, vel ex Cathedrarum adeptione, aut aliis id genus juribus ad eandem pertinentibus collegerit, apud eisdem profiteri, & de singulis rationem reddere teneatur.

Secretarius illis rationem reddere debet.

Syndicus pariter senis quibusque mensibus hoc idem de multis seu pœnis pecuniariis, sive a Scholastico ejusve Judice, sive per Statuta infusis a se, vel exactis, aut ex officio exigendis, præstabit. Præterea post redditus ab Oeconomo rationes, quidquid ex redditibus exigendum superfit, prout sui muneris est, quantocius exigere non prætermittat.

Syndicus quoque senis quibusque mensibus.

TITULUS LIII.

De Academica Typographia.

De Typographiæ Privilegiis.

§. 55. Alternis annis Definitorum Concilium duos eligit Professores, alterum perpetuum, temporalem alterum, quibus Typographiæ procurandæ onus & cura incumbat, quique diligenter attendant num Typographus, qui vel Universitatis nomine, vel conductionis titulo excudendi munus susceperit, suo muneri probe satisfaciatur: accepti & expensi tabulas digerant: & ab eodem Typographo rationes repetant, ut quidquid exigendorum reliqui fiat, quamprimum exigatur: ac census denique ex præli usu profecti apud Oeconomum, seu redditum Administratorem deponantur.

Solvendi mandata, pro impensis ad Typographiam curandam vel instruendam faciendis, præter subscriptiones Academico jure sancitas, a duobus Commissariis suscribantur. Quod item in reddito ex ipsa Typographia percipiendo, & in ærarium inferendo servetur. In Natali Domini singulis Typographiæ Commissariis perdecies duodecim tribuantur.

Typographi Privilegia.

Typographus, dum hanc Academice officinam rexit, foro & privilegiis Academicorum perfruat.

TITULUS LIV.

De Salario Professorum, Cathedras perpetuas obtinentium.

§. 56. Ex tribus primariis Theologie Cathedralis in annum salarium accipiant singulæ biscentum libras 200. Lib.

Vespertinæ Cathedræ Theologie singulæ 150. Lib.
Cathedra Sac. Bibliorum 150. Lib.
Cathedra Theologie Moralis 150. Lib.
Cathedra Philosophiæ Moralis 150. Lib.
Cathedra Primariæ Juris Canonici, & Civilis, singulæ 450. Lib.
Cathedra Vespertinæ Juris Canonici, & Civilis, singulæ 400. Lib.
Cathedra Decreti 350. Lib.
Cathedra Conc. Trid. 300. Lib.
Cathedra Primariæ Medicinæ 380. Lib.
Cathedra Vespertinæ Medicinæ 300. Lib.
Cathedra Prognosticorum 200. Lib.
Cathedra Matheos 200. Lib.
Cathedra Rhetorices 200. Lib.

Cum in solvendo, pro rata salariorum, tam Professorum quam Officialium pars aliqua ex hisce, multarum nomine deducenda erit, annus Academicus secundum dies utiles, non continuos computetur.

TITULUS LV.

De Salario Professorum, Cathedras Temporales obtinentium.

§. 57. Temporales Cathedræ Decretalium, Sexti, Clementinarum, necnon Institutionum Civilium, & Digesti Veteris singulæ 200. Lib.
Cathedra Methodi 180. Lib.
Cathedra Simplicium 200. Lib.
Cathedra Chirurgiæ 200. Lib.
Septem Cathedræ Artium singulæ 150. Lib.

TITULUS LVI.

De Salario Professorum Grammaticæ Latine, & Græcæ.

Salaria Professoribus linguæ Latine.

§. 58. Cathedræ Grammaticæ Latine, & Græcæ singulæ centum libras, quas Cervariæ Civitas Rectori Societatis Jesu Collegii Sancti Bernardi

ejusdem Civitatis, prout in eorumdem Instituto de more cautum est, perfolvet: Centum videlicet libras mense Septembri: centum vero mense Decembri: centum mense Martio: & centum mense Junio. Quotannis autem mense Augusto solutionem hanc, Secretario & Oeonomo inspectantibus, legitimis documentis Cancellario probabit, idque Secretarius, ut reliqua Professorum salaria, in Codicem transcriberet.

Cancellarius insuper curet solutiones hujusmodi statim temporibus adimpleri, perinde ac in cæteris Professorum salariis.

TITULUS LVII.

De Salario Officialium Academiæ.

§. 59. Secretarius 120. Lib.
Oeonomus vero salarium, quod ipsi Definitorum Concilium, consulto Academiæ Protectore, assignabit; nec semel statutum augeri poterit, nisi aliter temporum circumstantiæ suaserint, & ejusdem Protectoris placitum accedat.
Syndicus 80. Lib.
Magister Cæremoniarum 100. Lib.
Bidellus Major 150. Lib.
Bidellus Minor 100. Lib.
Magister Silentii 70. Lib.
Bidellus Scholarum Grammaticarum 60. Lib.
Custos seu Rector Horologii Academiæ 40. Lib.
Scholarum Verruus, qui vulgo Scopator 40. Lib.

Oeonomo Salarium a Definitoribus assignandum.

TITULUS LVIII.

De Salario Officialium Audientiæ Scholasticæ.

§. 60. Judex 250. Lib.
Notarius 50. Lib.
Aguallius 100. Lib.
Fiscalis 50. Lib.
Curfor 20. Lib.
Custos seu Janitor Carceris 30. Lib.
Omnia ejusmodi salaria ex reddito Academiæ, eodemque Professoribus & Ministris tempore perfolvantur.

TITULUS LIX.

De Feriis.

§. 61. Ofober habet dies feriatos
18. Sancti Lucæ Evangelistæ. Hac die fit solemnitas studiorum instaurationis. Professores Academiæ juxta Concilium Tridentinum Juramento se obstringunt, & proxima die Lectiones instituunt.
28. Simonis, & Judæ Apostolorum.

November.

1. Festum omnium Sanctorum.
2. Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum.
25. Catharinæ Virg. & Mart.
30. Andræ Apostoli.

December.

6. Nicolai Episcopi & Confessoris.
7. Ambrosii Episcopi & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
8. Conceptio B. M. V.
13. Lucie Virg. & Mart.
19. Natalis dies Fundatoris Academiæ, quo etiam prima ejusdem facta sunt fundamenta.
21. Thomæ Apostoli.
25. Nativitas D. N. Jesu Christi. Reliqui qui supersunt dies sunt feriatos.

Janua-

Januarius.

- 1 Circumcisio Domini.
- 6 Epiphaniæ Domini.
- 7 Raymundi de Pennafort Confessoris.
- 17 Antonii Abbatis.
- 20 Fabiani, & Sebastiani Martyrum.
- 25 Conversio S. Pauli Apostoli.

Februarius.

- 2 Purificatio B. M. V.
 - 3 Blasii Episcopi & Confessoris.
 - 24 Mathiæ Apostoli.
- Feria secunda & tertia post Dominicam Quinquagesimæ, & feria quarta Cinerum Lectiones vacant.

Martius.

- 1 Angelorum Custodum.
 - 7 Thomæ de Aquino Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
 - 12 Gregorii Papæ & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
 - 19 Joseph Sponsi B. M. V.
 - 20 Joachim Confessoris.
 - 21 Benedicti Abbatis.
 - 25 Annuntiationis B. M. V.
- A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis vacant Lectiones.

Aprilis.

- 23 Georgii Martyris.
- 25 Marci Evangelistæ.

Majus.

- 1 Philippi, & Jacobi Apostolorum.
 - 3 Inventio S. Crucis.
 - 8 Apparitio S. Michaelis Archangeli.
- In Ascensione Domini, Dominica Pentecostes, feria secunda & tertia sequentibus, & in Festo Corporis Christi, Lectiones vacant.

Junius.

- 11 Barnabæ Apostoli.
 - 13 Antonii de Padua Confessoris.
 - 24 Nativitatis S. Joannis Baptistæ.
 - 29 Petri, & Pauli Apostolorum.
- Hinc ad Festum Sancti Lucæ Artium, Mathematicæ, Medicinæ, utriusque Juris, ac Theologiæ Lectiones vacant.

Julius.

- 2 Visitationis B. M. V.
 - 14 Bonaventuræ Episcopi & Confessoris & Ecclesiæ Doctoris.
- Ab hac die usque ad Festum Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis Grammaticæ, & Humaniorum literarum vacant Lectiones.

Augustus.

- 16 Rocchi Confessoris.
- 20 Bernardi Abbatis.
- 24 Bartholomæi Apostoli.
- 28 Augustini Episcopi & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.

September.

- 8 Nativitatis B. M. V.
 - 21 Matthæi Apostoli.
 - 29 Dedicacionis Sancti Michaelis Archangeli.
 - 30 Hieronymi Patroni, & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
- Omnibus hebdomadis, quibus præter Dominicam Festum aliud non occurrerit, feria quinta vacant lectiones: Item & diebus singulis, quibus in Catalonia, & Civitate Cervariæ Festum de præcepto colitur.

Dies interisti, quibus videlicet Lectiones pomeridiana vacant.

§. 61. Pervigilium Ascensionis Domini. Pervigilium Pentecostes. Pridie solemnitatis Corporis Christi. Pervigilium S. Joannis Baptistæ. Pervigilium Nativitatis Domini. Ceteri, qui supersunt anni dies, sunt lectivi, Quicumque Professor dimidium temporis, ad lectionem præfiniti, per incuriam omiserit, multam subeat pro tota lectione: Pro dimidia vero tantum, si aliquam ejusdem temporis partem dimidia inferiorem non legerit. Multæ pariter, ob negligentiam Professorum infligendæ, secundum dies utiles, ut supradicto titulo LIV. sancitum est, non vero continuos computentur.

L. Card. Picus. Loco ✱ sigilli.
L. Card. Belluga. Loco ✱ sigilli.

§. 63. Cum autem, sicut etiam accepimus ex Universitatis a præfato Philippo Rege, sicut præfertur, erectæ, & fundatæ, aliisque præmissis præfatis, idem Philippus Rex firmam spem, fiduciamque habeat in illo, qui bonæ menti occurrit, quod Universitas ab eo sic, ut præfertur, erecta & fundata hujusmodi, gratia adjuvante Domini, qui pie cæptis assiduum suæ benedictionis præbet incrementum, felici temporum successu celebre, & innumerum proborum virorum ad procurandos militanti Ecclesiæ triumphos evasura sit, propugnaculum: Proptereaque, ut illa firmior subsistat, & in dies gravior in conspectu ejusdem Domini appareat, idem Philippus Rex erectionem & fundationem Universitatis præfatae, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ; necnon Statuta desuper, ut præfertur, edita, benigno Apostolicæ nostræ approbationis & confirmationis robore communiri, eidemque Universitati ab eodem Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac Scholaribus, necnon Lecturibus, Magistris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque Ministris in ea nunc & pro tempore existentibus præfatis, omnia & singula infra scripta a nobis, ut infra, concedi, indulgeri, elargiri, ac statui, plurimum cupiat.

§. 64. Nos, qui ad Christianorum Principum Religionem in iis, quæ ad animorum eruditionem elevandam per eorum Regiam largitatem studia promovere non desinunt, adjuvtricem nostræ quoque liberalitatis dexteram, ut præfertur, protendimus, eamque, quantum in Domino possumus, confovemus; Proptereaque laudabilibus, & Regia quidem charitate dignis, dicti Philippi Regis votis annuere, ac Universitatem ab eo, ut præfertur, erectam & fundatam hujusmodi, ut illa per Apostolicæ quoque liberalitatis opem nunc, & perpetuis inde futuris temporibus felici successui, & a præfato Philippo Rege concupitæ coalescat stabilitati, specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, ac Scholasticum, Scholares, Lectores, Magistros, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros Universitatis ab eodem Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes; necnon denominationes, nuncupationes, situationes, statum, & qualitates, Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi, illiusque erectionis & fundationis præ-

Multæ a Professoribus Lectiones omitterentibus perfolvendæ.

Pro parte Regis Catholici porrectæ S. D. N. preces pro confirmatione Academiæ hujusmodi ejusque statutorum obtinenda.

Eam cum bonis omnibus, ac privilegiis, immunitatibus, statutis &c. confirmat.

fatarum

fatarum tenores, ac bonorum ei applicatorum & appropriatorum quantitates, ac omnia & singula privilegia, gratias, exemptiones, & immunitates, quibus illa a præfato Philippo Rege, ut præfertur, donata existit & existit de præfenti, pro expressis habentes, de Ven. fratrum nostrorum Ludovici Pico, & Ludovici Belluga & Moncada respective nuncupatorum S. R. E. Cardinalium consilio, quibus a fel. rec. Benedicto Papa XIII. Prædecessore Nostro omnia & singula præmissa, ac infra scripta ab eis examinanda, commissa fuerunt, quæque sic commissæ, & per eos examinata, concedenda, sancitum fuit: Motu proprio & ex certa scientia, & Apostolica potestatis plenitudine, meraque liberalitate nostris erectionem & fundationem Universitatis studii generalis in præfato Oppido, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi cum omnibus & singulis inde secutis, & ab eodem Philippo Rege pro bono ejusdem Universitatis ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi, ac Scholarium, & Præceptorum, Magistrorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum in ea nunc, & pro tempore existentium præfatorum regimine, gubernio, directione, ac morum & disciplinæ laudabili culta desuper quomodolibet provide dispositis, statutis & decretis; necnon bonorum omnium & singulorum a præfato Philippo Rege eidem Universitati ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, applicatorum & appropriatorum, applicationem & appropriationem, omniaque & singula privilegia, gratias, exemptiones, & immunitates a præfato Philippo Rege eidem Universitati, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, Regia ejus auctoritate quomodolibet, ut præfertur, concessa & enlargita, necnon omnia & singula præinserta Statuta desuper edita præfata, eorumque plenum & integrum tenorem de verbo ad verbum, nullo eorum verbo penitus omisso, penaque in eis contentas quascumque, in contrarietas quomodolibet inflicta, Apostolica auctoritate perpetuo confirmamus & approbamus, eisque & eorum quibuslibet Apostolica perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tam juris quam facti, & solemnitatum, aliosque quantumvis substantiales defectus, si qui in eorum omnibus & singulis præfatis, & eorum quolibet quomodolibet intervenerint, supplemus; præinsertæque, ac desuper edita Statuta præfata per Universitatis, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi, Scholares, Lectores, Præceptores, Magistros, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros & personas in ea nunc, & pro tempore existentes præfatos, ac quoscumque alios, ad quos nunc quomodolibet spectat & pertinet, & pro tempore spectabit & pertinebit, sub penis eis desuper inflicta, perinde ac si a nobis emanassent, firmiter & inviolabiliter observari debere, Apostolica auctoritate præfata perpetuo decernimus & statuimus.

Ceteras in Principatu Catalaun. Universitates abstrahens, earum bona Academiae Cervarien. applicat.

§. 65. Et attendentes, quod in Principatu præfato, una videlicet in Tarraconen., ac alia in Ilerden., ac alia in Vicens., & alia in Gerunden., ac reliqua Studiorum generalium hujusmodi Universitates in Barchinonen. respective Civitatibus, vel Diocesis erectæ & fundatæ, necnon unum sub Sanctissimæ Conceptionis B. Mariæ Virginis, ac alterum Sedi Apostolicæ immediate subjectum, Studiorum hujusmodi Collegia sub Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis respective invocationibus seu titulis in præfata Ilerden. Civitate a nonnullis Christianidelibus pro certis alumnis, & quoad secundo dictum Collegium juxta illius fundationem debite qualificatis, & utriusque Juris studio vacare cupientibus, & quoad Collegium secundo dictum, ad illud

ad nominationem certarum personarum de eorundem Alumnorum, ut præfertur, qualificatorum personis faciendam introducendis, pie pariter erectæ & fundatæ reperiuntur.

§. 66. Nos ad erigenda ejusdem Philippi Regis erga Universitatis, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præfentes, ut præfertur, approbatæ hujusmodi, felicem & ab ipso Philippo Rege laudabiliter concupitum successum, vota, ut plures huc illuc emanantes scientiarum rivuli in unum aggregati, copiosum earundem scientiarum illas sitientibus exhibeant fontem, Tarraconen., Ilerden., Vicens., Gerunden., & Barchinonen. Universitates præfatas, & earum quamlibet, abstrahentes, eas sic a nobis abstractas, una cum omnibus & singulis illarum & cujuslibet earum respective bonis, juribus, actionibus, proprietatibus, rebus, bibliothecis, libris, scamnis, Sedibus, aliisque utensilibus quibuscumque, ad earum quamlibet quomodolibet respective spectantibus & pertinentibus, dictæ Universitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præfentes, ut præfertur, approbatæ; ita quod ex omnibus & singulis Universitatibus a nobis, ut præfertur, abstractis, & ut infra uniendis, una dumtaxat Studii generalis Universitas in Principatu præfato constituatur, & existat, liceatque infra scripto Universitatis, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præfentes, etiam ut præfertur, approbatæ hujusmodi, Scholastico nunc & pro tempore existenti, veram, realem, corporalem, & actualem omnium & singulorum respective bonorum, rerum, proprietatum, jurium & actionum ad Universitates a Nobis, ut præfertur, abstractas hujusmodi, & earum quamlibet respective spectantium & pertinentium, necnon Bibliothecarum, Librorum, scamnorum, sedium, aliorumque utensilium, in eis & earum quamlibet respective existentium præfatorum, possessione propria auctoritate ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præfentes, etiam ut præfertur, approbatæ nomine libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, necnon omnes & singulos respective omnium & singulorum bonorum, rerum, proprietatum, jurium, & actionum præfatorum respective fructus, redditus, & proventus in quacumque re consistentes, & undecumque provenientes, percipere, erigere, levare, locare, dislocare, eosque, supportatis tamen prius & adimpletis omnibus & singulis bonorum hujusmodi oneribus, si quæ super illis imposita sint, ab eisdem Universitatibus a Nobis, ut præfertur, abstractis, & ab earum quamlibet adimpleri debitis, ad quorum omnium adimplementum & supportationem Universitatem, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præfentes, etiam ut præfertur, approbatam hujusmodi, expresse teneri, & obligatam esse volumus; necnon Bibliothecas, Libros, scamna, sedes, aliaque omnia & singula utensilia præfata in Scholarium, ac Lectorum, Magistrorum, & Præceptorum, Doctorum & Bidellorum, aliorumque Ministrorum in ea nunc & pro tempore existentium præfatorum manutentionem, usum, utilitatem, & commodum, cujusvis licentia desuper minime requisita, convertere, motu, scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine præfatis, perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

§. 67. Necnon unum & alterum Collegia præfata, cum pariter omnibus & singulis illorum respective bonis, rebus, proprietatibus, illorumque

Quorum possessionem a Scholastico Acad. nomine cupiendam concedit.

Ei subijcitur Collegia duo Ilerdeniæ etiam re-

1730.
punte Epi-
scopo.

fundata, ac a Nobis per presentes etiam, ut fructibus, redditibus, proventibus, juribus, privilegiis, gratiis, indulgiis, & statutis, quae omnia & singula, necnon activum nominantium, & passivum nominandarum personarum respective jus, & uni & alteri Collegiis hujusmodi respective incumbenda onera, quae per unum & alterum Collegia praefata, ut prius adimpleri respective debeant, firma & illata remaneant ad Universitatem, a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectam & fundatam, & a Nobis per presentes etiam, ut praefertur, approbatam hujusmodi; licet Ven. Frater modernus Episcopus Ilerdensis secundo dictum Collegium, ut infra transferri renuat, illiusque bonorum fructus, qui fere omnes ex ejusdem Sedis liberalitate proveniunt, Seminario puerorum Ecclesiastico Ilerdensi applicare praetendat, & seu jam fructus, redditus, & proventus hujusmodi eidem Seminario ordinaria ejus auctoritate, nulliter tamen, & de facto applicaverit & appropriaverit, & quatenus in praefertur applicati & appropriati fuerint, ad hoc, ut Universitas a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erecta & fundata, & a Nobis per presentes etiam, ut praefertur, approbata hujusmodi, una dumtaxat facunda Studiorum & doctissimorum Virorum nutrix existat, & mater, applicationem & appropriationem hujusmodi a praefato Episcopo Ilerdensi, uti nulliter & indebite factas, annullantes & amoventes, Apostolica auctoritate, motuque & scientia praefatis similiter, perpetuo transferimus, eidemque Universitati a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, ac a Nobis per presentes etiam, ut praefertur, approbatae subjicimus, & subjecta esse volumus.

Privilegia
omnia Uni-
versitatis Sa-
lamanticensis
eidem confir-
mat.

§. 68. Ac eidem Universitati a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, ac a Nobis per presentes etiam, ut praefertur, approbatae, illiusque Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Praeceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque personis in ea nunc & pro tempore existentibus, ut ipsi omnibus & quibuscumque privilegiis, indulgiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, praerogativis, antelationibus, & honoribus tam Apostolica, Imperiali, Regia, aut Ducali, auctoritatibus, quam aliis quomodolibet pro tempore concessis, & quibus omnes & singulae Studiorum generalium hujusmodi, & praesertim Salamantini. Universitates, illarumque respective Scholastici, Scholares, Praeceptores, Magistri, Lectores, Doctores, Bidelli, aliisque personae in eis & earum qualibet existentes, quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, non solum ad eorum instar, sed pariformiter & aequae principaliter, in omnibus & per omnia, & omnino quoad omnia; dummodo tamen illa sint in usu, nec revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, ac Sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, uti, frui, potiri, & gaudere libere & licite possint & valeant, eadem Apostolica auctoritate concedimus, & indulgemus.

§. 69. Ac insuper Scholastico Universitatis praefatae a dicto Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, & a Nobis per presentes etiam; ut praefertur, approbatae, nunc & pro tempore existenti praefato, ut ipse personas ipsas, quas in ipsa Universitate a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, & a Nobis per presentes etiam, ut praefertur, approbatae, vel etiam alibi in quavis alia Studii generalis Universitate per debitum tempus studuisse, ac scientia & moribus idoneos esse repererit, ad praefatas Jurium, Artium, ac Theologiae facultates, ac Baccalaureatus, etiam formati, Licentiatum, Docto-

ratusque & Magisterii gradus, servata forma Concilii Viennensis, ac aliis juxta praefatae Universitatis Salamantini, consuetudines, & praefata ipsius a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, & a Nobis per presentes etiam, ut praefertur, approbatae Universitatis praefatae statuta hujusmodi promovere, & eorumdem graduum respective insignia ad eosdem gradus sic respective promotis exhibere, & ad dictos gradus sic per illum promoti, postea publice & privatim, etiam in omnibus aliis Studiorum generalium Universitatibus facultates ipsas interpretari, & alios docere, & de eis disputare, actusque gradui seu gradibus hujusmodi convenientes, exercere, ac omnibus pariter privilegiis, praerogativis, gratiis, favoribus, & indulgiis, quibus alii in aliis Universitatibus hujusmodi juxta illarum Constitutiones & mores ad gradus praefatos promoti de jure, usu, stylo, vel consuetudine, aut aliis quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere poterunt in futurum in omnibus & per omnia perinde, ac si in aliis Universitatibus hujusmodi gradus ipsos juxta illarum consuetudines & mores vere suscipissent, etiam uti, frui, potiri & gaudere, etiam libere & licite possint & valeant, licentiam tribuimus, & facultatem.

§. 70. Necnon Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Praeceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque personis in Universitate a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, ac a Nobis per presentes etiam, ut praefertur, approbatae hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus, ut ipsi & eorum quilibet nunc & perpetuis inde futuris temporibus in Universitate a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, ac a Nobis per presentes etiam, ut praefertur, approbatae hujusmodi, in quacumque facultate licita & honesta, per octo menses continuos, vel interpolatim legendo, aut aliis literarum Studia hujusmodi, Studio insistenti, omnium & singulorum Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos & eorum quemlibet in quibusvis Ecclesiis, sive locis obtentorum fructus, redditus, & proventus, etiam si Canonici, & Praebendae, Dignitates, Personatus, administrationes & officia, etiam electiva in Cathedralibus, Metropolitanis & Collegiatis Ecclesiis, & Dignitates ipsae in Cathedralibus & Metropolitanis post Pontificales majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, cum omnimoda & ea, qua si in Ecclesiis sive locis hujusmodi personaliter residerent, integritate perciperent, exceptis dumtaxat distributionibus quotidianis, libere percipere, exigere, levare, locare, dislocare, arrendare, ac in eorum usus & utilitatem convertere, & invitos, donec tamen & quousque in ipsa Universitate a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, & a Nobis per presentes etiam, ut praefertur, approbatae, Cathedras moderando, aut studiis vacando moram fecerint, ad residentiam apud easdem Ecclesias ratione Beneficiorum praefatorum per eos, ut praefertur, obtentorum faciendam, a quoquam minime compelli possint.

§. 71. Et ad excitandum, non solum per temporalia, verum etiam per spiritualia privilegia, iter ad earundem Scientiarum appetitum, eidem Universitati a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, & a Nobis per presentes etiam, ut praefertur, approbatae hujusmodi, Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Praeceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque Ministris nunc & pro tempore existentibus praefatis & eorum cuilibet, ut ipsi in eorum Universitatis a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae &

Praeceptores, ceterosque Academ. hujus Officiales a residentia in Beneficiis Ecclesiasticis dispensat, quousque fructus praeter quotidianas distributiones ab eis percipi concedens.

Eis praepro Paschali in Cappella Academ. satisfacere indulget.

praefert-

præfertur, approbata hujusmodi, Cappella, seu Oratorio annuo præcepto Paschali satisfacere; cum hoc tamen, quod singulis annis omnium & singulorum Scholasticis, Scholarium, Lectorum, Magistrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum præfatorum, qui in Cappella seu Oratorio hujusmodi Præcepto præfato satisfecerint, notula a Scholastico nunc & pro tempore existente præfato, seu ab alio, ad id ab eodem Scholastico deputato, subscripta, unicuique uniuscujusque Parrochialis Ecclesiæ, in cujus Parrochialis Ecclesiæ limitibus Parrochialibus Scholares, Lectores, Magistri, Præceptores, Doctores, Bidelli, aliique Ministri præfati, & eorum quilibet respectively existerint, respectively Rectori exhibeatur, similiter libere & licite possint & valeant, eadem Apostolica auctoritate, etiam perpetuo concedimus & indulgemus.

In eaque statutis diebus vere penitentibus, ac S. Eucharistiæ Sacramentum sumuntibus plenariam elargimur indulgentiam.

§. 72. Ac præterea omnibus & singulis in Universitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præfatos etiam, ut præfertur, approbata hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus præfatis, qui singulis per præfata statuta hujusmodi statutis diebus, vere penitentes & confessi, ac Sacra Communione refecti in Cappella, seu Oratorio hujusmodi pias ad Deum pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, hæreticorum & infidelium conversione, Principum Christianorum pace & concordia, ac Romani Pontificis pro tempore existentis salute, preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum veniam & remissionem; eadem Apostolica auctoritate etiam perpetuo concedimus, & elargimur.

In ejus Typographia Conclusiones imprimi concedit.

§. 73. Necnon, ut in dicta Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præfatos etiam, ut præfertur, approbatæ, Typographia omnes & singulæ Conclusiones in ea proponendæ & definiendæ, necnon privilegia ei concessa, ac præfata statuta edita, & pro bono ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præfatos etiam, ut præfertur, approbatæ; ac Scholarium, Lectorum, Magistrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum hujusmodi regimine pro tempore edenda decreta, absque ullo alio, quam illius Scholastici nunc & pro tempore existentis permisso, edi & prælo dari possint, licentiam impartimur.

Scholastico totalem Academiæ jurisdictionem, regimen &c. delegat, eumque Judicem in causis ad eam spectantibus constituit.

§. 74. Porro, ut salubri & felici Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præfatos etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi regimini consulamus, illius Scholasticum nunc & pro tempore existentem præfatum, in ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præfatos etiam, ut præfertur, approbatæ Cancellarium & Rectorem, penes quem universa ipsius Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præfatos etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi cura, regimen, administratio, ac jurisdictio tam civilis quam criminalis, & tam gubernativa, quam Oeconomica, uti verum & legitimum illius Præsulem, Patrem, & Judicem privative quoad quoscumque alios, plene resideat; ita quod liceat Scholastico nunc & pro tempore existentis præfato omnia & singula ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præfatos etiam, ut præfertur, approbatæ, bona & jura in ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præfatos etiam, ut præfertur, ap-

probata, utilitatem & conservationem, necnon augmentum, administrare & defendere, & seu administrari & defendi facere, necnon Studia, Scholas, Scholares, Magistros, Lectores, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros inibi pro tempore existentes, dirigere, visitare, corrigere & punire, necnon quascumque lites & causas tam civiles quam criminales, dictam Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præfatos etiam, ut præfertur, approbatam, tangentes, etiam inter Scholares, Lectores, Magistros, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros præfatos, & eorum quemlibet, ac alias ex una & altera partibus nunc introductas & pendentes, & pro tempore quomodolibet introducendas & movendas in futurum judicare, definire, sineque debito terminare, & sententias desuper latis & ferendas, etiam per censuras, aliasque pœnas ecclesiasticas, uti vero, legitimo & competente Judice exequi; necnon præfata, & a Nobis per præfatos, ut præfertur, approbata statuta præfata, sub pœnis in contrafacientes & rebelles statutis & inflicis, inviolabiliter observari facere, eaque interpretari; & si rerum & temporum ratio id suaserit, moderari, aliaque de novo, dummodo tamen illa præfati Concilii Tridentini Decretis, Constitutionibus Apostolicis, ac Sacris Canonibus præfatis non adversentur, condere, conditaque similiter, ut præfertur, observari facere; necnon dicere & gerere omnia & singula alia, quæ provido ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præfatos etiam, ut præfertur, approbatæ, regimini, illiusque tranquillo statui pro tempore expedire dignoscuntur, Apostolica auctoritate, motu, scientia & potestatis plenitudine præfatis pariter perpetuo constituimus & deputamus.

§. 75. Cæterum Nos, ut cupientes absconditum in agro literarum studii, acquirere scientiæ Thesaurum, qui suos non solum provehit possessores, & illustrat; verum etiam Domum Dei insignit, & decorat, habiliori ejusdem Thesauri ad eorum cupiditatis satietatem, divini servitii decorem, spirituale animarum subsidium, afficiantur amore, unum & unam ex Tarraconensi, ac unum & unam ex Barchinonensi, ac unum & unam ex Ilerdensi, ac unum & unam ex Gerundensi, ac unum & unam ex Vicensi, ac unum & unam ex Urgellensi, ac unum & unam ex Derthufensi, ac unum & unam respectively Canonicatum & Præbendam ex Celsionensi respectively Ecclesiarum, & earum cujuslibet respectively Canonicatibus & Præbendis, illum & illam videlicet ex eisdem respectively Canonicatibus & Præbendis, qui & quæ primum per cessum etiam ex causa permutationis, vel decessum, seu privationem, aut quamvis aliam dimissionem vel amissionem, illos & illas respectively obtinentis, seu respectively obtinentium, aut alias quovis modo, etiam in quibuscumque mensibus Nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, Sedique præfata per quascumque Constitutiones Apostolicas, vel nostras & Cancellariæ Apostolicæ regulas editas vel edendas, aut alias quomodolibet reservatis, aut Ordinariis Collatoribus, etiam per Constitutiones & regulas eisdem, seu literas alternatarum, aut alia privilegia & indulta, etiam S. R. E. Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, Vicelegatis, dictæque Sedis Nunciis concessa, competentibus respectively, vacare contigerit, unicuique ex Clericis, seu Presbyteris Professoribus Academiæ, seu proprietatis, sive regentiæ Cathedram, in Universitate præfata

Canonicatus nonnullarum Ecclesiarum illius Professoribus conferendos applicat, ac decernit.

a prefato Philippo Rege, ut prefertur, erecta & fundata, & a Nobis per presentes etiam, ut prefertur, approbata, obtinentibus, ab Academia, videlicet Collegio Definitorum, vulgo nuncupato, Claustro de *Deputados* - Universitatis a prefato Philippo Rege, ut prefertur, erecta & fundata, & a Nobis per presentes etiam, ut prefertur, approbata hujusmodi, cessantibus tamen reservationibus & affectionibus Apostolicis nominandis seu presentandis, & a pro tempore existente Cancellario prefato, non tamen in Vacationibus Sedi Apostolicæ prefata reservatis, instituendis, & cum hoc tamen, quod ipsi, qui pro tempore de Canonicatibus & Præbendis, ut infra per nos affectis, provisi fuerint, post eorundem respective Canonicatum & Præbendam ab eis adeptam possessionem ad personalem residentiam apud eorum respective Ecclesias ratione eorundem respective Canonicatum & Præbendarum faciendam, se conferre omnino teneantur, auctoritate ac motu paribus perpetuo afficimus, & ex nunc affectos esse volumus; dictosque Canonicatus & Præbendas, sic affectos & affectas, quoties illos & illas imposterum pariter per cessum, etiam ex causa permutationis, seu decessum aut privationem, vel quamvis aliam dimissionem, aut amissionem, illos & illas pro tempore respective obtinentium, vel alias quovis modo, etiam ex illo quavis generalis reservatio, etiam in corpore juris clausa resultet, etiam apud Sedem prefatam, etiam in aliquo ex mensibus, in quibus vacantium Beneficiorum ecclesiasticorum collatio, proviso, & quavis alia dispositio Nobis, & dictæ Sedi etiam per Constitutiones & regulas easdem reservata extiterit, seu Ordinariis Collatoribus etiam per Constitutiones & Regulas prefatas, vel alternatarum literas, aut alia privilegia & indulta hætenus concessa & imposterum concedenda, competentibus, quocumque tempore ex illos & illas pro tempore obtinentium respective personis vacare contigerit, etiam si illi & illæ alias dispositioni Apostolicæ quomodolibet reservati & reservata, seu quacumque affectione, etiam ratione cujuscumque familiaritatis, etiam nostræ, affecti & affectæ extiterint, Clericis seu Presbyteris Professoribus Academia, seu Proprietatis sive Regentiæ Cathedram in Universitate prefata a prefato Philippo Rege, ut prefertur, erecta & fundata, & a Nobis per presentes etiam, ut prefertur, approbata obtinentibus prefatis, omnino conferri debere; alioquin presentationes, institutiones, collationesque quascumque aliis, quam Professoribus prefatis pro tempore factas, nullas & invalidas nulliusque roboris vel momenti fore & esse, nullique jus aut coloratum titulum possidendi tribui posse.

§. 76. Easdem presentes nullo unquam tempore ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, vel alibi examinata, verificata & justificata; ac etiam si Ordinarii, Capitula prefata, seu alii, ad id quomodolibet interesse habentes, vocati non fuerint, neque illis consenserint, aut alio quocumque pretextu de intentionis nostræ, vel alio quovis defectu, notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, in jus vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti vel gratiæ, aut Otis aperitionis remedium, impetrari posse; nec eas sub quibusvis unionum, annexionum, incorporationum, suppressionum, extinctionum, separationum, dismembrationum, applicationum, appropriationum, translationum, affectionum, etiam effectum suum non fortitarum; aliorumque similium vel dissimilium

Præfentium Literarum super hoc validatio.

gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, seu alios Romanos Pontifices successores nostros, aut Sedem eandem, etiam cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis; necnon irritantibus & aliis decretis, pro tempore factis prefatis, etiam de eisdem presentibus, earumque toto tenore, & data specialis, specifica, expressa, & individua mentio fiat, comprehendi; sed tanquam ad fidei Catholicæ, & Divini Cultus favorem, ac publicam utilitatem, & salutem concessas, semper validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere debere, ac quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & cum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per Scholasticum, Scholares, Magistros, Lectores, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliisque Ministros prefatæ Universitatis a prefato Philippo Rege, ut prefertur, erecta & fundata, & a Nobis per presentes etiam, ut prefertur, approbata, nunc & pro tempore existentes prefatos, ac alios, quos eadem presentes concernent, quandocumque eligenda, concessas esse.

§. 77. Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prefatæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæ Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate, judicari, defini & interpretari debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

§. 78. Quo circa Ven. Fratris nostris Archiepiscopo Tarraconensi, & Episcopo Gerundensi, ac dilecto filio Scholastico Universitatis a prefato Philippo Rege, ut prefertur, erecta & fundata, & a Nobis per presentes etiam, ut prefertur, approbata prefata, nunc & pro tempore existentibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi & eorum quilibet per se vel alium seu alios, etiam si sint extra loca, in quibus deputati sunt Conservatores & Judices, ipsis Universitatis a prefato Philippo Rege, ut prefertur, erecta & fundata, & a Nobis per presentes etiam, ut prefertur, approbata, Doctoribus, Magistris, Lectoribus, Scholaribus, Bidellis, aliisque Universitatis a prefato Philippo Rege, ut prefertur, erecta & fundata, & a Nobis per presentes etiam, ut prefertur, approbata, hujusmodi Ministris & personis efficacis defensionis presidio assistentes, non permittant, eos super libertatibus, privilegiis, indultis, & bonis, rebus, ac juribus, ad ipsas communiter vel divisim spectantibus, a quibusvis indebite molestari, vel eis gravamina, damna, sive injurias irrogari; aut privilegia, concessionem & indulta hujusmodi infringi vel impugnari quoquo modo futuris Universitatis a prefato Philippo Rege, ut prefertur, erecta & fundata, & a Nobis per presentes etiam, ut prefertur, approbata prefata, Doctoribus, Lectoribus, Magistris, Scholaribus, Bidellis, aliisque Universitatis a prefato Philippo Rege, ut prefertur, erecta & fundata, & a Nobis per presentes etiam, ut prefertur, approbata, hujusmodi Ministris & personis, cum ab eis, vel ipsorum aliquo, aut eorum Procuratoribus, super his requisiti fuerint de predictis & aliis personis quibuslibet super assignatione, translatione dictorum Collegiorum, a Nobis ad Universitatem a prefato Philippo Rege, ut prefertur, erectam & funda-

Deputatio Proctorum.

tam,

tam, & a Nobis per præsentem etiam, ut præferatur, approbatam præfatam, illorumque respective bonorum, ac rerum, & jurium præfatorum, & aliorum eis nunc concessorum, & pro tempore concedendorum observatione; necnon de quibuslibet molestiis, injuriis, arque damnis, cæterisque tam realibus quam personalibus actionibus præsentibus & futuris, in illis videlicet, quæ judicialem requirunt indaginem, summarie, simpliciter & de plano, ac sine strepitu & figura Judicis; in aliis vero, prout qualitas eorum exegerit, Justitiæ complementum, occupatores seu detentores, præsumptores, molestatores, & injuriatores, necnon contradictores quoslibet & rebelles quicumque dignitatis, status, gradus, ordinis vel conditionis fuerint, quodcumque & quotiescumque expediens fuerit, auctoritate Apostolica per censuras, aliasque pœnas ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Cum hoc tamen, quod in casu controversiarum cum Episcopis, si ad censuras deveniendum sit, facta tecta esse debeat, & in praxi retineatur dispositio Textus in Capitulo: *Quia Pontificali: de Offic. Judic. Deleg. in 6.* alias, ejusdem Textus forma non observata, censuræ ipsæ nullæ sint eo ipso: quodque in omni processura, quæ extra Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præferatur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentem etiam, ut præferatur, approbatam præfatam, fieri contigerit, antequam ad cujuscumque mandati executionem procedatur, id Ordinario loci notificetur, quodque demum omnia & singula, quæ a Sacris Canonibus ac Constitutionibus Apostolicis, & a Concilio Tridentino præfato quoad hujusmodi Conservatorum facultates statuta sunt, observentur.

Derogatio
contrario-
rum.

§. 79. Non obstantibus tam se. re. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris Nostri, quibus cavetur, ne aliquis extra Civitatem suam vel Diœcesim, & in certis expressis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur: seu ne Judices & Conservatores, a Sede præfata deputati, extra Civitatem & Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere; sive alii vel alii vices suas committere, aut aliquos ultra unam dietam a fine Diœcesis eorumdem trahere præsumant; ac de duabus dietis in Concilio generali, dummodo ultra quatuor dietas aliquis auctoritate præsentium non trahatur: seu quod de aliis, quam de manifestis injuriis, ac de violentiis, & aliis, quæ judicialem requirunt indaginem, pœnis, in eas, si secus egerint, & in id procurantes, adjectis, Conservatores se nullatenus intromittant: quam aliis quibuscumque Constitutionibus a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostri tam de Judicibus delegatis & Conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad judicium non vocandis, aut aliis, editis, quæ jurisdictioni a Nobis, ut præferatur, tradita, aut potestati, ejusque libero exercitio quomodolibet possent in hac parte obstare: aliisque Apostolicis, etiam in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Tarraconen., Herden., Vicen., Urgellen., Dertusen., Gerunden., Barchinonen., ac Celsonen. Ecclesiarum præfatarum, & Universitatum, ac Collegiorum, ut præferatur, unitarum & translatorem hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, respective statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, respective eis & earum ac eorum cuilibet, ac eidem Tarraconen., Herden., Vi-

cen., Urgellen., Dertusen., Gerunden., Barchinonen., ac Celsonen. Ecclesiis, illarumque respective Præfatis nunc & pro tempore existentibus: necnon earum cujuslibet Capitulis, ac quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis: necnon irritantibus, aliisque decretis præfatis, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum Principum instantiam, seu etiam motu patri, etiam Consistorialiter in genere vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus in nostris literis habenda sit mentio specialis, earum tenores eidem nostris præsentibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, pro expressis habentes, illis alias eorumque singulis in suo robore permansuris, specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine præfatis Apostolica auctoritate specialiter & expresse, latissime ac plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto, & earum personis, locis, & ordinibus, ac propriis nominibus mentionem.

§. 80. Volumus autem, quod tam in mensuris Sedi præfate reservatis, quam aliis reservationibus & affectionibus Apostolicis pro tempore occurrentibus, ad Canonicatus & Præbendas a Nobis per præsentem, ut præferatur, affectos & affectas, hujusmodi nominati, eorumdem Canonicatum & Præbendam provisionem a Sede Apostolica præfata impetrare; ac solita jura, Datarie & Cancellarie Apostolicæ debita, ut antea, solvere omnino teneantur; alias præsentem nostræ literæ quoad affectionem hujusmodi nullæ sint eo ipso.

§. 81. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique adhibeatur fides, quæ eidem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 82. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrarum confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, defectuum supplementationis, decreti, statuti, abstractionis, voluntatis, unionis, annexionis, incorporationis, translationis, subjectionis, concessionis, indulti, licentiæ, tributionis, constitutionis, deputationis, affectionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigésimo, Pridie Nonas Decembris, Pontificatus nostri anno Primo.

Generali Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum facultas datur constituendi duos Concionatores in qualibet Provincia, tres vero in Grandioribus.

Benedictus XIII. Constitut. dat. 3. Octobr. 1727. Clericis Congregationis Scholarum Piarum, ut Scholarum exercitio valerent incumbere, eis Prædicationis munus interdixit, adempta etiam Superioribus facultate Parentes hujusmodi concedendi Literas.

Declaratio, quod
per Canonica-
tus sic de-
signatos, &
conferendos
Datarie Apo-
stolicæ suis
in iuribus
præjudicium
non afferat-
tur.Fides Tran-
sumptorum.

XVIII.

Dat. die 14.
Dec. 1730.
Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **A**lias pro parte dilecti filii Adolphi a S. Georgio, tunc existentis Præpositi Generalis Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupat. fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædecessori Nostro exposito, quod Ven. Servus Dei dictæ Congregationis Institutio prævidens, quam grave damnum Scholarum Piarum huiusmodi exercitio Conciones, Adventus, & Quadragesimæ tempore extra prædictæ Congregationis Ecclesias habendæ, allaturæ fuissent, in suis Constitutionibus auctoritate Apostolica confirmatis tertia part. Cap. VII. de Concionatoribus cavebatur expresse in hæc verba -- Nemo publice prædicabit, nisi a Generali vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus & Quadragesimæ extra nostras Ecclesias nemo nostrorum prædicabit, & extra id tempus non nisi ex urgentissima causa, & de Provinciali consensu -- & in eadem expositione subiuncta, tamen si successu temporis extra easdem Ecclesias a variis Capitulis Generalibus declaratum fuisset, esse penes Præpositum Generalem concedere facultatem concionandi; ac subinde variæ cautelæ, ut insurgenti olim prævio malo occurreretur; adjecta fuissent, nihilominus experientia magistra dictus Adolphus edoctus, per conciones huiusmodi ministerio earumdem Scholarum tristissimam eversionem imminere, & quod verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra domos memoratæ Congregationis commorantes, scholis addici nequibant, imo sæpe hoc prætextu etiam eas subterfugiebant; idem Benedictus Prædecessor ea, quæ per præsertam Constitutionum particulam disposita erant, in posterum firmiter atque inviolabiliter servari, ac ullo modo convelli vel labefactari possent, providere, ac eisdem Adolpho votis hæc in re favorabiliter annuere volens, præsertam particulam ex Constitutionibus ipsius Congregationis excerptam auctoritate Apostolica perpetuo confirmavit & approbavit: illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjecit: ac omnia & singula per eam disposita inconcussa observari mandavit, & eidem Adolpho, & pro tempore existenti Præposito Generali supradictæ Congregationis facultatem super præmissis dispensandi dicta auctoritate ademit: & alias, prout in eisdem Benedicti Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 3. Octobris 1727. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Præpositus Generalis Congregationis huiusmodi, Nobis nuper exponi fecit, communis sententia in ea semper fuerit, quod in supradicta Congregatione Religiosi ministerio prædicationis, etiam Adventus & Quadragesimæ tempore, existerent, quemadmodum nonnullis retro abhinc annis in more habuit, ut ex sequentibus Capitulorum Generalium ipsius Congregationis decretis manifeste colligitur, quæ in vim ejusmodi Constitutionum facultatem habent illas mutandi, cum ex sex vocalium partibus, quinque illarum variationi consensum præstent. Primo autem decreto in Capitulo Generali anno 1686. celebrato, ubi nonnulli Religiosi antiani, graduque decorati, observantia amantissimi, qui per plures annos dictum Servum Dei Fundatorem agnoverant ac tractaverant, & de illius sancta mente bene instructi erant super Constitutionum huiusmodi puncto circa

concionatores, decretum & declaratum fuit omnium suffragiis, esse penes Generalem tribuere facultatem concionandi, etiam tempore Adventus & Quadragesimæ extra Ecclesias memoratæ Congregationis: ac in alio Capitulo Generali anni 1718. leguntur hæc sequentia verba, videlicet: Censuerunt Patres Capitulares suffragiis secretis triginta duobus ex triginta tribus, quod nemo ex nostris a P. Generali dispenseretur pro concionibus extra nostras Ecclesias habendis quotidie tempore Adventus & Quadragesimæ, nisi ii, qui non solum scientiarum cursum laudabiliter expleverint, sed etiam in Rethoricæ studiis non mediocriter versati fuerint, & insuper scholas ipsas per octo annos diligenter exercuerint. Antequam vero tale munus publice, ut supra, subeant concionandi, teneantur in principali domo Provinciæ in publico Refectorio vel Ecclesia nostra plures conciones suas Provincialis arbitrio recitare. Attento itaque hoc decreto nonnulli ex prædictis Religiosis tempore Generalatus ipsius Adolphi ad eum recursum habuerunt pro consecutione literarum patentium super facultate concionandi, adducendo, sese octo annorum Scholarum majorum cursum absolvisse, sed quia Institutum, quum omnium instantiis satisfieri vellet, præjudicatum, & ita numerus Magistrorum pro Scholis necessariis diminutus remanebat; & ex alia parte prædictus Adolphus cum a vi commendationum, quæ sibi fiebant, se eximere minime valeret, ejusmodi licentias concedere renebat; eaque de causa rigorosa earumdem Constitutionum observantia per prædictis Benedicti Prædecessoris literas demandata, eidemque Adolpho facultas super præmissis adempta fuit. Quare dictus modernus Præpositus Generalis, ne Instituto prædicto ullo modo præjudicium afferatur, humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum modernum Præpositum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & penis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum ferie absolventes & absolutum fore sententes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum eidem Præposito Generali duos Concionatores in qualibet, tres vero in Provinciis grandioribus, deputare liceat, dummodo tamen concurrant requisita demandata in Capitulo Generali dicti anni 1718. Cum restrictione tamen, quod idem, & pro tempore existens Præpositus Generalis, Concionatores legitime electos ad exercitium Scholarum huiusmodi juxta formam Statuti constituere possit, quatenus necessitas urgeat; auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & mandamus.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere; ac irritum & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus prædictis Benedicti Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictæ Congregationis, aliisque

quibusvis

Cap. Constitut. de Concionatoribus a Gen. vel Provinc. ap. probandis.

Cui damno esse soleat Scholis Concionatorum multitudo in Congregatione.

Quid a Benedicto XIII. statutum hac super re: quod supra explicavimus.

Nonnulla Capitulorum Generalium decreta, facultatem Generali pro tempore concedentia. Patentes Concionatoris Literas dandi &c.

Quare a Benedicto his derogatis.

SS. D. N. stri Sententia.

Præsentium Literarum firmitas.

Obstantium derogatio.

quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Decembris 1730. Pontificatus Nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Ex lib. mensis Decembris Tass. 16.

XIX.

Extensio Indulgentiæ perpetuæ in diebus Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli pro Ecclesiis Monialium Angelicarum nuncupat. Congregationis Sancti Pauli, Ordinis Sancti Augustini &c. Barnabitarum Mediolanen. Civitatis.

Hujusmodi Indulgentiam Ecclesiis hujusce Congregationis concessit Innocent. XI. anno 1677. die 2. Decembris Constitut. XXIII in Tom. XI. pag. 219. Cælestium munerum &c. eamque ad Monialium ejusdem Institutii Ecclesias extendit Successor Innocentius XII. anno 1697. die 14. Decembris, quæ in nostro Bullario non reperitur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 22.
Dec. 1730.
Pont. An. I.

Exordium.

Commissi Nobis cælestis Apostolatus officii ratio exigit, ut paternam sacrarum Virginum, quæ, oblitæ Populum suum & domum Patris sui, Divinis obsequiis se se sub suavi Religionis jugo devoverunt, curam gerentes, illarum religiosæ quieti, & felici progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XI. Prædecessor Noster omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Clericorum Regularium Congregationis Sancti Pauli decollati, Barnabitarum nuncupatorum, tam eatenus erectis quam imposterum quancumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, in Conversionis & Commemorationis ejusdem Sancti Pauli Apostoli festis diebus a primis vespere usque ad occasum solis dierum hujusmodi annis singulis devote visassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extripatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem perpetuis futuris temporibus misericorditer in Domino concessit.

§. 2. Ac subinde rec. mem. Innocentius PP. XII. Prædecessor etiam Noster, supplicationibus tunc existentis Procuratoris Generalis dictæ Congregationis, sibi super hoc humiliter porrectis, inclinatus, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam & remissionem a memorato Innocentio XI. Prædecessore concessam, vel præsertur, ad omnes & singulas Ecclesias Monialium ejusdem Congregationis similiter tam erectas quam imposterum erigendas, & ubicumque locorum existentes, in perpetuum extendit & ampliavit, & alias prout in ipsorum Innocentii XI. die 11. Decembris 1677. & Innocentii XII. Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 14. pariter Decembris 1697. respective expeditis, quarum tenores præsentibus

pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, haberi volumus, uberius continetur.

§. 3. Cum autem, sicut accepimus postquam Ecclesia sub titulo ejusdem Sancti Pauli Monasterii Monialium Angelicarum nuncupatarum Congregationis ipsius Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. vigore enarratarum Innocentii XII. Prædecessoris literarum plenaria Indulgentia, & peccatorum remissione, sic per eum extensa, spatio plurium annorum pacifice potita & gavisa fuerat, novissime motum fuisset dubium ab aliquot ex dictis Monialibus: Num ejusmodi extensio Ecclesiam præfatorum Monasterii comprehenderet; quod postmodum propositum in Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium, Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpositorum, per unius dumtaxat voti sive suffragii præponderantiam negative resolutum fuit cum subsecuta approbatione piæ mem. Benedicti XIII. Prædecessoris quoque nostri, qui causam amplius non proponi mandavit: cumque negativa resolutione, aliisque præmissis non obstantibus, adhuc locus esse dubium prædictum ulterius discutiendi, seu ad novam trutinam revocandi: ex hac vero lite seu controversia, non modica animorum dissidia ac perturbationes in Monasterium prædictum invecita fuerint, quæ non modo de præsentibus adhuc ibidem vigent, sed si eandem litem seu controversiam diutius agitari ac perdurare contingeret, progressu temporis facile augeri & ingravescere possent.

§. 4. Hinc est, quod Nos pro pastorali nostra, qua animarum saluti & tranquillitati prospicere tenemur, sollicitudine; necnon sincero, quo eandem Moniales Angelicas prosequimur paternæ charitatis affectu, quamcumque ab eis occasionem dissentionum, quæ Divino Cultui summopere perniciosæ forent, ipsisque Monialibus ad apicem perfectionis, ad quam per emissorum ab eis votorum semitam contendere debent, assequendam, impedimento essent, prorsus submovere volentes: præviaque matura deliberatione nostra, litem ac controversiam prædictam, cujus statum & merita, aliaque etiam necessario exprimenda, præsentibus quoque pro plene & sufficienter expressis ac specificatis haberi volumus, a supradicta Congregatione Cardinalium, aliisque Tribunalibus quibuscumque ad Nos harum serie avocantes, ac penitus & omnino extinguentes, Indulgentiam & peccatorum remissionem in diebus festis Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli ad Ecclesias Monialium dictæ Congregationis, ab ipso Innocentio XII. Prædecessore, sicut præmittitur, extensam, ac desuper expeditas ejus literas prædictas, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac, quatenus opus sit, Indulgentiam & peccatorum remissionem, ac Innocentii XII. Prædecessoris literas præfatas, tam ad dictam Ecclesiam Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. Monialium, Angelicarum nuncupatarum, Congregationis ejusdem Sancti Pauli Ordinis Sancti Augustini, quam ad alias omnes & singulas Ecclesias hæctenus erectas & deinceps erigendas, & ubicumque existentes, Monialium Angelicarum hujusmodi, quæ de præsentibus vivunt, ac deinceps vivent sub Regula ipsius Sancti Augustini, ac servant ac servabunt Constitutiones particulares jussa Sancti Caroli Borromæi compilatas, ex seu super Constitutionibus dictorum Clericorum Regularium pro Congregatione Monialium Angelicarum Sancti Pauli sub hoc expresso titulo seu denominatione ab eodem S. Carolo approbatas, ac successive a bon. mem. Federico, dum viveret, S. R. E. præfate Cardinali Borromæo nuncupato; hujus Sanctæ Sedis auctoritate confirmatas; itaut omnes & singuli utriusque sexus Christifideles, qui vere similiter pœnitentes & confessi, ac Sacra Com-

A. S. Indulgentiarum Congreg. decretum antea, sub hac extensione hocce Monasterium non comprehendit.

Ei itaque a SS. D. N. benigne indulgetur cum omnimoda extensione &c.

Indulgentia hujusmodi ab Innocentio XI. concessa.

Ab Innocentio XII. ad Moniales quoque extensa.

1730.
& 1731.

munione refecti, aliquam ex Ecclesiis Monialium Angelicarum præfatarum eisdem diebus festis Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli a primis Vesperis usque ad occasum solis annis singulis devote visitaverint, ibique, ut præfertur, oraverint, eandem plenariam Indulgentiam & remissionem consequantur, auctoritate & tenore præfacis perpetuo pariter extendimus & ampliamus; seu eisdem fidelibus, diebus supra expressis, præmissa in dictis Ecclesiis Monialium Angelicarum peragentibus, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem in perpetuum itidem de novo concedimus.

Literarum
harum ro-
bur.

§. 5. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obsten-
tium deroga-
tio.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut eorundem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 22. Decembris 1730. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XX.

Confirmatio Brevis Leonis X. quo Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Florentinæ in Notarios Sedis Apostolicæ creantur.

C L E M E N S P A P A X I I .

*Ad perpetuam rei memoriam.*Dat. die 2.
Januar. 1731.
Pontif. An. I.

Exordium.

Apostolatus officium, quod Divinæ Sapientiae altitudo humilitati Nostræ, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, committere dignata est, salubriter exequi, aspirante super ni favoris aura, jugiter satagentes, ea, quæ ex Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum, & hujus Sanctæ Sedis benignitate ad insignium Metropolitanarum Ecclesiarum dignitatem tuendam, personarumque in eis Altissimo assidue famulantium honorem augendum processerunt, confirmationis Nostræ patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus, prout temporum & locorum ratio postulat, rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Leo X. Flo-
rentinæ Ec-
clesiæ Cano-
nicos, No-
tarios Sedis
Apostolicæ
creavit, sin-
gula cætero-
rum Nota-
riorum pri-
vilegia clar-
gando.

§. 1. Dudum siquidem se. re. Leo Papa X. prædecessor Noster Metropolitanæ Ecclesiæ Florentinæ, in qua per multos annos, cum in minoribus constitutus esset, Canonicatum & Præbendam obtinuerat, illiusque Capituli & Canonicorum decori ac splendori providere volens, statuit, quod perpetuis futuris temporibus Archidiaconus, & alii in dicta Ecclesia Dignitates habentes, ac Canonici pro tempore existentes, sui & Apostolicæ Sedis Notarii forent & esse censerentur, ac Rocchetto, Cappa, & Habitu, per

eiusdem Sedis Notarios de numero participan- gestari solito, ubi, & quoties eis placuisset, uti possent: Habitumque, Rocchetto & Cappam hujusmodi in Choro Ecclesiæ præfate, quando divinis Officiis, ac Processionibus & Funeribus interessent, & aliis quibusvis actibus, in quibus cum Cottis & Almutis interesse eatenus consueverant, cum illis similiter placeret, deferre & gestare valerent: ac insuper indulgunt, Dignitates, Canonicatus, & Præbendas pro tempore inibi obrinentibus, ac eorum cuilibet, ut omnibus & singulis honoribus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, & indulgunt, quibus cæteri sui, dictæque Sedis Notarii, etiam de numero participan. hujusmodi gaudebant, & gaudere poterant quomodolibet in futurum, sine tamen eorundem Notariorum de numero participan. præjudicio, itidem gaudere: ipsis vero Archidiacono & Capitulo Ecclesiæ prædictæ dumtaxat, ut Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices Ordinarios creare, & quoscumque natalium defectum patientes legitimare, respective possent & valerent: necnon Sacerdotibus, in dicta Ecclesia pariter pro tempore residentibus, Missas per horam ante diluculum & usque ad mediam horam post meridiem, quoties eis id pro auditorum consolatione expedire videretur, in præfata Ecclesia tantum celebrandi, licentiam concessit: & alias, prout uberius continetur in ejusdem Leonis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris qui sequitur videlicet.

§. 2. Dilectis filiis Archidiacono & Capitulo Ecclesiæ Florentinæ. LEO PAPA X. *Dilecti filii, salutem & Apostolicam Benedictionem.* In supremo militantis Ecclesiæ Solio Divina dispositione locati, ad Ecclesiarum omnium potissime Metropolitanarum insignium statum, salubriter & prospere dirigendum paterno & sollicito studio intendentes, prout ex debito pastoralis officii obligamur, illarum profectibus libenter intendimus, & his, quæ pro incremento Divini cultus in illis profutura cognoscimus, ut in eis majestas Altissimi jugiter collaudetur, quantum cum Deo possumus favorem benignum impartimur. Sane cum ad Ecclesiam vestram Florentinam, quæ jam mille annis effluxit sub invocatione Sanctæ Reparatae fundata, & Cathedralis a centum & quinquaginta annis citra in Metropolitanam sub invocatione Beatæ Mariæ de Flore erecta, illiusque Fabrica opere murorum magno ac sumptuoso inchoata, & per se. re. Eugenium Papam IV. prædecessorem Nostrum propriis manibus consecrata fuit, & in qua quinque Dignitates, & triginta septem Canonicatus, totidemque Præbendæ, quorum major pars de jurepatronatus laicorum, videlicet dilectorum Consulium Artis Lanæ Civitatis Florentinæ, & aliorum Civium dictæ Civitatis existunt per nobiliores & locupletiores dictæ Civitatis Cives obtineri soliti, ac quinquaginta & ultra perpetuæ Cappellanæ, seu simplicia Beneficia instituta esse noscuntur, & in qua Nos quoque per multos annos, dum in minoribus essemus, Canonici fuimus, antequam elucescat dies usque ad Vesperas confluat Christianifidelium multitudo ad ibi Missas & alia Divina Officia audiendum in numero copioso, & si Missæ inibi per horam ante diem usque ad Vesperas celebrari possent, eorundem fidelium devotio & concursus cum spiritali consolatione augetur, ac pro salute animarum, aliorumque tam vivorum quam defunctorum preces ad Deum copiosius effunderentur, aliaque multiplicia bona agerentur; & si præterea statueretur, quod de cætero, filii Archidiacone, tu, & alii inibi Dignitatem pro tempore obrinentes, & Canonici

Concessit
quoque ut in
Ecclesia hu-
jusmodi Mis-
sæ celebra-
ri possint per
horam ante
diluculum,
& usque ad
mediam ho-
ram post me-
ridiem.Tenor Pri-
vilegii Leo-
nis X.

eiusdem

eiusdem pro tempore existentes, Apostolicæ Sedis Notarii effectis, & habitum, per dictæ Sedis Notarios de numero participantium gestari solitum, in Choro dictæ Ecclesiæ, quando Divinis præsentibus etis & Funeralibus & Processionibus, aliisque publicis actibus, in quibus hætenus Cottis linteis & Almutiis consuevistis uti, omnino teneremini; ex hoc profecto dicta Ecclesia suorum membrorum nobiliori & digniori vestitu amicta, & circumdata varietate, se longe pulchriorem, & magis decoram Gloriosissimæ Dei Genitrici, cui est specialiter dedicata, procul dubio exhiberet. Et volentes propterea desuper opportune providere, dilecti quoque filii Nostri Julii Sanctæ Mariæ in Dominica Diaconi Cardinalis de Medicis Nostri secundum carnem fratris Patruelis, qui Florentinæ Ecclesiæ ex dispensatione & concessione Apostolica præesse dignoscitur, respectu Nos inducente, Motu proprio, non ad vestram, aut alicujus vestrum, aut aliorum pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa scientia, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus vos, filii Archidiacone, & alii in dicta Ecclesia pro tempore Dignitates obtinentes, ac illius Canonici pro tempore existentes, Nostri & dictæ Sedis Notarii factis & esse censeamini, ac Rocchetto, Cappa, & Habitu hujusmodi, ubi & quoties vobis placuerit, uti libere possitis; illumque & Rocchetum & Cappam hujusmodi in Choro dictæ Ecclesiæ, quando Divinis, & Processionibus, ac Funeralibus interfueritis, & aliis quibusvis actibus, in quibus cum Cottis & Almutiis interesse hætenus consuevistis, cum vobis placuerit, deferre & gestare valeatis; necnon vobis & cuilibet vestrum, Dignitates ac Canonicatus & Præbendas pro tempore inibi obtinentes, omnibus & singulis honoribus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, & indulgentiis, quibus cæteri Nostri & dictæ Sedis Notarii, etiam de dicto participantium numero existentes, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, sine tamen eorumdem de numero participantium existentium Notariorum hujusmodi præjudicio, uti, potiri, & gaudere; quodque vos, filii Archidiacone & Capitulum, dumtaxat Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices ordinarios, qui idonei, & sufficientis literaturæ fuerint, recepto prius ab eis de Notariatus & Tabellionatus ac Judicaturæ hujusmodi officiis fideliter exercendis iuxta formam præsentibus annotatam solito juramento, creare, & de officiis ipsis per pennam & calamare investire; & naturales spurios, maneres incestuosos, bastardos, & ex quocumque illicito & damnato coitu procreatos, pro tempore præsentibus & abentes, vivos sive mortuis eorum parentibus, ad natales legitimos & primæ naturæ jura restituere & reintegrare; & cum eis, solvendo ab ipsis omnem genituræ maculam, quod in quibuscumque parentum, agnatorum, ac aliorum bonis tam ex testamento quam ab intestato, absque tamen ab intestato succedere debentium præjudicio, succedere: & ad quævis honores, dignitates, & officia publica & privata recipi & admitti, illaque gerere & exercere, & parentum signis & armis absque ulla differentia uti, & de illorum familia nominari possint, dispensare libere & licite valeatis, indulgemus, plenamque ad præmissa etiam concedimus facultatem. Sacerdotibus vero in dicta Ecclesia pro tempore residentibus, Missas per horam ante diluculum & usque ad mediam horam post me-

ridiem, quoties eis id pro Auditorum consolatione expedire videbitur, in præfata Ecclesia dumtaxat celebrandi, eisdem auctoritate & tenore licentiam elargimur. Non obstant. de certo Apostolicæ Sedis Notariorum numero, cui etiam ad illum deventum non sit, per hoc aliàs non intendimus derogare, & aliis Apostolicis, ac in Provincialibus Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus & ordinationibus, & dictæ Ecclesiæ juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Forma autem juramenti, quod dicti Tabelliones creandi præstabit, hæc est - Ego N. ab hac hora in antea fidelis ero Beatis Apostolis Petro & Paulo, & S. R. E. ac Domino meo D. Leoni Papæ X. suisque Successoribus canonice intrantibus, & non ero in consilio, auxilio, consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione: consilium, quod mihi per se vel literas, aut Nuncium manifestabunt, ad eorum damnum scienter, nemini pandam; Si vero ad mei noticiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis, aut Ecclesiæ Romanæ vergeret, seu grave damnum illud pro posse impediam; & si hoc impedire non possem, procurabo bona fide contra omnes homines id ad noticiam præfati Domini Nostri Papæ perferri: Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri, ac jura ipsius Ecclesiæ specialiter, si qua eadem Ecclesia in Civitate vel Terra, de qua oriundus sum, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, retinendum, & recuperandum; contra omnes homines Tabellionatus officium fideliter exercebo: contractus, in quibus exigitur consensus partium, fideliter faciam nil addendo vel minuendo, nisi de consensu partium, quod substantiam contractus immutet. Si vero ad conficiendum aliquod instrumentum unius solius partis sit requirenda voluntas, hoc ipsum faciam, ut scilicet nil addam, vel minuiam, quod immutet facti substantiam: de aliquo contractu, in quo sciam intervenire vim vel fraudem, instrumentum non conficiam: Contractus in Protocollo redigam, & postquam in Protocollo redegero, malitiose non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, seu cujus est contractus super eo conficere publicum instrumentum, salvo meo justo & consueto salario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Datum Florentiæ sub Annulo Piscatoris die 8. Januarii 1716. Pontificatus Nostri Anno Tertio. Ja. Sadoletus.

§. 3. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Capituli & Canonicorum prædictæ Ecclesiæ Florentinæ. Nobis nuper expositum fuit, ipsi præmissa Apostolici muniminis Nostri præsidio roborari plurimum desiderent, Nos, qui memoratam Ecclesiam Florentinam, antiquitatis laude multiplicibusque aliis nominibus conspicuam, illiusque Capitulum & Canonicos sincero & præcipuo semper complexi fuimus, ac etiamnum complectimur paternæ charitatis affectu, dictorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, & ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem Exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinfertis Leonis Prædecessoris literas, ac in eis contenta (circa tamen exemptionem a Jurisdictione Ordinarii,

A S. S. D. N.
confirmatur.

Firmitas præsentium Litterarum cum derogatione quorumcumque contrarium.

facultatem Notarios & Judices creandi, ac legitimandi, & absque eo, quod Capitulum & Canonici prædicti aliquod emolumentum a Camera & Palatio Nostris Apostolicis, vel quarumvis litterarum Apostolicarum expeditionem gratis, ullo unquam tempore præterire possint) auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus & confirmamus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 4. Decernentes easdem præsentem litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstant. Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus & ordinationibus, necnon omnibus & singulis illis, quæ in præfatis Leonis prædecessoris litteris concessa sunt non obstante, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Cæterum non intendimus per præsentem supradictas; Juspatronatus in aliquo approbare, neque ullam Dignitatum, Canonice, & Præbendarum hujusmodi, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ per dictæ Ecclesiæ Florentin. Canonicos, & inibi Dignitates hujusmodi obtinentes pro tempore possideri, seu in quibus, vel ad quæ jus haberi contigerit, reservationem sive affectionem Nostræ, ac Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum, ac Sedi præfate collationi & dispositioni inducere.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Januarii 1731. Pontificatus Nostrum Anno Primo,
F. Card. Oliverius.

XXI.

Confirmatur concessio a Leone X. anno 1515, facta Notario & Cancellario Nationis Florentinæ de Urbe, ut quæcumque acta judicialia & contentiosa libere & licite conficere possit: quod officium in Urbe restituitur.

Leo PP. X. ut ex subjecta Constitutione Sanctissimi Domini Nostrum, aliaque ejusdem Leonis PP. dat. 1519. in Bullar. num. XXXIII. constat, Consuli Nationis Florentinæ facultatem Mercatorum Nationis in Urbe causas cognoscendi, Notariumque sibi, ac Cancellarium eligendi tribuit: Innocentius vero XII. Constit. Ad Radicitus dat. ann. 1692. 31. Augusti particularia omnia Tribunalia suppressit.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **E**Xponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Consul, alique Nationis Florentinæ in Alma Urbe nostra degentes, quod fel. rec. Leo Papa X. Prædecessor Noster per quasdam suas die 12. Junii 1515. Pontificatus sui anno Tertio expeditas litteras, inter alia privilegia dictæ Nationi Florentinæ de Urbe per eum concessa, facultatem tribuit illis

Consuli, pro tempore existenti, jus dicendi in causis verentibus inter Mercatores & Nationales Florentinos hujusmodi, & ad hunc effectum deputandi Cancellarium, qui esse debere publicus Notarius Matriculatus, sive descriptus in Archivio Romanæ Curie, facta eidem Notario potestate, nedum conficiendi acta, contractus & stipulationes pro Mercatoribus & Nationalibus præfatis, verum etiam cætera omnia peragendi, quæ ad publici Notarii ejusmodi Officium spectabant, & aliàs, prout in supradictis Leonis Prædecessoris litteris uberius continentur.

§. 2. Et exinde usque ad annum 1692., quo rec. mem. Innocentius Papa XII. Prædecessor etiam Noster, dicti Consulibus Florentini, aliaque particularia Urbis præfata Tribunalia suppressit, illorumque jurisdictionem abolevit; Notarius & Cancellarius itidem pro tempore existens non modo omnia acta & contractus inter dictos Mercatores Nationales perficere, sed qua Urbis Notarius testamenta, donationes, aliosque contractus pro quibuscumque personis cujusvis Nationis existens, stipulari consuevit; ac propterea comparebat coram omnibus Judicibus ordinariis aliorum Tribunalium dictæ Urbis pro interpositione decretorum in contractibus minorum & mulierum: per ejus acta citabantur coram Judicibus præfatis interesse habentes in eisdem contractibus: adibantur hæreditates cum Edictis Citatoris; deputabantur Tutores: reproducebantur interpellationes & disdictæ, ut vocant: fiebant descriptiones & inventaria cum similibus interpellationibus: & alii actus judiciales, sicuti ex longa serie ejusmodi actuum statim a dicto anno 1515, incipientium, qui in officio ipsius consulatus asservantur, constare dicitur.

§. 3. Licetque post suppressionem particularium Tribunalium ab Innocentio Prædecessore factam, ut præmittitur, jurisdictione ejusdem Consulibus sublata fuerit; Salvum tamen ac præservatum remansit illius, nonnullorumque aliorum similibus Notariorum officium, donec aliter provideretur; quin tamen ulla hæcenus desuper capta sit provisio seu resolutio, itaut prædictus Notarius & Cancellarius, quoties postmodum eum agere contingit, ministerio aliqujus Judicis ad acta Judicialia exequenda ratione testamentorum aut contractuum pro personis tam præfate Florentinæ quam alterius cujuslibet Nationis, sive occasione mandatorum de immitrendo in possessionem, delendo vincula, transferendo & resignando loca montium, & officia vacabilia consignando & describendo, aut propter inhibitiones dotales, decreta absolutoria, monitoria, citationes pro interpositione decretorum hujusmodi, edita ad adeundas hæreditates, disdictas, deputaciones Curatorum ad lites, & id genus alia, illa auctoritate diversorum Judicium, ac ut plurimum Locumtenentis in Civilibus, & Auditoris Gubernatoris Urbis præfate, ac primi & secundi Collateralium Curie Capitolinæ, perfici & expediri curavit; quæ omnia comperta fuerunt dilecto filio nostro Vincentio S.R.E. Presbytero Cardinali Petra nuncupato, qui tanquam Visitator officiorum Notariorum seu Tabellionum Urbis prædictæ a pie mem. Benedicto XIII. Prædecessore quoque nostro constitutus, illud Consulatus Florentini perinde ac alia perlustravit.

§. 4. Unde idem Benedictus Prædecessor animum advertens ad præmissa, & ad suppressionem Tribunalium particularium, necnon Præervationem officii Notarii Consulatus hujusmodi, ac desuper capiendæ, nec eatenus captæ provisionis; quodque Notarius dicti Consulatus pergebat non solum Testamenta, ac publica Instrumenta rogare, sed acta quoque Judicialia

Privilegium a Leone X. concessum Consuli Nationis Florentinæ.

Quo data Cancellario hujus Nationis facultas conficiendi ea omnia, quæ ceteri Urbis Notarii faciunt.

Hæc vero concessio ab Innocentio XII. suppressa in suppressione Tribunalium particularium.

Ante hujusmodi suppressionem per hunc Notarium omnia judicialia acta pro quibuscumque generis personis fiebant.

Per Innocentium XII. dictam Constit. non laesum hujus Notarii officium.

A Ben. XIII. statutum super validitate hujusmodi actuum extamen, nominatimque commissum Judicibus.

con-

Dat. die 4. Januar. 1731. Pontif. I.

conficere coram aliquo ex sibi beneficis Judicibus, ejusdem Urbis per diversa illius Tribunalia vagando, quemadmodum ipsi Vincentio Cardinali in Visitatione hujusmodi officii innotuerat: simulque considerans hanc Judicium variationem arbitrio ipsius Notarii, seu partium, minime convenire, in sua successive anno 1728. super reformatione Tribunalium Urbis præfata edita Constitutione omnino opportunum judicavit, ut cognosceretur, an ista facultas conficiendi acta Judicialia persistere seu remanere deberet exercenda per dictum Notarium, & in quibus causis; & inter quas personas; & quatenus id ei competeret, coram quo peculiariter Judice id permitti valeret; & demum quonam modo consuli posset rationibus ejusdem Notarii: deputavitque Congregationem particularem, quæ constabat tunc extantibus, Auditore suo Decano, Auditore Rotæ Romanæ, Vicegerente Vicarii Urbis, Primo Locumtenente itidem in Civilibus Auditoris generalis Curie Caesarum Cameræ Apostolicæ, Auditore Signaturæ Justitiæ, Commissario generali ejusdem Cameræ, necnon primo Collateralis præfate Curie Capitoline; qui auditis Notarii Tribunalium Urbis, prædicta omnia præfata discuterent, ac recognoscerent, quidque super præmissis in futurum servandum foret, eidem Benedicto Prædecessori cum eorum voto referrent, ut ipse, quod hac in re expediens esset, decernere valeret, idque infra sex menses a die promulgationis dictæ Constitutionis fieri voluit, quo termino elapso idem Notarius omnino abstinere a conficiendis actibus Judicialibus coram quocumque Judice sub pena centum scutorum monetæ, & nullitatis actuum hujusmodi, & aliàs, prout in enarrata Constitutione plenius etiam continetur.

Quo non completo data ad tempus facultas omnia similia acta conficiendi.

§. 5. Porro expirato termino sex mensium sic assignatorum intra quem dicta Congregatio particularis haberi nequiverat, Consul alique præfati Nationis Florentinæ, ne prædictus Notarius suspensus remaneret a confessione actuum Judicialium, petierunt a memorato Benedicto Prædecessore prorogationem ejusdem termini ad tempus ei beneficum, remissaque per eum Instantia hujusmodi Auditori suo prædicto, & plures prorogationes concessit, citatis Seniore Caesarum Cameræ Apostolicæ ac Capitoline Curiarum præfatarum Notariis; sicque continuatum fuit usque ad nostram assumptionem ad Apostolatus officium, postquam ab Auditore nostro novam prorogationem quinque aliorum mensium obtinuerunt.

Reintegratio, & confirmatio hujus Notariatus per S. S. D. N. cum omnibus facultatibus &c. ac Deputatio Judicis, quo coram omnia Judicialia acta confici debent.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, difficile admodum sit cogere Congregationem particularem prædictam, tot viris, ratione muneris sibi incumbentium multiplicibus negotiis continuo occupatis, atque distractis, compositam; per Notarios vero Tribunalium Urbis præfate jure controversi, ac in dubium revocari nequeat facultas Notarii dicti Consularis perficiendi quælibet acta Judicialia indiscriminatim in quavis causa, & pro quibuscumque personis, ut pote quia lex ipsius Leonis Prædecessoris hanc facultatem illi discrete tribuit, eique suffragetur observantia ex anno 1515, initium desumens, nec usquam interrupta, quandoquidem per dua sæcula & ultra non uti Cancellarius Consularis Florentini præfari, sed qua publicus Urbis Notarius acta hujusmodi Judicialia gessit independentem a jurisdictione ipsius Consulis; & uti talis plurium annorum spatium diversis S. R. E. præfate Cardinalibus, ac præsertim Sacri eorumdem Cardinalium Collegii Decanis, in causis & negotiis eorum Monasteriorum, aut Ecclesiarum, ac præcipue Ostien. & Veliternens., ac Nobis ipsis, dum Cardinalatus honore fungebamur, quandiu Ecclesiæ Tu-

sculanae præsumimus, in rebus eamdem Ecclesiam spectantibus inservit: Cumque non minus certa sit reservatio providendi officio dicti Notarii in suppressione Tribunalium particularium, sicut præmittitur, facta, exponentes prædicti tametsi præfata Congregatio particularis deputata reperitur, eidem Notario assignari plurimum desiderent aliquem ex dictis Judicibus Ordinariis Urbis, coram quo omnia acta Judicialia & contentiosa conficere valeat: quandoquidem inde ipsi Notario providebitur juxta reservationem hujusmodi, tolliturque libertas vagandi & conveniendi Judices ad sui libitum; sicque dirimentur ac constabuntur, quæ in dicta Congregatione particulari discutienda erant; Nos eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus benigne, annuere: necnon indemnitati ac rectæ administrationi officii Notarii hujusmodi prospicere volentes, ipsorumque exponentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet infodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolven. & absolutas fore censentes, ac præfatorum Leonis, Innocentii, ac Benedicti Prædecessorum litterarum, Constitutionum, & dispositionum tenores, & alia quæcumque etiam specificam & individuum mentionem & expressionem requirunt, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & specificatis habentes: Supplicationibus eorumdem exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, dilecto filio moderno ac pro tempore existenti Notario & Cancellario dicti Consularis Florentini, ut ipse (salva ac firma remanente suppressione & abolitione Tribunalis ejusdem Consularis ac jurisdictionis illius Consularis) omnia & quæcumque acta Judicialia sive contentiosa deinceps quoque perpetuis futuris temporibus conficere libere, licite & valide possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus; atque Almæ Urbis præfate Governatorem, seu ejus in Civilibus Locumtenentem, nunc pariter & pro tempore existentem, coram quo ejusmodi acta Judicialia sive contentiosa facere & exequi valeat ac debeat, auctoritate & tenore præfatis constituimus & deputamus.

§. 7. Decernentes ipsas præfatas literas etiam ex eo quod prædicti Notarii & alii quicumque in præmissis jus seu interesse habentes vel habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ vel alio quovis defectu notari, argui vel impugnari nullatenus posse; sed semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac dicto Notario & Cancellario aliisque, ad quos spectat & quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus omnibus & singulis præmissis: necnon, quatenus opus sit, nostræ & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo: necnon recolendæ mem. Pii Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri de gratiis

Præfati
Literarum
firmitas.

Quod si
in præfatis
actibus
non sit
suffragari
suffragari
suffragari

Cum contra-
riorum ob-
stantium &c.
derogatione.

qualecumque interesse Camere Apostolicæ concernen. in dicta Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis & registrandis, itaut præsentibus in ea præsentari & registrari nullo unquam tempore necesse sit: aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis & Tribunalium prælatorum, & quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis: eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur & insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 4. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXII.

Constitutio, qua prævia confirmatione & innovatione alterius Constitutionis san. me. Pauli PP. IV. anno 1555. editæ, decernitur, Decanatum S. R. E. Cardinalium Collegii ipso jure deferendum esse Cardinali antiquiori Episcopo, qui tempore vacationis ipsius Decanatus in Romana Curia præsens, vel ex causa publica, ac Romani Pontificis destinatione dumtaxat, non tamen ratione residentie apud aliam Ecclesiam sibi commissam, a dicta Curia absens fuerit; alique insuper statuuntur & ordinantur tam circa ejusmodi Decanatum quam circa sex Episcopatus Suburbicarios, eidem Cardinalibus assignari solitos pro titulo sui Cardinalatus.

Dat. die 10. Januar. 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Pastorale officium, quo Dominici Gregis regimini per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritum nostrorum suffragio, præsidemus, exigit, ut inter gravissimas multiplicisque Apostolicæ servitutis curas, quibus assidue premimur, ad ea, quæ Sacrum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegium, Sedis B. Petri & universæ Ecclesiæ Senatum amplissimum spectant, rite ac recte constituenda atque ordinanda, peculiari studio advigilemus.

Paulus IV. Decanat. antiquiori Cardinali Episcopo Romæ commoranti adjudicavit.

§. 1. Dudum siquidem sel. rec. Paulus PP. IV. Prædecessor Noster, provide considerans, eosdem S. R. E. Cardinales in partem Apostolicæ sollicitudinis vocari, ut pro tempore existenti Romano Pontifici in ipsius universalis Ecclesiæ administratione assistant, isque eorum consilio agenda disponat, ac partem præcipuam Sacri Corporis, & membra ipsius Romani Pontificis existere: simulque attendens, dicti Collegii Cardinalium Decanum singulari negotiorum hujus Sanctæ Sedis notitia ac peritia, quæ absque divina continuæque in Romana Curia residentia vix ha-

beri potest, præditum esse oportere: habita super his cum tunc existentibus ejusdem S. R. E. Cardinalibus in Consistorio suo secreto, matura deliberatione de illorum consilio, & unanimi assensu sancivit, quod Decanatus prædicti Sacri Collegii de cætero perpetuis futuris temporibus non nisi ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum, devenire posset, & aliâs, prout in Constitutione ipsius Pauli Prædecessoris, anno Incarnationis Dominicæ 1555. undecimo Kalendas Septembris Pontificatus sui anno primo edita, uberius continetur.

§. 2. Cumque postmodum subortum fuisset dubium: An juxta sensum istius Constitutionis Decanatus ejusmodi deferri deberet Episcopis Cardinalibus promotione antiquioribus, qui occurrente dicti Decanatus vacatione ab ipsa quidem Curia absentes, sed apud Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias residerent, quarum regimen & administrationem una cum aliqua ex sex Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, quæ Cardinalibus antiquioribus pro titulo sui Cardinalatus assignari consueverunt, ex concessione Apostolica retinerentur, rec. mem. Clemens Papa XI. Prædecessor etiam noster hujus questionis, quam dirimi volebat, discussionem commisit septem ejusdem Curie Prælati doctrina, prudentia & integritate præstantibus, qui, re universa accuratissime, ut par erat, expensa, unanimiter censuerunt, minime suffragari ipsis Episcopis Cardinalibus antiquioribus ad hujusmodi Decanatum obtinendum eorum a Romana Curia absentiam ex causa suæ residentie apud Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias, quibus ex Apostolica dispensatione præerant: Quam quidem sententiam idem Clemens Prædecessor non modo probavit, ac perpetuis itidem futuris temporibus inconcusse observari mandavit; sed insuper in suo quocunque Consistorio secreto die 3. mensis Martii MDCCXXI. habito palam recitari, & inter acta Consistorialia referri, atque custodiri jussit.

§. 3. Quamquam vero piæ mem. Benedictus Papa XIII. Prædecessor pariter noster per quædam suas sub plumbis anno item Incarnationis Dominicæ 1724. septimo Idus Septembris Pontificatus sui anno primo, absentiam a Curia præfata Episcopis Cardinalibus antiquioribus, dummodo apud Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias, quas in administrationem obtinent, personaliter resideant, in affectione ejusdem Decanatus nullatenus obesse; sed Decanatum hujusmodi, ipso jure deferri prædictis Episcopis Cardinalibus antiquioribus absentibus, & apud dictas Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias actu residentibus, statuere tunc opportunum duxerit, prout in ejus literis præfatis, quarum perinde, ac supradictæ Pauli Prædecessoris Constitutionis tenores, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

§. 4. Nos tamen ad gravissima, quibus memorata Pauli Prædecessoris sanctio niti dignoscitur, rationum momenta, nostræ dirigentes considerationis intuitum, aliisque justis & rationabilibus causis animum nostrum moventibus, adducti, post deliberationem, quam super præmissis cum pluribus ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. prædictæ Cardinalibus habuimus diligentem, de eorum consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetua vaitura Constitutione illam Pauli Prædecessoris confirmantes ac innovantes, decernimus & mandamus, ut deinceps quotiescumque Decanatus prædictus quomodolibet vacaverit, ipso jure in

Clemens PP. XI. declaravit Cardinalibus ad Decanatum obtinendum minime suffragari, residentiam in Episcopis vel Archiepiscopis non suburbicariis.

Contraria declarationi huic Benedicti XIII. Constitutio.

Quibus de causis mortis sit SS. D. Noster Pauli IV. Constit. confirmare?

Declar. Decanatum hujusmodi ipso

cumdem

1731.

jure deferendum esse Cardinali antiquiori tempore vacationis in Curia presentis, vel ex publica causa, & Rom. Pontif. destinatione dumtaxat absenti.

Declaratio, quod antiquitas non fit intelligenda de tempore assumptionis ad Cardinalatum, sed de anterioritate in ordine Episcopali.

Quod admitti non debeat optio Ecclesie Suburbicariae, nisi fiat in Curia, vel de dumtaxat de causis absentium.

In casu eventus vacationis alicujus ex Suburbicariis Ecclesiis, quo tempore quis Cardinalis Episcopus Romae reperitur ex legitima causa, an illam optare possit, nihil statuit.

eundem Decanatum succedat Episcopus Cardinalis antiquior, qui tempore illius vacationis in dicta Curia praesens sit, vel qui ex causa publica, & Romani Pontificis destinatione dumtaxat, non tamen ratione, seu ex causa residentiae in Metropolitana seu Cathedrali Ecclesia, cujus regimen & administrationem ex Indulto Apostolico retineat, ab eadem Curia tunc temporis absens reperitur.

§. 5. Quod vero attinet ad alteram controversiam, aliis circa ipsum Decanatum excitatam: Num scilicet in eius affectuione Cardinalis anterior in ordine Episcopali, sed posterior in Cardinalatu, praefendus esset Cardinali posteriori in ordine Episcopali, sed anteriori in Cardinalatu? Declarationem a Benedicto Praedecessore in literis suis praefatis desuper editam tenore praesentium approbantes, pro majori illius firmitate ac potiori cautela iterum statuimus, antiquitatem inter Episcopos Cardinales in dicta Curia praesentes non esse metiendam sive ducendam a tempore suae promotionis ad Cardinalatus honorem, sed a tempore eorum ingressus in ordinem Episcopalem, itaut Decanatus ejusdem Sacri Collegii ad antiquiorem in ordine Episcopali, tamen posteriori in Cardinalatu, pervenire debeat, & qui prius alicui ex dictis sex Ecclesiis Suburbicariis praefectus fuerit, praefertur in affectuione Decanatus hujusmodi alteri, qui ante ipsum ad Cardinalatus Dignitatem promotus fuisset.

§. 6. Ad haec sancimus, atque declaramus, non nisi a Cardinalibus, qui fuerint in praefata Curia praesentes tempore ipso vacationis alicujus ex dictis sex Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, pro titulo Cardinalatus assignari solitis, vel ab eadem Curia absentes similiter ex causa publica, & destinatione Romani Pontificis tantum, non tamen ex causa residentiae apud aliam sibi commissam Ecclesiam, ut praefertur, optari posse Cathedralis Ecclesiam Suburbicariam sic vacantem; nec Cardinales ab ipsa Curia absentes, praeterquam in solo casu superius expresso, ad optionem ejusmodi, etiam per Procuratorem ex eodem Collegio specialiter deputatum, admittendos fore; revocantes proinde & cassantes, irritaque prorsus & inania decernentes quaelibet Indulta optandi Ecclesias Suburbicarias praefatas in absentia, ac per Procuratorem, ex alia quacumque causa, etiam residentiae apud alteram Ecclesiam a Romano Pontificibus Praedecessoribus Nostri hactenus forsitan concessa, quae tamen nondum sint executioni mandata. Licetque Nobis persuasum sit Successores Nostros, ejusmodi Indulta, quae non modico eidem Suburbicariis Ecclesiis, earumque Ducebus inferre possent detrimentum, minime esse concessuros, sicuti Nos ipsi ab eorum concessione omnino abstinere intendimus; nihilominus si quae contra hanc nostram dispositionem quandocumque & qualitercumque tribui contigerit, illa subreptitio obrepta censi debere, nullique propterea, perinde ac si non emanasset, suffragari posse, itidem statuimus.

§. 7. Porro si quando evenierit Cardinales, Patriarchali, Primatiali, Archiepiscopali, vel Cathedrali Ecclesiae praefectos, in dicta Curia ex legitima causa, aut Sedis Apostolicae licentia praesentes tum reperiri, cum factus fuerit locus vacationi alicujus ex sex Ecclesiis Suburbicariis hujusmodi, nostrae, ac Romani Pontificis pro tempore existentis, partes erunt animi sedulo advertere & deliberare, dum absolvitur a vinculo, quo priori Ecclesiae tenentur ad effectum optandi & assequendi Ecclesiam vacantem ex dictis Suburbicariis, utrum expediat eis concedere, administrationis seu alio nomine, retentionem alterius Ecclesiae, cui

antea praerant: ac in primis, utrum ambae sint invicem adeo propinqua, ut Pastorem curam utrique commode impendere, suumque ministerium recte implere valeant. Ceterum non possumus non summopere eos commendare, qui, ut omnem curam & studium suum in utilitatem Ecclesiae jam sibi commissae conferre pergant, nec de vigilantia ei debita quicquam detrahatur, ultro ab ejusmodi optione abstinere, quemadmodum superioribus temporibus plures Cardinales, memores saluberrimi illius Tridentinorum Patrum moniti (valde nimirum felicem illum esse censendum, cui unam Ecclesiam bene ac fructuose, & cum animarum sibi commissarum salute, regere contigerit) summa cum laude fecerunt.

§. 8. Praeterea considerantes, Cardinalibus veteri more facultatem competere optandi aliam ex sex Suburbicariis Ecclesiis, quoties vacaverit, dimissa priore, quae sibi in titulum assignata fuerat; id vero si frequenter fiat, spirituale incommodum asserre posse Gregibus, quorum Pastores ita crebro mutantur, volumus, ut posterum Cardinales, qui ab ordine Presbyterorum ad illum Episcopatum ascendentes, unam ex praedictis Ecclesiis Suburbicariis obtinuerint, deinceps ad aliam, priore dimissa, ac Romano Pontifice approbante, semel tantum transire possint: Salva tamen illis semper atque illa facultate optandi, praevia dimissione prioris, Ecclesiam Ostiensem, quae peculiaribus gaudet prerogativis, ac praesertim illa, quod Cardinalis, qui ei praestit, Pontificem Maximum solemnium ritu, Pallio etiam adhibito, consecrare soleat.

§. 9. Demum, etsi minime dubitemus, quin Venerabiles Fratres nostri ipsius S. R. E. Cardinales, Episcopi sex Cathedralium Ecclesiarum praefatarum, omnibus incumbendis sibi muneris partibus cumulate hactenus satisfecerint, idemque posthac de eis, necnon aliis, qui ejusmodi Ecclesiis praesententur, Nobis merito polliceamur; pro nostra tamen Pastoralis sollicitudine, quae nunquam in hoc nimia esse potest, ad eorum memoriam revocandum duximus, teneri ipsos, etiam in dicta Curia, ut Romano assistant Pontifici, commorentur, Ecclesias & Dioeceses suas ad praescriptum Sacrorum Canonum & Decretorum Concilii Tridentini, visitare per se ipsos, aut si legitime impediti fuerint, per suum Vicarium in Spiritualibus Generalem, aliumve probum, & ad id idoneum virum Ecclesiasticum; necnon relationem status eorumdem Ecclesiarum & Dioecesium, quibus praesunt, ipsi Pontifici, juxta Constitutionem similis mem. Sixti PP. V. Praedecessoris quoque nostri, quae incipit, *Romanus Pontifex &c.* exhibere, ac caetera, quae ad Episcopale officium pertinent, diligenter praestare. Qua sane in re maxime decet, eos pro sublimi, quem in Ecclesia Dei tenent, honoris & Dignitatis gradu, aliis omnibus Antistibus exemplo, quod ii sequantur, praelucere.

§. 10. Decernentes pariter ipsas praesentes literas, & in eis disposita quaecumque, etiam ex eo, quod ejusdem S. R. E. Cardinales in praemissis jus vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocari seu audiri fuerint, sive ex alia quacumque causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vicio, seu intentionis nostrae, aliove quolibet etiam formali & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, vel adversus illa aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus

1731.

Statuitur, ut Cardinalibus a Presbyterali ad Episcopalem ordinem ascendentes, semel tantum ab una ad aliam Ecclesiam transire liceat.

S. R. E. Cardinales quamvis Summo assistentes Pontifici, per se, nisi legitime fuerint impediti, harum quoque Ecclesiarum Visitationem inire tenentur, & relationem Pontifici exhibere.

Harum Litterarum firmitas, & observantia.

concesso vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se juvari posse; sed easdem presentes literas semper & perpetuo firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere: ac ab illis, ad quos spectat & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari, & illis respective plenissime suffragari. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosque Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sacrum Collegium, & quosvis alios quacumque præminencia & potestate fungentes & functiones, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiti debere: ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrario-
rum derogatio.

§. 11. Non obstantibus præmissis, & præsertim Benedicti Prædecessoris literis, aliisque quibusvis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis etiam Consistorialibus, ac nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis: etiam, quatenus opus sit illa, de jure quæsito non tollendo: & alia, quod Cardinales in Constitutionibus & Regulis per Nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorundem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum seu majoris partis eorum Consilio editæ fuerint: necnon decretis Consistorialibus, distique Sacri Collegii, aliisque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, facultatibus, indulgentiis, & literis Apostolicis eisdem Collegio & Cardinalibus sub quibusvis verborum tenoribus & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & efficacissimis & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, & alias quomodolibet & ex quavis causa, etiam hic forsan necessario exprimens, in contrarium præmissorum concessis, emanatis, editis, confirmatis, approbatis, ac pluries & quanticumque vicibus innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse ac plenissime & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus: cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus quoque, & earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Januarii 1731. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

Immunitates & exemptiones, quibuscumque & quomodocumque, etiam Ordinibus Regularibus, Societatis Jesu, Ordinis Prædicatorum, & Eremitarum S. Augustini, nuper concessæ in damnum Cameræ Apostolicæ, revocantur, vel ad terminos juris reducuntur, atque alia pro æquo & congruo stabiliuntur.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Romanum Pontificem, videlicet Servum illum, quem constituit Dominus super familiam suam, non solum spiritualium, sed etiam temporalium ejusdem familiæ indemnitate consulere decet, ut sublatis exemptionibus, indigentia injuriis, paterna viget charitas, quæ parum æquam filiorum prædilectionem ignorans, singulis onus imponat, quod vires sustinere valeant; ac tribuat, quod eorumdem merita exigunt; Quapropter innovans ea, quæ olim ab aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis pro temporum qualitate sancita fuerunt, alia decernit & statuit, quæ subinde pro diversa rerum, temporum ac personarum conditione, conspiciunt in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, per quasdam immunitates & exemptiones a vestigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, a nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & Sede Apostolica, illiusque forsan de latere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis & Cameræ Nostræ Apostolicæ Officialibus & Ministris, ad importunas supplicantium preces, per viam *Motus proprii*, sive aliis quomodolibet concessa reperiantur, Cameræ prædictæ, ac Communitates, & Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum temporalis S. R. E. ditionis in gravissimis, quibus propter magnos sumptus, antehac in causam publicam factos, multaque onera propterea imposita, premuntur angustiis, maximam reddituum & proventuum suorum diminutionem patiantur, & plurimi Subditi Nostris, ac præcipue pauperiores, in quos ejus, quod cæteris, iisque, ut plurimum locupletioribus per immunitates & exemptiones hujusmodi remittitur, onus derivari necesse est, ingenti damno efficiantur.

§. 2. Hinc Nos, Cameræ, Communitatum, & Universitatum, Subditorumque Nostrorum indemnitate & levamine, quantum cum Domino possumus, æque principaliter consulere cupientes, ac se. re. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Alexandri VII. Clementis X. Alexandri VIII. Innocentii XII. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similibus exemptionum & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes: necnon quarumcumque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, literarumque Apostolicarum sub Plumbo, ac in forma Brevis sub annulo Piscatoris, cedularum *Motus proprii*, & Chirographorum, cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostris manu subscriptorum, ac aliarum literarum & subscripturarum desuper quomodolibet editarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali ac individua expressione dignas, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, respective habentes: *Motu proprio*, non ad cujusdam Nobis super hoc oblata petitionis

XXIII.

Dat. die 13. Janu. An. 1731. Pont.

Exordium.

Quam gravi damno ut que adeo fuerit Status Ecclesiastico & Communitatibus tanta exemptionum multiplicitas.

Revocatio, & annullatio omnium hujusmodi exemptionum.

instan-

infantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetuo valitura Constitutione, omnes & quascumque exemptiones ac immunitates a solutione subsidii triennalis, necnon quarti illi adjuncti, Taxarum Equorum, Talliarum, Censuum, Archivi, Foglietæ, Triremium utensilium, Dohanarum quarumcumque Urbis, Taxæ Portus Anconæ, Quatrenorum, Tractarum, Pedagiorum, Vestigalium, Collectarum, Macinatus tam Urbis quam univrsi Status tertii Julii superadditi, literarum Portus, & quarumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum & extraordinariorum, solitorum & insolitorum, Cameralium quorumcumque; ac etiam eorum, quæ per Communitates, Universitates, directe vel indirecte pro eorundem onerum Cameralium solutione, publicorumque munerum supportatione, ac pro Viis ac Pontibus construendis, instaurandis, muniendis, & manutendis, aliisque indigentis & usibus quibuscumque, tam Cameræ quam Communitatum & Universitatum prædictarum, seu aliis indicta & imposita, ac exigi solita sunt: necnon ab obligatione recipiendi Milites, & Sedis prædictæ Officiales, Baroncellos, & Executores, aliosque Justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac eandem Sedem Apostolicam, & quovis Scas & Cameræ prædictarum Officiales & Ministros, quacumque auctoritate & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque, etiam speciali nota & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes. Quibusvis Communitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis ditionis temporalis prædictæ S. R. E. ac etiam quibuscumque Feudatariis, Censuariis, Dominis locorum, Familiis Nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis status, gradus, & conditionis, & præminentie existentibus, ac quavis dignitate, etiam Ecclesiastica, & auctoritate prædictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui Castra, & jurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis ejusdem S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione Castrorum, & jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ, seu aliis, persolvunt, & tam Incolis quam extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum Colonis & Laboratoribus, Factoribus, Ministris, & Famulis, etiam in recompensam laborum, damnorum, expensarum, vel meritorum, sive illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque, quantumvis favorabili aut urgentissima, specialiter exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis & expressionibus, etiam in Appalatum, & locationum Cameralium instrumentis, quantumvis auctoritate Apostolica confirmatis, permittitur & cautum sit, eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus; etiam consistorialiter, alias quomodocumque & qualitercumque in genere vel in specie ad vitam vel ad tempus sive in perpetuum concessas & datas, ac pluries & iteratis vicibus confirmatas & approbatas, revalidatas & innovatas, & inde etiam, Judicis auctoritate secuta, quæcumque, necnon quascumque literas, etiam Apostolicas sub Plumbo, vel in prædicta forma Brevis *Motus proprii*, Cedula, Chirographa, & Scripturas hujusmodi, ex nunc perpetuo revocamus, tollimus, abrogamus; irritamus, abolemus, vi-

ribusque & effectu penitus & omnino vacuum: & revocata, cassata, sublata, abrogata, irrita, abolita, annullata, viribusque & effectu vacua esse: nec ulli prorsus in petitorio, aut possessorio etiam summarissimo contra Nostrarum præsentium tenorem & dispositionem, suffragari posse; Sed prædictos omnes exemptos ad omnium & singulorum onerum prædictorum solutionem & supportationem pro rata, eos tangente, impofterum realiter & cum effectu teneri in omnibus & per omnia, perinde ac si hujusmodi exemptiones & immunitates eis & eorum cuilibet nullatenus concessa fuissent; nec literæ, ac cedulæ, *Motus proprii*, Chirographa, & Scripturæ hujusmodi nunquam emanassent, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuis, & ordinamus.

§. 3. Præterea omnia & quæcumque privilegia & indulta, personis tam sæcularibus quam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac Societatis, etiam Jesu, Regularibus, etiam Ordinis Prædicatorum super similibus immunitatibus & exemptionibus, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessa, ad limites juris communis, pro usu proprio personarum Ecclesiasticarum, illorumque victu & vestibus tantum, habito respectu ad numerum personarum, motu, scientia, deliberatione, & tenore paribus reducimus.

§. 4. Similia pariter & alia quæcumque privilegia, indulta, ac Apostolicæ Constitutiones, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros hætenus editæ, & præcipue per re. me. Benedictum PP. XIII., pariter Prædecessorem Nostrum, favore Regularium Mendicantium, bona stabilia tam in particulari quam in communi possidentium, & pecuniarum usum retinentium, ad eum statum, in quo Regulares ipsi ante Constitutiones ipsas, & præsertim Prædicatorum ante unam, quæ incipit, *Pretiosus*, sub datum Setiæ Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo, ad eorundem Eremitarum S. Augustini Ordinum respective Fratres, ante alteram, quæ incipit, *Libenter*, sub datum eodem Anno Incarnationis Dominicæ 1727. Kalendis Januarii, ad eorundem Eremitarum respective favorem, ab eodem Benedicto respective editas Constitutiones, reperiebantur, reducimus, & reponimus; Necnon quendam subinde inter ejusdem Ordinis Prædicatorum Fratres prædictos, & Cameram Apostolicam desuper vigore cujusdam Cedula *Motus proprii*, ejusdem Benedicti ipsius manu sub die 10. mensis Decembris Anni Domini 1728. signatæ, initam concordiam, perinde ac si illa nunquam inita fuisset; de medio tollimus, illamque penitus & omnino abrogamus. Ea vero Indulta, Constitutiones Apostolicas, cæteraque concessa per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, Regularibus Mendicantibus, altissimam pauperatam vere profitentibus, nullaque Bona stabilia, ac pecuniarum usum, nec in particulari nec in communi retinentibus, in eodem statu exemptionum, quibus antea gaudebant, juxta eosdem terminos juris communis servari volumus, atque mandamus.

§. 5. Illa vero, quæ nonnullis Collegiis in Alma Urbe Nostra existentibus per dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jesu, sive alios quoscumque ministrari consuetis, similiter a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa fuerunt, & quibus ipsi hætenus gavisi sunt; quoad victum & vestitum dumtaxat, non autem; ut vulgo dicitur a *Fundaco*, & *Mazzano*; prout antehac observatum fuit; suffragari volumus & decernimus.

§. 6. Ac demum similia privilegia & indulta

Revocatio ad terminos juris exemptionum Ordinibus Religiosis concessarum.

Ac etiam Ordinibus Mendicantium, & præcipue editarum super hoc a Bened. XIII. Constituitur.

Exemptiones quoque Collegiis Urbis concessas pro solo victu, & victu suffragari statuit.

Irritatio Indultorum omnium Nepotibus Decessorum Roman. Pontific. concessorum.

Sub hac Constituit. non comprehenduntur exemptiones Ecclesiasticis de jure competentes; Vela Camera Apost. Appaltator. concessas.

Prout etiam vi contractus, vel ex onerosa causa obtentas, in Camera tamen examinandas.

Neque Privilegia S. R. E. Cardinalibus, Camera Apostol. Clericis, aliisque Camera. libus, Prælatibus Domestici Curie Rom. Officialibus, & Familiaribus S.S. concessa.

Nepotibus & aliis Consanguineis vel Affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum pro tempore viventium, ac illis respective concessa, itidem revocamus & abolemus, ac revocata & abolita esse ac censeri debere volumus & statuimus; declarantes, illa nemini eorumdem Nepotum, sive Consanguineorum, vel Affinium, a die Nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis, suffragari posse & debere, seu potuisse ac debuisse.

§. 7. Per præmissa autem non intendimus revocari exemptiones & immunitates, quibuscumque personis Ecclesiasticis tam secularibus quam Regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Camera Nostræ, ab ipsa Camera, vel ab aliis illius nomine in appaltuum & locationum Instrumentis, & illorum ratione, ex contractu, tituloque vere oneroso concessas.

§. 8. Insuper a revocationibus & aliis supradictis excipimus, & exemptas esse volumus & declaramus, immunitates & exemptiones quibusvis Universitatibus & Personis datas & concessas in vim contractus ex causa vere onerosa, videlicet congrue & effectualis pecuniarum solutionis, & non aliâs, eidem Camera Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitime factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis & approbandis, ut infra, ac etiam declarandis, quas etiam causas onerosas non nisi legitimas & licitas ac honestas, prout de jure, approbare intendimus; Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera citato dilecto filio ipsius Camera Commissario generali, verificare, & in ipsa Camera examinari & admitti facere teneantur; etiam si concessionem eorumdem immunitatum & exemptionum, ac literarum, Cedulæ Motus proprii, Chirographa, & alia Scripturæ desuper emanate, & emanata, aliâs in Camera prædicta admittæ & admissa, ac in illa, ejusque libris registratæ & registrata fuerint, & sine; quatenus tamen causæ onerosæ hujusmodi pro vere onerosis & legitimis, ut præferatur, aliâs in eadem Camera verificatæ & approbatæ, ac prævia judiciali discussione non sint legitime habitæ: Quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem, eosdem obtinentes teneantur volumus. Interim vero quamdiu non fuerint verificatæ, minime suffragari, & præsentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

§. 9. Præterea Nostræ intentionis non est, sub hujusmodi revocationibus, aliisque supradictis comprehendere immunitates & exemptiones, eisdem S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, & Camera prædictæ Clericis Præsentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt & sedent, concedi seu admitti solitas; Nec illas, quibus Prælati & Officiales Romanæ Curie, ac Prælati Domestici, Cubicularii Secreti, ac Secretarii & Familiares & continui Commensales Nostræ, & Romani Pontificis pro tempore existentis, & in Rotulo descripti, gaudent, & gaudere consueverunt, durante vita ejusdem Romani Pontificis, eorumque servitio; Neque illas ob numerum duodecim filiorum, a Prædecessoribus Nostris, & aliis supra expressis, concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis piæ memoriæ Pii PP. IV. Prædecessoris pariter Nostræ, quæ incipit: Licet se. re. Paulus, cujus tenore his præsentibus pro plene & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi, illamque exacte & admodum juxta illius seriem & tenorem ac dispositionem in omnibus & per omnia servari debere volumus: & aliarum Constitutionum Apostolicarum super hujusmodi

exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum & pro tempore & personis, ac eo modo & forma, quibus de jure communi illis competunt, & aliâs juxta juris communis, ac prædictarum & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem recuimus; neque aliter, quam ut præferatur, sive in possessorio, sive in petitorio suffragari volumus & decernimus.

§. 10. Cæterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, Ministris Camera prædictæ, ac Communitatum & Universitatum prædictarum, earundem serie præsentium districte inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem, immunitates & exemptiones, nisi ut præferatur, exceptas, ac eas quas ex causa vere onerosa concessas, in Camera prædicta, ut præferatur admitti contigerit, ultra tenus admittant; sique secus fecerint, id nemini eorum in suis computis seu rationibus per eandem Camera admitti volumus, sed eorum damno id cessurum esse declaramus.

§. 11. Postremo lites quaslibet occasione Privilegiorum & Indultorum, necnon immunitatum & exemptionum hujusmodi, quomodolibet motas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes, illarum omnium & singularum statum & merita, nominatim & cognomina Judicum & Collitigantium quorumvis, & speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, eisdem præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, a quibuscumque Tribunalibus hujusmodi ad Nos eorum serie præsentium avocamus; illasque penitus & omnino perpetuo supprimimus & extinguimus, ac pro suppressis & extinctis haberi volumus & declaramus, ac partibus perpetuum super his silentium imponimus.

§. 12. Decernentes easdem præsentibus, ac omnia & singula in illis contenta, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, sive eorum aliquo, interesse habentes, seu habere quomodolibet pratendentes, illis non consenserint, ac ad ea vocati & auditi, seu causæ, propter quas illæ emanarunt, adductæ, verificatæ, seu aliâs sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint: aut ex alia quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in corpore juris clausa, etiam enormis, enormissima, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, nullitatis aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quantumvis magno & substantiali ac inexcogitato defectu, notari, impugnari, & invalidari, restringi, retractari, in jus vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concessio, quempiam in Judicio vel extra illud, uti, seu se juvare posse; neque easdem præsentibus sub quibusvis similibus vel dissimilibus Constitutionum, ac revocationum & ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet factis, comprehendere aut comprehensas censerit; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac sub quacumque posteriori data, quatenus opus sit, de novo concessas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere & fore: suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere: ac omnibus, ad quos

De cæteris quibuscumque exemptionibus ab Officialibus Camera non admittendis.

Avocatio, ac omnimodum suppressio litem causa hujus exemptionum motuum.

Præsentium Literarum firmitas remota quavis se. ut agentibus judicandi &c. occasione, prætextu &c.

speçiat,

ſpectat, & quomodocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliàs in præmiſſis per quoscumque Judices ordinarios & extraordinarios, ac Commiſſarios, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditores, & ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & quovis earumdem Sedis & Cameræ Officialibus & Miniſtros, ac alios quoscumque, quavis auctoritate & poteſtate fungentes, nunc & pro tempore exiſtentes, ſublata eis, & eorum cui-libet quavis aliter iudicandi, definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, definiiri & interpretari debere: ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Earumdem
obſervantia.

§. 13. Quo circa dilectis filiis Noſtro, ac prædictæ S. R. E. Camerario, ſeu Procamerario, necnon Vicecamerario, Theſaurario, ac Clericis Præſidentibus, Commiſſario, & aliis dictæ Cameræ Officialibus, ad quos ſpectat, per Apoſtolicæ ſcriptæ præcipimus & mandamus, ut eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque, in omnibus & ſingulis firmiter & inviolabiliter obſervent, & faciant ab aliis obſervari; contradiſtores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & penas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, omni & quacumque appellatione, recurſu, & reclamatione remotis, compellendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Obſtantium
derogatio:
addita non-
nullarum ex-
emptionum
ſpeciali men-
tione.

§. 14. Non obſtantibus prædictarum liti-
pendentia, necnon re. me. Bonifacii PP. VIII. de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim ad Iudicium, earumdem vigore præſentium, non trahatur: necnon una ad Ordinis Prædicatorum, ac altera prædicti Benedicte Prædeceſſoris ad Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, reſpective, favorem Ordinis, Conſtitutionibus prædictis: necnon Concordia cum prædicta Camera Noſtra, deſuper, ut præfertur, celebrata, cæteriſque gratis & exemptionibus favore quarumcumque perſonarum a ſolutione onerum Camerarium, & aliorum quorumcumque, ſive temporaliter & ad vitam per eumdem Benedictum Prædeceſſorem quomodolibet indultis, etiam per Chirographa & Cedulas *Motus proprii* quomodolibet conſeſſis, aliisque omnibus & ſingulis præmiſſis; necnon Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de iure quaſito non tollendo, ac, quatenus opus ſit, prædicti Pii Prædeceſſoris de gratis, qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus, in eadem Camera præſentandis & regiſtrandis, itant præſentes in ea præſentari, aut regiſtrari nunquam neceſſe ſit: aliisque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, vel Provincialibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & ordinationibus, necnon Provincialium, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Caſtrorum, & aliorum dicti Status tam mediate quam immediate ſubjectorum Locorum, Statutis, etiam confirmatione Apoſtolicæ, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, conſeſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, confirmationibus, Chirographis, Cedulis *Motuum propriorum*, & aliis ſcripturis & literis, etiam Apoſtolicis Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, aliisque Officialibus prædictis, ac quibufvis aliis, etiam Communitatibus, Univerſitatibus, Monafteriis, Hoſpitalibus, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, aliisque piis, & non piis Locis, etiam ſpeciali nota & mentione dignis, etiam motu, ſcientia, & poteſtate paribus, ac etiam Conſiſtorialiter, & de eorumdem Cardinalium conſilio & conſenſu,

ſub quibufcumque verborum formis & tenoribus, ac cum quibufvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallari, & quovis alio robore & cautela firmari, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conſeſſis, editis, factis, & pluries ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi in illis caveatur expreſſe, quod nullo unquam tempore ſub ſimilium vel diſſimilium facultatum, licentiarum, conſeſſionum, privilegiarum, & aliarum gratiarum prædictarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis quibufcumque contrariis diſpoſitionibus, pro tempore edendis comprehendantur, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties illa emanarent, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum, etiam ſub poſteriori data per eos, quibus conſeſſa ſunt, eligenda, reſtituta, reſpoſita, & plenarie re-integrata, ac de novo conſeſſa ſint & eſſe cenſeantur: necnon pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quavis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc ſervanda foret; tenores huiusmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, harum ferie ſpecialiter & expreſſe, ac latiſſime & pleniffime derogamus, & derogatum eſſe etiam volumus, cæteriſque contrariis quibufcumque. Per præſentes autem non intendimus omnibus & ſingulis aliis privilegiis, indultis, & conſeſſionibus ab eodem Benedicto Prædeceſſore Prædicatorum, & Eremitarum Sancti Auguſtini, Ordinibus prædictis, & eorum cui-libet, reſpective conſeſſis, ac in una ad unius, & altera ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris Conſtitutionibus prædictis, ad alterius Ordinum prædictorum reſpective favorem, ut præfertur, editis, quomodolibet contentis & expreſſis, in aliquo præiudicare.

§. 15. Volumus autem, & Apoſtolicæ auctoritate decernimus, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem proſus fides in iudicio & extra illud adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtræ revocationis, abrogationis, abolitionis, ſtatuti, ordinationis, reductionis, reſpoſitionis, exceptionis, declarationis, inhibitionis, litiſſuſſeſſionis, & extinctionis, ſilentii impoſitionis, decreti, præcepti, mandati, derogationis, intentionis & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-
rem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo
ſeptingenteſimo trigefimo primo, Idibus Ja-
nuarii, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

Viſa

De Curia I. Archiepiſcopus Ancyranus.
Lucas Martinectus,

Reg. in Sec. Brevium.

Paginæ hu-
juſce integri-
tas ſervanda
&c.

XXIV.

Vicario, & Officialibus Generalibus Congregationis Galliarum Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupat. indulgetur, ut post vacationem novemdecim, aut viginti circiter mensium ab eorum officiis ad alia eligi possint.

Dat. die 18. Januar. Anno Dom. 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expostulatio Procuratoris Cong. Galliarum hujusce Ordinis: Scilicet ex observantia nonnullorum Capit. Constitut. Officiales Generales sæpe per quadriennium ineligibiles fieri.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Timotheus a Sancto Francisco Salefio, Procurator generalis Congregationis Galliarum Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum; quod juxta sess. 10. cap. 2. tertiæ partis Constitutionum dictæ Congregationis illius Vicarius generalis, absoluto suo officio, omnesque Officiales generales, qui per dua Capitula immediate subsequentiâ & completa ad aliquod officium, cui competit votum, promoti fuerint, per biennium ineligibiles remanere debeant: ac insuper quod juxta sess. 1. cap. 3. ejusdem tertiæ partis Capitulum generale prædictæ Congregationis de triennio in triennium feriâ ante Festum Sancti Michaelis Archangeli celebrari solet: necnon juxta sess. 1. cap. 11. ejusmodi tertiæ partis singulæ Provinciæ singulis bienniis feriâ sexta ante Dominicam tertiâ post Festum Resurrectionis Dominicæ Capitulum generale celebrare consueverunt; unde fit, ut, eodem Capitulo generali quatuor circiter mensibus post Capituli generalis celebrationem sæpius adveniente, iidem Vicarius generalis, & alii Officiales generales in prædicto Capitulo absoluti juxta primum sess. supradictum in Capitulo Provinciali post viginti circiter menses subsequenti ineligibiles sint, & consequenter per quatuor ferè annos ad omnia officia Provincialia inhabiles remanentes: quod sane bono Provinciarum non mediocriter nocet; sic enim Provinciæ hujusmodi auxiliis virorum, quos zelus & experientia in rebus Religionis veratissimos fecerunt, privantur: sic quandoque minus digni ad officia elevantur: & denique bonum spirituale sive temporale earundem Provinciarum deperit.

Concessio de qua in Summ.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Timotheus Procurator generalis, ut imposterum Vicarius generalis, ac omnes Officiales generales absoluti, in Capitulo generali subsequente Capitulum Provinciale quatuor circiter mensibus in Capitulo Provinciali proxime futuro eligibiles sint, ita ut ipsis novemdecim aut viginti circiter mensibus vacasse sufficiat, per Nos statui & ordinari plurimum desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Timotheum Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ejusdem Timothei Procuratoris generalis precibus auctoritate Apostolica tenore præsentium benigne indulgemus.

Harum literarum robur.

§. 2. Decernentes eandem præsentem literas semper validas & efficaces existere & fore, suasque plenarias & integros effectus fortiri, & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in omnibus & perque

omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstant. præmissis, ac Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento; confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus & singulis illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hæc vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrarium derogatio.

§. 3. Volumus autem; ut earundem præsentium literarum transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoris sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Votantibus Signaturæ Justitiæ conceditur usus Mantelli Magni, & Pilei Pontificalis cum illorum ornamentis in solemnibus equitationibus &c.

XXV.

Eisdem Potantibus Galeri redimiculum, vulgò Cordone, Violacei coloris concessit Benedictus XIII. Const. Romani Pontificis &c. die 12. Julii 1727.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Redita Nobis divinitus dispensationis ratio postulat, ut illos, qui laudabilem in gravibus Nostri & Apostolicæ Sedis ministeriis operam impendunt, peculiari paternæ charitatis affectu prosequentes, gratias & privilegia eis in præmium, laborum suorum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri prudenti liberalitate concessa; uberiori benignitate ampliamus, sicut eorum meritis convenire arbitramur.

Dat. die 25. Januarii Anno 1731. Pontif. An. I.

Exordium.

§. 1. Alias siquidem Benedictus XIII. Prædecessor Noster tunc & pro tempore existentibus Signaturæ nostræ Justitiæ, tunc suæ, Votantibus, ut ipsi Galeri redimiculum, Cordone vulgariter nuncupat. coloris Violacei quibusvis functionibus & actibus publicis ac privatis ubique deferre & gestare libere & licite possent & valerent, concessit & indulgit, & alias prout in ipsius Benedicti Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 12. Julii 1727. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso ac inserto haberi volumus, uberiori continetur.

Usus Cordonis violacei Votantibus Signaturæ concessus a Bened. XIII.

§. 2. Nunc autem Nos ad præclara dilectorum filiorum modernorum Votantium Signaturæ Justitiæ hujusmodi merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, ac benigne perpenderes, quantum ex eorum Tribunali seu Collegio Romanæ Curie decoris, quantumve ex sedulo illorum labore Ecclesiæ Catholicæ proveniat utilitatis; eosque proinde, ac illorum Successores, ut eo alacrius fidem, operam, industriamque, atque sedulitatem in hujus Sanctæ Sedis

Eisdem Mantello Magno, cæterisque suprad. uti conceditur.

obsequium

obsequium adhibere studeant, amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & ipsorum modernorum Votantium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, alisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia & mera liberalitate Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictis modernis & pro tempore existentibus Votantibus Signaturæ Justitiæ hujusmodi usum Mantelli Magni, Mantellone vulgariter nuncupato, ac Pilei Pontificalis, ac eorumdem ornamentorum, quibus Cappellani Nostris, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Camera Apostolicæ Clerici Præsidentes in solemnibus equitationibus utuntur & fruuntur, tenore præsentium concedimus pariter & indulgemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quod spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sique in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXVI.

Confirmatur Breve Benedicti XIII. super dismembratione quorundam Conventuum a Provincia Terræ Laboris Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo, ac erectione Provinciæ Neapolitanæ.

Dat. die 27. Januarii Anno 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis officii munere illis, quæ pro felici Religiosorum Virorum directione & tranquillitate provide prouiderentur ab hac Sancta Sede constituta esse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, libenter, cum id a Nobis petitur, Apostolici muniminis Nostris præsidium adiungimus.

Causæ erectionis Provinciæ Neapolitanæ a Bened. P. P. XIII. factæ.

§. 1. Alias siquidem se, re. Benedictus PP. XIII. Prædecessor Noster ad sedanda gravia animorum dissidia, quæ inter Religiosos Conventus Carmeli Majoris nuncupati Civitatis Neapolitanæ, Provinciæ Terræ Laboris Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, ac reliquos Fratres Provinciæ hujusmodi intercedebant, eundem Conventum Carmeli Majoris cum decem ejus Grangiis, necnon quinque alios Conventus a prædicta Provincia dismembravit, illosque in novam ipsius Ordinis Provinciam Neapolitanam denominandam erexit, facta tunc existentis Procuratori Generali dicti Ordinis potestate novæ Provinciæ sic erectæ incorporandi alium Conventum, Montis Sancti itidem nuncupatum, Civitatis & Or-

dinis præfatorum, qui dudum Acephalus, ac independens reperiebatur; statuitque, ut electio Prioris Provincialis, cæterorumque Superiorum & Officialium ejusdem novæ Provinciæ ad præscriptum Constitutionum dicti Ordinis, Apostolica auctoritate confirmatarum, quamprimum fieret, & alias, prout uberius continetur in ipsius Benedicti Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet: BENEDICTUS PP. XIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Inter gravissimas Apostolicæ servitutis curas &c.

Cætera legere est in Constitutione LVI. in Tom. XIII. pag. 165.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Fratrum supradictæ Provinciæ Terræ Laboris Nobis nuper expositum fuit, præfata Benedicti Prædecessoris literæ ante quinquennium executioni demandatæ fuerint, ex eo vero tempore dicta Provincia summa quiete & pace religiosa, benedicente Domino, fruatur, non sine modico in ea regularis disciplinæ incremento; ac interim bina ibidem Capitula Provincialia sine ulla vel minima perturbatione celebrata fuerint, ac propterea ipsi Exponentes præmissa pro majori eorum robore & subsistentia, exactioreque observantia, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiti summopere desiderant; Nos eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Benedicti Prædecessoris literas, cum omnibus & singulis in eis contentis, eadem auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcussa observari; sique in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quæ in præinsertis literis concessa sunt non obtare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Confirmatur Resolutio nuperi Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, ac Breve confirmationis Benedicti Papæ XIII. circa nonnulla humilitatis officia per eundem Ordinis Donatos exercenda, cum derogatione cujusdam decreti ab Auditore ejusdem

Ad petitionem Fratrum Provinciæ ejusdem.

Literæ Benedicti PP. confirmantur.

Addita Brevis hujusce validitate, & observantia.

Cum contrariis derogatione.

XXVII.

Papæ

Papæ super hoc editi: additaque declaratione, quod ab eisdem obeundis officiis ceteri Ordinis Fratres exempti non intelligantur.

Laudatas Benedicti XIII. literas datas die 22. Junii 1728.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 8. Martii Anno Dom. 1731. Pontif. I.

Expositio facti.

Ex Ordinis Constitut. humilia quæque officia Superioribus quoque injungenda:

Chori tamen, Altariisque servitium periculis tantummodo committendum.

Decret. Definitorii Provincie Venetæ an. 1726. de dictis humilitatis officiis Donatis imponendis.

Donatorum recursus tantquam a gravamine.

Cognita causa a Congr. Episc. & Regularium.

Votumque Gen. Capituli exquisitum.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Præpositus ac Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod tametsi in eodem Ordine Donati, sive Conversi, pari obedientiæ voto & vinculo, ac Clerici seu Chorales adstricti sint, licetque Constitutionibus ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatis part. 1. cap. 14., ubi agitur de vita communi, caveatur expresse, ut in tabella officiorum humilia quæque etiam Superioribus injungantur, ne quid vel ad charitatem vel ad humilitatem desideretur; necnon in Rubrica dicti Ordinis eisdem part. 1. cap. 5. §. 11. de modo scribendi ejusmodi tabellam officiorum discrete statuatur, partes Superioris esse eamdem tabellam quolibet die Sabbati conscribere, ipsaque officia cunctis prudenter distribuere: adjecto tamen, quod quamvis ad officia omnia, maxime humilitationi deservientia, omnes etiam Prælati designandi sint, ministeria tamen, quæ ad Chorum & Altare pertinent, iis tantummodo committantur, qui sciant & possint illa debite explere; nihilominus cum anno 1726. Diffinitorium Provinciale Provincie Venetiarum Ordinis prædicti demandasset, ut Fratres Donati illius Provincie certis festivis ac feriatis anni diebus primæ mensæ in Refectorio inservire tenerentur, reservata Superioribus localibus auctoritate, debitam sibi obedientiam a dictis Fratribus Donatis, ubi alias eorum opera utendum judicarent, exigendi: utque in domo Novitiatus deputata, & alibi ubicumque Fratres Donati Novitii reperirentur, in communi tabella officiorum ejusmodi, deservitores primæ mensæ, terfores seu lotores scutellarum, & ad munera humilitatis, ut vocant, destinarentur; pro parte Fratrum Donatorum Provincie præfate lis & causa adversus Superiores ejusdem Provincie super hac ordinatione Definitorii Provincialis, ac gravamine sibi exinde, ut prætendebant, irrogato, mota fuit coram Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, quæ die 6. Augusti 1727. jussit desuper exquiri votum Capituli Generalis tunc proxime celebrandi Ordinis præfati, ac interim dictos Fratres Donatos teneri supplere officia humilitatis hujusmodi prudenti Superiorum localium arbitrio; verum iisdem Fratribus Donatis tali decreto provisionali minime acquiescentibus, causaque die 5. mensis Septembris subsequens repropoita, ipsa Congregatio Cardinalium perficit in decretis: mandavitque votum dicti Capituli Generalis exquirendum, ad formam instructionis concessæ per S. R. E. præfate Cardinalem, qui ad ejusmodi causam eidem Congregationi Cardinalium referendam deputatus fuerat; unde cum in præmissorum executionem die 28. mensis Aprilis 1728. in Capitulo Generali dicti Ordinis tunc celebrato propositum fuisset illius Vocalibus ibidem una congregatis: An ex vi suarum legum conferent teneri Fratres Donatos exercere munera humilitatis terfores scutellarum, & servitoris primæ mensæ, sicuti exercent ceteri Religiosi chorales, etiam Sacerdotes; a quinquaginta ex quinquaginta septem Vocalibus hujus-

modi, affirmative & per secreta suffragia responsum fuit; ac postmodum fel. record. Benedictus Papa XIII. Prædecessor Noster per suas in simili forma Brevis die 22. Junii ejusdem anni 1728. expeditas literas enarratam Capituli Generalis resolutionem, toto illius tenore inserto, confirmavit: dictisque Fratribus Donatis perpetuum super hac quæstione silentium imposuit, nec amplius audiendos decrevit. Porro hinc Benedicti Prædecessoris literis, quoad earum substantiam per ipsos Fratres Donatos acceptatis, humiles eidem Benedicto Prædecessori preces exhiberi curarunt, quibus etsi nihil aliud petiissent, quam ut declarare veliet non comprehendere in ejusmodi literis illos Fratres Donatos, quibus aliquod ex sequentibus officiis, nimirum Vestiarum, Ministri cellæ vinarie, Præpositi rei rusticæ, Quæstoris elemosynarum, Coqui, Subfasciæ, & Janitoris assignatum foret, prodiit tamen die 3. Septembris præfati anni 1728. a tunc existente Auditore memorati Benedicti Prædecessoris decretum, quo declaratur, dictas literas non comprehendere Fratres Donatos non solum præfata, sed & alia in ipso decreto expressa, ac etiam illis similia officia exercentes; & in super illos non teneri, nec obligatos esse gerere munera prædicta terfores scutellarum, & servitoris primæ mensæ, & alias prout in dicto decreto, cujus perinde, ac præfatarum Benedicti Prædecessoris literarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis & ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, declaratio a dicto Auditore Benedicti Prædecessoris sic edita, nimis vaga & ampla dignoscatur, tam quia plures complectitur Officia, quam per ipsosmet Fratres Donatos peti- tum fuerat, latumque præbet aditus alios quoque addendi prætextu similium officiorum: tum quia eisdem Officialibus absolute & indefinite absolute limitatione temporis exemptionem tribuit, tametsi plura ex dictis officiis nonnisi interpolatam ac minime continuam operam exposcant, nec impediunt, quo minus illa gerentes munera humilitatis subire valeant; quibus etiam accedit, quod si istiusmodi declaratio, utpote quæ juxta suum verum sensum omnes Fratres Donatos a dictis muneribus exemptos reddit, cum eorum singulos aliquo in suis Conventibus officio fungi oporteat, locum sibi vindicaret, non modicæ tur- bæ, ac confusio invehentur in alias quoque dicti Ordinis Provincias, ubi hoc exemplo exacta supradictarum Constitutionum circa hujusmodi munera humilitatis vigens observantia immutari vellet; ipsi Præpositus & Procurator Generales opportunum in præmissis remedium, quo universi Ordinis prædicti paci & tranquillitati prospiciatur, dictarumque Constitutionum dispositio quoad præfata munera humilitatis in omnibus illius Provincie æqualiter servetur, a Nobis adhiberi summpere desiderant; Nos eorumdem Præpositi & Procuratoris Generalium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, sup- plicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, resolutionem supradicti Capituli Generalis, expeditasque super illius confirmatione Benedicti Prædecessoris literas præfatas cum omnibus & singulis in eis contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decre-

Ac responsum. Donatos ad hujusmodi officia teneri:

Quod a Benedicto XIII. confirmatum;

Impositumque silentium super hoc silentium.

Per ejusdem Pontificis Auditorem excepti illi, quibus aliquod munus foret assignatum.

Hæc vero exceptio nimirum vagam esse;

Capituli Generalis laudata resolutio, Ac Benedicti PP. Literæ confirmatur;

tum

1731.

Cum irrita-
tione dicti
Decreti Au-
ditoris Bene-
dicti XIII.

Et cum de-
claratione,
quod ad ea-
dem obeun-
da officia sin-
guli Ordinis
Fratres te-
neantur.

Præsentium
Literarum
Fides:

Ac obstan-
tium quoruncum-
que derogato.

Transumptis
danda Fides.

tum vero per Auditorem ejusdem Benedicti Prædecessoris editum, sicut præmittitur, revocamus, ac e medio tollimus. Declarantes tamen resolutionem Capituli Generalis, & literas præfatas ita juxta dicti Ordinis Constitutiones accipiendas, atque intelligendas fore, ut omnibus ipsius Ordinis Fratribus communes sint, ac esse censeantur, & tam Chorales cujusvis status, gradus, & conditionis existant, quam Donatos complectantur, atque munere humilitatis exerceri debeant ab iis, quos a suis Superioribus, quacumque pro tempore occurrente necessitate vel occasione, ad illa gerenda deputari, vel in tabella, per Superiorem secundum Rubricam Ordinis prædicti fieri solita, describi contigerit: Ipsisque propterea Superioribus, ac Superioribus harum serie præcipimus, ut in demandandis ejusmodi muneribus humilitatis, & in conficienda tabella præfata, pari discretione & charitate erga Fratres Donatos utantur, qua utuntur in Clericis seu Chorales: & sicuti his dicta munera injungere, eoque in tabella describere non consueverunt, quando aliis laboriosis ac extraordinariis occupationibus destinentur, ita quoque agant cum Donatis, qui id genus occupationes, sive ratione proprii officii sive alterius negotii, aut ministerii sibi commissi subire debuerunt: volentes & statuentes, quod quemadmodum obligatio omnes tenet, ac æque Clericis quam Donatis imposita reperitur, æqua quoque sit & servetur inter omnes discretionis ratio sine differentia inter Clericos & Donatos hujusmodi. Ac decernentes easdem præsentem literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suorumque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere; ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inconcusse observari, ac eis respective suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cui-libet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis Ordinis & Provinciarum ejusmodi, illorumque Domorum & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsius præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 8. Martii Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Christi Fidelibus Sæcularibus ac Regularibus Hispaniarum conceditur recitatio Officii & Missæ S. Antolini Martyris cum Oratione & Lectionibus propriis secundi & tertii Nocturni.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXigit Apostolicæ servitutis ministerium, quod imbecillitati nostræ committere voluit divina Dignatio, ut pia sublimiorum Principum Orthodoxæ Fidei tuendæ & propagandæ zelo, aliisque multiplicibus in Ecclesia Dei meritis conspicuorum, vota, quibus Beatorum Martyrum, Cælestis Hierusalem Civium, immaculabili Gloriæ Corona redimitorum, veneratio in terris promovetur, ad exauditionis gratiam paterna charitate admittamus.

§. 1. Itaque piis charissimi in Christo Filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici precibus, nobis super hoc humiliter porrectis, favorabiliter annuere cupientes de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus propositorum Consilio, ut in omnibus Regnis & Dominiis ipsi Philippo subjectis singulis annis Officium diei Festi Sancti Antolini Martyris cum Oratione & Lectionibus propriis secundi & tertii Nocturni tantum, dummodo reliqua sumantur de communi sub ritu duplici minori, servatis tamen Rubricis, ab omnibus Christi fidelibus Sæcularibus & Regularibus utriusque sexus recitari, & Missa respective celebrari possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 17. Martii 1731. Pontificatus Nostri Anno primo.

F. Card. Oliverius.

Literæ Processus Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ XII. publicatæ die Cœnæ Domini anno 1731.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

PAstorali Romani Pontificis vigilantia & sollicitudo &c.

Cetera consulo omittuntur cum pluries repetita habeantur in præcedentibus Tomis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigésimo, 11. Kal. Aprilis Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. A. Arch. Theod. Datarus.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.

N. Stivanus.

Loco \dagger Plumbi.*Registrata in Secretaria Brevium.*

XXVIII.

Dat. die 17.
Martii Anno
Dom. 1731.
Pontif. I.

Exordium.

Philippi Hispaniarum Regis preces SS. D. N. porrectæ.

Recitatio Officii S. Antolini concessa.

Cum obstantium derogatione.

Fides transumptorum.

XXIX.

Dat. die 22.
Martii Anno
Dom. 1731.
Pontif. I.

Cona

XXX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, quo cavetur, ne Sacerdotes Ordinis Hospitalarii S. Hippoliti Mexican. Prælaturas Ordinis obtinere possint, aut Provinciæ Assistentes eligi.

Dat. die 19. Aprilis 1731. Pontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Deer. Congregationis:

Ne Sacerdotes hujus Ordinis Prælaturas in eo possint obtinere, nonnullis ex epiis officiis.

Nova Decreti confirmatio;

Addito quoddam Sacerdotes, nec Provinciæ Assistentes esse queant:

Que omnia per SS. confirmantur.

Harum Litterarum observantia.

Obstantium derogatio.

EManavit nuper a Congregatione Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, decretum tenoris, qui sequitur videlicet. Suplicante Generali Ordinis Hospitalarii Sancti Hippoliti Mexici Sacræ Congregationi Episcoporum & Regularium pro facultate habendi in suis Hospitalibus duos Sacerdotes sui Ordinis, non obstantibus &c., & annuente ipsa Sacra Congregatione pro gratia, additis quibusdam conditionibus, & præcipue, quod Sacerdotes prædicti regulares eligi non possint ad Prælaturas Religionis: excepto tamen, quod possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, ac Provinciæ Assistentes; iterum Orator ipse dedit preces pro deletione prædictæ exceptionis ab enunciato Decreto.

§. 1. Sacra idcirco eadem Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, re mature discussa, Referente Eminentissimo Cardinale Beluga Ponente, benigne rescripsit -- Promoti ad Sacros Ordines non possint habere aliquam Prælaturam in Religione, nisi cum Apostolica dispensatione juxta decretum Sacræ Congregationis sub die 30. Septembris, 1729., quod iterum confirmatur: sed tantum esse possint Discreti Conventuum, & Magistri Novitiorum; non vero Provinciæ Assistentes. Romæ die 15. Martii 1731. Card. Franciscus Barberinus Præfectus. A. Archiepiscopus Petren. Secretarius -- Cum autem, sicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis ejusdem Ordinis nobis subinde expositum fuit, ipse decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summo desiderio: Nos ipsum Priorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis &c. excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congreg. Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suoque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confir-

matione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub annulo Piscatoris die 19. Aprilis 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Constitutio, qua Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a Scholis piis nuncupat. facultas asseritur tradendi prima rudimenta literarum, disciplinasque liberales Latinas & Græcas, atque etiam majores Scientias, adolescentibus, etiam Nobilibus, novaque condendi Juvenum Collegia, Seminaria, & Convicia, ac Regulares Domos, prævio dumtaxat Ordinariorum consensu.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

NObis, quibus a Christo Domino totius Ecclesiæ cura commissa est, proba & recta institutio juvenilis in sanctæ Religionis præceptis, honestique artibus, teneros adolescentium animos imbuens, cordi esse debet; unde ad summi Dei gloriam plurima & maxima bona in Ecclesiâ, totamque Rempublicam Christianam, provenire noscuntur. Quare si pios & doctos Viros, in laudando hujusmodi officio laborantes, peculiari charitate complectimur, eos gratiis Apostolicis foveri & ornari satagentes, nos id agere putamus, quod muneri Nostro, Deoque Omnipotenti, cujus honorem præ oculis habemus, maxime convenit.

§. 1. Quum ergo Nobis innoverit, varias, interque se discrepantes opiniones, ac voces de proprio officio, præcipueque Instituto Congregationis dilectorum filiorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis piis denominantur, in modo & ratione instituendi adolescentibus, illorum curæ commissos, eisdemque in Scholas recipiendi, percrebuisse: deque statutis a fe. re. Gregorio PP. XV. Prædecessore Nostro eidem Congregationi Apostolica auctoritate confirmatis, ac de complurium aliorum Romanorum Pontificum tam sub Plumbo quam sub Annulo Piscatoris in forma Brevis prædictæ Congregatione editis Apostolicis literis, præcipue vero piæ memoriæ Pauli V. jam dicti Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., ac utriusque Clementis IX. & X. non una sententia audiretur; Nos quascumque controversias & disensiones, ex hac discrepantia opinionum, dictorumque statutorum, ac litterarum vario sensu ortas, & fortasse orituras, pro Nostri Apostolatus munere de medio tollere volentes: & benevolentiam, qua eisdem Clericis Regularibus ob assiduos labores & studia, quæ in proximi bonum & utilitatem impendunt, semper prosecuti fuimus, amplius demonstrare cupientes, nuper Motu proprio, ex certa Scientia, & deliberatione Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus fratribus Nostri, Prospero Marefufchio, eorumdem Clericorum Regularium Pro-

XXXI.

Dat. die 1. Maji Anno 1731. Pontif. I.

Proceum.

Causæ editæ hujusce Constitutionis.

A SS. D. N. deputata Congregatio.

teore

rectore, Leandro de Porzia, & Petró Aloyfio Carafa Sanctæ Ecclesiæ Cardinalibus, ad rem hanc maturo consilio examinandam iussu Nostro delectis, particularem Congregationem instituitimus, cui Venerabilem fratrem Archiepiscopum Nazianzenum, Auditorem Nostrium, Secretarium assignavimus.

§. 2. Huic autem Congregationi, præviis facultatibus necessariis instructæ, commisimus & mandavimus, ut de omnibus & singulis tam in forma Brevis quam sub Plumbo, eisdem Clericos Regulares respicientibus, Apostolicis literis & statutis mature perpensis, edoâi in subsequentiâ Capita sedulo inquirerent.

Primo: An prædictis Clericis Regularibus in suis publicis Scholis præter scribendi, legendi, & computandi regulas, atque etiam Grammaticen., Scientias Majores tradere liceat.

Secundo: An Ipsi ad eandem suas Scholas pueros etiam Divites, Nobilesque admittere possint.

Tertio: An in suam curam, & regimen Juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus habere itidem possint.

Quarto quæsitum est: An Privilegium Apostolicum eis concedendum, ut Regulares Damos sine aliorum Regularium consensu concedere possint, ubi tamen eis pro numero, a Constitutionibus Apostolicis præfixo, Religiosis alendis sufficientes redditus citra mendicandi & quætuandi necessitatem aliâ suppetant.

§. 3. Itaque hujusmodi Congregatio Particularis die XIII. Aprilis proxime præteriti habita, dictorum Clericorum Regularium statutis, cæterisque Romanorum Pontificum in forma Brevis, & sub Plumbo, varias ob causas olim confectis Apostolicis literis, quemadmodum præceperamus, diligenter inspectis & ponderatis, nemine discrepante in hanc sententiam uno ore devenit, quam prædictus Auditor Noster Archiepiscopus Nazianzenus die insequenti Nobis exposuit.

Ad *primum*, Clericos Regulares pauperes Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, teneri prima rudimenta Catholicæ Fidei, Grammaticæ, & Computorum regulas tradere Adolescentulis ad formam Constitutionum Ordinis sui: Licere etiam eisdem Scientias Majores in suis publicis Scholis tradere, dummodo tamen apud eos Constitutiones Ordinis quoad Scholas minores ferventer.

Ad *secundum*, Eisdem Clericos Regulares teneri admittere pueros Pauperes, & licere eis admittere pueros Divites, & Nobiles.

Ad *tertium*, posse ad formam Capitulorum generalium.

Ad *quartum* pro gratia Privilegii eis concedendi responsum est, ad formam scilicet indulgentiæ recordationis Prædecessoris Nostri Clementis PP. IX. Fratribus Excalceatis Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo concessi die 6. Octobris anni 1668.

§. 4. Quare nos prædictos Clericos Regulares specialibus favoribus & gratis prosequi volentes, illosque, & eorum quemlibet, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisve ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, tam a jure quam ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existerent, & ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, suprascriptorum statutorum, & Pauli V. Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., & utriusque Clementis IX. & X. antecessorum Nostrorum Pontificum Romanorum tam sub Plumbo quam in forma Brevis editas Literas, eisdem Clericos Regulares quomodolibet respicientes, & quæcumque in Capitulis Generalibus decreta ab eis condita, illorumque omnium & singulo-

rum tenores, etiam veriores, ac datas, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, quascumque contentiones, discordias, & lites, si quæ forsitan quomodolibet ubivis locorum super hujusmodi statutorum & literarum Apostolicarum interpretatione, & verò sensu, contra eosdem Clericos Regulares extortæ essent, & coram quibuscumque Judicibus introductæ, & indecisæ pendentes haberentur, aut imposterum oriri unquam possent, ad Nos & Sedem Apostolicam advocantes, ac penitus supprimentes & extinguentes: ac super eis perpetuum silentium imponentes, Motu proprio, ex certa scientia, & deliberatione Nostra, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, de consilio memoratæ Congregationis Particularis, Decreta superius expressa & enunciata, ut deinceps semper, ac perpetuo vigeant, & ubique locorum ab iisdem Clericis Regularibus, illorumque Præposito, & Procuratore Generalibus, cæterisque Superioribus, & personis quibuscumque observentur, Apostolica auctoritate confirmamus & approbamus; illisque Nostræ firmitatis robur adjicimus, & quatenus opus sit, quæ in suprascriptis decretis continentur, tam scilicet quoad Majorum Scientiarum traditionem, quam quoad admissionem Nobilium, ac Divitum Puerorum ad eorum Scholas, quam denique quoad curam & regimen Collegiorum, Seminariorum, & Convictuum, de novo concedimus, & omni meliori modo, Suprema ac Apostolica Potestate Nostra imperitur, omnes & singulos tam juris quam facti, & circumstantiarum defectus, si qui in eis quomodolibet intervenissent, plene suppletentes.

§. 5. Ne vero in posterum quisquam ubivis locorum & gentium contra præmissa novas controversias & dissensiones excitare, eisdemque Clericis Regularibus de his molestiam aliquam inferre audeat, quæ a dicta Congregatione particulari explicata sunt, & a Nobis approbata, ac de novo concessa, decretisque prædictis continentur, statutorum & literarum Apostolicarum tam sub Plumbo quam in forma Brevis hujusmodi, esse verum, germanum, sincerum & indubium sensum; idque omne a quibuscumque etiam speciali nota dignis, & vigore Constitutionum Apostolicarum, nostrarumque, & Cancellariæ Apostolicæ Regularum, specialiter & individue exprimendis, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, locorum Ordinariis, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium & Militarium; necnon etiam Congregationem quorumcumque aliorum Clericorum Regularium, etiam Societatis Jesu, & cujusvis alterius Regularis Instituti personis Regularibus, omnino servandum esse, neque eisdem Statutis & Literis Apostolicis, superius expressis, ullam aliam interpretationem tribui posse; neque eisdem Clericis Regularibus Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, ex suis statutis, literisque Apostolicis, iisdem concessis, præsertim Pauli V. incipientibus: *Ad ea*: Scientias Majores profiteri unquam interdictum, & vetitum fuisse; immo etiam in suis publicis Scholis easdem Scientias Majores adolescentibus cujuscumque Ordinis & Conditionis tradere & perlegere licuisse & licere, Apostolica auctoritate nostra decernimus & declaramus.

§. 6. Demum iisdem Clericis Regularibus pauperibus Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, illorumque Præposito Generali, & Superioribus quocumque nomine nuncupatis, concedimus, ut ubique locorum, in suo tamen singulari districtu, Damos & Conventus regulares juxta Concilii Tridentini decreta, pro pueris cujuscumque Ordinis & Conditionis, in quibusvis liberalibus disciplinis Latinis & Græcis, & Scientiis, etiam Majoribus, a se instituendis,

Quascumque lites super his extortas ad se advocans, ac ditrimens.

Ac Constitut. & Decr. eisdem Clericos Regulares super hoc respicientibus robur adjiciens SS. D. N.

In suprascriptis Capitulis contenta per eos præstari posse concedit.

Et hunc genuinum quorumcumque Literarum Apostolicarum sensum fuisse & esse declarata, cæteris quibuscumque sic intelligendum.

Iisdem Collegia, ac Damos tum Regulares tum ad Juvenes alendos, Majoribusque imbuendos literis erigere prævio Ordinarii tantummodo consensu fundare &c. concedit.

Per quam inquiretur.

An hisce Clericis Grammat., ac Majores Scientias tradere liceat.

An Divites, Nobilesque pueros admittere; Seminaria, & Collegia in curam habere;

Et Regulares Damos abiq; aliorum Regularium consensu concedere possint.

Ad singula Capita responsum affirmative.

1731.

Præsentium
literarum fir-
mitas, perpe-
tuaque ac in-
violabilis ob-
servantia.

Collegia, Seminaria, & Convictus ex sola licentia Ordinariorum, nulloque aliarum personarum cuiusvis Ordinis, etiam Mendicantium, & cuiuscumque Congregationis Clericorum Regularium, etiam Societatis Jesu, requisito consensu, concedere, fundare, & erigere, libere & licite possint & valeant, etiam non servata distantia, quæ ab antecessoribus nostris Romanis Pontificibus ad centum & quadraginta cannas, sive aliud plus minus accuratum spatium ab uno ad aliud Religiosorum hominum Cœnobiū seu Conventum, servanda præscribitur; dummodo tamen reditus ad alendum Religiosorum numerum, eis in Constitutionibus Apostolicis præscriptum contra necessitatem mendicandi & quæstuandi, ut præfertur sufficientes eis suppetant, dicta auctoritate nostra præsentium tenore licentiam & facultatem perpetuo impertimur.

§. 7. Volumus autem has literas nostras, & in eis contenta quæcumque, semper & perpetuo validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; atque ab omnibus & singulis, ad quos quomodolibet nunc pertinet, & impostero pertinebit, firmiter & inviolabiliter observari debere; nullove unquam tempore ex quocumque capite vel causa, quantumvis legitima & juridica, etiam ex eo, quod cuiuscumque Ordinis Mendicantium, alteriusve Regularis Instituti, etiam individuum & expressam mentionem requirentis, Superiores, vel alii quicumque, in præmissis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, vigore privilegiorum eis & eorum cuilibet ab Apostolica Sede concessorum, jus vel interesse habentes, aut se habere prætendentes, illis non consenserint, neque ad id vocati, citati, nec auditi unquam fuerint: & causa, propter quas hæc nostræ Literæ prodierint, adductæ, forsitan comprobata & verificata non essent, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vicio, sive intentionis nostræ, aut quolibet alio, quantumvis substantiali inexcogitato, ac specificam & individuum mentionem & expressionem requirente, defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controversiam vocari, vel ad viam & terminos juris, vel adversus illas restitutionis in integrum, aliudve juris, facti, vel gratiæ quocumque remedium impetrari, sive etiam motu simili concessio & impetrato, uti vel juvari possint. Neque easdem præsentibus sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, per Nos etiam, ac successores nostros Romanos Pontifices: etiam motu pari, sive etiam Consistorialiter, ac sub quibusvis tenoribus & formis, clausulis & decretis, etiam si de iisdem præsentibus literis, earumque omni tenore ac data, specialis mentio fieret, pro tempore factis & concessis, ac faciendis & concedendis, comprehendere, decernimus; sed semper eas excipi, & quotiescumque prodierint, in pristinum ac validissimum, inque eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ censeantur, ac de novo sub quacumque etiam posteriori data per dictos Clericos Regulares Matris Dei, qui a *Scholis Piiis* denominantur, quandocumque eligenda, eas concessas esse & fore censi volumus; sicque, & non alias, in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legatos, Vicelegatos, Seditque Apostolicæ Nuncios, & quoslibet alios, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, honore, & privilegio fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, defi-

niri, & interpretari debere, præcipimus; & quidquid fecus super his a quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attendari, irritum & inane decernimus.

§. 8. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ nostræ Regulis de jure quæsito non tollendo, deque gratis non concedendis *ad instar*; necnon piæ memoriæ Clementis IV. Xisti IV. Julii II. & Clementis VIII. incipientibus: *Quoniam ad Institutum*; ac dicti Gregorii, incipientibus: *Quum alias*, atque Urbani prædicti, incipientibus: *Romanus Pontifex*, aliorumque antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, & quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus & privilegiis, quibus cavetur expresse, ne aliæ Domus Regulares seu Monasteria, Regularibus Fratrum Mendicantium Domibus, Cœnobiis, Conventibus, & Monasteriis adjacentia, nisi ad centum & quadraginta cannas, suæ aliud plus minus accuratum spatium, fundari & erigi possint; nec pro huiusmodi foundationibus, & erectionibus, locorum Ordinarii in Civitatibus & locis, suæ Ordinariæ Jurisdictionis subiectis, nisi vocatis & auditis aliorum, in iisdem Civitatibus & locis existentium Conventuum Prioribus, & Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa cognita, servatis servandis, prius consisterit in iisdem Civitatibus & locis novos Conventus erigendos, sine ullo aliorum detrimento, commode sustentari posse, licentiam impertiantur; licet etiam in contrarium præmissorum existerent indulta & literæ Apostolicæ eorundem Mendicantium, & cuiusvis Congregationis Clericorum Regularium, alteriusve Regularis Instituti, etiam specialiter & individue exprimenti, quæ pluries concessæ, approbatæ, & innovatæ essent; necnon ejusdem Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei, etiam confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis prædictis & consuetudinibus.

§. 9. Quibus omnibus & singulis, quamvis pro eorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, aut quavis expressio faciendæ, sive aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum tenores his nostris pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, specialiter & expresse, motu, scientia, & deliberatione, & potestatis plenitudine, ad præmissorum effectum dumtaxat, plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis sive exemplis, etiam typis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ, vel dictorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, quæ a *Scholis Piiis* denominantur, Præpositi Generalis munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ iisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ, adhiberetur.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum supplementationis, decreti, declarationis, concessionis, impartitionis, derogationis, & voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Obstantium
derogatio.Transumptio-
rum fides.Solite con-
clusiones.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno Primo.

A. Datarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
Lucas Martinettus.

Reg. in Secret. Breviam.

XXXII. Benedicti XIII. literæ infirmantur, quibus Conventus Congregationis S. Sabinæ Provinciæ Lombardiæ Ordinis Prædicatorum Priori Provinciali subiciebantur, data quoque Fratribus facultate ad alios Provinciæ ejusdem Conventus studiorum causa transeundi.

Innocentius XII. Constitut. dat. die 14. Junii 1695. Congregationem hanc erigens, eam Magistro Generali immediate subiectam voluit melioris disciplinæ servandæ causâ, ac omnimodam Fratribus ademit facultatem ad alios transeundi Conventus, prout infra.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 2.
Majj Anno
Dom. 1731.
Pontif. I.

Exordium.

Romanus Pontifex, ad Sacrarum Religionum & Congregationem salubrem directionem ac felicem progressum ex injuncto sibi Apostolicæ servitutis munere jugiter intendens, ea, quæ certis rationabilibus ex causis desuper a Prædecessoribus suis statuta comperit, ipsa subinde experientia suadente, ac majoribus de causis interdu immutat & revocat: aliasque in eis officii sui partes interponit, prout, rerum ac temporum qualitatibus debite pensatis, in Domino expedire arbitramur.

§. I. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster regularem disciplinam in Provinciis Lombardiæ & Romana Ordinis Fratrum Prædicatorum promovere: utque ad perfectam maturitatis frugem, aspirante superni favoris auxilio, provecta, Ecclesiam Domini uberius in dies bonorum operum fructibus lætificaret, Apostolica benignitate excolere cupiens, de tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum super disciplina Regulari ejusmodi deputatorum consilio, per suas in simili forma Brevi die 14. mensis Junii 1695. expeditas literas, diversos in eisdem literis expressos Conventus utriusque Provinciæ prædictæ, illorumque Fratres & personas cum omnibus & singulis eorum juribus, membris, & pertinentiis universis ab omni & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore existentium Priorum Provincialium Provinciarum Lombardiæ & Romanæ hujusmodi tam in spiritualibus quam in temporalibus perpetuo exemit, & plenarie liberavit: Ipsosque Conventus in duas novas prædicti Ordinis Congregationes, unam scilicet Sanctæ Sabinæ Lombardiæ, & alteram Sancti Marci Romanæ respective Provinciarum nuncupandas, quæ pro tempore quoque existentis Magistro Generali dicti Ordinis immediate subiacere deberent, itidem perpetuo erexit & instituit; in quibus quidem Conventibus, ad istas Congregationes sic erectas & institutas tunc spectantibus, & qui deinceps spectarent, Fratres omnes ad Regulæ, quam professi fuissent, præscriptam vitam instituere & componere, atque illa, quæ communem

vitam, victum, & vestitum concernerent, juxta Concil. Trid. & rec. mem. Clementis PP. VIII. Prædecessoris itidem nostri decretorum tenorem fideliter & inviolabiliter observare omnino tenerentur: utrique verò Congregationi præfata de idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus e Conventibus illius Congregationis, cui is præficiendus foret, qui illam adjuvante Domino prospere dirigere valeret, qui in Conventibus ejusmodi saltem per septennium exactæ regularis observantiæ specimen dedisset, &, quantum fieri posset, alicui ex illis præfuisset, ab ipso Magistro Generali de biennio in biennium provideretur, usque eandem præfata jurisdictionem & auctoritatem haberet in Conventus, & Fratres suæ Congregationis, quam secundum Apostolicas, ac dicti Ordinis Constitutiones habent Priores Provinciales in suis respective Provinciis: vetuitque, ne Fratribus Congregationum prædictarum facultas transeundi ad alios extra illos Conventus facile concederetur, & aliâ, prout uberius continetur in ejusdem Innocentii Prædecessoris literis, quæ plenariæ executioni successive demandatæ, & exacte observatæ fuerunt per spatium triginta & octo annorum, inde effluxorum, in utraque Congregatione præfata, quemadmodum in illa Sancti Marci etiam num accurate servantur: ex eo autem tempore satis omnibus notum perspectumque est, quantum antiqua regularis disciplina, quoad ea potissime, quæ communem Religiosorum vitam ab omni vel specie proprietatis plane alienam continent, in utraque Congregatione hujusmodi cum non minori universi Ordinis prædicti decore, quam fidelium ædificatione, susceperit incrementi ac firmamenti. Postmodum vero pia mem. Benedictus PP. XIII. etiam Prædecessor Noster, qui dictam Provinciam Lombardiæ, utpote in eorundem Fratrum Prædicatorum Ordini, dum in minoribus constitutus esset, nomen dederat, ac Religionis moribus & institutis imbutus & enutritus fuerat, grata memoria, animoque prosequeretur, regularem observantiam in præfata Congregatione Sanctæ Sabinæ florere quidem agnoscens, sed per novam illam regiminis formam ab ipso Innocentio Prædecessore inductam, potius intra ejusdem Congregationis fines conclusam, quam ad totius Provinciæ Lombardiæ præsentem utilitatem amplificatam fuisse reputans, ipsam Regularem observantiam ad universam Provinciam hujusmodi dilatandi desiderio, Conventus dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, eorumque Fratres denno supposuit jurisdictioni, curæ, & potestati Prioris Provincialis Provinciæ Lombardiæ, ac si præfata Innocentii Prædecessoris literæ editæ non fuissent, & sicuti dicta Provincia Lombardiæ in plures Regiones, quas Quartaræ appellant, partita reperitur, ac singulis Religionibus Vicarius præficitur, qui absente Priore Provinciali subiectis sibi Conventibus advigilet, prospiciatque; ita novam in eadem Provincia Regionem erigi mandavit, Sanctæ Sabinæ nomen retenturam, in qua Conventus ipsius Congregationis Sanctæ Sabinæ comprehenderentur, eique a dicto Priore Provinciali Vicarius præponeretur, variasque præscripsit Regulæ, quas propagationi ejusdem observantiæ in tota Provincia hujusmodi accommodatas fore censuit: & inter alias, quod ubi in dicta nova Regione Sanctæ Sabinæ abundaret numerus Religiosorum studentium, ii in alios Provinciæ prædictæ Conventus literarum studiis destinatos per eundem Priorem Provinciale mitti valerent, dummodo in hisce Conventibus vigeret observantia, per Congregationem disciplinæ Regulari præpositam approbata: quodque Fratres ipsius novæ Regionis in Priores, Lectores, Concionatores & Magistros Novitiorum in aliis

Designandoque a Magistro Gen. Vicario ex Fratribus eorundem Congreg. subiectis.

Statuta ab Innocentio PP. pro disciplina, ac regimine harum Congreg. semper servata:

Ex illorum autem observantia magnum universi Ordinis decus, & incrementum.

Bened. XIII. bene sibi visis ex causis Conventus Congregat. Lombardiæ Priori Provinciali subiectis voluit.

ejusdem Provinciae Conventibus extra illam Regionem eligi, & ad alia ibidem munia assumi possent, ratus hoc modo praefata Regularis observantiae spiritum ac cultum facilius per totam Provinciam diffusum & auctum iri; & alias, prout in ipsius Benedicti Praedecessoris literis in pari quoque forma Brevis die 5. Junii 1726. desuper emanatis, quorum perinde & priorum Innocentii Praedecessoris literarum hujusmodi tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferis haberi volumus, plenius etiam continetur.

Quale detrimentum strictiori Congr. hujusce disciplinae afferre possit Priorum Provincialium indulgentia.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, pius ac laudabilis finis, quem unum & eundem uterque laudatus Praedecessor sibi propositum fixumque habuerunt, exactissimam nimirum disciplinam Regularem in dicta Provinciae Lombardiae confovendi & propagandi, melius cumulatiusque obtineri valeat ex iis, quae per memoratum Innocentium Praedecessorem disposita fuerunt nendum quia illa ejusdem disciplinae augmentum in utraque Congregatione praefata egregie juvissent, longa experientia edocuit; verum etiam, quia cum Superior commissi sibi Gregis forma esse debeat, unde subditi normam vivendi sumant, id sane sperari potest, si dicta Congregatio Sanctae Sabinae a Vicario suo Generali, qui artius illius Institutum professus fuerit, prout antehac fiebat, gubernetur; secus vero si regatur per praedictum Priorem Provincialem, qui mitius Institutum sequitur, adeoque Religiosis ipsius Regionis Sanctae Sabinae assiduo severioris vitae exemplo non valebit praelucere; praeterquam quod magis ad progressum disciplinae conferre dignoscitur difficultas in permittendo Fratribus dictae Congregationis Sanctae Sabinae egressum ex ipsa Congregatione ad formam literarum Innocentii, quam facultas in illis Benedicti Praedecessorum praefatorum eidem Fratribus attributa, libere transendi ad alios dictae Provinciae Conventus pro exercendis ibidem Priorum, Lectorum, & aliis officiis, ubi illi, Reformatorum munere non fungentes, a Religiosis exigere, nec tenere poterunt, ut strictiorem, quam profitentur, observantiam quoad vitam communem, abstinentiam ab esu carnum, jejunia, silentium, & id genus alia amplectantur, quinimo inde eveniret, quod Fratres dictae Congregationis Sanctae Sabinae, proprias sui Instituti obligationes in alienis Conventibus adimplere non valentes, ab illo sensim sine aliorum utilitate ac profectu desciscerent, sicque cum totius Provinciae detrimento antiquae disciplinae cultorum numerus potius imminueretur, quam augetur: Quibus etiam accedit, quod enarrata Innocentii Praedecessoris dispositio, illiusque executio magis conformis consentaneaue videatur menti praefatae Congregationis, praeposita eidem disciplinae Regulari, utpote quae ad illam instaurandam, nullam aptiorem opportunioremque rationem ac methodum invenire potuit, quam destinando aliquot Conventus in singulis Provinciis Religiosorum Ordinum, in quibus Regulari puritas, ac vita communis exacte retinerentur & servarentur; ac unde Religiosi ad alios Conventus, ubi talis disciplina non vigeret, transire non possent; sicuti ex decretis per ejusmodi Congregationem, alias super hac re editis, apparet. Hinc est, quod Nos praefatae Congregationis Sanctae Sabinae, illiusque Conventuum ac Fratrum felici prosperoque statui & regimini, religiosaeque paci & tranquillitati, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, dictosque Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis

Benedicti PP. Literae revocantur.

sententis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, praemissis aliisque iustis ac rationabilibus causis animum nostrum moventibus, adducti, ac motu proprio & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, supradictas Benedicti literas cum omnibus & singulis in eis contentis, harum serie revocamus, viribusque & effectu penitus & omnino vacuumus, illas vero Innocentii Praedecessorum, ac in eis pariter contenta quaecumque, prout eandem Congregationem Sanctae Sabinae concernunt, confirmamus, approbamus, ac innovamus, atque eis inviolabilis & irrefragabilis Apostolicae firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus; necnon illa ad omnes & singulos Conventus, quos dicta Regio Sanctae Sabinae de praesenti complectitur & obtinet, & si quos alios ab ipsa Congregatione S. Sabinae in futurum obtineri contigerit, extendimus & ampliamus.

Innocentianae confirmantur, praeterea quoque robori restituntur.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas, etiam ex eo, quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, cujusvis status, gradus, ordinis & dignitatis existant; alii quilibet, etiam specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causae, propter quas ipsae praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificate & justificatae fuerint, aut ex alia quantumvis legitima, juridica & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno & substantiali, individuumque expressionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad viam seu terminos juris vel Constitutionum dicti Ordinis reduci, aut adversus illas a peritiois oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia & potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se jurare ullo modo posse; sed ipsas praesentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcussae observari & adimpleri; sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictae S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet, quacumque praesentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Statuta in hunc Sanctissimi D. N. Literis perpetuo observari praecipitur.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis, quae in eisdem Innocentii Praedecessoris literis concessa sunt, non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum praesentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impres-

Fides Transumptorum.

figillo

1731.

figillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIII.

Conceduntur Privilegia Cappellanis Communibus Sanctitatis Sux.

Huiusmodi similes sunt Constitut. a Prædecessoribus Pontificibus editæ, ad sua Cappellæ Cappellanos ornandos privilegiiis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Franciscus Velli Prænestin. Basilicæ S. Petri de Urbe Clericus beneficiatus, Philippus Vinciguerra Romanus Sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Angeli in Foro Piscium etiam de Urbe Canonicus, Joannes Decius Soran., Dominicus Antonius Carlucci Perusin., Franciscus Feliciani pariter Romanus, Franciscus Xaverius Brunetti Senogallien. Civitatis, vel Dicecesis, Presbyteri, moderni Cappellæ Nostræ Pontificæ Cappellani, familiares Nostræ, Nobis & Apostolicæ Sedi hæcenus impenderunt, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis, juvari percipimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales. Hinc est, quod Nos volentes illas specialibus favoribus & gratiis &c.

Quæ sequuntur lege in laudatis Constitutionibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Maji 1731. Pontificatus Nostræ Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIV.

Confirmatur Decretum Magni Magistri, & Consilii Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quo nonnulla statuuntur ad abusus tollendos in exmutatione Commendarum ejusdem Ordinis, earumque concessione.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini divina dispositione præsentibus, illa, quæ pro felici, & proficua Dignitatum, & Munerum ecclesiasticorum quorumcumque, & præsertim Ordinum Militarium, egregiam Reipublicæ Christianæ operam navantium, provisione, ac præcavendis litibus & controversiis, quæ suboriri possent, provide prudenterque declarata & decreta fuisse noscuntur, ut firma atque illibata permaneant, Apostolici muniminis Nostræ præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Magnus Magister, & Consilium Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod ipsi ad tollendos abusus, qui introducti fuerant in provisionibus Dignitatum & Præceptoriarum seu Commendarum dicti Hospitalis, de quibus aliqui statim post smutationem, quæ aliud non est, quam pura nominatio, sibi jus esse disponendi, sui novam smu-

tionem petendi in casu obitus seu cessionis, aut resignationis nominatorum, existimabant, etiam si jus stabile in illis minime acquisivissent, adeoque ob defectum eorundem nominatorum ante collationem, seu adjudicationem Dignitatum & Præceptoriarum seu Commendarum hujusmodi, sic smutarum, uti vacantes considerari nequirent, novissime declarationem & decretum, nemine discrepante, ediderunt, tenoris sequentis videlicet -- Fr. Dominus Antonius Manuel de Vilhena &c. Magister &c. Notum facimus & attestamus, qualiter infra scriptum Decretum extractum fuit ex libro Conciliorum in Cancellaria Nostra conservat., cujus tenor &c. -- Die 15. mensis Martii 1730. ab Incarnatione -- Eminentissimus & Reverendissimus D. Magnus Magister, & Ven. Consilium iustis de causis moti, ac menti statutorum, & ordinationum Capitularium inhærentes, cum suffragiorum scrutinio, nemine discrepante, declaraverunt & decreverunt, ut quotiescumque in Venerandis Linguis, vel Prioratibus ad exmutationem alicujus Dignitatis vel Commendæ, favore Fratris Antiani capaci ob concurrentium pluralitatem deventum fuit, ad novam Dignitatis seu Commendæ hujusmodi exmutationem nullo quæsito colore, ingenio, vel causa procedi nequeat: Nec aliqui ad illius resignationem ab Eminentia Sua admitti valeat; quin potius alteri ex concurrentibus per Venerandum Concilium adjudicata extiterit; & subinde per illius cessum vel decessum, sive privationem vacaverit; tunc enim, adepto scilicet certo titulo, novam veramque vacationem induci, ac novæ exmutationi locum esse dixerunt, sicque, & non aliter servari mandaverunt. -- Et quia ita se habet veritas &c. Datum Melitæ in Conventu nostro die 15. mensis Martii 1730. Reg. in Cancellaria &c. Bajulivus Frater Emanuel Pinto Vice-Cancellarius -- Loco & sigilli magistralis --.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subungebat, dicti Exponentes, declarationem & decretum prædicta, quamvis æquissima, ac infimul etiam valida, & inviolabilia, utpote stabilimentis & ordinationibus Capitularibus conformia sint, nihilominus illa ad majorem cautelam, vim & securitatem ad ejusmodi abusus eradicandos Apostolicæ confirmationis Nostræ robore communiri summopere desiderant; Nos Magnum Magistrum, & Consilium prædictos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, declarationem & decretum Magni Magistri, & Consilii prædictorum, facta ut præfertur, cum omnibus & singulis in eis expressis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint, supplemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime susfragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores,

Decretum Consilii.

Magni Magistri ac Consilii expositio pro Decr. hujus Apostolicæ confirmatio.

Quæ eis conceditur.

Sicque semper ubique servari præcipitur.

Dat. die 18. Maji 1731. Pont. An. 1.

Dat. die 18. Maji 1731. Pont. An. 1.

Exordium.

Causæ editi Decreti a Consilio Hospitalis &c.

ac Magnum Magistrum, & Consilium, aliaque Tribunalia quaecumque Hospitalis praedicti, iudicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon dictorum Hospitalis Linguarum, & Prioratum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus Capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Maji 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXV.

Confirmatur Decretum Sac. Congregationis Episcoporum & Regularium, Procuratori Provinciae Sancti Saturnini Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, concedens Institutionem Collegii Missionariorum ejusdem Ordinis in Conventu Sanctae Luciae Oppidi Sancti Gavini Uffellen. Diocesis.

Dat. die 21. Maji 1731. Pontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Per Provinciam hujusce Provinciae expositulata Collegii institutionis confirmatio.

Nuper pro parte dilecti filii Bonaventurae a Mirabili, Ministri Provincialis Provinciae Sancti Saturnini in Sardinia Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis exposito, quod ipse ex unanimi rotius Diffinitorii ejusdem Provinciae consensu, Conventum Sanctae Luciae Oppidi Sancti Gavini Uffellen. Diocesis signandum decreverat, ut juxta indulta Apostolica, & normam a se. re. Innocentio Papa XI. praedecessore Nostro praescriptam, Collegium Missionariorum Fratrum dictae Provinciae inibi institueretur, magnum inde sperans animarum fructum & emolumentum; ideoque tam suo, quam commissae sibi Provinciae nomine Nobis supplicato, ut Collegium hujusmodi institutionem permittere, ac desuper beneplacitum Nostrum concedere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos supplicem libellum, Nobis super praemissis porrectum, infra scriptae Congregationi Cardinalium remisimus; Ipsa vero Congregatio Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium praeposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplices preces benigne remisit, attenta relatione Procuratoris Generalis, ac re undique mature discussa, referente Eminentissimo Cardinali Belluga Ponente, benigne decrevit pro gratia, servatis tamen dispositis in Brevibus Ven. Innocentii XI. super fundatione Collegiorum Missionum, & sa. me. Benedicti XIII. incipien. *Nuper pro parte &c.* die 6. Septembris 1728., & Decreto ipsius Sacrae Congregationis diei 24. Januarii 1727. Romae die 6. Aprilis 1731. I. A. Card. Davia. A. Archiepiscopus Petren. Secretarius, Loco sigilli.

Supplex Libellus S. Congregat Episc & Regul. remissus.

Congregationis Decretum.

§. 1. Cum autem, sicut dictus Bonaventura ipsius Congregationis ob justas & graves ratio-

Minister Provincialis Nobis de novo exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolica confirmationis Nostrae patrocinio communiri plurimum desideret, Nos ipsum Bonaventuram Ministrum Provinciale specialibus favoribus & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesentium auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes eadem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suisque plenariis & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciae & Ordinis praedictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Congregationis Italiae & Germaniae Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Excalceatorum nuncupatorum super separatione & dismembratione decem Conventuum a Provincia Romana, illorumque erectione in novam Provinciam Ferrariae & Piceni nuncupandam, cum omnibus privilegiis &c. ac creatione novi officii Secretarii Diffinitorii, & Capituli Generalis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus moderatus Procurator Generalis Congregationis Italiae & Germaniae Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, Discalceatorum nuncupatorum, quod in proximo praeterito Capitulo Generali in hac alma Urbe Nostra sub praesentia dilecti filii Josephi Renati S. R. E. Presbyteri Cardinalis Imperiali nuncupati, dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, celebrato, a Diffinitorio Generali

Confirmatur.

Clausula.

XXXVI.

Dat. die 21. Maji 1731. Pontif. I.

Per Diffinitorium Generale decem Conventus a Provin. Rom. sejuncti:

Novaque Ferrariae & Piceni Provincia constituta.

Novaque Secret. Diffinitorii, & Capituli Generalis creatam officii.

Decret. Diffinitorii Gen.

Conventus novam Provinciam constituentes. 1

nes ad instantiam Prioris Provincialis Provinciae Romanae, ejusque Definitorii Provincialis, ab hac Provincia decem Conventus in Ducatu Ferrariensi, Piceno, & in Civitate Adriæ positi, qui cum aliis decem in Urbe prædicta, Tuscia, Umbria, & Latium respective sitis, eandem Provinciam Romanam constituebant, sejuncti & separati, & in unam novam Provinciam Congregationis hujusmodi Ferrariae & Piceni nuncupandam, quæ omnibus gratiis, facultatibus, & privilegiis, aliis Provinciis prædictæ Congregationis competentibus, frui & gaudere debeat, erecti fuerunt; & insuper in eodem Definitorio Generali decretum fuit, quod imposterum præter octo Officiales Generales memoratæ Congregationis unus novus Officialis Generalis addatur, qui sit Secretarius Definitorii, & Capituli Generalis, assumendus pro hac prima vice a dicta nova Provincia Ferrariae & Piceni, & subinde successive ab aliis Provinciis: reservato desuper in omnibus Nostro, & hujus S. Sedis beneplacito; & alias, prout plenius continetur in ipsius Definitorii Generalis decreto, tenoris qui sequitur videlicet: Ad humillimas preces Patris Provincialis, ejusque Definitorii Provinciae Romanae, petentium ex viginti Conventibus hinc inde dispersis, multumque ad invicem distantibus, quibus ad præsens integratur dicta Provincia Romana, pro feliciori ejusdem regimine, Conventuum minori dispendio, Religiosorumque quiete, aliisque urgentibus causis, disjunctis ac dismembratis decem Conventibus, sitis in Ducatu Ferrariensi, Piceno, & Civitate Adriæ, aliam institui novam Provinciam, nuncupandam Ferrariae & Piceni, separatam a dicta Provincia Romana, remanenda ex aliis decem Conventibus, nempe duobus Romanis, tribus in Tuscia, duobus in Umbria, necnon Circuli S. Gregorii, & Frusinonis: Super quibus PP. Definitorii Generalis, mature perpensis ad ductis rationibus, & consideratis considerandis, Ad majorem Dei gloriam decreverunt, ut infra, reservato tamen super omnibus & singulis beneplacito Apostolico, videlicet: Quod deinceps Conventus Sancti Josephi Ferrariae, SS. Augustini & Mauri Comacini, S. Joannis Bondeni, S. Laurentii Aquævivæ, S. Mariæ Misericordiarum Firmi, Sancti Angeli Custodis Aculi, S. Josephi Maceratae, S. Nicolai Laureti, S. Augustini Oppidi S. Martini, & Sancti Spiritus Adriæ sint separati, sicut de facto separant & dismembrant a decem Conventibus supra indicatis Provinciae Romanae; Et præfati decem Conventus nominatim expressi in Ducatu Ferrariensi, Piceno, & Adriæ erigantur, sicut de facto erigunt, in novam Provinciam nuncupandam Ferrariae & Piceni, dismembratam & separatam a prædicta Provincia Romana cum omnibus gratiis, privilegiis, & facultatibus, aliis respective Provinciis competentibus: & præcipue, ut regatur a suo particulari Provinciali contradistincto a Provincia Romana, eligendo postquam Sanctissimus dignabitur præfaram dismembrationem & institutionem novæ Provinciae auctoritate Apostolica approbare & confirmare, a Diffinitorio Generali una cum quatuor Definitoribus Provincialibus, septimo Vocali, & Secretario pro hac prima vice duraturis usque ad primum Capitulum Provinciale; Imposterum vero a Capitulo Provinciali, vel Definitorio Provinciali respective. Cui Provinciali pro tempore Ferrariae & Piceni, competat jus congregandi Capitulum Provinciale in aliquo Conventu suæ Provinciae, a Definitorio Provinciali deputando: necnon Definitorium Provinciale convocare: ad Capitulum Generale cum duobus discretis Generalibus; in Capitulo Provinciali electis, suffragaturus accedere: aliaque omnia peragendi, quæ aliis Provincialibus competunt. Cæterum PP. Definitorii volunt & declarant, Provinciam

Romanam licet segregatam a præfatis decem Conventibus, remanere cum suis privilegiis, juribus, & pertinentiis, sine ullo præjudicio, ac si supradicta separatio facta non fuisset. Et ut pro bono pacis & justitiæ in electione Officiorum Generalium æquitas servetur, reservato pariter beneplacito Apostolico, PP. Definitorii Generalis decernunt, ut in futurum præter octo Officiales Generales Congregationis, videlicet Vicarium Generalem, Procuratorem Generalem, quatuor Diffinitores Generales, & duos Visitatores Generales, alter Officialis Generalis novus superaddatur, qui sit Secretarius Diffinitorii, & Capituli Generalis, cum voto in Capitulo Generali, & loco præcedenti ante Secretarium Generalem, & Socium Vicarii Generalis, seu Socii Vicarii Generalis; ita tamen, ut in hac prima electione assumatur ex Provincia noviter erecta Ferrariae & Piceni, & deinceps ex aliis ad præscriptum Turni renovandi cum inclusione memoratæ novæ Provinciae: Declarantes tamen, Officiales præfatos, Priores scilicet, Superiores, & cæteros Officiales ad præsens existentes in Conventibus, sapèdictæ novæ Provinciae assignatis, usque ad primum Capitulum Provinciale post biennium celebrandum in eorum respective Officiis permanere: Tribuentes plenam facultatem prædicto Definitorio Generali annuali celebrando, cætera disponendi & stabilendi, quæ in Domino judicaverint expedire, ad quamlibet confusionem removendam, tam in assignandis Religiosis sive Sacerdotibus sive Clericis sive Conversis pro utraque Provincia sufficientibus, quam in aliis quibuscumque, quæ ad stabilimentum & quietem earumdem proficere possint; Quod totum fuit per vota secreta, nemine discrepante, approbatum: Fr. Joseph Maria a S. Paula Vic. Generalis: Fr. Eustachius a S. Martino Secretarius Generalis.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Procurator Generalis præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communitur plurimum desideret; Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, eumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, separationem & dismembrationem prædictorum decem Conventuum a Provincia Romana, & erectionem in novam Provinciam Ferrariae & Piceni nuncupandam, a prædicto Capitulo Generali factas, ut præfertur, expeditumque desuper illius decretum præfatum cum omnibus & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervererint; supplementus: Præterea primo proximo Definitorio Generali, in Conventu Jesus Mariæ de eadem Urbe habendo, pro hac prima vice Priorem Provinciale novæ Provinciae Ferrariae & Piceni hujusmodi eligendi, seu præsentem Provinciale Provincie Romanae, ejusque Secretarium Provinciale natione Ferrarienses transferendi; necnon quatuor Definitores Provinciales, & septimum vocalem Definitorii Provincialis pariter eligendi, aliasque dispositiones & ordina-

Procuratoris ejusdem expositio pro Apost. obtinenda confirmatio.

Que conceditur.

1731.

Clausula.

tionones utiles & necessarias pro stabilienda dictae novae Provinciae quiete, faciendi, plenam & amplam facultatem auctoritate & tenore praedictis concedimus & impartimur;

§. 2. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciae Romanae ac Congregationis & Ordinis praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVII.

Confirmatur quaedam Constitutio circa publicum Archivum Regiminis Bononien. cum declaratione, quod Ecclesiastici Seculares & Regulares, ac singuli totius Legationis Notarii, sub eadem comprehendantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte dilectorum filiorum Viro- rum Reformationum status libertatis Civitatis nostrae Bononien. fel. rec. Benedicto XIII. Praedecessori Nostro exposito, quod cum dudum bon. mem. Ferdinandus, dum viveret, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis de Abdua, in Civitate & Comitatu Nostris Bononien. Sedis Apostolicae tunc temporis de Latere Legatus, ad tollendos multiplices abusus, qui in publicum ejusdem Civitatis Archivum irrepserant, novam pro bona ipsius Archivi directione edidisset constitutionem, illi hac in re assentientibus exponentibus praedictis, qui, ut Constitutio hujusmodi omnes & singulas personas, Legationi Bononien. subjectas, arctius ligaret, a rec. mem. Clemente Papa XI. Praedecessore Nostro postulaverant, quatenus illam Apostolicae confirmationis praesidio roborare dignaretur; verum, quia tali confirmationi se se opposuerat Collegium Tabellionum seu Notariorum publicorum dictae Civitatis, qui sua privilegia & prerogativas exinde laedi causabantur, memoratus Clemens Praedecessor Congregationem particularem trium dilectorum etiam filiorum Romanae Curiae Praelatorum, ut eandem Constitutionem illiusque tenorem examina- rent, ac jura Collegii eorundem Tabellionum audirent, deputasset; dictique Praelati post nego-

tium mature discussum censuissent, ac ipsi Clementi Praedecessori retulissent, Constitutionem praedictam approbari posse cum certis tamen declarationibus & modificationibus, quae utpote, ejusdem Constitutionis destructivae, dictis Exponentibus haud acceptae probataeque fuerant; interimque enarrati abusus magis in dies invalescerent, propterea quod praefata Constitutio minime observaretur; Veni. Fr. noster Thomas Episcopus Praenestin. dictae Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Ruffus nuncupatus, dum Legati hujusmodi munere in eisdem Civitate & Comitatu Bononien. fungebatur, Constitutionem praedictam ita reformare, moderari, ac temperari studuerat, ut Collegio eorundem Tabellionum quaecumque quaerendi & reclamandi occasio tolleretur, prout re ipsa praestiterat, Constitutionem praedictam subinde approbante, atque per publicum Instrumentum acceptante Collegio dictorum Tabellionum: & in eadem expositione subjuncto, quod, cessante tunc quacumque oppositione & contradictione, supra- dicti Exponentes Constitutionem hujusmodi Apostolicae confirmationis robore muniri desiderabant: Ipse Benedictus Praedecessor, supplicationibus eorundem Exponentium, sibi super hoc humiliter porrectis, inclinatus, per suas in simili forma Brevis die 26. Januarii 1729. expeditas litteras praedictam Constitutionem a praefatis Ferdinando editam, & Thoma Episcopo, Cardinalibus & Legatis, reformatam, toto il- lius tenore in eisdem suis litteris inserto, aucto- ritate Apostolica approbavit & confirmavit, & alias, prout in dictis Benedicti Praedecessoris li- teris uberius continetur.

§. 1. Cum autem, sicut iidem Viri Reformatores nobis nuper exponi fecerunt, per Clerum Saecularem & Regularem praedictae Legationis, ac Notarios Curiae Archiepiscopalis Bononien. varia postmodum circa eorum in ejusmodi Constitutione comprehensionem promo- ta fuissent dubia; dicti vero Exponentes, ut hoc novum impedimentum, quod praefatae Constitutionis executioni objiciebatur, amove- rent, denuo recursum habuerint ad eundem Benedictum Praedecessorem, a quo ipsi Congregationi particulari Praelatorum committi obti- nuerunt, ut citatis prius Clero ejusmodi aliis- que oppositoribus, cognoscerent: Num illi sub dicta Constitutione, Apostolica auctoritate, si- cut praemittitur, confirmata, comprehenderentur, nec ne? Et quia praedicti Praelati, duran- te reliquo tempore Pontificatus ejusdem Bene- dicti Praedecessoris, infimul convenire nequire- rant, hujus quaestionis examen per Nos quo- que remitti impetrarint dictae Congregationi Praelatorum, qui post rem accurate discussam animi sui desuper sententiam novissime pro- tulerunt, cupiantque Exponentes praedicti Con- stitutionem hujusmodi, quam bono publico im- primis necessariam ac utilem arbitrantur, plenariae tandem executioni demandatum iri: No- bis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignare- mur. Nos igitur, eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excom- municationis, suspensionis, & interdicti, aliis- que Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel cau- sa latis, si quibus quomodolibet innodatae exi- stunt, ad effectum praesentium dumtaxat con- sequendum, harum serie absolventes & abso- lutas fore censentes, hujusmodi supplicationi- bus inclinati, de memoratae Congregationis particularis Praelatorum, qui partes tam verbo quam scriptis plene & diligenter audiverunt, consilio praedictam Constitutionem, ut praefatur,

confirmatam,

1731. gatio, appro- bari posse Constitutionem cum nonnullis modificationibus.

Eandem itaque modifica- catam.

Bened. XIII. confirmavit.

Orta post- modum su- per ejus ob- servantia du- bia.

Idem Pontifex Congre- gationi com- missit exami- nanda.

Sed nondum expensa ite- rum SS. D. N. examini sub- jecit:

Declaratio, quod sub dicta Constitutio-

Dat. die 23. Maji 1731. Pontif. I.

Constit. pro bona Archivi directione a Card. de Abdua editum.

Propugnante Tabellionum Collegio.

Clemens XI. Particularis Congr. commisit examini:

Responditque Congre-

1731.

tionem Ecclesiasticam quicumque, & Notarii comprehendantur.

confirmatam, Ecclesiasticos tam Sæculares quam Regulares dictæ Legationis Bononiens., & quoscumque Notarios, etiam Curie Archiepiscopalis comprehendere, eadem auctoritate tenore præsentium decernimus & declaramus; ita tamen, ut ad normam resolutionis die 31. Julii 1711. a dicta Congregatione particulari Prælatorum captæ, ubi agitur de personis Ecclesiasticis, ipsi Constitutioni contravenientibus, firma semper remanente nullitate præscripta in ejusmodi Constitutione in casu defectus Archiviacionis, Ven. Frater modernus, ac pro tempore existens, Archiepiscopus Bononiensis, procedat ad alias penas, inflictas in prædicta Constitutione, cum hoc, quod applicatio poenarum fiat semper favore Archivi præfati, prout in eadem Constitutione demandatur, excepta tamen jurisdictione Commissarii in ipsa Constitutione statuta, in qua idem Archiepiscopus se ingerere non possit.

Claufulæ.

§. 2. Decernentes quoque, easdem præsentis literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcussè observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos & quoscumque alios, qualibet præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jesu, & Institutorum, ac quibuslibet aliis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgiis, & literis Apostolicis, ac exemptionibus & immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, quibusvis generaliter vel specialiter concessis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 23. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVIII.

Patribus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum Recolletorum, qui saltem per biennium Hispaniam vel Lusitaniam vel Indicam Provincias Vicarii Provincialis munere fungentes gubernarint, conceditur Provincie Patres appellari: iidemque, quibus isti gaudent, frui prærogativis ac præeminentiis.

Quæ hæc super re statuerat Urbanus VIII. anno 1633. die 3. Decembris, legere est ex ipso harum Literarum contextu.

C L E M E N S P A P A X I I .

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Duffos, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum

& Recolletorum, quod in Provinciis Excalceatorum dicti Ordinis ad Hispaniam, Lusitaniam, & Indicas Nationes pertinentibus, ii, qui Vicarii Provincialis munere functi sunt, titulo & præeminentiis Patrum Provincie minime gaudent; ideoque fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 3. Decembris 1633. expeditas literas, quarum initium: *Religiosos viros &c.* nullum in prædictis Provinciis præeminentiis hujusmodi, nisi qui Minister Provincialis fuerit, frui & gaudere declaravit; & antea idem Urbanus Prædecessor per alias pariter suas literas in simili forma Brevis, die 13. Augusti 1625. emanatas, quæ incipiunt: *Credidit humilitatis &c.* facultatem liberam Superioribus Generalibus concessit, ut in casu vacationis Ministeriatus Provincialis in primo anno sui officii, vel iterum convocarent Capitulum pro electione novi Ministri, qui triennium abolveret, vel per Deputatos Vocales Vicarium Provinciale eligi curarent, qui pariter per residuum triennii cum omnibus facultatibus & oneribus Ministri Provincialis, solo nomine deficiente, gubernarent, & hæc secundo dictæ Urbani Prædecessoris literæ ad evitandas expensas necessario faciendas, si intra annum duo Capitula Provincialia celebrarentur, jam regulariter servantur; & alias, prout in binis ejusdem Urbani Prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius dicitur contineri. Quare prædicti Vicarii Generales revera onus Ministeriatus portant non secus, ac si essent Ministri aliquando per biennium, quinimo & per fere triennium, ut recens in Provincia Sancti Gabrielis, & in illa Sancti Josephi ejusdem Ordinis accidisse memoratur, decedente in prima Ministro Provinciali infra mensem, & in secunda, Provinciis, infra semestre ab electione respective, quin præmium ob solum nominis defectum reportant.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Gildardus, considerans congruum esse, ut qui pares sunt onere, pares sint & honore, nomine etiam dictarum Provinciarum, prædictas Urbani Prædecessoris literas, ut eis non obstantibus, illi tantum Vicarii Provinciales, qui ultra biennium Provinciam gubernarunt, vel imposterum gubernaverint, titulo & præeminentiis Patrum Provincie, post eos vero, qui Ministri Provinciales ante vel post eorum Vicariatum fuerint, gaudere debeant per Nos moderari, & concedi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur dicti Gildardi votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat confectionem, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui referente dilecto filio nostro Ludovico ejusdem S. R. E. Cardinalis Belluga nuncupat. rem undique mature discussissent, consilio, ut Patres, qui saltem per biennium Provinciam uti Vicarii Provinciales gubernarunt, completo officio vocentur, & Patres Provincie sint, cum prærogativis, quibus isti gaudent, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & statuimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Urbanus VIII. declar. nullum in prædictis Provinciis præeminentiis Provincie sui posse nisi fuerit Minister Provincialis. Insuper, ut vacante primo anno sui officii Ministeriatus Provincialis, Vicarius Provincie per Vocales eligetur.

Vicarii Generales revera onus portant Ministeriatus.

Expositio præsentis.

Concessio per SS. D. N. de qua supra.

Dat. die 29. Maji 1731. Pont. I.

Expositio Procuratoris Generalis, seu facti series.

§. 2. De-

§. 2. Decernentes pariter, ipsas praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere & effectu suo plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores iudicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praedictis Urbani Praedecessoris literis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciarum & Ordinis praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 29. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIX.

Ducatus Parmae & Placentiae cum utili Dominio ad Sedem Apostolicam cum omnibus iuribus, pertinentiis &c. devolutus declaratur, quatenus ex Henrichetta, ejusdem Ducatus Ducissa, masculina proles non nascatur: vel nata, deficere contingat &c.

Dat. die 20.
Junii 1731.
Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Ducatus Parmae & Placentiae Farnesiae Domui in Feudum masculinum datus;

Cum bon. mem. Antonius Farnesius, ultimus, dum viveret, Parmae & Placentiae Dux, nulla relicta prole masculina, sed dilecta in Christo filia Nobili Muliere Henrichetta Estensi conjuge sua, Parmae & Placentiae Ducissa vidua, utero, sicut accepimus, gerente, ab humanis non ita pridem decesserit; incertum autem sit, an ipsa Henrichetta Ducissa virilis sexus prolem, quae in ejusmodi Ducatu Parmae & Placentiae, juxta legem Investiturae de eo, Domui Farnesiae in Feudum masculinum a fel. rec. Paulo Papa III. Praedecessore Nostro, & Sede Apostolica concessa, succedere valeat, in lucem sit editura; Nos ejusdem Sedis iuribus ac rationibus pro commissa Nobis caelitus Apostolici ministerii sollicitudine in omnem eventum mature salubriterque prospicere volentes: tamen, ut omnibus notum ac perspectum est, probe sciamus, quod si proles masculina non nascatur, vel nata postmodum deficiat, praefatus Ducatus Parmae & Placentiae cum omnibus ejus Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, jurisdictionibus, iuribus, annexis, connexis, & dependentiis universis, de quibus dicti Antonius Dux & Domus Farnesia ab ipso Paulo III., aliisque Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostri, & hac Sancta Sede, investiti fuerunt, seu illos & illa a Sede praedicta in feudum masculinum hujusmodi tenuerunt & habuerunt, ad eandem Sedem & Cameram Apostolicam, tum ex forma supradictae

Investiturae seu aliarum Apostolicarum concessionum de eis factarum, tum vigore Constitutionum Sancti Pii V. quarto Kalendas Aprilis anno Incarnationis Dominicae MDLXVII. Pontificatus sui anno secundo, aliorumque itidem Praedecessorum Nostrorum successive editarum, eo ipso revertatur & revertantur, ac devolvatur & devolvantur, utique eorum dominium cum directo consolidetur, etiam absque alia ulteriore pro parte dictae Sedis acceptatione, declaratione, ac possessionis apprehensione, prout disponitur in praefatis Constitutionibus, ad quas in omnibus & per omnia relationem haberi volumus: Nihilominus pro potiori cautela, juraque iuribus addendo, ac memoratis Constitutionibus inherendo, si, & quando prolem masculinam ejusmodi non nasci, vel natam postmodum deficere contingat, praedictum Ducatum Parmae & Placentiae cum Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, jurisdictionibus, iuribus, annexis, connexis, ac dependentiis praefatis, ex nunc prout ex tunc ad eandem Sedem Apostolicam reversum & reversa, devolutum & devoluta, ac utile eorum Dominium cum directo consolidatum esse auctoritate Apostolica tenore praesentium decernimus & declaramus, ac reversionem, devolutionem, utilitatem cum directo Dominio consolidationem ejusmodi acceptamus; Mandantes propterea ex nunc pariter, prout ex tunc, omnibus & singulis dicti Ducatus Parmae & Placentiae Communitatibus, Universitatibus, Gubernatoribus, Praetoribus, Magistratibus, Capitaneis, Castellanis, caeterisque Officialibus, ac universis tam Laicis quam Ecclesiasticis, Sacularibus & Regularibus personis cujuscumque Dignitatis, etiam Episcopalis, ac status, ordinis, & conditionis existentibus, & quavis auctoritate, potestate, aut munere fungentibus, in virtute Sanctae Obedientiae, ac sub indignationis Nostrae, aliisque a iure & Apostolicis Constitutionibus inflictis poenis, ipso facto per transgressores incurrendis, ut eo casu eveniente, neminem alium, quam Nos seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, ac Sedem praefatam, in suam, ac dicti Ducatus Parmae & Placentiae verum legitimum ac absolutum Dominum agnoscant, agnoscere audeant vel praesumant: Nobisque dumtaxat, seu eidem Pontifici pro tempore existenti, ac Sedi Apostolicae, uti fideles decet subditos, nec cuiquam alteri, pareant & obediant; nullatenus attentis omnibus iis, quae nullatenus injuste, ac de facto in contrarium hactenus attentata fuerunt, & forsitan in posterum per quemcumque quomodolibet attentari possent. Quocirca dilecto filio Nostro Georgio Spinula Tituli Sanctae Agnetis S. R. E. Presbytero Cardinali Sanctae Agnetis nuncupato, moderno, seu pro tempore existenti in Civitate & Comitatu Bononien. Nostro, & dictae Sedis de Latere Legato, ultra facultates, ipsi Georgio Cardinali quoad eundem Ducatum per Nos alias concessas, quas firmas & salvas esse volumus, & ad pro tempore existentem Legatum hujusmodi tenore praesentium extendimus, harum serie auctoritate praefata committimus atque injungimus, quatenus ipse in eventum hujusmodi, insistendo pro iurium Apostolicorum tuitione ac conservatione eatenus in dicto Ducatu gestis, per se vel per dilectum filium Magistrum Jacobum Oddum Nostrium itidem, & ipsius sedis Notarium Protonotarium nuncupatum de numero participantium, ac in eodem Parmae & Placentiae Ducatu Commissarium, seu alium vel alios ab eis deputandum vel deputandos, pro uberiori similiter cautela, corporalem, realem, & actualem possessionem Ducatus, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, locorum, caeterorumque praefatorum, Nostri, seu Romani Pontificis pro tempore

Pro potiori cautela adjecta hujusmodi conditione acceptatur.

Mandatur Ducatus ejusdem Vallis, ut eo eveniente casu neminem praeter Sedem Apost. in Dominum agnoscant &c.

Commissio Bononien. Legato de possessione capienda.

Bened. XIII.
prædictis Fra-
tribus Cantu
Gregor. uti
mandavit.

pore existentis, Sedis, & Camera Apostolica; ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ nomine absque mora apprehendar, & apprehensam retineat: & quoslibet actus possessorios, necnon in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, aliisque prædictis quamcumque jurisdictionem civilem, criminalem, & mixtam exerceat; Nos enim eidem Georgio Cardinali, seu pro tempore existenti Legato, præmissa, ac alia omnia & singula, quæ ea occasione quomodolibet necessaria & opportuna fore duxerit, etiam si talia forent, quæ specialem, specificam & expressam requirerent mentionem, faciendi, gerendi, & exequendi, ac in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, & aliis præfatis, ultra illas jam concessas & extensas, ut præfertur, omnibus quoque & singulis facultatibus, gratiis, & indultis, quæ in aliis Status Ecclesiastici Provinciis, seu ditionibus, existentibus dictæ Sedis de Latere Legatis competunt, ac quibus ipsi Legati potiuntur, utendi, plenam liberam ac omnimodam auctoritatem & potestatem impartimur; Reservantes cateroquin Nobis, & eidem Sedi, ea deinceps circa prædictum Parmæ & Placentiæ Ducatum statuere, quæ adhibita prius cum Venerabilibus Fratribus Nostri ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus desuper deliberatione matura, Sedis præfate rationes statuenda postularint.

Clausulæ.

§. 1. Non obstantibus rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris quoque Nostri de gratiis qualescumque interesse, dictæ Camera concernentibus, intra certum tunc expressum tempus in eadem Camera præsentandis, ac registrandis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus; necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transcriptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Annulo Piscatoris die 26. Junii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XL.

Moderato Mandato Benedicti XIII. super Cantu Gregoriano, quo Fratres totius Ordinis Minorum S. Francisci Excalceatorum, & Recollectorum illius vigore uti deberent, Fratibus Provinciæ Hispaniarum, & Indiarum Cantu simplici uti conceditur, dummodo in tota Provincia uniformis sit Cantus.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Duffos, Procurator Generalis Or-

dinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum, & Recollectorum nuncupat. Familia Ultramontanæ, quod alias, nempe anno 1727. postquam tunc existens Minister Generalis dicti Ordinis per suas Enciclicas ad univ. Ordinem directas de consilio se. re. Benedicti XIII. Prædecessoris Nostri ordinaverat, ut Fratres in omnibus Conventibus & Provinciis totius Ordinis, etiam Fratrum Discalceatorum, Cantu Gregoriano in Divino Officio & Missa Conventuali uterentur; subinde idem Benedictus Prædecessor suo Rescripto, per Secretariam Status tunc expedito, Capitulo Generali ejusdem Ordinis in Civitate Mediolanen. tunc proximo celebrando mandavit, ut prædictum Cantum sub gravibus pœnis intimaret & præciperet, in cujus quidem debitam obedientiam Capitulum generale prædictum, die 4. Junii 1729. celebratum, facta prædicti Apostolici Mandati mentione, id ipsum sub privationis vocis activæ & passivæ pœna, a Guardianis contrafacientibus incurrenda, præcepit. Verum Provinciæ Hispaniarum & Indiarum dicti Ordinis a S. Petro de Alcantara institutæ, ab eo cum cæteris rigidissimis statutis modum canendi humilem & simplicem a musicis notis omnino alienum acceperunt, qui modus canendi humiliter & devote in Statutis earumdem Provinciarum Apostolica auctoritate factis & confirmatis præcipitur, & tum in honorem prædicti Sancti Petri, tum quia eorumdem Discalceatorum strictiori Instituto est conformis, magnamque semper devotionem in populo excitavit, & per duo ac amplius integra sæcula in dictis Provinciis servatus fuit.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Religiosi in novo Cantu Gregoriano hujusmodi non levia incommoda & difficultates experiantur ob defectum peritorum, qui aliis præcepta musicæ tradant, ejusque libri pro servitio Chori, & aliorum ad id necessariorum; non nisi magnis expensis comparari possint: ac etiam quia grave nimis sit illis, institutum tam mirabilis Sancti tanto tempore observatum immutare; Nobis propterea dictus Gildardus tam suo quam plurium ex dictis Provinciis nomine humiliter supplicari fecit, ut de opportuno remedio in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Gildardum specialibus favoribus & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Mandatum, a memorato Benedicto Prædecessore Capitulo Generali super Cantu Gregoriano in Officio Divino & Missa Conventuali factum, & ab eodem Capitulo sub gravibus pœnis Guardianis Conventuum Provinciarum hujusmodi ordinatum & intimatum, ut præfertur, pro iis tantum Provinciis, in quibus totius Definitorii Provincialis consensus acceperit, & in quibus præteritis temporibus fuerit usus, Cantu simplici & non Gregoriano canendi: ita tamen, ut in unaquaque Provincia uniformis sit Cantus in tota Provincia, auctoritate Apostolica tenore præsentium moderamur.

§. 2. Decernentes, easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sique in præmissis

Provinciæ
Hispan. &
Indiarum a
S. Petro de
Alcantara
modum canendi
humilem acce-
pere;

Quem per
duo sæcula
servaverunt.

Causæ dis-
pensationis.

Moderatio
Mandati.

Clausulæ.

Dat. die 22.
Julii 1731.
Pont. An. I.

per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinibus, & Provinciis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum Fides.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ vel offensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorum sub Annulo Piscatoris die 12. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.
F. Card. Oliverius.

XLI.

Dismembratur Oppidum Divionen. a Diocesi Lingonen., & Civitatis titulo decoratur, ejusque Ecclesia, S. Stephano dicata, Cathedralis constituitur.

Dat. Anno 1731. Pontif. I.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Super specula militantis Ecclesiæ, eo disponente Domino, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, nullis nostris licet suffragantibus meritis, constituti, ad Universas Orbis Ecclesias aciem nostræ meditationis, vigilis more Pastoris, intendimus; quidve locorum insignium felici statui & decori, quid illorum incolarum, & ad illa confluentium animarum salutis congruat, contemplari frequenter reflectimus; ac in locis ipsis, prout eorum necessitas postulat, & salus exigit animarum, sublimiun- que Regum de Orthodoxa Religione optime meritum vota exposcunt, novas Episcopales Sedes, Ecclesiasque pro excellenti Sedis Apostolicæ præminencia plantamus; ut per novas plantationes hujusmodi, etiam nova Populorum ad hæc eidem militanti Ecclesiæ accrescat, Fideique Catholicæ professio inibi validius effloreat: eademque loca dignioribus titulis illustrentur, & condignis favoribus attollantur, illorumque Incolæ & personæ honorabilium Præsulum assistentia, regimine, & doctrina suffulti, proficiant semper in fidem cum Divini Cultus propagatione, & quod in temporalibus sint adepti, non careant in spiritualibus incremento.

Causæ dismembrationis.

Referuntur Divionensis Oppidi decora tum Sacratum prophana.

§. 1. Sane, cum sicut ex insinuatione charissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorum & Navarræ Regis Christianissimi, Nobis nuper facta, accepimus, Oppidum Civitas nuncupatum Divionense Lingonen. Diocesis satis celebre, & olim ordinaria, Regum prius, & deinde Burgundiæ Ducum Sedes, hodie vero totius Burgundiæ caput, valde insigne existat, & principem inter Gallicas Provincias locum teneat; in eo enim tertio unoquoque anno generalia

aguntur Provincia Comitibus, præter Magistratus suos, eorumque Judicum curas, quarum altera Ballivatus, altera Præfidiatus dicitur, præter Tribunal capitale ad ferendas adversus vagos & facinorosos sententias institutum, & Ararii Regii, & rationum Regiarum, & monetariam, & aquarum saltuumque, & vestigialium rerum aulæ, & qui honos duodecim præcipuarum in Regno Civitatum est supremum amplissimumque Senatuum, & in quo Oppido triginta Civium millia recensentur, ultra advenarum multitudinem, quos sua desideria vel litium negotia, aut studia undequaque advocant. Ad loca vero Sacra, quod attinet paucæ apud Gallos Urbes noscantur, quæ nobiliora & ornata de Religiosis diversorum Ordinum utriusque sexus, & frequentibus familiis cenobia contineant, inter quæ illud Sancti Benigni, cui admirationem non moles sua, licet admiranda, sed tot Sanctorum, qui inibi requiescunt, corpora conciliant: Carthusianorum, ubi marmorea sepulchra visuntur præclara & immensa Domus: splendor Societatis Jesu Collegium, ubi ad Theologiam usque studia percurruntur, duo, ubi tyrones ad res Sacras instituntur, Seminaria: amplum Hospitium pro educandis pueris, nutriendis senibus, curandis ægrotis, suscipiendis peregrinis consecratum: & Fesules Monasterium Fontanis juxta Oppidum prædictum Divionis in honorem S. Bernardi tam bene de Christiana Republica deque Sede Apostolica meriti, qui ibi natus est, mirifice extructum: dictumque Oppidum in septem Parochias distribuitur, quarum unaquæque suam ædem habet, aliqua elegantia conspicua: inibique Cappella Regia nuncupata, eidem Sedi immediate subiecta, existit, quæ cum tot titulis, tot privilegiis gaudeat, hæc omnia vilia habet præsanctissima, & pretiosissima Hostia, quæ tanto Civium, & Peregrinorum concursu colitur, Philippo olim Duci a re, me, Eugenio Papa IV. Prædecessore Nostro dono data: necnon tres Collegiæ Ecclesiæ, quarum primaria & antiquissima Sancti Stephani, a Sancto Benigno Burgundiæ Apostolo quarto jam sæculo condita, quæ deinde præcorum Burgundiæ, & postea Galliarum Regum liberalitate crevisse dignoscitur, structura insignis; Nuper enim restaurata, vel denuo potius ædificata, nulli ex majoribus Templis aut majestate aut ornamentis cedit, intus Altari, Romanum in morem composito, sumptuosis Cellis opere intestino, & sculptili foris cutri sua, & porta principe, & ipsa, quam respicit, Arca commendatur, singulari dignitate; primi enim Martyris nomine insignita Divionensium Ecclesiarum Mater, multisque ibi asservantur Reliquiis, & Sancti præsertim Medardi Corpore, Venerabilis pro secunda sui Territorii Ecclesia ab Episcopis Lingonen. habita est, cui Abbates præfuerunt ad Episcopos ipsos tam proximi, ut in Divionis, vicinorumque locorum pene multorum Pontificia hæcenus exercuerint jura, & etiam ex quo religiose disciplinæ Ordines Sancti Augustini Canonicorum Regularium vinculis gravissimas ob causas a pie me. Paulo Papa V., etiam Prædecessore Nostro, liberati sunt, Pastorale & Crucem & Infulam gesserint; & inter illos multi fuere, & suo genere & suis meritis illustres, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, e quibus Carolus Borbonicus Antonii Navarræ Regis frater, & Henrici IV. Galliarum Regis patruus: quatuor alia itidem dignitates, Decanus videlicet, Cantor, Præpositus, & Thesaurarius, ac duodecim Canonici reperiuntur, divina Officia laudabiliter peragentes; his Musicorum Chorus & Clerici non pauci auxilio sunt: vestes, suppellectiles, reliquaque omnia, quæ principes Ecclesias deceant, non defunt, & cum Ecclesia conjungitur splendida Domus commoda, mirumque in modum

S. Stephani Ecclesiæ, quæ splendor ac dignitas.

spatiola

Oppidi hujus distantia a Diocesi Episcopo.

spatiofa pro Antistitis habitatione; Inter has vero innumeras tam dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Stephani, quam Oppidi Divionensis hujusmodi dotes, ea reperitur amplitudo distantia videlicet duodecim leucarum, quadraginta circiter milliaria Italica constituen. a Civitate Lingonen. per vias ispidas, & loca hyemali tempore glaciæ, & nivibus confita, per quæ ad Sacros Ordines promovendi ad Episcopatum Lingonen. ire compelluntur, in quarum molestiam & ii incidunt, qui edictis Regis obtemperantes, in tabulas publicas quidvis referri velint, vel leve aliquod alicujus legis laxamentum ab Episcopo obtinere, sæpe vigentibus negotiis, vel qui, ob lites hoc iter suscipere adstricti, dum itur, rediturque, quot ærumnas, quot inde incommoda pariantur, haud facile est dictis referre.

Ludovici XV. Regis preces.

§. 2. Quibus malis Nos pro nostro Pastoralis officio occurrere cupientes, ac provide considerantes Diocesim Lingonen. tam in longitudine quam in latitudine amplissimam, regionemque Divionensem Populorum & Incolarum copia valde repletam, a Civitate Lingonen. esse adeo remotam, ut unicus Pastor tantam animarum multitudinem ea, qua par est, diligentia regere minime possit, attentis potissimum precibus ejusdem Ludovici Regis, qui, suorum Subditorum saluti & indemnitati intentus, solum Dei cultum Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltationem præ oculis habens, aptissimum esse remedium duxit, regionem Divionensem prædictam ab eadem Diocesi Lingonen. separare, & dismembrare, dictamque Oppidum Divionen. in Civitatem, ac Collegiatam Ecclesiam Sancti Stephani hujusmodi in Cathedrali, ibique Sedem Episcopalem erigere & collocare, præficiendo ei novum Episcopum, qui tum verbo tum exemplo boni operis ejusdem Regionis Incolas & Populos fructuose regere & gubernare non desinat.

Quæ Divionensis Ecclesiæ esse debeant Diocesis.

§. 3. His igitur, aliisque de causis, animum Nostrum moventibus, re prius in Congregatione Venerabilium fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, rebus Consistorialibus præpositæ, pluries mature discussa, piis ejusdem Ludovici Regis, cujus præclara in Catholicam Fidem, & Sedem Apostolicam, merita in dies augeri conspiciamus, desideris annuere volentes, ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine, ac Ven. etiam Fratrum Nostrorum prædictæ S. R. E. Cardinalium consilio & assensu, dictum Oppidum Divion., necnon districtum & territoria integre Archidiaconatus Divionen. per Ven. fratrem Nostrum Episcopum Eduen. a Ven. etiam Fratrem Nostrum Archiepiscopum Lugdunen. ad hoc negotium terminandum ab eadem Sede Apostolica in Commissarium electo, Subdelegatum assignatam delineatam cum omnibus suis confinibus & terminis, quæ in latitudinem & longitudinem per septuaginta quinque milliaria Italica se extendunt, & intra quæ ducentum & nonaginta Parochiz, centum & triginta fidei-um millia complectentes, numerantur, ab Ordinaria jurisdictione dicti Episcopi Lingonen., illis tamen sexaginta Parochialibus Ecclesiis, quas prædictus Episcopus Lingonen. in actu sui consensus super hoc sibi expresse reservavit dumtaxat exceptis, quæ sub ejusdem Episcopi Lingonen. jurisdictione & superioritate remanere debeant; de ejus expresso consensu, Apostolica auctoritate separamus, dismembramus, segregamus, & dividimus; illudque, ac ejus Clerum, necnon dilectum filium Archidiaconum Divionen. Archidiaconatusque titulum & dignitatem, de ejusdem moderni Archidiaconi consensu, ab Ecclesia Lingonen. ad infra-scriptam Cathedrali Ecclesiam Sancti Stephani Divionen., itaut deinceps infra-scripta Diocesis

Oppidum Divionense a tota Lingonen. Diocesi segregatur.

Et Ecclesia S. Stephani

Divionen., ea auctoritate polleat, iis honoribus, & privilegiis gaudeat, ea munia obeat, easque Ecclesias, prædictis tamen dicto Episcopo Lingonen., ut præfertur, reservatis, similiter dumtaxat exceptis iis, quæ additis, quos olim dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Stephani Abbas pro tempore existens administrabat, perlustrare & visitare possit & valeat, prout dum in prædicta Ecclesia Lingonen. suam habebat Sedem, perlustrare & visitare solebat & debebat, dicta Apostolica auctoritate transferimus: ipsique locum in ejusdem infra-scriptæ Cathedralis Ecclesiæ Capitulo post illius Decanum assignamus, omniaque & singula facultates, honores, jura, & privilegia, quibus singuli dignitates in eadem infra-scripta Cathedrali Ecclesia obtinentes, sive conjunctim inter se, sive erga illius Canonicos, fruuntur, potiuntur, & gaudent, quæcumque ea sint, quasi unus ex illis esset, & olim fuisset, eidem communia esse decernimus: & a moderni & pro tempore existens Episcopi Lingonen. superioritate, jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione, ac quibusvis aliis juribus Episcopalibus prorsus & omnino eximimus & liberamus: ac Oppidum prædictum Civitatis, illiusque Incolas, Civium nomine ac titulo & honore decoramus, illudque in Civitatem Divionensem nuncupan., ac prædictam Collegiatam Sancti Stephani in Cathedrali Ecclesia sub invocatione ejusdem Sancti Stephani erigimus, pro uno Episcopo Divionensi nuncupando, qui illi præest.

in Cathedrali erigitur.

Idem Oppidum Civitatis nomine decoratur.

§. 4. Necnon Episcopalem Jurisdictionem, auctoritatem, & potestatem, omniaque alia & singula, quæ ordinis, jurisdictionis, & cujusvis alterius muneris Episcopalis sunt, & ad illa, ac Synodi Diocesanae convocationem & celebrationem spectant & pertinent, exercere; necnon quæ alii Episcopi in suis Ecclesiis, Civitatibus, & Diocesis de jure, usu, consuetudine, aut aliis quomodolibet facere, & quibus uti solent & possunt, pariformiter & æque principaliter, ac absque ulla prorsus differentia, in suis Ecclesia, Civitate & Diocesi Divionensi, etiam facere, gerere, & exercere, ac uti, frui, potiri & gaudere libere & licite possit & debeat; ac pro tempore existenti Archiepiscopo Lugdunen. jure Metropolitanico, prout ante separationem & dismembrationem suberat, subiaceat, cum Mensa, Sede, aliisque Insignibus Episcopalibus; necnon præminentis, honoribus, privilegiis, immunitatibus, gratiis spiritualibus & temporalibus, personalibus, realibus, & mixtis, quibus ceteræ Cathedrales similiter & pariformiter utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, de consilio & potestatis plenitudine similibus erigimus & instituimus.

Episcopatus jura asseruntur.

Diocesis termin.

§. 5. Ac eidem sic erectæ & institutæ Ecclesiæ Divionensi, ipsum Oppidum sic in Civitatem erectum pro Civitate; necnon districtus & Territoria Archidiaconatus Divionen., ipsumque Archidiaconatum hujusmodi, ut supra a Diocesi Lingonen. separata, pro Diocesi; necnon Ecclesias pro Clero, & personas sæculares pro Populo, de consilio, potestate & auctoritate paribus etiam perpetuo concedimus, attribuimus & assignamus.

Metropolitico Lingonen. Archiepisc. juri subjicitur.

§. 6. Civitatemque, Clerum, & Populum hujusmodi Episcopo Divionen. quoad Episcopalem, & Archiepiscopo Lugdunen. pro tempore existen., quoad Metropolitanicam Ordinationem, Jurisdictionem, & Superioritatem, de similibus consilio & plenitudine subjicimus.

Dotis assignatio.

§. 7. Et insuper Abbatia sæcularis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ S. Stephani in Cathedrali, ut supra erectæ, dignitatis inibi principalis existens;

1731.

1731.

necnon Monasterii Sancti Petri Bessuensis Ord. Sancti Benedicti Congregationis Sancti Mauri, dictæ Lingonen. Diocæs., ad quæ, Abbatiam videlicet, ac Monasterium huiusmodi, dum pro tempore vacant jus nominandi vigore concordatorum dudum inter Sedem Apostolicam & cl. me. Franciscum Primum, olim eorumdem Francorum Regem, super nominatione perforarum, certis inibi expressis modis qualificatarum ad Ecclesias & Monasteria Regni Francia privilegio eligendi non suffulta pro tempore vacan. promovendarum per Regem Francia pro tempore existen. facien. initorum ad dictum Ludovicum Regem spectat & pertinet, quæque bon. mem. Franciscus de Clermont Episcopus, dum viveret Lingonen. Abbatiam videlicet in titulum, Monasterium vero huiusmodi in Commendam, in quam illud ex concessione Apostolica ad vitam obtineri consuevit, ad ejus vitam respective obtinebat, Commenda huiusmodi per obitum dicti Francisci Episcopi, Abbatia ac Monasterii huiusmodi, etiam dum viveret, Abbatis seu & perpetui commendatarii, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolvit, cessante adhuc eo, quo ante Commendam ipsam quoad Monasterium huiusmodi vacabant, modo vacantium titulos collativos Abbatia ac Monasterii huiusmodi, ac in Monasterio & Abbatia prædictis nomina & denominationes Abbatum usque ad illa nominandi de ejusdem Ludovici Regis consensu, Apostolica auctoritate prædicta, etiam perpetuo supprimimus & extinguimus, ac Mensas Abbatiales Abbatia Sancti Stephani, ac Monasterii Sancti Petri Bassuensis huiusmodi, quarum fructus, Abbatia videlicet ad septingentos, Monasterii vero prædictorum ad quadringentos florenos auri in libris Cameræ taxati reperiuntur, in, & ex quibus Abbatia videlicet quatuor millia, Monasterii vero huiusmodi duodecim millia librarum Turronen., detrahis omnibus respective oneribus, annuatim percipi poterunt, Mensa tamen Conventuali, a Mensa Abbatiali prædicti Monasterii Sancti Petri Bessuensis separata & disjuncta, firma, intacta & illæsa remanente, pariter supprimimus & extinguimus; ac dictarum Mensarum Abbatialium, ut præfertur, vacantium fructus, redditus, & proventus cujusvis quantitatibus, qualitatis, naturæ, & speciei existant, prævia Abbatia Sancti Stephani & Monasterii Sancti Petri Bessuensis huiusmodi titulorum collativorum perpetua suppressione & extinctione, pro dote & Mensa Episcopali Ecclesiæ Divionen. simili auctoritate perpetuo unimus, annectimus, applicamus, & appropriamus, ac ad dictam Ecclesiam Sancti Stephani, in Cathedralam, ut præfertur erectam, etiam perpetuo transferimus, eique incorporamus.

Capitulum
constituitur.

§. 8. Demum tam Decanatum, quam Cantoriam, Præposituram, & Thesaurariam; necnon duodecim Canonicatus, totidemque Præbendas in dicta Ecclesia Sancti Stephani, in Cathedralam, ut præfertur, erecta, respective obtinentes, Capitulum cum Mensa Capitulari sigillo & arca communibus, aliisque insignibus capitularibus constituent, & apud dictam Ecclesiam Divionensem residere, stallumque in Choro, ac vocem in Capitulo ipsius; necnon in actibus ac functionibus Ecclesiasticis intra & extra illam ubilibet, juxta eorum respective antianitatem receptionis dumtaxat, absque ulla alia cujusvis gradus seu qualitatis distinctione, & in ipsa Ecclesia singulis diebus horas Canonicas tam diurnas quam nocturnas, & Missas, servata Ecclesiastica disciplina, uniformiter celebrare & decantare, illisque interesse, ac aliis dictæ Ecclesiæ Divionen. in illis laudabiliter inservire, cæteraque onera injuncta, &

pro tempore injungenda, subire & exercere, ac adimplere respective debeant & teneantur, ac tam in Choro, quam Capitulo, processionibus, & aliis actibus & functionibus, habitus, de jure gestari solitos, etiam deferre & gestare libere & licite possint & valeant.

§. 9. Præterea Nos omnimodam jurisdictionem, superioritatem, & auctoritatem in Capitulo, Dignitates, Canonicos, Ministros & Officiales dictæ Ecclesiæ a superioritate & jurisdictione Episcopi Lingonen. exemptos & liberatos, pro tempore existenti Episcopo, & eidem Ecclesiæ Divionen. concedimus & attribuimus; eidemque jus, auctoritatem, & potestatem, quæcumque & qualicumque cum cura & sine cura Beneficia Ecclesiastica quomodolibet nuncupata & qualificata, in Cathedrali, & aliis Ecclesiis Civitatis Divionen., necnon in tota sua Diocæs. Divionen. consistentia, & tam intra quam extra illam ea, quæ a Mensa Abbatiali prædicti Monasterii Sancti Petri Bessuensis dependere dignoscuntur, isdem modo & forma, quibus eorum collatio ad Abbates Commendatarios pro tempore existentes ejusdem Monasterii Sancti Petri Bessuensis spectabat, occurrentibus quovis modo illorum vacationibus, personis idoneis, dummodo tamen Beneficia huiusmodi super concordatis prædictis non comprehendantur; pleno jure conferendi, & de illis etiam providen. concedimus & impartimur.

§. 10. Insuper etiam Episcopo, Dignitatibus, Capitulo, & Canonicis prædictis, ut pro dote Ecclesiæ Divionen., ac illius Mensæ Capitularis, Sacristiæ, & fabricæ, eorumque rerum & bonorum, tam spiritualium quam temporalium, prospero & felici statu, regimine, gubernio, & directione, ac onerum illis pro tempore incumbentium supportatione, Misfarum, horarum Canonicarum, Divinorumque tam diurnorum, quam nocturnorum Officiorum, processionum, funeralium, Anniversariorum, & aliorum prædictorum celebratione, ac Dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, aliisque Beneficiis Ecclesiasticis pro tempore providendorum receptione, admissione, residentia personali, distributionum, etiam quotidianarum, & emolumentorum quorumcumque divisione, reparatione, & administratione, penarum per absentes, & divinis suis loco & tempore non assistentes, seu onera & ministeria eis incumbentia subire negligentes, incurrendarum impositione, singulorum presentias & absentias notandi, cæremoniis & functionibus in Cathedrali Ecclesia, Choro, Capitulo, processionibus, & aliis actibus, servatis servandis, & Ministris dictæ Ecclesiæ Divionen. necessariis, deputandis & amovendis, salariis & stipendiis eorumque cuilibet assignandis, & quibusvis aliis rebus in præmissis & circa ea quomodolibet necessariis & opportunis, quæcumque Statuta, Ordinationes, Capitula, & Decreta, licita tamen & honesta, & Sacris Canonibus, præsertim vero Concilii Tridentini decretis, Constitutionibus Apostolicis, non contraria, condendi & edendi, ac condita & edita pro temporum, rerum varietate & qualitate mutandi, limitandi, corrigendi, declarandi, interpretandi, & in meliorem formam redigendi, seu alia de novo etiam ex integro condendi & edendi, & per eos, ad quos pro tempore spectabit, sub pœnis in contravenientes statuendis, observari faciendi, plenam liberam & omnimodam facultatem etiam concedimus & impartimur.

§. 11. Necnon Episcopo, ut præfertur, Dignitates in prædicta Ecclesia Divionen. obtinentibus, ac Capitulo, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ, aliisque Capituli, & Ecclesiæ huius-

modi

Novo Di-
vionen. Episcopo sub-
iuratur, cui Bene-
ficiorum collatio, etiam
illorum, quæ
propria sunt
expressæ sunt
per Abbatia
Bessuensis,
conceditur.De Actibus
Capitulari-
bus.

Privilegia.

modi personis & Ministris pro tempore existentibus, ut omnibus & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præminentiis, prærogativis, concessionibus, facultatibus, indultis, favoribus, & gratiis, quibus alii prædictarum Ecclesiarum Dignitates obtinentes, Capitula, & Canonici, aliæque Civitates & Dioceses, ac eorum Cleri, Incolæ, habitatores, eorumque res & bona fruuntur, possunt, & gaudent, seu uti, frui, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, etiam quoad habitus delationem, ut præfertur, uti, frui, potiri & gaudere libere & licite possint & valeant, concedimus & indulgemus.

Episcopi nominatio Franciæ Regibus auctoritate.

§. 12. Ac eidem Ludovico, ejusque successoribus Franciæ Regibus, attenta suppressione & extinctione prædictarum Mensarum Abbatialium, & eorum fructuum pro dote d. Episcopatus Divionen. unione Mensæ Episcopali Divionen. prædictæ de consensu dicti Ludovici Regis, ut supra factis, jus nominandi ad dictam Ecclesiam Divionen. quomodocumque & quotiescumque illa Pastoris solatio destituta fuerit, etiam ab hac primæ erectione, juxta formam & dispositionem concordatorum prædictorum, etiam perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus.

Clausula.

§. 13. Præsentibus quoque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu, etiam ex eo, quod causæ, propter quas præmissa emanarunt, coram Nobis, vel alibi, verificatæ ac approbatæ, ac quicumque in præmissis interesse habent, seu habere prætendunt, ad id vocati, citati & auditi non fuerint, & præmissis non consenserint, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controverfiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, seu adversus eas quodcumque aliud gratiæ, justitiæ, vel facti remedium impetrari, vel sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Constitutiones Apostolicas, aut Cancellariæ Apostolicæ Regulas, quomodocumque etiam in crastinum assumptionis successorum nostrorum Romanorum Pontificum ad Summi Apostolatus apicem, vel aliis quomodocumque editas, vel sub quibusvis formis emanatas, & imposterum edendas & emanandas, nullatenus comprehendendi; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum etiam sub quacumque posteriori data, per pro tempore existentem Episcopum & Dignitates, Capitulum, & Canonicos Divionen. hujusmodi eligenda, restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac de novo concessas: semperque validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; necnon Episcopo, Dignitatibus, Capitulo & Canonicis Divionen. hujusmodi pro tempore existentes perpetuo suffragari.

§. 14. Sicque, & non aliis, per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, ac honore & præminentiâ fulgentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiti debere; & si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

§. 15. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ prædictæ Regulis de gratiis & Indulgentiis ad instar non concedendis, ac de exprimen. vero annuo valore; necnon de jure quæsitio non tollendo, ac de unionibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, & Lateranen. Concilii novissime celebrari, uniones perpetuas nisi in casibus a jure permisis fieri

prohiben., ac quibusvis Apostolicis, necnon in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus Conciliis editis vel edendis specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac Monasterii Sancti Petri Besluensis, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Superioribus & personis sub quibusvis tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis: etiam motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine præfata: etiam consistorialiter de simili consilio, aut aliis quomodolibet etiam pluries & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habent, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter & expresse juxta decretum Congregationis rebus Consistorialibus præpositæ, harum serie derogamus contrariis quibuscumque.

§. 16. Præterea quoad jus præcedentiæ dilectorum etiam filiorum Monachorum Sancti Benigni ejusdem Ordinis Sancti Benedicti prædictæ Congregationis Sancti Mauri, post dilectos similiter filios Capitulum dictæ Ecclesiæ Sancti Stephani, in Cathedrali, ut præfertur, erectæ, ullum præjudicium iisdem inferre non intendimus, ac etiam per præsentibus declaramus.

§. 17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ separationis, dismembrationis, segregationis, divisionis, exemptionis, liberationis, decorationis, erectionis, institutionis, concessionis, attributionis, assignationis, subjectionis, suppressionis, extinctionis, unionis, annexionis, applicationis, approbationis, translationis, incorporationis, impertitionis, indulti, reservationis, decreti, derogationis, intentionis, & declarationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo Pontificatus Nostræ Anno Primo.

Nonnulla statuuntur pro recta Studiorum methodo in Collegiis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupat.

C L E M E N S P A P A XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere, sacrarum, bonarumque literarum studia, præsertim inter Christi fideles divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo additos, opportunis rationibus fovemus & promovemus; ac ut debitus virtuti honor rependatur, libenter providemus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus & incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

Declaratio, quod ex præcedentiâ Capituli S. Stephani nullum præjudicium Monachis S. Benigni Divionen. inferri intelligatur.

XIII.

Dat. die 21 Julii 1731. Pont. An. II.

Exordium.